

॥ अथ श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीवेदव्यसायनमः ॥ षष्ठस्कंधाभिधेतीर्थेस्नातःसप्तघनान्धयः ॥ श्रीमद्भागवतेस्नातुंमयतेत्त्वर्त्तदे १ सेवायेषामयवर्गगतिजंगताममलारेःश्रीमाद्विष्ण्विधिसरोहपुगलेभ्रमतःसंतःकुर्वतुदयामयिवि
जयध्वजतीर्थेनित्यानित्याभ्यस्तादितिजात्रितनूनखतीर्थसुतीर्थे संतवेदेतांपरिनिष्ठितानामपिश्रीनारायणपरमप्रसादमंत्रेणानापादितसर्माचीनज्ञानामृतकलानां कचित्कचिदसुरजनमोहायप्रदार्श
तशुक्रशोणितसंपर्कादिभिरिवभवतःप्रादुर्भावैस्तत्त्वेसंशयाल्लोसताविसंशयार्थं श्रीनृसिंहवतारस्तत्प्रसक्तयेनानाविधवर्णाश्रमाचारभेदविचारस्तत्पूजाकारश्चनिष्पत्येतिमन्स्कंधे तदर्धपर्याक्षि
त्यश्रपूर्वकमुपोद्धातरचयति समइति योभगवान्भूतानांयोग्यताविरेकेणपक्षपरिग्रहशून्यःआत्माप्रियश्च तदेतत्प्रेषइतिश्रुतेः सत्तादिप्रदत्तचैरनुष्ठितसमर्चनादिसुकृतस्यसुखलक्षणफलदातृत्वे
नोपकर्तृत्वाच्चुद्धं किमतर्हातत्राह स्वयमेति सत्त्वविषमइदंस्वार्थेस्वयमोजनमंत्रेणप्रमयोजनाधर्कथदैत्यानववीदित्यन्वयः १ ननु सुरगणैःक्रियमाणस्यस्वप्रयोजनस्यसमवादवधोदि
तिर्किंनस्यादितितत्राह नहीति हिशब्दोद्देश्यः कुतोनास्तीत्यत्राह निःश्रेयसात्मनइति नित्यानिर्दुःखानदस्वरूपस्यतादृशसंयुक्तस्याप्यस्तीतितत्राह साक्षादिदं नित्यनिर्दुःखानदानुभवस्वरूप
स्यपरप्राप्यप्रयोजनाभावाभ्युक्तस्यतदभावाद् नन्वसुरभद्वेषात्सुराहितंक्रियतइतितत्राह नैवेति विद्वेषस्यतत्तत्स्वरूपद्योतनायामुरेभ्यदितिपंचमी वृक्षात्पणंभवतिइतिवत्कादाचित्कत्वाभावाच्चित्येद्वेषे
वधानुपपत्तिरन्यथावधस्यापिसंततानुवृत्तिःस्यादतो नोपपत्तिःस्यादेतिभावः स्वाभिभवलक्षणभयात्तद्वधइति तत्राह नेति उद्वेगोभयलक्षणं कुतइत्यतउक्तं अगुणस्येति प्राकृतगुणसंबद्धस्यपुंसःतादृक्
स्वभावत्वाद्धरेस्वदभावाच्चिगुणश्चेतिश्रुतेः अनेननिःश्रेयसात्मनोपिगुणसंबंधेनजीववच्चत्वात्वंस्यादितिशंकापिनिरस्तेतिज्ञायते २ ३ प्रमाणिकत्वद्योतनाय प्रश्नस्तौति साध्विति तत्रहिरचरितेभाग

राजोवाच ॥ समःप्रियःसुहृद्ब्रह्मभूतानांभगवान्स्वयम् ॥ इन्द्रस्यार्थेकथंदैवानवधीद्विषमोयथा १ नद्यस्यार्थःसुगरणैःसाक्षान्निःश्रेयसात्मनः ॥ नैवा
सुरेभ्योविद्वेषोनेद्विगेश्वागुणस्यहि २ इतिनःसुमहाभागनारायणगुणान्प्रति ॥ संशयःसुमहान्जातस्तंभवांश्छेतुमर्हति ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ साधु
पृष्ठमहाराजहरेश्वरितमद्भुतम् ॥ तद्भागवतमाहात्म्यंभगवद्भक्तिवर्धनम् ४ गीयतेपरम्पुण्यमृषिभिर्निरदादिभिः ॥ नत्वाकृष्णायमुनयेकथयिष्येहरेःकथा
म् ५ निर्गुणोपिह्यजोव्यक्तोभगवानप्रकृतेःपरः ॥ स्वमायागुणमाविश्यबाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वंरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनोगुणाः ॥ नतेषांयु
ग्यद्राजनह्रासज्जगदहवच ७

वतानामाहात्स् यमशवद्भक्तिवर्द्धनीभूत्येननन्माहात्स्यमशवन्माहात्स्याविनाभूतमित्यवगतव्यम् ४ अश्रप्रतिवचनंभगवदनुग्रहमंतरेणसुवचनस्यादितिप्रकटनायभगवंतंप्रसाचककव्यार्थमतिजानीते न
त्वेति ५ हेरद्वृत्त्यर्थोपनयतइतिवदन्लोकेश्वरकत्वादुताद्विज्ञप्रणत्वादितिवावदधिपि समत्वादिवर्धौपन्यासानुपपत्तेरर्थमः अघटितघटशक्तिमत्त्वेनसर्वस्वोपपत्तेर्द्विती योयुक्तएवंतिभावेनाह निर्गु
णइति अयभावः भगवान्स्वमायागुणंस्वेच्छागुणमनुसृत्यस्वाधीनप्रकृतिगुणनिमित्तेदेवासुरदेहंवाचिश्वेतत्रस्थित्वावहिश्रन्तिहादिमादुर्भावरूपेणासुरादिबाधकतामसुरादि बाध्यवस्तुषुनियामकत्वेन
स्थित्वाबाध्यतांगतोभवति किमत्रमानमितीयंशंका बाध्यादिस्थोहरीर्नित्यंबाध्यतादिगतेत्यपि गीयतेननुबाध्यत्वाद्यददेशपुतत्तइतिभविष्यत्पर्ववचनेनपारिहर्तव्येति हिशब्देनलोकवस्तुलीला
केतल्यमितिस्मृताल्लीलांप्रयोजयति निर्गुणत्वादिकैवल्यल्लेखमितिज्ञापनायप्रयुक्तं पुरुषार्णागुणदोषानुसारेणरक्षाभावेनसमस्यादिकमपिनपुण्यतइतिप्रदंशनायापिशब्दः तर्हि कुतोविविच्यनज्ञाप
तइत्यतोव्यक्तइति दधिस्यपुतवत्काष्ठेवाक्षिपज्जनार्दनः देहंद्रिप्रासुजीवेभ्योविविच्यज्ञापयेतस्तिरिति अतोविविच्यज्ञानंयुक्तम् ६ स्वमायागुणमाविश्येत्युक्तविवृणोति सत्त्वमित्यादिना प्रकृतेः
स्वरूपमृतात्मात्मनः परमात्मनोज्ञानादिवचनस्वरूपभूताः किंत्वर्थाः ज्ञाविस्वाप्यभिमानादेवगुणानाभिन्नस्त्रयावत्ताद्युपपत्तवृत्त्युपपत्तेरित्यतःशक्तिप्रकटनप्रकारंदर्शयति नतेप्राप्तिमि ह्रासोनुवृत्तत्वं
मुक्ताहवृत्तत्वं क्षयवृद्धिक्रमेणेत्यपारहारः ७

तैर्कर्मविनिर्दिष्टं ज्ञेयं सत्त्वस्वजयकालेऽन्नाहविषयेऽवर्षीन्भजज्ञानाभातीत्यन्वयः रजसज्जाहविषयेऽभुतान्वर्द्धयन्तमसज्जाहविषयेऽभादीन्वर्द्धयन्तेशुणानां शक्तिर्जृम्भयतीत्यर्थः तत्रापि
 त्वंभावोस्तीत्याह तत्कालेति तत्तत्कालगुणमनुसृत्यवर्तमानः ८ इममर्थमनुभाविक्करोति ज्योतिरादिरिति अयमर्थः ज्योतिरादीत्युत्तरायणादिकालादिगुणः केषांचित्फलानामुन्नाहंकेषांचिद्वा
 संकुर्वन्पथासत्त्वादिजयादिविषयेऽन्नाहदिकालमनुवर्तमानोभातिव्येति कथमस्य कर्तृत्वंहरिति वनाह संवातादिति देहेंद्रियादिकार्यकारणसंघातान्नविविच्यते पृथग्भूतो न ज्ञायते अत्रापि दमेवोदाहरणं
 ज्योतिरादिघृतादिद्रव्यं द्रव्यादिभ्यो मथनान्पूर्वनविविच्यते पृथग्भूतं न ज्ञायते न प्रतीयते तथात्मापीति भावः तेजोसितं त्रेधा विधीयते इति श्रुतेः घृतस्य ज्योतिःशब्दाभिधेयत्वं प्रामाणिकं दधिस्थघृतवत्काष्ठेव
 द्वित्वजनार्दन इत्यादेश ननु पादिकेन चिद्देहादिव्यतिरिक्तत्वेनायं ज्ञायते तर्हि दधिस्थघृतवदित्यादिनिदर्शयितुं शक्यं तदेव कुत इत्याह विदंतीति कवयः ब्रह्मादयः शास्त्रेण मथित्वांतो निर्णायित्मस्य देहादि
 स्थमात्मानं विदंति जानंति किंचांततश्चरमनाशे विदंति लभंते लभानिष्पत्ताविति धातोः नितरां प्राप्नुवंतीत्यर्थः अनेन कवीनां ज्ञानमस्मिन्नर्थे प्रमाणमुक्तं भवति ९ देहादेर्विविक्तत्वेन ज्ञानं कस्मात् भोत्पद्यत इति आ
 शंक्य सृष्टशरीरेषु जीववत्प्रतिष्ठत्वाच्च तद्विषयं ज्ञानमित्यभिप्रेत्याह यदासि सृष्टुरिति यदा परमात्मनो र्थे निवासाय पुरःशरीराणि सिसृक्षुः स्रष्टुमिच्छति तदा गुणैषमन्यायेन स्वेच्छयानि यतोरजोगुणमुपादा
 यमहदंकारं च महाभूतानि सृष्टातैः पृथक् च चोत्पत्तानुसारेण शरीराणि सृजति यदा चेश्वरस्तासु विचित्रासु सुरनरतिर्यक्संज्ञितासु पुरीषुरिरंसुः जीवगतस्वावृष्टयोत्पत्तानुसृत्य सुखादि कमुत्पाद्यत तस्मा
 क्षित्वेन क्रीडितुमिच्छति सदास्थितिहेतुत्वात्स्वगुणमुपादत्ते यदा शयिष्यमाणो योगनिद्राचिकीर्षिते तदा सौतमोगुणमीरयति तच्छक्तिमुज्जृम्भयति १० किंच चरंतमतीतानागतवर्तमानभेदेन वर्त

जयकाले तु सत्त्वस्य देवर्षीं रजसोऽसुरान् ॥ तमसो यक्षश्चांसितत्कालानुगुणो भजन् ८ ज्योतिरादिरिवाभातिसंवातान्नविविच्यते ॥ विदंत्यात्मानमात्म
 स्थं मथिस्वाकवयोततः ९ यदासि सृष्टुः पुरज्जात्मनः पुरोरजः सृजत्येष पृथक् स्वमायया ॥ सत्त्वं विचित्रासुरिरंसुरीश्वरः शयिष्यमाणस्तम ईरयत्यसौ १०
 कालं चरंतं सृजती शशाश्रयः प्रधानपुंभ्यां न रदेव सत्यकृत् ॥ सतत्र तत्रोभयसिद्धिमाप्नुयां लिंगात्मनो लिंगगुणाश्च संति ११

मानं कालं सृजतीत्यर्थः ईश आश्रय इत्येताभ्यां पदार्थां सार्जनं सामर्थ्यं सूचयति अत्र प्रमाणमाह सत्यकृदिति सत्यं मीमांसाशास्त्रं तस्य कर्ता इदानीं स्वसृष्टानामंतःशयनप्रकारमाह सतत्रेति तत्र तत्र दे
 हेऽसु स्थितं उभयसिद्धिं महति वस्तुनि महत्पारिमाणं महासामर्थ्यं प्रकटनमनुपारिमाणं गुणसामर्थ्यं वापुयात् अणोरणीयान्महतो महीयानिति श्रुतेः अत्रेदं लिंगात्मनो लिंगगुणाश्च संतीति निदर्शनं च शब्द ए
 वार्थे यथा लिंगशरीरस्याबीयं काष्ठव्याप्यतिष्ठन्नलिंगात्मेत्युच्यते तस्याग्रे लिंगस्य काष्ठस्य गुणाः महत्त्वाणुत्पल्लवः संति महतीकाष्ठे महान् अणुनिकाष्ठे अणुराग्निरिति लिंगशरीरे चिद्देवसाधने शेष
 भस्मनीत्यभिधानं ननु सृष्टौ प्रवर्तमानेश्वरस्य निरपेक्षत्वात् सत्तात्त्रयेण कचित्कारणापेक्षा संभवः तदनपेक्षत्वे मृदं द्वादोदरिव शक्त्यभावेन कार्यसामर्थ्यभाव इति तत्राह लिंगात्मन इति लिंगात्मनः प्रधानादेः
 कारणस्य ये लिंगगुणाः कार्यजनकशक्तिलक्षणाः संति ते चार्त्वात्मनः शरीरस्वामिनोदरेः संति ते विद्यमानास्तदधीनता इति द्विरावृत्त्या योजनीयं द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादेः यद्वा लिंगस्य प्रधानादेर्गुणाः का
 योपादनं च क्लिलक्षणाः लिंगात्मनः पूर्णद्वान्निश्लक्ष्णस्वरूपस्य हरेः संति ते तेषां स्वरूपाभिन्नत्वद्योतनाय च शब्दः ऊर्गनाभिस्तुरीयमादिधना स्वरूपभूतलीलवैषम्याजालं करोति तथापि मित्यर्थं परोवा प्रधाना
 त्तसृष्टिर्ब्रह्मणोऽस्तु अवांतरसृष्टिरवांतरकारणात् स्यात् कुलालादेर्देष्टव्यादित्यतो वाह स इति तत्र तत्र कार्यकारणेषु भातिस्विकेषु स्थितोभयसिद्धिर्जगत्कारणस्य जनकत्वलक्षणं कार्यस्य जन्यत्वफलं प्रापयति
 उभयोः शक्त्यपेरेतदधीनत्वादित्याह लिंगात्मन इति लिंगात्मनो मृदादेर्लिंगगुणाः कार्यजननशक्तयः संति तेवानेन नियता इति शेषः लिंगात्मनः कार्यस्य ये लिंगगुणाः पृथुबुद्धोदराकारादिलक्षणाः संति ते
 च तत्र तत्रान्वितो रिणुस्तत्तच्छक्तिप्रबोध्यक इत्यादेः अनेन बाध्यबाधकतां गत इत्येतत् स्पष्टीकृतं तथाहि तत्र तत्र देवासुरेषु उभयसिद्धिर्जयपराजयलक्षणां कार्यसिद्धिं प्राप्नोति शिरस्त्राणवर्मादिलक्षणं बहवोभ

उत्पत्येल्लगुणाः शौर्यादिलक्षणजापजयौवातेचइयंशीनाः सर्वैवर्त्तल्लिनांचापरेषामित्यादेः अत्र सर्वस्य हर्षधीनत्वदर्शनाय प्रधानपुंभ्यां कार्यकारणभ्यां कालं हजतीत्यंगीकारे प्रधानपुरुषावतरेण कालसृष्ट्यशोक्तहरेः प्रकटिता स्यादित्यन्यथा प्रतीतिनिरासायाचार्यैस्ताभ्यासहेनित्याख्यातम् ११ नन्वत्र साम्यगुणाधिकरणस्य हेरवैषम्याधिकरणत्वं कथमित्यस्य प्रश्नपरिहारः कथं स्फुटमायात इत्याशङ्क्य स्वतो देवप्रियत्वमसुरप्रियत्वं मनुष्याणां मुभयत्वे मेव समत्वं तत्तद्योग्यतावता तेषामन्यथा तदतिरिक्तेन त्वदभिमतवैषम्यमाप्ति साम्यदानी स्यातामित्याशयानाह यएष इति यएष हरिः काले कालविषयेषि ईशिता कालस्यापि प्रवर्तनसमर्थः प्रधानपुरुषयोरीशितुत्वं क्वचित्कव्यमित्यपि पदं सविष्णुः सुरानीकमिव स्थितं सत्त्वमेधयति सत्त्वस्य देहादिकारणत्वात् सत्त्वगुणप्रधानानंदवान्समेधयतीत्यर्थः रजस्तमस्कान् रजस्तमः स्वभावान् तत्प्रत्यनीकान् तेषां सुराणां शत्रुभूतान् असुरान् प्रमिणोति निहंति मिना हि सायामिति धातुः सुरप्रिय इत्यनेना सुराणामप्रियो मनुष्याणामुभयात्मकः स्वभावत इति ध्वनितं तदुक्तं स्वभावतः प्रियत्वात्तु सदा देवप्रियो हरिः अप्रियश्चासुराणां सत्त्वभावाच्च भयनृणां मित्रं सत्त्वमेधयति इत्यनेन यासु सयोग्यता रजस्तमस्कान्तिर्यनेन यावधयोग्यता ये च देहे द्विधा देः कारणभूतास्त्रयोगुणाः यश्च गुणानामुच्चाह करः कालः यश्च तेषां त्रयाणां गुणानां पुण्यपापोभयलक्षणं कर्म यश्च मूलकारणभूतं प्रकृतिपुरुषस्वरूपम् यश्च भक्त्यादिकमेतत्सर्वमेवेक्ष्य देवानां भक्त्या विगुणानितरेषां द्वेषादिकोषान्मनुष्याणामुभयात्मकमुत्पाद्य सुखासुखजपापजयजननमरणादिफलदायुत्वेन सममृत्युक्तं तदुक्तं देशकालौ गुणां श्रेयभक्त्यादीनप्येक्ष्यतु योग्यतां च तथा कर्मसममन्यमिधीयते स्वतः प्रियोपि देवानामुत्पाद्यैव गुणानिमान् इतरेषां तथा दोषान्मुसदुःखददात्यजः उभयं तु मनुष्याणामतः सम इतीरित इति ननु सुरादिषु स्थितानां गुणदोषाणां तत्तत्कालीनत्वेनात्तरकालेनाशसम्भवे

यएष राजन्नपि काल ईशिता सत्त्वं सुरानीकमिवेधयत्यजः ॥ तत्प्रत्यनीकान् सुरान् सुरप्रियो रजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः १२ सवा पुनः स्वसृष्टस्य स्थितिरक्षानुवृत्तये ॥ सत्त्वं सुरगणां विष्णुरुपबृंहयते सुदुः १३ अत्रैवोदाहृतं पूर्वमिति हासः सुरर्षिणा ॥ प्रीत्यामहाक्रतौ राजन् पृच्छतेऽजातशत्रवे १४ हृष्यामहाह्रुतं राजा राजसूये महाक्रतौ ॥ वासुदेवे भगवति सायुज्यं चेदिमूभुजः १५

नानित्यत्वेनियमोनस्यादित्याशङ्क्य शास्त्रविहितत्वाच्चियमोस्त्वेवेत्याशयानाह उरुश्रवा इति उरुबहुश्रूयते इत्युरुश्रवाः शास्त्रं नियममतिपादकं पस्पसतथा तदप्युक्तं अनादिनियताश्चैव गुणदोषाः सुरादिषु यथाक्रमं पुनैव नियमाद्ब्रूहितास्तथा विष्णुनैव ततो नित्यं विषमश्च नानार्दन इति नियमाद्ब्रूहितास्तथेति तत्कुत्र प्रमाणीक्रियते इत्यस्य उरुश्रवा इत्यत्रेति वक्तव्यं उरुबर्द्धनलक्षणश्रवो यस्य सतथेत्यर्थः ननु वैषम्यं तदवस्थमेवाभूदिति चेन्न योग्यतानिभित्त्वात्तदुक्तं न विष्णोर्विषमत्वं तु योग्यतापेक्षया क्वचिदिति हरेर्योग्यतानियत्यायत् आगच्छ द्वैषम्यलक्षणसुरुश्रवस्तदा तदस्तु विहितत्वादत उक्तं उरुश्रवा इति तदप्युक्तं योग्यतायास्तन्निषेधविषमत्वं भवेदिति नन्वेवं तर्हि क्वापि वैषम्येनेत्यापन्नमिति चेदुच्यते शुभाशुभयोर्विषयेषु भवतामशुभकर्मशुभवतामसुराणां शुभकर्मानुसृतफलदाने सति विषमत्वं विष्णोर्दोषायास्यावितियदस्तद्योग्यताबलविहितशुभाशुभोभयकर्मानुसारेण तत्तत्फलस्य विकर्मिद्वयार्थे अशुभकर्मद्वैषम्यलक्षणस्य दानेनेश्वरवैषम्यमित्यत उरुश्रवा इति जयगर्भकपनामहर्षुक्तं इन्द्रस्यार्थं कथं दैत्यान् वधीद्विषमोपेयेत्यादिप्रश्नपरिहार इति सिद्धं विषमत्वं तु दोषायां शुभाशुभविषयेषु अतस्तादृशवैषम्यब्रह्मसन्नेरिनाक्रतं शुभाशुभनियंनुत्वं न दोषागुण एव सः अतस्तदिदं शृणुस्य ब्रह्मसूत्रकृतो विभोरिति वचनात् १२ सुरप्रिय इत्येतद्विवृणोति सवा इति अयमर्थः सत्त्वं सत्त्वगुणसंज्ञानामुहुरनुयुगमुपबृंहयते सम्यक्बर्द्धयति किं कारणमत्राह पुनरिति स्वेन सृष्टस्य जगतः पुनः पुनः स्थितिरक्षानुवृत्तये स्थितिपालनयोः प्रवर्तनार्थं वा इत्यनेन पृष्ठयादिब्रह्मकर्मविहारेरेवेति दर्शयति यदासि मुश्रुतिर्यनेन यः प्रस्तुतस्तदतिरिक्तच्छब्देन परामृशति तनापीश्वरशब्देन रुद्र उपक्रांत इति आतिनिवारणाय विष्णुरिति यद्वा यन्नकापिरुद्रादुत्सर्जनादिकं प्रतीयते तदपि तत्स्थद्वारेणेति प्रकटनाय विष्णु इति १३ सुरप्रिय इत्येतादिति हासेन दर्शयति अत्रैव सुरप्रिय एव नासुरप्रियो हरिरिति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थं पृष्ठशब्दः १४ १५

१६ एकएवांतो निर्णय एषामस्तीति भाकिरेव पुरुषार्थसाधनं नान्यत्कर्मादिकमिति निर्णयवतां विष्णुरेव मुमुक्षुभिर्निपेय इति निश्चयवतां वा १७ श्रीहरिनिंदनं सतां कर्णश्लाघमानमप्येतच्छ्रोतुं
 चित्रमित्याशयवानाह भगवन्निदयेति १८ १९ श्वित्रश्चेतकृष्टः २० दुरवग्राहं दुर्ज्ञेयं धामस्वरूपं यस्य सतथा तस्मिन् लयं सायुज्यलक्षणं ननु अत्युत्कटैः पुण्यपापैरिहैव फलमश्नुत इति व
 चनात् श्वित्रो न जात इत्यादिवाक्यं कथं संगच्छते भगवद्वेषिणोऽपि बहुविधाः तत्र केचिन्मरणानंतरं पापफलं भुंजते केचिदत्रैव तत्कुत इति चेन्न नियमाद्बुज्यते तुंभिर्धर्मार्थफलं मृतो कश्चिदत्रापि भुज्येत तस्मा
 द्वाधर्मभाचरेदिति वचनात् अनेन धर्मिणोऽपि व्याख्याताः धर्मोऽस्वर्गं विधर्मो निरयमिति च अत्र कश्चिद्विशेषोऽप्यस्ति जयविजययोः सात्त्विकत्वेन भक्तत्वेन द्वारपालत्वेन हरेरिति प्रियत्वात् सनकादिशापादसु
 रजन्मन्यपि कश्चिद्वत्सलोपात्तद्वेषफळभोक्तुरन्यत्वाच्च द्वेषस्य पापिष्ठासुरत्वादनयोरुपचरितत्वाच्च अनेन स्वापराधनाशलक्षणात्तु ग्रहपात्रत्वेन प्रतिज्ञातशपथत्वेन च हरेः सुरप्रियत्वं च विशेषदमभूदिति रदस्यम्
 २१ २२ २३ देहाद्यभिमानवतः स्ववनिंदनादिना मनःखेदहर्षादिसंभवेन क्रोधादिकं स्याद्धरेस्तदभावाद्भिदनादिना विशेषानुदयात् स्वतो नित्यतृप्तत्वेन परप्राप्यप्रयोजनाभावात् तच्च योग्यता नुसा

तत्रासीनं सुरऋषिं राजा पांडु सुतः क्रतौ ॥ पप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृण्वतामिदम् १६ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो अत्यद्भुतं ह्येतद्दुर्लभैर्कांतिनामपि ॥
 वासुदेवे परेतत्त्वे प्राप्तिश्चैव स्य विद्विषः १७ एतद्वेदितुमिच्छामः सर्व एव वयं मुने ॥ भगवन्निदयावेनोद्विजैस्तमसि पातितः १८ दमघोष सुतः पाप आरभ्य क
 लभाषणात् ॥ संप्रत्यमर्षी गोविदेदंतव क्रश्च दुर्मतिः १९ शपतोऽसकृद्विष्णुं यद्ब्रह्म परमव्ययम् ॥ श्वित्रो न जातो जिह्वायां नांधं विविश तुस्तमः २० क
 थंतस्मिन् भगवति दुरवग्राह्य धामनि ॥ पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतु रंजसा २१ एतद्भ्राम्यति मे बुद्धिर्दीर्घा चिरिव वायुना ॥ ब्रूह्येतद्भुततमं भगवन्नत्र
 कारणम् २२ श्रीशुक उवाच ॥ राजस्तद्वच जाकर्ण्य नारदो भगवानृषिः ॥ तुष्टः प्राह तमाभाष्य शृण्वत्याः सदसः कथाम् २३ ॥ नारद उवाच ॥ निंदनस्तव सत्कार
 न्यक्कारार्थं कलेवरम् ॥ प्रधानपरयो राजन्न विवेकेन कल्पितम् २४ हिंसा तदभिमानेन दंडपाठ्ययोरापि ॥ वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २५ यन्नि
 बंधोऽभिमानोऽयं तद्वधात्प्राणिनां वधः ॥ तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः २६

रेण तत्तत्फलदानृत्वं युक्तमित्यादिकं बहुमुपक्रमते निंदनेति निंदनं दोषसंकीर्तनं स्ववः स्तुतिगुणलक्षणा सत्कारः कायिकपूजा न्यकारः कायिकावज्ञा तेषां निंदनादीनां अर्थविषयभूतं कलेवरं प्रधानप
 रयोः प्रधानादेर्होद्रियाच्चात्मकात्परस्य जीवस्याविवेकेनापेदेन कल्पितं स्वतश्चिदानंदस्य प्रकृतेरनात्मनो भेदाग्रहादिदं जडशरीरं ब्रह्ममित्यर्थः २४ ततः किं फलतीति तत्राह हिंसेति तदभिमानेन देहाभिमा
 नेन भूतानामविवेकज्ञानिनां ममाहमिति देहे हिंसा ताडनादिलक्षणादंडपाठ्ययोर्नामितयोर्वैषम्यं विषमावस्थाफलतीत्यर्थः २५ ततश्च किंतत्राह यन्निबंध इति ममाहमित्यभिमानोऽयं निबंधः
 यस्मिन् देहे निबद्धः तद्वधात्तस्य देहस्य वधाद्विंसादिलक्षणात् प्राणिनां चेतनानां वध इत्युपचारः इति यत्तस्माद्भिदनादिकंदेहस्यैव फलतिनात्मनः तस्य निष्फलमित्याशयः यथा जीवस्य ममाहमिति देहाभिमा
 नादनर्थपरंपरा तथा हरेरपि देहस्थत्वाविशेषात्साम्यात् किं नेत्याह तथेति अखिलात्मनोऽखंडस्वाभिन्नोऽयं न तथा जीववदेहाभिमानोऽनास्ति कुतः कैवल्यात्तदेहाभावदेव ननु प्रकृत्यात्मकस्य देहस्याभावा
 हेतुः किंप्रत्येते सच्चिदानंदं तात्मकदेहस्यैवेत्येतयो र्हिदमेवोत्तरं प्रकृत्यात्मकदेहादेरभावात्प्रकृतिमाकृतवैकृतमि श्रविरहितसच्चिदानंदं तात्मकदेहसद्भावात् सदेहः सुखं वशश्चेत्यादेः २६

परस्यपरमात्मनः दृढमेवाहिंसाकेननिमित्तेनास्तीतिकल्प्यतेनिमित्ताभावाच्चैविकाभावइत्यर्थः अन्यस्मिन् हिंसादिकर्तारिततिहोहिंसादिकमस्तीतिकल्पयितुंशक्यतेसचनस्तीत्याशयेनोक्तंअर्कतुरितित
स्यान्य कतानविद्यतइत्यकर्तारितस्यहिंसाकेनयद्यस्यापुधादिनाप्रहतांदयतेतत्फलंछेदादिकेनास्तीत्याह अछेद्योपमदाह्योपमित्यादेः तत्सर्वकथामित्यतउक्तं परस्येति लोकविलक्षणस्य तर्ह्ययंशून्यकल्प
इत्यस्य पीदमुत्तरम् परस्यब्रह्मणः ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति श्रुतेः इदं हिंसातिर्लिंगव्यत्ययो हिंसायाः कुस्तिस्तत्त्वद्योतनापव्यत्ययोतिशयकुस्तनभेदेषितिसूत्राच्चाप्यते हरोहिंसाशंकाकुस्तिस्तेत्यर्थः नात्पज
रयेतज्जीयतेनवधेनास्यहन्यते एतत्सत्यं ब्रह्मपरं नहन्यतेहन्यमानेशरीरइत्यादेशश्च अत्रैवंहरिस्वरूपेतिथ्येतेस्वयोग्यानांदाभिर्भावलक्षणप्रोक्षसाधनश्रमाक्षिणाभाकोरवद्वेषादिकमर्थवादलक्षणम् तत्तत्स्वभा
ज्ञापनार्थमुच्यतइत्याद्यथेनाह तस्मादिति यस्माज्जडशरीरंद्रियाद्यभावेनहरेरहंममामिमाननिमित्तोपद्रवोदूरतोनिवारितः तस्माद्वैरानुबंधादिनापोहरोमनोयुंज्यात्प्रयुंक्तंसकथंचित्पृथक्क्षतेमनस्तत्राभि
निवेशेनहरेरन्यंनचिंतयतितमेवानुस्मरतीत्यन्वयः अनेनवैरादीनामेकतमेनापिहरोमनोयुंजानोवैरादिमानेवभवतीतिवचनद्वस्तुस्वभावात्तथोच्यतइतिज्ञातव्यं तदुदितमाचार्यैः कथंचिन्नेक्षतेपृथक्त्तत्रैव
मनसोभिनिवेशेनतदन्येनेक्षतेवैरादीनामेकतमेनापियोमनोयुंज्यात्तदन्येनेक्षतइतिस्वभावकथनम् नन्वत्रसंयुंज्यादित्यस्यमथममांसंविष्यर्थपरित्यज्यान्वार्थकल्पनायामश्रुतकल्पनास्यादिति चेन्न भक्त्या
त्वनन्यपाशाक्यअहमेवंविधोर्जुनं यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यः प्रियोहिंज्ञानिनोत्पथमहंसचममभियः इत्यादिनाभक्तोवभगवत्प्रीतिजनकत्वोक्तेः अननुभूतिरवधुनानइत्याद्यनर्थश्रुतेश्च अतोनिविध्यर्थांगीका
रयोग्यः तदप्युक्तंनिविधिरिति मकेवलद्वेष्टुः स्वस्यैवानर्थोपितुतत्पितृणामपि तदुक्तं कर्मणामनसावाचापोद्विष्याद्विष्णुमव्ययम् मज्जातिपितरस्तस्यनरकेशाश्वतीः समाइति नन्वेकदाकृतद्वेषाप्रान्नकोपभो

परस्येदमकर्तुर्हिंसाकेनास्यकल्प्यते ॥ तस्माद्वैरानुबंधेननिर्वरेणभयेनवा ॥ स्नेहात्कामेनवायुंज्यात्कथंचिन्नेक्षतेपृथक् २७ यथावैरानुबंधेनमयं
स्तन्मयतामियात् ॥ नतथामक्तियोगेनइतिमेनिश्चितामतिः २८

मेनक्षीणदोषस्य पुनःशुद्धांतःकरणतयाभक्तिकरणयोग्ययोनिप्राप्तिः स्यादितेतत्राह तानंदद्विषतः क्रूरान्संसारेषुनाराधमान् क्षिपाभ्यजलमशुभानासुरीष्वेवयोनितु आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मानेजन्म
नि माममाप्यैवकौंतेयततोपांथधर्मांगतिमिति कीदृशोद्वेष्टितत्राह अवजानंतिमांमूढामानुषांतनुमाश्रितम् परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरमिति स्वर्गकामोयजेतेत्यादेः सत्कर्मणातेषांसद्गतिः स्या
त्किन्नेत्याह मोघाशामोघकर्मणोमोघज्ञानाविचेतसः राक्षसीमासुरींचैवमकृतिमोहिनींश्चिताइति ननु तर्हिहिरण्यकशिपादेर्जुंरंताधादुत्थितिः कथमभूदितितत्राह यदांनररितमेस्वामविद्वास्तेजरे
श्वरम् तस्मात्पितामप्येतदुंरंताहुस्तरादयात् हिरण्यकशिपुश्चापिभगवन्निंदयातमः विविक्षुरत्यगात्सूतोः प्रह्लादस्यानुभावतइति नन्वेवंतर्हिभक्तद्वेषिणोः शापवराभ्याविषयः स्यात्किन्नेत्याह वरतोपि
नमुच्यतेद्वेषिणः शापतोपितु भक्तानैवनिपात्यंतेधर्माधर्मैस्तथेतरीरिति योग्यतायावलक्षणादितिशेषः नन्वेवचेत्पुनश्चानर्थ आपन्नइतितत्राह अन्यविशकृतंयत्तुतद्वराधैरपोह्यते तद्विरुद्धस्वभावानामन्य
थानकथंचनेत्यादिहिरण्यकशिपाचाविष्टासुरकृतपापं प्रह्लादादिभिः परिहृतंननुस्वतोसुरस्येत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुतः स्वतोसुरस्यपापंनपरिहृतइत्याशंक्यद्वेषाभिनिविष्टमनस्कत्वेनतद्योग्यत्वेनभगव
त्पेरितत्वेनाभीष्टनिवृत्तिस्तेनतदात्मकत्वादित्याशयेनाह यथेति मर्यस्तमोयोग्योवैरानुबंधेनतिरंतरवैरस्मरणेनतन्मयतांतत्तद्वेषविषयवस्तुनियथामनसोभिनिवेशंयातप्राप्तोतितथामात्किन्नप्रापये
नभक्तिविषयेवस्तुनिमनोभिनिवेशंनकरोति अत्रांक्रममाणमितितत्राह इतीति निश्चितामतिरित्यनेनसाक्षिलक्षणामितिश्रुते भक्तियोगेनइतिइत्यत्रसांधिकापाभावाद्द्वेषाभिनिवेशिनाम्
बाहुरदंभक्त्यभिनिवेशिनां कनीयस्त्वंचदर्शयितुम् कुतएतदवगमयमितिचेन्न यथावैराभिनिवेशिनइत्याद्याचार्योक्तैः वैरिणांबाहुल्यंअन्येषांअल्पसंख्यात्वंकथमितिचेन्न हरिणाभक्तानांबाहुल्यकारणात्

एतदप्युक्तं कथमन्यथेत्यादि ततः कर्नायसखदेवाः ज्यायांतः अमुरास्ततडतिच भक्त्याभिनिवेशिष्वपिकश्चिद्विशेषोऽस्तीति ज्ञापनाय वा संध्यभावः ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्तेः असुराणां नित्यद्वेषाग्राहित्व
 प्रकटनायानुबंधनेति मागवाद्यापधानित्यं द्वेषादाग्राहिणो हरौ न तथाग्राहिणो भक्ताः ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्ते २८ ननु तन्मयतामित्यस्य तादात्म्यार्थः किं न स्यादिति तत्राह कीट इति द्वेषेण निंदितश्चैव
 स्य कृष्णेन सापुण्यं कथमभूदिति प्रश्नस्य परिहारः कथमागत इत्यतो वाह कीट इति यथापेशस्कृता भृंगेण कुज्यो भित्तिमुपिरेरुद्ध कीटः ज्यायमाना कृमिः तस्य भृंगस्य सख्यतां समानाकारतां विंदते ननु तादात्म्यम्
 ततो भिन्नत्वेन हश्यमानत्वात् कीटशः पातं उपपागित्य गभीरं नंदंत भृंगं संरंभययोगेन ईषत् कोपभययुक्तस्नेहेन बसंददातीति स्नेहेन स्वात्मानमाक्रुष्य श्रुतिं कोपयुक्तभयेन चानुस्मरन् अत्र स्नेहस्यैव प्राधा
 न्यं प्राणधारणपोषणयोः संततमिष्टत्वात् कोपभययोरतात्कालिकत्वाद् प्राधान्यमित्यतो योगस्य संरंभययोर्विशेषणतोक्तैः योगस्य स्नेहार्थत्वम् प्रीतिस्नेहस्तथायोगः प्रेमवध इतीर्यते इति शब्दनिर्णये
 सिद्धम् २९ कृष्णे भगवत्येवैरेण युक्त्या अनुविनया भक्तिपूर्वस्मृत्या धूतपाप्मानश्चैद्यादयः तं कृष्णमापुरित्यन्वयः अत्र सज्जीवानां शापादिना सुराविष्टानामेव मुक्तिः न केवलानाम् तस्मात्तदाविष्टा सुरावैरेण
 प्राप्ता पाप्मानः असुर्यानामते लोका इति श्रुते तं लोकसमुदायं प्रापुः संतो जयादयो नुचितया तं कृष्णमवापुरित्यप्यं विशेषां वैरयुक्त्या अनुचितयेत्याचार्योक्ता पिशब्देन गहर्भाभिधायिना ज्ञात व्यनुचितेति तत्रा
 ह भक्तिपूर्वा तु यास्मृतिरिति वचनात् भक्तिपूर्वैवानुचितताभिप्रेतेति ज्ञातव्यम् अतो न चैद्यादीनां भक्तिपुतत्वं प्रतिपाद्यत इत्युपगंतव्यम् अन्यथा कीटोदाहरणं निरन्वितस्यात् उदाहरणस्यापि भक्त्यर्थ
 त्वं कुत इति चेन्न स्नेहादभेददातीति स्वाकर्षणभयेपि वा विद्यमानेऽप्यल्पकोपसंगतिस्नेहतस्तथा पेशस्कृष्टपतां कीटो यथायातितयैव तत् चैद्यादयो सुरावेशाद्वैरेण दूषिता अपि निजस्वभावयुक्त्यानीताह

कीटपेशस्कृता रुद्धः कुड्येषांतमनुस्मरन् ॥ संरंभययोगेन विंदते तत्स्वरूपताम् २९ एवं कृष्णे भगवति मायामनुजईश्वरे ॥ वैरेण धूतपाप्मानस्तमा
 पुरनुचितया ३० कामात्स्नेहाद्वयाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः ॥ आवेश्यतद्वर्हि त्वा बहवस्तद्रतिगताः ३१ गोप्यः कामाद्भयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥
 संबंधाद्दृष्टयः स्नेहाद्वयं भक्त्या वयं विभो ३२

रिस रूपताम् तथापि कुरुणो विष्णुरन्यावेशाद्यद्विष्यन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिणः देहबंधयुतानां हि द्वेषिणाऽप्यकृतं भवेत् ममको ह्यपराधयेत निषेधसख्यपिणः अतो मय्यपराधस्तु स्वस्मि
 न्नममेभवेत् अतो यद्यसुरावेशात्कृतमेतेन हुंकृतम् अनादिभक्तो यस्मान्ममोचपि प्येततस्वहम् इति मत्वा मोचयति चैद्यादीनपिकेशव इति वचनात् किंच न वैरेणेत्याद्युक्तमत्रानुसंधेयं तेन स्नेहाद्याय
 तनस्य देहस्यानाशादिना कीटस्योपद्रवाभावाद्द्वैरेण्युपद्रवाभावो नुमीयते तथापि कुरुणो विष्णुरन्यावेशाद्यद्विष्यन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिण इत्यादिना च ३० इतोऽपि भक्तिगर्भकामादिनै
 व भगवत्प्राप्तिरित्याह कामादिति कामादिति तृतीयायैः पंचमी कामादिभिरपि यथायथा वत् भक्त्या सदैव कृष्णे भगवतोऽवश्यं द्वेषादिना यदघमापादितं तदघाहित्वा तस्य कृष्णस्य गति लोके गता इत्यन्वयः प्रथमतः
 कामादियुक्त्या भक्त्या हरौ मनः आवेश्य पश्चाच्च भूतया भक्त्या घर्हित्वेत्यर्थः ३१ बहव इत्युक्तस्य विषयविभागमाह गोप्य इति कामात्कामयुक्त्या भक्त्या कंसः कंसाविष्टो भृगुः भययुक्त्या भक्त्या चैद्यादयः
 चैद्यादिस्था जयादयः द्वेषयुक्त्या वृष्णयः संबंधो बंधुता तन्निमित्त्या सूर्यपांडवाः समतुलितबहुमानयुक्त्या वयं शुकादिशब्दवाच्याः केवलं याम्भक्त्या अत्र कश्चन विशेषः गोप्यः कामयुता भक्ताः कंसाविष्टः
 स्वयं भृगुः ज्ञेयो भययुतो भक्तश्चैद्यादिस्था जयादयः विद्वेऽस्य युता भक्ता वृष्णयो बंधुमुं पुताः बहुमानस्नेहसाम्यदेव भक्ताः प्रकीर्तितः स्नेहापसर्जनादेव बहुमानानुभूतिभिराः बहुमानोपि देवानां कृषिभ्यो
 प्यधिको भेतः ब्रह्मर्षिद्वैतकामादेरितरेषां यथाक्रममिति वचनादवगतव्यः ३२

भक्त्यैवपुरुषार्थो न केवलद्वेषेणेत्याशयवानाह कतमइति कामाद्युपसर्जनभक्तियोगानांपंचानामप्येकतमोपिभक्तियोगोवेनस्पनास्ति असौक्यनद्वेषात्मकएव यस्माद्भक्तियोगमंतरेणपुरुषार्थोनास्ति त
स्मात्केनापिप्रकारेणापादितेनोपायेनभक्तिलक्षणेनकृष्णेनोनिवेशयेन्नद्वेषादिना उपायोभक्तिरिष्टोद्वेषाद्यानुपायकाइत्यभिधानादतउपायोभक्तिरेव अतोभक्तिमंतरेणोपायोनास्तीत्यर्थः ३३ पेशसृ
तारुद्रइत्यत्रचैद्यादयःस्वतोभक्तामसुरावेशाद्वेषिणइत्युक्तं तत्रहेतुमाह मातृष्वसेयइति पार्षदप्रवरत्वंस्वतोभक्तत्वे विप्रशापादसुराविश्वद्वेषित्वेहेतुः ॥ ३४ ॥ हरिदासान्हरिमिक्तान् अभि
भूशक्तिस्पृहातीतिहरिदासाभिमर्शनः हरेरेकातिनानियतभक्तानांभवउत्पत्तिः शरीरयोगलक्षणःस्वपदभ्रंशलक्षणःशापः अश्रद्धेयइवाभाति सयुक्तिकेनिरूपयितुंनक्षममितिप्रतीयते ३५ तत्रकारणमाह
वेहेति देहाद्यभावश्चकुत्रत्यानामितितत्राह वैकुण्ठेति तेषांभाकृतदेहाद्यभावेनजन्मादिकंकथंघटतइतिशक्यतइत्यर्थः देहसंबंधःदेहयोगःतस्यसंबंधःनिमित्तभूतःगापएतच्छापानिमित्तं अनेनदेहयोगंत
मिमित्तशापं तन्निमित्तंच व्याख्यातुमर्हसीत्यर्थसमुदायोलक्षयतइत्यर्थः ३६ तदर्थंजातंकुतोवगम्यतइति परिहारवचनादित्यतआदितोवक्ति एकदेति ३७ पंचषट्पायनाभिःपंचवर्षाःपट्टर्षाःअर्भाः
अर्भकाःबालास्तद्ब्रह्माभादीप्रियैषांतेतथा तत्समानाइत्यर्थः शिशून्मत्वापुरप्रवेशकरणाप्येषांतरमापन्नानित्याशंक्येत्यर्थः द्वाःस्थौद्धारिस्पांजयविजयौ तान्मत्संनदनादीन्प्रत्यपेधतां वेत्रविधाने

कतमोपिनवेनस्यपंचानांपूरुषंप्रति ॥ तस्मात्केनाप्युपायेनमनःकृष्णेनिवेशयेत् ३३ मातृष्वसेयोवश्वैद्योदंतवक्रश्चपार्थिव ॥ पार्षदप्रवरौविष्णोर्विप्र
शापात्पदच्युतौ ३४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशःकस्यवाशापोहरिदासाभिमर्शनः ॥ अश्रद्धेयइवाभातिहरेरेकातिनांभवः ३५ देहेंद्रियासुहीनानां
वैकुण्ठपुरवासिनाम् ॥ देहसंबंधसंबंधमेतदाख्यातुमर्हसि ३६ ॥ नारदउवाच ॥ एकदाब्रह्मणःपुत्राविष्णोर्लोकंयदृच्छया ॥ सनंदनादयोजमुश्रंतोभु
वनत्रयम् ३७ पंचषट्पायनाभिःपूर्वेषामपिपूर्वजाः ॥ दिग्वाससःशिशून्मत्वाद्वाःस्थौतान्प्रत्यपेधताम् ३८ अशपन्कुपिताएवंगुवांवासंनचार्यथः ॥ र
जस्तमोभ्यांरहितेपादमूलेमधुद्विषः ३९ पापिष्ठामासुरीयोर्निबालिशौयातमाश्वतः ॥ एवंशसौस्वभुवनत्पतंतौतैःकृपालुभिः ४० प्रोकौपुनर्जन्मभिर्वा
त्रिभिर्लोकयकल्पताम् ॥ जज्ञातेतौदितेःपुत्रौदैत्यदानववंदितौ ४१ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोनुजस्ततः ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्हरिणासिंहरूपिणा
४२ हिरण्याक्षोधरोद्गारेबिभ्रतासौकरंवपुः ॥ हिरण्यकशिपुःपुत्रं प्रल्हादंभगवत्प्रियम् ॥ जिघांसुरकरोन्नानायातनामृत्युहेतवे ४३ तंसर्वभूतात्मभूतंप्रशां
तंसमदर्शनम् ॥ भगवत्तेजसास्पृष्टनाशक्रोद्धंतमुद्यमैः ४४ ततस्तौराक्षसौजातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्बलोकप्रतापिनौ ४५

नन्वावप्यतामित्यन्वयः द्वाःस्थवित्युक्त्याजयविजययोःअधिकारस्थत्वंमुच्यतितेनवैकुण्ठेअधिकारस्थिताःमुक्ताश्चेतिद्विविधाजनाःसंति तत्राधिकारस्यादेहादियोगित्वाद्भारशाययोग्याः पश्चान्नयोग्या
इतिज्ञायते तदुक्तं अधिकारस्थिताश्चैवमुक्ताश्चद्विविधाजनाःविष्णुलोकस्थितास्तेषांवरशापादियोगिनःअधिकारस्थितामुक्तिनिपतंभामुवंतिच विसुक्त्यनंतरंतेषांवरशापादयोनतु देहेन्द्रियासुमुक्ताश्चपूर्व
पश्चान्नतैर्युताः अप्यमीमानिभिस्तेपादैवैःस्वात्मोत्तमैर्युताइति अनेनवैकुण्ठेमुक्तामुक्तस्थानद्वयमस्तीतिज्ञायते ३८ ३९ ४० ४१ ४२ नानायातनाः बहुविधतीव्रवेदनाकारागानि ४३ सर्वभूतात्मनिच
राचरांतयोमिणिहरावेवभूतंसितं ४४ नन्वासुरीयोर्निषातंइत्यप्यंशापःआसुरयोनिमाप्तिहेतुःतत्रजयविजययोःभित्पांजयमत्तदनुगुणंकेशिन्यादिजन्मकथंयुज्यते राक्षसीमासुरींचैवमकृतिमोहिनींभिता
इतिभिन्नयोनिव्यतितीर्माभ्यंदांकां हिरण्यकशिपुर्भूतमन्यतभूतैर्हरिं अतोभयानकोजातस्तत्रराजानमेवच मत्वारजैवसंजातःकृष्णंचक्रादिलक्षणैःमृत्कालेहरिंचैवमत्वाभक्त्यैवकेवलं द्वास्थत्वंहरिमा
विश्रमपैवमनुजोपितु इत्यनेनपरिहर्तव्यं यंपवापिस्मरन्भावस्त्वज्यतंतेकलेवरं तंतमेवैविकौतेयेत्यादेःसुरविरुद्धत्वमुभयोःसममित्यतोहरिद्वेषश्चसमइतिभावः ॥ ४५ ॥

४६ ४७ वैरानुबंधेन वैरयुक्तभक्त्यातीव्रेणात्युक्तदेनाच्युतसाम्यतां श्रीकृष्णस्वरूपप्रवेशलक्षणां हरेर्वैकुण्ठगमनानंतरं पार्षदीजयविजयाख्यमूलरूपेणैकीभूयहरेः पार्श्वजगमतुरित्यन्वयः अनुबंधस्तुभक्तिः स्याद्बंधः स्नेहलदाहृतइत्यभिधानादनुबंधशब्दस्यनैरंतर्यार्थोत्पन्नइति ४८ दयितत्वं महात्मत्वं च प्रश्नस्य कारणं येन केन निमित्तेन अच्युते आत्मानो यस्य सतथा तस्मिन् ४९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विजयचिंतायां टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ ॥ हिरण्यकशिपुः स्वतो विष्णुभक्तो सुरावेशात्तद्वेषीत्ययं विवेकः तद्वचनेन ज्ञातुं शक्य इत्येतदर्थमस्याध्यायस्य प्रारंभः तत्र प्रह्लादानां त्रिपुत्रे द्वेषः कथं पितुरभूदित्यस्य प्रश्नस्य परिहारं वक्तुमारभते आतरिति १ हरिर्विषयक्या भ्रातृविषयशुचा दशनच्छदोष्ठः चक्षुषोरोचिषायथाधुं भवति तथाप्ययं २ भृकुट्या नीलशिरपायुक्तमुखः ३ हेषाक ४ ५ भृद्वैरल्पैः कपटिभिर्वा पाष्णिग्राहेण पृष्ठावेक्षकेण बालकेन देवानां दानवानां च सामान्यमधिदैवतं इत्यतः समेनाप्युपधावनैः स्वोदचनैः विषयेण ६ त्यक्तस्वभावस्यत्य

तत्रापिराधवो भूत्वान्यहनच्छापमुक्तये ॥ रामवीर्यं श्रोष्यसि त्वं मार्कंडेय मुखात्प्रभो ४६ तावद्यक्षत्रियौ जातौ मातृवस्मात्प्रजौ तव ॥ अधुना शापनिर्मुक्तौ कृष्णचक्रहतां हसौ ४७ वैरानुबंधतीव्रेण ध्यानेनाच्युतसाम्यताम् ॥ नीतौ पुनर्हरेः पार्श्वजगमतुर्विष्णुपार्षदौ ४८ युधिष्ठिर उवाच ॥ विद्वेषो दयितेषु त्रेकथमासीन्महात्मनि ॥ ब्रूहि मे भगवन् येन प्रह्लादेऽप्यच्युतात्मनि ॥ ४९ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ आतर्ध्वं विनिहते हरिणा क्रोडमूर्तिना ॥ हिरण्यकशिपूराजन्पर्यंतप्यदृष्टाशुचा १ आह चेदं रूपा पूर्णः स दष्टदशनच्छदः ॥ कोपोऽज्ज्वलाभ्यां चक्षुःश्रियौ निरीक्षन्धूम्रमंबरम् २ करालदंष्ट्रोऽग्रदृष्ट्या दुष्प्रेक्ष्य भृकुटीमुखः ॥ शूलमुद्यम्य स दसि दानवानि दमब्रवीत् ३ हिरण्यकशिपु उवाच ॥ भो भो दानव देतेय द्विमूर्द्धन्यक्षशंबर ॥ शतबाहो हयग्रीव न सुचेपाक इल्वल ४ विप्रचित्ते मम वचः पुलोमञ्जुनादयः ॥ शृणु तानंतरं सर्वैः क्रियतामाशुमाचिरम् ५ स पतैर्घातितः भृद्वैर्भाता मे दयितः सुहृत् ॥ पाष्णिग्राहेण हरिणा समेनाप्युपधावनैः ६ तस्य त्यक्तस्वभावस्य घृणेर्मायावनौकसः ॥ भजंतं भजमानस्य बालस्येवास्थिरात्मनः ७ मच्छूलभित्रग्रीवस्य भूरिणा रुधिरैव ॥ युद्धप्रियं तर्पयिष्ये आतरं मे हतव्यथः ८ तस्मिन्कूटे हितेनष्टे कृतमूलं वनस्पतौ ॥ विटपाइव शुष्यंति विष्णुप्राणा दिवौकसः ९ तावद्यातमुवंयूयं ब्रह्मक्षत्रसमेधिताम् ॥ सूदयध्वंतपो यज्ञस्वाध्यायव्रतदानकान् १० विष्णुर्द्विजक्रियामूलो यज्ञो धर्ममयः पुमान् ॥ देवर्षिपितृभूतानां धर्मस्य च परायणम् ११

कस्तस्यावस्थस्य तत एवास्माभिः धृष्टेः शोच्यस्य घृणिर्विभावसौ सूर्यैरश्मौ शोच्ये विषय इत्यभिधानं भजंतं स्वात्मानं सेवमानं भजमानस्य मत्पुकारं कुर्वतः ७ ८ अंतर्दुष्टं दृश्यमानरमणीयं कूटं अस्थिरात्मनः कूटत्वादिभाववचनं मोहनार्थमासुरमतमुदीरितमिति ज्ञातव्यं तदुक्तं विष्णुभक्तेश्च तज्ज्ञानादन्यतो मुक्तिवाचकाः विष्णोर्गुणाभासवाचः श्रीब्रह्मादेस्तथाक्रमान् विष्ण्वाद्विषेणैव सुखाचस्तथासिलाः मोहनार्थाः समुदिष्टा यथार्थं चोक्तकास्तयेति ९ १० द्विजक्रियामूलः द्विजाश्च पञ्जः द्विक्रियाश्च मन्त्रयस्य सतयाभक्तिज्ञानादिमंतरेण केवलं पागादिक्रियया प्रसन्नो भवतीति एतदाहुर्भक्तम् ॥ विष्णुभक्तेश्च तज्ज्ञानादन्यतो मुक्तिवाचका इत्येतदत्रापि प्रमाणम् ॥ द्विजैः क्रियमाणं यागादिक्रियां मूलपतिप्रतिष्ठापयति इति द्विजक्रियामूल इत्येतदेव मतं मूलप्रतिष्ठापामिति धातुः इत्यत इति पञ्चः धर्ममयः धर्मप्रधानः दानादिधर्मैर्गम्यसीदतीत्येतदप्यासुरमतं यथार्थं चोक्त इति वचनाद्वारकतम इत्यन्योर्थः परायणमुत्तमाश्रयमित्येतदेव मतम् ११

संदीपयतदहत वृश्चतच्छिन्न १२ कदन कदाहंसपायम् १३ गवामावासस्थानं व्रजः गोपालवसतिर्वा आश्रमो मुनिनिवासः आकरोरत्नाद्युत्पत्तिस्थानं खेटः नाट्यस्थानं खवेटो वसनविक्रयस्थानं
नं घोषभाभीरपल्लिः वणिग्भिरधिष्ठितं पत्तनम् १४ आजीव्यान् वृक्षान् नारिकेलकृष्णकान् पनसादीन् १५ विप्रकृते विपरीतमापादिते विनागिते १६ १७ कटोदकं प्रेतमुद्दिश्य दीपमानमुदकम्
१८ तन्मातरं तेषां मातरं नान्नाशुद्रां तुं दितं जननीं च श्लक्ष्णया गिरा इदमाहेत्यन्वयः १९ हे वधूः हे सहोदरभार्ये पुत्राश्च परेण वधे हि कामुष्मिकजनश्लाघ्यो न भवतीति कृत्वा शोक उता त्रैवर्कचि
त्कालं जीवानीति शमीष्ठहान्यामासः आहोस्वित्स्वित्मातु पुत्रभावस्य क्षणिकतेति तत्र प्रथमद्वितीयौ प्रत्याह रिपोरिति २० तृतीयमातरं एकां कदाञ्चिन्नाह भूतानामिति इह कर्मभुवे दैवेन विधिनान्य
ग्रहरेणा वा एकत्र नीतानां संभिलितानामुनीतानां पुत्रपौत्रादिसमृद्धिं प्रापितानां भूतानामेकत्र सवासः सहवासः प्रपायां पानीयशालायामिव यथाऽभुवन् तथाऽनित्यो भवतीत्यन्वयः प्रपापानीयशालास्या
न्मंजशास्त्राप्रतिश्रय इत्यभिधानम् २१ भूतानां सहवासोऽनित्यश्चेत्तर्हि केन सहवासो नित्य इत्याशंक्य सर्वगतत्वाज्जीवस्य मन आर्दीन्द्रियाधारत्वाद्धरिणा सहवासो नित्यः सतासौ मृतदासं पञ्चो भवति

यत्र यत्र द्विजागावो वेदावर्णाश्रमाः क्रियाः ॥ तंतं जनपदं यात संदीपयत वृश्चत १२ इति ते भर्तुर्निर्देशमादाय शिरसा हताः ॥ तथा प्रजानां कदनं विदधुः क
दनप्रियाः १३ पुरग्रामव्रजोद्यानक्षेत्रारामाश्रमाकरान् ॥ खेटं सर्वतः घोषांश्च ददधुः पत्तनानि च १४ केचित्स्वनिर्त्रैवभिदुः सेतुप्राकरगोपुरान् ॥ आजी
व्यांश्चिच्छिदुर्दृष्टास्केचित्परशुपाणयः १५ प्रादहच्छरणान्ये प्रजानां ज्वलितो लभुः ॥ एवं विप्रकृते लोके दैत्येन्द्रानुचरैर्मुहुः १६ दिवं देवाः परित्यज्य
भुवि चेरुरक्षिताः ॥ हिरण्यकशिपुर्भ्रातुः संपरेतस्य दुःखितः १७ कृत्वा कटोदकादीनि भ्रातृपुत्रानसां त्वयत् ॥ शकुनिं शंबरं घृष्टं भूतसंतापनं वृकम् १८
कालनेमिमहानाभं हरिश्चमश्रुमथोत्कलम् ॥ तन्मातरं रुशद्रां तुं दितं च जननीं गिरा ॥ श्लक्ष्णया देशकालज्ञ इदमाह जनेश्वर १९ हिरण्यकशिपुर्
वाच ॥ अंबां बहेवधूः पुत्रावीरं मार्हय शोचितुम् ॥ रिपोरभिमुखे श्लाघ्यः शूराणां वध ईप्सितः २० भूतानामिह संवासः प्रपाया मिव सुव्रते ॥ दैवेनैकत्र नी
तानामुनीतानां तथा ध्रुवः २१ नित्यं आत्माऽव्ययः शुद्धः सर्ववित्सर्वगतः ॥ धत्ते सा वात्मनो लिंगं मायया विस्मृतं गुणान् २२ यथांभसा प्रचलता तरवोऽपि
चला इव ॥ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्रमती वधूः २३

माज्ञेनात्मनान्वाकृष्टत्सर्जयतीत्यादिना सुप्तिमरणावस्थयोरपि सहस्थित्युक्तेरन्यदा किं वक्तव्यमित्याशयेन दैवं मतमाह नित्य इति असौ हरिरात्मनो जविस्वमन आर्दीन्द्रियज्ञानं धत्ते तस्याधारभूत इत्य
र्थः नित्यत्वादिकं स्वल्पत्वेनोच्यते । पर इति जीवव्यावर्तकं मायया स्वेच्छया वा सनया वा गुणान्शब्दादीन् विस्मृतं नृदानः संसारिण इव चिदचित् देहेन मन आदीना नित्यसंबंधो युज्यत इत्यतः सर्वगत
इत्युक्ते प्रपायां प्राणिन सहवासवत्परमात्मनो देहसंबंधो नित्य इत्याशयेना सुस्मृतं मय्यनेनोच्यते गुणान् विस्मृतं नृभुषुरात्मा परमात्मा आत्मनो भोगाय तर्नाल्लिङ्गं कर्मज्ञानेन्द्रियपंचवायुमनसा समुदितं
पंशरीरं धत्ते मायेत्युक्त्याऽनित्यो देहसंबंध इति २२ इतोऽपि अविद्या बलाद्भ्रमैव संसरतीत्येतदा सुरं यतमित्याशयेनाह यथेति एव गुणैर्भ्राम्यमाणे इतस्ततश्च चलीक्रियमाणे मनस्य विकलः पुमान् पूर्ण
पुरुषः श्रीनारायणः तस्य जीवस्य सान्दर्भोऽपि त्वंसंसारं त्वं यातीति प्रतीयते कथमिव लिङ्गवानिवर्ज इव मनो बोधैराभासेन ह्यप्रतिबिंबे जीवे दूषिते तद्विषयज्ञानहीने सति तन्माभासिनोऽविवृत्तस्य ब्रह्मणो

१ आसुरमतं दर्शयति २ लिङ्गवानिवेत्तव्रजं ते सा वात्मनो लिङ्गं परब्रह्मणो लिङ्गाधारकत्वेनाधाराधेयभावत्वेन लिङ्गवत्त्वात्तदुच्यत इति भाति अतः सप्रमाणमाह जीव इति ।

पिदुष्टकल्पयतीत्यर्थः नचैतदुपपत्तिमदित्याह अलिङ्गइति नीरूपं तस्मादघटिताविद्याकल्पितामित्यर्थः अन्यत्रमाकृतशरीरहितः कथमिव प्रचलिताभस्मात्तरवोपिप्रचलाद्दृश्यते यथाजल
संचलनाज्जलेप्रतिबिंबितवृक्षसंचलनात्तदस्थानिश्चलवृक्षसंचलनकल्पयत्यज्ञस्तथेति नन्वत्रप्रतिबिंबितवृक्षचलेनतदस्थवृक्षचलनकरूपनमुन्मत्तकल्पनमेव प्रत्येक्षणान्यथादृश्यमानत्वादित्युपत्त्वादृष्टा
तांतरमाह चक्षुषेति यथापरिभ्रमतःपुरुषस्यभ्राम्यमाणेनचक्षुषाभूभ्रमतीवदृश्यते असमःसमतमेतिभ्रांतिदृष्टयैवकेवलं जीवेनब्रह्मनसमेतत्त्वदृष्ट्याकथंचन यथादृष्टानाहृक्षप्रतिबिंबप्रचलनात्
तदस्थवृक्षचलनकल्पयेदबुधोनरः तथामनसिजैर्देवैराभासेदृषितनरे आभासिनोब्रह्मणश्चदोषमज्ञःप्रकल्पयेत् आत्मनश्चक्षुषोभ्रीत्यायथापश्येद्धर्मभुवः तथैवस्वात्मनोदोषादोषवद्ब्रह्मपश्यतीत्येतत्प्र
माणसिद्धत्वादुक्तपार्थान्तिवितरः विष्णुद्विजक्रियामूलइत्यारभ्योच्यमानंदैवमासुरं चेत्पुनर्यममत्तज्ञापनाय विषयज्ञादिमूलंतुहरिरित्यासुरंमतं हरिरेवहिसर्वस्यमूलंसम्यक्कृतंनृपेत्येतद्वाक्यशाचार्यैर
त्रोदाहृतमुपर्यप्यनुसधानायचेति २३ २४ परमात्मनमेवंजानतःकिंफलंतत्राह एषइति अलिङ्गेमाकृतदेहेंद्रियादिरहिते अतएवपरतंत्रत्वादिसर्वदोषरहितपरमात्मन्यालिङ्गभावनाप्राकृतदेहेंद्रियात्स

एवंगुणैर्भ्राम्यमाणेनस्यविकलःपुमान् ॥ यातितत्साम्यतांभद्रेब्रह्मलिङ्गोल्लिङ्गवानिव २४ एषआत्मविपर्यासोह्यलिङ्गेलिङ्गभावना ॥ एवंप्रियाप्रियैर्योगोवि
योगःकर्मसंसृतिः २५ संभवश्चविनाशश्चशोकश्चविविधःस्मृतः ॥ अविवेकश्चचिंताचविवेकस्मृतिरेवच २६ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥
यमस्यप्रेतबंधूनांसंवादंतनिबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजासुयज्ञइतिविश्रुतः ॥ सपत्नैर्निहतोयुद्धेज्ञातयस्तमुपासत २८ विशीर्णरत्नकवचंविभ्रष्टाभरण
स्रजम् ॥ शरनिर्भिन्नदृश्यंशयानममृगाविलम् २९ विकीर्णकेशंस्तब्धाक्षंसंरंभादृष्टदच्छदम् ॥ रजःकुंठमुखांभोजंलिङ्गायुधभुजंमृषे ३० उशीनरेंद्रंविधि
नातथाकृतं पतिमहिष्यःप्रसमीक्ष्यदुःखिताः ॥ हताःस्मनायेतिकरैरुरोभृशंभ्रंत्योमुहुस्तत्पदयोरुपापतन् ३१ रुदंत्यउच्चैर्दयितांप्रिपंकजंसिंचंत्यःक्षैःकुचकुं
कुमारुणैः ॥ विस्रस्तकेशाभरणाशुचंचृणांसृजंत्यआक्रंदनयाविलेपिरे ३२ अहोविधात्राऽकरुणेननःप्रभुर्भवान्प्रणीतोधिगगोचरंहशाम् ॥ उशीनराणामसिद्ध
त्तिदःपुराकृतोधुनायेनशुचांविवर्धनः ३३ त्वयाकृतज्ञेनवयंमहीपतेकथंविनास्यामसुहृत्तमेन ॥ तत्रानुयानंतववीरपादयोःशुश्रूषतीनांदिशयत्रयास्य
सि ३४ एवंविलपतीनांवैपरिगृह्यमृतं पतिम् ॥ अनिच्छतीनानिर्हारमकौस्तं संन्यवर्तत ३५

स्वादिचिंता एषआत्मनःस्वस्वैवापोऽप्यप्यजनस्यविपर्यासस्तमःप्रातिलक्षणोनर्थोभवति इहापियथापरत्रतमोत्सणोनर्थंएवंप्रियाप्रियादियोगवियोगलक्षणापूर्वकानुसारणसंसृतिर्भवति २५ कीदृ
शीतिविशेष्याह संभवइति अज्ञानपूर्तिपर्यंतपुनःपुनःसंभवस्तस्मिन्सतिस्वरूपविनाशः विवेकस्मृतिः अविवेकिनएवाविवेकभ्रांतिः ज्ञानत्वभ्रांतिः असुरसिद्धांतनिष्ठितस्यहिरण्यकशिपरेवंदैवसिद्धा
लोपन्यासेनकथंस्वबंधुबोधनमितिपमाशंका अंतर्हिरण्यकादीनांभक्तिरस्येवकेशवे असुरावेशतस्त्वन्यान्हरिस्तोतृन्द्विषतिचेऽधनेनपरिहरणीयेति २६ पुत्रभिन्नकलत्रादिभिःसहनिवातोदैवाधीन
इतिमत्ताशोकोनकार्यइत्यस्मिन्नर्थेइतिहासलक्षणकथास्तीत्याह अत्रेति प्रेतबंधूनांकस्यचिन्मृतस्यज्ञातीनां २७ २८ असृगाविलंघिरत्नपतम् २९ स्तब्धाक्षंसिश्चलनेत्रं रजःकुंठधूलिधूसरंमुखां
भुजंस्पस्यसतथातं लिङ्गायुधयुक्तौभुजौस्यसतथातं ३० ३१ कुचकुंकुमयूलिभिरुणवैरंआक्रंदनयाउच्चरोदनेननृगंशुवःशोकांनित्यंजंत्यःकुवाणाविलेपिरे परिदेवनचक्रुः ३२ नोदगाचक्षुषा
मगोचरमविषयंनतिःयेनविधिना ३३ स्यामसत्तांशामुमःतर्हिर्किंकर्तव्यमत्राह तत्रेति यत्रयास्यसि तत्रपादयोरनुयानांदिश ३४ निर्हारंदाहम् ३५

हेत्यनेन कर्मांतरप्रसक्तैस्त्वयतिपमः ३६ माकुरुष्वंयूपंशोकं युष्मभ्यंमुयज्ञोक्चइत्यादेरीतत्राह अहोइति लोकविधिंजन्ममरणादिप्रकारंविषयताममीषामेतबधूनांविमोहअहोधिकं स्वयंसधर्माःज
न्यादिसमानधर्माःअमीबंधवःपत्रयस्पमनुष्यदर्शनायोग्यात् स्वर्गेनरकादन्यत्रोद्भवउत्पत्तिर्देहयोगलक्षणाभूतंतत्रतत् अस्मच्छुरगोचरंस्वर्गादिकंगतमनुष्यमनुशोचंतीतिपत्तदपार्थव्यर्थं गतानु
गतिकत्वात् अदर्शनादिहायातःपुनश्चादर्शनगतइतिवचनात् यत्रस्वर्गादिरुद्रवोपस्यसयत्रोद्भवस्तत्रगतंस्वर्गादिगतमितिवा अपार्थमनुशोचंतीतिवा सर्वस्यदेवाधीनत्वंस्वानुभवसिद्धिमितिज्ञापयत्यहांइ
ति यद्वा यत्रउत्पन्नंतत्रपृथिव्यांगतमनुष्यशरीरंप्रतिव्यर्थंअनुशोचंतीति ३७ तस्मात्सर्वदेवाधीनमितिभत्वा नशोकःकार्यइत्याशयेनाह अहोवयमिति पितृभ्यां यातापितृभ्यां अवलामुर्बलाः कुतश्चित्ताना
स्तीतितत्राह सरक्षितेति योगभेदेऽस्मान्प्रक्षतिसमवानुनाचहिर्गतान्प्रक्षिताहियस्माचस्मादितिशेषः ३८ नकेवलंरक्षिताऽपितुसृष्ट्यादिकर्ताप्यतो न संशयःकार्यइतिभावेनाह यदृच्छयेति अत्रच्छयेती
च्छाग्रहणेन सर्वत्रसृष्टिप्रसंगेमायाशब्दस्येच्छार्थो ज्ञायतेहेअबलाःसृष्ट्यादिकर्ताप्यतोऽतःमरणलक्षणस्यनिग्रहस्यसंग्रहेपारिहारलक्षणे प्रभोःसमर्थस्यतस्येशितुश्चराचरं क्रीडनंलीलासाधनम् ३९ हे
वाधीनंजगत्सर्वमित्युक्तेःकथमीश्वराधीनंचराचरमित्याशंक्यदिष्टदेवादिशब्देन संस्तुतोच्युतइत्याशयेनाह पथीति भक्तायाभीष्टंदिशतीति दिष्टशब्दवाच्योमुकुंदःतेनरक्षितेनविहृतः अस्यानेनहृतः

तत्रहमेतबधूनामाश्रुत्यपरिदेवनम् ॥ आहतान्बालकोभूत्वायमःस्वयमुपागतः ३६ ॥ यमठवाच ॥ अहोअमीषांधयसाधिकानांविपश्यतांलोकविधिं
विमोहः ॥ यत्राद्भवस्तत्रगतंमनुष्यंस्वयंसधर्माजनुशोचंयपार्थम् ३७ अहोवयंधन्यतमायदत्रत्यक्ताःपितृभ्यांनविचिंतयामः ॥ अअक्ष्यमाणाअबलावृका
दिभिःसरक्षितारक्षतियोगेहिगर्भे ३८ यदृच्छयेशःमृजतीदमव्ययोयएवरक्षत्यवलुपतेयः ॥ तस्याबलाःक्रीडनमाहुरीशितुश्चराचरंनिग्रहसंग्रहेप्रभोः ३९
पथिच्युतंतिष्ठतिदिष्टरक्षितंगृहेस्थितंतद्विहृतंविनश्यति ॥ जीवत्यनाथोपितदीक्षितोवनेगृहेपिगुप्तोस्यहतोनजीवति ४० भूतानितैस्तैर्निजयोनिकर्म
भिर्भवंतिकालेनभवंतिसर्वशः ॥ नतत्रहात्माप्रकृतावपिस्थितस्तस्यागुणैरन्यतमोनिबध्यते ४१ इदंशरीरंपुरुषस्यमोहजंयथापृथग्भौतिकमीयतेगृहम् ॥
तथोदकैःपार्थिवतैर्जैर्जेनःकालेनजातोविकृतोविनश्यति ४२

सकाशाद्वा ४० सृष्ट्यादिकंकुर्वन्नात्मातत्तत्प्राणिकर्माण्युल्लंघ्यकरोत्युत्तदनुसारेणेतितत्राह भूतानीति निजयोनिकर्मभिःस्वजानिविहितकर्मभिःभूतानिविहितकालेभवंतिभवंतीत्यात्मप्रेरितैरि
तिशेषः द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादेः कालशब्दवाच्यपरयात्माधिकरणतयासृष्ट्यादिकमाश्रुवतीतिवा ननु जीवात्मनोरुभयोरपिदेहस्थितेःकस्यसमारब्धाभावइतिसुहृद्वावेनपृच्छंतमाह नतत्रेति त
त्रतयोर्जीवपरयोरन्यतमआत्माप्रकृतौयद्वृत्तिनिमित्तशरीरेस्थितोपितस्याःप्रकृतेर्गुणैः सत्त्वादिभिर्ननिबध्यते हकिल सत्त्वंसुखेसजयतिरजःकर्मणिभारत ज्ञानमावृत्तुतमःप्रमादेसंजयंत्युतेत्यादि
वाक्योक्तबंधोनास्तीत्यर्थः हेत्यनेन नुच्छेद्येनाभविहितंयदासीत्तपस्तन्माहिनाजायतैकं इतिवाक्यं सूचयति सुविरुद्धस्वरूपत्वाच्चजीवादप्यतमोहरीरित्यतोहरेरन्यतमत्वंप्राणाणिकमेव परमात्मानव
ध्यतेऽन्यतमोबध्यतेइत्येतदुत्तरश्लोकेनपुनरुक्तंस्पादित्यन्यथाव्याख्यातमाचार्यैरन्यतमआत्मापरमात्मैति ४१ परमात्मनोबंधाभाववचनेनजीवात्मनोर्योभेदःअर्थादःप्रसक्तेनप्रकारेणेत्याशक्याह इ
दंशरीरमिति पुरुषस्यससारिणोमोहेनान्यथाज्ञानेन मुहवैचित्येइतिधातोः विपरीतज्ञानजंयस्याचस्मादात्मनोभिन्नमितिज्ञातव्यं तथाहि भौतिकभूताविकृतवृक्षैर्विचिंत्यहं गृहस्थात्पृथग्भिन्नमीयतेयथा

विनश्यति च तथोदकैः पार्थिवतैजसैः परमाणुभिः कालनाम्नाहारिणा चोदितैर्विकृतो विकारं प्राप्नोति जातोजन्यत इति जनां देहो विनश्यति स्वकारणावस्थितिमाप्नोतीति यस्मात्तस्माज्जीवाद्भिन्नइति निश्चीयत
 नित्यो नित्यानामिति श्रुतेः जीवस्य नित्यत्वात् ४२ तदेव दृष्टान्तांतरेण स्पष्टयति यथेति यद्वा ननु जीवस्य शरीराद्देहोस्तु तस्य नश्वरत्वात् परमात्मना जीवस्याभेदः किं न स्यादिति मंदांशं परिहरति य
 थेति दारुणस्थितो वद्विद्वद्भिन्नो भिन्नस्तद्गुणैस्तेषु न सज्जते यथा देहिना देहगतो वायुर्देहान् पृथक् स्थितस्तद्गुणैश्च न लिप्यते यथा सर्वगतं नभः सर्वस्माद्भिन्नं ज्ञायते सर्ववस्तुगुणैश्च न लिप्यते यथा तथा ज्ञानानं
 दादिसर्वगुणाश्रयः परः परमात्मा सर्वेषां जंतूनां गुणभूतं भोगाय तनं शरीरमाश्रयः परः सर्वगुणाश्रयः सर्वजीवदेहगतः परो विलक्षणो भिन्न इति यावत् जीवादिति शेषः प्रकृतत्वाज्जीवगुणैर्न लिप्यत इति ।
 वेहाद्देहस्य प्रकृतत्वात् स एवात्रोच्यत इति किं न स्यादिति तीर्थंशंका देहदारुणतौ प्राणवद्भासित्वं सर्वगतं नभः देहादिभ्यो यथा भिन्नान लिप्यते च नद्गुणैः तथा जीवगतो विष्णुर्जीवाद्भिन्नो न तद्गुणैरिति वाक्येन परिहर्त
 व्या अत्रार्थफलितार्थः भगवन्माहात्म्यकथनेन सर्वस्य तद्द्रष्टृत्वात् स एव भजनीयोन शोकेन प्रयोजनमिति ४३ किंच भवच्छोकयोग्यस्य सुयज्ञस्य दृश्यमानत्वात् तं प्रतिशोको न कार्य इति गूढाक्षेपं करोति
 सुयज्ञ इति हेमूढायमनुशोचयाय सुयज्ञः शेते निद्रां करोति ननु नमृतः ननु च स्याद्विरोधादिति प्रविधानात् शेत एव लोकांतरं गच्छति वा प्रश्रवधारणा नुज्ञानं यामंत्रणेन न्वित्यभिधानात् अवधार
 णाभौ ननु शब्दः श्रोत्रादीन्द्रियव्यापारादर्शनादिना मरणानुमानात्कथं नमृत इत्याक्षिप्यत इति तत्राह यः श्रोतेति इह सुयज्ञशरीरेयः श्रोता यश्चानुक्ता स परमात्मा कर्हिचित्कदाचिदपिन दृश्यते तस्य सूक्ष्म
 स्वभावत्वात् तदव्यक्तमादृहीति सूत्राच्च तस्यैव श्रोतृत्वादिकं कुत इति चेन्न नान्यो तोस्ति द्रष्टा नान्यो तोस्ति श्रोतेत्यादेः ४४ ननु सुयज्ञशरीरस्थस्य मुख्यप्राणस्य श्रोतृत्वादिसंभवात् कथं न दृश्यते

यथानलोदारुणुभिर्न ईयते यथानिलो देहमतः पृथक् स्थितः ॥ यथानभः सर्वगतं न सज्जते तथा गुणैः सर्वगुणाश्रयः परः ४३ सुयज्ञो न दृश्यते मूढायमनुशोचया ॥
 यः श्रोता यो नुक्ते ह न सदृश्ये त कर्हिचित् ४४ न श्रोतानां नुक्ताय मुख्योप्यत्र महानसुः ॥ यस्तिवर्हेन्द्रियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतैर्द्रियमनो
 र्लिंगान् देहानुच्चावचान्विभुः ॥ भजत्पुत्सृजति ह्यान्यस्तच्चापि स्वेन तेजसा ४६

गव्यवच्छेदः क्रियत इति तत्राह न श्रोतेति अत्र सुयज्ञदेहेश्वासोच्छ्वासादिलक्षणेन मुख्ये व्यप्यमानत्वात् मुख्यो यो महानसुः मुख्यप्राणः सोऽपि स्वतो न श्रोतानां नुक्ता च तस्य बाह्वन्नासिसं पद्यते मनः प्राणोपा
 णते जसितेजः परस्पादेव तापमिति श्रुतेरन्ययोगव्यवच्छेदो युक्त इति ननु न हि सुयज्ञान्मो जीवस्य श्रोतृत्वादिकमासीत् प्राकृतदिशानी तस्मान्मृत इति प्राचीनशंका शेषैकैमुत्पन्न्यायेन परिहरति यस्तिवति
 तु स्रब्देन तेन ननु कुण्यते इह सुयज्ञेऽप्युपलक्षणम् जीवराशिदेहय इन्द्रियवान्यश्च प्राणदेहयोरन्यः स जीवात्मा श्रोतृत्वं च न शक्नुवति किं वक्तव्यम् एतद्वाणमवष्टभ्य विधारयामीति श्रुतेः सर्वशक्तिमतोऽपि प्राण
 स्य स्वतः श्रोतृत्वाद्यप्युक्तत्वात् तस्मात्सुयज्ञप्रतिशोकेन किं प्रयोजनं तस्माज्जीवतामपि श्रोतृत्वाच्च नुपपत्तेः प्राणाणि कत्वेन मृतोऽपि नित्यस्य लक्षणं तं रंक्ति अन्य इत्यनेन हरेर्माहात्म्यातिशयः प्रकटित इ
 तिसूचितम् न केवलं प्राणदेहयोरन्यः किं नु पूर्ण श्रोतृत्वादिगुणयुक्ताद्वेश्वरान्य इति च शब्दार्थः ४५ हरेर्देहस्थितिमद्भावेन तस्मादप्यन्य इति च कुं पुक्तम् तत्कुत इति तत्राह भूतैर्द्रियेति भूतैर्द्रियमनो र्लिंगं
 पपेपाते तथा तानुच्चावचानुसुरतिर्यगात्मन उच्चममध्यमाधमान् देहान् भजति पश्चात्पुत्सृजति हि यस्मात्तस्मादन्य इति वक्तुं युक्तम् स्पष्टं चाह अन्य इति देहयोगवियोगभाजो जीवादिति शेषः र्लिंगं स्वरूप
 मुदिष्टं र्लिंगं प्राणकर्मैवेति वचना र्लिंगशब्दस्य स्वरूपार्थो युक्तः यदि देहभजनोत्सर्जने हरेरिति जीवात्को विशेष इति तत्राह तच्चेति परिच्छिन्नविषयं भजतोऽत्सर्जने व्याप्तस्पष्टिणोः कथं घटेतेत्यतो वाह तच्चेति
 तस्य शब्देन जीवस्य पारतंत्र्येणेति विशेषमाह अपि स्रब्देन कृपांतरेणेत्युपपत्तिमाह अत्र जीवपरमात्मनो भेदस्य तपोरुभयोर्देहादेर्भेदस्य च हरेरेव मुख्य श्रोतृत्वादेश्च कर्णावांतरभेदस्य च ज्ञापनाच्चापि

यस्यास्त्वस्वस्वसाधीनत्वेनजंतूनांमरणादिकमपरिहायैतस्मात्सर्वथादेहैद्रियादेरनित्यत्वं नित्यत्वंवास्तु तथापिशोऽकर्णनपांढेतमत्तं भवान्नपतासूक्ष्मागुचंतिपांढिताहत्यादेरित्याह ७० ॥ अतस्तन्मूर्तमिति सतोऽप्यस्वभावत्वादित्याह नान्यथेति ४९ अस्मिन्नेवार्थेकंचनेतिहाममाह लुब्धकइति लुब्धको मृगयुर्निर्मितोविधिनेतिशेषः वितत्यविस्तृत्य प्रलोभनं ५० ५१ सिद्धा जल्लेनसहयंत्रितयातंत्यासूत्रेण महिषीकुलिगभायां कालयंत्रिताकालाधीना अकलयोऽसमर्थोमोचपितुमितिशेषः पयंदेवयद्विलपितवान् ५२ ५३ दुःखंजीवतादीनेनक्षीणंतात्मानोद्धेनप्रेषमाक्षिप्रयो ज्ञं नकिमपि कुतोविधुरायुषाऽऽयुराहितेनात्मनोद्धेननष्टत्वात् ५४ मेयजाःपुत्राः ५५ शाकुनिकःपक्षिमारकः कालेनानकेनप्रहितःपेरितः निलीनोवृक्षमूलच्छवः कुलिगंदीर्घतुंडं दावाघादोदात्त कुल्लिमौदीर्घतुंडकइत्यभिधानं ५६ अनेनप्रकृतोकिमभूत्तत्राह एवमिति आत्मापायंयुग्मज्ञाशेदहनाश्रवा ५७ किंज्ञातयोवाल्मशितमित्युपेक्षाचकुरिति तत्राह । बालइति यदेहादिकंनत्सर्वप्रनित्यं मेनिरे यदेहात्मत्वंयदययोत्थितंस्वप्रजाग्रच्चवद्वान्तिमेनिरे अहंममाभिमानादित्यथोत्थमनित्यकमितिस्मृतेः नन्वेवंतर्हिमहदादिजगतश्चित्प्रकृतेश्चातिकल्पितत्वमायातं तयोरपिसर्वीतर्गतत्वादित्या

अथनित्यमनित्यंवानेहशोचंतिद्विदः ॥ नान्यथाशक्यतेकर्तुंस्वभावःशोचतामिति ४९ लुब्धकोविपिनेकश्चित्पक्षिणांनिर्मितोतकः ॥ वित त्यजालंविदधेतत्रतत्रप्रलोभनम् ५० कुलिगमिथुनंतत्रविचरन्समदृश्यत ॥ तयोःकुलिगीसहसालुब्धकेनप्रलोभिता ५१ सासज्जतसिचातंत्यामहिषी कालयंत्रिता ॥ कुलिगस्तांतथापन्नानिरीक्ष्यभृशदुःखितः ॥ स्नेहादकल्पःकृपणांपयंदेवयदातुरः ५२ अहोअकरुणोदेवःस्त्रियाकृपणयाविभुः ॥ कृपणं मानुशोचंत्यादीनयाकिंकरिष्यति ५३ कामंनयतुमांदेवःकिमर्द्धेनात्मनोहिमे ॥ दीनेनजीवतादुःखंमंदेनाविधुरायुषा ५४ कथंत्वजातपक्षास्तात्मातृही नान्विभर्म्यहम् ॥ मंदभाग्याःप्रतीक्षतेनीडेमेमातरंप्रजाः ५५ एवंकुलिगंविस्वंतमारात्प्रियावियोगातुरमश्रुकंठम् ॥ तदैवतंशाकुनिकःशरेणविव्याधका लप्रहितोनिलीनः ५६ एवंयुयमपश्यंत्यआत्मापायमबुद्धयः ॥ नैनंप्राप्स्यथशोचंत्यःपतिवर्षशतैरपि ५७ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ बालएवंप्रवद तिसर्वैस्मितचेतसः ॥ ज्ञातयोमेनिरेसर्वमनित्यमयथोत्थितम् ५८ यमएतदुपाख्यायतत्रैवांतरधीयत ॥ ज्ञातयोपिसुयज्ञस्यचकुर्यत्सांपरायिकम् ॥ ततः शोचतमायूयंपरंचात्मानमेवच ५९ कजात्माकःपरोवात्रस्वीयःपारक्यएवच ॥ स्वपराभिनिवेशेनाविनाज्ञानेनदेहिनः ६०

शंकावक्ष्यमाणवचनेनपरिहर्तव्यातथाहि यन्महदादितत्सर्वजगदकारवाच्यस्यहरेरनुग्रहाश्रित्यं आत्परमात्मनोयथार्थत्वेनसत्यत्वेनोत्थितंत्तच्छ्रं चित्प्रधानस्यापिनित्यत्वंभगवंतमंतरेणयथाऽस्वातज्येण स्थितत्वं तदुक्तंचमहदादियथोत्थंचनित्याचापियथोत्थिता अस्वतंत्रैवप्रकृतिःस्वतंत्रोन्नित्यएवच यथार्थभूतश्चपरएकएवजनार्दनइति अनेनमहदादेरप्यनित्यत्वादिकंनस्तीति किमुहरेरिति कैमुत्यन्यायोद शितः ५८ सांपरायिकंमृतविषयं ५९ आत्मपराभुद्विषयकमितिशोकोनकार्यइति तत्राह कआत्मेति देहादिकमप्यपेक्षयात्मपराविक्षिप्येतेतथाहि आत्मपरयोश्चेतनत्वेननित्यत्वादेहादेर्भौतिकत्वेननश्वरत्वा त्किंशब्दस्याक्षिपत्येव नत्वनिर्वचनीयः तर्ह्यहंपरइतिव्यवहारस्याकिमूभमितितत्राह स्वपरोति स्वःपरइतिदुराग्रहलक्षणमज्ञानमंतरेणनकिमपिकारणं तस्मादात्मनोवृद्धिः श्रीवासुदेवेदहामनोरतिरज्ञाननाम शत्रुनाशश्चाशान्दनीधौपुरुषेणेतिनिश्चेतव्यं नहिदेहादिरात्मास्यान्वचशत्रुरुदाहृतः अतोदेहिकवृद्धौवास्त्रेवाकिंप्रयोजनं यस्तुदेहगतोजीवःसहिनाशनगच्छति अत शत्रुविषुद्धौवारवनाशोचनंकृतः देहादि व्यतिरेकौतुजीवेशौप्रतिजानतां अतआत्मविबद्धिस्तवास्त्रदेवेरतिरस्थिरा शत्रुनाशस्तथाज्ञाननाशेनान्यःकथंचनेत्यनेनतात्पर्यमनंतव्यमितिसिद्धं ६०

मकरासमाविशिवदः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ बहुकोटिसंख्यातत्कालेनानेकसंभारैरचितैरयोग्यं दुष्प्राप्योग्यं चानेकविधसाधनैः सुसाध्यं तूष्णोभावेन त्यादिकं हिरण्यकशिपुतपश्चरणकथनव्याजेनाभिप्रेयते स्मिन्नध्याये व्यथितस्त कर्तुमैच्छत् १२ संवर्तार्कः प्रलयसूर्यः स्थानानि गमनवर्जनीतस्ततो यात्रां मुक्तास्वस्थानानि भेजुः ३ ४ ५ ६ उपशयं परिहारम् ७ बलिहारावपहारार्थकाः ८ किं तद्विज्ञापनमत्राह सृष्टेति ब्रह्मातपो ज्ञानादिनेदं चराचरं सृष्ट्वा सर्वधिष्ण्येभ्यो रुद्रादिपदेभ्यः परंपन्निजासनमध्यास्ते अधिशीङ्गस्थासां कमेतिसंस्थेयै द्वितीया अहंतदात्मनः साधयिष्य इत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वनाशे दुर्घटमत्राह कालात्मनो रिति कालस्यात्मनश्चेतनस्य च नित्यत्वात् अविनाशात् अन्यस्पत्तसाध्यत्वे हिरण्यकशिपोरीदृशं कर्मनाहुतं यत्तो ब्रह्माणमेकमंतरेणात्मयोग्याज्ञावेन रागादिनावाभोहिताजानतोपि स्वासदृशं कर्मचरंतो दृश्यं ते तदुदित जानतामपि कर्तव्यं कर्मात्मसदृशं ददा तत्रात्मसदृशज्ञानाद्रागाद्यैर्वीर्योहिताः जानंतोपि स्वसदृशं कर्म कुर्युः सेते विभु क्षुरास्यं सनायोग्यं कर्म कुर्यात्कथंचनेति न चैतत्तप आदि साध्यं अयोग्यत्वात् तपसा विषयावापि ज्ञानध्यानादिनाथवा व्यस्तैः सप्तैरथवा

॥ नास्दुवाच ॥ इति दैत्यपतेर्वाक्यं दितिराकर्ण्य समुषा ॥ पुत्रशोकं क्षणात्पुत्रात् तत्त्वे चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 ॥ नास्दुवाच ॥ हिरण्यकशिपू राजन्न जेयमजरामरम् ॥ आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यथितस्त १ सतेपे मंदरद्रोण्यांतपः परमदारुणम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्नभोदृष्टिः पादां गुप्ताश्रिता वनिः २ जटादीधितिभीरेजे संवर्तार्क इवांशुभिः ॥ तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवाः स्थानानि भेजिरे ३ तस्य मूर्ध्नः समुद्रतः सधूम्रो ग्निस्तपोमयः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधोलोकानतपद्विष्वगीरितः ४ चुक्षुर्धुर्धुद्वन्तः सद्योपाद्रिश्चालभूः ॥ निपेतुः सग्रहास्ताराज्ज्वलुश्च दिशो दश ५ तेन तस्मादिवं त्यक्त्वा ब्रह्मलोकं यशुः सुराः ॥ धात्रे विज्ञापयामासुर्देवदेव जगत्पते ॥ ६ ॥ दैत्येन्द्रतपसा तस्मादिविस्थातुं न शक्नुमः ॥ तस्य चोपशमं भूमन्विधेहि यदियमन्यसे ७ लोकानया वन्नंक्ष्यंति बलिहारास्तव प्रभो ॥ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरतपः ८ श्रूयतां किं न विदितं तवाथापि निवेद्यते ॥ सृष्ट्वा चराचरमिदं तपोयोगसमाधिना ९ अध्यास्ते सर्वधिष्ण्येभ्यः परमेष्ठीनि जासनम् ॥ तदहं वर्धमानेन तपोयज्ञसमाधिना १० कालात्मनोश्च नित्यत्वात्साधयिष्ये तथात्मनः ११ अन्यथेदं विधास्येऽहमयथा पूर्वमोजसा ॥ किमन्यैः कालनिद्रतैः कल्पतैर्वैष्णवादिभिः १२ इति शुश्रुमानिर्बधंतपः परममस्थितः ॥ विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १३ तवासंनिहिजगतां पारमेष्ठ्यं जगत्पते ॥ भवाय श्रेयसे सभूत्यै क्षेमाय विजयाय च १४

कुर्वन्तापत्नमुत्तमं संभारविक्षेपशतैर्बहुकोटिभिरेव च न शक्यते समारोहं स्वात्मा योग्यपदं त्विति तस्माद्योग्यमेवानुष्ठेपनायोग्यामिति सिद्धं एवं सत्त्वचेसाहिकमर्थतप आदेर्विप्रकुर्वतोति चेन्न तप आदीनां निष्कलत्परिहारार्थत्वात् तथाप्याचरतां कुर्युर्देत्यानां सुरनायकाः विघ्नंतु तप आदीनां वैयर्थ्यस्यापनुत्तये इति वचनात् ११ वैष्णवा ब्रह्मादिः कर्तापेयतेतया तैर्ब्रह्मानिर्मितैरित्यर्थः ब्रह्मास्वयं भूदृष्टिर्णो वैष्णवः शतधृक्तेयतिशब्दनिर्णये सधापि साक्षाद्विष्णोः पदमत्रोच्यते इति किं न परादत्राह कालनिद्रतैरिति तार्हिक्यं तं कालं स्थितैरिति तत्राह कल्पातैरिति मन्वतरादिकल्पावसानकैः त्रयप्रमाधानरजस्तपश्चेत्यादिना विष्णोः पदस्यैवैकल्योक्तेः १२ निर्बधं सदाग्रहं १३ ननु हिरण्यकशिपेरन्येषां पदानि विहाय तव पदां क्षान्तां को विशेष हेतु रत्राह तवैति तवासनसकलदुःखानि नित्यस्यानुयोग्यपदं पारमेष्ठ्यं अत्यंतमुत्तकारणं यस्मात्समाज्जगतां भवाय ज्ञानादिगुणसमूहचैभूत्यै स मूढस्य पुनरुत्तिराहिष्याय श्रेयसे संसारान्मुक्तये मायारक्षणाय विजयायै द्विपञ्चापचमवति तस्माद

स्योच्छाससंभवात् तदुक्तं भाष्यस्तु त्रुतिशब्देषु मिश्रावाचोर्हारविना केचिज्जीवगुणास्तत्र तन्निर्णयः परे एकस्यानैककार्यत्वाद् द्विष्णोः प्राधान्यतस्तथा जीवस्य तदधीनत्वात् मिश्राधिकृतं वच इति प्रल
पकालप्रवर्तकेन हरिणाष्टेनाधेन तस्य दुर्गाभिर्मन्यमानेनावृतमिदं जगदभिव्यक्तं कृतवान् स्वरोचिषा स्वसामर्थ्येन २७ एतदेव विवृणोति आत्मनेति आत्मनाक्षोभितया त्रिवृता त्रिगु
णात्मिकया तेजोवक्त्रात्मिकया वागप्रकृत्या चेदजगत्सर्जनादिक्रिया विशिष्टं करोति तस्मै नम इत्यन्वयः रजःसत्त्वतमो धाम्न इत्यनेन सृष्ट्या दौ रज आदिगुणानां प्राधान्यसूचयति परायमहत् इत्यनेन अ
णोरणीयान्महत्तोमहीयानिति श्रुतिसिद्धोभयविधानं संस्मारयति दृश्यविषयपानयास्तुत्या किंस्यादिति नाश्रद्धेयं तथाहि आत्मना परमात्मना भेरितो वा उपदानभूतया प्रकृत्यारजः प्रधानयेदं सृजति स
त्त्वप्रधानया जातैर्भन्वादिभिरिदमवति तमः प्रधानया जातेन रुद्रेण संहरति तस्मै महते महत्त्वाभिमानिने पराय रुद्राच्छ्रेष्ठाय भगवते नमः २८ आचार्य पुरुषरूपणजगदादीन्यक्ताय अन्यत्रादिकर्ता श्रीना
नारायणस्तस्माज्जाताय बीजाय व्यंजकाय फलरूपायेति जगदुत्पत्तौ बीजशक्तिपुकाय वा ज्ञानविज्ञाने एव मूर्तिर्विश्वहोयस्य स तथा तस्मै अन्यत्र ज्ञानविज्ञानयोरुपदेष्टृविग्रहाय प्राणैर्द्रियमनोबुद्धिर्लक्षणै
र्विकारैः सप्तदशकैर्व्यक्तिमीयुषे ब्रह्मांडात् विराट्पुरुषतयेति शेषः उभयत्र समम् २९ मुख्येन प्राणेन सह त्वं स्थावरजंगमात्मकस्येशिषे प्रवर्तकोऽसि चित्तस्य चित्तिः स्मरणशक्तिप्रदः साक्षी वाग्महाभूतानां
गुणानां शब्दादीनामाशयस्यातः करणस्य प्रवर्तकः पुनर्बचनं दैनं दिनप्रवृत्त्यर्थं ३० ग्रथ्यातन्वा प्रतिमास्थानीयेन वेदत्रयेण चातुर्होत्राख्य मंत्रप्रकाशये चतुर्होत्रं तद्विषयया विद्यया चरुमन्तूनं तत्प्रकृतं नृवि

आत्मना त्रिवृता चेदं सृजत्यवतिर्लुपति ॥ रजःसत्त्वतमो धाम्ने परायमहतेनमः २८ नम आचार्य बीजाय ज्ञानविज्ञानमूर्तये ॥ प्राणैर्द्रियमनोबुद्धिर्विकारै
र्व्यक्तिमीयुषे २९ त्वमीशिषे जगत्स्तस्थुषश्च प्राणेन मुख्येन पतिः प्रजानाम् ॥ चित्तस्य चित्तिर्मन इन्द्रियाणां पतिर्महाभूतगुणाशयेशः ३० त्वं सत्तत्तून्वि
तनोषितस्त्वात्र घ्या चतुर्होत्रकविद्यया च ॥ त्वमेक आत्मा त्ववतामनादिरनंतपारः कविरव्ययात्मा ३१ त्वमेव कालोऽनिमिषे जनानां मायुर्लवाद्यावयवैश्चि
णोषि ॥ कूटस्थ आत्मा परमेष्वजो महान् त्वं जीवलोकास्य च जीवजात्मा ३२ त्वत्तः परं नापरमप्यनेज देजच्च किंचिद्व्यतिरिक्तमस्ति ॥ विद्या कालास्ते तनव
श्च सर्वा हिरण्यगर्भेऽसि बृहन्निष्ठः ३३

तनोषि विभृत्य करोषि द्रव्यमंत्राक्रियादेवतास्यत्वेन बहिरुपदेष्ट्वेन कर्तृत्वेन कारयितुं स्वेन शब्देन्यारतुति प्रापश्चिदादि रूपया च अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नधातममिति आदिभ्युते ३
ज्ञः सवोऽध्वरो यागः सप्ततमं सं क्रतुरिति अत्यवतामात्मज्ञानिनिष्ठः आत्मा प्रष्टे स्वरूपे च जीवे ज्ञातरिकेशे वायौ देहे स्वयं स्वतितनवसुभ्योऽप्यते बुधैः अनादिः कारणशून्यः पुरातनो वा अनंतपारऽप्रे
योऽव्यये हरावात्मानो यस्य स तथा नमस्तीर्भंगमृषोपलक्ष्यत इत्यादेरन्यत्राव्ययानां मुक्तानां मात्मस्वामी अस्तं सारं व्ययो मुक्त आचिरानंद उच्यते ३१ अनिमिष इत्यनेन नीतं यज्ञाग्रस्वभाव उच्यते
कूटस्थो निर्विकारः आत्मा व्याप्तः परमेष्वीसर्वोत्तमः महानज ब्रह्मणोऽप्यधिक इत्यनेन सर्वोत्तमत्वं निर्णयति अन्यत्र आत्मा ज्ञातोत एव महानव्यवधानेन तत्पुत्रत्वात् जीवलोकाय जीवराशेर्जोषः प्राणध
रकः जीवप्राण इति धातोः कथं यत्त इत्यत उक्तं आत्मेति इष्टादानादिकर्ता अवसतर्षण इति धातोर्वति रूपोऽयं शब्दः साधन्यविशेषाभ्यां योजनीयः ३२ इदानीं भगवत्येव संभाव्यमाने विशे
षे विशिष्टं तदंशं प्राणिमभिष्टौति त्वच इति परमतीतमपरमेष्वदपि वर्तमानं पार्त्तिकचिदनेजत् स्थावरभेजजगमचवस्तु तत्सर्वत्वचोऽर्थातिरिक्तमस्ति त्वयैवांतर्बहिश्च व्याप्तत्वात् त्वामंतरेण स्वातंत्र्येण स्थित
नास्तीत्यर्थः अंतर्बहिश्च त्वत्संख्याप्यनाप्यः स्वयमिति श्रुतेः सर्वैस्त्वत्त्वदब्रह्मेति च परावरेणुष्यमाच्यं योऽविष्णुः सनातनः तस्मात्त्व्यातिरिक्तत्वमित्याहुर्वेदवादिन इत्यत रत्त्वचोभिन्ननास्ति किंतु

मेवेत्पथो न घटत इत्यत उक्त एवार्थः ज्ञानं वेदादिविद्यैव तदवाप्तिरपि तस्यास्त्वचनावाश्रितत्वाच्च दनुग्रहमन्तरेण सुशकानस्यादित्यभिप्रेत्याह विद्येति विद्याश्च कलाश्च विद्याकलाः पराविद्या परविद्येति तत्तद्वत्त्वं तद्वत्त्वात्तत्तद्वत्त्वं कलाः चतुःषष्टिर्लक्षणावाविद्याकलावेदांगानीत्यन्यथापतीति निरासायाचार्यैर्विद्याश्चक्राश्वेति विष्टहीतं एतस्मिन्नर्थे महाविद्याः कलाश्चैव तत्त्वनावाश्रितायतः विद्यातनु इति महाहुरतस्त्वातत्त्ववेदिन इति मानं चोदाहरति तस्मादयमेवार्थ इति इदं च माहात्म्यं हरेरेव पुक्तमित्याह हिरण्यगर्भ इति हिरण्यमङ्गं भेदरेपस्य मत्तयागमोक्तान्तब्रह्माडत्वात्तन्मत्तवैवपुक्तं हि रण्यकोशं रजसापरीवृतमिति श्रुतेः हिरण्यमयब्रह्माण्डो दराभिव्यक्तत्वाद्वा तन्मासि निर्गुणस्य हरेरेते गुणाः कथं संभवेयुरत्राह बृहदिति गुणपूर्तिता बृहद्ब्रह्म अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः ननु तर्हीदं शब्दं किं स्यादत्राह त्रिपृष्ठ इति ज्ञापदाद्यवस्था अतिक्रम्य स्थितत्वात् त्रिपृष्ठ इत्युच्यते त्रयाणां लोकानां पृष्ठवर्तमान इत्यप्यव्याख्यान निरासाय तुरीय इत्यप्युच्यते तुरीयाचार्या इति चतुर्मुखादप्यधिकं विष्णुं ज्ञानता हिरण्यकशिपुना तदंतयोमियोग्यगुणैरयं ब्रह्मानस्तूपते किं त्वं तयोमीस्तु यत इति ज्ञापनाय तदुक्तं ब्रह्मणोऽप्यधिकं विष्णुं ज्ञानत्रपि हिरण्यकः ब्रह्माणंतदुणैः स्तौति तद्विष्णुविवक्षयेति बृहच्च आसि महत्त्वात्मकं चासीत्येकदेशीयैरिति व्याख्यातं तत्संमदाय ज्ञैर्हरेर्महत्त्वात्मकमेवं गुणत्वेन संगच्छत इति निरूप्य ब्रह्माणंतदुणैः स्तौति तद्विष्णुविवक्षयेत्युक्तत्वात् न च संमदाय पितृत्वेन तदात्मकत्वमुच्यत इति वाच्यं तद्व्याख्याता चतुर्मुखस्तदभिमानित्वेन घटतां तस्याप्युक्तदोषानिस्तारादिति ३३ ज्ञानानंदादिलक्षण गुणमूर्तिं निरूपयति व्यक्तमिति हिरण्यगर्भ इत्यनेन ब्रह्माडस्य शरीरस्थानीयत्वं सूचितं तत्रातिष्ठन् गुणान् हरीः सुखलक्षणान् भुंक्ते न तु देवदत्तबहुः सुखलक्षणानित्यतो वाह व्यक्तमिति पारमेश्वरधामनि वैकुण्ठादिस्थाने सत्यलोके वास्वरूपभूते महिम्नि वा स्थि

व्यक्तविभोस्थूलमिदं शरीरं येनैन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् ॥ भुंक्ते स्थितो धामनि पारमेश्वरे अव्यक्त आत्मा पुरुषः पुराणः ३४ अनंताव्यक्तरूपेण येनैदमखिलं ततम् ॥ चिदचिच्छक्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३५ यदि दास्यस्य भिमतां न्वरान् मे वरदोत्तम ॥ भूतेभ्यस्त्वद्विष्टेभ्यो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो ३६

तः पुराणः पुरुषस्त्वायेन शरीरेणैन्द्रियप्राणमनसां गुणान्विषयानेव भुंक्ते ननु दुःखलक्षणान् कुत एतदत्राहात्म्येति एष ज्ञानदमादत्तेत आत्मेतीति श्रुतेः आनंदस्वभावत्वात् तद्धेतुद्विषयज्ञानकथनोत्पद्यत इति तत्राह अव्यक्त इति तदव्यक्तमाह हीति सूत्रात् हे विभो तदिदं व्यक्तं ब्रह्माडलक्षणं तव स्थूलशरीरमाचक्षत इति शेषः यद्वाऽनेन ब्रह्माणवत्तद्योग्येर्विशेषणैः स्तौति तथा हि पुरं शरीरमणतीति पुराणः आत्मेयमिधानादात्मा चतुर्मुखः अवतारेण व्यक्तिर्नास्तीत्यव्यक्तः जगत्सृष्ट्या चैवैव्यलक्षणान् गुणान् इतरत्स्पष्टम् ३४ स्थावरजंगमाख्यजगच्च द्व्यतिरिक्तं नास्ति त्वया व्याप्तत्वादित्यर्थतो व्याप्तिरुक्ता तदिदं कीदृशेन रूपेण व्याप्तिमिति मंदांशकापरीहाराय स्पष्टमाह अनंतोति अनेन परिरिच्छन्नस्य सर्वस्यापरिरिच्छनाद्वरेर्बहिर्लुप्युक्तिविरुद्धमित्युक्तं भवति तत्र आसीत् मत्सागूह्यमग्र इति श्रुतेः प्रकृत्या व्याप्तत्वमतीतैः कथं हरेरेवेति विशिष्टोक्तिर्घटत इति तत्राह चिदचिदिति शक्तिपदस्य द्विरावृत्तिः कर्तव्या शक्यत्वाच्छक्तयोभार्या इति वचनात् उभयविधया शक्तिः प्रकृतिस्तस्याः याकार्येषु शक्तिस्तस्याः अपि भगवच्छक्त्या विना भूतत्वात् तद्व्याप्तिस्तन्निमित्तत्वेन एव युक्तायेत्युक्तं न चानेन गुणभूतत्वं हरेरिति वाच्यं शिष्येणोपाध्याय आगत इत्यत्रोपाध्यायमाधान्यबहुपक्षैः ननु लोके प्रतित्वस्वेकनियतत्वादर्शनात् चिदचिदात्मकमपेक्षेकस्य चिदचिदनियतत्वं भेदेन सत्तां ज्येष्ठेण सर्वव्याप्तत्वं हरेः कथयुज्यत इत्यतो वाह चिदचिदिति द्वयंकर्मचकालश्चेत्यादेः परमाणुमात्रवस्तुनोपि भगवदनियतत्वात्संभवात् एतादृशी शक्तिरस्यास्तीति कुत इत्यत उक्तं भगवत इति उक्तार्थपद भूयिष्ठं तेन प्रज्जिघ्रंसेति वाक्यार्थं स्मरन्ता हिरण्यकेन न मइत्युक्तं तदुक्तेः फलार्थकत्वात् ३५ क्रिबहुने केन तत्त्वपीष्टं न देत्याशंकित इति वाह यदीति विविधत्वेन सूष्टेभ्यः ३६

अन्यस्मादपिकालात्तदवयवाभावावयवविशिष्टात्भूतेभ्यस्तुक्तेभ्यन्येभ्यः किमित्यतोविशिनाष्टि ननरैरिति ३७ व्यसुभिर्वागुत्तमपैः पावाणादिभिः असुमद्भिर्वाहादिभिः ऐकपत्यैकाधिपत्यम् ३८ महिमानंवृषाद्विशेषः आत्ममस्तवयोमहिमासयथानरिष्यतिननश्यतितथामममहिमास्तुयोमहिमायथाकिंचित्त्वनरिष्यतितथात्मनोमममहिमाननश्यत्वितिचेति ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेत समस्कंधेवज्रपध्वजकृतदीकायांतृतीयेध्यायः ३ ॥ ७ ॥ वरदानादिनासंभूतंलवणाग्निजलवृद्धिह्लासवत् क्षणिकंभगवदभक्तैर्चर्यश्रीनारायणप्रसादाविर्भूतमनतकालीनंशाश्वतंस्यात्तदे वाप्राप्तंनुभूतुभिरित्यादितत्पर्येनित्यप्येतेकतिपयेध्वज्यायेषु तत्रहिरण्यकशिपवेब्रह्मवरप्रदानप्रकारेतेनास्यसर्वविजयप्रकारंनिरूपयति एवंवृत्तइत्यादिना अथशब्देनकेवलंब्रह्मणोवरदानमेवोच्य तदपितुहिरण्यकशिपुविषयाकथासाकरूपेनकथ्यतइतिसूचयति १ ममसकाशाद्यदपिदुर्लभान्भंततोदुःखप्रापकान् दुरसोभनदुःखयोरितिपादनः २ भगवान्पूज्यःअत्रप्रतिभ्रणंहृष्टश्रुतविरम

नांतर्बहिर्दिवानक्तमन्यस्मादपिचायुधैः ॥ नभूमौनांबरेमृत्युर्ननरैर्नमृगैरपि ३७ व्यसुभिर्वाऽसुमद्भिर्वासुरासुरमहोरगैः ॥ अप्रतिद्वंद्वतापुद्गेकपत्यंचदे हिनाम् ३८ सर्वेषांलोकपालानांमहिमानंतथात्मनः ॥ तपोयोगप्रभावेनयोनरिष्यतिकर्हिचिव ३९ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेवृत्तीयेध्यायः ॥३॥ नारदउवाच ॥ एवंवृत्तशतधृतिर्हिरण्यकशिपोरथ ॥ प्रादात्तत्तपसाप्रीतोवरांस्तस्यसुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच ॥ तातेमेदुर्लभाःपुंसोयान्मृगिणिवेरान्मम ॥ तथापिवितराम्यंगवरान्यदपिदुर्लभान् २ ततोऽजगामभगवानमोषानुग्रहोविभुः ॥ पूजितोऽसुरवैर्येणस्तूयमानःप्रजेश्वरैः ३ एवंलब्धवरोदैशोविभद्रे ममयंवपुः ॥ भगवत्यक्रोद्वेषंभ्रातुर्वधमनुस्मरन् ४ सविजित्यदिशःसर्वालोकंश्रुत्तन्महासुरः ॥ देवासुरमनुष्येन्द्रान्गंधर्वगरुडोरगान् ५ सिद्धचार णविद्याप्राज्ञःकृषीन्पितृपतीन्मनून् ॥ यक्षरक्षःपिशाचेशान्मेतभूतपतीनपि ६ सर्वैस्त्वपतीञ्जित्वावशमानीयविश्वजित् ॥ जहारलोकपालानांस्था नानिसहतेजसा ७ देवोद्यानश्रियाजुष्टमध्यास्तेस्मत्रिविष्टपम् ॥ महेन्द्रभवनंसाक्षान्निर्मितंविश्वकर्मणा ८ त्रैलोक्यलक्ष्म्यायतनमधुवासासिलर्द्धिमद ॥ यत्रविद्रुमसोपानामहामारकताभुवः ९ यत्रस्फटिककुब्जानिवैदूर्यस्तंभपंक्तयः ॥ यत्रचित्रवितानानिपद्मरागासनानिच १० पयःफेननिभाःशय्यामु क्तादामपरिच्छदाः ॥ कूजद्विर्नूपुरैर्देव्यःशब्दयंत्यइतस्ततः ॥ रत्नस्थलेषुपश्यंतिसुदतीःसुंदरंमुखम् ११ तस्मिन्महेन्द्रभवनेमहासुरोमहाबलोनिर्जितलो कएकराट् ॥ रेमेभिर्वद्याभ्रियुगःसुरादिभिःप्रतापितैरूर्जितचंडशासनः १२

रणाशीलानांमदानांस्फुरणार्थकृतव्याख्यानांपदानांपुनरापितथावचनंनदोषायतदर्थंहीदंमृत्तमिति अमोघानुग्रहःयोग्यानामितिशेषः ॥ ३ ॥ समग्रैश्चर्यादिगुणरत्नाकरेपरेद्वेष्टमकरोदसुरावेशाज्ज यांशत्वेनस्वतोभक्तोपीतितात्पर्यं तदुक्तम् स्वतोभक्ताहिरण्याद्याःपरावेशाद्भारौद्विषयति परोरिपरमात्मनोरित्यभिधानादत्रपरःशत्रुरसुरः तदावेशादित्यर्थः ४ ५ ६ तवेतत्त्वपतीन्सिंहादीन् बलश्रे ष्ठान्वाकिंचहुनाविष्वंचराचरंविजितवानिति तेजसाप्रभावेनसहजहार ७ त्रिविष्टपंस्वर्गं स्वर्गैर्त्रीणिस्थानानिसंतिततोपिश्रेष्ठंमहेन्द्रभवनममरावतीनामतत्स्थानापेक्षयासाक्षात्तुरीयमित्युच्यते साक्षात्प्र त्यक्षतुर्ययोरित्यभिधानात् अतएवासिलर्द्धिमदित्युक्तम् साक्षात्प्रत्यक्षमधुवासेत्यनेनवासंगमपितव्यम् त्रीणिषिविष्टपानिस्थानानिसकलसमृद्धिमंत्यस्मिन्नितित्रिविष्टपशब्दाथैपर्यालोचनयायमर्थःसंप ष्यते त्रिविष्टपशब्दाप्ययमेवार्थः अन्यथात्रिंशदस्यगतिर्वक्तव्येति ८ सोपानमारोहावरहलक्षणंकुट्टिमम् ९ वितानमुपरिपिधानवस्त्रम् १० सुदतीःप्रशस्तदंतपंक्तयःस्त्रियः ११ १२

त्रिभिरादित्यबसुर्दर्मरुदादिदेवानामेष्वन्तर्भविविषयान्निधामिभैः तदुक्तं आदित्यावसवोरुद्रास्त्रिविधाहिसुरायनः मरुतश्चैव विश्वे च साध्याश्चैव चतुर्द्रताः अतस्त्वयि तिष्ठोक्ताश्च त्वारोमानुषाः स्मृताः उपायनं
 वदुःसर्वे विना देवान् हिरण्यके इति वचनात् न ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैरित्यर्थो ग्राह्यः किंचान्नेदं तात्पर्यं तथाहि द्विविधा देवा यज्ञभागभुजस्तदभुज इति तत्र प्रथमो निधामिन्नाजालिभिन्नत्वान्मंत्रेणाह्वाने समूहेनागम
 नाच्च चरमे पुरुरशब्दमार्जवर्तते तदन्तेवासिवद्वर्तमानाः अयज्ञभागेष्वापितुमुरशब्दः प्रयुज्यते यज्ञभागभुजस्तत्रेव यज्ञ इत्यभिगच्छिता इति वचनादयं विशेषः कल्प्यत इति इतोऽप्यत्र त्वत्संख्यया दित्याद
 यं ज्ञेयं तद्व्यङ्गीकर्तव्यं दैत्यस्य देवोपास्यत्वे देवानां सदा सख्यशोभाजामयशः स्यात्तदनुपपन्नं ममानविरोधात्तदितरेषां उभयभाक्त्वमितीश्वरह्यमिदमिति यत्र कचयशः स्थानमन्येषामितिकेशवः सर्वत्रापितु
 तमंगमत्तमधुनोरुगंधिनाविवृत्तताम्राक्षमशेषधिष्ण्यपाः ॥ उपासतोपायनपाणिभिर्विना त्रिभिस्तपोयोगबलौजसांपदम् १३ जगुर्महेंद्रासनभोजसास्थि
 तं विश्वावसुस्तंबुरुस्मदादयः ॥ गंधर्वसिद्धाऋषयोऽस्तुवन्मुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च पांडव १४ स एव वर्णाश्रमिभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ इज्यमानो ह
 विर्भागानग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ अकृष्टपच्यातस्यासीत्सप्तद्वीपवती मही ॥ तथा कामदुवाद्यौ श्वनानाश्चर्यपदं नभः १६ रत्नाकराश्च रत्नानितत्पत्न्यश्चोदु
 रुर्मिभिः ॥ क्षारसीधुघृतसौद्रदधिक्षीरामृतोदकाः १७ शैलाद्रोणीभिराक्रीडं सर्वर्तुषु गुणान्दुमाः ॥ दधारलोकपालानामेक एव पृथग्गुणान् १८ स इत्थं नि
 र्जितककुबेकराद्विषयान्प्रियान् ॥ यथोपजोषं भुंजानो नातृप्यदजितेन्द्रियः १९ एवमैश्वर्यमत्तस्य दृप्तस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ कालो महान् व्यतीयाय ब्रह्मशा
 पमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविभ्राः सर्वलोकाः सपालकाः ॥ अन्यत्राऽलव्यशरणाः शरणं युरच्युतम् २१ तस्यैनमोस्तुकाष्ठौ यत्रात्मा हरिरीश्वरः ॥ यद्रत्नान
 निवर्तैतेशांताः संन्यासिनो मलाः २२ इति ते संयतात्मानः समाहितधियो मलाः ॥ उपतस्थुर्हृषीकेशं विनिद्रावायुभोजनाः २३ ओं नमो मगवते महापुरुषाय
 यमहात्मने ॥ विशुद्धानुभवानंदसं होहाय यतोऽभयम् २४ तेषामाविर्भूद्वाणी अरूपामेवानिःस्वना ॥ संनादयंती कुभः साधूनामभयंकरी २५ मा भै
 छविबुधश्चेष्टाः सर्वेषां भद्रमस्तु वः ॥ महर्शनं हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २६ ज्ञातमेतस्य दौरात्म्यं दैतेयापसदस्य यत् ॥ तस्य शांतिं करिष्यामि कालस्ता
 वत्प्रतीक्षताम् २७ यदा वेदेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधुषु ॥ धर्मे मयि च विद्वेषः स वा आशु विनश्यति २८ निर्वैराय प्रशांताय स्वसुताय महात्मने ॥ प्रह्लादाय यदादु
 ह्येद्वनिष्येपिवरोर्जितम् २९ ॥ नारद उवाच ॥ इत्युक्ता लोका गुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः ॥ न्यवर्तत गतो द्वेगामे निरेचासुरंहतम् ३० तस्य दैत्यपतेः पुत्राश्च
 त्वारः परमाद्भुताः ॥ प्रह्लादो भूम्न हांस्तेषां गुणैर्महदुपासकः ॥ ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधोर्जितेन्द्रियः ३१ आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसुहृत्तनः ॥ दा
 सवत्सन्नतायां त्रिःपितृवद्निवत्सलः ३२

देवानाभित्यन्यान्पूजयेत्कचित्

इत्युक्तेऽथ योगः स अहन इत्यादिभिधानादभिमादिनानोपायस्थानीभूतः १३ १४ १५ अकृष्टपच्या उल्लेखनभन्तरेण सस्यादिपरिपाकोपेता १६ तत्पत्न्यः तेषां समुद्राणां पत्न्यो नद्यः क्षारलवणम् १७ १८
 यथोपजोषं यथासुखम् १९ २० २१ २२ २३ यतोयस्माद्वरेण्यं भवति तस्मादिति २४ अरूपा अशरीरिणी २५ महर्शनं महविषयज्ञानम् २६ २७ यस्य वेदादिषु विद्वेषः स आशुसाधनसामग्र्याम्
 २८ २९ ३० ३१ आत्मवत्परमात्मवत् अन्येषां हारिसामर्थ्यं तु किंचित्सात्म्यमुदीरित सत्यकसां पत्न्युत्पत्त्यादेरिति शस्त्रयनिश्चय इति वचनादत्र हारिसाम्यकथनतात्पर्यादिवगतव्यम् ३२

मानस्तंमविवर्जितः अभिमाननिमित्तस्तमदोषरहितः ३३ गुणेषुशब्दादिषु शरीरस्पर्शादित्यमुपवासादिना रहितासुरः असुरस्वभावकर्मरहितः जात्यासुरः ३४ यथाभगवतीश्वरइत्यत्राप्यन्ये पांडुरिसांयंतुकिंचित्सांभ्यमुदीरितमित्यादिप्रमाणमित्यत्रापिज्ञातव्यमिति ३५ प्रातमानंदशतं ३६ ३७ कृष्णाख्योग्रहस्तेनवशीकृतमनाः ३८ अनुसंदधेयस्मार ३९ ४० सद्भावनायुक्तः तस्यश्रीनारायणस्यव्यानोपेतः तन्मयस्तत्प्रधानः ४१ स्पर्शेषुविषयेषुस्पर्शरहितः अस्पंदप्राणः प्राणचेष्टारहितः आनंदसलिलेनसंतोषाश्रुजलेननिमित्तनिकविन्निमीलितनेत्रः ४२ अकिंचनानामहतांसतांसेवालक्षणसंगेनप्राप्तया ४३ अर्धमरणलक्षणव्यसनम् ४४ विद्वेषोदपितेपुत्रेकथमासीन्महात्मानि इतिस्वपृष्ठं कथांतरासत्तयानारदेनापरिहृतज्ञाननराजायुधिष्ठिरः पुनर

भ्रातृवत्सदृशेस्निग्धोगुरुष्वीश्वरभावनः ॥ विद्यार्थरूपजन्माद्यैर्मानस्तंमविवर्जितः ३३ नोद्विग्रचित्तोव्यसनेषुनिस्पृहः श्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववरतुहक् ॥ दांतेंद्रियप्राणशरीरधीः सदाप्रशांतकामोरहितासुरोसुरः ३४ यस्मिन्महागुणाराजजन्मद्वन्द्वंतेकविभिर्भुङ्क्ते ॥ नतेधुनाभिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३५ यंसाधुगाथासदासिरिषवोपिसुरानृप ॥ प्रतिमानं प्रकुर्वंतिकिमुतान्येभवाद्दृशाः ३६ गुणैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यंतस्यमूच्यते ॥ वासुदेवेभगवतियस्यनैसर्गिकीरतिः ३७ न्यस्तक्रीडनकोबालोजडवत्तन्मनाः सदा ॥ कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३८ आसीनः पर्यटन्नश्रच्छयानः प्रपिबन्ब्रुवन् ॥ नानुसंदधतानिगोविंदपरिरभितः ३९ क्वचिद्रोदितिगोविंदचित्ताचंचलचेतनः ॥ क्वचिद्वसतितच्चिताद्वादद्रायतिक्वचित् ४० नदतिक्वचिदुत्कंठोविलज्जोत्थतिक्वचित् ॥ क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोनुचकारह ४१ क्वचिदुत्पुलकस्तूष्णीमशेषस्पर्शनिस्पृहः ॥ अस्पंदप्राणआनंदसलिलमीलितेक्षणः ४२ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषेवयाकिंचनसंगलब्धया ॥ तन्वन्परानिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगहीनः स्वमनःशमव्यधात् ४३ तस्मिन्महाभागवतेमहाभागेमहात्मानि ॥ हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदधमात्मजे ४४ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवर्षएतदिच्छामोवेदितुं तवमुब्रत ॥ यदात्मजायशुद्धायपिताधात्साधवेजवम् ४५ पुत्रान्विप्रतिकूलांश्रुपितरः पुत्रवत्सलाः ॥ उपाळमंतेशिक्षार्थंनैवाधमपरेयथा ॥ किमुतानुवशान्साधून्तादृशान्गुरुदेवतान् ४६ एतत्कौतूहलं ब्रह्मन्स्माकंविधमप्रभो ॥ पितुः पुत्राययद्वेषोमरणायप्रयोजितः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पौरोहित्यायभगवान्मृतः काव्यः किलासुरैः ॥ शंडामकौंसुतौतस्यदैयराजगृहांतिके १ तौराज्ञाप्रापितंबालंप्रह्लादंनयकोविदम् ॥ पाठयामासतुः पाव्यानन्यांश्चासुरबालकान् २

विज्ञानन्नकरोदधमात्मजइतिप्रसक्तंश्रुत्वातदेवपृच्छतिदेवर्षइति पुत्रस्वमरणकारणमासुरकर्म ननुशास्त्रापिमितिज्ञापनायसाधवेअधमितिंसंहिताकर्तृनकृतम् ४५ अपरेअत्रवः ४६ विधम पारेहर पुत्रायप्रयोजितोविद्वेषः पितुर्मरणायामृदितयत्तत्स्मात्कौतूहलयिति ॥ ४७ ॥ इति०भागवतेम०सप्तमस्कंधेवि०टी०चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ हिरण्यकशिपुप्रह्लादसंवादेच्छलेनमत्तिस्वरूपंहरौनैरतिशयस्वातन्त्र्यमनिरूपयत्यस्मिन्ध्यायै काव्यः शुक्रः शंखश्चमर्कश्चशंडामकौंसुतौतस्यशुक्रस्यदैत्यराजगृहांतिकेन्यवसतामिनिशेषः १ राज्ञाहिरण्यकशिपुना २

ननुपदिजीवपरमिथोभिन्नौतर्हिकिमिति घटपटमेदज्ञानवत्तद्विषयज्ञानंनोत्पद्यतइत्याशङ्क्यप्रतियोगिज्ञानस्यदुःसाध्यत्वादित्यभिप्रेत्याह सएषइतियःस्वस्वकर्मानुसारेणस्वस्वयोग्यज्ञानभुत्पादयति सएषआत्मापरमात्मास्वपरेत्यबुद्धिभिःपथार्थज्ञानविरोधिज्ञानवद्भिःपुरुषैर्दुरन्वयानुक्रमणः दुरन्वयंदुर्ज्ञानमनुक्रमणंतत्तद्योग्यतानुसारेणप्रवर्तनंयस्यसतयादुर्ज्ञेयचेष्टइत्यर्थः निरुच्यतेनिश्चीयते ननुवेदाहमेतंपुरुषमहांतमादित्यवर्णमिति श्रुतेः ब्रह्मादेस्तद्विषयज्ञानश्रवणात्कथंप्रतियोगिज्ञानस्यदुःसाध्यत्वमित्यत आह मुहंतीति ब्रह्मादीनांभगवद्विषयज्ञानंदुःसाध्यंकिंनितरेषामित्यतोवाह हि शब्दोप्यर्थेहेतौवा वेदवादेकोविदाः ब्रह्मादयोपियद्वर्त्यनियत्रस्वरूपविषयेषुज्ञातिपस्मात्तस्मात्सएषदुरन्वयानुक्रमणइतिनिरुच्यते अनेनहरेरनुग्रहमंतरेणतद्विषयज्ञानंनोत्पद्यते तस्मिन्पतिततस्यात् यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइतिश्रुतेरन्वयन्यातिरेकौदाशैतावित्युक्तंभवति ननु स्वदुःस्यैवत्वबुद्धिभेदजनकःकश्चित्स्यात्सकइतिविचार्यत इतितत्राह एषइति मुहंतीत्येतदन्नाप्यनुकूल्यतेयद्वर्त्मनिमुह्यतेष हरिर्मममतिमिनत्तिविषयीकरोति सर्वस्यस्ववशत्वंस्वस्यानन्याधीनत्वंस्वप्रसादान्मोक्षादिसकलपुरुषार्थमाप्तिरित्यादिवुद्धिजनयतीतिभावः । तदुक्तं आहतद्वह्नणोधीनाभिन्नाजीवाःसदैवत्वित्यादि ॥

सएषआत्मास्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरन्वयानुक्रमणेनिरुच्यते ॥ मुहंतिपद्वर्त्मनिवेदवादिनोब्रह्मादयोऽप्येवमभिनत्तिमेमतिम् १३ यथाभ्राम्यत्ययोब्रह्मन्स्वयमाकर्षसन्निधौ ॥ तथामेमिद्यतेचेतश्चक्रपाणौषदृच्छया ॥ १४ ॥ नारदउवाच ॥ एतावद्ब्राह्मणायोक्त्वाविरराममहामतिः ॥ तंनिर्भत्स्यार्थकुपितःसुदीनोराजसेवकः १५ आनीयतामरेवेत्रमस्माकमयशस्कृतः ॥ कुलांगारस्यदुर्बुद्धेश्रुतुर्थोऽस्योदितोदमः १६ दैतेयचंदनवननेजातोयंकंटकद्रुमः ॥ तन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोर्भकः १७ इतितंविविधोपायैर्भीषयस्तर्जनादिभिः ॥ प्राङ्मादंग्राहयामासत्रिवर्गस्योपपादनम् १८ ततएनंगुरुज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् ॥ दैत्येन्द्रंदर्शयामासमातृमृष्टमलंकृतम् १९ पादयोःपतितंबालंप्रतिनंद्याशिषासुरः ॥ परिष्वज्यचिरंदोभ्यांपरमामापनिर्वृतिम् २० आरोप्यांकमवप्रायमूर्ध्वन्यश्रुकलांबुभिः ॥ आसिंचन्विकसदक्रमिदमाहयुधिष्ठिर २१ प्रह्लादानूच्यतांतातस्वधीर्तांकिंचिदुत्तमम् ॥ कालेनैतावतायुष्मन्यदशिक्षहुरोर्भवान् २२

१३ एतदर्थसदृष्टांतमाह यथेति यथाकर्षस्यापस्कांतस्यसन्निधौसत्यपःस्वयंभ्राम्यति स्वात्मानमुद्दिश्यगमनशक्तिंकरोति तदितिशेषः तथा मेचेतोषदृच्छयातद्विच्छयाचक्रपाणौभिद्यतेतद्विषयीकरणशक्तिंक्रियते अयोगमनशक्तिवच्चेतनस्यापिनैसार्गिकीतिभावः एतेनसर्वहर्षधीनमित्युक्तंभवतिएतेनहवावपपोमहभवति एतस्यवाक्षरस्यप्रशासनेगार्गिप्राच्योन्पोनद्यःस्पंदतेयआत्मानमंतयमयोदेतिभेदस्वरूपब्रह्मादेत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यांविशेषेणचराचरस्यसर्वस्वश्रीहर्षधीनप्रवृत्तपचयमात्पश्यन्नज्ञइत्यनेनपशुबुद्धिरबुद्धिभिरित्येतत्पदद्वयाभिप्रायोदाशितः १४ सुदीनःवाचाशिक्षापांक्षीणोऽशक्तइत्यर्थःराजसेवकइत्यनेनभेदज्ञानासामर्थ्यंचसूचितं उभयोरपिवित्तसाध्यत्वात् १५ अयशस्कृतोदुष्कीर्तिकरस्यास्यचतुर्थोदमोदंडसंज्ञइति उदितइत्यर्थः १६ उन्मूलयतीत्युन्मूलःसचासौपरशुश्रोन्मूलपरशुस्तत्स्वदैतेयचंदनवनस्यमूलंतन्मूलोन्मूलपरशुस्तस्यनालायितःमंडपचत्नवानः १७ त्रिवर्गस्योपपादनंशस्त्रम् १८ ज्ञातंज्ञेयानांयमोदितपुरुषार्थानांचतुष्टयनेनसतयातं ज्ञातंज्ञेयसाधनचतुष्टयंवा मातृमृष्टशरीरमल्लयागेनस्नानंकारितम् १९ २० २१ सुष्ठुअधीतंपठितम् २२

नियतुत्वेनात्मनिमपिस्थितोभगवानितिनितरविदंज्ञानमात्मनिवेदनं मुक्तस्यापिममांतस्थोनियंतैवहरिःसदा इतिज्ञानंसमुद्दिष्टंस्वगात्मानिवेदनाप्रतिपत्तदात्मसमर्पणार्थः किंतूक्तएवार्थः इत्युक्तप्रकारे
णश्रवणादिभिर्नवभिलक्ष्यते असंभवव्यभिचारपरिहारेणज्ञाप्यतइति २३ नवलक्षणाविष्णौभक्तिर्यस्मिन्शास्त्रेपिताप्रतिपादितापुंसाभाभवत्युत्तमश्लोकअद्वानिष्पोजेनक्रियतेचेद्यदिताहिं तदधीतशा
स्त्रमुत्तममन्योन्यदित्यन्वयः नवश्रवणादीनिलक्षणानिचिह्नानियम्यांसातथा २४ २५ तत्त्वया २६ साधुत्वेनवृत्तस्यगुरोर्दुर्मतइतिसंबोध्यनिंदनंकथंघटतइतितत्राह संतीति गुरोरप्यवल्लि
स्यकार्यकार्यमजानतः उत्पद्यतेपिबस्यकार्यमवतिशासनाप्रतिवाक्यंदिशब्देनस्मारयति पातकिनापापफलत्वेनरेगउदेतियथा तथातेषामचमपरायलक्षणंयसनप्रकाशतइत्यन्वयः २७ लोकेसं
स्वसाधवःनाहंताहशःयतस्त्वत्पुत्रोनमयाचरितंतापिपरेणपठत्यतइत्याह नमदिति तर्हिक्स्मादियंमतिरभूदितितत्राह नैसर्गिकीति तदातास्मिन्पक्षेममात्मनःस्वरूपाभिमानोमयाग्राहितेयंमतिरितिक्
स्वस्मात्कोपंसंहरोवे २८ पुत्रापकुप्यन्नाह गुरुणेति गुरुमुखीगुरुमुखादुत्पन्नेयंमतिः २९ सत्येवमन्मतिः स्वन्मतिरेवासतीतिपितरंकटाक्षीकृत्यपारिहरति मतिरिति परतोगुर्वादिबोधनप्रयत्नेनस्वतः
स्वप्रयत्नेन तत्रानिमित्तमाह गृहेति वनादिनिवासमंतरेणगृहएवावस्थानलक्षणंन्रतंयेषांतेतथातथां ननु कुटुंबीशुचौदेशेस्वाध्यायमधीयानइतिश्रुतेगृहस्थानामपिश्रेयःप्राप्त्युपपत्तोरितितत्राहअदां

प्रह्लादउवाच ॥ श्रवणंकीर्तनंविष्णोःस्मरणंपादसेवनम् ॥ अर्चनंवंदनंदास्यंसख्यमात्मनिवेदनम् २३ इतिपुंसापिताविष्णौभक्तिश्चेन्नवलक्षणा ॥ क्रिय
तेभगवत्यद्वातन्मयेऽधीतमुत्तमम् २४ ॥ नारदउवाच ॥ निशम्यैतत्सुतवचोहिरण्यकशिपुस्तदा ॥ गुरुपुत्रमुवाचेदंरूपाप्रस्फुरिताधरः २५ ॥ हिरण्य
कशिपुरुवाच ॥ ब्रह्मबंधोकिमेतत्तेविपक्षंश्रयतासता ॥ असारंग्राहितोबालोमामनादत्यदुर्मते २६ संतिह्यसाधवोलोकेदुर्भैत्राश्छद्मवेषिणः ॥ तेषामुदेत्य
वंकालेरोगःपातकिनामिव २७ ॥ गुरुपुत्रउवाच ॥ नमत्प्रणीतंनपरप्रणीतंमुतोवदत्येषतवेद्रंशत्रो ॥ नैसर्गिकीयंमतिरस्यराजन्नियच्छमन्युंक्रतदात्म
मानः २८ ॥ नारदउवाच ॥ गुरुणैवंप्रतिप्रोक्तोभूयआहासुरःसुतम् ॥ नचेदुरुमुखीयतेकुतोमद्रासतीमतिः २९ प्रह्लादउवाच ॥ मतिर्नरुष्णेपरतःस्व
तोपिबामिथोविपद्येतगृहव्रतानाम् ॥ अदांतगोभिर्विशतांतमिसंपुनःपुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० नतेविदुःस्वार्थगतिंहिविष्णुंदुराशयायेबहिरर्थभावाः ॥
अंधायथाधैरुपनीयमानावाचीशतंत्यामुरुदाम्निबद्धाः ३१

तेति अदांतानामिन्द्रियनिग्रहरहितानांपुरुषाणांगोभिर्वाग्भिस्तभिर्सनरकसुखकल्पविषयसुखंविशतांभुजानानां तत्रापिनूतना पूर्वभोगोनास्तीत्यभिप्रेत्याह पुनरिति पुनःपुनर्भुक्ताविषयानेवभुंजानाना
भित्यर्थःअदांतगोभिरशिक्षिताभिर्वाग्भिर्नैदंमताभिस्तमिस्मत्तत्त्वार्थविषयमज्ञानं अन्यथाज्ञानंचविशतांगाहमानानां तत्रापियत्नोस्तीत्याह पुनरितिवा ३० एतदेवस्पष्टमाह नतइतिदुष्टेषुप्रतीति
मुदरेषुपरिणामविषयेष्वशयोयेषांतेतथातत्रहेतुमाह बहिरिति बहिरर्थेषुसुखतःप्रतीयमानार्थेष्वेवभावस्तात्पर्यार्थनिश्चयोयेषांतेतथा श्रुतितात्पर्यार्थानिभिज्ञादित्यर्थः एतेस्वार्थगतिपुरुषार्थस्वरू
पंस्वभक्तप्रयोजनसाधकंवाकृष्णंनविदुरित्यन्वयः अत्रकारणमाहवाचीति ईशतंत्यामीशस्यवेदग्लक्ष्णतंत्यां ब्राह्मणादिबहुनामाख्यलक्षणनामदाम्निबद्धाः अत्रोदाहरणमाह अंधाइति अथै
रत्नैःरुपनीयमानाःउपादिश्यमानकर्ममार्गांशंवाअज्ञाउपादिष्टान्यमार्गपधानविदुस्तयेति अनेनाधैरुपनीयमानायथांशइतिस्मृतिस्मारयंति ३१

नन्वेवंताद्विहृद्वतानांमुक्तयुपायःकश्चस्याह नैषामिति धावदेवांश्चहृद्वतानांमतिर्महीपसोनीकेचनानांसंन्यासिनांपादरजोभिषेकंनवृणीत तावंतंकालमुरुक्रमस्याग्निनस्पृशतिनविषयीकरोति उरुक्रम
 स्याग्निस्पर्शस्यकिंफलमत्राह अनर्थेति यस्यहरेरग्निस्पर्शोत्थफलमनर्थापगमःसंसारनिवृत्तिः अथवानर्थापगमोयस्मात्पादरजोभिषेकादुत्पत्तः प्रकाशितोभवतितम् ३२ कषायीकृतलोचनःरक्तने
 त्रः ३३ ३४ पितृव्यस्याहिरण्याक्षस्यहंतुः असावसमंजसःप्रल्हादः विष्णोःकिंवासायुरोर्प्यति ३५ कथमसमंजसोभूतत्राह सौहृदमिति ३६ परःशत्रुरप्यवश्यंद्वेष्टेणापिहितकृत्चेत्सएवमु
 तःयथाऔषधंतिक्तत्वेगहरीतकीमनुष्णाणांभातेवहितकारिणीतिवचनात् स्वदेहजोपिमुतोपि अहितोऽपकारीचेत्तच्छिद्यादाययवत् किंचात्मनःस्वस्वपदहितमंगसंपदष्टतच्छिद्यात्तदेवविशिनाष्टि यद्विवर्ज
 नादिति शेषमंगसुखंजीवित्यन्वयः ३७ संभोगोभोजनम् ३८ ३९ भैरवंनादमुद्दिश्य ४० अनिर्देश्यत्वादियुगशालिनिहरोयुक्तात्मनिमयोजितमनस्केप्रह्लादे अपुण्यस्वेषपापिनइवतत्क्रियाः तेषां
 नैषामतिस्तावदुरुक्रमांस्त्रिंशत्पनर्थापगमोयदर्थः ॥ महीयासांपादरजोभिषेकंनिष्किंचनानांनवृणीतयावत् ३२ नारदउवाच ॥ इत्युक्त्वोपरतंपुत्रांहि
 रण्यकशिपुरूपा ॥ अंधीकृतात्मास्वोत्सगान्निरस्यतमहीतले ॥ आहामर्षरूपाविष्टःकषायीकृतलोचनः ३३ ॥ हिरण्यकशिपुरूवाच ॥ बध्यतामाश्वयं
 वध्योनिःसारयतनैऋताः ॥ अयंमेभातृहाशोच्योहित्वास्वान्सुहृदोऽधमः ३४ पितृव्यहंतुःपादौयोविष्णोर्दासवदर्चति ॥ विष्णोर्वासाध्वसौकिंतुकारि
 प्यत्यसमंजसः ३५ सौहृदंदुस्त्यजंपित्रोस्त्यजत्पंचहायनः ३६ पराप्यवश्यंहितकृत्यथौषधंस्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहितः ॥ छिद्यात्तदंगंयदुतात्म
 नोहितशेषंसुखंजीवित्यन्निसर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हंतव्यःसंभोगशयनाशनैः ॥ सुहृद्विगधरःशत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवेन्द्रियम् ३८ नैऋतास्तेसमुद्दिष्टाभ
 त्रैर्वैशूलपाणयः ॥ तिग्मदंष्ट्रांकरालास्यास्ताम्रश्मश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतोभैरवंनादंछिधिभिंधीतिवादिनः ॥ आसीनंचाहनञ्छूळैःप्रह्लादंसर्वमर्मसु
 ४० परेब्रह्मण्यनिर्देश्येभगवत्यखिलात्मनि ॥ युक्तात्मन्यफलाजासन्नपुण्यस्येवतत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपहतेतास्मिन्दैत्यैन्द्रःपरिशंकीतः ॥ चकारत
 दधोपायान्निबन्धेनयुधिष्ठिर ४२ दिग्भैरवैर्दशकैर्द्वैरभिचारावपातनैः ॥ मायाभिःसन्निरोधैश्चगरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसलिलैःपर्वताक्रमणैरपि
 नशशाक्यदाहंतुमपापमसुरःसुतम् ४४ चितांदीर्घतमांप्राप्तस्तत्कर्तुंनान्यपद्यत ॥ एषमेवह्रसाधूक्तोवधोपायाश्चनिर्मिताः ४५ तैस्तैर्द्रोहैरसहैर्मु
 क्तःस्वैनैवेतजसा ॥ वर्तमानोऽविदूरेवैबालोप्यजडधीरयम् ॥ नविस्मरतिमेऽनार्यैःशुनःशेषइवप्रभुः ४६ अप्रमेयानुभावोयमकुतश्चिद्रयोमरः ॥ नू
 नमेतद्विरोधेनमृत्युर्मेमाभितानवा ४७ इतितस्मिंतयाकिंचिन्म्लानश्रियमधोमुखम् ॥ शंढामर्कावौशनसौविविक्तइतिहोचतुः ४८ जितंत्वयैकेनजग
 त्र्यंभुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्ताधिष्ण्यपम् ॥ नतस्यचिंत्यतवनायचक्ष्महेनवैशिशूनांगुणदोषयोःपदम् ४९ ऋतानाताडनादिक्रियाः ४१ ४२ वधोपायमाह
 दिग्भैरवैरित्यादिना अवपातनंगिरिशृंगादधःपातनं सन्निरधिरनिर्गमगर्तश्रेणिस्त्रिपदीहनेः पर्वताक्रमणैःपर्वतारोहणैः उपरिपर्वतपातनैर्वा ४३ ४४ तत्कर्तुंहननंकर्तुं ४५ अमर्दमैरसतायोगैः
 अविदूरेसमीपेविदूरेवावर्तमानोऽजडधीःपटुतरबुद्धिःअनार्यैर्भूस्वकर्म अन्याप्यमिति पाठेनपशास्त्रविरुद्धंमन्त्रपरंशतंदत्ताहमेनंविशसिप्यामीत्याद्यजीगर्तकृतकर्मशुनःशेषेनयथातोहुतयोति ४६ ४७
 इतिवक्ष्यमाणप्रकारहेत्युच्यमानेयैतात्पर्यातिशयवाक् ४८ धिष्ण्यपाश्चद्रादित्यादयः लोकपालावा चक्ष्महे पदयामःशिशूनामैवापाग्नयनशालानां बुद्धिविकाशराहितानांवा तत्करणंयुगदोषयोःपदमा
 स्पदंनवैशिशूणदोषग्रहणबुद्धिविकासमावादित्यर्थः शिशूनांगुणदोषयोःपदनास्तीतिवा ४९

तार्हिकापरबुद्धिरित्यत्रोच्यते इममिति तुनाधुनेयमेवबुद्धिरिति विशिनष्टि कियंतंकालमेवमितितत्राह यावदिति तावदिति शेषः ततश्चकितत्राह बुद्धिश्चेति पापजननीचवयसाकालविशेषविशिष्टेनापुल्ले
क्षणेनायाणीसेवयास्यादिति शेषः ५० ५१ ५२ यथाद्वंद्वारामोपवर्णितां रागद्वेषादिव्यापृतबुद्धिभिर्व्याख्यातां ५३ यदाचार्योध्यापनात्परावृत्तउपरतः गृहमेधीयकर्मस्वप्निहोत्रादिलक्षणेपुण्यापृतो
त्र तत्रतदाकृतक्षणेः कृतावसरैः वयस्यैर्बालकैः स उपहृतः क्रीडार्थमिति शेषः सोक्षिप्तुभद्राक्षुपतासोचिनुसर्वा सैषदाशरथीरामइत्यादिपुद्गलव्योयंप्रयोगः ५४ अथागतः सन् तस्यांक्रियापांनिष्ठाभिच्छां
विद्वान्स्वेषां वयस्यानाभिष्ठांस्वस्मिन्स्नेहविशेषं वा ५५ द्वंद्वारामेरितैर्वचनैरीहितैः प्रवृत्तिभिश्चनदूषितधियः ५६ स एषोऽसुः स एवमाण इति श्रुतेः मुख्यमाणेरमतइत्यसुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा
णे विलयध्वजकृ० टीकापांचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ मुकुंदचरणारविंदनिरंतरसेवैवहासुत्रानश्वरानंदनिदानान्यदतः सैवबुधुप्रभिरनुदिनकर्तव्येति विधीयते स्मिन्नध्याये तत्रप्रह्लादो बालकानुकिमाहेत्याशं
क्याहहंतेति बालानुकंपायांवाक्यारंभे वा तद्वचः श्रवणात्किं फलं स्यादिति तत्राह वइति वः सर्वतः सर्वस्मात् शिवंसुखं स्यादिति शेषः कीदृशं वच इत्यतोवाह वइति शिवशुभमंगलं ननु कस्मान्मंगलमिति तत्राह
वयस्यानिति संसारविराक्तिजनकत्वेन पुरुषार्थहेतुत्वान्मंगलमित्यर्थः अनेनाधुनास्माकंबाल्यमुत्तरत्र श्रेयः संपादनाय प्रयत्नामह इत्याशानिरस्तेति ज्ञायते यतोऽस्मदापुः कृतांत विलुलितं तं स्थात् क्रीडासक्त

इमंतुपाशैर्वरुणस्य बद्धानि धेहिभीतो न पलायते यथा ॥ बुद्धिश्च पुंसो वयसार्थसेवयायावदुरुर्भागवतागमिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायेदमब्रवीत् ॥
धर्माहस्योपदेशं पारान्नाये गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थचकामंचनितरांचानुपूर्वशः ॥ प्रह्लादायोचतूराजन्प्रश्रितावनताय च ५२ यथात्रिवर्गं गुरुभिरात्मने
उपशिक्षितम् ॥ न साधुमेनेतच्छिक्षां द्वंद्वारामोपवर्णिताम् ५३ इयदाचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु ॥ वयस्यैर्बालकैस्तत्रसोपहृतः कृतक्षणेः ५४ अथतान्श्लक्ष्ण
यावाचाप्रत्याहूय महाबुधः ॥ उवाच विद्वान्स्त्रिष्ठांलपया प्रहसन्निव ५५ ते तु तद्वैरवाः सर्वेत्यक्तक्रीडापरिच्छदाः ॥ बालानदूषितधियो द्वंद्वारामेरितेहितैः
५६ पर्युपासतराजेंद्रतन्यस्तद्वदयक्षणाः ॥ तानाह कुरुणो मैत्रो महाभाग वतोसुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे पांचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ प्रह्लाद उ
वाच ॥ हंतां भिकामेशृणु तव चो वः सर्वतः शिवम् ॥ वयस्यान्यपश्यत मृतान् क्रीडां धामाप्रमाद्यथ १ न पुरा विवशं बाला आत्मनो र्धे प्रियैषिणः ॥ गुरुक्तम
पिन ग्राह्यं दनर्थे र्थकल्पनम् २ यदुक्त्यान प्रबुध्येत सुप्तस्त्वज्ञाननिद्रया ॥ न श्रद्धायात्मतंतस्य यथांधो ह्यंधनायकः ३

त्वेन पुष्पद्वितिविमर्शप्रमादो न कार्य इत्याह क्रीडां धा इति १ ननु बालानां क्रीडां यत्स्वभाव इति तत्राह नेति इतः पुरातना बाला अंतःकरणं क्रीडायां विवशं न कुर्वतीति शेषः तार्हिकं वारं वर्तत इति तत्राह आपनइ
ति सार्थे जन्मप्रभृति आत्मनो र्धे आत्मनः प्रियैषिणः परमात्मनः ज्ञानेच्छाः मोक्षलक्षणप्रियेच्छा वा आत्मनः प्रियैषिणः स्वप्रयोजनमाकाक्षमाणा आवाल्यात्मवर्तत इति वा नन्वस्माभिरपिशडा मर्कभ्या गुरुभ्या
मुपदिष्टमिव मंत्रविषयशास्त्रश्रवणश्रेयसि प्रवर्तते तत्र गुरुवसरप्रतीक्षणापेयं क्रीडेतितत्राह गुरुक्तमिति कुनो न ग्राह्यमिति तत्राह यदनर्थ इति संसारहेतुत्वादनर्थे त्रिवर्गलक्षणे श्रेयस्य र्थकल्पनं चरमादिति शे
षः भैविद्यामासोमयाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गातिं प्रार्थयत इत्यादेः इष्टापूर्तमन्यमाना वीरघ्नान्यच्छेयो वेदपने प्रमृता इत्यादेश २ ननु गुरुक्त्यर्थार्थत्वेन ज्ञानहेतुत्वोपपत्तेः कथं तदनर्थे र्थकल्पनमिति तत्राह यदु
क्तयेति अज्ञानलक्षण निद्रया सुप्तास्त्रिवर्गविषयलक्षणमाग्रहलक्षणे यथा र्थज्ञानविरोधित्वाद्ज्ञानेनामननुज्ञानमात्राभावः सुप्तस्यापि गुरुक्त्याप्रबोधो हि प्रयोजनं स नोत्पद्यते चेत्तदुपदेशो न किं प्रयोजनं प्रत्युत तत्तु
ष्टानेना नर्थे एव स्यादिति भावः अतः फलितमाह नेति अत्रोदाहरणमाह यथेति अंधो नायको नेता यस्य स तथा हि शब्देनो मयोरर्थध्वन्वान् मार्गज्ञाननोत्पद्यते यथा तथात्रापि तदस्माच्छ्रद्धानकार्या ॥ ३ ॥

ननु समुल्लासघ्नतः पराबोधंतिभूतः निक्षिप्तोदचिपंक्षेत्रतेतेभिमारुतं आपत्तुमिजानीयात्पुनरुत्तरजन्मानि यदास्तेस्वकार्येषुसनिचोयन्तोनरइत्यादिनीतिशास्त्रं शत्रुमित्रोदासलक्षणज्ञा
पकहितकारित्वादित्याभ्यानोबोधेतन्मतं कथंन श्रद्धयादित्युच्यतइतितत्राह कइति यः शत्रुः सआत्मनोममपक्षकः नकोपीत्यादिषोडशं त्वत्पक्षेशत्रुभावंस्वस्वपक्षेशत्रुवृत्तितत्राह भवत्स्विति भवत्पक्ष
पिकेशत्रुद्वयः स्युनकेप्यतो नयैनीतिशास्त्रश्रवणजनिनैनीतिभिः किंफलंस्यान्नकिमपीत्यर्थः नीतिभिरापत्तिरहारः संप्रत्याप्तिश्चस्यातामितितत्राह दैवमिति सर्वोत्कृष्टत्वात् श्रीनारायणएवसंप्रद्विपदाश्रयोन
नीतिमार्गस्तस्यान्वयव्यतिरेकाभावात् अस्मत्पित्रादौदर्शनात् आत्मनोदेहस्ययः सन्नृदिस्तस्यभवत्सुरिधत्तैनैः किंस्यादपरिहार्यत्वान्मरणयादिकंमाप्यतएव कामादिकमज्ञानसंभवंज्ञानमंतरेणनयमात्रेण
परिहृयवइति शेषपूर्ववत् ४ ननुतर्हिमाभूच्छ्राव्यनीतिशास्त्रं प्रवृत्तिलक्षणधर्मशास्त्रमस्यसनीयंश्रेयोहेतुत्वाद्वाह यइति यआत्मानं परमात्मानमुद्दिश्यधर्मकामधर्मैच्छां नहिंस्यान्नहिनास्तिनत्यजति किं
चानुतिष्ठतिसोतिदुर्लभः भशातात्माकोटिष्वपिमहान्मतः स्वोक्ते अवशीकृतेद्रियग्रामस्यभगवद्विषयनिवृत्तलक्षणधर्मैच्छाकथंस्यादितितत्राह स्वजनइति स्वेनसहजन्यतइति स्वजनइन्द्रियग्रामस्तस्मिन्वि
षयेवशोनभवति वशीकृतेन्द्रियग्रामइत्यर्थः यद्वा पुनर्मित्रादिलक्षणेस्वजनं वशोनम्वातुष्ठानानुकूलपुत्रादिकइत्यर्थः अतएवमुक्ताध्यः उज्जितंयस्वभावः नन्वैहिकामुष्मिकफलाकांक्षापातिवृत्तिधर्ममनुतिष्ठतः
कथंनत्फलवाप्तिः स्यादत्राह पुनरिति पुनश्चार्थेनिवृत्तिधर्ममनुतिष्ठच्छ्रुल्लोकयोः रिहलोकपरलोकयोर्हेतुश्रमवति पुनरिति वृत्तिधर्मानुष्ठानानंतरंवा प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरनुष्ठानोः पुनर्भेदोक्तिपूर्वस्यततः पा
तोस्ति इमंलोकंहीनतरंवाविशति क्षीणेपुण्येमर्त्यलोकंविशतीत्यादेः अन्यस्यज्ञानसामग्रीसंपाद्यततः पुनरंतैवैतुल्लोकमाप्तिश्चस्यात् स एवास्माज्जीवघनात्परात्परं प्ररिचयपुरुषमीक्षतेयंयंलोकंमनसां

कः शत्रुकुडासीनः किमिजं चेह आत्मनः ॥ मवत्स्वपिनयैः किंस्यादैवं संपद्विपत्पदम् ४ योनहिंस्याद्धर्मकाममात्मानं स्वजनेवशः ॥ पुनः श्रीलोकयोर्हेतुः
समुक्ताध्योतिदुर्लभः ५ कौमारजाचरेत्प्राज्ञो धर्मान्भागवतानिह ॥ दुर्लभं मानुषं जन्मतदप्यधुवमर्थदम् ६ यदाहिपुरुषस्येहविष्णोः पादोपसर्पणम् ॥
यदेष सर्वभूतानां प्रियजानेश्वरः सुहृत् ॥ ७ ॥

॥ विभातिविशुद्धस्त्वः कामपतेपांश्चकामान्तं तंलोकं जपतेताश्चकामांस्मादात्मजंतर्चयेद्व्रतिकामद्वयादेः पुनरमथमे
दइत्यमरः यद्वात्मानं धर्मयुक्तः कामोयस्यसतयातं वानरं नहिंस्यान्नपीडयति स्वात्मानं प्रवृत्तिधर्मकाश्येण गीदितन करोतिसोतिदुर्लभः धर्मधारकहरो कामोयस्यसन या निवृत्तिधर्मनिरतइत्यर्थः तनाथ पात
यतीतिवा सत्जनसेवानिरत्नत्वेनतद्वाशश्रिययेहिकयाः संपदः स्वतः संपन्नायाः कस्यज्ञानम्यापरोत्तरलक्षणस्यचपार्जवा अत्रप्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणौ धर्मावनुष्ठायतत्फलनिष्ठत्वंनभगवद्व्रतिकमिशोर्बुवाणः
पुरुषजपयइतितत्पर्यं ५ नन्वस्तुनिवृत्तिधर्मानुष्ठानस्यश्रेयःसाधनत्वं तस्यनेदानीमवसरः वार्धकेकैतं व्यादिनाभूतत्वात् बाल्येविद्यानिषेधेत्तपैवनेदारासंग्रह रथाविधेः भ्रम्यातिष्ठेत्सर्वदाधर्माः चगदि
स्तुतेरितितत्राह कौमारइति सर्वदेतिविशेषणाद्विद्याभ्यासकालेपिभोक्षधर्मानुष्ठानं कर्तव्यमिति नतस्यप्रतिविरोधः नानापोनिपुकापोनि श्रेयसाधनमिति तत्राह दुर्लभमिति यन्मानुषजन्मनदप्येतदेवा
र्थदंज्ञानादिप्रयोजनमदं अतएवबहुपुण्यसाधनत्वादुर्लभं तर्हिचिरकालस्यापि किंनेत्याह अश्रवमिति सम्प्रतिवचन्यं पच्यतेमस्यमिवजगते पुनःअपिमर्दजीवितमप्यप्येवत्यादिश्रुते अमुत्रमापेतानुपयं
जन्मसमुदुर्लभं तत्राप्यर्थदं दुर्लभतरं एताद्विदुर्लभतरंलोकैजन्मयदीदशमिनिश्रुतेः ६ ननु कथं कर्तव्यं गुरुपाथप्रदं न अन्यभान्तदानीं सर्वधर्मापिपुरुषाः ७ व्याख्यान्यामंभगति भद्रजनादश्रयाच्छेन्नाजंन्यदि कि
त्तामाह यदाहीति इहमानुषे यदाप्यदिवभूयोः पुरुषस्यविष्णोः पादोपसर्पणं संभति तस्यार्थं दावत्मेवाः नन्वेतत्तन्मूर्तिशेषेनेति पनइन्द्रजनेनमचयति अनाजानुपाद्यति श्रेयः अयमः जगलंनान्या
असंभवाद्देवानैवेत्यन्यासां अतःकौमारतयभारभ्यमभवत्मेवाकर्तव्यंतिभावः ननुश्रुतिरिमेवमिनेत्यान्यमवाश्रयः किंनस्तुकिंनकाह यदेवति नभमतिप्रपत्तादिगुणस्यमप्यइति ननु
स्यादेतत्सर्वैवपुरुषार्थं नान्यसेवा तदेतत्पेइतिश्रुतेः एतत्संभरइतिच ७

कोशस्थः कोशकारी कीटः एतदेव स्पष्टयति औपस्थ्यमिति १९ यदिति ह्यंनिजमात्मीयमायुर्पस्थसतथा शास्त्रविहितमर्थश्रेयोऽन्नं न बुध्यते स्वकुटुम्बे भार्यादौ रामः क्रीडापस्थसतथानानि विचते विर-
कोनमवति २० परविचहर्तुश्चोरादेरिह देहात्प्रेत्ययत्पूर्वमजितमथाप्यनंतरमपि तच्च तदेव दुष्कर्म हरते नयतीत्यन्वयः परलोकेऽपि विषयेऽप्यलं बुद्धिर्नास्तीति भावः २१ अनुक्तविशेषप्रदर्शनाय कथितमे-
वार्थविशिनष्टि विद्वानिति स्वलोकाय स्वलक्ष्मणोभाय स्वयोग्यज्ञानापवा तत्र हेतुमाह यदिति न केवलं मोक्षाय कल्पत इति प्रत्युतानर्थचाप्नोति तम इति विमूढो विपरीतज्ञानी तथा तमः प्रतपचते तथापि
त्यन्वयः २२ श्रीनारायणानुग्रहमंतरं विद्वत्ताप्यकिंचिन्करीत्याह यत इति शास्त्रगुरुपदेनेन विद्वानुत्सारस्यानित्यतामिति शेषः दीनं स्वात्मानं विमोचितुं यत्नं समर्थं नेति यतो तदिति शेषः यदि जीवराशौ
कश्चिदस्तीत्यभियानस्तद्विक्रमकस्मिन्देशे कुत्र कस्मिन्कालेन कस्मिन्निमित्तं यथैः कुतो नानाह वामहशामिति अयं पुरुषो वामहशां विहारार्थं निमित्तं क्रीडा मृग इति यत्कथं यंतथा भूदिति तत्राह निगड इति आसाम-
क्षिसर्गः कदाक्षमोक्षोपस्थनिगडः गुंस्तथापितः तस्मात्स इति शेषः २३ एतावन्तं दैत्यान् कदाक्षीकृत्योक्तं भगवन्मथितार्थमाह तत इति नन्वेवं तद्विषयसामोक्षस्त्वद्वैद्यं च मापादितमिति शक्यामाभूय चार्थना

यजेत कोशस्थ इवेह मानः कर्माणि लोभादिविद्वत्प्रकामः ॥ औपस्थ्यजैह्वयं बहुमन्यमानः कथं विरज्येत दुरंतमोहः १९ कुटुम्बपोषाय च यन्निजायुर्न बुध्यते यं
विहितं प्रमत्तः ॥ सर्वत्र तापत्रयदुःखितात्मानि विवृणते न स्वकुटुम्बगमः २० वितेषु नित्याभिनविष्टचेता विद्वान्श्रद्धोपपरविचहर्तुः ॥ प्रेत्येव हाथाप्यजितं
द्वियस्तदशांतकामो हरते कुटुम्बी २१ विद्वानपीथं दनुजाः कुटुम्बं पुष्णन् स्वलोकाय न कल्पते वै ॥ यत्स्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमः प्रपद्येत तथा विमूढः ॥
२२ यतो न कश्चिच्च कुत्र विद्वान् दीनं स्वमात्मानमलं समर्थः ॥ विमोचितुं वामहशां विहारक्रीडा मृगोयं निगडोक्षिसर्गः २३ ततो विदूरात्परिहृत्य दैत्यादै-
त्येषु संगं विषयात्मकेषु ॥ उपेतनारायणमादिदेवं समुक्तमगैरिषितोपवर्गः २४ न ह्यच्युतं प्रीणयतो ब्रह्माया सोसुरात्मजाः ॥ आत्मत्वात्मवर्भूतानां सिद्ध-
त्वाद्विह सर्वतः २५ परावरेषु भूतेषु ब्रह्मांतस्थावरादिषु ॥ भौतिकेषु विकारेषु भूतेष्वयमहत्सु च २६ गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा ॥ एक एव परो-
ह्यात्मा भगवानाश्वरोव्ययः २७ प्रत्यगात्मस्वरूपेण कालरूपेण च स्वयम् ॥ व्याप्य व्यापकं निर्देश्यो ह्यनिर्देश्यो विकल्पितः २८ केवलानुभवा नंदस्वरूपः प-
रमेश्वरः ॥ मायया तं हितैश्वर्य ईडयते गुणसर्गया २९ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयां कुरुत सौहृदम् ॥ भावमासुरमुमुच्यत यातुष्यत्यधोक्षजः ३०

स्ति तर्ह्युपायं वदामीत्यतो वाह तत इति यतो धर्मार्थकामैर्ब्रह्मार्पणमुद्धेत्वा चित्सारहितैः संसारमोक्षो न सेत्स्यति ततो दैत्येषु संगं दूरात्परिहृत्य नारायणं शरणमुपेतया तेत्यन्वयः सोपवर्गो मुक्तसंगैः पुरुषैरिषि-
त आशो भवति इषुगता विविधातोः २४ नेदं दुःसाध्यमित्याह नहीति सर्वभूतानां मात्मत्वात् तत्रेष्टत्वात् सर्वत्र व्याप्तत्वेन मुक्तमत्वाद्वा २५ नारायणस्य सेव्यत्वे हेतुगर्भविशेषणमाह परावरोति २६ गु-
णसाम्ये प्रत्येगुणव्यतिकरे लक्ष्ये २७ व्याप्यकारमाह प्रत्यगात्मेति सर्वपदार्थानामंतः प्रत्यगात्मस्वरूपेणांतर्गामिरूपेण बहिः कालरूपेण व्याप्तेन ब्रह्मापरप्रापेण एवमेक एव व्याप्य व्यापकं निर्देश्यो
विकल्पितो विविधरूपः अंतर्गामी प्रत्यगात्मा व्याप्तः कालोद्धारः स्मृत इति वाक्यसिद्धेयमर्थः घट इव निर्देश्यो नेति निर्देश्यरूपः २८ अचित्यमव्ययं देव्यैकात्म्यप्रत्ययमारा मिति श्रुतिनिरूपितं दयाः ह-
केवलेति सर्वत्रासिद्धश्चेति मितिन दृश्यत इति तत्राह माययेति मायया प्रकृत्या तमसा गूढहमग्रे इति श्रुतेः सत्त्वादिगुणैः सर्गः सृष्टिर्हरयाः सा तथा तथा २९ यतः सर्वभूतानि भगवन्निवासस्थानानि तस्मान्
याभूतदयया आसुरं भार्यद्वेषं विणोर्हत्वा दूतेषु दयाकार्या विजानतेति स्मृतेः प्रद्विपेताभ्यसूयका इति ३०

भगवन्तुष्ट्याकिंभयोजनमितिनत्राह तुष्ट्यानि येअनुसिद्धाः जन्मप्रभृतिशामास्तेगुणव्यतिकरैर्विषयमुनैर्हेश्वरगणयोगारंजुपागुणलक्षणमकरंदमेवमानानांतदुष्पांशोपगायनांशापन्नानानौभ्याकं
क्षितेनागुणेनान्यैर्विहितेनमोक्षणाकिं अपक्वभक्तिलभ्यमुक्तभक्तेः परमानंदस्वरूपत्वात्तत्रापिसुखाधिक्यहेतुत्वात्स्मरार्थमोदिभिः सुतमंगुणव्यतिकरैः फलनास्तीतिकिसुवक्तव्यं मोक्षमुखमनाकांक्षमा
नस्यपयासुसाधिक्यंभवतिदयामोक्षगतंमुसंकांक्षमाणस्पसुसंपूर्णनभ्यतइत्यभिप्रायेणकांक्षितंनेतिप्रियेयं कांक्षितंमोक्षगमपिसुखमाकांक्षनोपधेतिवचनान् ३१ ननुग्राह्यविहितानांश्यादीनांकथं
कारंसाफल्यंभवतीत्याशंकापरिरत्नाह धर्मेति धर्माधिक्यमदतिनामभिषोपाखिवर्गः शास्त्रविहितस्तस्येताज्ज्ञानमनुष्ठानंचपात्रप्रीत्ययोवेदाभ्युपशब्दतोर्यनश्च ज्ञानं यौनयदमौ नीतिदंडशास्त्रे तयोरीता
सात्यज्ञानं याचविविधावार्तालपिवापिन्पादिलक्षणातदीक्षाप्रयोगज्ञानंवाक्त्रवेदोपनुवेदः सामवेदोऽथर्वणश्चतुधद्वारभ्यमवेदवयजनविद्येत्यनेनयदुक्तं तस्यसर्वरयानुकर्यणार्थश्चकारः यदेतदुक्तं
तदेतदसिद्धं परमपुरुषस्य स्वात्मपूर्वकसमर्पणमपितुमुद्दिष्टंभवतिताहिनिगमस्यक्रमेदादिसकलशास्त्रपठनस्यसत्यंयथार्थफलमितिमन्येइत्यन्वयः ३२ नेदंस्वमनीपोत्थांकंतुसंप्रदायतः प्राप्तवाच्यद्वेष
मित्याह ज्ञानमिति नरसत्त्वोन्नतसत्त्वः अनेनविशेषणेनसनकादिभ्यउपादिष्टमिदमितेज्ज्ञापितं किलशब्देनपुरातनत्वेनग्राह्यत्वंदर्शयति ज्ञानाधिकारिणग्राह एकांतिनामिति ३३ तवकुतःप्राप्तमेतदत्रा

तुष्टेचतत्रकिमलभ्यमनंतजाद्येकिंतेगुणव्यतिकरैरिहयेऽनुसिद्धाः ॥ धर्मादिभिःकिमगुणेनचकांक्षितेनसारंजुपांचरणयोरुपगायतानः ३१ धर्मार्थकामइ
तिथोविहितस्त्रिवर्गईक्षात्रयीनयदमौविविधाचवार्ता ॥ मन्येतदेतदसिद्धंनिगमस्यसत्यंस्वात्मापणंस्वसुहृदःपरमस्यपुंसः ३२ ज्ञानंतदेतदसिद्धंदुरवाप
माहनारायणोनरसत्त्वकिलनारदाय ॥ एकांतिनांभगवतस्तदकिंचनानांपादागविंदरजसाहुतदेहिनांस्यान् ३३ श्रुतमेतन्मयापूर्वंज्ञानंविज्ञानसंयुतम् ॥
धर्ममागवतंशुद्धनारदादिवदर्शनात् ३४ ॥ दैत्यपुत्राऊचुः ॥ प्रह्लादत्वंवयंचापिनर्तेन्यांविद्महेगुरुम् ॥ एताभ्यांगुरुपुत्राभ्यांवालानामपिहीश्वरः ३५ बा
लस्यांतःपुरस्थस्यमहत्संगोदुरन्वयः ॥ छिधिनःसंशयंसौम्यस्याच्चेद्विस्मभकारणम् ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ नारदउवा
च ॥ एवदैत्यसुतैःपृष्ठोमहाभागवतोऽमुरः ॥ उवाचस्मयमानस्तांस्मरन्मदनुशासनम् १ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ पितरिप्रस्थितेस्माकंतपसमेदराचलम् ॥
युद्धोद्योगंपरंचक्रुर्विबुधादानवान्प्रति २ पिपीलिकैरहिरिवदिष्ट्यालोकोपतापनः ॥ पापेनपापोभक्षीतिवादिनोवासवादयः ३ तेषामतिबलोद्योगनि
शम्यासुस्रुथपाः ॥ वध्यमानासुरैर्भातादुद्रुवुःसर्वतोदिशम् ४

ह श्रुतमिति ३४ एतस्मिन्वसरदैत्यपुत्राःप्रह्लादकाथितार्थशंकयातृष्टंतीत्याह प्रहादेति एताभ्यांगुरुपुत्राभ्यांशंडामर्काभ्यामृतेनान्यंगुरुंविद्महेयस्मान्किंचविज्ञानंचेश्वरविषयंविद्विजंतदुपाधि
नापिवालानामभक्षारभ्यमनिरतानामस्माकमीश्वरोनकांक्षितइतिपस्मात् अन्यगुरुनावेपीश्वरउपदेशस्यादतोवाह वालानामिति वालानामोचगेरुपिनास्तिप्रतिपन्नभावात् ३५ कस्मि
न्विसरवेदंशंतेन्यगुरुमंगतिरिक्तेनस्यादितितत्राह वालस्येति तस्मादुत्पन्नं.संशयंजहीत्यन्वयः तत्रकृत्यमाहुरित्याह स्यादिति ३६ ॥ इतिसप्तमेविजंटीपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रुतंमुत्सुसाधना
नाभक्तैरेवमाधान्येहरमुत्पन्नमादजनकत्वाद्भक्तिरेवपुन्येणापायेत्यादिकीनरूपनेस्मिन्नध्याये भक्तिप्रतिपादनात्मकत्वाद्भ्यशास्त्रस्य एनःपुनस्तत्प्रतिपादनात्पुनरुक्तिशंकाकार्या तत्रैतत्पुनःपृष्ठःप्रह्ला
दकिंचकारेतित्यादिछिद्वर्जंयन्त्रितस्तापरिहरन्नारदआह नारदइति नारदस्यममानुशासनम् १ २ अर्द्धसर्पापिपीलिकैरयामदयेने तथालोकोपतापनः पापान्तिप्रयच्छिणः स्वपापनाभक्षिणप्राये
नृदिष्ट्यामुक्षमस्तुलोकाथमितिनुशाणाः दिष्ट्याशुपनोचंतेत्यमरः ३ ४

५ व्यलुपन्नज्यकाक्षिणोजितयुद्धाः असुरजयेनप्रकाशयानावा ६ ७ तवोपभोक्तृयोग्यानभवतीत्याह परपरिग्रहमिति ८ सुरद्विषोहिरण्यकशिपोर्वीरैरतोलक्षणम् अस्यायावत्प्रसवः ताव
न्ममवशेआस्पताम् पश्चादहंमोक्ष्ये ततःपूर्वकस्मान्मुंचसीतितनाह अर्थपदवीमिति ९ अनयाप्रसूतःपुत्रोहंतुत्वयानशक्यतइत्याह नत्वयेति सस्यामरणम् कुतोत्राह अनंतेति १० अनंतप्रियः
श्रीनारायणो अस्यभक्त्याअनंतस्थहरेःप्रियावहुमानलक्षणमक्तिरनंतप्रियाभक्तिस्तयावा ११ तावदत्रोप्यता मित्याह यावदिति १२ अंत्यंतिके १३ अंतर्वनीगर्भिणी १४ गर्भक्षेमापेच्छाप्रसवं
चेत्युभयम् ईश्वरोवरप्रदानसमर्थःनारदाच्छ्रुतमित्यनेननारदस्ययदुहत्वमाभिप्रेतमेवंविधमित्याह धर्मस्योति धर्मस्यहरेर्भागवतसंज्ञस्यवा तत्त्वंतदुभयविधज्ञानंचपद्रमस्थंमामुदितयमानेउपदिष्टम् १५
तदुभयंतयोःकालस्यातिक्रांतत्वात् स्त्रीत्वान्शब्दादिविषयलौल्याच्चमातुस्तिरोहितमभूदित्यन्वयः अणुरेषधर्मइतिश्रुतेः धर्मोहरिस्ततस्तवकिमभूदितितत्राह ऋषिणेति ॥ १६ ॥ नतोस्माकम्

कलत्रपुत्रवित्ताप्तान्गृहान्पशुपरिच्छदान् ॥ नावेक्षमाणास्त्वरिताःसर्वेप्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपन्नराजशिबिरममराजयकाक्षिणः ॥ इंद्रस्तुराजमहिषीं
मातरंममचाग्रहीत् ६ नीयमानांअयोद्विग्रांरुंदतींकुरीमिव ॥ यदृच्छयागतस्तत्रदेवार्पेर्दृष्टशेषाधि ७ प्राहमैनांसुरपतेनेतुमर्हस्यनागसीम् ॥ मुंचमुंचम
हाभागसतीपरपरिग्रहम् ८ इंद्रउवाच ॥ आस्तेऽस्याजठरेवीर्यमविषत्वंसुरद्विषः ॥ आस्यतांयावत्प्रसवंमोक्ष्येऽर्थपदवीगतः ९ नारदउवाच ॥ अयं
निष्किल्बिषःसाक्षान्महाभागवतोमहान् ॥ त्वयानप्राप्यतेसंस्थामनंतानुचरोबली १० इत्युक्तस्तांविहायेंद्रोदेवैर्मनयन्वचः ॥ अनंतप्रियभक्त्यैनां
परिक्रम्यदिवंग्यौ ११ ततोनेमातरमृषिःसमानीयनिजाश्रमम् ॥ आश्वास्याहोष्यतांवत्सेयावतेर्भर्तुगमः १२ तथेत्यवात्सीदेवैर्पेंरतिसाप्यकुतोभया ॥
यावदैत्यपतिर्वीरात्तपसोनन्यवर्तत १३ ऋषिपथंचरत्तत्रभक्त्यापरमयासती ॥ अंतर्वनीस्वर्गभर्यक्षमायेच्छाप्रसूतये १४ ऋषिःकारुणिकस्तस्याः
प्रादादुभयमीश्वरः ॥ धर्मस्यतत्त्वंज्ञानंचमामप्युद्दिश्यनिर्मलम् १५ तत्तुकालस्यदीर्घत्वात्स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ॥ ऋषिणानुगृहीतंमानाधुनाप्य
जहात्स्मृतिः १७ भवतामपिभूयान्मेयदिश्रद्धधेतवचः ॥ वैशारदीधीःश्रद्धातःस्त्रीबालानांचमेयथा १७ जन्माद्याःषडिमेभावादृष्टादेहस्यनात्मनः ॥ क
लानामिववृक्षस्यकालेनेश्वरमूर्तिना १८

किमयोजनमिति तत्राह भवतामपीति यथाभैवैशारदीधीःभगवद्विषयज्ञानमभूत्तथातर्हिभवतामपिभूयादित्यन्वयः नकेवलंयुष्माकमेवस्त्रीणांबालानांचश्रद्धातस्तस्यादित्याह श्रद्धातइति यदित्सीबा
लानांश्रद्धास्यादतस्तर्हितेषामिति १७ प्रह्लादस्तेषांस्ववचसिश्रद्धामुत्पाद्यनारदोक्तज्ञानमुपदिशति जन्माद्याइति जातःकंसवधार्थायभूमारहरणायच जनितोतविष्णोरेत्यादिषुहरेर्जन्मादि
कंसतीयते तत्रजन्मादिमतोहरेरितरवदुर्भगशरीरस्थस्यतच्छरीरयोग्यभोगप्राप्त्याव्याकुलचित्तस्यसर्वसमर्पणात्तुगुणफलदानंकथंयदतइत्यादिशंकादैत्यपुत्रचित्तस्थापरिहरन्नित्यतोवाह जन्माद्याइति
इमेषइवाजन्मास्तिवद्विपरिणामापक्षयविनाशाख्यविकारादेहस्पष्टदृष्टाःप्रत्यक्षेणप्रमिताआत्मनःपरमात्मनोनसंतीत्यन्वयः षड्विकाराःशरीरस्यनविष्णोस्तद्वत्तस्यवित्यनेननिरस्तत्वात्तदृष्टाइत्युक्तं
स्पष्टयति फलानामिति वसंताद्यवयवविशेषेणकालेनवृक्षस्यचूतादिफलानांजन्मादिकंकश्यते यथावृक्षस्यकालाधीनत्वंतथादेहस्येश्वराधीनत्वमितिज्ञापनायेश्वरमूर्तेर्नेत्युक्तम् देवदत्तस्यसर्वमिदंमदधीनामि

१ यद्यपिपरिग्रहशब्दः परिवारेरुद्धः पुच्छिङ्गश्च स्त्रीवाचीनमवति ॥ तथापिपरिवारे प्रथमगृहीत्वातच्छ्रद्धावाच्यत्वसाधु ॥ महिषीचमुतोआतामातुलःश्यालकस्तथा ॥ मंत्रीदूताश्चसेनाचसर्वएतेपरिग्रहादितिवरुचिः ॥

तिमिथ्याज्ञाननिरासायोक्तमिदं तात्पर्यमिति ज्ञातव्यं तदुक्तं तदधीनं शरीरं च ज्ञात्वा तन्ममतां त्यजेदिति १८ क्षेत्रज्ञं पुरुषो ह्यात्मा संसारी चेत्तनो मत्त इत्युक्तेरात्मा जीवः किं न स्यादित्यतस्तत्रिवर्तकलक्षणमाह
 आत्मेति परैरेव स्यादित्यदिदोषरहितैरेतैर्द्वादशभिरात्मनो हरेर्लक्षणैः स्वरूपभूतैरुपेतइति विद्वानहंममेत्यतद्वावमतत्त्वमोहजमज्ञानजं देहादित्यजेदित्यन्वयः नित्यस्वरूपतो विनाशरहितः अवयवादिव्ययाना
 स्तीत्यव्ययः प्रकृतिनिर्मितशरीरासत्वेन विचारगादिदोषविपुलत्वाच्छुद्धः एकमुख्यः मुख्यत्वं हरेरेव स्वरूपज्ञानेन क्षेत्राल्पशरीरज्ञातृत्वात् स क्षेत्रज्ञः आश्रय उपजीव्यः अविक्रियः स तः परतो वा परिणामरहि
 तः स्वमात्मानं स्वयमेव द्रक्ष्यति पश्यतीति स्वदृक् तद्वत्त्वे दाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतिवद् गोपराधीनं स्वतंत्र इति यावत् वक्ष्याम्यप्यति सर्वमिति वा व्यापकं तत्त्वहिरितिशेषः आकाशो नीलिमो देति श्रुतेः मृताकाशस्य परि
 कृष्टत्वाद् व्याकृतस्य चित्रकृत्यात्मकत्वेन भगवदनुगृहीतत्वेन तस्या व्यापकत्वमुपचरितमनेनेति भवत्येव व्यापकः अमाकृतत्वादसंगी असंगो ह्यप्यपुरुष इति श्रुतेः अनावृतो ज्ञानाद्यावत्तरहितः एवं विधिलक्षणो
 पेक्षस्य विष्णोः सर्वदेहे तु त्वाच्छरीरस्य तदधीनत्वेन तस्मिन् देहे ममतां त्यजेदित्यर्थः १९ २० हरेर्देहादिभ्यो विविक्तत्वेन ज्ञानोत्पत्तिप्रकारवक्ति हेममिति यथा हेमकारो ग्राव सुक्षेत्रेषु निकपाश्मसु स्थानेषु
 हेमकारक्षेत्रेषु हेमवत्सु राशामेषु वा योगैर्हेमावाभ्युपायैः कषणाच्छानादि परीक्षा लक्षणैर्हेमं प्राप्नुयादित्यन्वयः न सर्वस्य मुक्तमित्यत उक्तं तदभिज्ञ इति तथा मुमुक्षुः पुरुष आत्मयोगैरौत्पत्तिकभक्त्याद्युपायैः
 देहेषु क्षेत्रेषु तस्य गालोच्य विविच्य ब्रह्म गतिं लभेत् देहादिभ्यो वैलक्षण्येन ब्रह्मविषयज्ञानमाप्नोतीत्यन्वयः कोसावधिकारीत्यत उक्तं अध्यात्मविदिति तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेः आत्मानमधिकृत्य

आत्मानित्योऽव्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः ॥ अविक्रियः स्वदृग् वश्यो व्यापकोऽसंग यनाहतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनो लक्षणैः परैः ॥ अहंममेत्यतद्वा
 वंदेहादौ मोहजंत्यजेत् २० हेमं यथा ग्राव सुहेमकारक्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञ आप्नुयात् ॥ क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरेव व्याप्तमिदं ब्रह्म गतिं लभेत् २१ अष्टौ प्रकृतयः प्रो
 क्तास्त्रय एवहितदुष्टाः ॥ विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२ देहस्तु सर्वसंघातो जगत्स्थुरिति द्विधा ॥ अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतः तत्तज्जन् २३

वर्तमानं वेदांगशास्त्रमभ्यास्य तद्वेचितसम्यग्ज्ञानातीविसास्त्रिकादिस्वभावो ध्यात्पतद्वेत्तीति वा महाभूतादिर्वाध्यात्मं न द्वेत्तीति अध्यात्मवित् २१ कानि महाभूतादीनीति तत्राह अष्टाविति मूलप्रकृतिर्म
 हृदादयः सप्तैवमष्टौ प्रकृतयः सत्त्वादिगुणानां प्रकृतावंतर्भावसंभवेनाष्टत्वं युक्तमिति भावेनाह त्रय एवेति तस्याः प्रकृतेर्गुणास्तदुष्टाः प्रकृतिजत्वाद् विकाराश्च तद्ब्रह्मणेन गृहीता इति नाष्टत्वात् संभव इत्याशयेनाह
 विकारा इति मनसासहैकादशेंद्रियाणि शब्दादिविषयाश्चेति विकाराः षोडशेति पूर्वाचार्यैः संख्याता इति शेषः हरिरेव गुणत्वेन विचारसंभवादितैः तर्ह्येकं पठित इति तत्राह पुमान्निन समन्वयादिति व्यञ्जोपे
 पंचमी समन्वयमनुगतं प्राप्यैकः पुमान्ना रापण एव केवलमुद्धृत्य तेषां विकारेषु न पठित इत्यर्थः अत्रेदं तात्पर्यं भगवतं त्वं तथाहि अभिमन्यमान जडापेक्षया पुमान्जीवः पंचविंशो भिमानचेतनविवक्षया विष्णुः शब्दो
 इति सम्यगभ्यासं प्रियं तूत्वेन अनुगतं ज्ञानाच्छेष इति तदुक्तं अभिमान्यपेक्षया विष्णुः पंचविंश इति स्मृतः जडव्यपेक्षया जीवः सम्यग्ज्ञेयो हरिः स्मृत इति यद्वाकाशादिपंचभूतानि सत्त्वादि
 त्रयो गुणा इत्यष्टौ प्रकृतयः सत्रमलप्रकृतिमहदहंकाराणामाकाशादिष्वनुगतत्वेन पृथग्रहणं न क्रियते गुणानां तदात्मकत्वेन गुणग्रहणेन तद्ब्रह्मणोपपत्तेः शेषं पूर्ववत् २२ तत्त्वसख्याकथनेन प्रकृते कि
 म्यायातमिति तत्राह देहस्त्विति सर्वेषां प्रकृतितत्कार्याणां संघातः समूहः तन्निर्मित इत्यर्थः तत्त्वेभ्यो यत्तदभिमानिभ्यो विविच्य परमात्मा ज्ञातव्य इत्यभिप्रायेण तत्त्वसख्यानकृतमिति ममर्थदर्शयति तु शब्देन
 देहशब्देन मर्पंचो विवक्षित इति क्रत्वा तदेहं विभजति जगति जगच्छब्दो द्विरावृत्त्या व्याख्येयः तथाहि जगत्समस्तजगज्जंभमंतस्तस्युत्पावरमिनिद्विधा विभक्तं किंचात इत्यत आह अत्रेति तत्त्वब्राह्मणत
 न्मवतीत्यतः प्रकृत्यादिकृत्य जन् हित्वा स्वतः सर्वदा भिन्न इत्यर्थः पुरुषः पूर्णः पशुणो नैव देहलक्षणं मर्पंचे मृग्ये न्ये पणीयो विचार्यैः ज्ञातव्य इति यावत् शत्रुप्रत्ययेन सदा प्रकृत्यादित्यागोन कादाचित्क इति च

रित्यर्थः यथास्वप्नेशिरश्चेदं स्वपंकृत्वात्मनोवशः ततोदुःखप्रवाप्येत तथा जागरितेऽपि तु जानन्नप्यात्मनोदुःखप्रवशस्तु प्रवर्तत इति स्मृतौ दर्शनात् २७ अर्थक्रियाकारित्वात् न स्वप्नादेर्मिथ्यात्वमि
त्याह मनोमयत्वादिति मनसानिमित्तकर्मनिमित्तत्वादिति यत्स्वाभिप्रायेण स्वप्नजाग्रत्साम्यं अन्यथा शोकमोहभयप्रदा इत्येतदसंवद्वर्जयात् न च शुक्तिरज्जादिकं वलयकरणादियोग्यम् २८ २९ विप
क्षेबाधकमुक्त्वा विपर्ययेपर्यवसानच्छलेन संसारबीजनिर्हरणोपायमाह तस्मादिति यस्मात्पुंसो गुणकर्मनिर्भूतभेददर्शनद्वारः संसारस्तस्मादभेदनिमित्तत्रिगुणमयकर्मबीजभर्जनोपायो भवद्भिः कर्तव्य
इत्यन्वयः नन्वग्निष्टोमादिकर्मन्तरेण कर्मणा बीजभूतस्य लिङ्गशरिरस्य हननोपायः को सौ यमनिपमादिलक्षणश्चेत्तस्योभयत्र साधारणत्वेनानन्तरंगत्वात् अत आपाकनिक्षिप्तामघटदहनयोगइवाहृत्यतत्साधन
वक्तव्यमिति तत्राह प्रवाहइति धियः प्रवाहस्य सजातीयविजातीयप्रत्ययानन्तरिततया विषयीकरणनिपुणोपासनालक्षणस्य ऊरुद्रं पातिरसतीत्युपः उपोधिके च इति सूत्रादुपः सर्वाधिको वा परमेश्वरस्त
स्मिन्न्रमणानिर्तरश्रीनारायणचरणसरसिजसंचितनलक्षणोपासनात् सर्व्वेति प्रमाणः ३० धियः प्रवाहस्यान्तरंगसाधनमाह तत्रेति भगवत्तेत्यनेन ग्राह्यत्वे आप्तमूलत्वं दर्शयति अन्यथा
मनोमयत्वात्सर्व्वार्थाः स्वप्नजागरयोः समाः ॥ दृष्टानर्थानपि ध्यातुः शोकमोहभयप्रदाः २८ परस्य निर्गुणस्यापि गुणसंगाजनिर्मृतिः ॥ व्यक्तं जन्माप्ययप्रो
क्तं शयानस्येव न स्वतः ॥ हरिसंचितया सर्व्वे प्रयाति परमंपदम् २९ तस्माद्भवद्भिः कर्तव्यः कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् ॥ बीजनिर्हरेण योगः प्रवाहो परमो धियः
३० तत्रोपायसहस्राणामयं भगवतो दितः ॥ यदीश्वरे भगवति भक्तिः स्यान्नान्यथारतिः ३१ गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्व्वलाभार्पणेन च ॥ संगेन साधुभक्तानां
मीश्वराराधनेन च ३२ श्रद्धया तत्कथायां च कीर्तनैर्गुणकर्मणाम् ॥ तत्पदांबुरुहध्यानात् लिङ्गे क्षार्हणादिभिः ३३ हरिः सर्व्वेषु भूतेषु भगवानारत ईश्वरः ॥
इति भूतानि मनसा कामैस्तैः साधुमानयेत् ३४ एवं निर्जितषड्वर्गैः क्रियते भक्तिरीश्वरे ॥ वासुदेवे भगवति यथासंख्यभूतैरति ३५ निश्चयकर्मणि गुणान
तुल्या न्वीर्याणि लीलातनुभिः कृतानि ॥ यदातिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदः प्रोक्तं उद्गायति रौति नृत्त्यति ३६ यदाग्रहग्रस्त इव कचिद्वसत्या क्रंदते ध्यायति वंद
ते जनम् ॥ मुहुः श्वसन् वकिहरे जगत्पते नारायणे त्यात्मगतिर्गतत्रयः ३७ तदा पुमान्मुक्तसमस्तबंधनस्तद्वावभावानु कृता शया कृतिः ॥ निर्दग्धवीजानुश
यो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्य धोऽक्षजम् ३८

बाधकमाह नेति ॥ ३१ ॥ भक्त्या गुरुशुश्रूषया यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तया गुराविति श्रुतेः सर्व्वलाभार्पणेन हराविति शेषः ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविरिति शेषः साधुभक्तानां नावैष्णवा यदा तव्यं नोद विदुं
तं दुलभित्यादेर्नियतभगवद्भक्तानां सिवालक्षणप्रसंगेन महत्सेवाद्वारा माहुर्विमुक्तिरित्यादेः ईश्वराराधनेन पंचरात्रोक्तेन पंचकालीनभगवत्पूजया पंचकालपरायणं पंचकालैकमनसा मित्यादेः ३२ तत्कथायां श्रद्ध
या धानेन तदेव कथासुधाया मित्यादेः गुणकर्मणां संकीर्तनैः कलौ संकीर्त्यैकेशवमित्यादेः विभयविखंडध्यानविधानार्थं तत्पदांबुरुहध्यानादिति संचितयेद्भगवत्शरणारविंदमित्यादेः तस्य हरेर्लिङ्गमिति
भास्येऽप्यदर्शनं अर्हणं पूजनं आदिशब्देन प्रदक्षिणादिगृह्यते बर्हापिते तेन यनेन राणा मित्यादेः ३३ हरिः सर्व्वेषु भूतेष्वित्यादिना हरिरेव पूज्यो न तु भूतानि योग्यतातिरेकेण तीक्ष्णमेव कथ्यते ईश्वरो जीव
कलया प्रविष्ट इत्यादेर्वा ३४ यथा भक्त्या हरौ रतिमुपासनालभते तथा स्वल्पानंदानुभवलक्षणां रतिलभत इति परंपरया योज्यम् ३५ सृष्ट्यादीनि कर्माणि कंसवधादीनि धीर्याणि उद्गानादिकानि सर्व्वभक्तसा
धारणं तदुक्तं केचिद्भक्ताः प्रनृत्यंति गायंति च येषु पितं केचित् पूर्णाभर्जयेव केचिन्मोभयकारिण इति ३६ ३७ एतदेवाह तद्भावेति तस्य भावे यथास्वरूपे भावो भक्तिस्तस्यानुकृतेन कृत्वेन प्रकाटित
आशया कृतीभूत-करणाकारौ यस्य स तथा कश्चिदुद्गानेन तत्राभक्तिप्रकटयति कश्चिद्रोदनाश्रुपातकरणेन कश्चिन्नर्तनेन कश्चित्पूजाभजनेनेति तस्य ब्रह्मणो भावो लीलातत्रयो भावो भक्तिस्तयारंभिताभि
याकार इति वा स्थानाभिप्राय आशय इति वा निर्दग्धकर्मबीजं यस्य स तथा सचानुशयः करणं यस्य स तथा अनुशयः संसारोदा ३८

भक्त्यनंतरं मगवत्कथानिर्वाणसुखजानीत्याह अधोक्षजेति अधोक्षजालां संसृतिचक्रातनं नाशनं तद्विषयपकथाकथनं ब्रह्मनिर्वाणसुखं ब्रह्मणोनुग्रहात्प्राप्य मुक्तिसुखं विदुरितियत्ततो देहदृष्टये स्थितं जीवं हृदि स्थितमीश्वरं भंजं ध्यामि त्यन्यथः योयं बहिर्वापुरुषादाकाशो यो वैयं वावसयोपमंतः पुरुष आकाशो यो वै सौतः पुरुष आकाशो यं वावसयोपमंतं हृदय आकाश इति श्रुतेः हृदीश्वरं मनः प्रेरकत्वेन तत्स्वात्मिनं साहसं मनोवृत्तिप्रेरकः स पुदाहृत इति वाक्याद्वा ३९ भगवदुपासनद्वीपस्त्वेन बहुपथे पसाध्यत्वेन भागीरथी यात्रावत् दुःसाध्यं किं नेत्याह कोतिप्रयास इति अस्यात्मनो जीवस्य स्वे स्वाधीनं हृदि छिद्रवदाकाशवत्सतः स्थितस्य हरेरुपासने कोतिप्रयासः न केपि संवगतत्वेन समीपस्थत्वात् तदूतं दंतिक इति श्रुतेः अशेषदेहिनां सामान्यतः साधारणत्वेन हृदि स्थितत्वेन सस्युः तस्याद्विषयोपपादनैकं शास्त्रैरिति शेषः ४० भक्तेरंतरंगसाधनवैराग्यमेवेत्याशयेनाह राय इति ४१ विहितपञ्चसाध्यत्वेन स्वर्गादिर्नित्यत्वं संभाव्यमिति न त्याह एवमिति एवं मर्त्यलोकावबन्निर्गलः प्राकृतत्वात् न दृष्टं श्रुतं दूषणं यस्य सतयात् सहचरीभूतवैराग्यैक्यामुख्यया आत्मलब्धये स्वरूपानं दानुभवलक्षणमुक्तिप्राप्त्यथमात्मनो देहादेर्विच्यस्वरूपज्ञानलक्षणलाभाय वा ४२ भगवदुपासनं बुद्ध्यानुष्ठितपञ्चादिकर्मानयानर्थहेतुरित्याशयेनाह यदर्थमिति यजेतेत्यादिविध्वंगानि विषयांसं दुःखं अमोघं सदा तनत्वेनावध्यं ४३ एतदेव विवृणोति सुखायेति ब्रह्मापेक्षलक्षणेन करणमनीहा तदुक्तं अप्रयत्नेन करणमनीहा प्रोच्यते बुधैरिति अधोक्षजालापमिहा शुभात्मनः शरीरिणः संसृतिचक्रशातनम् ॥ तद्ब्रह्मनिर्वाणसुखं विदुर्बुधास्ततो भजध्वं ह्यये हृदीश्वरम् ३९ कोतिप्रयासो सुरबालकाहरूपसासने स्वे हृदि छिद्रवत्सतः ॥ अस्यात्मनः सस्युरशेषदेहिनां सामान्यतः किं विषयोपपादनैः ४० रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामहीकुंजरकोशभूतयः ॥ सर्वार्थकामाः क्षणमंगुगयुषः कुर्वन्ति मर्त्यस्य क्रियात्प्रियं चलाः ४१ एवं हिलोकाः क्रतुभिः कृता जमीक्षयिष्णवः सातिशयाननिर्मलाः ॥ तस्माददृष्टश्रुतदूषणं परं अत्यैक्येशं भजतामलब्धये ४२ यदर्थमिह कर्माणि विध्वंगान्यसकृन्नरः ॥ करोत्यतो विषयां समोर्ध्वं विंदते फलम् ४३ सुखाय दुःखमोक्षयसंकल्प इह कर्मणः ॥ सदा प्रोतीह यादुःखमनीहा यांसुखोन्नतिम् ४४ कामान्कामयते काम्यान् यदर्थ इह पुरुषः ॥ सर्वदेहस्तु पारक्यो भंगुरो यात्युपैति च ४५ किमु व्यवहितापत्यदारागारधनादयः ॥ राज्यकोशमजमात्यभृत्यासाममतास्पदाः ४६ किमेतैरात्मनस्तु च्छैः सह देहेन न श्वरैः ॥ अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यानंदमहोदयेः ४७ निरूप्यतामिह स्वार्थः कियान् देहभृतोऽसुराः ॥ निषेकादिष्ववस्थासु क्षिश्यमानस्य कर्मभिः ४८ कर्माण्याभ्यते देही देहेनात्मानुवर्तिना ॥ कर्माभ्यस्तनुते देहमुभयं त्वविवेकतः ४९ तस्मादर्थ्याश्च कामाश्च धर्माश्च यदपाश्रयाः ॥ भजतानीह यात्मानमनीह हरिमीश्वरम् ५०

४४ शान्तसुखानुभवकारि विहाय शरीरिणुल्लसकामं यतमानो विमूढत्वेनातिहास्यो बुधैरित्याशयेनाह कामानिति काम्यान् कामान् विषयान् यदर्थं यस्य शरीरस्यार्थं पारक्यस्तु सुखालोके विद्यमानो न स्वकीयः व्यवहिताः शरीरमपेक्ष्य दूरस्थाः ४५ ननु विषयमोर्ध्वं श्रीनारायणोपि विग्रहं हृद्भातीति केचित्तत्राह किमेतैरिति आत्मनो हरेः तस्मात्स्वताश्चिदानंदस्वरूपस्य जीवात्मनो भौतिकानां किं न किमपि कृत्यमित्यतो वाह किमेतैरिति ४६ विचारासहत्वाच्च देहादिना प्रयोजनमित्याह निरूप्यतामिति निषेकादिषु गर्भाधानादिष्ववस्थासु कर्मभिः क्षिश्यमानस्य देहभृताः कियान् स्वार्थ इति निरूप्यतामित्यन्यथः ४८ संसारस्य प्रवाहकूपेण नित्यत्वाच्च हरेर्ज्ञानमंतरेण निवृत्तिः स्यादित्याशयेनाह कर्मणीति आत्मानुवर्तिना पारमात्माधीनेन कर्मदेहश्चेत्युभयमविवेकतो ज्ञानात् ४९ नन्वीश्वरसेवाया भक्तिरेव मयोजिका चेत्पादिना प्रयोजनमित्याशकापरिहराच्चुरसंहरति तस्मादिति अर्थो देहं विषयत्वे साफल्यं भवतीत्यर्थः ननु प्रतीतं चेष्टाराहित्यमनीह शब्दार्थपारित्यग्यान्वार्थकल्पने किंप्रमाणं उक्तं हि प्रमाणमिति चेन्न तस्य बह्वर्थ्याचित्त्वेन स्वाभिप्रेतार्थसंदेहात्करणकारणैकसाधनेनोन्नतादिष्वित्युक्तेरिति तत्राह अनीहमिति श्रमसाध्यक्रियाराहित्यादनीहमित्यस्योक्तपदार्थः अप्रयत्नेनेति विशेषणान्नाश्रमसाध्यक्रियाराहित्यमवोच्यते स्पष्टाद्युच्चारणाभेदे ध्यानपञ्चासनादिषु व्रतवैधेनादृष्टभेदे गीतके कर्मणीं द्विपदस्युत्तरवाक्ये कर्मण्यापि प्रयोगाच्च ५०

हरेरेवभजने कारणमाह सर्वेषामिति ५१ जगत्त्राङ्गीजंगतइतिशेषः ५२ जनाजगत्सोविष्णुर्वाजंनपरिणामतइतिवचनान्नबीजशब्दस्यविकारोऽयं अप्रयत्नेनेति अविक्रियः स्वहृग्वशइतिस्वोक्तेः ५१ ५२
भूतानामुत्पत्त्यादिनाभक्त्यभावेजातिविशेषोवृत्तादिविशेषोपार्किचित्करद्वत्याह नालमिति वृत्तमाचारः वृत्तंस्वरूपेचरितइतियादवः ५३ ५४ आत्मौपम्येनात्मज्ञेहवत्स्नेहेन ५५ वेदांतादिगा
खानधिकारित्वेनपापजीवत्वं ननुपापकरणात् अच्युततांच्युतिवर्जनंमोक्षगताः संतिहियस्मात्तस्मान्मुकुन्दभक्तिरेवसंपाद्या ५६ तात्पर्यात्पुनरेतदेवाहिकरणंश्रेयइत्याह एतावानिति तस्यहरेःसर्वसत्ताप्रदत्वे
नावस्थितेरीक्षणदर्शनंज्ञानमिति यदीयंभक्तिरिति ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणसप्तमस्कंधेवि० टी० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥ वैराग्याद्यंगोपांगरुचिरभक्तिसुंदरीसुंदरावयवसन्निवेशलक्षणपरमपुरुषार्थकरणंय
दुपरचरितमित्येवचिदर्थयितुंनरांतिहावतारोनिष्पत्येस्मिन्नध्याये तत्रवैत्यसुतैः प्रह्लादवर्णितंश्रुत्वाकिंकृतमितिपुष्टिश्चिरस्यमानसींशंकांपरिहरति अथेति निरवद्यत्वाभिर्दोषत्वात् १ एकांतहरीसम्यक्
स्थितामैक्येस्थितामिन्नविषयामितिवा यथायथावत्साकल्येन यथातैस्तेनोक्तंयहीतंतथेतिवा २ तनप्रस्थानयंस्वसिद्धांतविरुद्धसिद्धांतं ३ पापेनपापसाधनेन ४ ५ यमक्षयंयमग्रहं ६ कस्यबलंयस्य

सर्वेषामपिभूतानांहिरात्मेश्वरःप्रियः ॥ भूतैर्महद्भिःस्वकृतैःकृतानांबीजसंज्ञितः ५१ देवोऽसुरोमनुष्योवायक्षोगंधर्वएवच ॥ भजन्मुकुन्दचरणंस्वस्ति
मान्स्याद्यथावयम् ५२ नालंद्बिजत्वंदेवत्वमृषित्वासुरात्मजाः ॥ प्रीणनायमुकुन्दस्यनवृत्तंनबहुज्ञता ५३ नदानंनतपोनेष्यानशौचंनव्रतानिच ॥
प्रीयतेऽमलयाभक्त्याहरिन्यद्विहंवनम् ५४ ततोहरौभगवतिभक्तिंकुरुतदानवाः ॥ आत्मौपम्येनसर्वत्रसर्वभूतात्मनीश्वरे ५५ दैतेयायक्षरक्षांसिप्रियः
शूद्राव्रजौकसः ॥ सगामृगाःपापजीवाःसंतिद्यच्युततांगताः ५६ एतावानेवलोकेस्मिन्पुंसांस्वार्थःपरःस्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयसर्वत्रतदीक्षणम् ॥
५७ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ नारदउवाच ॥ अथदैत्यसुताःसर्वेश्रुत्वातदनुवाणतम् ॥ जगृहुर्निरवद्यत्वात्रैवगुर्वनुशिक्षितम् १ अ
थाचार्यसुतस्तेषांबुद्धिमेकांतसंस्थिताम् ॥ आलक्ष्यभीतस्वरितोराज्ञावेदयद्यथा २ श्रुत्वातदप्रियदैत्योदुःसहंतनयानयम् ॥ कोपावेशचलद्रात्रः
पुत्रहंतुंमनोदधे ३ क्षिप्वापरुषयावाचाप्रह्लादमतदर्हणम् ॥ आहेक्षमाणःपापेनतिरश्चिनेनचक्षुषा ४ प्रश्रयावनतंदांतंबद्वांजलिमवस्थितम् ॥ सर्पःपदा
हतइवश्वसन्प्रकृतिदारुणः ५ हेदुर्विनीतमंदात्मन्कुलभेदकराधम ॥ स्तब्धंमच्छासनोद्धूतंनेष्येत्वाद्ययमक्षयम् ६ क्रुद्धस्यस्यकंपंतत्रयोलोकाःसहेश्व
राः ॥ तस्यमेऽभिहितंपूढशासनेकिंबलोद्यगाः ७ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ नकेवलंमेभवतश्चराजन्सवैबलंबालिनांचापरेषाम् ॥ परावरेऽमीस्थिरजंगमायेव
ह्लादयोयेनवशंपणीताः ८ सईश्वरःकालउरुकमोसावोजःसहःसत्त्वबलेंद्रियात्मा ॥ सएवविश्वंपरमःस्वशक्तिभिःसृजत्यवयतिगुणत्रयेशः ९ जह्यासुरंभा
वमिमंस्वभावतःसमंमनोयत्स्वनसंतिविद्विषः ॥ ऋतेजितादात्मनउत्पथस्थितात्तद्विद्वयंनंतस्यमहत्समर्हणम् १० सकिंबलः मङ्गलमनाहत्यतवबलभूतःकश्सर्पः ७

किंबलमित्यस्योत्तरमाह नकेवलमिति वेत्यनेनबलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलमितिश्रुतिसूचयति पराश्रावराश्रपरावरे एतदेवविशदयति स्थिरजंगमाइत्यादिना ८ ननुस्याणुमन्येप्रपद्यतेशरीरत्वा
यदेहिनामितिश्रुतेः शिवंबलंवदंतिकेचित् कालाद्भवन्तिभूतानिमन्यंतेकालींचितकाइत्यतः कालमथकथमयंनिर्णयः परमात्मबलमितितत्राह सइति ९ कुतो नसतिविद्विषइतितत्राह ऋतेइति उत्पथस्थिता
त्तवमार्गैरिहमार्गैरनिरतादजितात् अवशीकृतादात्मनोमनआर्दीन्द्रियग्रामाहते शुद्धमनआदिनाविचार्यमाणेशत्रवोनसंतीत्यर्थः ननु तर्हीदं युद्धोद्यमंपरंचक्रुर्विबुधादानवान्प्रतीत्यादिकथंसंगच्छतइत्याशं
कथयथायोग्यतादर्शनलक्षणंसमत्वंकर्तव्यं अन्यथा शास्त्रविरोधइतिवावेनोक्तसमत्वफलमाह तद्विद्वीति तत्तद्योग्यतानुसारेणतन्मनोधारणंहरैःसमहंणविद्वीत्यन्वयः नैतद्वलं किंनुमहादित्याह महदिति १०

एतेषां विषयदयाति दस्यूनिति एकेभावाद्दशाः पुरंशरीरं लुपतः षड्दस्यूनषड्विंशतिर्याख्याचोरा नाविजित्य दशदिशः स्वेन जिता इति मन्यंत इत्यन्वयः अंतर्दशजयं विना कुतो वा ह्यशजय इति भावेनाह जि
तोति परेवाह्यशत्रवः यद्वा एकेभावाद्दशाः षड्विंशत्येनास्ति चेत् बाह्यशत्रुविषया दशदिशः सुष्ठु जिता इति मन्यंते शेषपूर्ववत् ११ असुरावेशो दीधमश्रत्वात्पुत्रोक्तं च न तस्य श्रोत्रविवरगतमभूत्
त्युताचिष्मत्याज्यहोमवद्भूतिभावेनोत्तरभवतारयति व्यक्तमिति अतिमात्रं कृत्यांशादधिकं विकृत्यसेऽबद्धं भाषसे विद्युवामंडूककुतिवदसंगताः १२ यदिव द्रुक्तं पुक्तं स्यात्तद्विधाप्रतीयेत
तस्मादसंबद्धमिति भावेनाह यस्त्वयेति १३ अस्येदं फलितमित्याह सोहमिति गोपायेतरक्षेत १४ यदि द्विधं जयस्वेति वचः न हार्दमसंभावितत्वात्तत्राह एवमिति १५ स्तंभभंगेनापेयपातेन सभ्यानां शरी
रचूर्णनादिव्यासभावेति त्याशं न्यभगवत्सन्निधानबलाद्भ्रान्तिभुरस्तंभोत्थनिर्हार्दो भूदित्याह तदैवेति अस्फुटत् अभिनत् स्वधिष्ण्योपगतं स्वकीयत्वेनाभिमतं सत्यलोकां प्राप्तिं स्वधामाप्यं स्वलोकनाशं १६
तदाहिरण्यकशिपुः कैलतवानिति तदवस्थामाह अभिक्रममिति पुत्रमभिक्रमन् पदविक्षेपं कुर्वन् तत्पनिर्हार्दस्य पदं विषयं कर्तुं भूतं न ददर्शेत्पन्वयः येन नादेन अनेनाहिरण्यकशिपोर्हृदयसारातिशयोदाशैतदिति

दस्यूनपुरंषण्णविजित्यलुपतो मन्यंत एकेस्वजितादिशो दश ॥ जितात्मनो ज्ञस्य समस्य देहिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतो परे ११ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥
व्यक्तं त्वं मर्तुकामोसियोतिमात्रं विकृत्यसे ॥ मुमूर्षूणां हि मंदात्मनः सुखं विष्टवागिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्यो जगदीश्वरः ॥ कासौ यदिस सर्वत्र
कस्मात्स्तंभेन दृश्यते १३ सोहं विकृत्यमानस्य शिरः कायाद्वरामिते ॥ गोपायेत हरिस्त्वाद्ययस्तेशरणमीप्सितः १४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं दुरुक्तेर्मु
हुरदयस्त्रुषासुतं महाभाग वतं महासुरः ॥ खड्गं प्रगृह्योत्पतितो वरासनास्तंभं ततादातिबलः स्वमुष्टिना १५ तदैव तस्मिन्निनदोतिभीषणो बभूव येनां डक
टाहमस्फुटत् ॥ यं वै स्वधिष्ण्योपगतं त्वज्जादयः श्रुत्वा स्वधामाप्यं मंगमेनिरे १६ अभिक्रमन् पुत्रवधेऽसुरो जसानी शम्यनिर्हार्दमपूर्वमद्रुतम् ॥ अंतःसभा
यां न ददर्श तत्पदं वित्रमुर्धेन सुरारियूथपाः १७ सत्यं विधातुं निजश्रुत्यभाषितं व्यापि च भूतेष्वसि लेषु चात्मनः ॥ अदृश्यतां त्यद्रुतरूपमुद्रहन् स्तंभे सभा
यां न मृगं न मानुषम् १८ ससत्त्वमेवं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् ॥ नायं मृगो नापिन रोविचित्रमहो किमेतन्नृमृगेंद्ररूपम् १९ मीमांस
मानस्य समुत्थितो ग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् ॥ प्रतप्तचापीकरचंडलोचनं स्फुरत्सटाके सरज्जुभिताननम् २० करालदंष्ट्रं करवालचंचलं क्षुरांतजिह्वं
श्रुकुटीमुखोल्बणम् ॥ स्तब्धोर्ध्वकर्णगिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्य नासं हनुभेदभूषणम् २१

ज्ञायते १७ आकाशविशेषगुणस्य शब्दस्य चेतनाश्रयत्वेन दर्शनात् किमिदमिति मीमांसमानेषु सत्सु तदाश्रयोप्यदाशि इत्याह सत्पंविधातुमिति रूपं विशिनष्टि नमृगमिति नाभावान्यविरोधेऽपि तव च नात्त
मृगं केवलं शृगस्य विद्यमानं भवति न मानुषं मानुषस्य विद्यमानं किंतु तयोः समाहारलक्षणम् १८ एवं विषयसंभ्रमाणां विशिष्टं रूपमुद्रहं स्तस्याग्रतो ग्रेतमुत्थितोऽदृश्यतेत्यन्वयः किं विशिष्टस्य स्तंभस्य मध्याग्रे
जिह्वानमुत्तिष्ठमानमेतन्नृमृगेंद्ररूपं किमिति मीमांसमानस्य विचारं कुर्वतो हिरण्यकशिपोः तद्रूपं विशिनष्टि तदलं मित्यादिना चापीकरं सुवर्णस्य अकेसरैः कर्मगतं रोमं विशेषलक्षणात् तदलं भूतिं विकसितमा
नृगं यस्य स तथा १९ २० करालाः क्रूरा दंष्ट्रा यस्य स तथा करवालवत् चंद्रहासवच्चंचलं क्षुरांतः क्षुरधारा तद्वा स्थिता जिह्वा यस्य स तथा श्रुकुट्या मुखेन पूर्वभागेनोल्बणं क्रूरं स्तब्धोर्ध्वकर्णौ भूतौ च कर्णौ यस्य स तथा तद्विपरिवर्तवत् अद्भुतं व्यात्तं चारुपं नासापुटं च यस्य स तथा तदद्भुतं भेदेन विदीर्णकपोलेन भीषणं भयजनकम् २१

ग्रीवाचोद्धवक्षःस्थलं चतानितथा अदीर्घाणिपीवराणिग्रीवोरुवक्षःस्थलानियस्यतस्यतात चंद्रोद्गोहिमांशौनाचंद्रकरोचिपेचित्यभिधानान् चंद्रांशुवर्णवद्गौरैरुगैस्तनूरुहैः स्फुरितव्याप्तम् पीतेरुगेसि
वेगौरइत्याभिधानम् विष्वक्पौष्टैर्भुजानीकशतैर्युक्तम् बहुत्वापेक्षयानीकेत्युक्तम् २२ निजमात्मीयनित्ययोरित्यमरः निजान्यात्मीयानिनस्वापेक्षयेतराणिचक्रादीनियानितैरायुधप्रवेकैरायुधमुख्यैर्वि
द्रावितादित्यदानवापेनतत्तद्योक्तं यद्वा निजं संहजनस्वलक्षणमायुधम् इतराणिपृथक्स्थितानिचक्रादीनीतिभेदोत्तराणिनिर्गशशुणाहारिणाअनेनरूपेणप्रायेणममायं वधः स्मृतो निरूपितः किं स्मृतोव
धोयं किमित्ति कीदृशस्यमेपुत्रवधेसमुद्यतस्य पुत्रहनुर्धोवधः शस्त्रेषु स्मृतो विहितः सोयमद्य प्राप्तः किंचेति २३ एवंविमृश्यबंधान्निवृत्तः किनेत्याह एवमिति कमभ्यपतदित्यतउक्तम् कृत्तिहंयतीति दैत्य
कुंजरोदैत्यैः निदर्शनमाह अलक्षितइति अलक्षितः साहसिकः पतंगमः शलभः २४ द्विसप्तलोकैकारेः केवलं तुच्छीकरणभगवद्वक्तिवैशद्यात्तत्त्वतइतिनेत्याह नतदिति सत्त्वधामनिबलज्ञानसमाहारम्
तौपराक्रमभूतौवाजगदादौतमः पानंपुरुषरूपेण अनेनजगदावरकतमः पानतोहरेरसुरभस्मीकरणं किमिति दर्शितम् अथोलोकविडंबयतोहरेरसुरेणसहसमरप्रकारं वर्णयतिततइति २५ तस्यगदाशिक्षालाय
बंधकिं सतस्येति इस्तोत्कलितः हस्ताद्वलितउत्तुतोवा २६ तस्यहरेर्विडंबनम् अज्ञानताममराणां निरूपणप्रकारं वक्ति असाध्वति इतौजसः अष्टावष्टमाइवधनेनच्छदाच्छादनयेपातेतथा मेघच्छाया

दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षःस्थलमल्पमध्यमम् ॥ चंद्रांशुगौरैश्चुरिततनूरुहैर्विष्वग्भुजानीकशतैर्नसायुधम् २२ दुरासदंसर्वनिजेतरायुधप्र
वेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ प्रायेणमेऽयं हरिणौरसारिणावधः स्मृतोऽनेनसमुद्यतस्यकिम् २३ एवंबुवंस्त्वभ्यपतद्रदायुधो न दक्षिंसिंहप्रतिदैत्यकुंजरः ॥ अल
क्षितोऽप्यौपतितः पतंगमोयथानृसिंहौजसिसोऽसुरस्तथा २४ नतद्विचित्रंस्वस्त्यधामनिस्वतेजसायोनपुरापिवत्तमः ॥ ततोभिपद्याभ्यहनन्महासुरोरुषानृ
सिंहमदयोरुवेगया २५ तं विक्रमंतं सगदंगदाधरोमहोरगं तार्क्ष्यसुतोयथाग्रहीव ॥ सतस्यहस्तोत्कलितस्तदासुरोविक्रिडितोयद्वदाहिर्गरुतमः २६ असाध्व
मन्यंतहतौजसोऽमराधनच्छदाभारतसर्वधिष्ण्यपाः ॥ तं मन्यमानो निजवीर्यशक्तितं द्रस्तुक्तो नृहरिर्महासुरः २७ पुनस्तमासज्जतस्वद्वजर्मणीप्रगृह्यवेगे
नगतश्रमोमृधे ॥ तंश्येनवेगं शतचंद्रवर्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्यधोहरिः २८ कृत्वा दृढांसंस्वरसुस्वनोल्बणं निमीलिताक्षं जगृहेमहाजवः ॥ विष्वक्स्फुरंतं
ग्रहणातुरं हरिर्व्याल्यथासुंकुलिशाक्षतत्वचम् २९ दार्यूरवापात्यददारलीलयानसैर्यथा हिं गुरुदोमहाविषम् ॥ संरंभदुष्प्रेक्ष्यकराललोचनो व्यात्ता
ननांतं विलिहन्स्वजिह्वया ३०

पां विलीनाइवल्लुषोपमेयम् सर्वधिष्ण्यपाः सर्वनक्षत्रपतयः चंद्रादयो मराः तदसाध्वमन्यंतेत्यन्वयः तत्रहेतुस्तमन्यमानइति नृहरेर्हस्तमुक्तोसुरः तंतुहोरनिजवीर्यआत्मपराक्रमेशं किंतमन्यमानोभादित्येति चदि
ति २७ हरेर्हस्तमुक्तोसुरः पराद्रवत् उताभ्यपवदितिसंशयोभाविद्याह पुनस्तमिति आसज्जतसक्तोभूद्युद्धापसन्नद्रोभूदित्यर्थः शतचंद्रवर्मभिश्छतचंद्रवर्मभास्वद्वजर्मणीतिप्रकृतत्वात् भद्रं कर्णेभिः शृणु
याप्रदेवाइत्यादिभुतेः ॥ छांदसाभिप्रायेणार्थप्रयोगः संभाव्यतेच परिभ्रमणो शिक्षाप्रकर्षद्रष्टृणांद्वेएवबहूनीवदइत्यतोवाबहुवचनंयुज्यते अच्छिद्रं निरवकाशमिति क्रियाविशेषणेनैतदेवसूचयति
असुरवीर्यमाशंकमानोहारीः किमकरोदिति तत्राह हरिरिति २८ विष्वक्परितः स्फुरंतं भ्रमंतमित्यनेनापिशिक्षोत्कर्षध्वनयति हरिः पुनर्ग्रहणेनातुरमकरोदिति शेषः अनेनातुरस्वरं लक्षयति तत्रदृष्टां
तमाह व्यालइति व्यालः सर्पः यवनशीलत्वादासुः २९ ब्रह्मवररक्षणार्थमाह द्वारीति द्वार्यधस्तिरक्षीनदारुणिस्थित्वा उरावके उत्तानतयापात्यअत्रापिह्रस्वत्वं छांदसम् संरेभेणद्वेपादात्यंतिककोपेन
दुष्प्रेक्ष्यकराललोचनेयस्य व्यात्ताननांतं विवृतवदनस्याधरोष्ठम् ३०

असृक्वसपाहीधरिर्विदुनाक्तेरूपिते अतएवारुणकेसराननेयस्यसत्तथोक्तः सहरिः सिंहः नकेवलमेनमेवहतवान् किंतुतदनुचरानासुरानित्याह नसांकुरोति ३१ अहन्हतवान् नसशस्त्रपाणिभिर्नसैः शस्त्रैः पाणिभिश्चहरेर्दोर्दंडानांयथानुपथान् निकराकृष्टान् तदवसरविक्रमवक्त्रे सटावधूताइति ३२ दिगिभादिगजामदंजहृत्स्यक्तवंतः प्रोत्सर्पतप्रोदसर्पव उद्वेतत्यर्थः ३३ सभावस्थानंतस्यवक्त्रे ततइति संभृततेजसराशीकृततेजसम् अलक्षितंनकेनापिदृष्टम् ३४ नन्वयंजयः केनापिनलक्षितः तदंकुरव्यक्त्यदर्शनादित्याशयः पुरुषकोपोपशमनंस्त्रीणामेव सुशकमितिभावेनसुरस्त्रीपुष्पवर्षप्रकारमाह निशम्येति लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोरोमायमाणम् प्रहर्षातिरेकेणोत्कलितविकसितमाननंयासांतास्तथाताः ३५ सुरस्त्रीवृष्टपुष्पसौरभ्याप्राणेनोकिचिच्छातकोपत्वादस्माकमप्यमवसरइतिमत्वानानादेवानांभसिविमानावलिंसांकुल्यप्रकारंवक्त्रे तदेति ३६ सुराणामानकाहुंदुभयः ३७ चंदमुन्वानांचित्ताह्लादकरीस्तुतिरेवेतिभावेनब्रह्मादीनामुपक्रममाह तदुपब्रज्येति येष्वमुपगतंतुंत्रासतेब्रह्माह

असृग्वसात्कारुणकेसराननोयथांत्रमालीद्विपहृत्ययाहरिः ॥ नसांकुरोत्पादितहृत्सरोरुहंविस्तृज्यतस्यानुचरानुदायुधात् ३१ अहन्समंतान्नसशस्त्रपाणिभिर्दोर्दंडयूथानुपथान्सहस्रशः ॥ सटावधूताजलदाः परापतन्नग्रहाश्वतट्टाक्षिनिष्ठरोचिषः ३२ अंभोधयःवासहताविशुशुर्निर्ह्रादमीतादिगिभाजहुर्दिशः ॥ वीस्तत्सटाक्षिमविमानसंकुलाप्रोत्सर्पतश्माचपदातिपीडिता ३३ शैलाःस्तुत्पेतुरमुष्यरंहसातत्तेजसासंकुभोनेरजिरे ॥ ततःसभायामुपविष्टमुत्तमेष्टपासनेसंभृततेजसंविमुम् ॥ अलक्षितंभैरवमत्यमर्षणंप्रचंडवक्रंनवभाजकश्चन ३४ निशम्यलोकत्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यंहरिणाहतंमृधे ॥ प्रहर्षवेगोत्कलितानानामुहुःप्रसूनवर्षैर्वृष्टुःसुरस्त्रियः ३५ तदाविमानावलिभिर्ममस्थलंदिदृक्षतांसंकुलमासनाकिनाम् ३६ सुरानकाहुंदुभयोहिजिघ्रिरेगंधर्वमुत्स्थानचतुर्जगुःस्त्रियः ३७ तदुपब्रज्यविबुधाब्रह्मैर्द्रागिरिशादयः ॥ ऋषयःपितरःसिद्धाविद्याधरमहोरगाः ३८ मनवःप्रजानांपतयोगंधर्वाप्सरचारणाः ॥ यक्षाःकिंपुरुषास्तातवेतालाःसहकिन्नराः ३९ तेविष्णुपार्षदाःसर्वेमुनंदकुमुदादयः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटाआसीनंतीव्रतेजसम् ॥ ईडिरेनरशार्दूलंतातिदूरचराःपृथक् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नतोऽस्म्यन्तायदुरंतशक्तयेविचित्रवीर्यायपवित्रकर्मणे ॥ विश्वस्यसर्गस्थितिसंयमानगुणैःस्वलीलयासंदधतेऽव्ययात्मने ४१ रुद्र उवाच ॥ कोपकालोयुगांतस्तेहतोयमसुरोल्पकः ॥ तत्सुतंपाह्यनुसृतंभक्तंतेभक्तवत्सल ४२ इंद्र उवाच ॥ प्रत्यानीताःपरमभवतात्रायतानःस्वभवागदैत्याक्रांतंहृदयकमलंत्वद्गृहंप्रत्यबोधि ॥ कालग्रस्तंकिंपदिदमहोनाथशुश्रूषतांतेमुक्तिस्तेषांनहिबहुमतानारसिंहापरैःकिम् ४३

यस्तंपृथगीडिरित्यन्वयः ३८ नातिदूरचराःकिंचित्समीपवर्तिनः ३९ ४०, तत्रपृथक्हरिपृथक्लक्षणस्तुतिप्रकारंभूते नतोऽस्मीति गुणैःसत्त्वादिभिःस्वलीलयास्वरूपभूतलीलया अव्ययात्मनेनित्यवेहाय ४१ येनायमसुरोहतःसकोपकालोयुगातोयुगावसानोचितो नेदानीमत्यल्पासुरहनने तस्मात्कोपेसंहृत्यानुसृतंशरणप्राप्तंतस्यसुतंप्रह्लादंभेत्यन्वयः ४२ इंद्रस्य नस्त्रापनारभताभवताइत्यहतायज्ञेषुस्वभागाअस्मद्योग्यहविर्भागाःप्रत्यानीताइत्यन्वयः तपोबलेनदैत्येनाक्रांतंनिमीलितंचतवष्टहतवशास्योगंधृदयकमलंप्रत्यबोधिद्विकसितप्रसंगा भवतेनिशेषः विरक्तिभक्तिभ्यामप्येवश्रीकर्तृयोग्योनान्येनेत्याशयेनाह कालेति नाथपदिदंस्वर्गादिस्थानंकालग्रस्तंकिंपत्यसुखजनकंनकिमपीतिमत्वाभजति तेषुश्रूषतांत्वासेवमानानांतिपांकरगताभुक्तिभित्बहुमतानहियस्यात्तराद्देवारासिंहतेषांभक्तानांपरैर्धर्मादिभिःप्राप्यैकिमित्यन्वयः ४३

हेआदिपुरुषत्वंयदात्मतेजआत्मनोहरेज्ञानलक्षणंतेजस्तपोनोस्माकंपरमश्रेयसेआत्थ येनतपसाभालोचनरूपेणमहिम्नेदंसमस्तमात्मगतंव्याप्तं हेशरण्यपाल अमुनादैत्येनविप्रलुप्तंनष्टतपोज
गद्वन्नार्थ्यहीतवपुषानरसिंहात्मना पुनरप्यस्मान्प्रतिकटाक्षमन्त्रंस्थाउद्धरिष्यामीतिशेषः तपभालोचनइतिधातोः यस्यज्ञानमयंतपइतिश्रुतेश्च भगवच्छानसाहस्रयादस्यात्मतेजइत्यभेदवचनंपु
ज्यते विप्रलोपस्तिरोधानंनम्बरूपमात्राः ४४ योभवान्नस्वविदीर्णवपाकस्वविदारितान्नातस्पदैत्यस्योदरादाच्छत् ऋच्छगतावितिधातोः आह्वान्यस्माकमगमपदित्यन्वयः ४५ योगसिद्धामपि
माच्छष्टैर्ष्यलक्षणंमतिपोगःपवनविजयःतपःकायकेशलक्षणंतयोर्विनेन नानाविधोदपीयस्यसतथा ४६ पृथक्जगद्विलक्षणस्यहरेर्धारणयाऽस्वडोपासनयानुरुद्धालब्धाविद्यामंतर्धानलक्षणम्
४७ आसौर्क्षाणामर्थेदत्तानंद ४८ निदेशकारिणआज्ञाकारिणः ४९ हेपरेशत्वयाभिसृष्टापेनदैत्येननिषिद्धावयंमजा.नसृजामोवैसदैत्यस्त्वयैवतुइदानींभिववक्षाःशेते तथायमवतारोजगन्मंगलं

॥ ऋषयऊचुः ॥ त्वंनस्तपःपरममात्थयदात्मतेजोयेनेदमादिपुरुषात्मगतंससर्ज ॥ तद्विप्रलुप्तममुनाद्यशरण्यपालरक्षागृहीतवपुषापुनरन्वमंस्थाः ४४

॥ पितरऊचुः ॥ आह्वानिनोधिवुभुजेप्रमभंतनूजैदत्तानितीर्थसमयेपितिलान्सहाद्विः ॥ तस्योदरात्रस्वविदीर्णवपाद्यजाच्छत्तस्मैनमोभगवतेऽखिलक

र्मगोप्त्रे ४५ ॥ सिद्धाऊचुः ॥ योनोगतिर्योगसिद्धामसाधुरहार्षीद्योगतपोबलेन ॥ नानादपंतंनस्वैर्निर्ददारतस्मैतुभ्यंप्रणताःस्मोचृत्सिंह ४६ ॥ विद्या

धराऊचुः ॥ विद्यांपृथग्धारणयानुरुद्धान्यषेधदज्ञोबलदृष्टवीर्यः ॥ स्येनसंख्येपशुवद्वतस्तंमहानृत्सिंहंप्रणताःस्मनित्यम् ४७ ॥ नागाऊचुः ॥ येनपा

पेनरत्नानिस्त्रीरत्नानिहृताग्निः ॥ तद्वक्षःपाटनेनासादतानंदनमोस्तुते ४८ ॥ मनवऊचुः ॥ मनवोवयंतवनिदेशकारिणोदितिजेनदेवपरिभूतसेतवः ॥

भवताखलःसउपसंहृतःप्रभोकरवामतेकिमनुशाधिकिकरान् ४९ ॥ प्रजापतयऊचुः ॥ प्रजेशावयंतपरेशाभिसृष्टानयेनप्रजावैमृजामोनिषिद्धाः ॥ सप

षत्वयाभिन्नवक्षास्तुशेतेजगन्मंगलंसत्त्वमूर्तेऽवतारः ५० गंधर्वाऊचुः ॥ वयंविभोतेनटनाव्यगायकायेनात्मसाद्वीर्यबलैजसाकृताः ॥ सपृषणीतोभवता

दशामिमांकिमुत्पथस्थःकुशलायकल्पते ५१ ॥ चारणाऊचुः ॥ हरेतवांप्रिपंकजंभवापवर्गमाश्रिताः ॥ येषसाधुहृच्छयस्त्वयासुरःसमापितः ५२

॥ यक्षाऊचुः ॥ वयमनुचरमुख्याःकर्मभिस्तेमनोजैस्तइहदितिसुतेनप्रापितावाहकत्वम् ॥ अनुजनपरितापंतत्कृतंजानतातेनरहरउपनीतःपंचतांपंचविं

श ५३ किंपुरुषाऊचुः ॥ वयंकिंपुरुषास्त्वंतुमहापुरुषईश्वरः ॥ अयंकुपुरुषोनष्टोधिकृतःसाधुभिर्यतः ५४ ॥ वेतालाऊचुः ॥ सभासुसत्रेषुतवामलंय

शोमीत्वासपर्यामहतीलभाभहे ॥ यस्तांघ्येनैषीदृशमेषुदुर्जनोदिष्ट्याहृतस्तेभगवन्वयथामयः ५५ ॥ किन्नराऊचुः ॥ वयमीशकिन्नरगणास्तवानुगा

दितिजेनविष्टिममुनानुकारिताः ॥ भवताहरेसवृजिनोऽवसादितोनरसिंहनाथविभवायनोभव ५६

जगतिशुभसारभूतः जगतोमंगलमुद्दिश्यगृहीतोवा ५० नटोनटनंकथावंधवचनं नाट्यशृंगारादिभावदर्शनं एतयोगीयकाःएतदुक्तं नटनंतुक्तथावंधनाट्यकं भावदर्शनमिति वीर्यबलैजसापेना
त्मसात् आत्माधीनाःकृताः कल्पतेसमर्थोभवति ५१ साधून्हरंतीतिसाधुद्वतःसज्जनारपस्तेपाशयआश्रयःसाधूनांहृदयंअयतितापदत्वेनेतिवा समापितोविनाशंगमितः भवस्यापवर्गस्यत्यागो
यस्मात्तत्तथावद्भवत्संसारान्मोक्षोयस्मात्तत्तथेतिवा ५२ पंचताविनाशं द्वेपंचविंशचतुर्विंशानामप्यइतिशेषः ५३ किंपुरुषाःपुरुषाभासाः ५४ सत्रेषुसभासुसत्रकारिणः दिष्ट्यासुखंकर्तुं ५५ वेतनहीन
तथाक्रियमाणंकर्मविष्टिवृजिनंदुःखंकरोतीतिवृजिनःकर्त्रर्थ.प्रत्ययः सधपसादितोऽपहत्यनाशितः विभवायपंसारान्मुक्तये ५६

हरिनरयोऽसिहरयोरूपविधिकरोभृत्यः किंविप्रशापादसुरयोनिमाप्तस्य ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे वि० टी० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ अत्रापि भक्तमाहात्म्यमेव प्रकटयति ब्रह्मादिदेवतास्तु त्पन्नं वरं कथं कथामसंगदति श्रोतुं रात्रिं शंकां पारिहर्तुमाह एवमिति एवंस्तु वं तोपि उपेतुं समीपं गंतुं मनुसुसंग्रहं कोपसारभूतं मनवबोधन इति घातुः ज्ञानसारं प्रत्ययसारमिति श्रुतेः ज्ञानिविवक्षयैतत् ननु तर्हि कथं समीपं गंतुं नाशकं नित्युच्यत इति चेदज्ञेयत्वज्ञापनायेति तात्पर्यं न तत्र चक्षुःगच्छति न वाग्गच्छति तेभ्यो ह्यद्भुतं भूय तत्र व्यजानतेत्यादि श्रुतेरेतदेव दर्शयति सुदुरासदमिति सुखेन विषयीकृतुं मशक्यम् १ एतदेव विवृणोति साक्षादिति सरस्वत्यादिव्यावृत्त्यर्थसाक्षादिति अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वादन्यैः साधारणैर्जनैरितिशेषः द्वावेतौ नित्यमुक्तावित्यादेः तर्हि नोपेयाय शंकिते तेष्वंघटतीति चेत्तत्र मया पीश्वरः प रिच्छेद्यो नमवति किं त्वन्यैरिज्ञापनायासुरजनमोहनायेति वा अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वादन्यैः साधारणैर्जनैः नृसिंहशंकितेव श्रीलोकमोहाय नोपयाविति वाक्यसिद्धम् २ ममेदानीं ब्रह्मादेवात्सल्यातिशयोक्तिस्तथा नामत्सेवातिशयफलाधिकार्यमिति भगवन्मनोज्ञापनाय ब्रह्मणा प्रह्लादः प्रेषित इत्याशयेनाह प्रह्लादमिति अयमपि लक्ष्मीकांतसमीपागमने हेतुरन्यथा प्रह्लादेवात्सल्यातिशयोक्तप्रकटितः स्यात्तदुक्तं प्रह्लादेवैवात्सल्यदर्शनाय हरेरपि ज्ञात्वा मनस्तदा ब्रह्मा प्रह्लादं प्रेषयत्तदेति प्रकृष्टोहादो निर्वृतिर्यस्य सतथा इत्यनेन प्रह्लादशब्द निरुक्तिः सूचिता लक्ष्म्यादि वत्सलतां हित्वा प्रह्लादे तत्करणादरेवैवम्यसु

॥ विष्णुपार्षदाञ्जुः ॥ अद्यैतद्वरिनररूपमद्भुतं तदेष्टुं नः शरणदसर्वलोकशर्म ॥ सोयं ते विधिकरं शिविप्रशापात्तस्येदं निधनमनुग्रहाय विद्वः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवं सुरादयः सर्वे ब्रह्मरूपरुरस्सराः ॥ नोपेतुमशक्यं मनुसुसंग्रहं सुदुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्टा तन्महदद्भुतम् ॥ अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वात्सोपेयाय शंकिता २ प्रह्लादं प्रेषयामास ब्रह्मावस्थितमांतिके ॥ तातप्रशमयोपै हि स्वपित्रे कुपितं प्रभुम् ३ तथेति शनैः किराजन्महाभागवतोर्मकः ॥ उपेत्य भुविकीयेन ननाम विधृतांजलिः ४ स्वपादमूले पतितं तमर्मकं विलोक्य देवः कथया परिभुतः ॥ उवाच तच्छीर्ण्य दधात्करां बुजं कालाहिनिर्दृष्टधियां कृताभयम् ५ सतत्करस्पर्शं धृतां सिलाशुभः स पद्यमिव व्यक्तपरात्मदर्शनः ॥ तत्पादपद्मं हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यतनुः क्लिन्नहृदश्च लोचनः ६ अस्तौ पीड्यारिमेकाग्रमनसा सुसमाहितः ॥ प्रेमगदगदया वाचा तत्रयस्तद्वदयेक्षणः ७ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ब्रह्मादयः सुरगणामुनयोथासिद्धाः सत्त्वैकतानमतयोवचसां प्रवाहैः ॥ नांतं परस्य परतोप्यधुनापि याति किं तो शुभमर्हति समे हरिरुजजातेः ८

द्विर्नाशकनीया असुरजनमोहनायैव पत्तेरुक्तं एकत्रैकस्य वात्सल्यविशेषाददर्शयेद्द्वारः अवरस्यापि मोहायेति भक्त्या दिदानं नैव करोति किंतु वात्सल्यानुसारेणेत्यभिप्रायेण दर्शितं क्रमेणैवापि वत्सल इत्युक्तं उपेक्षितपेत्य ३ ४ नृहरेः प्रह्लादेवात्सल्यातिशयं दर्शयति स्वपादमूले इति ब्रह्मादिकरां बुजं भ्योहरेः करां बुजं विशिनाष्टि कालाहीति कालारूपाहिना निर्दृष्टाग्रस्ताधीयेषां तेषां तेषां तेषां ५ इतरकरस्पर्शं हि शिष्टं दर्शनाये शरस्पर्शफलाभिव्यक्तिवक्ति सतत्कर इति सभगवत्करस्पर्शविधूतसमस्तपापत्वात्तत्क्षण एव सम्यगकुरित परमात्मज्ञानः अभिव्यक्तं परस्य हरेरात्मनः ससारिणश्च दर्शनं रवदृषाविषयज्ञानं यस्य सतथेति वाक्चिह्नद्वयकिलक्षणामृतजलेनादीकृतांतःकरणोऽधुना युक्ते लोचने यस्य सतथा ६ तत्त्वज्ञानमस्योत्पन्नमित्यस्योक्तिचिह्नमित्यतस्तत्तुत्याव्यव्यत इति भावेन दर्शयति अस्तौ पीडयति ७ सत्त्वैर्नित्यापि भूतबलज्ञानसमाहार एक एव नान्य इति वितानमतिर्विस्तृतं बुद्धिर्प्रेषते सत्त्वैकतानमतयः यद्वा सत्त्वे हरावेन नियतं बुद्धयः अधुना परतः परस्य यस्यांतं नापि नैवापि स हरिरुजजातेरसुरजाते र्मेतोऽस्तौ तु भद्रं तिकिभित्पन्दयः न तं विष्णाविति श्रुतेः ८

अभयानुभक्त्यैव यूथपायगर्जेद्राघ सेनानेतारिनागेंद्रयूथनाथः प्रकीर्तितइत्यभिधानं अनेनधनादिकमपिभक्त्युपबृंहितंसफलमित्युक्तंभवति ९ इतोपिभक्तिरेवहरेःप्रसादेप्रधानसाधनामित्याह
विप्रादिति द्विषड्गुणाद्वादशगुणाएतैर्युक्तात् ज्ञानंचसत्पंचदमःशमश्चअमात्सर्यंहीस्तितीक्ष्णानसूया दानंचपद्मश्चतपःश्रुतंचमहाव्रतंद्वादशब्राह्मणस्य एतेभ्यःप्रवरोद्वादशेभ्यःसर्वामपीमां पृथिवीं प्रशिष्या
त् भिमिद्वौभ्यमेकतोवाविशिष्टोनास्यसमोस्तीतिबेदितव्यइत्येतेभक्तिमतएवसंभवंतिनान्यस्यकचित्संभवेत्यंतोनतेभ्योर्थःस्यात् अनेवंविन्महत्पुण्यकर्मकरोति ब्रह्मास्याततःक्षीपतएवेतिश्रुतेः
तस्माद्भक्तिरेवप्रयोजिकेतितात्पर्यं सकलंमनआदिकंपुनातिविषयोपरकंमलंनिरस्यदर्पणवत्स्वरूपकरोतिजगत्पुनातीतिवा यस्तुविज्ञानवान्भवतिपुकेनमनसासदा तस्येंद्रियाणिवश्यानिसदश्वाइवसारथे
रितिश्रुतेःअन्यत्रवायकमाह नत्विति भूरिमानोहंकर्तैत्पभिर्मतानैवपुनातीत्यन्वयः समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रंवृकोदरं तन्मिथ्याहिनमेकत्वंप्रभावंवेत्यभारत भत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यानास्तिभारत ना
सीत्कचिदतिक्रांतोभवितावानकश्चनेत्यादिभारतेदुष्योर्धनोकार्हाकारप्रतीतिरेवंविधोभूरिमानइत्यर्थः नाविरतोदुश्चारिताबाशतोनासमाहितः नाशांतमानसोवापिप्रज्ञानंनैवमाध्यादितिश्रुतेः शमोदमस्तपः
शौचंक्षान्त्याजैवविरक्तता ज्ञानविज्ञानसंतोषाःसंत्याज्येपिद्विषड्गुणाइतिकेचित् सत्पंचदमस्तपःशौचंसंतोषोहीःक्षमाजैवं ज्ञानंशमोदयाच्यानंविप्रस्यैतेद्विषड्गुणाइतिकेचित् असंप्रदायज्ञैरुक्तत्वादत्रनग्राह्य
मेतन्मत्तद्व्यपमिति १० ननुश्वपंचवरिष्ठमितीदमसंभावितैर्वर्णहीनत्वेनतत्कृतसपरांस्वीकारानुपपत्तेर्नाहंतथाग्निजमानहविवित्तनैरित्यादावन्यथाकथनाच्चेतितत्राह नैवेति अयंप्रभुरविदुषोज्ञानोपदेशान
धिकारिणः पूर्वचीर्णपुण्यानिचयास्तज्ज्ञानेनयथार्थतत्त्वज्ञानिनोवर्णहीनाज्जानान्मानंपूजावृणीतेस्वीकरोति इतियत्तदात्मनोर्थेअप्राप्तमाप्तयेनैवेत्यन्वयः कुतइत्यतउक्तं निजेति निजलाभेननित्यानंदेन

मन्येधनाभिजनरूपतपःश्रुतौजस्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ॥ नाराधनायहिभवंतिपरस्यपुंसोभक्त्यातुतोषभगवाननुयूथपाय ९ विप्राद्विषड्गु
णयुतादरविंदनाभपादारविंदविमुखाच्छ्वपंचवरिष्ठम् ॥ मन्येतदर्पितमनोबचनात्मगेहप्राणःपुनातिसकलंननुभूरिमानः १० नैवात्मनःप्रभुरयंनिजला
भपूर्णोमानंजनादविदुषःकरुणोवृणीते ॥ यद्यज्जोभगवतेविदधीतमानंतच्चात्मनेप्रतिमुखस्यथामुसश्रीः ११

पूर्णइति हेतुगर्भविशेषणं कोहोवाग्यात्पयोवैभूमातत्सुखमित्यादिश्रुतेःननुस्वार्थाभावेसपरांस्वीकारेकिंकारणमितितत्राह करुणइति करुणयतीतिकरुणः देवस्यैषस्वभावोयं यमेवैषवृणुतेइत्यादि
श्रुतेःकर्मणःक्षणभंगुरत्वात् कृपयातत्फलप्रदानायतत्स्वीकारोपचारइतितात्पर्यं विद्वद्विद्वद्वेदमंतरेणसमानोजनःभगवतेय
धन्यामंविदधीततत्तदात्मनेचस्वप्रयोजनयैवेत्युपगतव्यं अत्रहृष्टांतमाह प्रतिमुखस्येति तथालंकृतमुखश्रीर्देषणादौप्रतिफलितस्यप्रतिबिंबलक्षणमुखस्यस्वालंकारमंतरेणश्रीर्लभ्यतेतथास्वबिंबभूतपर
मात्मनोनिर्दोषगुणराशिग्यानलक्षणमानेनतत्प्रतिबिंबत्वात्स्वस्यापिनिर्दोषसुखलक्षणश्रीर्लभ्यतइत्यर्थः अनेनब्रह्मादिजीवराशिरत्यंततुच्छीभूतइतिसूचितं श्वपचादपिकष्टवंब्रह्मेशानादयःसुराइत्यादेः
अर्थतुनरसिंहआत्मनएवप्रभुःकिंतुसर्वस्याप्यतोखंडैर्यथत्वात् चक्रवर्तीकरिभाविदुषोजनान्मानंवृणीते अनेनाविद्वज्जनमानांभीकारोव्याख्यातःस्वतःसिद्धत्वात्ननुजनपदार्थादानादिनाराजःस्वप्रयो
ज्जोपलब्धिवदीश्वरस्यापितथास्यात्किंनेत्याह निजेति ननुमच्चःकिमीश्वरइतितत्राह करुणइति कस्यार्थेमानकरणमितितत्राह यदादिति कथमिवयथामुखस्यमुखस्यस्वामिनोराज्ञोमानलक्षणा
श्रीःप्रतिमुखस्यराजमुखमनुवर्तमानस्यजनपदस्यपरोषद्रवराहित्येनधनधान्यादिसमृद्धिलक्षणाश्रीर्भवति तथाहरिविषयाक्रियमाणामानश्रीरुक्तजनस्य संसारशृंखलान्मोक्षलक्षणाश्रीर्भवतीत्यर्थः । बल
मानंद्वज्जोभेत्त्यादेः । ननु हरेर्जन्मादिमन्वेनविशेषमाहात्म्यायोगात्देवदत्तवद्वतोपुर्कंविमादितरजनपरिहृतीतत्वमितितत्राह नैवेति अयंनृसिंहआत्मनोदेहात्मभुःप्रभूतउत्पन्नानैवाकिंतुस्वभात् हृष्टत्वा

दितिशेषः अदेहस्य जननायोगात् जननवन्नप्यविषयसुखानुभवोपपत्तेरतः कथं हरेर्वैषयानुभूतिरिति तत्राह निजेति सत्यं परतश्चेत्प्राप्तिर्निर्यतया निजोऽभ्योपस्यसतथा स्वतः सिद्धानुभवश्चपू
 षोऽव्याप्तश्च नहि व्याप्तस्य परिच्छिन्नगर्भवासादिकं युज्यते । प्रादेशमात्रं पुरुषमित्यादौ पारिच्छेदमतीतिरिति चेत् तस्यातिशुषिरं सूक्ष्ममिति श्रुतेराकाशवदुपपत्तेरुपाधिकल्पनायामनवस्थाद्विदोषोपपत्तेरतः
 स्वभूत्यभाषितं सत्यं कर्तुं स्वस्य सर्वव्यापिदं दर्शयितुमितरत्रजातवद्दर्शनमसुरजनमोहार्थमित्यादिज्ञातव्यं स्वभूत्यभाषितस्य सत्यकरणायेत्येतत्कथमवगतमितितत्राह मानमिति अविदुषः स्वरूपाज्ञा
 निनोऽस्माज्जनान्मानं वृणीतेन केवलमस्मज्जनान् किंतु सर्वस्मादपियोग्यादित्याशयेनाह यद्यदिति शेषपूर्ववत् श्वचोपि भक्तपुवरीयाभामक्तस्तस्य द्वेषित्वेन दमार्थत्वेन विहितपूजाया अस्वीकारादित्य
 तोवाह नेति अयं हरिरविदुषो नित्याज्ञानिनोऽसुरजनादात्मनः स्वस्यमानं लोकैर्दमामि प्रायेण कृतपूजानैव वृणीते प्रत्युतानर्थं च करोतीत्याह करुणइति कुविक्षेपइति धातोः असुरजनीनरसनशीलत्वाद्
 धृतमयवप्रापयतीत्यर्थः परापूर्वेणामिति श्रुतेः तस्मादसुरजनकृतसपर्यायार्थं जननीत्याशयेनाह यद्यदिति आत्मने अनर्थोपेतेशेषः यथा मुखश्रीः प्रधानभटपोग्यश्रीः प्रतिशुस्यस्यालपरप्रतिभटस्या
 नर्थोपमरणलक्षणापस्यादितिशेषः ११ तस्माद्विक्तेव प्रयोजिकेत्याह तस्मादिति यस्माच्चित्त्यमहिमत्वात्सर्वात्मनेश्वरस्य स्वरूपं स्तोतुं शक्नोमि तस्माद्विगतविदुषो नित्यं चित्त्याप्योहं यथामनीषं
 स्याद्युष्णामीत्यन्वयः स्तुतेः फलमाह नीचइति अजयाप्रकृत्यानीचगुणविसर्गसंसारमनुप्रविष्टं पुमान्येनानुवर्णितेन गुणसंकीर्तनेन पूयेतशुद्धोऽभवति दिवस्मानेन संसारमोक्षोऽभवतीत्यर्थः १२ यथामनी

तस्मादहं विगतविदुषश्चरस्य सर्वात्मनानहिगुणामियथामनीषम् ॥ नीचोऽजयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वे ह्यमी वि
 धिकरास्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशनचोद्विजंतः ॥ क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय वास्यविक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्युमसुरश्च ह
 तस्त्वयाद्यमोदेतसाधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ॥ लोकाश्च निवृत्तिमिताः प्रतियांतु सर्वे रूपं नृत्सिंहविभवाय जनाः स्मरन्ति १४

पंथुणामीत्युक्तं विवृणोति सर्वइति अमीव यं ब्रह्मादयश्च सर्वे सत्त्वधाम्नस्तवा विधिकरा हि विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणीति श्रुतेः तत्र विशेषोऽस्ति यथा वपंजद्विजंतस्तथा ब्रह्मादयो नैवोद्विजंतः प्रधानभक्तत्वा
 त्कृतपुतवद्वयं विज्ञापयतइति तत्राह क्षेमायेति अस्पहरे रुचिरावतारैः विक्रीडितं अस्पजगतः क्षेमाद्येन कमयोजनापस्यादितियदनेनास्मन्निधनेनास्माकमुद्वेगो ब्रह्मादिरक्षणेनेषामनुद्वेगश्च ज्ञापयतइत्य
 र्थः १३ अथैवं कृतव्यमित्याह तद्यच्छेति अद्यत्वापुरोहतश्च यस्मात्तस्मान्मथ्नातिकलुषीकरोति ज्ञानमिति मन्युः कोपः इतरेषामेवंविधो हरेस्तु स्वेदाधरस्फुरणादिविद्वं वनलक्षणादित्यं च्छसंह
 रप्रसन्नभावदर्शयेत्यर्थः मन्युश्च तद्विषयं ज्ञानं च यच्छानुगृहाणेत्यर्थः मनुअवबोधनइति धातोर्तिवा त्वद्विषयं पूजालक्षणा यज्ञमिति वा मन्युः कोपेकृतोपुद्वे इत्याभिधानं सज्जनानं दार्काक्षापि भगवत्प
 सादकरीत्याशयेनाह मोदेतेति वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहननेन साधुः सज्जनोपि मोदेतसाधुरपि मोदेतेति वा योगविभागः वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहत्यानिवृत्तिमानंदमिताः प्राप्ताः सर्वे लोकाः प्रतियांतु
 स्वगृहमिति शेषः गत्वा किं कुर्वतीति तत्राह रूपमिति हेतुसिंहजनाः तव नृत्सिंहाकारं रूपं दुरितनिवृत्तिलक्षणापविभवाय स्मरन्तीत्यन्वयः साधुरहिंसापरोपिवृश्चिकदिहत्यामोदेत किंपुनः सर्वलोकोपद्रव
 कृत्तुअसुरहत्यातोवाह मोदेतेति हत्यामिति पाठोऽसाधुः शास्त्रतत्त्वज्ञोदुष्टवृश्चिकादिहत्या यथामोदेततथाहमपि भगवद्वेषित्वेन दुष्टत्वात्पि हत्यामोदइत्याभिप्रेत्यतोवाह मोदेतेति नृत्सिंहोत्सवो धनं ना
 भर्करणाभिप्रायेणेति ज्ञातव्यं १४

पूर्वमज्ञातनामत्वादितितवकोपाकुलरूपदर्शनाद्गीत्यालोकास्पृशणसंभाव्यतइतितच्छमनकर्तव्यमित्युक्तं तन्ममज्ञाततत्त्वस्यविषयोनभवति मममयंसंसारचक्रादित्याह नाहमिति भयानकस्य
 तेतवक्ष्येपात्रविभेभीत्यन्वयः कीदृशात् जिह्वेवक्रेअश्रियुक्तेनेत्रेपस्यतत्तथा जिह्वापाभ्रुकुटीरभसौयस्यतत्तथाउग्रदंष्ट्रस्यतत्तथा जिह्वाग्निनेत्रंजिह्वाभ्रुकुटीरभसंचउग्रदंष्ट्रचतत्तथा तस्मादात्रमेवस्वक्
 गालायस्यतत्तथा तस्मात्क्षतजेनरुधिररेणसिकाः केसरायस्यतत्तथा शंकुवत्स्थूणवत्स्तब्धौकर्णौयस्यतत्तथा क्षतजकेसरंचशंकुकर्णचतत्तथा तस्मात् निर्हादेनभीतादिगिभादिग्गजायस्यतत्तथातस्मात्
 अरिभिर्दिनस्वाग्राणियस्यतत्तथा तस्मात्अरीन्भिन्दतीत्यरिभिर्दिनस्वानामग्राणि दुःसहंचोग्रंचसंसारचक्रंचयत्तेनसहकदनात् हिंमालक्षणाद्युद्धादुशस्यसत्यकाम भीतानांअपवर्गभीतिजनकसंसारनाशनं
 अरणशरणं समियांयामि १५ १६ देवादियोनोत्पुलसंभवात्तस्मात्संसारचक्रात्कथंविभेषीतितत्राह यस्मादिति देवादिसकलयोनिपुप्रियस्यवियोगोऽप्रियस्यसंयोगः तयोर्जन्मयस्यसतथा सचशोकाग्नि
 स्तेनप्रियादिवियोगादिनाजन्मनाच यःशोकाग्निस्तेनवा दह्यमानोहंपत्तदुःखपरिहारलक्षणंऔषधकर्मतदपिदुःखरूपमितिमत्वा अतद्विद्या नतद्वीरतद्वीस्तयादुःखपरिहारौष धाज्ञानेनभ्रमाभिकुत्रगतेनकेनौ
 षधेनवामेसुसंस्यादित्यनवस्थितिप्राप्तोस्मीति यस्मात्तस्मादिदमेवसंसारनाशनमितिमत्वाभवतंभार्यये किंतत्राह वदेति तवदास्यलक्षणंयोगमौषधवदानुग्रहाणेत्यन्वयः१७ मदु पासनाद्युपायधरेणदास्य

नाहंविभेभ्यजिततेतिभयानकस्यजिह्वाग्निनेत्रभ्रुकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ॥ आत्रलजःक्षतजकेसरशंकुकर्णात्रिहादभीतदिगिभादरिभिन्नस्वाग्रात् ॥ १५ ॥
 त्रस्तोस्म्यहंकृपणवत्सलदुःसहोग्रसंसारचक्रकदनात्क्षतांप्रणीतः ॥ बद्धःस्वकर्मभिरुशस्यतमतेंप्रिमूलंभीतापवर्गमरणंसमियांकदानु १६ यस्मात्प्रिया
 प्रियवियोगसयोगजन्मशोकाग्निनासकलयोनिषुदह्यमानः ॥ दुःखौषधंतदपिदुःखमतद्विद्याहंभूमन्भ्रमामिवदमेतवदास्ययोगम् १७ सोहंप्रियस्यसुहृदः
 परदेवतायालीलाकथास्तवचरुसिंहविरिंचगीताः ॥ अंजस्तराम्यनुगृणन्गुणविप्रमुक्तोदुर्गाणितेपदयुगालयहंससंगः १८ बालस्यचेहशरणंपितरानैसिंह
 आर्तस्यचागदमुदुन्वतिमज्जतोनों ॥ तप्तस्यतर्पणविधिर्यदिहांजसेष्टस्तद्वत्प्रभोतनुष्टतांत्वदुपासकानाम् १९ यस्मिन्यतोयर्हिचयेनयस्ययस्मैयथायमुत
 यस्वपरःपरोवा ॥ आवंकरोतिविकरोतिपृथक्स्वभावःसंचोदितस्तदसिंहंभवतःस्वरूपम् २०

मात्रेणतवकिंस्यादित्याशंक्य बहुप्रयत्नसाध्यामुपासनामंतरेणोगायोस्तीत्याह । सोहमिति गुणमयसंसारद्विप्रमुक्तःपादयुगलमेवालपमाश्रयोयेपातेतथा तेचहंसानिःसंगाःपरमहंसास्तेषांसंगःसेवालक्ष
 णोयस्यसतथा । दुर्गाणिकलत्रादीनिनरकाणिवा १८ नृसिंहआर्तस्येत्यनेनसंध्यकरणेनदृष्टांतदाष्टीतिकयोर्महद्वैलक्षण्यमस्तीतिज्ञापनायाज्ञानजनबुद्धचवतारायचेतिज्ञातव्यं निदाघतक्ष्यजलादि
 नात्तर्पणविधिराप्यायनलक्षणपरिहारः ज्वराद्यभूतस्यज्वरादिपरिहारप्रकारोयत् इष्टः इष्टसाधनंच १९ ब्रह्माद्यन्यतमदृष्टःकिंस्यादित्याशंक्यकर्तृत्वाद्यभिमतस्यब्रह्मादेःसत्तायाअपिपदापदधीनत्व
 ग्रामाणिकं तदासर्वस्माद्द्वारेष्टत्वंकिंक्त्वमितिभावेनाह यस्मिन्निति अपरःकुलालादिर्यःपरोब्रह्मादिर्वायस्मिन्नधिष्ठानेस्थित्वायतोमृदादेर्योर्हिपास्मिन्कालेयेनचक्रसलिलादिना यस्यादृष्टादेःसहायेनयस्मैज
 लाहरणार्थं यथाविधिनाथंभावंप्रदादिपदार्थं करोतिविकरोतिसामान्यतोविशेषतोवा कीदृशःपृथक्स्वभावःकार्याद्वैलक्षण्यस्वरूपःसंचोदितस्सादृशेनपुरुषेणपेरितः तदसिंहंकार्यकारणलक्षणंसर्वभवतः
 स्वरूपंचत्वदधीनसत्तात्मकमित्यन्वयः कर्तृकर्मक्रियादीनांसत्तावृत्तिस्तथैवच विण्वधीनंपत सर्वस्वरूपस्तदुच्यतइतिवचनाभाभेदोत्रेतिबोद्धव्यम् २०

संसारचक्रमन्त्राजानित श्रीहरिग्रन्थाद्विनादुस्तरं प्रसादश्चानिष्टहीतमनसां दुःसाध्यो मनोमयत्वात्संसारचक्रस्यातः स एव संपाद्य इत्याशयेन संसारस्वरूपं निरूपयति मायेति चित्प्रकृत्या भिन्नमायाप्रकृति
रुदितगुणानुमतेनोद्धूतजआदिगुणानुसारिणा कालेन प्रेरितेनादृष्टेन च सहकारिणा पुंसो जीवस्य कर्ममयं नाना विकारकोशमत एव बलीयानि गृहीतुं प्रशक्य छंदोमयं संकल्पविकल्पलक्षणेच्छात्मकं पन्मनः
सृजति हेअज तन्मनोमूले संसारचक्रं त्वदन्यस्त्वदनुग्रह इति पुरुषः को तितरेत् न को पीत्यन्ययः केवलत्वात्पारकोपेतस्य बलाधिक्यं स्यादित्यभिप्रायेणाह अजयेति अजया प्रकृत्या पिताः कल्पिता भिन्नवर्ति
नामनसा सहोदशो द्रियाणि पंचमाया एवादादलस्थानीया यस्य तत्तथा तत् २१ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोरिति श्रुतेः सम्यक्निपुक्तमुक्तिनिमित्तं च त्वदनुग्रहेण स्यादित्याशयेनाह सत्त्वमिति
यस्त्वं स्वधाम्ना निरूप्य विजिता आत्मनो देहस्य गुणा ज्ञानादिलक्षणा धर्मा जीवस्य बाहुः स्वादिलक्षणा येन स तथा यश्च कलयति जानाति सर्वमिति कालो वशीकृता स्वस्वमेता विमुच्यस्य सुरनरादिनां
विषयस्य ज्ञानतो विसर्गशक्तिर्विविधसृष्टिर्पिस्मिन्स तथा हेईश्वर सत्त्वोदशारे संसारचक्रे लिंगशरीरे वा अजया विसृष्टमुत्पन्नमत एव दुःखेन निष्पीड्यमान तत्पारिहाराय शरणं प्रपन्नं ततोपकर्ष उत्तर विभो
समुद्गरणसमर्थ २२ त्वपाकस्या त्वर्गाद्यैश्चर्षयेष्यत इत्याशंक्य तत्स्य च शरत्वादित्याशयेनाह दृष्टा इति अखिलानां धिष्यमानां मित्रादीनां विभो हरिण्यलक्षणार्थः अस्मत्पितुं हरिण्यकशिपोः कुपितहासो

मायामनः सृजति कर्ममयं बलीयः कालेन चोदितगुणानुमतेन पुंसः ॥ छंदोमयं यदजयापित षोडशारं संसारचक्रमजको तितरे च त्वदन्यः २१ सत्त्वं हि नित्यवि
जितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृत विमुच्य विसर्गशक्तिः ॥ चक्रे विसृष्टमजये श्वर षोडशारे निष्पीड्यमानमुपकर्ष विभो प्रपन्नम् २२ दृष्टामयादिविभो
खिल धिष्यपामामायायुः श्रियो विभवं इच्छति यान्न नो यम् ॥ ये स्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितभूविस्फूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः २३ तस्मादमूस्त
नुभूतामहमाशिषो ब्रह्मायायुः श्रियं विभवमैन्द्रियमा विरिचात् ॥ नेच्छामि ते विबुलिता उरुविक्रमेण कालात्मनो पनयमानि जभृत्य पार्श्वम् २४ कुत्राशिषः श्रु
तिसुखामृगवृण्णरूपाः केदं कलेवरमशेरुषजां विरोहम् ॥ निर्विद्यतेन तु जनो यदपीह विद्वान्कामानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः २५ काहं रजः प्रभव ईशतमो धि
के स्मिन्जातः सुरेतरकुले कृतवानुकंपा ॥ न ब्रह्मणेन तु भवस्य न वैरमायायन्मेपितः शिरसि पद्मकरप्रसादः २६

दुर्हासस्तेन विजृम्भितयोः स्फुरितलक्षणयोर्बुधोर्विस्फूर्जितेन विकासविशेषेण लुलिता चिना शिताः स तु हरिण्यकशिपुरापिते त्वया २३ यस्मात्क्षणभंगुरास्तस्मात्ब्रह्मनि त्याइति जानन्नौ द्रियभ्रान्ता दौ द्रियभोग
योग्यामिन्द्रियस्य विद्यमानं वा आविरिचात् विरिचयिष्यंत ॥ निजभृत्यानां मुक्तानां पार्श्वम् २४ इतोपि संसारसुखं हेयमित्याह कुत्रेति श्रुतिर्कणैः सुखं यतीति श्रुतिसुखाः मृगवृण्णरूपाः ऊर्मोदकसदृशाः
अकोषाणां रूजो रोगाणां विशेषेण रोहोयस्मात्तत्तथा दुरापैर्मधुलवैरुदविदुः कल्पैः सुखलेशैः कामांश्रियमपनृशंति कर्तुमिच्छन्त्यदपि पर्यायेण कलेवरं विषयसुखं चेत्पुन्यं न श्रविह्वानयं जनः इहोभयस्मि
न्पिनतु निर्विद्यते निर्वेदं वैराप्राप्तीत्यन्ययः २५ हरेर्भक्तवार्त्तस्य प्रकटयन् ब्रह्मादस्तत्त्वज्ञानविधुरादयो गजमनोहायाह काहमिति हेईश्वर तमेगुणप्रचुरेजो गुणोत्पीचहेतौ अस्मिन् सुरेतरकुले असु
रकुले जातो हं ॥ भक्तानुब्रह्मलक्षणा तवानुकंपाक ॥ मिथो विरुद्धस्वभावत्वात् ॥ किंचोद्यममेतितज्ञाह ॥ न ब्रह्मण इति ॥ निरंतरसेवामेदुरत्वेनेतरस्मादधिकोदयो पीडनार्मादीनां शिरसि नापितो मया शि
रसितव्यप्रकारः पद्मकरप्रभावत्वाणि निधानलक्षणः प्रसादोपित इति यस्माच्चित्रं तव चरितमित्यर्थः ॥ श्रीब्रह्मब्राह्मीर्वा द्वाहित्रिकं तत्क्रीपुरुषुताः । तदन्ये च क्रमात्सर्वे सदा मुक्तौद्यता वपि । हरिभक्तौ च त
न्नामो सुखे च तिवमेव तु परतः स्वतः कर्षतोमानकर्षे च तदन्यथे विवचनादुक्तार्थ इति २६

सेवाधिक्यमेव फलाधिक्यकारणमन्वमिजात्यादिकमित्यभिप्रेत्याह नैषेति यथाजंतोर्यापरावरमतिस्तथैषाभवतोनस्यान्नतु कुत आत्मसुहृदः तदेतत्प्रेयइति श्रुतेः लोकेयच्चप्राभिलान्यादिभेदनादरत्वे निमित्तैश्चत्थापिलोकविलक्षणमहिमत्वात्भवतः प्रसादः जगतः संसेवयासेवानुगुणः फलाधिक्योदयः स्यात् यावत्सेवापरेतत्त्वेतावत्सुखविशेषतेनिष्पृतेः परावरत्वंसेवानिनिर्णं शुचीनां श्रीमतां गेहेष्वेग अष्टोभिजापतेइतिवचनात् २७ नन्वेवंसेवानुरूपफलोदयेशास्त्रीर्यसिद्धेत्वंकिं करोषीतितत्राह एवमिति फलोदयस्यसेवानुविधायित्वान्नसोहंनवभृत्यसेवकथंनुविसृजेमपहेतुः कृत्वागिस्तत्तदन त्यागोकारणमाह । एवंजनमिति । प्रभवादिकूपेजन्माख्यसर्पविषकलिलसंसारगते पतितं कामाःविषयास्तानाभिकामयतइतिकामाभिकामस्तजनमनुतस्यजनस्यप्रकर्षेणसमाजन्मकल्लगस्तस्मान्प्रय त्नु आत्मसात्कृत्यात्मीयेष्वेकइतिबुद्धिं कृत्वासुररूपिणागृहीतोनुगृहीतोयः सोहमिति यस्मात्तस्मादिति शेषः २८ स्वभृत्यभाषितपृतंकर्तुं स्तंभादभूदित्यत्यूचितं पूर्वत्र तदिदानीस्पष्टमाह यन्प्रापे ति मत्प्राणरक्षणंममपितुर्वधंचस्वभृत्यनारदऋषिवाक्यंचअसद्विधित्सुःखदुःखगृह्यहिरण्यकशिपुर्षदिमदपरईश्वरोस्ति सत्त्वामवतुतस्यतवकंशिरोहरामीतिपदवोचत्तच्छ्रुतंविधातुं अयमवनाशडातिमन्य इत्यन्वयः २९ भूविजृम्भणाविभ्रंशितेन्द्राचैश्वर्यस्यमत्पितुर्हन्तनमस्माकंचित्रं चेदापि नतवचित्रंतस्यजगत्पेकत्वात् जगच्चत्तत्सृष्टंनवत्पविष्टंनवदधीनसत्ताकमतःस्तंभादाविर्भावोपियुक्तइत्याह एवमिति अपमर्थः श्रुतज्जागत्स्वमेवान्यः कुतः एकः प्रधानः प्राधान्यंचकुतोवगम्यतइतितत्राह । अमुष्यइति । अमुष्यजगतआद्यंतयोःरूपत्तैःपूर्वविनाशादूर्ध्वचमध्यतस्थितिकालेचस्वमेवावस्यसिमभि

नैषापरावरमतिर्भवतोननुस्याजंतोर्यथात्मसुहृदोजगतस्तथापि ॥ संसेवयासुरतरोरिवतेप्रसादःसेवानुरूपउदयोनपरावरत्वम् २७ एवंजनंनिपतितंप्रभ वाहिकूपेकामाभिकाममनुयःप्रपतन्प्रसंगात् ॥ कृत्वात्मसात्सुरार्षिणाभगवगृहीतःसोहंकथंनुविसृजेतवभृत्यसेवाम् २८ मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्व धंचमन्येस्वभृत्यऋषिवाक्यमृतंविधातुम् ॥ खड्गं प्रगृह्ययदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरोमदपरोऽवतु कंहरामि २९ एकस्त्वमेवजगदेतदमुष्यत्वमाद्यंत योःपृथगवस्यसिमध्यतश्च ॥ सृष्टागुण्यतिकरंनिजमाययेदंनानेवतैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ३० त्वंवाइदंसदसदीशभवांस्ततोऽन्योमायायदात्मपरबुद्धिरि यंह्यपार्थ ॥ यद्यस्यजन्मनिधनंस्थितिरीक्षणंचतद्वैतदेवखलुकालबुद्धितर्वाः ३१

तिनिर्णीतोसिशास्त्रतइतियस्मात् ननुजगतस्त्वद्विकारत्वेनतद्विवर्तत्वेनवात्वदवसानंपुक्तमत्राह । पृथगिति । भिन्नत्वेनेत्यर्थः पुनःसृष्टिकालेनिजमायपारवसामर्थ्येनस्वाधीनयास्त्रिचिन्मलखाद्ये र्मुगव्यतिकरंजगत्सृष्टातदनुमाविष्टस्त्वंतैर्भैःपदार्थैर्निर्भैः नानेवभिन्नइवनतुभिन्नइत्यवसितोसीतियत्तस्माच्च । प्रतिदृशमेवनेकथाकमेकामितिस्वोक्तेः इंद्रोमायभिःपुरुषपईयनइतिश्रुतेश्च नेहना नास्तिकिंचनेत्यादिश्रुत्यानानात्वस्यनिषिद्धत्वात्नानेवानुविधावतीत्यादिनानर्थहेतुत्वाच्चेददृष्टेः ३० हरेर्जगदन्त्यत्स्यस्पष्टमप्रतीतेःतदर्थपूर्वपद्योक्तंविशदयति । त्वंवाइति । हेईश इदमदसख वाचरलक्षणंजगत्तत्त्वं । सत्तायाभित्पदधीनत्वादयंव्यपदेशोनतादात्म्यात् । तत्त्वतस्त्वदात्मत्वंकिंनस्यादितितत्राह भवानिति ततो जगतोभवानन्योपिस्वतोभिन्नोपीत्यर्थः मत्स्वातंत्र्यवज्जगत्स्वा तंत्र्यमपि किंचनस्यादुमयोर्भेदोपिदृढतरःस्यादितितत्राह मायेति आत्मेत्युपलक्षणं आत्मानात्मलक्षणस्यप्रपंचस्यपरत्वबुद्धिः स्वातंत्र्यज्ञानंयत्सेवमायाऽविद्यमाना कुतइतितत्राह अपार्थेति । श्रीनारायणस्य त्वत्स्वातंत्र्यज्ञानंचथापुरुषार्थसाधनंतथान्यस्य स्वातंत्र्यज्ञानमनर्थहेतुरिति उभयंहिंशब्देनसिद्धमितिदर्शयति स्वतंत्रजीवात्मकत्वात्स्वतंत्रंजगदित्यतोवाह मायेति आत्मनोजीवस्यपरत्वबुद्धिः जीवस्य परमैक्येपदमात्मनायज्जन्मादिकंकिंचतत्तद्वेनापिकर्तव्यम् । तदनुभवविरुद्धमतोयद्यधीनंजन्मादिकंतद्वस्तुतदेवेतिप्राधान्यविवक्षया अभेदव्यपदेशोपचोदितेप्रकारांतरेणतद्वैतमाह यद्यस्येति

अयमर्थः यस्य जगतो जन्मादिकं यच्च दधीनं तज्जगत्तदेवेत्युच्यते इति यत्तस्माज्जगत्प्रवेत्यर्थः । अस्मिन्नर्थे दृष्टान्तमाह । खल्विति उष्टितवोऽवृद्धदाहवृद्धयोः कालवत् कालाधीनत्ववत् एतदेवाचार्यैः सम्प्रगिवृत्तं यथा वृक्षश्च वृद्धदाहकश्च देवकालाधीनत्वादेवं कालश्चेत्युच्यते एवं च त्वदधीनत्वात् सर्वस्य सर्वमित्युच्यते स्वतस्तद्विज्ञोपीति । उपदाह इति यातुः । अत्र खलु शब्दः साक्षादेक्यनिषेधे वर्तते अलं सत्त्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां कवेति सूत्रात् अलमैक्यकथानिष्ठत्वमित्यर्थः य एष आदित्ये पुरुषो दृश्यते सोऽहमस्मि स एवाहमस्मि य एष चंद्रमसि पुरुषो दृश्यते सोऽहमस्मित्यादि श्रुतौ स्वस्यान्यपरमात्मत्वोपदेशः प्रतीयते अतः कथं मेदः कथ्यते इत्यतो वाह मायेति आत्माहं च परोन्यश्च परश्च परमेश्वर एवेति यावुद्धिरियमपार्थायाभ्रांतिस्तस्मात्तदधीनत्वात्तदंतर्थाभित्वेन रथतत्वाच्च सोऽहमस्मीत्युच्यते न तु तदुपत्वादेतदप्याचार्यैरुक्तं अहं चान्यश्च परमेश्वर एवेत्यपार्थाभ्रांतिस्तदधीनत्वात्स इत्युच्यते न स्वरूपत्वादित्यर्थः इति ईक्षणं ज्ञानम् ३१ सत्त्वमाद्यंत्यो रित्यत्र ति श्रीहरीरवाशिष्यते इत्युक्तं तं प्रकारं दर्शयति न्यस्येति विलयांशुमध्ये हं जगदात्मनि स्वोदरे न्यस्य शेषासनोभूत्वा तु यो स्थितो जाग्रदाद्यवस्थाप्रवृत्तिशून्यभूतौ स्थितस्तत्त्वतः प्रकृतिगुणान्सत्त्वादींश्चात्मनियुं केन नु प्रकृतं पुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तमः शोभयामासेत्यादौ प्रतीतम् वृत्तिशून्योऽभूदित्यन्वयः निजसुखेत्यादिनातुरीयस्वभावं दर्शयति वीतनीद्रोनिरस्ताज्ञानः ३२ सृष्टेः प्रागित्युक्तं दर्शयति तस्येति यस्य तुरीयस्यास्य जगत्कारणस्य च कश्चिद्विशेषो नास्तीति द्योतनायैव कारः आत्मानं देहे जाठरे गूढं निलीनमिदं जगज्जगदात्मकं महाजं यस्य तव भो भूतज्ज्ञं तस्यैव तेषु सन्निधानविषयत्वात् । प्रतिमास्थानीयम् । कीदृशं स्वरूपं भूतसृष्टिकालाक्षयासंचोदितं सृष्टये परितं कटाक्षीकृतं कीदृशस्यास्य प्रकृतिधर्मिणः प्रकृतिधेरकधर्मवतः प्रत्योदकेऽन्तारूप्यशयनादुत्थाय विरमन्समाधिं कुर्वन् समाधिर्योगनिद्रालक्षणो यस्य स तया तस्य कथमिव वटवत् वटलक्षणं कुरु

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयांशुमध्ये शेषासनो निजसुखानुभवो निरीहः ॥ योगेन मीलितदृगात्मनि वीतनिद्रस्तुर्यस्थितो ननु तमो नु गुणां श्रयं कुरु ३२ तस्यैव तेषु पुरिंदं निजकालशक्त्या संचोदितं प्रकृतिधर्मिण जातमगूढम् ॥ अंभस्य नंत शयनादिरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिका वटवन्महाब्जम् ३३ तत्संभवः कविरतो न्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनितं तं सवहिर्विचिन्वन् ॥ नाविंदददशतमं सुनिमज्जमानो जातं कुरे कथमिहोपलभेत बीजम् ३४

रोयथा स्वकणिकात् उत्पत्त्यमानकणिकात् कणिकारूपवटबीजादित्यर्थः नन्वयं विषमो दृष्टान्तस्तथा हि कणिकानाम् वटबीजविकारो हि वटारूपां कुरः न चायं प्रकृते संभवति निर्विकारोक्षरः शुद्ध इति वचनादुच्यते स्वकणिकादिति लिङ्गव्यत्ययेन कश्चिद्विशेषो विज्ञायते कोपमिति चेदुच्यते कणिकानामाह शयदेवतासर्वस्थावरबीजानामभिमानिन्यपि वटान्वत् बीजयोर्विशेषतः सनिहिता तस्तज्जीज्यस्तदं कुरव्यं जनात्तत्प्रागपि त्रस्थित्वाजातेत्युच्यते यथा तथा श्रीहरेरपि प्रकृत्यादिस्यामि त्वेन च तत्सनिहितत्वेन च स्थितस्तत्कार्येष्वनुविष्टत्वेन जात इत्युच्यते आत्मन आकाशः संभूत इत्यादौ श्रुतत्वात् चापि वटबीजाद्वटारूपस्य साक्षादुत्पत्तिर्वटवृक्षिणश्चेतनस्य चेतनाभिमानादुत्पत्तिः उभयभिमानिन्यादेव ताया अभिव्यंजकत्वेनाऽभिव्यक्तिस्तथा यथा योग्यं सत्त्वतमो मिश्रजोगुणान्जगदात्मनः पश्य स्य साक्षादुद्भवः पश्चिन्नो हिरण्यगर्भस्याभिमानजननं हरेः पुरुषांतरेणाविर्भाव इत्यादिकामिति स्थावराणां तु सर्वेषां देवतायामभिमानिनी विशेषाद्वटबीजे च अन्वत्त्वे च व्यपस्थिता अहंशकार्काणाम् सावृक्षाद्व्यंजयत्यपि अतो बीजमिति प्रोक्ता सा जातेऽप्यंकुरे स्थिता एवं हरेः कारणेऽप्युत्थितः कार्यजनेन कार्याण्यनुप्रविष्टः सन् प्रथमतः तद्वत्त्वनेनोक्तविशेषो विज्ञायत इति न कापिशंका कार्याति तस्मादुद्भूतदृष्टीति कपोलरूपचिरं स्तीत्युक्त एव दृष्टान्तः ३३ तत्र विरंचस्य लोकप्रलक्षणदेहाभिमानोऽपि तत्पूर्वं हरेर्वटबीजाभिमानिदेवतावदहंशत्वप्रकटयंस्तस्य प्रीमांसा माह तत्संभव इति पश्य स्य प्रकृत्यात्मकत्वेन तस्मात्प्राप्तसंभोजननं यस्य स तथा लोकप्रकटनेन तस्मिन् देहस्थानीयेऽभिमानसंभवेऽप्यस्य तथा उभयोरप्यत्र विवक्षितत्वात् अतो जादन्यद्वस्तु न पश्य च पुनिमज्जमानो नि

मन्यमूलं विचिन्वन् लोके बीजादं कुरे जातेन प्रबीजमिव पृथिव्यां कथमुपलभेत पुरुष इति तां च तां दर्शयन्नेवं विधः कविर्ब्रह्मात्मनि स्वारिमन्त्रं ज्ञातस्तस्माद्ब्रह्मविदितं वंजकत्वाद्बीजदेवतावत् बीजसं
ज्ञत्वा आदिदं ओपलब्धवानित्यन्वयः ३४ आत्मा परमात्मा यो निःकारणं यस्य स तथा तु शब्देनैकस्य हरेर्बहुधा जन्मास्तीति विशेषं दर्शयति स एव ब्रह्मा अवदशतसंज्ञितेन कालेन विचिन्त्य विविधपृथिव्या
आधाराणामनुत्पन्नत्वादस्य केनचिदाधारेण भवितव्यं लौकिके बीजनाशवत् नाशो योगात् सन्नपिन दृश्यते कुत ह लभेत इति अतिविस्मितो ब्रह्माश्रितस्तपेति ह्यक्षरं श्रुतवान् तपसा हं द्रष्टुं शक्त इत्य
मेनोक्तमभिजानन् तीव्रेण तपसा परिशुद्धांतः करणो भूतेन्द्रियाशये जगति विततं त्वामात्मनि स्वस्मिन् स्थितं दर्शयन्त्ययः कथमिव भुवि व्याप्तमस्मिन् सूक्ष्मं गंधं गंधाख्यदेवतास्वरूपं यथा पश्यति योगीति तेत्यर्थः
गंधाख्यादेवतायद्वत्पृथिव्या व्याप्यतिष्ठति एवं व्याप्तं जगद्विष्णुं ब्रह्मात्मस्य ददर्शहेति वाक्यम् गंधशब्देन देवता कथनं युक्तमिति भावः ३५ यथा सूक्ष्मरूपं दृष्ट्वा मुमुदे तथा विराड् रूपमपि तयोरीषदपि
विशेषाभवादित्याह एवमिति अनेन ब्रह्मांडशरीरब्रह्मा पातालमेतस्य हि पादमूलमित्याद्युक्तम् यद्रूपमपश्यत्तदेव पञ्चजोषीति ज्ञातव्यम् आत्मयोनिरिति विशेषणान्मायामयं ज्ञानरूपम् अनिर्वाच्या विद्यामा
यानामेति किं न स्यादित्यत्राह सदिति आनंदादिलक्षणसमुदायरूपम् अथ कस्मादुच्यते सति संतो ह्यस्मिन्नानंदो जो बलमिति स्पष्टश्रुतेः सन्निवेशश्च यः स्तोमः समुदायोगणः स्पृत इत्यभिधानम् आनं

सत्त्वात्मयो निरतिविस्मित आश्रितो ब्रह्मकालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः ॥ त्वामात्मनीश भुवि गंधमिवाति सूक्ष्मं भूतेन्द्रियाशयमये विततं दर्श ३५ एवं स
ह स्रवदनां प्रिशिरः करो रुनासास्य कर्णनयनाभरणा युधाढ्यम् ॥ मायामयं सद्रूपलक्षण सन्निवेशं दृष्ट्वा महापुरुषमापमुदं विरिचः ३६ तस्मै भवान्हय शि
रस्तनुवंच बिभ्रद्रेदुहावति बलौ मधुकैटभाख्यौ ॥ हत्वानयच्छ्रुतिगणां श्रजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियतमांतनुमामनंति ३७ इत्थं नूतिर्यगृषिदेवज्ञावातारैर्लौ
कान्विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपात्र ॥ धर्मै महापुरुषपासियुमानुवृत्तं छन्नः कलौ यदभवत्त्रियुगोत्पत्तवत् ३८ नैतन्मनस्तव कथासु विकुंठनाथसंप्रीयते दुरि
तदुष्टमसाधुतीव्रम् ॥ कामातुरं हर्षशोकभयेषणांतं तस्मिन् कथं तव गतिविमृशामि दीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति माऽविदृष्टा शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदं श्रव
णं कुतश्चिद् ॥ प्राणोऽन्यतश्च पलट्क्वक्चकर्मशक्तिर्बह्वचः सपत्न्य इव गेहपतिर्लुनंति ४० एवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्यामन्योऽन्यजन्ममरणाशनिभीतभीतम्
॥ पश्य ब्रह्मं स्वपरविग्रहवैरैर्भ्रंतेति पारमतिपीडितमूढसत्त्वम् ४१

दादिलक्षणानां सन्निवेशोपस्मिन्सतथातम् गुणगुणिनोरभेदात्स्वरूपत्वं सिध्यति विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः लक्षणत्वज्ञापनायादि शब्देन ज्ञानग्रहणम् ३६ रजस्तमः स्वभावावति बलौ वैदुहौ मधुकै
टभाख्यौ हत्वा श्रुतिगणाननयत् आनीयास्मै विरिचायावोचदिति शेषेणान्वयः अनेनैतत्सिद्धमभूदित्याह सत्वमिति ३७ चतुष्पदधर्मपासि यस्त्वं कलौ छन्नोऽभव इति यस्मात्तस्मात्सत्त्वं त्रियुगइति ख्यातः
३८ एवं हरे भैरवसत्त्वं विज्ञाप्य स्वाशक्तिविज्ञापयति नैतदिति यदेतन्मनस्तव कथासु न संप्रीयते तस्मिन्मनसितवगतिकथविश्रुतामिति त्वन्वयः ईषणवित्तादीनामिति शेषः ३९ मनःसमाधानाभावा
दन्येन्द्रियाण्यपि मत्पुरुषार्थविरुद्धानीत्याह जिह्वेति स्पर्द्धाभाषणशीलत्वाज्जिह्वा दुःसंगेन पुण्यश्रुयनशीलत्वात्तश्चिन्नः त्वचसंपर्कइति धातोः दुःसंपर्कशीलत्वाच्चक् उदात्तकुदं न मयतीत्युदरम् कर्म
शक्तिरित्यनेन कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि लक्षयति गेहपतिं देहस्वामिनम् अन्यत्र गृहपतिम् ४० स्वैः परैश्च सह विग्रहलक्ष गंधैर्विबुद्धाचरणं भैरवचपस्य तथातं जनपश्यन्न तस्तमाभवस्य पारमतिपीड
द्विअतिपारंगमयमूढसत्त्वं गृहमाणि नमसुरजातितावत् तिर्यग्जातित्वाच्चापमसि विस्थितं गजेन्द्रपारं नीत्वा यथाऽपालयस्तथा पारं च प्राप्य मां पालयेति वा ४१

मौनादीनां केशसाध्यत्वेनासर्वाधिकारिकत्वात् सर्वाधिकारिकोपासनाविषयं निरूपयति रूपेति इमे सदसतीकार्यकारणेतवरूपे त्वद्रशत्वात् त्वत्सन्निधानयोग्ये अत्र प्रमाणमाह वेदेति द्वावेव ब्रह्मणो रूपे इत्यादौ कार्यकारणत्वं केविकारभावेनानेभिन्नैर्भित्तिकभावेन वेत्पाशं यथा योग्यमित्युहनीयमित्यत्र दृष्टान्तमाह बीजेति व्याख्यातमेतत् विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति वत् वेददृष्टे चेत् किं साक्षाद् रूपे इति नेत्याह नचेति अन्यद्विलक्षणज्ञानानंदं दित्यर्थः । कुतोत्राह अरूपकस्येति प्राकृतं रूपमाभावादेत्यर्थः महतां प्रत्यक्षं चात्र प्रमाणमित्याह युक्ता इति भक्तिरोगेनोभयत्र रूपान्नये युक्ता उपासना लक्षणया नेनेति शेषः युक्ता योगिनः उभयत्र सन्निहितं त्वां पश्यंतीति वा दर्शनप्रकारमाह बह्विमिति योगेन मयानुपायेन अन्ययोगं निवारयति नान्यत इति भक्तियोगादन्यतो न्येनेति ॥ साक्षात्त्वरूपादन्यत्प्राकृतं रूपं नैव अरूपमक्षरं ब्रह्मेति श्रुतेः अतो न साक्षाद् रूपे इति वा योजना साक्षात्त्वरूपापेक्षया स्वरूपादन्यत् रूपेनेत्याचार्यविवरणप्रमाणं ४७ केते कार्यकारणे इत्यतस्तत्त्वामनिर्देशः तत्सत्ताप्रदत्वेन तद्गुणत्वेन रूपत्वाभिप्राय इत्याशयेनाह त्वमिति चिदनुग्रहश्चेतनस्तन्मनसा वचसानिरुक्तं नत्वदन्यत् त्वां विना प्रवृत्तिमन्नास्ति सगुणः संसारी शौक्यादिगुणयुक्तो वा विगुणो मुक्त उत्पन्नानंतरक्षणविशिष्टपदार्थो वा ४८ पृथिव्यादिमहत्त्वात्तत्पदार्थजार्त्तकार्यकारणात्मना द्वित्वेन क्रोडीकृतं भगवद्गुणं ततो भिन्नाभित्युक्तं इदानीं तदवस्थितपरमात्मानं तदभिमानिनो देवा अपि सा कल्पेन न ज्ञानं सीत्येवं विधानतमाहा त्स्यां ब्रह्मशिरसि ति श्रित्य तमुपासते संत इत्याह नेति गुणाः सत्त्वादिगुणाभिमानिनः गुणिनां गुणविकाराः सह देवमर्त्या इत्यत्र देवशब्देन पृथग्विग्रहवन्त इन्द्रादयो गृह्यन्ते सुधियो निश्चितशास्त्रार्थाः शब्दाद्वे

रूपे इमे सदसती तव वेददृष्टे बीजां कुरा विव न चान्यदरूपकस्य ॥ युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन बह्विमिव दारुणान्यतः स्यात् ४७ त्वां युरग्निरव निर्वियदं बुमात्राः प्राणैर्द्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च ॥ सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्ना न्यत्त्वदस्यपि मनो वचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वमनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः ॥ आद्यंतवंत उरुगाय विदंति हि त्वा एव विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्त्वे मनो दर्शने दृग्गपि स्तुतौ च वाक्कर्मणि व्यापि करौ श्रवणं कथायाम् ॥ संसेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिजनः परमहंसगतौ लभेत ५० ॥ नारद उवाच ॥ एतावद्वर्णि तगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ॥ प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो गतमन्युरभाषत ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रह्लादभद्रभद्रं ते प्रीतो हंते सुरोत्तम ॥ वरं वृणीष्व अभिमंतं कामपूरोऽस्म्यहं नृणाम् ५२

दादिशब्दराशिप्रमाणादेते आद्यंतवंतस्त्वां विदंतीत्येवं विमृश्य विचार्योपास्य तत्प्रसादेन सह श्रवणं विरमंति संसारादिति शेषः पद्माचानभ्युदितमित्यादि श्रुतेः शब्दाद्विरमंतीत्यत्र शब्दत्यागो नार्थः किंतु वेदेन निर्णीतं तत्त्वस्य तत्त्वोत्तरं तत्त्वदमानुद्विजलराशेः पुंसो हरिगुणानुस्मरणायासोनास्तीति वा ४९ श्रीनारायणप्रसाद एव पुरुषार्थसाधनमित्युक्तं तस्य भक्तिज्ञाने तयोश्च षडंगोपासनासाध्यं ध्यानं विनानान्यदन्यथानस्यादित्याशयेनाह तत्त्व इति हि शब्देनान्यथा जीवच्छब्द इत्याह ॥ अपिशब्दात् पादौ तव क्षेत्रानुगमनो नियोज्यावेति ग्राह्यं एवं षडंगया सेवया विना जनो मुमुक्षु परमहंसानां गतावाश्रयः सेत्स्यमिमांसां च लभेतां साधनानंतराभावात् प्राप्तीत्यन्वयः भक्तिज्ञानयोर्हेतुमद्भावादेकग्रहणेन द्वयोर्ग्रहणं युज्यत इति भावः परापूर्वेषां सख्या वृणुंतीति श्रुतेः ५० हरेरसुरेषु पद्वेषाशयात्प्रह्लादस्यापि तज्जातिस्त्वेन तस्तुत्याकोपशमः स्यात्किं । प्रत्युताक्षेपकरत्वेनाग्नौ शुष्केन भक्षेण वज्जलनाय स्यादिति तत्राह एतावदिति योग्यतानुसूत्येन भक्त्या भक्तेनेति विशेषणद्वयेन शंका निरस्तेति ज्ञातव्यं जातिस्त्वमप्रयोजकं भक्तिरेवेति सूचनेन देवदत्तवदुन्मत्तो न भवति भगवानिति सिद्धं ५१ मन्युशान्तेर्गङ्गामकमिति तत्राह प्रह्लादेति वरदानसामर्थ्ये हेतुमाह कामपूर इति नृणां भक्तानामिति शेषः ५२

मत्प्रसादपददर्शनकारणमित्याह मामिति मामप्रीणतोऽप्रीणयतः मद्दर्शनफलं च पांयदर्शनवन्नेत्याह दृष्टेति ५३ यतो न तस्मात्त्रैय्यातस्माद्वीरामाधवं मां प्रीणति प्रीणयति केन सर्वभावेन पूर्णभक्त्या
माधवइत्यस्यार्थो मंगलदेवतापतिरित्यभिगवेणाह सर्वेषामिति सर्वेषामविशेषणयाया अभिलषिता आशिषस्तासां तासां माशिषां पतिं पातु त्वेन दातारमित्यर्थः ५४ प्रह्लादोपि सामान्यभक्तो न भवति
किंतु भक्तोत्तम इति प्रकटनाय भगवता विप्रलुब्धोपितान् वरात्रैश्च उदित्याह एवमिति एकांतिस्वाभैसांगिकभक्तत्वात् ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे वि० टी० न० ३० अध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥
अस्मिन् अध्याये भक्त्यैव पुरुषार्थो न द्वेषेण तत्प्रतिपादनं पुनः पुनर्भक्तेः माधान्यज्ञापनायान्यदासुरमोहनायेति तात्पर्यं वरानिच्छन् प्रह्लादो हरिकि प्रत्युवाचेति हार्दयुधिष्ठिरप्रश्नपरिहरवारदस्तत्र वक्तव्यं न
रद इति वयसार्भको न तु ज्ञानेनेत्येताद्विशेषप्रकाशनाय हेति विशेषणं हि हेतावित्यमरः १ ज्ञातसर्वद्विषवृत्तित्वाद्दृष्टीकेशेन तत्राप्यमनो गतं ज्ञातमिति यदतो मनः परीक्षणार्थं एतेर्मनः प्रलोभनं न कुर्वति प्रार्थ
यत इत्याशयेनाह मायेति । गुरुवचनबलात् दृष्टव्यकत्वेन प्रमाणं स्यादित्स्वभावत एवाज्ञातेष्वबोधकत्वाद्द्वयार्थमवप्रतिभातीत्याशयवानाह उत्पद्येति आसक्तमिति लोकवृत्तांतप्रदर्शनपरम् । प्रह्ला
दस्वार्भकावस्थामारभ्य विष्णुधर्मैकनिष्ठत्वात् यतो विषयसंगिनामनर्थपरंपरादव्यतेतत्तस्माद्विषयः । विषयिणो विषयासिद्धया तात्कालिकप्रसूतिनिवेदवत्कार्यनिवेदइत्याह भुमुक्षुरिति अनेन प्रह्ला
दस्वाधिकारलक्षणसामग्रीविद्यत इति दर्शितम् २ ननु भगवद्वाक्यं कापि विप्रलंभकं न भवति अजस्य वक्त्रे तस इति श्रुतेः भवता तथैव बोध्यते तथा च भगवद्वाक्यस्याविश्वसनीयत्वं स्यादिति तत्राह भृत्येति

मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे ॥ दृष्ट्वा मां न पुनर्जंतुरात्मानं तमुमर्हति ५३ प्रीणति द्वयमांधीराः सर्वभावेन माधवम् ॥ श्रेयस्कामा महाभागाः सर्वे
षामाशिषां पतिम् ५४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वैरैर्लोकप्रलोभनैः ॥ एकांतित्वाद्भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः ५५ इति श्रीयागवते सप्तमस्कंधे
प्रह्लादस्तुतिर्नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ नारद उवाच ॥ भक्तियोगस्य तत्सर्वमंतरायतयार्भकः ॥ मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ ॥ प्रह्ला
द उवाच ॥ मामाप्रलोभयोत्पत्त्या सत्कामेषु तैर्वैरैः ॥ तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २ ऋत्तलक्षणजिज्ञासुर्भक्तकामेषु चोदयात् ॥ भवान्सं
सारबीजेषु हृदयग्रांथिषु प्रभो ३ नान्यथा ते खिलगुरोर्धटते करुणात्मनः ॥ नष्टदृष्टेस्तमस्यं धेत्वं पारः पारदर्शिनः ४ यस्त आशिषजाशास्तेन स भृत्यः स वै
वणिक् ॥ स वै स्वामी स वै भृत्यो गुणलुब्धौ न कामुकौ ५ आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिषजात्मनः ॥ न स्वामी भृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो रातिचाशिषः ६

चोदयात् चोदयति धियो यो नः प्रचोदयादिति श्रुतेः ३ वचनार्थमेव तथोच्यते इति किं न स्यादत्राह नान्यथेति असिद्धगुरुत्वान्यथानुपपत्त्या न वचनं युक्तमित्यर्थः इतोऽपि भृत्यलक्षणजिज्ञासैव प्रयोज
नेत्वं दृष्टव्यं न स्यात् नान्यथा तद्वेष्टनघातकत्वं दोषापत्तिः स्यात् तानि शौचत्वेन न च क्लेशाशयवानाह नष्टेति न केवलमिदं गुरुत्वमार्गमात्रप्रदर्शकः किंतु गम्यं चातो विप्रलोभनं न युक्तमतो वाह नष्टेति पारदर्शि
नः पारं चांतं द्रष्टुमिच्छतः ४ ननु भगवत्प्रकाशमायाश्रीर्दानवचनमस्तु नाम प्रलोभनं तत्कामुकस्याभिष्टानावचनेनाकांक्षिताभिधानं स्यादिति तत्राह यस्तइति ते तव स काशात् आशिषः संपदः से
वायाः तर्हि स इति तत्राह स इति वचनसंभक्तविति धातोः संभजनं विक्रयं द्रव्यं प्रत्यक्षदानलक्षणं तत्कामं वणिग्यै । हि अयं चार्कं चित्सु कृतकरण लक्षणदानेन भवाद्दशाब्जानां तुण्यलक्षणफलदानं करोतीति
यस्मात्तस्माद्विप्रमितिर्नार्थः आशास्ते इच्छति अनेन फलदस्य स्वामित्वविषयिणो भवतीति दर्शितं तर्हि कयोः स्वामिभृत्यभाव इति तत्राह स वा इति लुभगाध्य इति धातोः भक्त्या विगुणोद्वेकाकांक्षिणौ गुणलु
ब्धौ मिषः फलानि न कामुकौ ५ ननु भयोः फलकामित्वे को दोष इति तत्राह आशासान इति स्वामिनिसमेता आशिषजात्मनः स्वस्याशासानो यः स भृत्यो न वै नैव किंतु यतिमदृष्टं वरदानादिना भृत्यात्वं
स्य स्वामित्वमिच्छन् यो भृत्यापाशिषो रातिददाति स स्वाधीनः । कल्पितस्वाभैसांगित्वेन तच्छब्दस्य मुख्यार्थालाभात् ६

मन्त्रोक्तिमभूदिति तत्राह अहंत्विति अनपाश्रयोभृत्यप्राप्यफलानाश्रयः स्वामीव्याहृतस्वामीत्यर्थः एतदेवद्वयपति नान्यथेति निष्कामत्वेनभृत्यत्वंम अनपाश्रयत्वेनस्वामित्वं तव एतस्मा
दन्यथाप्रकारांतरेणावयोरर्थोनास्ति कित्त्यकारांतरं तत्राह राजेति इहलोकपथाराज्ञःसेवकस्यचस्वाज्ञानतिलंघनप्रतीत्यादिलक्षणश्चेतनादिलक्षणस्वार्थोस्ति तथेति ७ ननुशक्तेषुप्रतिपाद्यमानसेव्यसे
वकभावोज्ञानवृत्तेयभावोदात्तस्वीकर्तृभावइत्यादिसंबंधलक्षणार्थसंभवादावयोरर्थोनास्तीतिनिषेधःकथंक्रियतइत्याशंकांपरिहर्तुमाह यदीति नान्यथेश्वरभाषितमितिवचनात् भवदुक्त अन्यथा
साधुदिविभीत्याचतंवृणइत्यतोवाह यदीति रादानइतिवातुः काम्यतइतिकाम्याः अभिमताएववरास्तान्कामानांविषयाणाअसंरोहंसन्पगनुत्पादनामवरवृणइत्यन्वयः ८ केनदोषेणतेषामनुत्पा
दःकार्येतइतितत्राह इंद्रियाणीति येषांकामानांविषयाणांजन्मनाइंद्रियादयोनश्यंतितेषामितिशेषः सर्वेन्द्रियाणांजरयतितेजइतिभ्रुतेः आत्माभक्तिः ९ ननुकामासंरोहोनाप्रकाममोक्षोविवक्षित
स्तस्मात्किंफलमितितत्राह विमुंचतीति भवायपुनर्जननाय १० भवब्रमनादिलक्षणाभक्तिश्चतत्फलमित्याह नमइति भगवतइत्यनेनकिंचित्पूज्यमात्रवस्तुसिध्यत्यतःपुरुषायेत्यनेनापिकाश्चिदेवे

अहंत्वकामस्त्वद्गतस्त्वंचस्वाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहावयोरर्थोराजसेवकयोरिव ७ यदिरासीशमेकामान्वांस्त्वंवरदर्षभ ॥ कामानांहृद्यसंरोहंभवत
स्तुष्टुणेरम् ८ इंद्रियाणिमनःप्राणाआत्माधर्मोधृतिर्मतिः ॥ ह्रीःश्रीस्तेजःस्मृतिःसत्यंयेषांनश्यंतियजन्मना ९ विमुंचतियदाकामान्मानवोमनसिश्रितान् ॥
तल्लैवपुंडरीकाक्षनभवायावकल्पते ॥ नारदेनोपादिष्टंमेतवमंत्रमिमंस्मरे १० ओंमोभगवतेतुभ्यंपुरुषायमहात्मने ॥ हरयेद्रुतसिंहायब्रह्मणेपरमात्मा
ने ११ ॥ श्रीनृसिंहउवाच ॥ नैकांतिनोमेमयिजातिवहाशिषाशासतेऽमुत्रतथाभवादृशाः ॥ तथापिमन्वंतरमेतदत्रैतयेश्वराणामनुमुंक्ष्वभोगान्
१२ कथामदीयाजुषमाणःप्रियास्त्वमावेश्यमामात्मानिसंतमेकम् ॥ सर्वेषुभूतेष्वधियज्ञमीशंयजस्वयोगेनचकर्महिन्वन् १३ भोगेनपुण्यंकुशलेनपा
पंकलेवरंकालजवेनहित्वा ॥ कीर्तिविशुद्धांसुरलोकगीतांवितायमामेप्यसिमुक्तबंधः १४ यएतत्कीर्तयेन्मह्यंत्वयागीतमिदंनरः ॥ त्वांचमांचस्मरन्का
लेकर्मबंधाद्विमुच्यते १५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ वरंवरयएतत्तेवरदेशान्महेश्वर ॥ यदनिंदित्यितामेत्वामविद्वांस्तेजएश्वरम् १६ बह्मवर्षाशयःसाक्षात्स
र्वलोगुरंप्रमुस् ॥ भ्रातृहेतिमृषादृष्टिस्त्वद्देमयिचावधान् १७

त्यल्लोमहात्मनइति कोसावित्यतोहरपइति हरिश्चब्दस्थानेकार्थत्वादप्रकइत्यतोऽद्भुतेति त्रिपैक्याणिनात्वयार्कस्यादित्यतोब्रह्मणेइति अस्याप्यनेकार्थत्वादप्रकइत्यतःपरमात्मनइति ११ अह
त्वकामइत्येकांतभक्तलक्षणंयत्त्वयोक्तं तत्सत्यं तथापिमाज्ञाकारिणस्तवपुण्याभिवृद्धिःस्यादतएतत्कृतंयमित्याह नैकांतिनइति कितदितितत्राह तथापीति १२ ननु कर्मजल्लनानानिच्छयाह
तावर्तंकालंमयाकंठशोषमकारि तदरण्यरोदनवद्वच्यर्थमभूद्यतस्त्वंतत्रैवस्नाहीत्युपादिशस्यतस्त्वदाज्ञानुल्लंघ्यात्त्वमेवजानासीतिशंकारोगनिर्मूलनायसुखसाध्यमौषधंधिवास्या मीत्याशयवानाह क
थाइति बहुवचनेनसर्वविताइदिकथाउपलक्षयति भूतेष्वित्युपलक्षणंचरुपुरोदशादिष्पयिज्ञमूर्तिसिंहितइतियोगेनभक्तियुक्तघ्यानेनहिन्वन्नाशयन् १३ नन्वेतावतामर्मांकालांतरभाविनीत्वत्मा
सिःस्थादेवेत्याह भोगेनेति मुक्तावनभिमत्तंपुण्यंभोगेनक्षयित्वाप्रायाश्चत्तादिकुशलकर्मणापार्पणनिर्मूलयित्वा वितायवित्स्तुत्य १४ मयातवोक्तयोगकरणाशक्तस्यानापाससाधनयोगमुपादिशामी
श्रुपसंहरति यइति ब्रह्मामुदिश्य युक्तकाळे १५ अभिमतमित्युक्तत्वादित्त्वत्त्वभिमत्तंवृणोइत्याह वरमिति तेसकाशात्अनेनदानुस्वीकर्तृभावसंबंधोस्तीतिज्ञायते १६ १७

शुद्धयैसाधनांतरानुष्ठाननापेक्षितमित्याह पूतइति १८ नकेवलमयमेवपितापूतः किंतु जन्मांतरोपविद्यमानाः पितरः पूताः स्युरित्याशयवानाह त्रिःसप्तभिः पितृभिः सह तेनघ ॥ साविशुद्धिर्मत्कटाक्षपात्रीभूतस्वज
म्भनेत्याहयत्साधोस्यति १९ एतद्व्यायमन्यत्रादिदशति यमेति कीकटाइतिपाठेआभीराइत्यर्थः २० ननुत्वद्भक्तानामेवंविधमाहात्म्यंकस्मादित्याशंक्यतपोवृद्धिपहेतुर्हि साधभावादित्याह सर्वा
त्मनेति । सर्वात्मनायदपि किंचनकृकलासादिकमपि तस्मात्प्राणभूतः प्राणनविच्छिन्नादपिकृकलासस्योति श्रुतेः तन्ननिमित्तमाह मद्रावेनेति ईश्वरोजीवकलयाप्रविष्टइतिवचनात् सर्वत्रममभावः सत्तास्ती
विभावोभावानां निरंतरानुस्मरणं तेन गतस्पृहाः नष्टस्पृहाः । हिंसायाः कारणं निमित्ताभावान्नैमित्तिकाभावइत्यर्थः २१ इहलोकेपेमद्रक्ताः पुरुषाभवंतिविचिंत्येतेन हिंसांतीत्यन्वयः मद्रक्तेष्वपितवनि
शेषोस्तीत्याहभवनिति अतिरूपधृक्कृष्टातस्थलभूतः स्वलुशब्देनकांक्षिभिषिष्याविशिष्टानां सर्वेषामित्यर्थोद्यत्वातेनयावत्तावदित्यर्थः । अतस्तुतात्त्विकान्देवान्नारदादींस्तथैवच मद्रादादुत्तमः कोटुविष्णुमत्
जगत्प्रइतिवचनात् निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनयेखल्वित्यभिधानम् २२ मीत्पताभगवद्वेषीतमत्वात्तत्प्रेतकार्याणि न करोमीति मीतर्माभूत् श्रौतंस्मार्तनलंघयदिति तिवचनात् मद्राज्ञातान्यापि

तस्मात्पितामेपूयेतदुरंताडुस्तरादधात् ॥ पूतस्तेपांगसंदृष्टस्तदाकृपणवत्सल १८ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिःसप्तभिः पितृपूतः पितृभिः सह तेनघ ॥ य
त्साधोस्यकुलेजातोभवान्वैकुलपावनः १९ यत्रयत्रचमद्रक्ताः प्रशांताः समदर्शिनः ॥ साधवः समुदाचारास्ते पूयंत्यपि कीकटान् २० सर्वात्मनानर्हि सं
तिभूतग्रामेषु किंचन ॥ उच्चावचेषु दैत्यैर्मद्रावेन गतस्पृहाः २१ भवंति पुरुषा लोके मद्रक्तास्त्वामनुव्रताः ॥ भवान्मेसलुभक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् २२ कुह
तेप्रेतकार्याणि पितुः पूतस्य सर्वशः ॥ मदंगस्पर्शनेनांगलोकान्यास्यति सुप्रजाः २३ पित्र्यंचस्थानमातिष्ठयथोक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ मय्यावेश्य मनस्तात
कुरु कर्माणि मत्परः २४ ॥ नारद उवाच ॥ प्रह्लादोपितथाचक्रे पितुर्यत्सांपरायिकम् ॥ यथाह भगवान् राजन्नभिषिको द्विजोत्तमैः ॥ प्रह्लादस्तु तथा कार्षीद्रा
ज्यं निहतकंटकम् २५ प्रसादसुमुखं दृष्ट्वा ब्रह्मानरहरिहरिम् ॥ स्तुत्वा वाग्भिः पवित्राभिः प्राह देवादिभिर्दृतः २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवदेवास्त्रिधा भ्यक्षभू
तभावनपूर्वज ॥ दिष्ट्या ते निहतः पापो लोकसंतापनो सुरः २७ यो सौ लब्धवरो मत्तो न वध्यो मम स्मृतिभिः ॥ तपोयोगबलो ब्रह्मसमस्तनिगमानहन् २८ दि
ष्ट्या स्थितनयसाधुर्महाभागवतोर्मकः ॥ त्वया विमोचितो मृत्योर्दिष्ट्या त्रातस्त्वया धुना २९

कर्तव्यानि नावैष्णवाय वा तव्ये नोर्दोषं दुर्नतं दुलभित्येतदसंबोधीवषयत्वेन सावकाशीमत्याशेपनाह मदंगेति सुप्रजाः सुपुत्रः २३ पितृमेधं कृत्वा विरज्य वनं न ब्रज किंतुराज्यं कुर्वित्याह पित्र्यामि तिराज्यं
कुर्वन् पितृवल्लोकोपद्रवंतं कुह किंतु ब्रह्मवाद्युक्तवर्मणेत्याह यथोक्तीभिः न तावता पूर्वे तेऽन्यच्चावश्यकमित्याह मयीति कर्माणि सामादिविषयाणि पूजादीनि वा २४ भगवद्ज्ञानुल्लघनेन भगवत्प्रीतिः
स्यादितत्कृत्वा तदाज्ञाकरणप्रकारमाह ॥ नारदइति ॥ सापरायिकं नारदौक्तिकम् २५ तन्नागतेषु देवेष्वेकतमेनापि सल्ला गोहरेरभून्वा आद्येकेन द्वितीयैर्देवैर्यथाकोविशेषः किंचसेव्यसेवकादिभा
वाभवेन ब्रह्मविद्याधिकारोप्युत्पादितः स्यादित्याशंकोपरिहरति प्रसादेति देवादिभिर्देवैरित्यनेनैतरेपि स्वच्छंदवचनं कृतमिति ज्ञातव्यम् २६ दिष्ट्या सुखमभूत् २७ मम सकाशात् सृष्टं सर्जनं मे साम्नि
तेषु श्रितस्तेर्मपात्तुं इतिर्यर्थः २८ दिष्ट्या सज्जनसुखहेतुतः अधुना तस्मै दिष्ट्या सुखं ब्रह्मणो वरो हत इति शेषः २९

अनेनपुत्रान्केवलं दैत्यहननमेवमप्योजनं किं त्वन्यथास्तीत्याह एतदिति ३० एवंस्तुतोभगवान्कमनुग्रहमकार्षींतेषामिति तत्राह श्रीभगवानिति निसर्गतः क्रूराणां अमृतं पयः देवाभ्योऽल्लेक्ष्यैरेवमृतं न विमुक्तिमिति अत्र हिरण्यकशिपुर्मतेरेषां न्येषां न दातव्य इत्याज्ञाक्रियते न त्वस्य हि । यथा हिरण्यकस्यादादंतः स्थितहरीरित इत्यादिना स्वप्रेरितत्वावगमादिति ३१ मद्रृत्यानामापयोग्यप्रत्यक्षत्वे हेरुरेव पुं परिचयवहारेण व्याप्यंति देवमनुष्या इति श्रुतेः देवस्वभावोपःसमिहितः स्यादिति मत्वा तद्व्रक्षणार्थं तद्विग्रहेणादृष्टो भूदित्याह नारद इति सर्वभूतानामहश्य इत्यनेन भक्तानुकेपित्वं दर्शितम् ३२ अनंतरं ब्रह्मदेन ब्रह्मादयो देवाः सत्कृता ज्ञातमनोभगवदनुग्रहाब्रह्मत्वेनाहंभावेन धिक्कृताः आद्ये वैष्णवाचारः प्रवर्तितः स्यात् द्वितीये भगवच्छिष्यगंगजज्ञानवत्स्यादिति तत्राह तत इति भगवतः कलालेशायेषु ते तथा भगवतो भिक्षांशावा ३३ भगवच्छिष्येन ब्रह्मणा विदमन्वग्राहीत्याह तत इति अनेन भक्तेन भगवद्भक्तेषु यथा योग्यं प्रेमकर्तव्यमिति शाखाचारो दर्शितः ३४ ब्रह्मादवरदानानंतरं भगवता स्वाचारत्वेन यददर्शनं भकारितदस्माभिरप्यनुष्ठेयमिति कृत्वा ब्रह्माद्या अपि स्वगृहान्यपुरित्याह प्रतिनंचेति ३५ इदानीं विशकलितोक्तमर्थं निक्षिप्योपसहरति एवमिति हृदि स्थितेन वैरभावेन हेतुना हरिणा हतौ ३६ ३७ प्राक्तन

एतद्वपुस्ते भगवन्ध्यायतः प्रयतात्मनः ॥ सर्वतो गोमृसंत्रासान्मृत्योरपि जिवांसतः ३० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भैवं विधोसुराणां ते प्रदेयः पद्मसंभव ॥ वरः क्रूनि सर्गाणामहीनाममृतं तथा ३१ ॥ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् राजन ततश्चांतर्दधे हरिः ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां पूजितः परमेष्ठिना ३२ ततः संपूज्य विधिवद्ब्रवंदे परमेष्ठिनम् ॥ भवं प्रजापतीन्देवान् प्रह्लादो भगवत्कलाः ३३ ततः काव्यादिभिः सार्द्धं मुनिभिः कमलासनः ॥ दैत्यानां दानवानां च प्रह्लादमकरोत्पतिम् ३४ प्रतिनंचततो देवाः प्रयुज्य परमाश्रितः ॥ स्वधामानिययूराजन् ब्रह्माद्याः प्रतिपूजिताः ३५ एवं तौ पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वं प्रापितौ दितेः ॥ हृदि स्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३६ पुनस्तौ पूर्वशापेन राक्षसौ तौ बभूवतुः ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौ हतौ तौ रामविक्रमैः ३७ शयानौ युधिनिर्भन्न हृदयौ रामसायकैः ॥ तच्चित्तौ जहतुर्देहं यथा प्राक्तनजन्मनि ३८ ताविहाद्य पुनर्जातौ शिशुपालक रूपजौ ॥ हरौ वैरानुबधेन पश्यतस्ते समीयतुः ३९ एनः पूर्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः ॥ जहृस्ते ते तदात्मानः कीटाः पेशस्कृतो यथा ४०

जन्मनि जपविजयशब्दवाच्यौ

पूर्वजन्मनियथासच्चित्तैतथाप्रापीति शेषः हिरण्यकशिपुर्हिरण्याल्लोऽप्यो पूर्वजन्मनियथातथेति वा ३८ वैरानुबधेन वैरोपसर्जनेनानुबधेन स्नेहेन समीयतुर्हरीरिति शेषः तत्रासुरौ तमईयतु रित्यनुसंधेयं सम्यक् भक्त्यैव श्रीहरिप्राप्तिः तदभावेन तमएवेति चोक्तनायसमित्युपसर्गः मधुकैटभौ भक्त्यभावाद्दूरीभगवतो मृतौ तमएव क्रमादासौ भक्त्या चैवो हरिपयौ इति वचनात् ३९ अन्येषामपि सद्भावेन तदुपलक्षणा र्थमुक्तामित्यभिप्रेत्याह एन इति अत्रापि वैरानुबधेनेत्यनुवर्तते ये राजानः पौंड्रकादिशब्दवाच्यास्तेष्वसुरदेहेष्वाम्ना रूपविशेषोपेक्षां ते तथा तत्रापि तस्मिन् कृष्णे आत्मा चित्तं ये पतितं तथा तदनुष्ठितपुण्यफलस्वीकारार्थं तत्राविष्टास्तद्भक्ता इत्यर्थः ते भक्त्यैव यत्पूर्वकृतं तत्संबंधा प्राप्तमेनः पापं तज्जहृः तद्विहाद्यपि प्राप्तिपुण्यप्रचयेन तं हारीरपीयुः तएव कृष्णवैरिणो नादिकालमारभ्य भगवद्दोषिणः कृष्णाश्च तामसाश्च वैरिणः वैरिणो राजानो राजसाः तमः प्रकृतयो देव्याः तदात्मानो द्वेषकृपिणः ते जन्मममृतिचरिण्येदेनः तेन पोपेन वैरानुबधेन निरंतरवैरिचितया पूर्वकृतं ब्रह्मणा पूर्वकृतं भोजं जहृः जहृः इत्यन्वयः ओहाङ्गताविति यातुः इति सत्सकहास्तन्यसमुकुलं तुरंगमेकहास्ते (?) इति प्रयोगश्च अंतर्भक्त्या दिसाधनसाधनं तं इतरत्र द्वेषपूर्त्यनंतरमित्यत्र तस्य तावदेव चिरमिति श्रुतेः अने

नविन्महत्पुण्यकर्मकरातितास्तातः क्षीयत इत्यादि ॥ कीटापेशस्कृताचित्तनयापेशस्कृताकारमाशुवाति ननु तदात्मत्वं अत्र प्रमाणं पौंड्रकेनरकेचैवशास्त्रेकेतेचरुकिमपि आविष्टारतेहरेर्भक्तास्तद्भक्त्याह
रिमीपिरे असुरास्तु स्वयंतेनुमहात्मसिपातिताइतिवाक्यम् ४० अत्रापितारनम्यमस्तौरयाह यथेति मिदांविशेषं भेदोविशेषेदलनइत्यभिधानं अभिदामसंप्रज्ञातसमाध्यवस्यांययुरितिवा साम्यंनिर्दोषत्वा
विचतुर्भुजलक्षणं अन्यथाकीटापेशस्कृतोघ्यानेनेकेचनपेशस्कृतोभवंति ननुसएवपृथग्गृह्यमानत्वादित्ययं दृष्टान्तो नर्थः स्यादिति ४१ ग्रंथाधिकभयादुपसंहरति आख्यातमिति अतश्चैद्यादयो
दमघोषसुतादीनामित्यादिबहुवारोक्तिर्भेकेरनादिकालसंबन्धित्वद्योतनार्था अन्यथावेनादीनामित्याद्युक्तिरपि स्यात् ४२ अद्वाजननायस्तौति एषेति ब्रह्मण्यदेवस्यरामस्य चशब्दाब्रह्मसिंहस्य यत्र
कथायात् ४३ भक्त्यादिकेभेवमुक्तिसाधनंनद्वेषादिकमित्येतदत्रप्रतिपाद्यतइत्युपसंहरति प्रह्लादस्येति भक्त्यादिलक्षणो धर्मश्चात्रकथितइत्यन्वयः ४४ येनभक्त्यादिलक्षणधर्मेणहारीमितरेभ्यो
व्यावर्तयति सगैलि अव्यत्ययोयथास्थितत्वम् ४५ आत्मानमधिकृत्यवर्तमानमिद्विषादिस्वरूपचकथितमस्मिन्नाख्यानइत्याहुः तदुपाख्यानइति अत्रैवपार्षदोविष्णोरित्यावृत्तानुकथनचभक्त्यादि

यथायथाभागवताभक्त्यापरमयाभिदाम् ॥ नृपाश्चैद्यादयःसाम्यंहरेस्तर्जितयाययुः ४१ आख्यातंसर्वमेतत्तेयन्मात्वंपरिगृष्टवान् ॥ दमघोषसुतादीनां
हरेःसाम्यमपिद्विषाम् ४२ एषाब्रह्मण्यदेवस्यकृष्णस्यचमहात्मनः ॥ अवतारकथापुण्यावधोयत्रादिदैत्ययोः ४३ प्रह्लादस्यानुचरितंमहाभागवतस्य
च ॥ भक्तिज्ञानविरक्तिश्चयाथात्म्यंचास्यवैहरेः ४४ सर्गस्थित्यप्ययेशस्यगुणकर्मानुवर्णनम् ॥ परावरेषांस्थानानां कालेनाव्यत्ययोमहान् ४५ ध
र्मोभागवतानाचभगवान्येनगम्यते ॥ आख्यानस्मिन्समाख्यातमाध्यात्मिकमशेषतः ४६ यएतत्पुण्यमाख्यानंविष्णोर्वीर्योपबृंहितम् ॥ कीर्तयेच्छ
द्वयाश्रुत्वाकर्मपार्शेर्विमुच्यते ४७ एतद्यथाद्यपुरुषस्यमृगेंद्रलीलादैत्येन्द्रयूथपवधंप्रयतःपठेत ॥ दैत्यात्मजस्यचसतांप्रवरस्यपुण्यंश्रुत्वानुभावमकुतोभ
यमेतिलोकम् ४८ यूयंनृलोकेवतभूरिभागालोकंपुनानामुनयोभियांति ॥ एषांगृहानावसतीतिसाक्षादूढंपरं ब्रह्ममनुप्यलिंगम् ४९ सवाजयंब्रह्ममह
द्विमृग्यैवत्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ प्रियःसुहृद्वस्वखुमातुलेयआत्मारहीयोविधिकृदुरुश्च ५०

कमुक्तिसाधनंनद्वेषादिकमितिज्ञापनाय येनभागवतधर्मेणैवभगवान्गम्यतेनद्वेषादिनेतिशेषः भक्तिज्ञानविरक्तिश्चनवकंश्रवणादिकं धर्मोभागवतःभोक्तस्तद्भक्तेषुतथानवेतिवचनाद् भागवतधर्मेणैवश्रीह
रिर्गम्यतइति कथमुच्यते भक्त्यादिनाविनेतीयमाशंकापरिहृता भक्त्यादेर्धर्मशब्दवाच्यत्वाद् श्रवणकीर्तनंविष्णोरित्यादिश्रवणादिनवकम् ४६ अधुनाख्यानकीर्तनादिनायत्पुण्यं तदाह यइति ४७
सामान्यतज्जंविवृणोति एतदिति ४८ ननुप्रह्लादानुभवस्यात्युत्तमत्ववर्णनेनयुधिष्ठिरादीनांततोऽवमत्वंप्रतीयतइतिमंदाशंकापरिहरति यूयमिति मुनयएतानिति यथावीत्यवर्तयंति बत
विस्मये खेदानुकेपासंतोषविस्मयमंत्रणेवतेति ४९ ननुपरब्रह्मणिमुक्तिगाइत्यतःपरब्रह्मशब्देनविष्णुत्वनिश्चयःकथमितितत्राह सवाइति कैवल्येनानासक्तत्वेनयन्निर्वाणसुखमशरीरसुखं तस्यानुभूतिर
मुन्मोयस्यसतथा अनन्ययोग्यस्वरूपानंदमनुभवतीत्यर्थःअनेनविष्णुत्वंनिरणायि विधिकृदाज्ञाकारी गुरुर्हितोपदेश ५०

ननु दुर्ज्ञेय रूपत्वं हे विष्णुलिङ्गं न हि सुज्ञेयमणुर्ज्ञेय आत्मा स इति श्रुते स्वरूपानन्दानुभवेत्वं सापुण्यभाजोपस्थितः कथं निर्णय इति तत्राह नयस्येति ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विष्णुः कृतटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अस्मिन् अध्याये हरौ भक्तिविधानार्थं रुद्रमाहात्म्यं कथयन् व्याजेन तन्माहात्म्यं प्रतिपाद्यते अधुना तत्रैकोरुद्रो न द्वितीयो वेतस्य इत्यादि श्रुतेः प्रतीयमान रुद्रस्याद्वितीयार्थत्वं प्रतिपाद्यमानैर्जनेर्भेदाद्भव्यव्ययेन पूज्यमानस्येशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानामित्यादि मन्त्रैः स्तूयमानस्य सतः रुद्रस्यासुरावेशात्संशयो भव इदं सर्वं भगवदधीनं न वेति तत्र दयालुर्भक्तवत्सलः श्रीनारायणो रुद्रस्य तं स शयमपाचकं कथं केनेति तत्राह स एष इति स भगवान्मूर्तिहात्मना ब्रह्म इतरेण दशहिरण्यकशिपुपुराः सरासुरजानि निर्मूलपित्वा प्रह्लादादिभक्तसमुदायस्यानुग्रहीता स एष पुष्पं ध्रुवभूतः श्रीकृष्णः पुरा कल्पविशेषे देवस्य । हरेः स्तुतिध्यानादिकं कुर्वाणस्य । रुद्रस्य रोदनाद्यवगतं तल्लक्षणस्यातएव तच्चाग्नः शिवस्यां संमायिनानेकशतसहस्रमायावताऽतएवार्थादल्पेन मयेन वक्ष्यमाण प्रतीकारकृत्वा तस्य रुद्रस्य भगवद्रक्तप्रधान इत्यादियशो विततं त्रिपुरनाशनेन व्यासमकरोदात्मनोति शयस्वामित्वेन तदनुग्राहकत्वेन च विमलमकृतेत्यन्वयः १ नापृष्टः कस्यचिद्भूयादिति वचनात्प्रसक्तं प्रमेयं विरहृत्य श्रोतुराजापृच्छति कस्मिन्कर्म

नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरुपंथियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भक्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेषमसात्वतां पतिः ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ नारद उवाच ॥ स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्विततं यशः ॥ पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना १ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन्कर्मणि देवस्य यशो भूजगदीशितुः ॥ यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णेनानेन कथ्यताम् २ ॥ नारद उवाच ॥ निर्जिता जसुरा देवैर्युध्यनेनोपबृंहितैः ॥ मायिनां परमाचार्यैर्मयं शरणमाययुः ३ स निर्ममेपुगस्तिस्त्रोहैर्मरौप्यायसीर्विभुः ॥ दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्यपरिच्छदाः ४ तामिस्तेऽसुरसेनान्योलोकांस्त्रींश्चेश्वरावृष ॥ स्मरंतो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५ ततस्ते सेश्वरा लोका उपासाद्येश्वरंततः ॥ त्राहिनस्तावकान् देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ६ अथानुगृह्य भगवान्माभैतेति सुरान्विभुः ॥ शरंधनुषि संधाय पुर्यामस्रं व्यमुंचत ७ ततोऽग्निवर्णा इषव उपेतुः सूर्यमंडलात् ॥ यथामयूखसंसंदोहानादृश्यंत पुरोयतः ८ तैः सृष्टाव्यसवः सर्वे निपेतुस्त्रिपुरौकसः ॥ तानानीय महायोगैर्मयः कूपरसेऽक्षिपत् ९ ॥ सिद्धा मृतरससृष्टावज्रसारा महौजसः ॥ उत्तस्थुर्मघदलनाद्वैद्युता इव वह्नयः ॥ १० ॥

गीति कस्मिन्कर्मणि मयो विपरीतं

चकार येनेति तु देवस्य यशोभूत् साचकीर्तिः कृष्णेन यथायथमुपचिता प्रचिता सकयाविशेषो मम कथ्यतामित्यन्वयः २ नारदः प्रश्नपरिहरति निर्जिता इति अनेन हरिणोपबृंहितैः अन्यसहायेनासुराजिता इत्येतदेवानान दोषाय विष्णवेक्षणेन स्य स्वतः सिद्धत्वाद्देशानां तापेक्षं न तु दोषाय यत्रासिद्धमपेक्षितमिति वचनात् ३ मयेन त्रिपुरनिर्माणं कर्म विपरीतं कृतमित्याह स निर्मम इति सतिसः दुर्लक्ष्यो दुर्ज्ञेयोऽपायसंयोगो नाशसंबन्धोतः प्रवेशसंबन्धो यासां तास्तथातएवाहं यवहु वरापुधादिपरिकराः ४ असुरसेनान्यः असुरसेनानायकाः ५ श्वराः सहरयः अत्राभि विष्णुसहितदेशानां रुद्रापोक्षितं न दोषाय त्रिपुरहननं रुद्रेण कार्यमिति हरिणा ब्रह्मचर्यात् इन्द्रादिभिर्वा ६ विभुः शिवः माभैत्येयुक्ता पुण्याभित्येकवचनं जातिविवक्षया ७ ततोऽधनुषोपसूखसंदोहारधिराशयः यतोयैः शरैः पुरापुराणि ८ सृष्टास्तमाव्यसवः गतमाणाः इदंच मयेन कृतं विपरीतमित्याशयवानाह तानिति ९ निद्रामृतरसोमृतसंतीवनरसः तस्मिन् सृष्टाः स्नाताः वैद्युताः विद्युत्संबन्धिनः चण्डैर्नजलादिना यथानाशोनास्ति तथैवाभिर्तान्मूययि १०

कथं कृष्णोपाचिताकीर्तिरतिमं प्रपरिहर्तुमाह विलोक्येति ११ कोसावितितत्राह वत्सइति द्विशब्देन विष्णुब्रह्माणमपेक्षते इति न दोषायेति तत्संज्ञकारित्वेनासिद्धत्वादिति सूचयति कालेभ्यर्थादिने
 ग्रंथोत्तरसिद्धत्वाद्विशब्देन भगवन्मायायास्तन्मायातोऽपरिमितमाहात्म्यमस्तीति सूचयति ॥ १२ ॥ स्वकृतापराधप्रहाणापस्वस्य भगवद्भक्तिप्रकटनाय च मपस्तद्विषयज्ञानं च ममास्तीत्याभिप्रायेणाह
 तस्येति तदैत्यवधोपायकरणं किंचित्कालमसुराणां जयदायिनीमिदानीं दिवानामिति दैवगतिम् १३ किंजगादिति तत्राह देवइति आत्मनः स्वस्य अन्यस्य देवदत्तस्य चेति द्वयोर्देवेन विष्णुना दिष्टं
 ह्यंन्यपोहितुं अन्यथाकर्तुं इहजीवराशौ देवोसुरोन्मोवाकश्चनेश्वरसमर्थोनास्तीत्यतस्तूष्णीं भावएव वरीयानेत्यर्थः १४ ननु सिद्धरसपानं न्यर्थमिव प्रतिभाति त्रिपुराणामनाशादित्याशंक्यतया
 ज्ञासाधनमाह अथेति अथ दैत्यजीवसाधनरतनाशानंतरं स्वामिः शक्तिभिः भूष्यादिभिः शंभोः आध्यात्मिकगुह्यसाधनरथादिकं न्ययादित्यन्वयः । धर्मादिवलोपेतत्वात् अभेद्याभिः १५ कित्ताधानिकमिति

विलोक्य भग्नसंकल्पविमनस्कं वृषध्वजम् ॥ तदायं भगवान्विष्णुस्तस्योपायमकल्पयत् ११ वत्स आसीत्तदा ब्रह्मा स्वयं विष्णुरयं हिमौः ॥ प्रविश्य त्रिपुरं का
 छेरसकूपासृतं पपौ ॥ तेऽसुराद्विपश्यंतो न न्यषेधन्विमोहिताः १२ तद्विज्ञाय महायोगीरसपालानि दंजगौ ॥ स्मरन्विशोकः शोकार्तान् स्मरन् दैववर्तिचताम्
 १३ देवोसुरो नरोवा नेश्वरोस्तीह कश्चन ॥ आत्मनो न्यस्य वादिष्टदेवेनापोहितुं द्वयोः १४ अथासौ शक्तिभिः स्वामिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् ॥ धर्मज्ञानवि
 रक्त्यादितपोविद्याक्रियादिभिः १५ रथं सूतं ध्वजं वाहं धनुर्वमशरादियत् ॥ सन्नहोरथमास्थाय सशरं धनुराददे १६ शरं घनुषि संघायमुहूर्तेऽभिजितीश्वरः
 भगवत्तेजसागुप्तो ददाह त्रिपुरं नृप १७ दिवि दुंदुभयो नेहुर्विमानशतसंकुले ॥ देवर्षिपत्न्यसिद्धेशाजयेति कुसुमोत्करैः १८ अवाकिरञ्जगुह्यं नृपानृतुः
 रोगणाः ॥ एवं दग्ध्वापुरास्तिष्ठो भगवान्पुरहानृप १९ ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधामप्रत्यपद्यत २० एवं विधान्यस्य हरेः स्वमायया विडम्बमानस्य
 नृलोकमात्मनः ॥ वीर्याणि गीतान्यृषिभिर्जगद्गुरोर्लोकान् पुनानान्यपरंवदामि किम् २१ इति श्रीभगवते म० सप्तमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ६४ ॥ श्री
 शुक उवाच ॥ श्रुत्वेहितं साधुसभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः ॥ युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदाश्वितः पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भुवः १ युधिष्ठिर उवाच ॥
 भगवच्छ्रोतुमिच्छामि नृपां धर्मसनातनम् ॥ वर्णाश्रमाचारयुतं यत्पुमान् विदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमेष्ठिनः ॥ सुतानां संमतो ब्रह्मस्त
 पो ज्ञानसमाधिभिः ३ नारायणपराविप्राधर्मैर्गुह्यं यथाविदुः ॥ करुणासाधवः शान्तास्त्वद्विधानतथापरे ४

तदाहरणमिति भगवतो हरेस्तेजसागुप्तो रक्षितः १६ १७ यशोविततिप्रकारमाह दिवीति जयेत्युक्त्वा जगुरित्यनेन यशोविततिर्ज्ञापिते १८ १९ ब्रह्मादिभिर्ब्रह्मोत्पन्नैः सनकादिभिः इमारुद्रायास्थि
 रघन्विनेमिरक्षिप्रेषवइत्यादिदेववाक्यैर्वा २० शंभोः पुरदहनमाहात्म्ययत्तत् श्रीनारायणैकनिष्ठमित्याशयेनोपसंहरति एवं विधानीति अपरं भगवच्चरितं तद्वदेति शेषः अपरमन्यद्वस्त्वेवं विधमाहा
 न्यपेतेति किं वदामि न किमपीति वा २१ ॥ इति श्रीभगवते सप्तमस्कंधे विज० कृ० टी० एकादशोऽध्यायः ११ ॥ भगवद्भक्त्या यथावद्वर्णाश्रमाचारचरणेन सुमुत्पन्नापरोक्षज्ञानेन प्रसन्नो हरेः स्वस्वयोग्यां भु
 क्तिवदातीत्येतदर्थमुच्यते नरेषामव्यापानामारंभः तत्र वर्णाश्रमधर्मांश्चेत्तु कामोयुधिष्ठिरो नारदं पृच्छतीत्याह श्रुत्वेति महत्तमानाग्रण्यस्य श्रेष्ठस्य उरुक्रमेहरावात्मानो यस्य स तथा तस्य दैत्यपतेः प्रह्लाद
 स्य ईदित्त्वरितं साधुसभासभाजितं सभाशिवं महत्तमानां ब्रह्मादीनां उत्तमस्य दैत्यानामपि पशुह्रुकमात्मनो नारदस्येति वा १ धर्मविशिनष्टि वर्णैति वर्णाश्रमाचारयुतं युमिश्रवदिति वातुः १ ३ ४

६ पुरुषार्थोपयोगित्वाद्भक्तुमिच्छामीत्याह योवतीर्षेति दाक्षायण्यानाभ्रामूर्तो धर्मतोयर्मप्रवर्तनार्थं स्यादध्यधिकईश्वरइत्यभिधानादीश्वरतपउद्दिश्यबदरिकाश्रमआस्तइत्यन्वयः बदरिकाश्रमेत
पोष्यास्तइतिवा ६ सत्रानुष्ठानधर्मविषयज्ञातेभिप्रवृत्तिः स्यादधिकारिणामितितमाह धर्ममूलमिति धर्ममूलं धर्मविषयः सर्ववेदमयः सर्ववेदप्रतिपाद्येषु प्रधानः अनेन रुद्रादयो निवृत्ता इति ज्ञातव्यं
न केवलं धर्मविषय एव तत्प्रतिष्ठापकश्चेत्यतो धर्ममूलमित्यत्र प्रमाणं सर्ववेदमय इति प्रमाणांतरं चास्तीत्याह स्मृतिरिति प्रमाणमितिशेषः भगवत्प्रसादहेतुत्वात्प्रमाणमित्याह येनेति अनेन भगवत्
त्वज्ञैः स्मृतो धर्मो न कपिलादिभिरित्युक्तमवति ७ विषयं निरूप्य सर्वसाधारणं सर्वधर्मसाधनमाह सत्यमिति सत्यादिचतुष्टयमंतरंगतितिक्षादिकमुपायमिति ज्ञातव्यम् ८ ग्राम्ये होपरमः विषययोगे
च्छानिवृत्तिः विषयाविषययेहेक्षामाणिनां स्वतएव निरूप्य कर्मचेष्टा इहा तस्याः पर्यालोचनं मोक्षविपरीतप्रवृत्तिदर्शनं वा मौनं मंत्रार्थोचितं प्रलापवर्जनं वा आत्मविमर्शनमात्मविचारः ९ तेषु नृषु आत्म
देवताबुद्धिः परमात्मा स्थित इति ज्ञानं सुतरामित्यनेन नृषु विशेषतः कर्तव्यमिति सूचयति अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियसंयमः दमः क्षमार्जवदानं सर्वेषां धर्मसाधनमिति स्मृतत्वादेष्टां धर्मां गत्वं ननु धर्म
स्वमिति ज्ञातव्यम् १० ननु तर्हि कोयं धर्मो नो मेत्याशंक्य सर्वसाधारणं धर्ममाह श्रवणमिति महर्वापागतिः स्थितिस्तस्याः सेवा संगतेः सेवेति वा । दास्यात्मसमर्पणयोरेकार्थत्वात् कथं पृथग्ग्रह

नारद उवाच ॥ नत्वा भगवतेऽजाय लोकानां धर्महेतवे ॥ वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुखाद्भुतम् ५ योवतीर्यात्मनोऽंशेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः ॥ लोका
नां स्वस्तये ध्यास्ते तपो बदरिकाश्रमे ६ धर्ममूलं हि भगवान् सर्ववेदमयो हरिः ॥ स्मृतिश्च तद्विद्वान् ज्ञानेन चात्मा प्रसीदति ७ सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षे
ग्याशमोदमः ॥ अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्यायजार्जवम् ८ संतोषः समदृक्मेवाग्राम्ये होपरमः शनैः ॥ नृणां विषययेहेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ९
अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथार्हतः ॥ तेष्व्वात्मदेवता बुद्धिः सुतरां नृषु पांडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महातांगते ॥ सेवेज्यावनातिः सख्यं दास्य
मात्मसमर्पणम् ११ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः ॥ त्रिशलक्षणसंगुक्तः सर्वात्मा येन तुष्यति १२ संस्कारायद्यविच्छिन्नाः सद्भिजो वैदिकादयः ॥
इज्याध्ययनदानानि विहितानि द्विजमनाम् १३

पंक्तमित्याशंका अनाद्यनंतकालेषु यौक्तौ सत्सार एव च भविष्यश्चोदयत्येको विष्णुर्मां सर्वदेवतु इति समीतिकं ज्ञानं विद्यादात्मसमर्पणं बहिश्वरदासत्वं दास्यमित्युच्यते तु यैरित्यनेन परिहरणीया अनाद्य
नंतकालं भविष्यत्वा विष्णुः सर्वत्र मां प्रेरयतीति भीतिपूर्वकज्ञानमात्मसमर्पणं । प्रतिमादिसंविद्धितभगवद्दास्यज्ञानं दास्यम् ११ तारतम्यज्ञानार्थं ब्रह्मादिविषयश्रवणादिरपि धर्मः स्यादतो विशिष्यो
च्यत इत्यत उक्तं परइति एषेधे सर्वधर्माणां धर्मोधिकतमो मत इति वचनात्समुदाहृतइति समीचीनत्वं कुतोत्राह त्रिशलक्षणेति अनंतलक्षणस्य हरेर्ल्लिशलक्षणयुक्तत्वं तथापि पुरुषाकारो भक्तानां वंश
काशस इति वचनात् भक्तप्रकाश्याकारविषयविवक्षया सप्रपादश्चतुर्हस्तइत्यादिशालेषु पुरुषलक्षणस्य निरूपितत्वात् । इदं भक्तिप्रचयापमोक्तमिति ज्ञापते अनेन भगवत्प्राप्तोपरोधमो नान्यइत्युक्तमव
ति १२ एवं धर्मस्वरूपं निरूप्य तदधिकारिणं निरूपयति संस्कारा इति निषेकादिशमनानां तापे संस्कारास्ते यस्याविच्छिन्ना अव्यदिताः सद्भिजः स एवाधि कार्यत्रेति शेषः अविच्छेद्यत्वेन कर्तव्यत्वेको
हेतुरितितत्राह वैदिकेति वेदप्रतिपाद्यत्वेन प्रामाणिकत्वेन कर्तव्य इत्यर्थः नन्विदं द्विजमात्रसामान्यकिमेत्याह आदयइति स्त्रीणां ब्राह्मणजातित्वेपि मंत्रेषु क्रियाः एता इति यदतः शिष्टाचारत्वेन संवृहीतत्वात्
इदं वैदिकत्वेपि कर्तव्यत्वं ननु स्त्रीणां वैदिकसंस्काराभ्युपागानधिकारिस्त्वित्येदमवोचरं वैदिकादय इति वैदिका अवैदिकाश्च संतीत्यर्थः तदुक्तं निषेकाद्याः शमनानां तापे संविभेदतः क्रियाः गर्भाधान

भूतौपुंसवनं च स्पन्दनात्पुरा षष्ठेष्टयेवासीमतो मासतो जातकर्म च अहर्न्येकादशेनामचतुर्थमासि निष्क्रमः षष्ठे त्रयश्रमासे चूडाकार्यापयाकुलं एवमेतः ग्रमं याति बीजगमं स पुद्गवं तूष्णीमेता क्रिया स्त्री
या विवाहस्तु स मंत्रक इत्यादि तां पूषं छिन्नवतमा मेरय स्वयस्यां वीजं मनुष्यावपति यान ऊकू उशती विश्रया ते यस्यामुशंत. प्रहरामशेषं उषोय मे रराभृदयमा मेदन्नाभि मन्थया सर्वाहमास्मिरो
मशामं घारीणा मिवा विहा इत्यादि संस्कारमंत्राः ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च त्वारो वणं स्तेषां आद्याद्यो द्विजाः तेषां साधारण ग्रमं माह इत्येति ब्रह्मन्त्रि रविदृशूदावर्णां स्तवाद्याख्यो द्विजा इति स्मृतेः
इच्छाध्यापनदानानि विप्रस्य क्षत्रियस्य चेत्यादेः १३ एतान् पितृद्विजमात्रस्य न कितुर्विशिष्टानामित्याशयेनाह जन्मेति जन्मना कर्मणा वा वदातानां कारीर्यापयेत वृष्टिकामः मलवद्वा सप्तानसं वदेदित्यादिवे
दोदिताः क्रियाश्च विहिता इत्याह क्रिया इति । विशेषधर्ममाह विप्रयेति अध्यापनया जन्मप्रतिग्रहः ततो ब्राह्मणादन्यस्य क्षत्रियादेरप्रतिग्रहः प्रतिग्रहाधिको विप्रो याजनाध्यापनेतयेति वचनात् १४ प्रतिग्रहा
दिनापि प्रवृत्तिमभिप्रेत्य राजादि वृत्तिमाह राज्ञ इति आदिशब्देन न्यायतो दंडाद्यागत्येनं गृह्यते प्रजागोमु रित्यनेन प्रजागुमयेव ततो धनमाह तव्यं अन्यथा दुष्कृतमेवादत्त इति सूचयति वाशब्देन देवाद्युद्धंते देवा वि

जन्म कर्म वादातानां क्रियाश्च निगमोदिताः ॥ विप्रस्याध्यापनादीनितो न्यस्याप्रतिग्रहः १४ राज्ञो वृत्तिः प्रजागोमु रविप्राद्व । करीदीभिः ॥ वैश्यस्तु वार्ता
वृत्तिः स्यान्निर्यं ब्रह्मकुलानुगः १५ शूद्रस्य द्विजशुश्रूषावृत्तिश्च स्वाभि नो भवेत् ॥ वार्ता विचित्रशालीनं यायाव र्यं शिलोच्छनम् १६ विप्रवृत्तिश्चतुर्थेयं श्रेय
सी चोत्तरोत्तरा ॥ जघन्यो नोत्तमां वृत्तिमनापादिमज्जेन्नरः १७ ऋतेराज न्यमापत्सु सर्वेषामपि मर्वशः ॥ ऋतामृताभ्यां जीवेत मृतेन प्रमृतेन वा १८ सत्यानृताभ्यां
जीवेत न श्ववृत्त्या कथंचन ॥ ऋतमुच्छशिलं प्रोक्तममृतं यदयाचितम् १९ मृतं तु नित्यं याच्ञा स्यात्प्रमृतं कर्षणं स्मृतम् ॥ सत्यानृतं तु वाणिज्यं श्ववृत्तिर्नीच
सेवनम् २० वर्जयेत्तां सदा विप्रो राजन्यश्च जुगुप्सिताम् ॥ सर्ववेदमयो विप्रः सर्वदेवमयो नृपः २१ शमोदमस्तपः शौचं संतोषः क्षांतिराजवम् ॥ दानं दया
च्युतात्मत्वं सत्यं च ब्रह्मलक्षणम् २२ शौर्यं वीर्यं धृतिरुत्तेजः स्याग आत्मजयः क्षमा ॥ ब्रह्मण्यता प्रसादश्च रक्षा च क्षत्रलक्षणम् २३ देवगुर्वार्यगोभाक्तिस्त्रिवर्ग
परितोषणम् ॥ जास्ति क्यमुद्यमो नित्यं नैपुण्यं वैश्यलक्षणम् २४

भौविनेत्यर्थः दंडाहं विप्रमंत्रेण चेति वार्ता क्रियो रक्षवाणिज्यलक्षणम् १५ स्वामिनः सकाशात् जीवनेति शेषः भृत्यानां स्वामिनः ५ शुश्रूषा च वृत्तिरिति वा विप्रवृत्तिं कंठोक्त्याह वार्तेति अत्र वार्तादिकमापदी
तिग्राहं १६ विप्रानुब्रह्मणा क्षत्रियवैश्ययोस्तत्त्वविज्ञापनं धर्म इत्युच्यते तदभावे शूद्रस्य कथमितितत्राह जघन्य इति जघन्यो नरः शूद्रो नापदितस्तद्रावेत्तमां वृत्तिं तत्त्वज्ञानलक्षणानमज्जेन्न कुर्वादित्यन्वयः आ
पदितदभावे तदनुब्रह्मणा कुर्यादित्येतो नापदीति विशेषणं पालनादि वृत्तिं वा ननु वर्णहीनस्य कथमित्यस्येदमवोचं जघन्यो वर्णहीनो नापद्युत्तमां वृत्तिं न भजेत् वर्णेष्वेतेषु वर्णस्तु न ज्ञानी स्यात्कथंचनेति श्रुतिः
१७ राजानं विना सर्वेषां विप्रादीनामापद्युक्त सर्ववृत्तिभिर्जीवने दोषो नास्तीत्याह ऋतेराज न्यमिति १८ ऋतादीनामप्रतीतिर्यत्वाद्वाचाच्छेत्तन्निर्वादिना १९ कर्षणं क्रोधिः २० श्ववृत्तिवर्जने हेतुमाह स
वैति सर्वादेव तावेदं विद्वान्नेषवसतीति श्रुतेः नाविष्णुः दृग्विषी पतिरित्यादेश्च २१ विप्रादीनां विविच्य ज्ञाने प्रथमं लक्षणमाह शम इत्यादिना ५ च्युतात्मत्वमच्युतम नस्कृत्वम् २२ त्यागो दातव्यमुक्तहस्त
ता आत्मजयोमनोजयः २३ त्रिवर्गैर्धर्मार्थकामैः ईश्वरपारितोषणं त्रयोवर्गपिप्रतिविध्याः तेषां ब्रह्मणादिना परितोषणम् २४

शूद्रस्यांततः सकृत्स्पृष्टभिरिद्विचमनलक्षणं शौचम् । हृत्कंठतालुगभिस्तु यथा संख्यद्विजातयः शुद्धेरन्त्रीचशूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंतत इति वचनान् । केशश्च श्रुतस्वाधधारणं मौढ्येन २५ स्त्रीणां सामान्य लक्षणमाह स्त्रीणामिति अनुकूलतोक्तकारित्वम् यत्रानुकूल्यं दंपत्योऽस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते स्त्रीभिर्भर्तृवचः कार्यमेव धर्मः परास्त्रियः इति वचनान् तद्वंधुषु भर्तृबंधुषु भागिनेयादिषु तद्वतधारणं पातिव्रत्यम् तस्य यद्वत्तदेवाभ्याम्रतामिति वा २६ गृहमंडनवर्तने गृहालंकारकरणैः २७ कामैर्विषयैः २८ अलोलुशाभ्योग्याभिलाषरहिता अपतितं ब्रह्महत्यादिपानकरहितम् २९ अस्मिन्पत्यौ हरिः सखिहित इति यावुद्धिः सहरिभावः हरिरस्मिन् स्थित इति स्त्रीणां भर्तृरिभावना शिष्याणां च गुरौ नित्यं शूद्राणां ब्राह्मणादिषु भृत्यानां स्वामिनितया हरिभाव इतीरित इति वचनाम्रतयोरैक्यार्थः हर्षात्म नाहरेर्विशेषसन्निधानवतापत्यासह ३० क्षत्रियाद्विप्रस्त्रीसूतानां विभ्रातृक्षत्रियस्त्रीजातानां क्षत्रियाद्वैश्यस्त्रीसूतानां वैश्याच्छूद्रस्त्रीसूतानां मित्येवं जातानां कावृत्तिरिति तत्राह वृत्तिरिति येषां जाति विशेषः अंबशनिषादपारशरादिनाम्नाज्ञातव्याः । तदुक्तम् । विप्रान्मूर्द्धावसिक्तास्त्रीराज्ञो बंधवशिर्गोनेत्यादि अध्ययनमंतरेणावश्यादीनां संस्कारादिकंतत्कुलानुकूल्येन । तेषां गुणमाह अचौराणामिति यस्य स्याद्विहितं तत्करणं चाप्येतद्द्रष्टव्यम् शूद्रा ब्राह्मण्यजाता अंत्यजाः रजकादि सप्तकारवस्तोजाता अंत्येव सापिनः पुरुक्षसमतंगादयः येषां तत्कुलविहित एव धर्मः ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतो वैश्याद्वैदेहि

शूद्रस्य अंततः शौचं सेवा स्वामिन्यमायया ॥ अमंत्रयज्ञो ह्यस्ते यमौघ्यंगो विप्ररक्षणम् २५ स्त्रीणां तु पतिदेवानां तच्छ्रृषूणां कूलता ॥ तद्वंधुष्वनुवृत्तिश्च नित्यंतद्वतधारणम् २६ संमार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंडनवर्तनैः ॥ स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २७ कामैरुच्चावचैः साध्वीप्रश्रयेण दमेन च ॥ वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा काले काले भजेत्पतिम् २८ संतुष्टालोलुपादक्षार्धमज्ञाप्रियसख्याक् ॥ अपमत्ता शुचिः स्निग्धा पतित्वपतितं भजेत् २९ यापति हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा ॥ हर्षात्मना हरेर्लोकपत्या श्रीरिव मोदते ३० वृत्तिः संकरजातीनां तत्कुलकृता भवेत् ॥ अचौराणामपापानामंत्यजातेव सायिनाम् ३१ प्रायः स्वभावविहितो नृणां धर्मो गुणगुणे ॥ वेददृग्भिः स्मृतो राजन् प्रेत्य चेह च शर्मकृत् ३२ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मणि ॥ हि त्वास्वभावजं कर्म शनैर्निर्गुणतामियात् ३३

कस्तथा शूद्राज्जातस्तुर्चाढालः सर्ववर्णो विगर्हित इति च ३१ तत्तद्वर्णैस्तत्तत्स्वभावेनानुष्ठितस्य धर्मस्य फलमाह प्राय इति सात्त्विकादित्त्वभावानुसारेण ब्राह्मणानां विहितः अन्नप्रमाणमाह वेदोति स्मृतो ग्रंथस्वरूपेण कृतः । प्रेत्य परलोके नाश्रमः कारणधर्मैः कियमाणो भवेद्विदितः । अतो यद्वात्मनः पथ्यं परस्परनदाचरेत् । सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रजेत्यादि वचनात् । भक्त्युपबृंहितस्य धर्मस्यापेक्षिता शेषपुरुषार्थदेतुत्वं न केवलस्येत्यभिप्रायेण प्राप इत्युक्तम् तत्र तत्तद्विशेषवर्णने ग्रंथबाहुल्यं स्यादित्युपपन्नम् ३२ न केवलमनेन धर्मेण स्वर्गादिप्राप्तिरपि तु भक्त्यादि साधनपूर्णेन मुक्तिरपि स्वादित्याह वृत्त्येति स्वभावेन स्वात्मना कृतया प्रेरितया सात्त्विकादि स्वभावपूर्णया । वृत्त्या जडलक्षणया भक्त्या वा । योग्यतया स्वविहितकर्मणि वर्तमानः पुरुषः शनैः शनैः बहूनां जन्मानां ते स्वभावजं कर्म पुण्यप पापलक्षणं मुक्तवानिर्गुणतामुक्तिम् । यदेव विचया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति श्रुतेः ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितो नित्यानां दाविभक्तिं लक्षणपुरुषार्थं स्पहेतुः यदप्यनेन विनम्रहृत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्तत्क्षीयत एति श्रुतेः तच्च ज्ञानपूर्वकं भगवद्भक्त्यद्वेषोपरकः प्रबुद्धो धर्मो नित्यदुःसाविर्भाव लक्षणपुरुषार्थस्य नैविद्यामासो माराः पूतपापाय ज्ञैरिष्टास्वर्गतिं प्रार्थयंत इत्यादि नित्यं प्रार्थनादिगुणोपर को नित्यसत्त्वगुणनिमित्तमुत्सलक्षणस्येत्यादि ३३

ननुसमुपोधर्मःसगुणपुरुषार्थहेतुर्भवत्तुक्लृप्ताभिर्गुणपुरुषार्थस्यकथंवेरुद्धत्वादित्याशंक्यमनोहिपुरुषार्थकारणंताद्विषयोपरकं । दुःखोदकविषयसुखायस्यात्तदेवविषयाणांक्षणमंगुराणां दुःखोदकाणां
दुःसाधनत्वाच्चित्तयावैराग्यानलभार्जितं पुनस्तदंकुरीभावासमर्थं । भगवच्चरवारविंदमक्तिसलिलसिक्तं चेत्तज्ज्ञानांकुराकरणनिदानंभवतीत्येतमर्थसदृशतमाह ॥ उप्यमानमिति ॥ यथाबीजैरुप्यमानं
पुनःमेदुरसाधनहीनक्षेत्रंकेदारलक्षणनिर्वीर्यतांसस्यजननशाकीराहित्यमेति तदेवस्फुटयति पुनरिति सूयैउत्पत्त्यै । नकेवलमुत्पादनासमर्थंकेतुबीजनाशहेतुश्च ३४ एवं यथा कामाशयं कामाशाविश्र
मं चित्तं । विषयसेवासमयेदुःखस्यतदभावेमुल्लस्यचस्मरणसमर्थमनःकामानांविषयाणामतिसेवयाक्षययोगादिहेतुभूतया । द्रव्यादिनाशकारणानित्यसुखापरिरज्येव विरक्तंभवति असा
रताबुद्धिप्राप्तेतिद्वंद्वचयोग्यानामेव । नायोग्यानामिति ॥ किंचिद्विषयसेवशांकिस्थादितितत्राह । यथेति । कामानांबिदुभिर्किंचित्सेवितैः मनोपथावत्पुरुषार्थहेतुतया नविरज्यते विरक्तंनभवति ।
पुनःतृष्णातिशयःस्यात् । कथमेव । मुसकातिहेतुत्वात्कामःआज्यंताद्विदुर्भिययाअभिवर्धते । तथेतिभावः ॥ ३५ ॥ नन्वत्रवर्णादिज्ञानं । यथातारतम्यतपूजापितृघोरपरयनिःश्रेयसी । यस्यए
तदभावे तद्विदकरणाद्यमीष्टासिद्धिःस्यादितितत्राह । यस्येति । यस्यब्राह्मणादेःब्राह्मणत्वादिव्यंजकम् शमदमादिलक्षणम् प्रोक्तंशास्त्रतर्तिशेषः । तल्लक्षणम् यद्यन्यत्रव्यक्तंनदृश्येत । अपिशब्देनाव्या

उप्यमानंमुहुःक्षेत्रंस्वयंनिर्वीर्यतामियाव ॥ नकल्पतेपुनःसूयैउपंजीजंचनश्यति ३४ एवंकामाशयंचित्तंकामानामतिसेवया ॥ विरज्येतयथाराजन्ना
शिवत्कामविदुभिः ३५ यस्ययल्लक्षणंप्रोक्तंपुंसोवर्णादिव्यंजकम् ॥ यद्यन्यत्रापिदृश्येततत्तेनैवविनिर्दिशेत् ३६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
सप्तमस्कंधेद्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ नारदवाच ॥ ब्रह्मचारीगुरुकुलेवसेद्वातोगुरोर्हितम् ॥ आचरन्दासवनीचोगुरौसुदृढसौहृदः १ सा
यंप्रातरूपासीतगुर्वर्ग्यर्कसुरोत्तमान् ॥ संध्येउभेचयतवाग्रजपन्त्रह्यसमाहितः २ छंदांस्यधीयेतगुरोराहूतश्चसुयंत्रितः ॥ उपक्रमेवसानेचचरणौशिरसा
नमेत् ३ मेसलजिनवासांसिजटादंडकमंडलून् ॥ विभृयादुपवीतंचदर्भपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्चरेद्भेक्ष्यगुरवेतन्निवेदयेत् ॥ भुंजीतयद्यनुज्ञा
तोनोचेदुपवसेत्कचित् ५ सुशीलोमितमुदक्षःश्रद्धधानोजितेंद्रियः ॥ यावदर्थंव्यवहरेत्स्त्रिपुल्लीनिर्जितेषुच ६ वर्जयेत्प्रमदागामगृहस्थोबृहद्भूतः ॥
इंद्रियाणिप्रमार्थानिहरंत्यपियतेर्मनः ७ केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् ॥ गुरुस्त्रीभिर्युवातिभिःकारयेन्नात्मनोगुवा ८

ध्याविदोषाभावंसूचयति ॥ तर्हीतरलक्षणेनैव तद्वस्तु ब्राह्मणादिकमितिनिर्दिशेत् उपदिशेत् गोःकिंलक्षणमितिपृष्ठः साक्षादिमान्गौरित्युपदिशतियदातपुच्छवस्त्रंशृंगवत्त्वादिव्यामैचार्यविहाय
यंगोपिच्छंसास्नादिमंतपश्यति । तदेयगौरितितथाप्रत्येति । तत्प्रपुक्तंव्यवहारंक्रोति । आश्रयोपदिशति । तथात्रापि विरक्तिबलभक्तिरेव ब्राह्मणादेःमुक्तिसाधनंलक्षणमितिसकलशास्त्रतात्प
यार्थः । ततःसैतबुभुषुभिः संपादनीयेतिभावः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेविज०कृ०टी०द्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ नीचःअश्रितःहितंहिताचरणं ॥ मनोवाक्कायकर्मभि
रितिशेषः १ २ ३ ४ कश्चिदपराधेसति । एकाब्दादनवर्जनाथमुपवसेदित्युक्तम् ५ स्वार्थमात्रतिलिङ्गः तन्मात्रंयावदिति ६ बृहद्भूतब्रह्मचारी कृपादिव्यवहारवर्जनाभिहितमाह इंद्रियाणीति
निर्जितेंद्रियप्राप्तोपतिः । येनिर्जितेंद्रियप्राप्तोपतिनोपतयश्चतेइत्यभिधानात् ७ प्रसाधनंस्नकरणं मधुमांसोच्छुनोच्छिष्टंशुक्लप्राणिहंसनं भास्करालोकनाशीलपारवादांश्वर्जयेत् ८ रपव्या
रूपान्नंनकर्तव्यम् ८

कुतो न कार्यमत्राह नन्विति अन्यथा व्यवहारयोग्यसमये ९ ननु बंधनिवृत्त्यर्थमगवदर्पणबुद्ध्याधर्मोनुष्ठेयइति विधीयते तस्याभिध्यात्वेन स्वतएव निवृत्त्युपपत्तेर्न तद्विधानमत्रावश्यकमित्याशङ्क्येश्वर
कल्पितस्य मिथ्यात्वासंभवेन यद्बुद्ध्यापस्य शृंगलाबंधस्तस्य तत्प्रसादेन तन्निवृत्तिवद्दीश्वरप्रसादजनकधर्मग्रामो विधेयो न्यथा बंधानुत्पत्तिरित्याशयवांस्तस्येश्वरकल्पितत्वमाह कल्पयेदिति यावत्तं
कालमीश्वरआत्मनो जीवस्य ज्ञानलक्षणरहितं ज्ञानवदवभासमानमिदमाभासमज्ञानं कल्पयेत्तावं तं कालं द्वैतमययार्थज्ञानं नाविरमेष्टापगच्छेत् ततोऽज्ञानादस्य विपर्ययो बंधो नुवर्तते इति शेषः तदुक्तं बंधु
स्तेनैव वस्तुनां यथार्थज्ञानमुच्यते अद्वैतज्ञानमित्येव द्वैतज्ञानं तदन्यथा यथाज्ञानं तथा वस्तुपथावस्तुतथा मतिः । नैव ज्ञानार्थयोर्भेदस्तत्त एकत्ववेदनमिति च । ननु वर्णादिविहितो धर्मग्रामः किंयंतं
कालमनुष्ठेयो बहुसमयसाध्यत्वेन दुःस्वप्नासत्वेनाशक्त्यविरक्त्यानधिकारिकः स्यादित्याशङ्क्याह कल्पयेदिति यावद्दीश्वरइदमाभासमिध्याभूतं जगत्कल्पयेत् तावद्द्वैतवर्णाश्रमादि धर्मलक्षणं निर
मेत् नापगच्छेत् ततो धिष्ठानं ज्ञानं स्यात्ततो विहितधर्मग्रामस्य विपर्ययो निवृत्तिरित्ययमर्थो हि शब्दसूचितया सत्यसृष्टावशा हि माया छिद्वितन्वतइति स्मृत्या विरुद्धत्वेना नुपपन्नः ईश्वरइत्यनेन सत्य
सृष्टिज्ञानार्थसूचयति सात्यैषा विधानं चानुपपन्नं तदुक्तएवार्थः १० नन्वयंधर्मो ब्रह्मचारिणो भवेदुतान्यस्यापि संभवति नाचः अतिव्याप्तेः न द्वितीयः । पृथाग्निधानानुपपत्तिरित्येति विदेशन्या

नन्वग्निः प्रमदानामघृतकुंभः पुमान्यतः ॥ सुतामपिरहोजह्यादन्यदा यावदर्थक्यत्वं ९ कल्पयेदात्मनो यावदाभासमिदमीश्वरः ॥ द्वैतं तावन्नविरमेत्ततो ह्य
स्य विपर्ययः १० एतच्चान्यग्रहस्थस्य समाभ्रातं यतेरापि ॥ गुरुवृत्तिर्विकल्पेन ग्रहस्थस्य तुर्गामिनः ११ अंजनाभ्यंजने नो न्मर्दक्यवेलपामिषं मधु ॥
सगमं धलेपालं कारांस्त्यजेयुर्धृतव्रताः १२ उषित्वैव गुरुकुले द्विजो धीत्यावबुध्य च ॥ त्रयीसांगोपनिषदं यावदर्थं यथा बलम् १३ दत्त्वा वरमनुज्ञातो गुरोः
क्रामं यदीश्वरः ॥ गृहं वनं वा प्रविशेत्प्रव्रजेत्तत्र वा वसेत् १४ अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोक्षजम् ॥ भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्रविष्टं प्रविष्टवत् १५

येन यथा संभवमन्यस्यापीत्याह । एतदिति । अन्यद्वक्ष्यमाणं । न केवलं ग्रहस्थस्यैव किंतु यतेरपीत्याह यतेरपीति यथा संभवमित्युक्तं विवृणोति गुरुवृत्तिरिति गुरुवृत्तिर्गुरो वासः ब्रह्मचर्यमिष्टा
वृत्तिरित्येतत्सर्वग्रहस्थस्य निवर्तते इत्यर्थः विकल्पेन व्यवस्थितविकल्पेनोदितानुवितहो भवदित्यर्थः कुतो निवर्ततइति तत्राह ऋतुगामिनइति ११ पंचयज्ञाद्याचरणाय सेनकालयापनं कुर्वते ग्रहस्थ
स्यापि व्रतधारणे ब्रह्मचारिवदभ्यंजनादिकेवर्जनीयमित्याह अंजनेति अवलेपदर्प १२ अवबुध्य अर्थविचारकृत्वा तत्त्वं ज्ञात्वा १३ गार्हस्थ्यधर्मस्य वानप्रस्थधर्मस्य याति धर्मस्य चानुष्ठानेन समर्थश्चेदे
ष्वधीष्टं कुर्यादित्याह यदीति नैष्ठिको ब्रह्मचारी तु वसेदाचार्यसन्निधौ तदभावे स्पतनयेत्स्यां विधानरेपि चेति वचनात् एतादृशस्य गुरो वासो नुज्ञायते अन्यस्य गुरो राज्ञ्यादूंगत्वा गृहाश्रमइति त
दुक्तं गुरो राज्ञानुरोधेन दूरस्थो वा गृही भवेदिति चेति १४ भगवदर्पणबुद्ध्या न्यादौ क्रियमाणं कर्म तत्स्पृष्टा कर्तव्यं न तु तदैक्यबुद्धयेत्याशयेनाह अग्राविति सगुरुर्यः क्रियाः कृत्वा वेदमस्मै ददाति च
उपनीय वेदे ह्रेदमाचार्यः स उदाहृतः एकदेश उपाध्यायः कृत्वा बुद्धये एते मान्या यथा पूर्वमेभ्यो माता गरीयसीति वचनात् गुरुज्ञात्वेन सर्वएते विवक्ष्यते स्वधाममि रावा स स्थानभूतैरप्रविष्टं सर्वगतं
विष्टवत् स्थितं अनु रूपवत् । अप्रविष्टः सर्वगतः प्रविष्टस्त्वनुरूपवान् एवं द्विरूपो भगवान् हरिरेको जनार्दन इति वचनात् १५

१ वस्तुनां बहुत्वेन । यथार्थज्ञानमेवाद्वैतज्ञानमित्युच्यते । वस्तुनामैक्येन यथार्थज्ञानम् न चैतद्विरुद्धं । अद्वैतज्ञानस्यैव स्वैक्यज्ञानत्वेन वक्तव्यत्वादित्याशङ्क्यतद्वद्वयति । यथेति । ज्ञानार्थयोः सादृश्यलक्षण
मैक्यमादायाद्वैतज्ञानं भेदज्ञानमित्युच्यते । ननु स्वैक्यविषयज्ञानम् ।

स्वभावात्क्रियायाण्यस्य कर्मणः फलमाह एवविधइति १६ ब्रह्मचारिवानप्ररथनियमानां कृच्छ्रसाध्यत्वेन साम्यात्प्रथमाश्रमधर्मकथनानंतरवानप्रस्थधर्मानाह वानप्रस्थस्येति ऋषेः सर्वज्ञस्य
 लोकैवेकं स्वमग्नप्रथमोऽंगिराः ऋषिरिति श्रुतः ऋषेर्हरीतापसे च ज्ञानवत्यपि कीर्तितइति १७ कृष्टपच्यं कर्षणादिनापकं ब्रह्म अकालतो विहितकालमुल्लघ्य आममग्न्यादिनानापपाक आमलकादि
 १८ वन्यैर्देवैर्ब्रह्मादिभिः कालचोदितान्तत्तत्कालविहितान् १९ अग्न्यर्थमग्निमार्थं उटजं पर्णशालां शरणं ह्यं अन्यदाहिमादिकभ्रयेत आतपनामातपः २० अग्निपारिच्छदादर्भादयः
 २१ न विपद्येत क्लिष्टेन मवेत् ॥ २२ ॥ अकलोऽस्यार्थः आन्वीक्षिकायां आत्मविचारलक्षणायां अनशनमशनत्यागः तत्राशक्तौ मासगते रक्षेदादेवसेवाश्रीयादित्यादिकमादिपदेन गृहीतं
 यथाह याज्ञवल्क्यः ॥ पक्षे गते वा माश्रीयान्मासे वा ह निचागतइति २३ त्रियमाणेन पुरुषेणाध्यात्मं कार्यकारणजातं यत्तदेव कार्यमेतस्मिन्कारणे विरलं यत्तद्विध्यानं कर्तव्यमित्यभिप्रायेणाह कारणे
 णिवति संवार्तकार्यजातं न्यासोज्ञानपूर्वकं ध्यानं कार्यस्य कारणलप्यज्ञानमात्रं विहापनमिति वचनात् २४ यथाह तद्विष्णुं कविं वृणोति खेसानीति खे आकाशे खानि शरीरावच्छिन्नाकाशानि स्वांसंशरी

एवंविधो ब्रह्मचारी वानप्रस्थो यतिर्गृही ॥ परं विदति विज्ञानं परं ब्रह्माधिगच्छति १६ वानप्रस्थस्य वक्ष्यामि नियमान्मुनिसंमताम् ॥ यानातिष्ठन्मुनिर्ग
 च्छेदषिलोकमिहांजसा १७ न कृष्टपच्यमश्रीयादकृष्टवाप्यकालतः ॥ अग्निपक्वमयामं वा अर्कपक्वमुताहरेत् १८ वन्यैश्च पुरोडाशां विवर्षेत्कालचोदि
 तान् ॥ लब्धेन येन चाग्नेन पुराणं तु परिच्यजेत् १९ अग्न्यर्थमेव शरणमुटजं वा द्रिकंदरम् ॥ श्रयेत हि माय्यग्निवर्षाकांतपनांस्वयम् २० केशरो मनस्वश्च
 शुभलानि जटिलोदधत् ॥ कमंडल्वजिने दंडवत्कलाग्निपारिच्छदान् २१ चरेद्वने द्वादशाह्नानष्टौ वा चतुरो मुनिः ॥ द्वावेकं वा तथा बुद्धिर्न विपद्येत कृच्छ्रतः
 २२ यदाऽकल्पः स्वक्रियायां व्याधिभिर्जरायाथवा ॥ आन्वीक्षिकायां च विद्यायां कुर्याद न शनादिकम् २३ आत्मन्यग्नीन्समारोप्य संन्यस्याहं ममात्मताम् ॥
 कारणेषु न्यसेत्सम्यक् संपातं तु यथार्हतः २४ खेसानि वायौ निःश्वासांस्ते जस्यूपमाणमात्मवान् ॥ अपस्वसृक्श्लेष्मपूयानि क्षितौ शेषं यथोद्वहम् २५ वाच
 मग्नौ सवक्तव्यमिदं शिल्पं करावापि ॥ पदानि गतिभिर्विष्णो रत्यो रस्यं प्रजापतौ ॥ सृष्टौ पायुर्विसर्गं च यथास्थानं विनिर्दिशेत् २६ दिक्षु श्रोत्रं सनादेन
 स्पर्शेनाध्यात्मनित्वचम् ॥ रूपाणि चक्षुषा राजन्त्योतिष्वग्निनिवेशयेत् २७ अप्सु प्रवेशयेज्जिह्वां घ्राणं घ्राणं क्षितौ न्यसेत् ॥ मनो मनो रेथं श्वं द्रे बुद्धिं बोध्यैः
 कवौ परे २८ कर्माण्यध्यात्मना रुद्रे यदहं संमताः क्रियाः ॥ सत्त्वेन चित्तं क्षेत्रज्ञे गुणैर्वैकारिकं परे २९

राशुवाहवायां शरीरशूष्माणकारणतेजासि आत्मवान्परमात्मज्ञानवान् वशीकृतमनावा श्लेष्मपूयापृष्कार्याण्यसुखं यत्तद्विदति वितपेत् शेषं गंधं क्षितौ ॥ नन्वाकाशादेर्लाघवादीनामुत्पत्तेः कथमित्या
 मेव लप्यति तद्वदितब्राह्म यथोद्वहमिति आकाशाच्छाघर्वसौ श्मशब्दं श्रोत्रं तथा वर्लं वायोऽस्तु मेरेणाचेष्टा व्यूहं न सौ श्मप्येव च अग्नेस्तु दर्शनं शक्तिरौष्णं रूपमकाशं रसेभ्यो रसनं शैत्यं स्नेहं क्लेदनमार्दवं भू
 मेर्धं घस्तथाप्राणं गौरवं सौर्धरेव चेति वचनात् उत्पत्त्यनुसारं लप्यति तनीपदत्यर्थः २५ इदानीं वागादीं द्विपाणां अग्न्यादिदेवताधीनत्वमपि चिंतनीयमित्याह ॥ वाचमिति ॥ सवक्तव्यमिति क्रियाविशेषणं
 प्रजापतौ दक्षे यथास्थानमित्येनेनाग्निमानिनाग्निमन्यमानानां च तदुत्पत्तिं कारणमनुसृत्येत्युच्यते २६ सनादेन श्रोत्रं न्यसेत् त्वचं त्वर्गं द्रियं स्पर्शेन सह वा वा विति शेषः ॥ ज्योतिष्पादित्येनेने श
 येत् ॥ जिह्वा रसनं न्यसेत् २७ परे कवौ बृहस्पतौ उग्रान्तोपिकविशब्दवाच्यत्वात्तद्व्यावृत्त्यर्थपरइति २८ अभ्यात्मनाहंकारेण सह कार्माणि रुद्रे तत्र हेतुर्बुद्धिर्हमिति क्रियायत्

अहोमतात्तद्विषयसदुत्पत्त्येनसैमताइतियत्तस्मादितिशेषः सत्वेनसाधुपुण्यकर्मासहचिच्छेत्रज्ञेहिरण्यगर्भेनिवेश्य एतल्लक्ष णविलयंरमृत्वावैकारिकनामानंहिरण्यगर्भगुणैःसहक्षेत्रज्ञारूपेपरमात्मविष्णुमीद्वाराण्यमार्गाचितयेत् चित्तंहिरण्यगर्भेतुविलाप्यपरमात्मनि क्षेत्रज्ञारूपेलापयेच्चतोनान्यत्स्मरेद्ब्रह्मइतिचात्रमानं २९ इदानीमवादीनांलयप्रकारंनिरूपयति अस्तिस्वति तच्चनयःकूटस्थे ईश्वरैकतेजसतामसकूटरूपेऽहंकारतत्त्वे । तदहंकारतत्त्वं महति महत्तत्त्वे । तन्महत्तत्त्वमव्यक्ते । तदव्यक्तमक्षरेहरौविलयप्रकारंस्मरेत् । जहस्यस्थकारणैक्यमभिगमिनोजीवस्यप्रवेशलक्षणं वचस्वार्थस्यहिरण्यगर्भस्योत्तररूपेणैक्यंहिरण्यगर्भस्यहरेरप्युत्तरोत्तररूपैकीकरणमितिलयभेदंतुशब्दोज्ञापयति ३० इतिशब्दोलयसमाप्तिसूचकः कूटस्थोक्षरउच्यतइतिवचनात् अक्षरान्मात्रं चित्तमकृतौस्थित्वाऽक्षरलक्षणमित्यवहेतुत्वादक्षरनामत्वेनस्थितमात्मानंपरमात्मानंचिन्मात्रमवशेषितंछष्ट्यादिव्यापारोदासीनंज्ञात्वाऽद्वयोहारिव्यतिरिक्तवस्तुस्वातन्त्र्यस्मरणरहितोयकृत्याद्विरभेदित्यन्यः । कृत्याद्विरभोक्तिरत्रकथमित्याह दग्धयोनिरिति दग्धायोनिरिधनलक्षणायेनसतया यथाग्नेरिधनदहनात्परकृत्यंनस्ति तथाश्रीनारायणोपासकस्यसविकासंतत्त्वज्ञानात्परंकृत्यंनोतिभावः । नह्यस्मरन्नःकृत्यंनदग्धंनहुताशवदितिवचनात् ३१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेम०वि०टी०त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७ ॥ ॥ कमप्राप्तंयतिधर्मनिरूपयति कल्पइति एवमुक्तंकृच्छंसेदुक्कल्पः अथयस्तुशब्दस्तर्हिपारित्रज्यसंन्यस्यमर्हचरेदित्यन्वयः । देहमात्रावशेषितइत्यनेनप्रज्जनंमिशिनष्टि अधीतवेदोपकृष्टपुत्राचानंददोषिमान् शक्त्याचयज्ञकृत्योक्षेमनःकुर्यात्तुनान्यथेतिनियमंतुशब्देनधारयति यदहरेवविरजेत्तदहरेवमज्जेदितिविशेषविधानात् ब्रह्मचारिणोपि तुर्याश्रमग्रहणोपपत्तेरतएवकल्पइत्युक्तं कामकोधादिसहजशत्रुजयसमर्थइत्यर्थः उपनीयगुरुःशिष्यंमहाग्याहृतिपू

अभ्युक्षितिमपोज्योतिष्यदोवायौनभस्यमुम् ॥ कूटस्थेतच्चमहतितदव्यक्तेऽक्षरेतुतत् ३० इत्यक्षरतयात्मानंचिन्मात्रमवशेषितम् ॥ ज्ञात्वाद्वयोधविर मेदग्धयोनिरिवानलः ३१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ नारदउवाच ॥ कल्पस्त्वेवंपरित्रज्यदेहमात्रावशेषितः ॥ ग्रामैकरात्रविधिनानिरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभ्रयाद्यद्यसौवासःकौपीनाच्छादनंपरम् ॥ त्यक्तंनलिंगदंडाभ्यामन्यत्किंचिदनापदि २ एकएवचरोद्विधुरा स्मरामोऽनपाश्रयः ॥ सर्वभूतसुहृच्छांतोनारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदोविशंपरेसदसतोद्वये ॥ आत्मानंचपरंब्रह्मसर्वत्रसदसन्मये ४

वैकं देहमप्यापयेत्यश्चाच्छौचाचारोशिक्षयेदितिवचनात् ब्रह्मचारिणोऽप्यनभारंभेगाधीतवेदत्वंपुज्यतइतिवासंन्यासाश्रमश्चतुर्द्वामिद्यते कुटीचकोबहुदकोहंसःपरमहंसइति तत्रपरगहंसधर्मः कथयतइत्यर्थंचोतकोवातुशब्दोनिरपेक्षः अलोलुपः १ देहमात्रावशेषितइत्यस्यापवादमाह विभ्रयादिति यद्यसौमिभुरभ्युत्पत्त्यंवासःपरंपश्चात्प्रतिनिधिलक्षणंविभ्रयाद्वर्तुमिच्छेत हि कौपीनलक्षणमाच्छादनंविभ्रयादयवाकौपीनंशीतातपनिवारकमेकमाच्छादनंचविभ्रयात्परंनविभ्रयादित्यर्थः सीतातपनिवारार्थमेकमाच्छादनंपते कौपीनात्परमित्याहुरेकेनान्याद्विभावपुरीतिवचनात् कौपीनाच्छादनंचेत्येकवद्भावः नन्वपयादीरितिकेनज्ञातुंशक्त्यतेनत्राह नलिंगेति लिंगदंडाभ्याविनाकिंचित्नाविभ्रयात् लिंगचक्रशंखादिमुद्राधारणं कमहत्त्वादिकंवा सर्वभूताहितःशातखिंदंडीसक मेदलुरीतिवचनात् बाह्यायचेतसायमनंत्रिदंडित्वं लिंगदंडाभ्यामितिविशेषणादेकएवतुल्यगोर्दंडोन्मथापरमहंसत्वेनस्यान् दंडोवाग्देहचेतसाभितवश्यति २ अनपाश्रयः ग्रामाद्यावासवि धुरः यथाहयाज्ञवल्क्यः एकारामःपारित्रज्यभैक्षार्थग्राममाश्रयेत् अग्रमत्तश्चरेद्देहसंन्यासाहेतुपलक्षितइतिवचनात् ३ नारायणपरत्वंदर्शयति पश्येदिति अदोविश्वमात्मानिपश्येत् सदाधारत्वे नस्थितामिद्विशेषःआत्मनीतिजीवर्गकनस्याशेततत्राह परइति सदसतःपरेउत्कर्षवाचित्वेनविकल्पात्सर्वनामज्ञानास्ति जीवस्यसंसारित्वेनानुत्कृष्टत्वाभैताहशोन्पोस्तीत्याह अह्यइति नैतावता पूर्वतइत्याह आत्मानंचेति सर्वभूतसदसन्मयेत्यगतिअवसितयात्मानंपरंब्रह्मपश्येदीदृशंनानांचित्तनं ४

सुप्तप्रबोधयोःसुप्तिज्ञाप्रतोःसंघोषदणोदयकालेशयनप्रारंभकालेचात्मनःस्वस्थगतिं सतासौम्यतयासंपन्नोभवति अतःप्रबोधोऽस्मादित्यादिप्रमाणबलात्परमात्माधीनलक्षणांस्थितिहरेश्चस्वातन्त्र्यलक्ष
णंपश्यन्बोधमोक्षमायामात्रमपहरेरिच्छयानिमित्तंजातंपश्यन्वस्तुतः स्वातन्त्र्येणनान्याधीनत्वेनपश्येत् ५ मृत्युंध्रुवमितिनामिनंदेत् । स्वजीवितंवाऽध्रुवमिति तर्हि कथंनिश्चयइतितत्राह कालमि
ति भूतानांप्रभवाप्ययंकालाख्यभगवदधीनंप्रतीक्षेत् किंबहुनासर्वभगवदधीनमितिपश्येत् ६ जीविकाचेतनादिलक्षणां वेदवादमतीत्यतर्कान्वैशेषिकादिशास्त्रनिष्ठितान् अपयोजकपक्षसिद्धांतं
नाप्रयोजनपक्षीत्याचवृथाशिश्यबंधकृत् नचोदासीनशास्त्राभिनविहृद्वानिवाभ्यसेत् ७ नव्याख्यायोपजीवेतननिषिद्धान्समाचरेत् एवंभूतोयतिर्योतितदेकशरणोहारिमितिनिर्णयमानं बहून्ग्रंथान्वै
ष्णवाभासान्मोक्षविहृद्वान्वात्स्यायनादीन्ज्योतिःशास्त्रादीन् व्याख्ययोपजीवनंनकुर्यात् आरम्भाभिषिद्धान्कृष्यादीन् ८ कृष्यादिनोत्पन्नद्रव्येणदानादिधर्मसंपादनोपपत्तेः कथमारंभाभारेभेत्यु
च्यतइतितत्राह नयतेरिति प्रायोपतेराश्रमोध्यर्हहेतुर्नभवति किंतु निरंतरोपासनयाज्ञानहेतुः ज्ञानाधिकारेप्रवृत्तस्यकर्माधिकारप्रवृत्तिरधःपातहेतुःस्यात् ईश्वराज्ञोच्छेदनदोषापात्वात् समेब्रह्मणि
चित्तंसततस्मरणसमर्थमंतःकरणंस्वसतयातस्यैवंविधस्यपतेः आश्रमलक्षणदंडादिसाधारणंनचावश्यकमित्याह विभृपादिति यदाहयाज्ञवल्क्यः नाश्रमःकारणधर्मैक्यमाणोभवेद्विदः अतोयदा

सुप्तप्रबोधयोःसंधावात्मनोगतिमात्मदृक् ॥ पश्यन्बंधचमोक्षंचमायामात्रंचवस्तुतः ५ नाभिनंदेद्भ्रुवंमृत्युमध्रुवंवास्वजीवितम् ॥ कालंपरंप्रतीक्षेत्भू
तानांप्रभवाप्ययम् ६ नासच्छास्त्रेषुसृज्जेतनोपजीवेतजीविकाम् ॥ अतिवादांस्त्यजेत्कर्त्तव्यंक्षकंचित्रसंश्रयेत् ७ नशिष्याननुबध्नोतिग्रंथान्वैवाभ्यसेद्बहू
न् ॥ नव्याख्यामुपजीवेतनारंभाभारभेत्कचिद् ८ नयतेराश्रमःप्रायोध्यर्हहेतुर्नहात्मनः ॥ शांतस्यसमाचित्तस्यविभ्रयादुतवात्यजेत् ९ अव्यक्तालिंगो
व्यक्तार्थोमनीष्युन्मत्तबालवत् ॥ कविर्मूकवदात्मानमदृश्योदर्शयेन्नृणाम् १० अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रह्लादस्यचसंवादंमुनेराजगर
स्यच ११ तंशयानंधरोपस्थेकावेयांसह्यसानुनि ॥ रजस्वलेस्तनूदेशैर्निगूढामलतेजसम् १२ ददर्शलोकान्विचरन्लोकतत्त्वविवित्सया ॥ वृतोमात्यैः
कतिपयैःप्रह्लादोभगवत्प्रियः १३ कर्मणाकृतिभिर्वाचालिगैर्वर्णाश्रमादिभिः ॥ नाविंदतजनोर्यवैसोसावितिनचेतिच १४ तंनत्वाभ्यर्च्यविधिवत्पाद
योर्गिरसासृष्टान् ॥ विवित्सुरिदमप्राक्षीन्महाभागवतोसुरः १५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ विभार्षिकायंपीवानंसोद्यमोभोगवान्यथा ॥ वित्तंनैवाद्यभवतो
भोगोवित्तवतामिह १६ भोगिनांसलुदेहोयंपीवामवतिनान्यथा १७

त्मनःपथ्यंपरस्वनतदाचरेत् ९ बाधालिंगाभावेष्पातरालिंगमस्तीत्याह अव्यक्तेति अव्यक्तजनेनाज्ञातंमानसंलक्षणांलिंगंयस्यसतथा विद्यातपआदिभिरप्रकटितस्वरूपांवा तर्ह्यस्यांकवत्कव्यमत्राह
व्यक्तार्थइति अपरोक्षीकृतभगवत्स्वरूपलक्षणपुरुषार्थः अनेनलिंगादिवंदधारणमेवंविधस्यानावश्यकमन्यस्येत्युक्तंभवति मनीषीनिरंतरमननशीलः अव्यक्त्वरूपंदर्शयति अदृश्यः प्राक्
सज्जनाज्ञेयः कविरितिक्रांतदर्शी १० अत्रापरोक्षज्ञानाययत्पाचारे । इतिहासशब्दार्थमाह पुरातनमिति आजगरस्यअजगरव्रतधारिणः ११ सह्यसानुनिसह्याख्यपर्वततटे कावेर्याकावेर्यु
स्थितिक्षेत्रे तनूदेशैःशरीरावयवैः १२ विवित्सयावेदितुमिच्छया १३ सएवदेवदत्तोसौनवेतिनाविंदत नज्ञातवान् १४ १५ भोगवान्संपन्नः ननुपारिणमगमस्यदेहस्यपीनत्वविशेषःपरिणा
मोपिकस्याचित्तस्यान्मद्विरासेव्यस्येवकिमत्रचोद्यमत्राह वित्तमिति सत्यंकृष्याद्युद्योगवतोदेहिनोब्रीह्यादिविचंभवतीहलोकैतद्भूतभोगःसलु भोगिनामपेदेहःपीनोभवति हेतुवर्तनास्ती
त्याह नान्यथेति १६ १७

मक्रोपितथास्यादितित्वाद् नतइति अर्थोविचं यतोविचात्पीवेति यत्तस्मात् वतविस्मयौजायते लोकेनिमित्तांतराभावेसितिपीनत्वंभोगित्वेनहृद् अत्रभोगित्वेनहृदयत्वेपीनत्वंहृदयत्वे तरिप्र
मिप्रचांतरमस्ति तदस्माकंभ्रोतुक्षमचेद्वेदेत्यन्वयः १८ इतोपिनिमित्तांतरेणभाव्यमन्यथाकवित्वादयोभोगिगुणानस्युरित्याह कविरिति नचेत्तर्हि वेदाननुभवसि अन्नमवांहीसाम्प्रभनआपो
अपःप्राणस्तेजोमयीवागिति श्रुतेः यःकंठकौर्वितुदतिचंदनैर्यश्चलिपति अकृष्टोपरिकृष्टसमस्तस्यचतस्यचेति श्रुतेः सर्वस्यसमः नद्वेभिनद्वेषकरोषिनौषि स्तुतिकरोषि अनेनसमत्वंविवृतं १९ उतर
अविरक्त्याश्रीनारायणचरणारविंदस्मरणमकरंदपानमेवपीनत्वेनिमित्तमितिपरिहारमभिप्रेत्यप्रह्लादं प्रतिब्रूतेइत्याह नारदइति २० ज्ञानिष्वेकोभवानिदंवेदेत्यन्वयः इदमिति किंकेनसाधनेनवेदशत्रा
वेदेति भवानध्यात्मचक्षुषापरमात्मानुग्रहोत्पन्नज्ञानेननृणामीहोपरमयोःप्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणयोर्भागयोःपदनिश्चितंविषयस्थानंवेदेशेषः २१ देहिनामज्ञानसंभवात्तत्त्वेकत्वात्समापितद्विषयं
ज्ञानंनस्तीति किंनस्यादित्याशंक्यसत्यविशेषोस्ति तवेत्याह यस्येति हृदतत्वंसामान्यमितिमत्वाश्चिष्टइत्युक्तं केवलयाफलानामाकांक्षया ध्वातमज्ञानलक्षणं अन्यत्राधिकारमज्ञानं तत्त्वाभितिप
चौकारणत्वेनदृष्टंयतस्तवनस्ति तस्माद्भवान्ज्ञानातीत्यर्थः २२ यथापिब्रूमह्येप्रश्नास्तथापीदममाक्षीदित्येकविषयमश्रःकृतःपरिहारेप्रश्नानित्याद्यनेकविषयःकथमप्यसंगच्छतइतिचेत् निरुप
स्यविचिंत्यकथं निर्विचिंत्यभोगःकथमभोगिनःपीनत्वंकथमितिप्रश्नानामपिबहुत्वाद् इदमित्यस्याव्ययत्वेनजातिविशेषत्वेनचोपपत्तेः । तवप्रश्नान्ब्रूमह्येनेनतदनुवादः क्रियतेउतपरिहारः । ना

नतेशयानस्यनिरुद्यमस्यब्रह्मनिहार्योयतएवभोगः ॥ अभोगिनोयंतवविप्रदेहःपीवायतस्तद्वदनःक्षमंचेत् १८ कविःकल्पोनिपुणदक्षिप्रियक
थसमः ॥ लोकस्यकुर्वतःकर्मशेषेनद्वेक्षिनौषिवा १९ ॥ नारदउवाच ॥ सदित्यंदेत्यपतिनापरिपृष्टोमहामुनिः ॥ समयमानस्तमभ्याहतद्वाममृतयंत्रितः
२० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ वेदेदमसुरश्रेष्ठभवान्नन्वार्यसमतः ॥ ईहोपरमयोर्नृणांपदमध्यात्मचक्षुषा २१ यस्यनारायणोदेवोभगवानहृदतःसदा ॥ भक्त्या
केवलयाश्चिष्टोघुनोतिध्वातमर्कवत् २२ अथापिब्रूमहेप्रश्नास्तवराजन्यथाश्रुतम् ॥ संभाषणीयोहिभवानात्मनःशुद्धिमिच्छता २३ तृष्ण्याभववाहि
न्याग्राभ्यकाभैरपूर्णया ॥ कर्माणि कार्यमाणोहंनानायोनिषुयोजितः २४ यदृच्छयालोकमिमंप्रापितःकर्मभिर्भ्रमन् ॥ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारंतिरश्वांपुनरस्य
च २५ अत्रापिदंपतीनांचमुखायान्यापनुत्तये ॥ कर्माणिकुर्वतांश्चानिदृष्टोस्मि विपर्ययम् २६

योऽदर्शनात् द्वितीयोपितद्वाचकपदमयोगाभावादनुपपन्नः तवप्रश्नानुद्दिश्यपरिहारान्ब्रूमहइतिपक्षोपिगौरवादयुक्तइतिचेदुच्यते ब्रूव्यत्कार्यादाचीतिधातोर्व्यक्तिर्नामस्पष्टीकरणंतस्यपरिहारार्थोप
पत्तेः यथाश्रुतमित्यनेनापिस्पष्टीकरणप्रतीतिरिति ननुयदज्ञातज्ञापकंतदेवोपादेयं नचेदंतथा । प्रह्लादस्यभगवदनुग्रहेणज्ञाताशेषार्थत्वादतःकस्मैस्पष्टीक्रियतइत्याशङ्क्यतदज्ञातमस्माभिर्नबोध्यते
किंतुमहत्संभाषणलक्षणार्थसेवयातःकरणश्रुतिःस्यादितिमत्त्वास्पष्टीक्रियतइत्याह संभाषणीयइति अनेनब्रूमहइत्यात्मनेपदार्थोविवृतइतिज्ञापते २३ निवृत्तिमार्गएवसंसारोन्मूलनहेतुरितिवक्तुं षड्
विमार्गस्तुनानादुःसहेतुत्वेनहेयःप्रक्षालतेत्येतत्स्वानुभवसिद्धमित्याह तृष्णयेति भववाहिन्यानदीवद्वर्तमानयासंसारापादिकयावा इतरनदीनामृतुभेदेनपूर्वपूर्त्तिस्यातां नास्याःकदापिपूर्तिरित्याह
ग्राभ्येति २४ यदृच्छयादैवेच्छया लोकंशरीरंयस्माच्छोकात्त्येत्येतिश्रुतेः नकेवलंस्वर्गोदेह्वारंकिंतुतिर्गमादिजन्मनोपिकारणमित्याह तिरश्चाभिति अस्म्यनुष्पशरीरस्यापिद्वारमितिशेषः २५ कृपया
पुण्योवतैविचंस्यादित्यादिनायदुक्तंसुखंस्यादितितत्परिहरति अत्रापीति अत्रापिभगुण्यशरीरेपिदंपतीनांविपर्ययंदुःखंहृष्टानिवृत्तिमार्गमाभितोस्मीत्यन्वयः अन्यापनुत्तयेतुसाहचर्यवत्सहस्यनि
रासाप । सुखापकर्माणिकरोतिलोकोनतेःसुखंनान्यदुपायवैविशोक्तेः २६

कर्मयोगनिवृत्तस्वरूपः स्वस्य निरासाय सुखादासौ किंचित्तरंगमिच्छां शब्दमपि सुखस्वरूपमिच्छति तर्हि तत्तमशीयन् कर्तव्यो न चैवं स्वरूपत्वात् सुखस्य तद्वत्त्वकौ स्वरूपाच्छादकसर्वविषयकर्मनिवृत्त्या विभूतभगवत्प्रसादपुत्रमुलपनिमित्तमित्याह सुखमिति बलमानंदजो ज्ञसहो ज्ञानबलाकुलम् स्वरूपाप्येननु जीवस्य व्युत्पत्तेरप्यप्राप्तिरित्यादि हि शब्देन दर्शयति अस्यात्मनो जीवस्य स्वरूपभूतं यत्सुखं तत्सर्वहोपरतेः प्रसन्नात्सर्वार्थैर्ह्याचष्टावस्यसर्वैः । को ह्येवाभ्यासमिति श्रुतेः । उपाधिकाऽस्त्युद्वेकारितिरा नंदो यस्य स उपरतिः यदेष आकाशानंदो न स्यादिति श्रुतेः सर्वहृत् उपरतिश्च सर्वहोपरतिस्तस्माद्देरा विभ्वतीति शेषः । उपोषिक इति सूत्रात् ततः किं तत्राह मनःसंस्पर्शजानिति मनोऽधिष्ठितं त्रिधाणां विषयैः संस्पर्शनात्संबन्धात् । जाताश्छस्ता नृसगादिभोगावसंविशेत न संवेत । बुद्धिमानिति शेषः २७ एतदंगीकारावरुद्धस्य बाधकमाह इतीति । आत्मन इत्येतदुक्तमित्येवं तत्रासिद्धिमिति शेषः इति शब्दः प्रकारवचनात् । तत्र पुमान् संतं सदा तनं स्वार्थं पुरुषार्थं विस्मृत्याऽसति भगवत्प्रसादेन निवर्तमाने द्वैतेऽन्यथा ज्ञाने विषये । विचित्रां सुरनरादि नाना योनिविषयां घोरा संसृतिमाप्नोतीत्यन्वयः २८ स्रग्वृष्णाया अनिवृत्तकत्वात् सारस्य घोरत्वमितीममर्थसदृशं तमाह जलमिति । तदुद्भवैर्जलोद्भवैः शैबलादिभिरज्ञानरहितोऽजितं त्रिभुगवृष्णां सूर्यमरीचिसंपृक्तसलिलयथोपधावेत्तथा स्वतः स्वतंत्रादरेरन्यत्र देवदत्तादावर्थद्वक्पुरुषार्थदर्शो २९ ननु पुरुषार्थसाधनत्वेन जातैर्देहादिभिरनुष्ठिताः क्रियाः सुखादिहेतवः स्युरि

सुखमस्यात्मनोरूपं सर्वहोपरतेर्हियत् ॥ मनःसंस्पर्शजान्दृष्टाभोगाश्छस्ता नृसगादिविशेष २७ इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्य वै पुमान् ॥ विचित्रामसति द्वैते घोरा माप्नोति संसृतिम् २८ जलंतदुद्भवैश्छन्नं हित्वा ज्ञो जलकाम्यया ॥ मृगवृष्णामुपाधावेत्तथान्यत्रार्थद्वक् सतः २९ देहादिभिर्देवतत्रैरात्मनः सुखमीदृशः ॥ दुःखाद्ययं वानीशस्य क्रियामोघाः कृताकृताः ३० आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविरक्तस्य कर्हिचित् ॥ मर्त्यस्य लच्छ्रोपनतैर्यैः कामैः क्रियेतकिम् ३१ पश्यामि धनिनां क्लेशं लुब्धानां मजितात्मनाम् ॥ अयादलब्धनिद्राणां सर्वतोपिविशंकिनाम् ३२ राजतश्चोतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः ॥ अर्थिभ्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थवद्भयम् ३३ शोकमोहभयक्रोधा रागैर्लब्धैश्च श्रमादयः ॥ यन्मूलाः स्युर्नृणां जह्यात्स्पृहां प्राणार्थयोर्युधैः ३४ मधुकास्महासर्पौ लोके स्मिन्नो गुरुत्तमौ ॥ वैराग्यं परितोषं च प्राप्ताय च्छिक्षया वयम् ३५

त्याशंक्य भगवदप्यनुबुद्धिचिकित्साराहित्याव्यथा इत्यात्याह देहादिभिरिति । यायाः कृताकृताः क्रियास्तास्ताः सर्वा अपिमोघाः तत्र हेतुगर्भविशेषणम् अनीशस्येशविरुद्धस्य ३० इतोपि विचापादनेन प्रयत्नपिम् आध्यात्मिकादिक्लेशग्राह्यहीतत्वेन दुर्भग्नस्तमं दूकवत्समृद्धशरीरबलाभावात् कृतांतपाशबद्धगलस्पपुरुषस्य पुरतो निहितसारी सवद्वचार्थं विचामित्याह आध्यात्मिकादिभिरिति कामैः शब्दादिविषयैः ३१ कस्यचिद्वृत्तबलादुपाजितं विचस्य स प्रुद्धशरीरबलस्यापि लोभाभिभूतमनस्कत्वेनापि भोगोदुष्यं इत्याह । पश्यामीति ३२ प्राणार्थवद्भयम् अर्थवतः प्राणमप्यभवति प्राणवतोर्ध्वतश्चेति वा ३३ ननु सर्वानर्थं शमनोक्तकारणमित्याशंक्य स्पृहासर्पपदो निदानमनस्तत्प्रागवग्रथमतः कारगमितीत्याह शोकेति । यास्पृहा मूलं येषां ते तथा प्राणेऽर्थं च स्पृहां । वैष्णवांसिद्धांते ताद्विरोधिनां जनात् प्राणसंकेतप्रोक्षमाणराक्षेणस्पृहापिनकार्या किमु तार्थं इति मदं नानाप्रमाणग्रहणम् ३४ विच वतः प्राणमर्थं विचस्पृहया शोकादिकं स्यादित्याहुक्तमर्थमशुकरजगरदृष्टातेन बोधयति मशुकरोति । गुरुत्तमाद्यां शिखासाऽऽभ्यामेवाप्रेति गुरुत्तमावित्यूचे ३५

१ सर्वानर्थं शमने इति पाठान्तरं तदा स्पृहेत्यन्वयः २ वैष्णवानाम् तत्सिद्धान्त विरोधिनां दित्यर्थः

यथाचतुष्टयमुत्पन्नं ह्यन्योन्यमपुहति तथा वित्तापादकं हत्वा कृच्छ्रादजितं तं राजान्यतमो हरेत् मधुव्रतस्थिते दृष्ट्वा सर्वकामेभ्यो विरागः शिखितः ३६ उदरपोषणमपलशून्यो नीहः । नो चेच्छहच्छयाऽपि
 प्रेम्मेहाहिरजगरः ३७ भूरिगुणोपेतं कस्मिंश्चिद्विवाहयेव भुक्त्वा नक्तं भुंजे कस्मिंश्चिदिनेन कंभुक्त्वा ह्यभुंजे ३८ ३९ क्षौमंदुकूलमित्यादिकमेकास्मिन् जन्मनि बहुजन्मनि चेति पथो गम्यगीकर्तव्यं
 वैकुण्ठेन भुंजेति दिष्टमुक् । क्षौमाच्छादनं गजादिभिश्चरणक्षत्रजन्मनि प्रासादादिशयनम् । मृष्टशयनं च पश्वादिजन्मनि । भस्मादौ शयनं श्वानादिजन्मनि बाल्ये च अजिनादि अजिनाद्याच्छाद
 नमुखादिजन्मनि अस्मिन् जन्मनि जन्मांतरे वा । दिग्वासाः दिगंबरः ४० ४१ ४२ सत्त्वादिगुणस्वभावं विषमसात्त्विकराजसतामसभेदभिन्नं सर्वेभ्यो भयं मत्तइति पतिर्धर्मत्वात् भूतानां भद्रमेवाशा
 संज्ञापि भगवत्स्वामित्वं न विस्मरामीत्याह आशासइति उतेत्याशासइत्यनुवर्तते जगत् एक एव स्वामीति भावमैकात्म्यं उताशासे कस्मिन् विषये महात्मानि भगवद्विषय इत्यर्थः ४३ तुर्याश्रमस्थेन वि
 हितोपासमानंतरं भिदं च कर्तव्यं ब्रह्मपाप्मिना गत्वा इत्याह । विकल्पमिति । विकल्पं जगच्चित्ते मनोवृत्त्या भिमानि विन्यसेज्जुहुयात् । जगच्चित्ताख्यान्याधीनमिति चितयेत् । चित्तमग्निमर्थे पुन्नममाणे
 विरागः सर्वकामेभ्यः शिखितो मेमधुव्रतात् ॥ कृच्छ्रासंमधुतद्विहत्वाप्यन्यो हरेत्पतिम् ३६ अनीहः परितुष्टात्मा यदृच्छोपनतादहम् ॥ नो चेच्छयेव
 हहानिमहाहिरिव सत्त्ववान् ॥ ३७ ॥ क्वचिदल्पं क्वचिद्भूरिभुंजेन्न साध्वसाधुवा ॥ क्वचिद्भूरिगुणोपेतं गुणहीनमुत क्वचिद् ॥ ३८ ॥ श्रद्धयोपहृतं कापिक
 वाचिन्मानवर्जितम् ॥ भुंजे भुक्त्वाथ कस्मिंश्चिद्विवाहकं यदृच्छया ३९ क्षौमंदुकूलमजिनं चीरं वल्कलमेव वा ॥ वसेन्यदपि संप्राप्तं दिष्टमुक्तुष्टधीरहम् ४०
 क्वचिच्छये धरोपस्येत् ण्यपण्यं शमभस्मसु ॥ क्वचित्प्रासादपर्यं केशिपौ वा परेच्छया ॥ ४१ ॥ क्वचित्सातो नुलितांगसुवासाः स्रगलं कृतः ॥ रथे भावैश्चर
 न्क्वापि दिग्वासाग्रहवत्क्वचित् ॥ ४२ ॥ नाहं निदेचनस्तौमि स्वभावविषमं जनम् ॥ एतेषां श्रेयसाशासे उतैकात्म्यं महात्मनि ॥ ४३ ॥ विकल्पं जुहुयाच्चि
 ते तन्मनस्यर्थविभ्रमे ॥ मनोवैकारिके हुत्वा मायायां वैजुहोत्यमुम् ॥ ४४ ॥ आत्मानुभूतौ तां मायां जुहुयात् सत्यदृष्ट्मुनिः ॥ ततो निरीहो विरमेत्स्वानु
 भूत्यात्मनि स्थितः ॥ ४५ ॥ स्वात्मवृत्तं मयेत्यंतं सुगुप्तमनुवर्णितम् ॥ व्यपेतं लोकशस्त्राभ्यां भवानहि भगवत्प्रियः ४६
 भगवत्पुपाधायमानेन सति मनोनाभं दधीनतया तिष्ठतीति चितयेत् । मन इन्द्रवैकारिके रुद्रे हुत्वा संचित्या मुं रुद्रमायायां प्रकृतिविकारमहत्तत्त्वो विरचे संचित्यतां मायां तं विरचवात्मानुभूतौ चित्प्रकृतौ जुहुया
 त्चितयेत् । चित्ताख्यान्येधीनं हि जगदेतद्विचितयेत् । मनोनाभं रुद्रशगमं विषमतिचितयेति वा वाक्यात्सर्वमवगतं व्यं अत्र जडकार्यस्य जडकारणात्मकत्वं चेतनस्य चेतनाधीनत्वं चितनीयमि
 त्यर्थः । तां मायां भूतं स्वानुभूते लक्ष्म्या आत्मनि स्वाभिनिपत्यो निरंतरं चितयेत् ततो मुनिरनंतरं कृतकृत्यः वेतावेद्यस्य सर्वस्य मुनिः सद्रिदाहृतः इत्युक्तमालावचनात् । किंच सत्यं साधुगुणपूर्णं
 विष्णुपश्यतीति सत्यहं स्वानंदानुभवमात्मनि स्वमाहिनि स्थितः । महिनि स्वेमहीयत इति वचनान् । स्वल्पानंदज्ञानात्मनि ब्रह्मणि स्थित इति वा निरीहो निषिद्धचेष्टारहितो विरमेत् कृत्यादिति शेषः
 ४४ ४५ प्रतिपादितमर्थनिगमयति स्वात्मेति मया स्वात्मनो मम वृत्तं तुभ्यमनुवर्णितमित्यन्वयः । स्वात्मनो जीवस्य वागमात्मनो वा । कीदृशं मुखतो लोकशस्त्राभ्यां व्यपेतं रहितं । आतरो विपरी
 तत्वेन मार्गशास्त्रसिद्धत्वाच्छास्त्रापीमित्यर्थः । अंशास्त्रीयत्वान्मुखतः शास्त्रापेतामिदं विदुः । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमभिधीयत इति वचनादुक्त एवार्थः । इदं सिद्धमित्यभिप्रेत्याह भवानिति ४६

१ तुर्याश्रमेनेति पाठान्तरम् २ मुखतः आपगतः अशास्त्रीयत्वान् शास्त्रे प्राप्नोतत्वात् शास्त्रव्यनेनम् । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमेवेति भावः । दी ९

नानाविद्यमानम् ४७ इति श्रीभागवते मत्स्यमस्कंधे विंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमाणां गृहाश्रमभू
नानापृष्ठः कस्यचिद्गृहादिति न्यायात् युधिष्ठिरपृच्छतीत्याह । युधिष्ठिर इति । एतां दवीमन्याश्रमविषयां विधि
प्रसिद्धयर्थं विद्यां चाध्यात्मिकौजसेत् बलिकर्मस्वशाहोमस्वाध्यायातिथिसत्क्रियाः । भूतप्रेतमरन्नमनुष्पानां
नाद्वर्तकमितम् ४ स्वप्नदृष्टोत्थितः स्वप्नदृष्टपदार्थसंग्रहयाजहाति तथा जायादिसंग्रहोत्थितः ५ यावद
तत्संग्रहोत्थितः पतिर्भवेदित्यर्थः ६ अंतरिक्षं चावापृष्वोर्मिध्वमवमच्युतेन निमित्तं पाद्विचित्रपुंजरीन्
यावदिति जठरं यावदक्षेत्रियेत गृह्णाति तावदन्वस्वत्वस्वकीयमिति स्वीकुर्यात् । ततोऽधिकं दानं ददयोग्यमि

नानाविद्यमानम् ४७ इति श्रीभागवते मत्स्यमस्कंधे विंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमाणां गृहाश्रमभू
नानापृष्ठः कस्यचिद्गृहादिति न्यायात् युधिष्ठिरपृच्छतीत्याह । युधिष्ठिर इति । एतां दवीमन्याश्रमविषयां विधि
प्रसिद्धयर्थं विद्यां चाध्यात्मिकौजसेत् बलिकर्मस्वशाहोमस्वाध्यायातिथिसत्क्रियाः । भूतप्रेतमरन्नमनुष्पानां
नाद्वर्तकमितम् ४ स्वप्नदृष्टोत्थितः स्वप्नदृष्टपदार्थसंग्रहयाजहाति तथा जायादिसंग्रहोत्थितः ५ यावद
तत्संग्रहोत्थितः पतिर्भवेदित्यर्थः ६ अंतरिक्षं चावापृष्वोर्मिध्वमवमच्युतेन निमित्तं पाद्विचित्रपुंजरीन्
यावदिति जठरं यावदक्षेत्रियेत गृह्णाति तावदन्वस्वत्वस्वकीयमिति स्वीकुर्यात् । ततोऽधिकं दानं ददयोग्यमि

प्रतिआमं प्रययौ गृहान् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे मत्स्यमस्कंधे चतुर्दशो
ध्यायः ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गृहस्थ एतां पदवीं वाधेनायेन चांजसा ॥ याया हे वक्रपेद्ब्रूहि मादृशो गृहमूढधीः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ साधु पृष्ठं महा
भाग लोकानामनुगृह्यता ॥ तत्वेन तदहं वक्ष्ये नैष्कर्म्येन कर्मणाम् ॥ २ ॥ गृहेष्वेव स्थितो राजन क्रियाः कुर्वन् गृहोचिताः ॥ वासुदेवार्पणं साक्षादुपासीत म
हामुनीन् ॥ ३ ॥ शृण्वन् भगवतो भिक्षुणमवतारकथामृतम् ॥ श्रद्धया नो यथा कालमुपशांतजनाहतम् ४ तत्संगाच्छनकैः संगमात् मजायात्मजादिषु ॥
विमुच्ये मुंचमानेषु स्वयं स्वप्नवदुत्थितः ५ यावदर्थमुपासीनो देहे गेहे च पांडितः ॥ विरक्तो रक्तवत्तत्र चूले केन रतान्पसेत् ६ ज्ञातयः पितरौ पुत्राभा
तरः सुहृदोपरे ॥ यद्वदंति यदिच्छंति अनुमोदत निर्ममः ७ दिव्यं भौमं चान्तरिक्षं वित्तमच्युत निर्मितम् ॥ तत्सर्वमुपयुंजीरन्नस्वीकुर्यात्स्वतो बुधः ८ याव
क्षियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् ॥ अधिकं यो भिमन्येत स तेनोदंडमर्हति ९ नृगो सराश्वमर्कसुमरी सृपविमक्षिकान् ॥ आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरैषा
मंतरं कियत् १० त्रिवर्गेनातिकृच्छ्रेण भजेत गृहमेधयि ॥ यथादेशं यथा कालं यावद्वैवोपपादितम् ११ आश्विन्यो तेवसायिभ्यः कामान्संविभ्रजेद्यथा ॥
आश्वेतांमहतो दाराचृणां सत्त्वग्रहे होयतः १२ जह्याद्यदर्थं स्वान्प्राणान्हन्याद्वापितरं गुरुम् ॥ तस्यां स्वस्वत्वं स्त्रियां जह्याद्यस्तेन ह्यजितो जितः १३

स्याद् अधिकमिति ९ आसुमुक्त्वपदं श्रमार्जो रमके उच्यत इत्याभिधानं । वयःपक्षिणः अंतरं भेदः कियान्नकोपि परार्थान्तावतिशेषान् १० अतिकृच्छ्रेण शालाविहितमार्गेण गृहप्रतिग्रहादिलक्षणैर्न गृह
मेधी गृहस्थः । अपिसर्वाश्रयस्वपि देवोपपादितं पवादि ग्रीहिजातमपाचिनोपपन्नं वा ११ कर्मार्गं चेद्वा ग्रहणं प्रयोजनग्राम्यभोगः तथा त्वेतादृशापूरणस्य दुःसाध्यत्वेन तत्प्रयत्ने महान्दोषोऽप्युपपद्यते त
दभिप्रायेत्याह । आश्वेति । यदर्थं येषामर्थं कामपूरणार्थं स्वमाणां नृजजातविरतं वा गुरुं वाहन्यान्तद्विरोधमतीति शेषः किंच यतो यम्यो नृणां सत्त्वग्रहोऽसत्त्वगुणग्राहो धैर्यनिग्रहो भवतीति शेषः तानेतान्म
होदाराणां स्वाकामान्यथायोग्यं संविभ्रजेद्यथा १२ यद्यंगनामाणां यथापिणीतं हि तेषां श्रेयसेषट्कयमित्याशं कथाह तस्यामिति सत्त्वग्रह इत्यादिकमुत्तरापरितं बध्यते अजिहोपि
पर्याप्तत्वं ग्रहस्तस्यास्त्रियतिनस्त्वेन जितो वशगतः सपुत्रोऽस्तस्यां स्त्रियां सत्त्वजह्यादित्यन्यः यदि स्वात्मानं मूर्च्छं पसावते तेन हि तस्यास्यागणवरीयानिति । इममर्थं हि शब्देन दर्शयति । हताधिकारं मलि

नपिब्रह्मोपजीविनीम् । परिभूतामधःशय्यांवासयेद्वचभिचारिणीमिति च यत्रानुक्त्यं दंपत्योच्चिर्गस्तस्यवर्धने मृते जीवति वा पत्यौ यानान्पुत्रगच्छति । सेहकीर्तिमवाप्नोति मोक्षते चोभया सह स्त्रीभिर्भूतं वचःकार्यमेषधर्मः परः स्त्रिय इति च १३ ग्राम्यधर्मैर्गरीरमेवानित्यं क्षाणिकं भयग्रस्तं भयमुपजायते । ननु नित्यमस्तश्च नित्यदुःखं गरीरं च कृमिविद्धमस्मावसायिनवरन्नेना काशरीरब्रह्मज्ञानं दुरुत्पादयेत्तत्कलुषाभेत्तरेणातोदुःखहेतुत्वाद्दुश्चरित्रस्त्रीत्याग एव श्रेयानित्याशयवानाह ॥ कुमोति । नदीयदेहेन क्रियमा गारतिर्यस्याः मानधा । आत्मा रमात्मा । अत्रान्माजीवः किं नरान्च्छीरप्रसंगादित्यनउक्तम् नभश्छादिरिति । नभश्छादिराच्छादनं यस्य स तथा नभोव्याप्यावस्थित इत्यर्थः । आकाशगरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः । अणुर्होप आत्मा यदा एते स नीलपुण्यं च पापं चेति श्रुतेर्जीवस्याणुपरिमाणत्वेन सिद्धत्वात् १४ यजदेवपूजासंगतिकरणदानेऽपि तिथातोः यज्ञो नारायणाख्यदेवपूजातत्करणवशेऽपि तेः सिद्धिज्ञानसाधनयोगैरर्थैः स्ववर्तिदेहयात्रालक्षणां कलायेत् । तत्रापि शेषेऽवशिष्टवस्तुनि स्वस्वस्वकीयत्वेत्यजे चः स माज्ञो महतां संन्यासिनां पदवीमाप्नोतीत्यन्वयः १५ देवादिपागेषु तद्वर्त्यामि तेन ततो भिन्नत्वेन भगवत्पूजैव विधेयेत्याशयेनाह । देवानिति १६ यो ह्यदास्य यज्ञाधिकारोऽस्ति यदा वा सर्वयज्ञसंपदः स्युस्तद्वैतानिकविधिनाग्निहोत्रविधिना वा यजेदित्यन्वयः १७ ननु मुख्यं होमादिकरणं भगवत्प्रीतिजनकं कितत्राह नहीति १८ उपसंहारमुखेनोक्तार्थनिर्धारयति । तस्मादिति ब्राह्मणाननयस्य सत्थातं

कृमिविद्धमस्मनिष्ठांतं केदंतुच्छं कलेवरम् ॥ कृतदीय रतिर्भार्याकायमात्मानमश्छादिः १४ सिद्धैर्यज्ञावशिष्टार्थैः कल्पयेद्वृत्तिमात्मनः ॥ शेषे स्वस्वं त्यजेत्प्राज्ञः पदवीमहतामियात् १५ देवानृषीन्भूतानि पितृनात्मानमन्वहम् ॥ स्ववृत्त्यागतवित्तेन यजेत पुरुषं पृथक् १६ यर्ह्यात्मनोऽधिकारोऽस्ति सर्वाः स्युर्यज्ञसंपदः ॥ वैतानिकेन विधिनाग्निहोत्रादिना यजेत् १७ नद्याग्निमुखेनोपैवैभगवान्मर्वयज्ञमुक् ॥ इत्येते हविषाराजस्यथाविप्रमुखेन हतैः १८ तस्माद्ब्राह्मणदेवेषु मर्त्यादिषु यथाहृतः ॥ तैस्तैः कार्यैर्यजेन्नैवेक्षेत्रज्ञं ब्राह्मणाननम् १९ कुर्यादपरपक्षीयं मामिप्रोष्ठपदे द्विजः ॥ श्राद्धं पित्र्यैर्यथावित्तं तद्वृत्तानां च वित्तवान् २० अयने विषुवे कुह्वां व्यतीपातो दिनक्षये ॥ चंद्रादित्योपरागे च द्वादश्यां श्रवणेषु च २१ तृतीयायां शुक्लपक्षेन वम्यामथ कार्तिके ॥ चतसृष्वप्यष्टकासु हेमं तैशिशिरैस्तथा २२ माघे च सितसप्तम्यां मवाराकासमागमे ॥ राकायावानुपत्यावामामर्षाणि युता न्यपि २३ द्वादश्यामनुगायास्याच्छ्रवणं स्ति स्रजत्तराः ॥ तिसृष्वेकादशी चासु जन्मक्षौम्ययोगयुक् २४ त एते श्रेयसः कालानृणां श्रेयोविवर्धनाः ॥ कुर्यात्सर्वात्मनैतेषु श्रेयोऽमाघं तदायुषः २५

१९ ननु यज्ञसंभारे सति विशिष्टफलप्रदः कालः कइति तत्राह कुर्यादिति । प्रोष्ठपदे कन्याख्ये सिद्धमासावास्यामारभ्य कन्यामासास्यापर्वते । तत्राप्यपरपक्षीयकाले आर्द्रं कुर्यादित्युपत्येप्यन्वेतव्यम् तद्वृत्तानां पितृमातृबंधूनां पितामहमातामहादीनाम् २० अयने उत्तरदक्षिणसंज्ञे । विषुवे संवत्सरात्संक्रमणे । कुह्वा ममासास्यायां श्रवणेषु श्रवणादित्रिषु । चशब्दात्सप्तम्यादित्रिषु नयोदश्यां च । तदुक्तम् सप्त्यादित्रयं चैव तथा चैव त्रयोदशी । चतस्रस्त्वष्टकाः मोक्षाः सर्वपक्षाद्विशेषत इति २१ बुद्धिकमासावास्यामारभ्य मकरमासावास्यापर्वतः कालो हेमत । तदुपरिकालः शिशिरः हेमं तैशिशिरं चैव नित्यं आर्द्रे गुणोत्तरमिति वचनात् अपमपि विशिष्टकालः २२ राकापौर्णमासी मघापौर्णमास्योः संगमे शनिनिशि नीवालोऽस्यान्तदृष्टेनष्टे कुहूरमासाया अनुगतिरुत्तराकासपूर्णपौर्णमासी चेति हलायुधः राकयानुमत्यायुतानि मासं क्षत्राणि २३ यास्तिष्ठः श्रवणादितारा आसु तारा पुष्यैः कादशी गुण्यकालोऽत्र आर्द्रकरणचविकल्पः । एकादश्या आर्द्रकरणस्यानिषिद्धत्वात् त्रैविण्यसिद्धातिनरतदाचरं त्रैविद्याश्चरं तिचवा यथैकादशी पुण्यादिनम् अत्र क्रियमाणं कर्म सकलं तथा तिसृष्वपि तारास्वितिव जन्मभक्तं आर्द्रकाल इति शेषः । सौम्ययोगयुक् पूगशिरसं विधुक्तं दिनं च २४ २५

२६ २७ २८ सत्पात्रंविशिष्टं विश्वमिति यस्मिन्देवेभागवतस्तस्मिंश्चराचरं सर्वजगदस्तीतिज्ञातव्यं यतिर्पस्यगृहेभुंकेतत्रभुंकेहरिःस्वयं हरिर्यस्यगृहेभुंकेतत्रभुंकेजगदयमिति वचनात् २९
अर्चाशालाग्रामादिप्रतिमा पुराणपुभागवतादिषु विश्रुताः ३० कृष्णदेव्यादयश्चक्षेत्राणि पुरुषोत्तमादीनि अर्हेःपूज्यैरगस्त्यादिभिराश्रितान्यधिष्ठितानि ३१ फलगुणस्थानंहरपुरं कन्यातीर्थवा ।
कन्यापुरं फलगुणं गत्यास्थानंहरपुरं चतदित्याश्रितानं वाराणसीपुरीकाची ३२ ३३ हरेरर्चाश्रिताः हरिक्षेत्रादयः पुनर्वर्चनं सस्मात्तेषां प्रैष्ठयं चातनाय ३४ एतद्देशनिषेवणेनाकिविशेषफलमि
तितत्राह धर्मइति कृष्णातरंगसंभूतपवनस्पर्शमात्रतः निर्धूतपातकाः सर्वजनाविष्णुपदययुरित्यादिशास्त्रेषुसहस्राधिकफलोदपत्तेर्नोदितः पात्रेष्वपि तारतम्यमास्तितत्रमुख्यपात्रंहरिरित्याह पात्र
मिति पात्रतारतम्यवित्तमैःकविभिःपात्रंचनिरुक्तं वैमुख्यत्वेन निर्णीतंहीत्यन्वयः ३५ कितदित्यत उक्तं हरिरिति चराचरं यन्मयं पत्स्वामिकंपद्व्यामसर्वं पस्यात् स्माद्धरिरेवमुख्यं पात्रमित्यन्वयः
इदंभवतोपि सद्भित्याह देवेति ब्रह्मात्मजादिषु सत्सु देवाश्चक्षेत्राण्यश्च देवर्षयस्तत्तद्वार्हवः पूजायोग्याप्येष्वपि सत्सु तत्र तत्र पञ्चशालायां मद्युतो गुणतो वपतः स्वरूपतश्च च्युतिरिति तत्वात् श्रीनारायणोऽग्रपूजाया
येषुज्ञानंजपोहोमोव्रतं देवादिजार्चनम् ॥ पितृदेवचूतभूतेभ्यो यद्व्रतं तद्व्यनश्चरम् २६ संस्कारकालोजायायाजपत्यस्यात्मनस्तथा ॥ प्रेतसंस्थामृताहःसुक
र्मण्यभ्युदयेनृप २७ अथदेशान्प्रवक्ष्यामि धर्मादिश्रेयसावहान् ॥ सर्वपुण्यतमादेशः सत्पात्रं यत्र लभ्यते २८ विश्वं भागवतो यत्र जगदेतच्चराचरम् ॥ य
त्र ब्राह्मणकुलंतपोविद्यादयान्वितम् २९ यत्र यत्र हरेरर्चासदेशः श्रेयसांपदम् ॥ यत्र गंगादयो नद्यः पुराणेषु च विश्रुताः ३० सरांसि पुष्करादीनि क्षेत्राण्य
र्हाश्रितान्युत ॥ कुरुक्षेत्रंगयाशिरः प्रयागः पुलहाश्रमः ३१ नैमिषं फलगुणं सेतुः प्रभासोऽथ कुशस्थली ॥ वाराणसीमधुपुरीपंपाविंदुसरस्तथा ३२ नाराय
णाश्रमो नंदासीतारामाश्रमादयः ॥ सर्वकुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ३३ एते पुण्यतमादेशा हरेरर्चाश्रिताः पुनः ॥ एतान्देशान्निषेवेतश्रेयस्कामो ह्य
भीक्ष्णशः ३४ धर्मो ह्यत्रोदितः पुंसांसहस्राधिफलोदयः ॥ पात्रंचात्रनिरुक्तं वैकविभिः पात्रवित्तमैः ३५ हरिरेवैक उर्वीशयन्मयं च चराचरम् ॥ देवर्ष्यहंस्तु वै
सत्सु तत्र ब्रह्मात्मजादिषु ॥ राजन्यदग्रपूजायां मतः पात्रतया च्युतः ३६ जीवराशिभिराकीर्णजण्डकोशां त्रिषोमहान् ॥ तन्मूलत्वाच्च्युते ज्यासर्वजीवात्म
तर्पणम् ३७ पुराण्यनेन मृष्टानि नृतिर्यगृष्टिदेवताः ॥ शेते जीवेन रूपेण पुरेषु पुरुषो ह्यसौ ३८ तेष्वीशो भगवान् राजंस्तारतम्येन वर्तते ॥ तस्मात्पात्रांहे पुरु
षो यावानात्मा यथेयते ३९

पात्रतया मतस्त्वया ज्ञातइति पदतो मुख्यपात्रं हरिरित्यवधारणा युक्ता ३६ किंच प्रत्येकं पूजापिन विधेया भगवत्पूजाया तत्तृप्तिं स भवात्तन्मूलत्वात्तेषां तन्मूलनिषेचनं शास्त्रानामिवेति मुख्यवैष्णवसि
द्वांतमाह जीवराशिभिरिति ३७ ननु मुख्यपात्रालाभे विहितकर्मानुष्ठानविषयाभावेन तद्विधानं व्यर्थमित्यागक्ष्यतत्तद्योग्यपात्रं वक्तुं केचन मृष्टिप्रकारमाह पुराणीति अनेन दयालुना हरिणा नृतिर्य
गादिसंज्ञितानि पुराणि शरीराणि सृष्टानीत्यन्वयः ततः कितत्राह शेतेइति श्रीहरिरेषु पुरेषु भोगायतनेषु जीवेन रूपेण स्वप्रतिबिम्बेन सह शेतेइति यत्तस्मादसौ पुरुष इत्युच्यते जीवोपितत्त्वामांतिशेषः
पुरिशयनात्युरुष इति श्रुतिरिह शब्देन सूचयति ३८ ईशो भगवास्तेषु पुरेषु स्थितः पुरुषनामसु जीवेषु च तारतम्येन तत्तद्वत्तयादिगुणतारतम्यानुसारेण सन्निधानतारतम्येन वर्ततेइति यस्मात्तस्मात्तत्तद्यो
ग्यानुसारेण पुरुषो जीवराशिश्च पात्रं । तदंतर्पणमिह स्मरणपूर्वकमिति शेषः अत्र सन्निधानतारतम्यमेव हरेर्न तु स्वरूपतारतम्यं तदुक्तं ब्रह्मादिस्थावरातेषु निवेशो हरेः कश्चित् । व्यक्तिमात्रविशेषेण तार
तम्येन वर्तते चेति अत्रापीत्यं भावमाह यावानिति पुरुषे तु स्थित आत्मा यावान् महिम्ना यथा येन प्रकारेण ज्ञायते तदानुकूल्येन जीवराशिः पात्रमित्यर्थः ३९

हरिप्रतिभापूजायाः पुरुषस्थितपुरुषनाम्नोहरेः पूजासम्पत्फलवतीत्याशयेनाह हृष्टेति कविभिस्तेषां नृणां मिथ्यात्मनोहरैर्वज्रादघ्नात्रेतायां सपर्या क्रियायै हरैर्चाकृतापस्मात् ४० ततः केचि
त्तत्र श्रद्धया सपर्या अर्चायां हरिमुपासते ये तेषां पुरुषस्थितहरिद्विषां सोपासैहिकफलमन्तरणपरमपुरुषार्थप्रदानभवतीत्यन्वयः ४१ मुख्यपान्नमाह पुरुषोऽपि । कीदृशो ब्राह्मणो मुख्यपान्नमित्य
तत्तद्विशिनष्टि तपसेति । तनुप्रतिभास्थानं अत्र शिलावत्प्रतिभाः संतो विप्राद्याश्चरः स्मृता इति वचनात् विप्रादिमात्रं हरीशिलास्थानीयं न कित्तप आदिगुणविशिष्टब्राह्मणकुलं अन्यथा हरैर्चासापु
रुषार्थप्रदानस्यादितितदुपासां विनिश्चयमुपात्रं ब्राह्मणविदुरितिकथनव्यर्थं स्यादन्त एव ब्रह्मणतीति ब्राह्मण इति तत्पदमायो ४२ ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
कर्ममार्गो ज्ञानमार्गश्च कार्याणां कारणेषु लपः प्रवेशलक्षणं च तत्साधनं च प्रपंचस्वरूपं च निरूपयत्यस्मिन् अध्याये तत्र प्रथमतो ब्राह्मणादपि ज्ञाननिष्ठमुत्तमं पात्रं दैवोपलब्धेन द्रव्येणैव निरूप्य नैमित्तिका क्रियाकरणं
धर्मो धर्मविवेकश्च कथ्यते । तत्र ब्राह्मणान्विवेचयति कर्मैति । कर्मनिष्ठा ह्यस्याः तपोनिष्ठान्तरप्रस्थाः स्वाध्यायनिष्ठा ब्रह्मचारिणः प्रवचननिष्ठाः कुटीचकाः बहुदकाश्च योगनिष्ठा हंसाः ज्ञाननिष्ठाः परम
हंसाः १ तत्र संततरान्तं मुक्तिं चेच्छताज्ञाननिष्ठा परमहंसाय कव्यानिपितुभ्यो दीयमानान्य आनिदातव्यानीति विधिरित्यन्वयः दैवकर्मणि च तस्मादतिशेषः तदभावे परमहंसाभावे इत्येवमोहंसादिभ्यः

हृष्टतेषां मिथो नृणामवज्ञामात्मनो नृप ॥ त्रेतादिषु हरैर्चा क्रियायै कविभिः कृता ४० ततो र्चायां हरिं केचिच्छ्रद्धया च सपर्याया ॥ उपासते उपासाहिनार्य
दापुरुषद्विषाम् ४१ पुरुषेष्वपि राजेन्द्रसुपात्रं ब्राह्मणं विदुः ॥ तपसा विद्यया तु श्रद्धा धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ४२ नवस्य ब्राह्मणाराजं क्लृप्तं स्य जगदात्मनः ॥
पुनंतः पादरजसा त्रिलोकीं दैवतं महत् ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कर्मनिष्ठादिजाः केचि
तपोनिष्ठानृपाः परे ॥ स्वाध्यायेन्ये प्रवचने ज्ञानयोगयोः १ ज्ञाननिष्ठा यदेयानि कव्यान्यान्त्यमिच्छता ॥ दैवै च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथार्हतः २
द्वौ दैवैः पितृकापे त्रीनैकैकमुभयत्र वा ॥ भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३ देशकालोचितं श्राद्धद्रव्यपात्रार्हणानि च ॥ सस्यगमं वंति नैतानि
विस्तरात्स्वजनार्पणात् ४ देशकाले च संप्राप्तमुत्पन्नं हरिदैवतम् ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रेभ्यस्तं कामधुगक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजना
य च ॥ अन्नं संविभजन्त्ये त्सर्वतः पुरुषात्मकम् ६ न दद्यादामिषं श्राद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्वविद ॥ मुनीनां स्यात्परा प्रीतिर्यथानपशुर्हिसया ७

श्राद्धादिदानं स्यात् तत्रापि यथार्हतः यथायोग्यं २ अन्नभोक्तुः मरुत्या नियमानाह द्वाविति ३ कुतो विस्तारो न कर्तव्य इति तत्राह देशेति स्वजनार्पणात् आत्मीयार्पणलक्षणात् विस्तारादेतानि देशकाश्च
चित् श्राद्धादीनि सस्यगमं भवतीति पचस्माद्विस्तारं कुर्यादिति पूर्वोक्तान्वयः ४ ५ ६ यतेः श्राद्धभोजने मुख्ययाधिकारित्वे मांसविशानं कथमुपपद्यत इति तदपवादत्वेन विधत्ते न दद्यादिति शास्त्रांतरविधिमोहि
तेन केनचित्कामपारिमोक्षणेन मस्कारिणो भोजनमोक्तव्यमिति विधत्ते । नचेति । न च श्राद्धभग्न इत्याह धर्मेति विना मांसं न मधुना विना दक्षिणया शिरा अक्षयं भवति श्राद्धं यतिषु श्राद्धभोजिषु ग्रामे वानगरे
रण्ये ज्ञातभिः क्षुब्धैश्चादि तमंतरेण पच्छ्रद्धं तदासुरमयो भवेदित्यादि स्मृतेः तद्विधायकशास्त्रमासुरजनमोहनाथत्वेन देशकालविशेषविषयत्वेन वा योजनीयं । आभिषाभावे भोक्तुः सौहित्याभावेन पितृणां
सौहित्यं न स्यादिति तत्राह मुनीनामिति मुनीनां संप्रतिपत्त्यामांसादनेन पराप्रतीतिः सौहित्यं रया च थापशुर्हिसया ज्ञातमंसेन न स्यात् । यथा मुनीनां पितृणां यतिभोजने पराप्रतीतिस्तथापशुर्हिसा जाता
मिषभोजने न स्यादिति द्विरावृत्त्युपयोजनीयं । वाचां यमेव सर्वं मुनिशब्दः पितृष्वपि इत्यभिधानं मुनीनां सर्वज्ञानदेवानां यथा पराप्रतीतिः तथापशुर्हिसालक्षणेन पागेन नैति वा ७

आदेचतुर्थाश्रम्येवपूष्यइतिनियमः प्रायिकःतद्वर्धोयस्यास्तिसोपिमान्यइत्याशयेनाह नैतादृशइति सद्धर्ममिच्छतांनृणांभूतेषुमनोवाक्कायकर्मजस्यदंडस्यन्यातः संत्यागो यः एतादृशोधर्मः परोन्यो
नास्ति अयमेवमुख्योधर्मः तस्मादेतादृशधर्मोपिआदेमान्यइत्याशयः । वेषुभिर्नैववेद्यतिरिक्तिवक्ष्यति नकेवलपश्चालमनलक्षणोहसाभावान्मुनीनामीतिजनकोपितुमनआदिनाक्रियमाणदंडलक्षण
हिंसाभावोपीत्येतोवाह नेति ८ आद्धादिकर्मग्रामोपस्थादिपात्रमुद्दिश्यकर्तव्यमित्यभिहितं अधुनापरमभागवतास्तदपिनकुर्वतीत्याशयेनाह एकइति सर्वधर्मान्प्राप्त्ययमात्रेकराश्रयंभवेतिशे
क्षिताः एकैकमगवदेकार्पितदेहयात्राज्ञानिनः कर्ममयान् आद्धादियज्ञानात्संयमनेनःसंयमनाग्नौजुह्वतिमानसयागंकुर्वतीत्यन्वयः आत्मसंयमनविशिष्टा ज्ञानेति ज्ञानेधनदीपितेयज्ञवित्तमाः
मानसयज्ञप्रयोगपठवः अनीहाइतिहेतुगर्भविशेषणं निवृत्तमार्गप्रवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ ९ ॥ ननुद्रव्ययज्ञसंत्यज्यज्ञानयज्ञकरणैककारणमित्याशंक्यभूतभयजनकहेतुत्वेननिरपहेतुरयमित्याशये
नाह द्रव्येति एषद्रव्ययज्ञकारिसमुदायो मामाह्न्यादितिभूतानिबिभ्यतीत्यन्वयः । अग्नीषोमीयंपक्षुमालभेतेतिविहितत्वात्तदुक्तं कुर्वतोदृष्टाकर्तृभयंस्यादित्यतउक्तमतज्ज्ञइति विध्यमिप्रायमज्ञानं
ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविरित्यादिविहितविधिरभिप्रायः अतएवाकारुणइत्युक्तं एतादृशोसुरदेश्यइत्याशयेनोक्तमनुवृत्तिरिति नैहारेणप्रावृत्ताजलप्याचासुवृत्तपुत्रक्यशास्यरतीतिश्रुतिरित्यनेनगृह्यते ध्रुवमित्यपंशब्दः
अहीनारिविमुक्तस्यानर्थनिश्चापयंति असुन्वंतंसमंजहिदूपाशंधोनतेमयइतिश्रुतेः तेमयस्त्वमधानकः दूपाशंधुनोशंसुन्वंतंसुन्वादिरोधिर्न अन्यथासुन्वंता पराचिच्छीषाववृत्तुस्तद्व्यापज्जानोयज्वभिः
नैतादृशःपरोधर्मो नृणांसद्धर्ममिच्छताम् ॥ न्यासोदंडस्यभूतेषुमनोवाक्कायजस्ययः ८ एकैकर्ममयान्यज्ञानज्ञानिनोयज्ञवित्तमाः ॥ आत्मसंयमनेऽनीहाजुह्व
तिज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणंदृष्टाभूतानिविभ्रमति ॥ एषमाकरुणाह्न्यादतज्ज्ञोह्यसुतृपृथुवम् १० तस्माद्वैवोपपन्नेनसुन्यन्नेनैवधर्मवित् ॥ सं
तुष्टोहरहःकुर्यान्नित्यनैमित्तिकाःक्रियाः ११ विधर्मःपरधर्मश्चआभासउपमाच्छलः ॥ अधर्मशाखाःपंचेमाधर्मज्ञोऽधर्मवत्त्यजेत् १२ धर्मबाधोविधर्मः
स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः ॥ उपधर्मस्तुपासंडोदंभोवाधर्ममिच्छलः १३ यस्त्विच्छयाकृतःपुंमिराभासोह्याश्रमःपृथक् ॥ स्वभावविहितोधर्मःकल्पतेस्यो
पशांतये १४ धर्मार्थमपिनेहेतयात्रार्थवाऽधनोधनम् ॥ अनीहानीहमानस्यमहाहेरिवृत्तिदा १५

स्पष्टमानाइतिश्रुतेः १० ननुतर्हि नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्प्रत्यवायजिहासयेतिविधानंनैव्यर्थमितितदुपायमाह तस्मादिति वैवोपपन्नेनअयाचितदिविधिनाप्राप्तेननीवारादिनातदभावेत्तन्नेनफल
शाकमिना ११ धर्मवित्तंनामतःप्रतिपक्षधर्मभेदलक्षणेज्ञातेशुद्धस्यादित्यतस्तच्छास्त्राआह विधर्मइति १२ अधर्मवद्विषमदीनांस्वरूपंदशयति धर्मेति अधर्मवद्वर्धोपीधनंविधर्मः अन्य
स्यक्षत्रियोदेश्वेदितोविहितोधर्मोब्राह्मणेनानुष्ठेयमानःपरधर्मः दंभेनक्रियमाणोधर्मोदंभः सचोपधर्मइत्युच्यते धर्मशब्दार्थमिच्छतांयारकोहिधर्मस्तमर्थमिनचीतिसच्छलधर्मइत्युच्यते १३ पुंभिः
काम्यफलच्छयाकृतोयोधर्मःसआभासइत्युच्यतेहिशब्दः इयानेषाभेदइत्याह धर्मप्रतिपक्षभेदस्वरूपमुक्त्वाधर्मप्रयोजनमाह आश्रमइति हिशब्दउत्तरत्रापिसंबध्यते तेनवर्णलक्षयति योब्राह्मणा
दिवर्णोपश्रवणचर्याद्याश्रमः अत्रतत्तत्स्वभावानुसारेणभगवदर्थणबुद्ध्यापृथक्पृथग्विहितोयोधर्मःसजीवस्योपशांतयेससारानिर्मूलनायकल्पने समर्थतेशास्त्रेध्वितिशेषः स्वभावपदसामर्थ्या
त्सात्विकोधर्मोमुक्तिहेतुर्नान्यः राजसतामसःस्वर्गनरकादिहेतुः धर्मोभवत्यधर्मोपिक्तोभक्तैस्तवाच्युत पापंभवतिधर्मोपियोनभक्तैःकृतोहरेरितिवचनात् अस्पृजीवस्योपशांतये मोक्षापेतिवा १४
ननुनिष्कर्मणाधुक्षेणधर्मकरणंदुःसाध्यं अर्थाभावात्तस्मादधनेनतदर्थंरुण्यादिकंकर्मकर्तव्यमितितत्राह धर्मार्थमिति तर्हिदेहादियात्रार्थकर्मकर्तव्यं अन्यथातन्नाशेनपुरुषार्थानुदयइतितत्राह
यात्रार्थमिति नन्वेवैकैकर्थदेहयात्रासिद्धिरिति तत्राह अनीहिति अत्रानीहास्वदेहपोषणायासनिवृत्तिः महाहेरजगरस्य १५

निरंतरं ब्रह्मवदुपासनामृतपायिनीहापरमानंदकारणमित्याह संतुष्टस्येति यहच्छासंतुष्टस्ययत्सुखं । कामलोभेन कामभोगेच्छया वैहयाधनयाचनप्रवृत्त्याचदिशोधावतः पुंसः कुतः कस्मात्कर्मण
स्तत्सुखं लभ्यत इत्यन्वयः १६ दुस्त्यजेषु विषयेषु सर्वतो दिशं जाग्रत्सु निष्कर्मणः कथं सुखमुपलभ्यत इति तत्राह सदेति यस्तस्मात्परतिरेव स्यादात्मवृत्तश्च मानव इत्यादेः एतमर्थं निदर्शयति शर्करेति शि
वं सुखमाप्नोतीति शेषः शर्कराः पाषाणशकलानि १७ अन्नाद्यर्जनापासाभावे प्रमाणधारणार्थं पानीयादिमयत्रः स्यादेव आपो मयः प्राण इति श्रुतेः इति तत्राह संतुष्ट इति केन वापेन केनापि मयत्न
मंतरेणोपनतेन द्रव्येण लोकाविलक्षणेन परमात्मना वा संतुष्टः विषयानलंबुद्धिमान् वारिणापिन वर्ततेत्यन्वयः । ननु सर्वात्मना सर्वनिपेक्षस्य को भिमाय इत्याशङ्क्य किंचिदभ्यनुज्ञाते महान् दोषः स्याज्जलस्य
दनवत् विधिं विना स्वतंत्रवज्जनस्य कार्पण्यदर्शनाच्चेत्याह औपस्थ्येति । गृहपालयते सौ गृहपालः सारमेयस्तद्वच्चरति । कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो ब्रणीपूयक्लिन्नः कृमिकुलशतैरावृततनुः
क्षुधाक्रांतो जीर्णो ह्यपिवरकपालार्पितगलः शुनीमन्वेति श्वाहतमपि च हंत्येव मदन इत्यादेः १८ उक्तार्थानं गीकारे बाधकमाह असंतुष्टस्येति । तेजः शापानुग्रहशक्तिः रेतो लक्षणं वा । विद्याशास्त्रविषय
ज्ञानमनोमत्तमसंबंधं साक्षानुपेक्षि दीपज्वाला निभृगवकीर्पिते विशिष्यते शिलानि क्षिप्रं सापिंडवन्नश्यतीत्यर्थः । कृविश्लेष इति यातोः वृषभविषाणाहतसेतुवत् सुढागमाभावश्छांदसः अवकीर्णो क्षितत्र
तः इत्यभिधानं असंतुष्टस्य विषयानलंबुद्धेः १९ अत्रानलंबुद्धिर्द्विधा विषयाणां सुषुप्तपरिभोगवृत्त्यैका द्वितीया विश्रातविश्राणने तत्पर्याप्तं भवतीत्यतो न व्यपयामि किंतुराशीकरोमीत्याकांक्षा तत्र प्रथमा

संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोभेन धावतो र्थे हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः शिवमयादिशः ॥ शर्कराकंदकादिभ्यो
यथोपानत्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्न वर्ततापि वारिणा ॥ औपस्थ्यजै ह्वयकार्पण्याद्गृहपालाय ते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्य ते जो विद्यातपो
यशः ॥ सर्वतो द्विगलौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतर्हि क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् ॥ जनो याति नलोभस्य जित्वा भुक्त्वादिशो भुवः २०
पंडिता बहवो राजन्बहुज्ञाः संशयच्छिदः ॥ सदसस्पतयोप्येके असंतोषात्पतंत्यधः २१

या अलभे कामः क्रोधश्च तपो रुमयोः शांतिरनायाससाध्या द्वितीयाया लोभापरपर्यायानां शोढुःसाध्य इत्याह कामस्येति जनो कुरिताभ्यां क्षुत्तृड्भ्यां कामस्योपस्थादिविषयवृत्त्यापरपर्यायस्यांतं ना
शंयति । कुत इत्यत उच्छंहीति । विषयाविनिवर्तते निराहारस्य देहिनः इति श्रुतेः भसिद्वेः । एतत्फलोदयान् एतयोः क्षुत्पोरशनपानलक्षणभोगाभ्यां तृप्ति लक्षणफलोत्पत्तेः तदलभोत्पन्नस्य क्रो
धस्य च शांतिरिति दिशोजित्वा भुवो भुक्त्वापि लोभस्यांतं पागाद्युपाधिना विचव्येच्छालक्षणं नयातीत्यन्वयः २० ननु बहुत्यागेन वित्तव्ययेन स्वयं नष्टः स्यात् । अल्पसारस्तु यो मोहाद्विस्तारं कर्तुं भिच्छ
ति स विनश्यति दुर्मेधानां रिक्ते लंबुर्कं यथेति वचनात् तस्माच्छोभो महान् गुणो देहयात्राहेतुत्वादित्याह पंडिता इति पांडित्यनामसभां कं पादिदोषराहित्यं तत्पूर्वस्यापि किं न स्यादित्यत उक्तं बहुज्ञा इति ।
सर्वज्ञं च दीपप्रभावेत्याह संशयच्छिद इति । एवं विधमवतः क इति तत्राह सदसस्पतय इति । एतादृशाश्च केनेत्याह एक इति । एवविधा अपि असंतोषाद्धो भादधः कीटादियोनौ पततीति यस्मात्तस्मा
त्सर्वेष्वविषय एव लोभो गुणानुवैष्णवविषय इति भावः । एके असंतोषादिति संधिकार्याभावोपादिता हिंसादिवद्व्याघ्राद्याहारसूचनार्थः । यथेव विधा असंतोषाद्यथा योग्यं यथा लब्धद्रव्यं यथा पात्रं न निपुंजते
दक्षिणः पततीत्यभ्युपगमसिद्धांतोऽर्थः । न केवलमसंतुष्टस्य विचादिना शोषित्ववधः पातः स्यादित्यतो वाह पंडिता इति २१

इशानीकामादिजयोपायमाह असंकल्पादिति अत्रसंकल्पोपिद्विविधः पुण्यपापविषयश्चेति अत्रासंकल्पात्पापविरुद्धपुण्यविषयादित्यर्थः कामान्निषिद्धान् क्रोधः कामितालाभकारणकः कारणनाशेनकार्यनाशइत्यर्थः अनर्थकार्यस्यलोभस्पर्शनाशः केनेतितत्राह अर्थेति अर्थेपुराजादिनिमित्तानर्थदर्शनेनासद्व्ययोनश्वरफलेहुरीरातिनिराक्षणेनचत्तत्रावमर्शनात्तत्त्वज्ञानाद्व्यवर्णवसिद्धातसंबलनं भीमयसंचलनयोरितिधातुः २२ शोकमोहोदेहशतांतःकरणस्यैवान्यस्य स्वतश्चिदानंदस्वरूपस्यासंभवात् इत्यादिकया । आन्वीक्षिक्यानुकूलतर्कोपेतव्याप्तिज्ञानेन । आत्मन्यविद्यमानमहिमारोपोदंभः महतांप्रावण्यादिगुणाकाराणांआत्मस्तुतिलिज्जितानांपुरुषाणां निरंतरनिषेवयासहृणान्यासलक्षणयायोगांतरायान् भगवदुपासनाविघ्नान्मौनेनसंभाषणवर्जनेनजपेदितिशेषः कामाद्यनिहयाकामादिनिषिद्धेच्छाराहित्येन विवादलक्षणाहिंसाजयतइत्यन्वयः २३ भूतजंभौतिकदुःखमुन्मादादिकंवा कृपयामंत्रौषधसामर्थ्येन लपूसामर्थ्यइतिधातुः । अनुक्रोशलक्षणगुणेनवा दैवयाधिदैविकदुःखसंस्माधिनेंद्रादिदेवताध्यानेन । यस्यैदेवतायैहविर्गृहीतस्यात्तांध्यापेद्वषट्कारिष्यन् । कारीर्यापजेतवृष्टिकामइतिश्रुतेः । अनावृष्ट्यादिदुःखंजज्ञात् क्षीरसागरतरंगसीकराद्भुतश्रीनारायणध्यानेनवा । आत्मजमाध्यात्मिकदुःखं । योगवीर्येणअष्टांगसामर्थ्येनपवनवशीकरणेनेत्यर्थः । सत्त्वनिषेवयासात्त्विकपुरुषनिषेवया । निद्रामज्ञानम् २४ सत्त्वगुणेनरजस्तमसी । उपशमेनभगवन्निष्ठ

असंकल्पज्येत्कामंक्रोधंकामविवर्जनात् ॥ अर्थानर्थेक्षयालोभंभयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्याशोकमोहोदंभमहदुपाश्रयात् ॥ योगांतरायान्मौनेनहिंसांकामाद्यनीहया २३ कृपयाभूतजंदुःखदैवंजह्यात्समाधिना ॥ आत्मजंयोगवर्धणेनद्रांसत्त्वनिषेवया २४ रजस्तमश्चसत्त्वेनसत्त्वचोपशमेनच ॥ एतत्सर्वगुरौभक्त्यापुरुषोमनसाजयेत् २५ यस्यसाक्षाद्भगवतिज्ञानदीपप्रदेगुरौ ॥ अभिसंधिःश्रुतस्तस्यसर्वैकुंजरशौचवत् २६ एषवैभगवान्साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ योगेश्वरैर्विमृग्यांघ्रिलोकोयंमन्यतेनरम् २७ षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वाणिगमचोदनाः ॥ तदंतायदिनोयोगमावहेयुःश्रमावहाः २८ यथावार्तादयोविद्याःपुंसस्वार्थेनविभ्रति ॥ अनर्थायभवेयुश्चपूर्तमिष्टंतयाऽसतः २९

यासर्वत्रापिभगवद्भक्तिरेवयोजिजेत्याशयेनाह एतदिति २५ विषयेवाचकमाह यस्येति । अभिसंधिरातिक्रमणं भक्त्यनुसंधानराहित्यं अवज्ञतेतिपावत् २६ कथमवज्ञाप्रकारइतितत्राह एषइति । एषएवंविधमाहात्म्योपेतोकोकोयंनरंसुखदुःखमोक्तारंभन्यतइत्येवमवज्ञाप्रकारइत्यर्थः २७ ननुहरेःभक्तितिलीनत्वेननरत्वंसंभाव्यते तुद्येनान्वपिहितंयदासीत्प्रकृतौलीनःसंसारमेतिसच्चत्यचामवदितिश्रुतेः । इतितत्राह षड्वर्गेति सर्वाणिगमचोदनाःसंध्यागुपासीतेत्यादिवेदविषयोपिहरौभक्तियागंनकुपुः तर्हिश्रमावहाःकेशहेतवएवेत्यन्वयः आवहंतित्चेत्कथकारमित्यत उक्तं षडिति । षड्विधापांसंयमोविषयादाहृत्यहर्षकविषयीकरणलभगः तस्मिन्नेवैकांतोनिश्चयेनतात्पर्यपासांताः । तथान्यत्तात्पर्यकिन्नस्यादितितत्राह तदंताइति । तस्यभक्तियोगस्यांतोनिर्णयोपासांतास्तथा । यथा । षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वाणिगमचोदनाः । तदंतानिगमयदियोगंनोआवहेयुरितिवा २८ इष्टापूर्तादिनापुरुषस्यपुरुषार्थंभवेनतद्विधाधिबेदःपूर्णार्थोत्पन्नत्वतोवेदस्यश्रमावहत्वंकथमत्राह ययेति । यस्यपुंस्तोयावार्तादयोविद्यास्ताअर्थेनविभ्रति प्रत्युतानर्थायभवेयुश्चतयाऽसतस्तस्यपूर्तमिष्टंकार्यंनविद्यतइत्यन्वयः । एतदिरानित्यफलेहेतुत्वेनानिदितत्वात् । तदर्थंविधायित्ववेदस्यलुप्यतितम् । अतस्तद्विधानेश्रमावहत्वंप्रकटमित्यर्थः । इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्टमित्यादिश्रुतेः २९

यदिनोयोगमित्यत्रयोगशब्देनध्यानचोच्यतेतदातद्वचनम् । ध्येयेमनोनिधायोपासनापरपर्यायंभवेत्तत्रजलचरस्येवानवस्थानस्यमनसोजयेनसफलस्यादतरतदुपायमाह यश्चित्तेति यश्चित्तविजयेच्छुः
स्यात्सञ्जोमितिभ्रममुच्चार्यतस्मिन्नासीतेत्यन्वयःतद्विजयोपायमाह निःसंगइति । निःसंगत्वंकथमत्राह निष्परिग्रहइतितत्फलमेकइति । एकस्यापिस्वजनरहितस्यजनतामप्यस्थितस्य नानावार्ताश्रवणे
तद्विज्ञितस्यपुंसोमनोजयःकथमुदपद्यतइत्यतउक्तम् विविक्ते एतदपिशृहरथस्पर्शतइत्यतउक्तम् भिक्षुरिति तस्या यजनचिन्तयाद्वितीयापेक्षयोक्तंनपुक्तमित्यतउक्तम् भैक्षयेति भैक्ष्यमपिबहुसंपन्नयोगो
पयोमिस्यादित्यतउक्तम् मितेति ३० श्रृङ्खलःसमीकृतकापाशिरोध्रीवः ३१ ३२ उपाहृत्यहृदिस्थितेहरी ३३ इधनरहितोवद्विध्यानिर्वाणनाशंयाति तथाचित्तंमाकृतनाशमोते अप्राकृतंस्वरूपभूतंशरी
राभिमानरहितंब्रह्मपातीत्यन्वयः बाणंशरीरंसंभोक्तंबाणोवालिमुतेशरइत्यभिधानम् निर्वाणममृतमक्षरंरह्यमित्यभिधानम् ३४ एवविषयीकृतब्रह्मणोऽप्राकृतस्यचित्तस्यस्वभावफलमाह कामादिभि
रितिपञ्चिचं कामादिभिरनाविद्धत्वात् प्रशांताखिलवृत्तित्वाच्च ब्रह्मपूर्णमुखरूपंस्पृष्टंविषयीकुर्वत् तत्कार्हिचित्ततो नोत्तिष्ठेतततोन्मगच्छतीत्यर्थः ३५ ननुकस्यचित्तेतोन्मगच्छतिचेत्किंदूषणमित्याशं
क्यतस्यपापकरणत्वेनसर्वहास्यत्वंदूषणमित्याशयेनाह यःप्रव्रज्येति निवर्गावपनाद्वमर्थकामबीजानामावपनभेन्नभूतात् तान्कामादीन् । यदासेवेततर्ह्यतिशेषः ३६ एवंविधाअसुरजात

यश्चित्तविजयेच्छुःस्यान्निःसंगोनिष्परिग्रहः ॥ एकोविक्किशरणोभिक्षुर्भैक्ष्यमिताशनः ३० शुचौदेशेसमेराजत्रास्थाप्यासनमात्मनः ॥ स्थिरंमुखं
मंतस्मिन्नासीतज्वैगजोमिति ३१ प्राणापानौसन्निहृत्वात्पूरकुंभकरेचकैः ॥ यावन्मनस्त्यजेत्कामान्स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतोयतोनिःसरतिमनः
कामहतंभ्रमम् ॥ ततस्ततउपाहृत्यहृदिरुंध्याच्छनैर्वुधः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तकालेनाल्पीयसामुनेः ॥ अविषण्णंचनिर्वाणंयात्यनिधनवह्निवत् ३४
कामादिभिरनाविद्धंप्रशांताखिलवृत्तित्यव ॥ चित्तंब्रह्मसुखस्पृष्टंनैवोत्तिष्ठेतकार्हिचित् ३५ यःप्रव्रज्यगृहान्पूर्वंत्रिर्गावपनात्पुनः ॥ यदासेवेततान्नि
क्षुःसपापोनिरपत्रपः ३६ यस्यदेहःस्मृतोनात्मा मर्योविदूकमिभस्मवत् ॥ तमेवस्वात्मसात्कृत्वाश्वाधयंतित्यसत्तमाः ३७ गृहस्थस्यक्रियात्यागो
व्रतत्यागोवटोरपि ॥ तपस्विनोग्रामसेवाभिक्षोरिन्द्रियलौल्यता ३८ आश्रमापसदाह्येतेखल्वाश्रमविडंबिनः ॥ देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकं
पया ३९ आत्मानं चेद्विजानीयादेवंज्ञानधृताशयः ॥ किमिच्छन्कस्यवाहेतोर्देहंपुष्णातिलंपटः ४०

यइत्याभिप्रायेणाह यस्येति यस्यदेहिनः । अनात्मादेहोविदूकमिभस्मवत्स्मृतः तस्यतमेवदेहंतत्सदृशमेवभोगायतनंस्वात्मसात्कृत्वाहमेवात्मेति कृत्वायेदेहंश्वाधयंतितेअसत्तमाअसुराइत्यन्वयः
आत्मेवमहीयानइति श्रुतंदिशब्देनसूचयतिपैःस्वदेहइतिपाठे पैर्मैर्त्यैरनात्मास्वदेहोविदूकमिभस्मवत्स्मृतः तेतमेवस्वात्मसात्कृत्वाश्वाधयंतितर्हिअसत्तमाइत्यन्वयः ३७ नकेवलंपतेराश्रमत्यागोदूषण
मपिशृगृहस्थानामपिस्वधर्मत्यागोदोषःस्यादित्याह गृहस्थस्येति यत्पादेःकस्यकस्यधर्मत्यागोदोषःस्यादित्यतोवाह गृहस्थस्येति बटोर्ब्रह्मचारिणःपादिशृगृहस्थादीनांक्रियात्यागादयःसंतितर्ह्येते
आश्रमापसदाहीत्यन्वयः ३८ नचेतावतापिफलंस्यात्किञ्चेत्याह खल्विति आश्रमान्विडंबपतिअनुकुर्वतीत्याश्रमविडंबिनःखलु आश्रमफलाहेतुत्वादित्यर्थः निषेधवाक्यालंकारादौखलुशब्दप्रयोगात्
नचैतेपुष्पाशायामान्याइत्याह देवेति अतोभगवन्माहिमोति भगवद्विषयैवानुकंपाभेमविशेषः ३९ यतःस्वधर्मत्यागीनिच्योतेविहिततिरेकेणदेहपोषो नपुक्तइत्याह आत्मानमिति विवेकज्ञानेनधृता
शयःवशीकृतोत्तरणःपुरुषःआत्मानंस्वस्वरूपंपरमात्मानं चविजानीयात् चेत्तर्हि सार्किसुखमिच्छन्कस्यहेतोःसुखस्यार्थेवालंपटोरार्गाद्रिपलोलुपोभूत्वादेहंपुष्णातीत्यन्वयः सुखार्थंवात्पजोहि
यांविचार्यैवासुखंत्यजेदितिवचनात् ४०

नन्वपदेहो हेयश्रेष्ठिकमनेनार्थइत्याशङ्क्यमहाप्रयोजनमस्त्वेवंकृतंचेदित्याशयेनाह । आहुरिति । अभीष्टमग्रहं । इन्द्रियेश्रोत्रादीन्द्रियनेतारम् । मात्राः विषयाः धिषणाबुद्धिः ईशस्य धामगृहस्थानीयं सत्त्वमंतःकरणविशेषम् ४१ दशप्राणंप्राणदशकम् अक्षमाहुरितिसर्वत्रयोज्यं । प्राणापानव्यानोदानसमाननागकूर्मकलदेवदत्तधनं जयनामानोदशमाणाः । अधर्मधर्मोपापपुण्यलक्षणेष्वेकेशकष्टपदस्थानीयेभिममानमहंकारलक्षणजीवराधिनंपठतीत्यन्वयः शरंतुजीवमित्यत्रतुशब्देनैतत्प्रवृत्तिविशेषभेदसूचयति नतुस्वरूपभेदं प्रणवोघनुःशरोन्नात्मेति श्रुतेः । अथ देवयस्तस्य वाग्बुद्धिरिति च परं ब्रह्म ४२ अस्परथिनोजेतव्यानाह रागइत्यादिना अपूज्येषूप्यबुद्धिस्तुमानः सद्गिरदाहृतइति मानोभिमानोवक्त्रेचपरिमाणेचपूजनइतिच अभिमानोर्थादिदंप्रज्ञानेप्रणयाहंसयोरितिच मायाकैतवंरागादयथांतरियाः शत्रवः । बाह्याः शत्रवः सहोदरादयः । आदिशब्देन दुंदुभ्यादयः सुग्रीववाल्म्यादयः । ते सर्वे शत्रवो रागादय उपपायेन परिहर्तव्या इति शेषः ४३ ४४ एवं वर्णनोपयोगमाह यावदिति नृकायरथमनुष्यशरीराख्यरथं रथगताविति धातोर्ज्ञानसाधनत्वात्तच्छब्दशब्दितम् । यावदात्मवशोपकल्पं स्ववशात्तेन कल्पितं धत्ते । तावद्गिरिष्ठचरणार्चनयामह । पुरुषश्रीपादपूजनेन निशांतधौतं ज्ञानासिद्धयद्युतो बलं यस्य स तथा अक्षरितं बलं यस्य स तथेति वा अस्तशत्रुः निरस्तरागादिशत्रुः स्वाराज्येनेश्वरेण दष्टेन तु शो विषयालंबबुद्धिमानुपशांतः पूर्वस्मादाधिक्येनोपात्तभगवन्निष्ठः पुरुषः इहंससारारूप्यहे

आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीष्टमनइन्द्रियेशम् ॥ वर्तमानमात्राधिषणांचमूतंसत्त्वं बृहद्वंधुरमीशधाम ४१ अक्षंदशप्राणमधर्मधर्मैचक्रेभिमानं रथिनंचजीवम् ॥ धनुर्हितस्य प्रणवंपठंति शरंतुजीवंपरमेवलक्ष्यम् ४२ रागोद्वेषश्चलोभश्चशोकमोहौभयं मदः ॥ मानोभिमानोमूयाचमायाहंसाचमत्सरः ४३ रजःप्रमादः क्षुब्धिद्राशत्रवस्त्वेवमादयः ॥ रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः क्वचित् ४४ यावन्नृकायरथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानिशातम् ज्ञानासिमच्युतबलं दधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्ट उपशांत इदं विजह्यात् ४५ नो चेत्प्रमत्तमसिंद्रियवाजिमूतानीत्वा त्पथं विषयदस्युषु निक्षिपति ॥ तेदस्यवः सहयसूतमसुंतमो धेसंसारकूपउरुमृत्युमयेक्षिपति ४६ प्रवृत्तंच निवृत्तंच द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ आवर्तते प्रवृत्तेन निवृत्तेनाश्रुते मृतम् ४७ हिंसं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् ॥ दर्शश्चपूर्णमासश्च चातुर्मास्यः पशुः पुनः ४८ एतदिष्टं प्रवृत्ताख्यं द्रुतं प्रवृत्तमेव च ॥ पूर्तं सुरालयारामकूपजीव्यादिलक्षणम् ४९

यत्नेन संपर्निर्माणकवत् श्रद्धां वस्तुजज्ञादित्यन्वयः ४५ इतो न्यथास्य मुक्तिरेव न सेत्स्यतीत्याह । नोचेदिति नोचेद्विन्द्रियग्राममात्मवशं कृत्वा ज्ञानासिना संसारानुच्छेदः शब्दादिविषयाभिलाषश्चेद्यदि तां हि असंतोषिता इन्द्रियद्वयबुद्धिभूताः । प्रमत्तरागाभीभूतचक्षुषमसुं राधिनं उत्पथमज्ञात्वा गमनीत्वा शब्दादिविषयलक्षणे बुद्धस्युपद्रुः स्वाकारेषु चौरैषु निक्षिपति ते विषयचौराः सहयसूतं इन्द्रियबुद्धिसूतमिमं रथमु रुमृत्युमयेतमोलक्षणाज्ञानाधिचक्षुरविषये संसारकूपेक्षिपतीत्यन्वयः ४६ ननु स्वर्गकामाय जेतेत्यादिशकार्यश्रवणसमनंतरं तदुक्तकर्मणि प्रवर्तमानं दुष्प्रापापारसंसारकूपे पातयतीति कथमुच्यते । तस्यापि वैदिकत्वेनांगीकार्यत्वादन्यस्य सर्वधर्मपरित्यागस्यावैदिकस्यापि सारोच्छेदकत्वं च कथं सर्वधर्मपरित्यज्येति प्रवृत्तेरिति तत्राह प्रवृत्तंचेति चः समुच्चये द्विविधमित्यनेनान्यतामिना विषयपदं दर्शयति यद्यप्यनेवं विन्महापुण्यं कर्म करोति तद्वास्यांततः क्षीयते नारायणोत्तमो विचिंत्य इत्यादिना वैदिकत्वाच्च ४७ कीदृशं तत्प्रवृत्तं पेनानुष्ठितेन पुनरावृत्तिः स्यादिति तत्राह हिंसं मित्यादिना अन्वयादि द्रव्यच्छेदनात्मकत्वाद्धिसमशांतिदमुक्तिपरितः फलप्रदम् ४८ हुतं वैश्वदेवं । प्रवृत्तं हुत्वा बलिहरणमेतद्वयमिष्टम् । सुरालयादिविधाकांताः पूर्तम् । आजीव्याः सर्वसेव्याः कुट्टिमभूलावितृ तशासातरवः ४९

द्रव्यमूष्मविपाकः पुरोडाशादिद्रव्यजनितापूर्वफलम् । धूमइत्यादिनाधूमादिशब्दवाच्यादेवताश्चात्रमृक्षेतिज्ञातव्यम् । अपक्षयः कृष्णपक्षः । सोमश्चन्द्रः । पर्वदशशब्देनतत्प्रयुक्तकर्मविशेषोत्रतुनदभिमानिदेवाश्चर्यते । अनेनमार्गेणगतस्यगतिप्रकारमाह औषधीति । पितृयानगतः अंबुवृष्ट्यादिद्वारेणभुञ्जमाप्तः ओषध्यादिर्भवति ५० अचरूपेणपितरंप्रविशयेतोरूपेणमातरंचेतिपुनःपुनर्भवतीतिपुनर्भवः स्यादितिशेषः । नकेवलमोषध्यादिभावोऽस्यकिंतुधूमादिभावोऽप्यस्तीतिभावोक्तंविशदयति एकैकस्येति अत्रानुपूर्व्यात्क्रमात् अथइमेग्रामइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतेतेधूममभिसंभवंतीत्युपक्रम्योयोऽन्नमन्तिचोरेतःसंचिततद्रूपमवमवर्त्यते अनेनायमर्थः प्रपंच्यते ५१ अत्रचतइहरमणीयचरणाभ्याशोहपत्तेरमणीयायोनिमापचेरन् ब्राह्मणयोनिवाइत्यादेरभिप्रायंदर्शयति निषेकादीति । निषेकोरेतःसेकः अनेनापिपुनर्भवइत्यस्यभावोविवृतइतिज्ञाप्यते देवयानापरपर्यायाचिरादिमार्गाभिमानिदेवचक्रवर्दिष्यस्तन्मार्गगतान्निष्ठंभूतसाधनमाह इन्द्रियेष्टिति । क्रियायज्ञान् क्रियात्मकयज्ञाभिमानिदेवान् । ज्ञानंदीपयंतिजनयंतीतिज्ञानदीपानि ज्ञानमेवदीपोयेषांतानि । तथातेष्विन्द्रियेष्वेन्द्रियाभिमानिदेवेषुजुहति । हवनंनामतत्तद्वशात्वेनस्मरणं तदुक्तं यज्ञाभिमानिनोदेवान्स्मरंतींद्रियमानिनं वज्रागांस्तान्मनोमानिसुरेंद्रस्यवशेस्थितान् वेदात्मिकायाःपार्वत्यास्तंतांरुद्रवशेस्थितां वर्णत्रयात्मकंरुद्रंशेषेतुप्रणवात्मके बिंदुरूपेसरस्वत्यांतंतांस्यापुनर्न्यसेत् मूलस्थनादरूपायांतांवायौतजनादने प्रकृत्यामथवाप्राणंतामेवपुरुषोत्तमइति ५२ इन्द्रियाणि तदभिमानिदेवान्मनसिमनोभिमानोद्वशेतानेवंपूर्ववस्मरंतीतिशेषः । विशिष्टाकारपराक्रमलक्षणकर्मास्यास्तीतिवैकारिकंमनोभिमानिनिर्दिष्टवाचिदेवाभिमानिन्यांपार्वत्यांतामुमावर्णसमाम्नायेपदवर्णस्वरक्रमाणांसम्प्रगाम्नायःसंप्रदायोन्यथापाठलक्षणोपरिस्मन्सतथा अकारोकारमकाराणांत्रयाणांवर्णानांस

द्रव्यमूष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः ॥ जयनंदक्षिणंसोमोदर्शओषधिवीरुधः ५० अत्रेरेतइतिक्षमेशपितृयानंपुनर्भवः ॥ एकैकस्यानुपूर्व्याच्चभूत्वाभूत्वेहजायते ५१ निषेकादिशमशानांतैःसंस्कारैःसंस्कृतोद्विजः ॥ इन्द्रियेषुक्रियायज्ञान्ज्ञानदीपेषुजुहति ५२ इन्द्रियाणिमनस्येवंवाचिवैकारिकंमनः ॥ तांतुवर्णसमाम्नायेतमोकारेस्वरन्यसेत् ५३ ओंकारंबिंदुनादेतुतंतुप्राणेमहत्सुम् ॥ अग्निःसूर्योदिवावायुःशुक्लोराकोत्तरःस्वराद् ५४ विश्वोथतैजसःप्राज्ञस्तुर्यजाःसासमन्वयः ॥ देवयानमिदंप्राहुर्भूत्वाभूत्वानुपूर्वशः ५५

माम्नायोमेलनंयस्मिन् । ओंकारेसतयातस्मिन्तदभिमानिनिरुद्रेस्थितामितिशेषः तुशब्देनभार्याभर्तृभावंपूर्वस्माद्विशिनष्टि । तंरुद्रमोकाराभिमानिनिस्वरमात्मानंरमयतीतिस्वरःशेषः तस्मिन्स्थितंन्यसेत्तन्मनस्तद्विषयंक्रोति ५३ तमोकारंशेषंबिंदुनादेवदुनादरूपसरस्वत्यांतदाधारत्वेनास्थितं तुशब्देनपूर्वयोरेकत्रत्वमत्रस्वस्वाभिभावसूचयति तांबिंदुरूपाम्लाधारस्थनादरूपायांप्रकृतिनाम्यां सरस्वत्यामेकीभूय स्थितिशब्देनतयोरेकत्वंदर्शयति तंतांनादरूपां प्राणेप्रकृष्टानंदरूपेवायौस्थितां अत्रापितुनाभार्याभर्तृभावमाह अमुंवायुंमहतजनादनेस्थितस्मरेत् अथवा प्राणनामानंवायुंमहत्प्रधानेप्रकृतिशब्दवाच्येस्थितं अमुमभर्तृप्रकृतिनामानंमहत्पुरुषोत्तमोस्थितमितिमहत्तिशब्दोद्विरावृत्त्याव्याख्येयः एतत्सर्वं बिंदुरूपसरस्वत्यांतंतांस्यापुनर्न्यसेत् इत्यादिपूर्वोक्तेनमानेनसविस्तरमुक्तम् । इदानीमचिरादिमार्गेदेहादुत्क्रांतस्यज्ञानेनःप्रप्यान्देवानाह आग्निरेति । दिवादिवसाभिमानि शुक्लःशुक्लपक्षाभिमानि राकापूर्णमास्यभिमानिनी उत्तरमुत्तरायणाभिमानिनी स्वराडिन्द्रः ५४ अत्रनकेवलमस्यादयएवमाप्यापिपितृविश्वाद्याभिरुद्धाद्याभगवतोमूर्तिविशेषाश्चाप्याइत्याशयेनाह विश्वइति । अथशब्देनानिरुद्धादिग्रहणं तेषामुभयेषांविष्णुरूपत्वंसूचयति विश्वाद्याभिरुद्धाद्यास्तोद्विषासंप्रकीर्तिताः विष्णुरूपास्तदन्येचतान्सर्वान्यातिमोक्षगइत्युक्तेःकिंचान्येचदिवस्पुत्रास्तत्रिकठवर्तिनः संतितेऽप्यथशब्देनसूचिताः । तदन्येचदिवस्पुत्राःसर्वेचयुसमीपगाः तेदिवंप्रापत्येनसवायुंसहरिपृथक् विश्वादिद्रव्यंतुयंशवायुदेवश्चापरइत्युक्तेः गतिक्रमोप्यनेनज्ञातव्यः । नपरंविश्वादिकमेवाप्रवर्णयितुंनमूलरूपोहरिराप्रव्यइत्याह आत्मेति । आत्मादिश्वादिद्रव्योहारेऽस्यगन्वीयतेऽनेन

दुर्घटत्वमेव दर्शयति क्षित्यादीनामिति क्षित्यादीनामर्थानां पदार्थानां कतमापि छाया कतमोपि प्रकारो विचार्यमाणे सति न घटति विशेषः । छायासीति प्रकाशश्च भावश्चेत्यभिधीयते इत्यभिधानं इह कार्यं प्रपञ्चे हि सादृशो हेतुः निर्द्धारणार्थवाचिना तमप्रत्ययेन कस्यापि प्रकारस्यासंभवोक्तेः परमेश्वरकल्पितत्वेनेतत्कार्यसन् इति वक्तुं पुक्तं । प्रकारभावमुपादयति न संघात इति । परमेश्वरकल्पनामन्तरेण कार्यं भवतीति वदन् प्रष्टव्यो भवति क्षितिः क्षणं कार्यं केवलम् पापुञ्जः तद्विकारो वा तद्व्यतिरेकेणोत्पन्नं वा वृक्षद्वयसंयोगवदुभयोः सयोगमात्रं वा । न प्रथम इत्याह नेति अयं संघातो न । असंभवात् । क्षितेः कठिनावयवारव्यवस्थात्केवलम् पापुद्रवत्वेन तत्कार्यं पर्वतादीनामञ्जनापत्त्याक्षितेः स्वरूपरूपप्राप्तेः आधारभावेन सर्वमाणि प्राणनाशप्रसगात् । न द्वितीय इत्याह विकार इति अन्नजोऽध्याहारः कर्तव्यः अपां विकारोऽपि नोपपद्यते । कालुष्यादिलक्षणविकारमात्रेण क्षितित्वात् नुपपत्तेः । न तृतीय इत्याह । न पृथगिति । अद्वयः क्षितेः पृथक् स्थित्यदर्शनात् नापि चतुर्थ इत्याह । नान्वित इति सहावस्थानमात्रेण कार्योत्पत्त्यदर्शनात् । क्षित्यादीनामर्थानां पदार्थानां मध्ये कतमापि छाया कतमोपि भावः पदार्थः कार्यजननशक्तिमान् न वदते । विचारासहत्वात् । तथा हि अद्वयः पृथिवीति श्रूयते तत्र प्रस्तुतात्मशक्तिमन्तरेण केवलानामर्पापृथ्वीजनकत्वं कथमिति वा । शेषं पूर्ववत् ५९ ननु विच्छिन्नानां पदार्थानामन्योन्यं महत्कार्योत्पत्तावसामर्थ्यमस्तु । सच्छिष्टानानेयमनुपपत्तिरित्याशंक्य श्रीनारायणकदाक्षवीजमन्तरेणावयवावयविनोरप्यनुपपत्तिः स्यादेवेत्याह धातव इति धातवः क्षित्यादिप्रपञ्चभूतादिपदार्थाः । तन्मात्रावयवैर्विना । गंधादिव्यतिरेकेण । सुरभिर्गंधवती पृथिवी शुक्लभास्वरं सलिलमित्यादिव्यावर्तकधर्माभावे स्वरूपाभावमाशिरवस्यादित्यर्थः अवयवित्वादेति । नन्ववयविनोऽवयवाभावे अवयविव्यवहारो युक्तस्तस्मात् च शब्द एवार्थसमुच्चयार्थे वा प्रत्यक्षसिद्धत्वादेव पवित्वाच्चेति अपरिनिर्णयः कुत्र हृष्ट इति तत्राह असतीति इव यथा आसमंतात् सन्नावयवाः सर्वात्मना तंतुलक्षणाः अवयवानां प्रपञ्चसदवयविनितंतुरादिते पटोपव्यवहारोऽपि न घटति विशेषः तंतुव्यवहारोऽपि न घटति विशेषः ।

क्षित्यादीनामिहार्थानां छाया न कतमापि हि ॥ न संघातो विकारोऽपि न पृथङ् नान्वितोऽपि वा ५९ धातवोऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना ॥ न स्युर्त्यसत्यवयविन्यासन्नावयवा इव ६० स्यात्सादृश्यभ्रमस्तावदिकल्पे सति वस्तुनः ॥ जाग्रत्स्वप्नौ यथा स्वप्ने तथा विधिनिषेधता ६१

तिरेकेण पटाभावात् । यथावयवाभावेऽवयवानां स्ति तथा अवयविनिनिवृत्तेऽवयवा अपि निवृत्ताः स्युरित्यतो वाह आसन्नावयवा अपि नष्टाः स्युरित्यर्थः यथाऽऽसन्नावयवा आतानवितानावयवत्वसंसर्गप्राप्तास्तंतुलक्षणाः अवयवाः प्रागस्त्यवयविनियुक्तेषु पटव्यवहारं न जनयति तथा गंधाद्यवयवाः प्रागस्त्युत्पत्तिरित्यादिषु पश्चात्क्षित्यादिप्यवहारं न जनयति तत्तदभावे तदभावः स्पष्ट इत्यव्यवयवविरेकौ दर्शिता वितिज्ञातव्यमिति । एवं दुर्घटत्वेनाविच्छाकल्पितप्रपञ्चस्याविद्याभाषनं तत्र प्रवृत्तस्यापि न वस्तुत्वमिति कल्पनमनुपपन्नं विच्छेदसत्यं मध्वानां युवोरिदापश्चनप्रमितिं तत्रैवं यदि युक्त्या विरुध्येत तदा शक्तमेव हीति श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धां युक्तिरिदं न दर्शयति । असत्यस्यावयविन्यासनाशवान्चेति केचित् पठन्ति । अयमर्थः गंधावयवव्यतिरेकेण पृथिव्याद्यवयविनोऽप्युत्पत्तिर्न भिन्नमिति तत्राह असतीति क्षित्याद्यवयविन्यसति गंधाद्यवयवा एव नास्त्यित्यवयवः अवयवाभावेऽवयवभावेन कारणाभावापत्त्यासर्वोत्पत्तिप्रसंगोऽदृष्ट इति भावः ६० नन्ववयवावयविनोः सादृश्यमात्रेण तस्याप्यवयव इति व्यवहारस्तस्मात्तद्व्यतिरेकेण सोऽपि नास्तीति कथमापच्यत इति तत्राह स्यादिति सत्यं सादृश्यभ्रमः स्यात्तावत्कस्मिन्सतीति तत्राह विकल्प इति वस्तुनो विकल्पे भेदे सतीत्यवयवः यथा पट्टणादिषु रूपमवलोक्य तत्संस्कारवतः स हलकिरणसंपर्केण च काशमानं कपिशुक्ति काशकलं स दृश्यद्वयोः सादृश्यमात्रादिर्दृजतमिति भ्रमो दृश्यते तथा क्षित्यादेर्गंधादेर्भेदे वस्तु सादृश्यमात्रेण व्यवहारः स्यात् न चात्र भेदोऽप्युच्यते स्वरूपहानेरतोऽवयवाभावेऽवयवभाव आपच्यते स्वरूपत्वादिति भावः । पटस्य प्रत्येकं तंतुना भेदेऽपि समुदायरूपेणाभेदादुक्तं युक्तमिति । नन्ववयविपदार्थसद्भावेऽपि चिन्ता । स एव नास्ति । परमाणव एव पुंजीभूय कार्यजनयंतीत्यं गीकार्यत्वात् क्षिप्तं विनाशाच्च अभेदमाह प्रत्यभिज्ञायाश्च संस्कारजनितसादृश्यमात्रविषयतया भ्रांतित्वादित्यतो वाह । स्यादिति वस्तुनो भेदे सति तदुक्तं सत्यं स्यात्तदेव नास्ति

एकत्वस्य साक्षिप्रत्यक्षेणानुभूयमानत्वात् साक्षिणोऽप्राप्तिस्त्वेन सर्वस्य विनाशसाधकस्यापि व्याप्तिग्राहकप्रमाणप्राप्त्यस्य साध्यात्परमाणुपुंजपक्षोपनिगदितदापानिस्तारात् परमाणुभिर्विनापुंजाभावेन रव
रूपं न स्यादतो दुर्धटघटकेन केन चिद्विवृत्यं सचादृष्टकर्मणोश्चेतनाश्रयत्वेन पृथक्सामर्थ्याभावाच्चेतन एव भवेत् चेतनसामान्यस्य हिताकरणादिनापारतं व्यप्रतीतो निरवयवत्वेन प्रवृत्त्यनुपपत्तेश्च तत्प्रवर्तकत्वे
नाघटितघटकत्वेन माहात्म्याकारपरमचेतनपारिकल्पनयैव शरीरपदार्थोपादानभूतपृथिव्यादिप्रयोगोद्देश्यत इति सिद्धं । कार्यकारणवस्तुनां विशेषो न निरूपितः तथापीशेच्छयैवासौ दृश्यते नियतोपपत्ते
ति स्मृतेः एतादृशो विशेषः कुत्र दृष्ट इति तत्राह जाग्रदिति यथा स्वप्ने जाग्रदमयं स्वप्न इति विशेषश्चरेच्छरादृश्यते यथैव स्वप्नान्दर्शयतीति श्रुतेः न तत्र रथानरथयोऽमानपथानो भवति । अधरथान्
रथयोगान् पथः सृजत इत्यादेः स्वप्ने प्रतीयमानं सर्वमिष्वरेच्छाकर्तृकमिति ज्ञापते तथा विधिनिषेधविशेषोपीश्वरकल्पनयैव प्रवर्तत इत्याह तथेति अग्निश्रोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्यादिभ्यो विधित्वं अरुण
यापि ग्राह्यैकहापिन्यागवासोमं क्रीणातीत्याद्यन्तरविधित्वं । तथा ब्राह्मणो न हंतव्य इत्यादिमहानिषेधरं । नमृधावदेदित्याद्यन्तरनिषेधे स्वचेच्छरेच्छाकृतमित्यन्वयः स इदं सर्वमसृजतेत्यादेः संको
चेच्छरभाभान्मुख्यार्थैर्वांगीकर्तव्यः । अत्र तच्च द्विशेषस्य परमेश्वरकृतत्वं निश्चयाय मिथ्याभूतजाग्रत्स्वप्नहर्षणं न तु तद्वत्स्वप्नस्यापि मिथ्यात्वं निश्चयाय । तस्यार्थक्रियाकारित्वेन सत्यत्वं निश्चयात् । अनन
सर्वस्य मिथ्यात्वे रज्जुसर्पस्य मिथ्यात्वं रज्जुसंघटनमितीयं व्यवस्थाकुत इत्याशंक्य मिथ्याभूतत्वे प्रपि जाग्रत्स्वप्नव्यवहारवत् व्यवहारमात्रमत्र चेत्त्यादि श्रुत्योच्यत इति ६१ एवं सर्वस्मादात्मन उपका
रकत्वेन मेष्टत्वाद्येन विना तत्प्रसादो न भवेद्यस्मिन्सतिसंजाघटीति भगवति तत्समर्पणमप्येतं भावनाप्रकारं दर्शयति । भावेति मुनिः शास्त्रतत्त्वज्ञानी आत्मनः भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं तत्तया द्वयद्वैतं तच्चैव तै

भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं द्रव्याद्वैतं तत्तात्मनः ॥ वर्तयन्स्वानुभूत्येह त्रीन्स्वप्नान् धनुते मुनिः ६२ कार्यकारणवस्तुवैक्यदर्शनं पटतंतुवत् ॥ अवस्तुत्वादिकल्पस्य
भावाद्वैतं तदुच्यते ६३ यद्वद्वाणिपरे साक्षात्सर्वकर्मसमर्पणम् ॥ मनोवाक्तनुमिः पार्थक्रियाद्वैतं तदुच्यते ६४ आत्मजाया सुतादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् ॥
यत्स्वार्थकामयोरैक्यं द्रव्याद्वैतं तदुच्यते ६५ यद्यस्य वानिषिदं स्व्याद्येन यत्र यतो नृप ॥ स तेन हेतु कर्माणि नरो नान्यैरनापदि ६६

यन् स्मरणं कुर्वन्स्वानुभूत्या विभूतस्वरूपज्ञानेन । इह जगति सत्तस्त्रीन्स्वप्नान् जाग्रदाद्यवस्थानुभवानि मिचाज्ञानशब्दवाच्यानर्थान् धनुते निरस्यतीत्यन्वयः ६२ विं तद्भावाद्वैतादिकल्पेन तदवश्यमनु
व्येषमिति तदाह । कार्यकारणेति । महादिकार्येषु प्रकृतिषु तद्गुणारूपकारणेषु च स्थितस्य वस्तुनो नित्याप्रतिहतस्य हरेरेकत्वदर्शनम् । तत्कथमिव पटतंतुवत् पटस्य तंतूनां चाभेदलक्षणैकत्वं यथा प्राप्ता
णिकैलयेत्यर्थः । प्रकृतिपुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तम इत्यादेः । मृद्वद्वैतसामानाधिकरण्येन कार्यकारणयोरभेदोक्त्या श्रीहरिसंबंधाप्रतीतिः प्रकृतासगतं स्यान्निदर्शनं चैकत्वप्रदर्शनं पमित्युक्त एवार्थः ।
मतीत्यर्थपरित्यज्याप्रतीतिार्थकथनोक्तिरकारणमत्राह अवस्तुत्वादिति घटादिमप्यंशस्य निरसत्वेन प्रतिहतत्वात्स्वत एव कार्योत्पादनसामर्थ्याभावात् तद्वत्सादसामर्थ्यत्वादि शिष्टत्वाग्निमलितत्वात्कार्यज
नशक्त्यभावाद्वा इदं च भगवन्माहात्म्यप्रकटनं गणं युगपदाविशदिति स्वोक्तेः कार्यकारणानुविधानां भगवद्गूणाणामप्यैक्यमेकत्वं तत्सद्भावादेवानुपप्राविशत् समाधेगेतास्मिन् विधूतमेदमोह इत्यादि श्रुति
स्मृतिभिर्हच्यत इति ज्ञानपूर्वकमुपासनं कार्यमिति शेषः ६३ न कृते तत्त्विकपते किंच नोरे महामर्कमवधे चित्रमर्चते क्रियाद्वैतम् ६४ आत्मजायादीनामन्येषां च देवदातादीनां भगवदधीनत्वदर्शनं यद्यथा
र्थकामयोरैक्यं मवद्विषयत्वदर्शनं तत्सर्वं द्रव्याद्वैतं मन्येतदपि तमनोवचनात्मगोहप्राणः पुनातीत्यादीनां च तद्वत्त्वपः अनेन जीवस्य श्रीहरिणा द्वैतमुच्यते तत्रैव चाद्वैतशब्दार्थग्रहणं न तु स्वरूपैक्य
मिति शिक्षा आक्षेपित इति ६५ उपासनाप्रकारं निरूप्याधुनार्चनादिप्रकारं दर्शयति यद्यस्येति यस्य पुरुषस्य येन द्रव्येण यत्र यस्मिन् देशे कोऽप्येतो यस्मादुपात्तमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकाविहितं
स्मरस्तेष्वसिन्देशे कोऽप्येतो यस्मादुपात्तमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकाविहितं स्मरस्तेष्वसिन्देशे कोऽप्येतो यस्मादुपात्तमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकाविहितं स्मरस्तेष्वसिन्देशे कोऽप्येतो यस्मादुपात्तमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकाविहितं

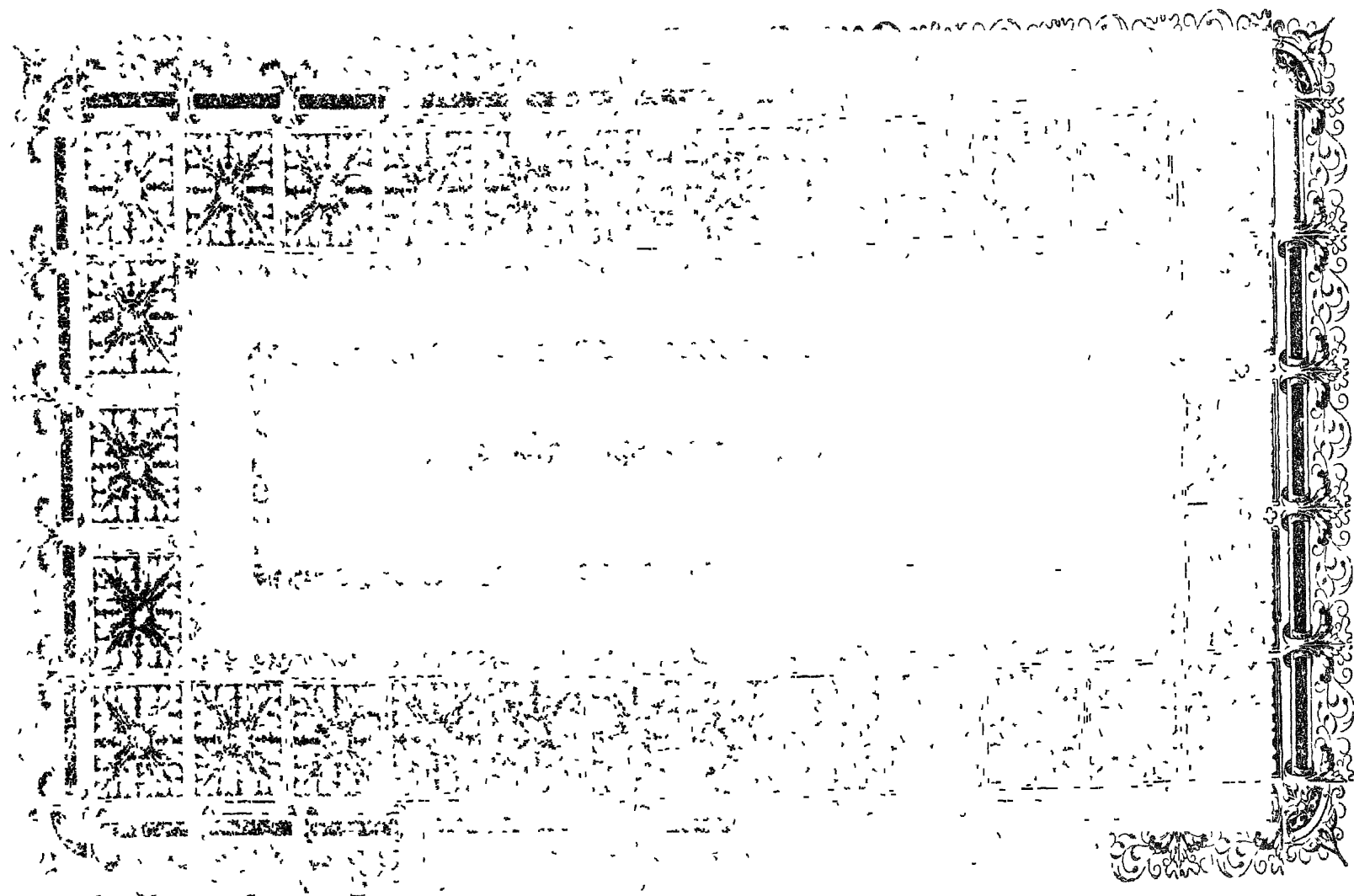
एतैरनापदि विहितैरन्यैरापदि विहितैः अस्य हरेर्गतिं ज्ञानस्यानंवापायादितिलब्धे लिङ्गाप्रोतीत्यर्थः ६७ उक्तमर्थमनुभवसिद्धं करोति यथेति दिग्गजशब्देन दिक्पालानुपलक्षयति तस्य सेवाकर्तव्ये
विशेषः ६८ ममाप्यनुभवसिद्धं दर्शयितुं स्वचरितमाह अहमिति कश्चिद्विभ्यात्मानं नन्दयत्यथनाम्नोपबर्हणो गंधर्व इति पूर्वं अतीते महाकल्पे अतीतब्रह्मकाले । ब्राह्मं कालः परश्चेति महाकल्पश्च कीर्तित
इति ६९ तत्पुरलंपटः तासां पुरे गृहे लंपटः स्थातुमुत्सुकमनाः ७० गंधर्वादिगणाभगायन् ७१ तद्विदित्वागतः स्त्रीभिः परिवृतोऽगार्यं हे लनं विश्वस्रजां पुरतः स्त्रीभिः संभूय मदोपरक्तगानल
क्षणं ७२ सावत्तदानीमेव अनुसंगेन निरंतरसेवा लक्षणसंगेन भक्त्या वा वीरस्नेहोत्पुंगवो नैरंतर्यानुसेवनमित्यभिधानात् ७३ अत इत्येतदपास्तानि गमयति धर्म इति । न्यासिना पदवीनि वृत्तिमार्गं

एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्तमानः स्वकर्मभिः ॥ गृहेऽप्यस्य गतिं यायाद्राजंस्तद्भक्तिभाङ्गनरः ६७ यथा हि यूयं नृपदेव दुस्त्यजादा पद्रणादुत्तरिताननुप्रभो ॥ यत्पा
दपंकेरुहसेवया भवानहर्षीन्निर्जितदिग्गजः क्रतुः ६८ अहं पुरा भवं कश्चिद्रंघर्व उपबर्हणः ॥ नाम्नातीते महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधु
र्यसौ गंध्यप्रियदर्शनः ॥ स्त्रीणां प्रियतमो नित्यं मत्तस्तत्पुरलंपटः ७० एकदा देवसत्रे तु गंधर्वाप्सरसां गणाः ॥ उपहृता विश्वस्रजं गिर्हरीगयोपगायने ७१
अगार्यं स्तद्विदित्वा हं स्त्रीभिः परिवृतो गतः ॥ ज्ञात्वा विश्वस्रजस्तन्मे हे लनं शेषपुरोजसा ७२ याहि त्वं शूद्रतामा शुनष्टश्रीः कृतहे लनः ॥ तावद्वास्यामहं जज्ञेन
त्रापि ब्रह्मवादिनाम् ॥ शुश्रूषयानुसंगेन प्राप्तो हं ब्रह्मपुत्रताम् ७३ धर्मस्ते गृहमेधीयो वर्णितः पापनाशनः ॥ गृहस्थो येन पदवीमंजमान्यासिनामियात् ७४
यूयं नृलोके वत भूरिभागालोके पुनानामुनयो भियांति ॥ येषां गृहानावसतीति साक्षाद्दृष्टं परं ब्रह्म मनुष्या लिंगम् ७५ सवा अयं ब्रह्ममहद्दिमृगं केवल्यनिर्वा
णसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद् ब्रह्मसलुमातुलेय आत्मारहणीयो विधिकुरुष्व ७६ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरुपंथियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भ
क्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष ससात्वतां पतिः ७७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं निशम्य भरतर्षभः ॥ पूजयामास सुप्रीतः कृष्णं च प्रेमविह्वलः ७८
कृष्णपार्थावुपार्मं प्रपूजितः प्रययौ सुनिः ॥ श्रुत्वा कृष्णं परं ब्रह्म पार्थः परमविस्मितः ७९ इति दाक्षायणीनां तेषु वगंशाः प्रकीर्तिताः ॥ देवासुरमनुष्याद्या
लोका यत्र चराचराः ॥ ८० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यं संहितायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ समाप्तोऽयं स्कंधः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अचिरादिमार्गेण वैकुण्ठं वा ७४ यूयमित्यादि पद्यमुक्तार्थम् ७५ कैवल्येन प्रकृतिप्राकृतमिथ्याहित्येनासंयन्निर्वाणसुखं स्वरूपसुखं तस्यानुभूतिरनुभवो यस्य स तथा ७६ ७७ यत्र यस्य प्रेमरसस्तत्र सन्त
तः ७८ ७९ परमप्रमेयमुपसंहरति इतीति दाक्षायणीवंशस्य शास्त्रोपशास्त्राभेदेन वर्णितत्वादिति शब्दः समाप्तिवचनः यत्र येषु वंशेषु ज्ञानमात्रं विहाय स्थावरसंग्रहणाय चराचरा इति ८० भुज
विलसितशौर्यं भुजंगदमजितं विष्णुं । वंदे भुजंगशयनं भुजयुगकल्पितग्रीवं । पदरत्नावलिर्ब्रह्मासप्तमस्कंधसंगता । तुरुसीवदरेः प्रीत्यै भूयाद्विभववारिधेः । इति श्रीमन्महोद्वतीर्थपूज्यपादशिष्यविज
यध्वजतीर्थमुनीन्द्रकृतायां पदरत्नावल्यां श्रीमद्भागवतटीकायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

१ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य शतवर्षपरिमितकालः परं ह्युच्यते । कालं परं स्वमतमुप परः स्वयमिरित्युक्तेः । महाकल्पश्चोक्त्येते ।

॥ इति श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः समाप्तः ॥

श्रीवेदस्थापनाय नमः । अस्ताविश्रुतिमस्तकेन मननास्वायं भुवेनापियोयेनारक्षिजगत्त्रयं च मुनेभिः स्वात्मानुविद्धात्मभिः ॥ यनाभोविगजाधिपः क्रकचवचक्रेणनकाननात्सीराभोधिर्मथियेनघृतभूः सोयंह
रिः पातुनः ॥ १ ॥ येनाधारिगिरिः पपेचविबुधैर्येनामृतं प्रेरितैर्येनात्तापिसुरद्विषांच हृदयं शर्वोप्यमोहिक्षिया ॥ येनामायिजगंत्यंबोधचवाल्लेयैनाप्यदापिश्रुतिधात्रियेनानिहन्त्यमत्स्यवपुषादैत्यं तमीडेहरिम्
॥ २ ॥ सप्तमस्कंधवाराशौ निमज्ज्यान्मज्ज्यगुद्धयीः ॥ अष्टमस्कंधसद्वाख्यामृतं पातुमुपक्रमे ॥ ३ ॥ अत्रापिहरिभक्तिरेव भगवन्मनः कर्षणनिपुणोते विधातुभ्रंनंतोपनिषदधंभूतस्यहरेर्जगद्रक्षणदिमाहात्म्यं
निरूप्यते तत्रापि विमलतरुमुहमथनद्विरतहरश्चरितामृतपानाप्यायित्वा पाणो विस्मृतानशनकुशः परीक्षितकुलमच्युतकथानुवादपूर्वकमभिलषितात्यंतश्रोतव्यकथाश्रयते । राजेति । अन्यान्
स्वायंभुवव्यतिरिक्तान् १ तत्रापितत्प्रसंगे विशेषकथापिवक्तव्येत्याह यत्रेति महीयसं महत्तमस्यहरेः २ ३ अस्मिन्वैवस्वतांतरे स्वायंभुवप्रभृतिवैवस्वतांताः सप्तमनवोऽन्यतीतप्राया उच्यते
अत्र सप्तसुखाद्यः कथितइत्यन्वयः ४ अत्रापिशतरूपापतिपालनादिविषयमनुदितं यज्ञमूर्तिचरितं वक्तुमाह आकृत्यामिति ५ कपिलस्यहरेः कृतंचरितं पुरातृतीयस्कंधे ६ ७ सुनं
दायां त्रिधाभिन्नायां विष्णुपक्षांस्तस्यां अन्वाहस्तुतिरूपा मुनिषदमाह ८ कीदृशीत्येत्यर्थस्तस्मात्पुलक्षपाति येनेति अयमादित्योयेनहरिणा प्रेरितो विश्वंतपते प्रकाशयति विश्वस्यवीर्यवी

राजोवाच ॥ स्वायंभुवस्येहमनोर्वेशोयं विस्तराच्छ्रुतः ॥ यत्र विश्वसृजांसर्गोमनूनन्यान्वदस्वनः १ यत्र धर्माहिविविधाश्चतुर्वणाश्रिताः शुभाः ॥ मन्वं
तरेहरेर्जन्मकर्माणि च महीयसः २ गृणंतिकवयो ब्रह्मन् तानि नो वदशृण्वताम् ॥ यद्यस्मिन्नंतरे ब्रह्मन् भगवान्विश्वभावनः ॥ कृतवान् कुस्ते कतो ह्यतीतेऽ
नागतेद्यवा ३ ऋषिस्त्वाच ॥ मनवोऽस्मिन् व्यतीताः षट्कल्पे स्वायंभुवादयः ॥ आद्यस्ते कथितो यत्र देवादीनांच संभवः ४ आकृत्यां देवहूत्यांच दुहि
त्रोस्तस्य वैमनोः ॥ धर्मज्ञानोपदेशार्थं भगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतं पुरा भगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् ॥ आख्यास्ये भगवान्पुत्रो यच्च कारकुरुद्वह ६
विरक्तः कामभोगेषु शतरूपापतिः प्रभुः ॥ विस्मयराज्यंतपसे सभार्यो वनमाविशत् ७ सुनंदायां वर्षशतं पदैकेन भुवं स्पृशन् ॥ तप्यमानस्तपो वोरमिदमा
ह सभारत ८ मनुस्त्वाच ॥ येनायंतपते विश्वं विश्ववीर्यं यतस्तपः ॥ योजागर्तिशयानेस्मिन्नायंत वेदे वेदसः ९ आत्मा वास्यमिदं विश्वं यज्जगत्यां जगन्मनः ॥
तेन त्यक्तेन मुंजो यामागृधः कस्यचिद्वनम् १०

यमदंतपोयतोभवति अस्मिन्सूर्यशयाने निद्रामाचरति सति पोहरीर्जागर्तिं अयं सूर्यस्त्वं हारिं न वेदस हरिस्तमादित्यं वेदेत्यन्वयः भयात्तपति सूर्यः भीषोदेति सूर्यइति श्रुतेः योनवेदेति वेदेति च अनेन आशाद्या
वापृथिवी अंतरिक्षं इत्यादि श्रुतिमतीतसर्वाधिपत्यादित्यस्य श्रीहर्षधीनत्ववर्णनेन निरतिशयमाहात्म्यं पुक्तं हरेरिति ज्ञातव्यं अयं जीवो येन नियतो विश्वं सुखदुःखादिकंतपते अनुभवति तप आलोचनइति
धातुः आलोचनं ज्ञानं तेष्वनुभवः स्वाहृत्यनश्रमन्यो अभिचाकशीतीति श्रुतेः । हरिनिपतनुभवतीति कुत इति तत्राह विश्ववीर्यमिति विश्वस्य वीर्यभूतं तपो भवोपस्माद्भवति एष बोधवानंदयतीति
श्रुतेः आनंदयति सुखयति जीवमिति शेषः तस्मादित्यर्थः अस्मिन् जीवेशयाने सति सतासीं भ्येति श्रुतेः योजागर्तिं न निद्रानैव च स्वप्नं तुर्यं पश्यंति निश्चिता इति श्रुतेः तस्मादेनं स्वपितोऽप्याचक्षत इति च
अयं जीवस्तं न वेद स तत्र च भुर्गच्छति न वा क्वागच्छति न मनो न विज्ञानं विजानीम इति श्रुतेः स हरिः सर्ववेद यः सर्वज्ञ इति श्रुतेः इति वा ९ नराजादिवत्सूर्यं भेरकत्वं हरेः किंतु तदंतस्थितत्वेनापीत्यभिप्रेत्याह
आत्मेति इदं सूर्यादिविश्वं आत्मन ईशस्यावास्यं आवासयोगं स्वसृष्टत्वात् इदमित्यनेन कियत्कवलीकृत्य इति तत्राह यज्जगत्यामिति जगत्यां प्रकृतौ यज्जगत्स्यावजं जगत्प्रलक्षणं प्रकृतावित्पुक्त्पोपश्रमनु

त्यक्तचयसर्वस्वव्यातिरिक्तं कवीक्रियते प्रकृतिरावासयोग्येति कैमुत्यन्यायेन सिद्धा प्रकृतिपुरुषं चेति विचिन्नाच्च अस्त्वावासयोग्यत्वं ततः कृतं तत्राह मन इति हेमनः यत इदं श्रीशस्यविद्यमानं तेन कारणेन तेनेशे
नत्पक्षेन दत्तेन धनेन भुंजीथाः स्वीकुरुशरीरयात्राभितिशेषः यतस्त्वं तदधीनसत्ताकतत्त्वं न कुर्वित्याह माशुध इति कस्य परमानंदरूपस्य हरेः शिदानंदस्वरूपज्ञानलक्षणं धनं माशुधः तेनैक्यमाप्रवानीत्याकांक्षां
न कुर्वेतीति हेतुत्वादित्यर्थः भगवता दत्तं कस्य सिद्धिर्न मदीयमिति भ्रान्तान् कुर्वेति वा ईशावास्यमिति श्रुतिः १० ननु किमस्य लक्षणं येन तत्सद्भावेनेदं तदावास्यं स्यादिति तत्राह यत्नेति स्वप्रमादं मत्तरेणाज्ञे
यत्वं सर्वज्ञत्वं नित्यं विनष्टचक्षुष्वचनस्यैवलक्षणं मुख्यं अहश्चेनात्म्येनिरुक्तेनिलयने भ्रष्टमिति श्रुतिः यच्च भुर्न पश्यति येन चक्षुषि पश्यतीति श्रुतेः नारिष्यति न श्याति सुपर्णपूर्णानंदं उपधावत भजत
११ लक्षणं तत्रमाह यस्येति परइत्युपलक्षणं अपरोपि परोपि च अत्र परापरवस्तुनोः स्वातंत्र्यं निषिद्धयते ननु शून्यत्वं तदंतं महद्ब्रह्मेत्यर्थः । तदेव तत्तदुत्पत्त्याह इति श्रुतिः १२ इदं च ब्रह्म लक्षण
मित्याह सविश्वेति आत्मशक्त्या आत्मभार्यया प्रकृत्या स्य जगतो जन्मादिघत्ते यश्च तां प्रकृतिं विद्ययां दस्य निरस्य निरीह सृष्ट्या दिशून्य आस्ते स ब्रह्मनामा परमात्मेत्यन्वयः प्रत्येकं विभक्त्यापेयस्य विष
कायः उदरांतरगतं पंच इत्यर्थः सृष्टौ विश्वमेव कायः शरीरं स्य सत्तथा मतिमास्थानीयं पंच इत्यर्थः अतः पुरुहूतः पुरुषि वह्नि हुता निनामानियस्य सत्तथा सर्वनामा सर्वकर्मेति श्रुतिः सर्वनामवाच्यत्वे हेतुरी
श इति तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तसामर्थ्येति इत्यर्थः नैतदौपचारिकमित्यभिप्रेत्याह सत्यमिति तत्तन्नामवाच्यतत्तत्साधुगुणसद्भावे सामर्थ्यमिदमस्तीति वक्तुमुचितं स एव कथमित्यतो वाह सत्यमिति साधु

यन्न पश्यति पश्यंतं च क्षुर्यस्य नारिष्यति ॥ तं भूतानिलयं देवं सुपर्णमुपधावत ११ यस्याद्यंतौ नमध्यं च स्वः परोनां तरंबाहिः ॥ विश्वस्यामूनियद्यस्माद्विश्वं
चतदंतं महत् १२ सविश्वकायः पुरुहूत ईशः सत्यं परं ज्योतिरजः पुराणः ॥ यत्तेऽस्य जन्माद्यजात्मशक्त्या तां विद्यया दस्य निरीह आस्ते १३ अथाग्र
ऋषयः कर्माणीहंते कर्म हंतवे ॥ ईहमानो हि पुरुषः प्रायोनीहां प्रपद्यते १४ ईहते भगवानीशो न हितं त्रविषज्जते ॥ आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदंति ये नु न
म् १५ तमीहमानं निरहं कृतं बुधैर्निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् ॥ तच्छिक्षयंतीं जवर्त्ममूढान् प्रभुं प्रपद्येऽखिलधर्मभावनम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ इति मं
त्रोपनिषदं व्याहरंतं समाहितम् ॥ दृष्ट्वा सुराया तु धानाजग्धुमभ्यद्रवन् क्रुधा १७ तां स्तथावसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः ॥ यामैः परिवृतो देवैर्हत्वा
शासन्निविष्टम् १८ स्वारोचिषोदितयिस्तु मनुरग्नेः सुतो भवत् ॥ द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९

गुणपूर्ण इदं च लक्षणांतरं परं ज्योतिरिति । परं ज्योतीरूपं संपद्यते इति श्रुत्या मुक्तप्राप्यत्वं मुच्यते तदेवानेनोच्यते इति परं ज्योतिः सूर्यः द्यन्तमर्गः किं स्यादित्यतो जः पुराण इति १३ एवं सिद्धे वस्तुनि
तत्साधनज्ञाने साधनमाह अथेति यतो ज्ञानमतिबंधके दुष्कर्मणिसतिसर्वदुःसाधनं स्यात् इत्थं लोकासंग्रहार्थं ऋषयोऽग्रे कर्म हंतवे दुष्कर्मपरिहाराय यागादिकर्माणीहंते कुर्वतीति विज्ञाप्य ज्ञानार्थोपपत्तिर्ह
मानः कर्मकुवाणो विधुत दुष्कर्मानां निवृत्तिपदवीं प्राप्य प्रायां बहुलं ज्ञानं प्रपद्यत इत्यन्वयः काश्चित्फलार्थी अन्यथा भवतीति प्राय इत्युक्तं अनेन कुर्वा भवेह कर्माणीति श्रुतिः श्रुतीता आचार्यकुलाद्वेदमध्याप्य यथा वि
धानं गुरोः कर्मागिरिति विशेषेण समावृत्य कुटुंबीशुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिको विदध शास्त्रानि सर्वेन्द्रियाणि संप्रतिष्ठाप्याहिसन् सर्वभूतान्यन्यसत्तीर्थेभ्यः सखल्वेवं वंदंतं पन्थावदायुषमिति श्रुति
ईशान्देन दृष्टीता ॥ १४ ॥ न केवलमृषय एव लोकासंग्रहार्थं कर्माण्याचरन्ति अपितु श्रीहरिरपीति भावेन आह ईहते इति कर्मानभिपंगे कैमुत्यन्यायमाह नावसीदंतीति येतमनुवर्तते तेपि नावसीदंती
ति किमुत श्रीहरिरित्यन्वयः १५ पुरुषेण फलानिच्छता कर्मकृतं ज्यमात्मावेदिति भागेन स्वीतीत्याह तमीहमानमिति बुधैर्हमानं निजवर्त्ममूढास्तर्कमशिशं यं प्रभुं प्रपद्य इत्यन्वयः १६ मंत्रवर्णेन गु
क्तोपनिषदम् १७ १८ तस्य स्वारोचिषस्य १९

श्रीवेदव्यासायनमः । अस्ताविश्रुतिमस्तकेनमनुनास्वार्थंभूवेनापियोयेनारक्षिजगत्पंचमुनिभिः स्वात्मानुविद्धात्मभिः ॥ येनामोविजगाधिपः ककचवचक्रेणकाननात्सीरामोधिरेमथियेनभूतभूः सोयह
रिः पातुनः ॥ १ ॥ येनाधारिगिरिः पपेचविबुधैर्येनामृतंमरितैर्येनातापिसुरद्विषांचहृदयंशर्वोप्यमोहिद्विषा ॥ येनामायिजगंत्यबंधोचचालेयैनाप्यदायि श्रुतिधार्त्रियेनानिहत्यमत्स्यवपुषादैत्यंतमिहेहिरम्
॥ २ ॥ सप्तमस्कंधवागाशौनिमज्ज्योन्मज्ज्यशुद्धीः ॥ अष्टमस्कंधसद्याख्यामृतं पातुमुपक्रमे ॥ ३ ॥ अत्रापिहरिमक्तिरेवभगवन्मनः कर्षणानिपुणेतिविधातुमनंतोपनिषदर्थंभूतस्यहरेर्जगद्रक्षणदिमाहात्म्यं
निरूप्यते तत्रापिविमलतरुमुरुमथनदुरितहरश्चरितामृतपानाप्यायितभाषोविस्मृतानशनक्लेशः परीक्षिच्छुक्रमच्युतकथानुवादपूर्वकमभिलषितात्यंतश्रोतव्यकथार्थयते । राजेति । अन्यान्
स्वायंभुवव्यातिरिक्तान् १ तत्रापितत्पसंगेविशेषकथापिवक्तव्येत्पाह यनेति महीयसमहत्तमस्यहरेः २ ३ अस्मिन्वैवस्वतारंस्वायंभुवप्रभृतिवैवस्वताताः सप्तमनवोऽप्यतीतमायाजच्यते
अत्रसप्तपुत्राश्च कथितइत्यन्वयः ४ अत्रापिशतरूपापतिपालनादिविषयमनुदितंयज्ञमार्तं चरितं वक्तुमाह आकृत्यामिति ५ कपिलस्यहरेः कृतंचरितं पुरातृतीयस्कन्धे ६ ७ सुन
दायात्रिवाभिआयाविष्णुपद्यात्तस्यांन्याहस्तुतिरूपासुपनिषदमाह ८ कीदृशीत्यतोर्यतस्तामुपलक्षयति येनेति अपमादित्योपेनहरिणाप्ररितोविश्वंतपतेप्रकाशयति विश्वस्यवीर्यवी

राजोवाच ॥ स्वायंभुवस्येहमनोर्वेशोयंविस्तराच्छ्रुतः ॥ यत्रविश्वसृजांसर्गोमनूनन्यान्वदस्वनः १ यत्रधर्माहिविविधाश्चतुर्वणाश्रिताः शुभाः ॥ मन्वं
तरेहरेर्जन्मकर्माणिचमहीयसः २ गृणंतिकवयोब्रह्मन्तानिनोवदशृण्वताम् ॥ यद्यरिमन्त्रंतरेब्रह्मन्भगवान्विश्वभावनः ॥ कृतवान्कुरुतेकतोह्यतीतेऽ
नामतेद्यदा ३ ऋषिस्वाच ॥ मनवोऽस्मिन्व्यतीताः षट्कल्पेस्वायंभुवादयः ॥ आद्यस्तेकथितोयत्रदेवादीनांचसंभवः ४ आकृत्यादेवहूत्यांचदुहि
त्रोस्तस्यवैमनोः ॥ धर्मज्ञानोपदेशार्थंभगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतपुराभगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् ॥ आख्यास्येभगवान्यज्ञोयच्चकारकुरुद्वह ६
विरक्तः कामभोगेषुशतरूपापतिः प्रभुः ॥ विस्मृज्याज्यंतपसेसभार्योर्वनमाविशत् ७ सुनंदायां वर्षशतंपदैकेनभुवंस्पृशन् ॥ तप्यमानस्तपोधोरमिदमा
हसभारत ८ मनुस्वाच ॥ येनायंतपतेविश्वंविश्ववीर्यंयतस्तपः ॥ योजागर्तिशयानेस्मिन्नायंतवेदवेदसः ९ आत्मावास्यमिदंविश्वंयज्जगत्यांजगन्मनः ॥
तेनत्यक्तेनमुंजीथामागृधः कस्यचिद्वनम् १०

यमदंतपोयतोभवति अस्मिन्सूर्यशयानेनिद्रामाचरति सतिपोहरीर्जागातिंअयंसूर्यस्तंहरिनवेदस हरिस्तमादित्यवेदेत्यन्वयः मयात्तपतिसूर्यः भीषोदेतिसूर्यइतिश्रुतेः योनवेदेतिवेदेतिच अनेन आभाषा
वापृथिवीअंतरिक्षंइत्यादिश्रुतिप्रतीतसर्वाधिपत्यादित्यस्यश्रीहर्षधीनत्ववर्णनेननिरतिशयमाहात्म्यमुक्तंहरेरितिज्ञातव्यं अयंजीवोयेननियतोविश्वंसुखदुःसादिकंतपतेअनुभवति तपआलोचनइति
धातुः आलोचनंज्ञानंसप्तवानुभवः स्वाद्वक्ष्येनश्रन्नन्योअभिवाकशीतीतिश्रुतेः । हरिनियतअनुभवतीतिकुतइतितत्राह विश्ववीर्यमिति विश्वस्यवीर्यभूतंतपोनुभवोपमाद्रवति एषज्वेवानंदपतीति
श्रुतेः आनंदयतिसुखयतिजीवमितिशेषः तस्मादित्यर्थः अस्मिन्जीवेशयानेसति सतासौम्येतिश्रुतेः योजागर्ति ननिद्रानैवचस्वप्नंतुयेंपश्यंतिनिश्चिताइतिश्रुतेः तस्मादेनंस्वपितीत्याचक्षतइतिच
अयंजीवस्तंनवेदनतत्रचक्षुर्गच्छतिनवाक्वागच्छतिनमनोविश्वनविजानीमइतिश्रुतेः सहारिः सर्ववेद यः सर्वज्ञइतिश्रुतेः इतिवा ९ नराजादिवत्सूर्यप्रकर्तव्यंहरिः कंतु तदंतस्थितत्वेनापीत्यभिप्रेत्याह
आत्मेति इहंसूर्यादिविश्वंआत्मनर्इशस्यावाप्तंआवासयोमयंस्वमुदत्वात् इदमित्यनेनकियत्कवलीक्रियतइतितत्राह यज्जगत्यामिति जगत्यामकृतौयज्जगत्स्थावरजंगमलक्षणं प्रकृतावित्युक्त्योपपन्नम्

तपश्चयत्सर्वस्वन्यतिरिक्तं कलौ क्रियते प्रकृतिरावासयोग्येति कैमुत्पन्यायेन सिद्धा प्रकृतिपुरुषवेति वचनाच्च अस्त्वावासयोग्यत्वं ततः किं तत्राह मन इति हेमनः यदह इदं शिष्यविद्यमानं तैजकारणेन तेनेशो नत्पक्षेन दत्तेन धनेन मुंजीयाः स्वीकुरु शरीरयात्रा मिति शेषः पतस्त्वं तदधीन सत्ताक अतएवं न कुर्वित्याह मायुध इति कस्य परमानंदरूपस्य हरेः शिदानंदं स्वरूपज्ञानलक्षणं धनं मायुधः तेनैक्यमाप्रवान्तीत्याकांक्षां न कुर्वेदो न धेहेतुत्वादित्यर्थः भगवता दत्तं कस्य विद्वन्मदीयमिति श्रद्धानं कुर्वित्वा ईशावास्यमिति श्रुतिः १० ननु किमस्य लक्षणं येन तत्सद्भावेन देतदावास्यं स्यादिति तत्राह यत्नेति स्वप्रमादमंतरणाज्ञे यत्सर्वज्ञत्वं नित्यादिनष्टचक्षुष्वचनस्पैवलक्षणं मुख्यं अहश्येनात्म्येनिरुक्तेनिलयेन भ्रष्टप्रतिष्ठादिदत्ते यच्च क्षुर्न पश्यति येन चक्षुषि पश्यतीति श्रुतेः न रिष्यति न श्यति सुपर्णं पूर्णानंदं उपधावत भजत ११ लक्षणांतरमाह यस्येति परइत्युपलक्षणं अपरोपि सरोपि च अत्र परापरवस्तुनोः स्वातंत्र्यं निषिद्धं च ते न तु गून् यत्वं तद्वत् महद्भक्षेत्यर्थः । तदेव तदुत्पत्त्याह इति श्रुतिः १२ इदं च ब्रह्मलक्षण मित्याह सविश्वेति आत्मशक्त्या आत्ममार्गपाप्रकृत्या स्पजगवोजन्मादिष्यते यश्च तां प्रकृतिं विद्यया दस्य निरस्य निरीहः सृष्ट्या दिगून् य आस्ते स ब्रह्मनामा परमात्मेत्यन्वयः प्रलये विश्वं काये यस्य विश्वं कायः उदरांतर्गतमपंच इत्यर्थः सृष्टौ विश्वमेव कायः शरीरं यस्य स तथा प्रतिमा स्थानीयप्रपंच इत्यर्थः अतः पुरुहूतः पुरुषि बहूनि हुतातिनामानि यस्य स तथा सर्वनामा सर्वकर्मैति श्रुतिः सर्वनामा वाच्यत्वे हेतुरी श इति तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तसामर्थ्येति इत्यर्थः नैतदीपचारिकमित्यभिप्रेत्याह सत्यमिति तत्त्वमवाच्यतत्तत्साधुगुणसद्भावे सामर्थ्यमिदमस्तीति वक्तुमुचितं स एव कथमित्यतो वाह सत्यमिति साधु

यन्न पश्यंति पश्यंतं च क्षुर्यस्य न रिष्यति ॥ तं भूतं निलयं देवं सुपर्णमुपधावत ११ यस्याद्यंतौ न मध्यं च स्वः परोनांतं बहिः ॥ विश्वस्यामूनि यद्यस्माद्विश्वं च तद्वत् महत् १२ सविश्वकायः पुरुहूत ईशः सत्यं परं ज्योतिरजः पुराणः ॥ धत्तेऽस्य जन्माद्यजयात्मशक्त्या तां विद्यया दस्य निरीह आस्ते १३ अथाग्र ऋषयः कर्माणीहंते कर्महंतवे ॥ ईहमानो हि पुरुषः प्रायोनीहां प्रपद्यते १४ ईहते भगवानीशो न हितं विषजते ॥ आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदंति ये नु न म् १५ तमीहमानं निरहंकृतं बुधैर्निराशिषं पूर्णमनस्य चोदितम् ॥ तच्छिक्षयंतीं जवर्त्ममूढान् प्रमुं प्रपद्येऽखिलधर्मभावनम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ इति मं त्रोपनिषद्व्याहरंतं समाहितम् ॥ दृष्ट्वा सुराया तु धानाजग्धुमभ्यद्रवन् क्रुधा १७ तांस्तथा वसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः ॥ यायैः परिवृतो देवैर्हत्वा शासन्निविष्टपम् १८ स्वरोचिषो द्वितीयस्तु मनुरग्नेः सुतो भवत् ॥ द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९

गुणपुर्णं इदं लक्षणं तं परं ज्योतिरिति । परं ज्योतीरूपं संपद्यते इति श्रुत्या मुक्तप्राप्यत्वं मुच्यते तदेवानेनोच्यते इति परं ज्योतिः सूर्यः अन्यतमः किं स्यादित्यतो जः पुराण इति १३ एवं सिद्धे वस्तुने तत्साधनज्ञाने साधनमाह अथेति यतो ज्ञानप्रतिबंधके दुष्कर्मणि सति सर्वदुःसाधनं स्यात् इत्यथ लोकासंग्रहार्थं ऋषयो ग्रे कर्महंतवे दुष्कर्मपरिहाराय पागादि कर्माणीहंते कुर्वतीति विज्ञाय ज्ञानार्थो पुष्प ईह मानः कर्मकुवांशो विधूतदुष्कर्मानां निवृत्तिपदवीं प्राप्य मायां बहुलं ज्ञानं प्रपद्यत इत्यन्वयः कश्चित्फलार्थी अन्यथा भवतीति प्राय इत्युक्तं अनेन कुर्वन्नेव कर्माणीति श्रुतिगृहीता आचार्यकुलाद्वेदमथाप्यया वि धानं शुरोः कर्माभिरिति विशेषः समावृत्य कुटुंबीशुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिका विदधताम् नित्यं सर्वद्विधा भिक्षां प्रातिष्ठाप्या हि सन् सर्वभूतान् पश्य सत्तीर्थं भ्यः सत्सर्वे वंदे वंदतं पन्या वदायुषमिति श्रुति ईशं वेदं नृहीना ॥ १४ ॥ न केवलमृषय एव लोकासंग्रहार्थं कर्माण्याचरन्ति अपितु श्रीहरि रपीति भावेन आह ईहते इति कर्मानभिपन्नं कैमुत्पन्यायमाह नावसीदंतीति ये तमनुवर्तते तेऽपि नावसीदंती ति किमुत श्रीहरिरित्यन्वयः १५ पुरुषेण फलानिच्छता कर्मकर्तव्यमात्मविदेति भागेन स्तौतीत्याह तमीहमानमिति बुधेरीहमानं निजवर्त्ममूढांस्तत्कर्मशिक्षयं तं प्रमुं प्रपद्य इत्यन्वयः १६ यंत्रवर्णेन यु कोपनिषदम् १७ १८ तस्य स्वरोचिषस्य १९

नाम्ना रोचनः २० नाम्ना विभुः २१ तस्य विभोः २२ २३ २४ २५ सत्यजितेन्द्रेण रतुतः २६ २७ २८ २९ आहुतः आहुतः ३० ३१ ३२ हे विमाः इति सूतः शौनकादीन् संबोधयति ३३ इति श्रीमहा
भागवते अष्टमस्कन्धे वि० कृ० टी० प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ अत्र शरण्येषु शब्दप्रतिहतशरण्यः श्रीमद्भगवानेवेति दर्शनापगजैर्द्रविषय इति हासः कथ्यते । क्षीरोदन क्षीरसमुद्रेण पर्यङ्कपरिवृतः १ रौप्या
यसाहिरण्ययैः रजतापोहेममयैः स्निग्धैः पयोनिधिं दिशश्च रोचयन् विद्योतयन् २ अन्यैर्नानाधातुमयैः शृंगैश्च रोचयन् किंतिशेषः ३ निर्णिज्यमानाग्निः प्रक्षाल्यमानप्रत्यंतपर्वतः शुभेरन्याश्मनाविद्धे
तत्रैन्द्रो रोचनश्चासीद्देवाश्चतुषितादयः ॥ ओजस्तंभादयः सप्तऋषयो ब्रह्मवादिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरसस्तुषितानामपत्न्यभूतः ॥ तस्यां जज्ञत तौ देवो वि
भुरित्यभिविश्रुतः २१ अष्टाशीतिसहस्राणि मुनयो ये धृतव्रताः ॥ अन्वशिक्षन् व्रतंतस्य कौमारब्रह्मचारिणः २२ तृतीयउत्तमो नाम प्रियव्रतसुतो मनुः ॥
पवनः सृजयोज्ञहोत्राद्यास्तत्सुतानृप २३ बसिष्ठतनयाः सप्तऋषयः प्रमदादयः ॥ सत्यावेदश्रुता भद्रा देवा इन्द्रस्तु सत्यजित् २४ धर्मस्य सूचतायां तु भग
वान्पुरुषोत्तमः ॥ सत्यसेन इति ख्यातो जातः सत्यव्रतैः सह २५ सोऽद्वृततदुःशीलानसतो यस्त्राक्षसान् ॥ भूतद्वहो भूतगणां स्त्ववधीस्तस्य जित्स्तुतः २६
चतुर्थउत्तमभ्राता मनुर्नाम प्राचतापसः ॥ वृषः ख्यातिर्नरकेतुरित्याद्या दशतत्सुताः २७ सत्याका हरयो वीरा देवास्त्रिंश ईश्वरः ॥ ज्योतिर्धानादयः सप्तऋ
षयस्तापसैरे २८ देवैर्विधृतयो नाम विधृतेस्तनयानृप ॥ नष्टाः कालेन यैर्विधृताः स्वेन तेजसा २९ तत्रापि जज्ञे भगवान्हरिण्यां हरिमेधसः ॥ ह
रि रित्याहुतो येन गजैर्जोमोचितो ग्रहात् ३० ॥ राजोवाच ॥ बादरायण एतत्ते श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ हरि र्यथा गजपतिग्राहग्रस्तममूमुचत् ३१ तत्क
थाः सुमहापुण्या धन्याः स्वस्त्ययनः शुभाः ॥ यत्र यत्रोत्तमश्चोको भगवान्गीयते हरिः ३२ ॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितैर्वंसतु बादरायणिः प्रायोपविष्टेन कथासुचो
दितः ॥ उवाच विप्राः प्रतिनन्द्य पार्थिवं मुदामुनीनां सदसि स्मृशृण्वताम् ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आ
सीद्विरिषरो राजन् प्रिकूट इति विश्रुतः ॥ क्षीरोदेनावृतः श्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १ तावता विस्तृतः पर्यङ्कत्रिभिः शृंगैः पयोनिधिम् ॥ दिशश्च रोचय
न्नास्ते रौप्यायसाहिरण्ययैः २ अन्यैश्च कुम्भैः सर्वा रत्नधातुविचित्रितैः ॥ नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्वर्षैर्निर्झरांभसाम् ३ सदानिर्णिज्यमानाग्निः समं ताप
युज्जर्भिभिः ॥ करोति श्यामलां भूर्भुवोर्मैरुक्तताश्मभिः ४ सिद्धचारणगन्धर्वविद्याधरमहोरगैः ॥ किन्नरैरप्सरामिश्च क्रीडन्निर्जुष्टकंदरैः ५ यत्र संगीतसन्ना
दैर्नन्दद्ब्रह्ममर्षया ॥ अभिगजैति हरयः श्लाघिनः परशंकया ६ नानारण्यपशुव्रातसंकुलद्रोण्यलंकृतः ॥ चित्रद्रुमसुरोद्यानकलकंठाविहंगमः ७ सरित्स
रोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः ॥ देवस्त्रीमज्जनामोदसौरभाकानिलैर्युतः ८

भरकताश्ममिरिन्द्रनीलरत्नैर्भूमिं श्यामलां नीलां करोतीति ४ यश्च सिद्धादिभिर्निर्त्यनिधिवत्तगुहः ५ किन्नरादिसंगीतसन्नादैः नन्दद्ब्रह्ममर्षयति ध्वनितगुहं स्थलमभ्युदिश्य प्रतिगजशंकयामर्षया असह्यमानवु
द्व्याश्लाघिनः प्रशस्याहरयः सिंहाः गर्जति ६ चित्राद्रुमाद्येषु तथातानि च सुराणामुद्यानानि चित्रद्रुमसुरोद्यानानि तेषु कलकंठाख्याः विहंगमा यत्र स तथा ७ अच्छोदैर्नैर्मलजलैर्भणिलक्षणानि
वालुकानि येषु तानि तथातैः । देवस्त्रीणां मज्जनामुत्पन्नोय आमोदः तस्मादुद्धृतं यत्सौरभं परिमललक्षणं तन्नाकाभाविता अनिलायैस्ते । आमोदोऽयः परिमल इत्यमरः ८

आक्रीडंकीदारंगम् ९ चूतोगनामियः । गियालःस्फुटोनामवृक्षः । दुमिलदेशमवःचूतोवाभाभ्रःपिकोदरोमाकंदनामामचूतः । आघ्रातकःआघ्रातवृक्षः । सालःसर्जविशेषः । अरिष्टोवृहत्पत्रः पिचुमंदवि
शेषः । किशुकःपलाशः १० ११ १२ पिचुमंदःह्रस्वपत्रःरोमशनामावा । सरलःजीववृक्षःगुग्गुलुर्वा १३ १४ १५ १६ १७ अशोकःसितरक्तपुष्पभेदेनाद्विविधः । कुरबकःकुटजः । कुब्जकंप्रम
रीपुष्पस्वर्णःकृतमालः१८ कमलात्पृथक् शतपत्रं जालःमुकुलिकालता अलंदुमःसविज्ञेयोनित्यपुष्पफलोद्गमइत्यभिधानं । तस्मिन्नुद्यानेसरोवरोस्तीत्यन्वयःतत्रोद्यानेतत्सरोवराभ्याशमाद्रवादित्यन्वयः

तस्यद्रोण्यांभगवतोवरुणस्यमहात्मनः ॥ उद्यानमृतमन्नामजाक्रीडंसुरयोषिताम् ९ सर्वतोऽलंकृतं दिव्यैर्नित्यपुष्पफलद्रुमैः ॥ मंदारैःपारिजातैश्चपाटला
शोकचंपकैः १० चूतैःप्रियालैःपनसैराभ्रैराघ्रातकैरपि ॥ क्रमुकैर्नारिकेलैश्चसर्जरैर्बीजपूरकैः ११ मधुकैःसालतालैश्चतमालैरसनार्जुनैः ॥ अरिष्टोदुंबर
प्लक्षैर्वटैःकिशुकचंदनैः १२ पिचुमंदैःकोविदारैःसरलैःसुरदारुभिः ॥ द्राक्षैश्चुरांजवूभिर्बर्दयैश्चाभयामलैः १३ विल्वैःकपित्थैर्जैबीरैर्वृतोभलातकादिभिः ॥
तस्मिन्सरःसुविपुलंसत्कांचनपंकजम् १४ कुमुदोत्पलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् ॥ मत्तषट्पदनिर्जुंशकुंतैःकलनिस्वनैः १५ हंसकारंडवाकीर्णैश्च
क्राहैःसारसैरपि ॥ जलकुक्कुटकोयष्टिदात्यूहकुलकूजितम् १६ मत्स्यकच्छपसंचारचलत्पद्मरजःपयः ॥ कदंबवेतसरलनीपवंजुलकैर्वृतम् १७ कुंदैःकुर
बकाशोकैःशिरिषैःकुटजैर्गुदैः ॥ कुजकैःस्वर्णयूथीभिर्नागपुत्रागजातिभिः १८ मल्लिकाशतपत्रैश्चमाधवीजालकादिभिः ॥ शोभितंतीरजैश्चान्यैर्नित्यपु
भिरलंद्रुमैः १९ तत्रैकदातद्विरिकाननाश्रयःकरेणुभिर्वीरणयूथपश्वरन् ॥ सकंदकंकीचकवेणुवेत्रवद्विशालगुल्मंप्ररुजन्वनस्पतीन् २० यद्रंधमा
त्राद्वरयोगजेंद्राव्याघ्रादयोव्यालमृगाःसखद्वाः ॥ महोरगाश्चापिमयाद्वंति सगौरकृष्णाःशलाभाश्चमर्यः २१ वृषावराहामहिषर्क्षशल्यागोपुच्छशालावृकम
र्कटाश्च ॥ अन्येचक्षुद्राहरिणाःशशादयश्चरंयभीतायदनुग्रहेण २२ सघर्मतप्तःकरिभिःकरेणुभिर्वृतोमदच्युत्कलभैरनुद्रुतः ॥ गिरिगारिष्ठापरितःप्रकंपय
न्निषेव्यमाणोलिकुलैर्मदाशनैः २३ सरोनिलंपंकजरेणुष्वितंजिघ्रन्नदूरान्मदविह्वलेक्षणः ॥ वृतश्चयूथेनवृषादितेनतत्सरोवराभ्याशमथागमद्भुतम् २४
विगाह्यतस्मिन्नमृतांबुनिर्मलहेमारविदोत्पलरेणुवासितम् ॥ पपौनिकामंनिजपुष्करोद्भूतमात्मानमाद्विःस्रपयन्गतकृमः २५ तंतत्रकाश्चिन्नृपदैवचोदितो
ग्राहोबलीयांश्चरणरुषाग्रहीत् ॥ यदृच्छयैवंव्यसनंगतोगजोयथाबलंसोतिबलेविचक्रमे २६ तथातुरंगयूथपतिकरेणवोविकृष्यमाणंतत्साबलीयसा ॥
विचुकुशुर्दान्निधियोपरेगजाःपार्ष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् २७ नियुध्यतोरेवमिंभेद्वनक्रयोर्विकर्षतोर्नतरतोबहिर्भिथः ॥ समाःसहस्रंयगमन्मही
पतेसप्राणयोश्चित्रममंस्तामराः २८

१९ सकंदकंविशालगुल्मं वनस्पतींश्चप्ररुजन् २० हरिप्रभृतिर्मर्कटाःयस्यगंधमात्रात्अद्भुतमयात्तद्वर्ततीत्यन्वयःस्रजोमृगविशेषःव्यालमृगःसर्पाकारोमृगः । उक्तेभ्योन्येह्रस्वक्षुद्राहरिणादयोमृ
गविशेषाश्चक्षुद्राहरीणाभीताश्चरंतिहादिमयराहित्यात् २१ २२ २३ सरःसंबंधिवायुं २४ २५ हेनूप पादाक्रातिनिमित्तरूपयथाबलंयथाशक्ते विचक्रमेद्विरुक्कृतवान् २६ २७ २८

इन्द्रियादीनामवसादनप्रासावुत्तमनशाक्तीः सहः प्राणशक्तिर्बलं शरीरसामर्थ्यमोजः २९ अपारयन्पारंगतुमशक्तः ३० कर्मलक्षणपाशेनग्राहेणरुद्धः उपद्रवंप्राशःविधातुर्देवान्मोक्षितुम् ३१ कश्च
नलोकविलक्षणः यज्ञैः बलिर्नोतकाल्यसर्पाद्वीतंप्रपन्नंप्राति यस्यभयान्मृत्युरंतकोदुर्गावाप्रधावति । मृत्युर्थावतिपचमइति श्रुतेःतमीशमरणंशरणभीमहिमामुमइत्यन्वयः ३२ ॥ ॥ इति श्री
भागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेवि० कृ० टी० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ध्यानपूर्वकस्तुत्याप्रपन्नाद्धरेर्गजैर्द्रस्यग्राह्यापदोमोक्षोपयामृत्यासंनारग्राहादपिमोक्षोभगवत्प्रसादेनस्यादितिप्रदर्शनायतन्मोक्षप्रकारो
निरूप्यतोस्मिन्नध्याये । किंप्रकारो गजैर्द्र-शरणमयासीदितितंभकारंदर्शयितुमाह एवमिति । जाप्यंमंत्रंतिर्यग्योनेरनधिकारिणएतदसंभावितमितितत्राह प्रागिति १ एतच्चिदानंदात्मकचेतनजातंतपो
यस्मादेवाश्राभिश्रंतस्माइति हिशब्देनपुरुषादिविशेषणानांपरात्परंपुरुषार्थंपुरुषमीक्षतइति श्रुतिसिद्धंदर्शयति २ मंत्रोक्तविशेषणविवरणपूर्वकंव्यानमाह यस्मिन्निति । इदंजगच्चस्मिन्हारीपतीपतेयत्प्रयंतीति
श्रुतेः । इदंयतोयस्माच्चैवजायतेयतोवाहमानिभूतानीति श्रुतेः । चशब्देनान्यस्मादुत्पादंनिवारयति । इदंयेनब्रह्मणाप्रवर्ततेयेनजातंजीवतीति श्रुतेः । इदंविश्वंयःस्वयंप्राप्तसत्तादिकः सर्वंखल्वदमिति श्रु
तेःननुयःस्वयमित्यनेनतादात्म्यंकिंनस्यादितितत्राह अस्मादिति । अस्मात्प्रत्यक्षप्रपंचात्परस्मात्परोक्षान्मुक्तप्रपंचाच्चपरउत्तमोयस्तंस्वयंभुवंस्वतएवप्राप्तसत्ताकशरणप्रपद्यइत्यन्वयः । उत्पन्नस्या

ततो गजैर्द्रस्यसहो बलौजसां कालेन दीर्घेण महान्मूढयः ॥ विकृष्यमाणस्य जलेऽवसीदतो विपर्ययो भूत्सकलं जलौकसाम् २९ इत्थं गजैर्द्रस्यदापसंकटं
प्राणस्य देहीविवशो यदृच्छया ॥ अपारयन्नात्मविमोक्षणे चिरंदध्याविमां बुद्धिमथाभ्यपद्यत ३० नमामि मे ज्ञातय आतुरंगजाः कुतः करिण्यः प्रभवन्ति यो
दितुम् ॥ ग्राहेण पाशेन विधातुरावृतोऽप्यहंचतं यामि परंपरायणम् ३१ यः कश्च नेशो बलिर्नोतको रगात्प्रचंडवेगादभिधावतोऽश्वशम् ॥ भीतंप्रपन्नं परिपा
तियद्भयान्मृत्युः प्रधावत्यरणंतमीमहि ३२ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनो ह
दि ॥ जजाप परं मंजाप्यं प्राज्ञन्मन्यनुशिक्षितम् १ ॥ गजेर्द्रे उवाच ॥ अन्नमो भगवते तस्मै यत एतच्चिदात्मकम् ॥ पुरुषायादिबीजाय परेशाय च यमीमहि २
यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदंस्वयम् ॥ योस्मात्परस्माच्च परस्तंप्रपद्ये स्वयंभुवम् ३ यः स्वात्मनीदं निजमाययार्पितं कचिद्विभातं कचततिरोहितम् ॥ अवि
द्वदृक्साक्ष्युभयंतदीक्षते स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ४ कालेन पंचत्वमितेषु कृत्स्नशो लोकेषु लीनेषु च सर्वहेतुषु ॥ तमस्तदासीद्वहं गभीरं यस्तस्य पारेऽ
भिविराजते विभुः ५

पियत्सत्ताहरेस्तत्सत्तीर्थंते । हरेर्विश्वं भिन्नमपि परमोसौ यतो विभुरिति वचनात्तादात्म्यमत्रोच्यते । किमुततः प्राप्तसत्ताकं जगदिति ३ पूर्वोक्तार्थभेदस्पष्टीकरणाविवृणोति यः स्वात्मनीति । यो भवा
नृकृच्छिन्नाप्रतिविभातं कचसुषुप्तौ तिरोहितं भ्रमकाशितं तदुभयं तादृजं गतं निजमायया स्वेच्छया स्वात्मनि स्वेदरेऽर्पितमीक्षत इत्यन्वयः । ननु शरीरे स्थित्वा ईक्षते चेज्जीवबुद्धिज्ञानत्वेनेक्षणयोगः स्यादि
तितत्राह अविद्वद्भवति । तर्हि कथमीक्षत इति तत्राह साक्षीति । समामवतित्यन्वयः । आत्मा स्वयमेव मूलं कारणं प्रतिष्ठा च सत्तावांस्तथा अनेन स्वयंभूशब्दो विवृतः स्वमीद्वितीति श्रुतेः अक्षरात्परतः पर इति
चकचिद्वत्सुषुप्तादौ विभातं कचस्मादादौ तिरोहितं इति वा ४ परात्परत्वं स्पष्टयन् दुर्ज्ञेयत्वमाह कालेनेत्यादि श्लोकोद्धयेन लोकेषु पृथिव्यादिभूतकार्पेयुसाकलेन पंचत्वं पृथिव्यादिपंचभूतात्मतामितेषु सर्वहे
तुषु पृथिव्यादिसर्वकारणेषु च शब्दान्महदादिषु लीनेषु च स्वकारणताभावेऽपुस्तत्पुनस्तद्गहनदुर्ज्ञेयं गभीरं अतएवागाधं तम आसीत् यो विभुः तस्य तमसः पारे तमः संपर्क रहितदेशोऽभिविराजते स्वतोनेत्याह
कालेनेति कालनाम्ना हरिणा ५

देवादयोपस्यपदंनविदुरितियदत्त. पुनःकोजंतुःतत्पदंनंतुईरितुंवकुर्महतीत्यन्वयः । हनुमदाद्याकृतिभिः तत्तदाकारानुसारेणविचेष्टमानस्यनवस्यस्वरूपंयथानज्ञायतेतथेति सदुरत्ययानुक्रमणोदुर्ज्ञेयप
रिक्तमणोहारिर्मांमवत्तित्यन्वयः ६ हरेरेवंविधस्वरूपसद्भाविमानमाह दिदृक्षवइतिअग्रणमत्र तंअलोकवर्तलोकैःकर्तुमशक्त्यंमृष्ट्यादित्रयंयस्यसन्तथातम् ७ देवदत्तवज्रज्माद्यभावाहुर्ज्ञेयत्वयुक्त
मित्यभिप्रेत्याह नविद्यतइति । आमघटादिश्यामादिगुणवन्नश्वरगुणोनास्तिदोषःकुतएव । शब्देननिरनिष्ठोतिरवचइतिश्रुतिंमूचयति । सत्त्वादिनिमित्तदोषश्चनास्तीतिनादोषोनास्त्येव गुणयुक्तदोषश्च
नास्तीतिवा । यद्यपिदेवदत्तस्येवहरेर्जन्मादिकंनास्ति तथापिस्वभावास्वमहिम्नास्वेच्छयावालोकस्यतदाश्रयप्राणिनांचसंभवायसुखादिप्राप्तिलक्षणजननायतानिजन्मादीनि सर्जनादिकालमनुसृत्यक्र
च्छतिप्राप्नोतीत्यन्वयः । लोकत्रयसंभवायेतिकेचित्पठंति ८ अनंतरातीतल्लोकोक्तार्थविवरणपूर्वकंयच्छब्दविशिष्टंतच्छब्दावच्छिन्नंचनमति तस्माइति ९ अरूपायेत्युक्तंविवृणोति नमआत्मेति
आत्मप्रदीपायस्वतःप्रकाशाय आत्मनःजीवस्यस्वरूपज्ञापनप्रकाशायवा १० अरूपप्राप्तिसाधनज्ञानंतत्तद्भावेज्ञानिप्राप्यत्वलक्षणमानमित्यभिप्रायेणनमति सत्त्वेनेति । विपश्चिन्तासत्त्वेनज्ञाने

नयस्यदेवाक्रुषयःपदंविदुर्जैतुःपुनःकोहतिगंतुमीरितुम् ॥ यथानटस्याकृतिभिर्विचेष्टतोदुरत्ययानुक्रमणःसमावतु ६ दिदृक्षवोयस्यपदंसुमंगलंविमुक्त
संगासुनयःसुसाधवः ॥ चरंत्यलोकव्रतमव्रणंवनेसर्वात्मभूतःसुहृदःसमेगतिः ७ नविद्यतेयस्यचजन्मकर्मवाननामरूपेगुणदोषएववा ॥ तथापिलोकस्यच
संभवाययभ्रवमाययातान्यनुकालमृच्छति ८ तस्मैनमःपरेशायब्रह्मणेनंतशक्तये ॥ अरूपायोरूपायनमआश्चर्यकर्मणे ९ नमआत्मप्रदीपायसाक्षिणेपर
मात्मने ॥ नमोगिरांविदूरायमनसश्चेतसामपि १० सत्त्वेनप्रतिलभ्यायनैष्कर्म्येणविपश्चिताम् ॥ नमःकैवल्यनाथायनिर्वाणसुखसंविदे ११ नमःशांताय
घोरायमूढायगुणकर्मणे ॥ निर्विशेषायसाम्यायनमोज्ञानधनायच १२ क्षेत्रज्ञायनमस्तुभ्यंसर्वाध्यक्षायसाक्षिणे ॥ पुरुषायात्ममूलायमूलप्रकृतयेनमः १३
सर्वेन्द्रियगुणद्रष्टेसर्वप्रत्ययेहेतवे ॥ असत्याञ्चविमुक्तायसदाभासायतेनमः १४ नमोनमस्तेखिलकारणायनारायणायार्तिविनाशनाय ॥ सर्वांगमाम्ना
यमहार्णवायनमोपवर्गायपरायणाय १५ गुणारणिच्छन्नचिदुष्मपायतत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ॥ युक्तात्मभिःस्वहृदयेपरिभावितायज्ञानात्म
नेभगवतेनमईश्वराय १६ ॥

नप्रतिलभ्यायप्राप्याय बलज्ञानसमाहारः सत्त्वेकैवल्यमेवचेत्यभिधानमनैष्कर्म्येणनिवृत्तिधर्मलब्धेन ११ उरूपायेत्युक्तंरूपविशिष्टतात्पर्यादरूपाविशिष्टं
चनमति शांतायेत्यनेनसत्त्ववर्तकवासुदेवादिरूपंलक्षणयतिघोरायेत्यनेनरजःपर्वकजायदभ्यादिहृत्पम् । मूढायेत्यनेनतमःप्रवर्तकवराहादिहृत्पम् । गुणकर्मणइत्यनेनतत्तद्योनविशिष्टगुणकर्मवते । ज्ञानघ
नायेत्यनेनारूपस्यशून्यत्वंनिवारयति सत्त्वेनेत्याद्युक्तविशेषःसमुच्चयार्थश्चकारः ॥ १२ ॥ रूपरूपित्वेननिरूपमाणस्यहरेर्मिथोनकोपिविशेषोस्तीतिज्ञापयितुमुभययोग्य विशेषणविशिष्टत्वेननमति
क्षेत्रज्ञायेति सर्वाध्यक्षायसर्वस्वामिने आत्मैवमूलंयस्यतथातस्मैआत्मनामूलायवा १३ साक्षिशब्दविवरणपूर्वकमस्मदादिज्ञानहेतुत्वेनास्मदादिप्रपंचाद्विभ्रंनमति सर्वेति । अस्त्यादस्वतंत्रात्प्रपं
चाद्रिमुक्तायसन्निर्दोषाभासोपेक्षोपस्यसतथातस्यै । सत्त्वेहःसुखगंधश्चेत्यादेःअतेनप्राकृतरूपनास्तीत्युक्तमिति । सन्नामासःप्रकाशोपस्यसतथातस्माइतिवा परंज्योतिरुपसंपद्यतेइतिश्रुतेः १४
अखिलकारणत्वादिविशिष्टत्वेनोक्तःकइत्याशंक्यश्रीनारायणएवनान्यइतितत्रामनिर्देशपूर्वकंपूर्वाक्तानुक्तविशेषगतिशिष्टत्वेननमति नमोनमइति । सर्वरागभैः पंचरात्रादिभिः आम्नायैर्नगादि
भिर्वैदैश्चसमुद्राय १५ सर्वप्रत्ययहेतवइत्येतद्विशेषंविवृण्वन्नाह गुमेति । गुणारणिच्छन्नंस्त्वादिगुणलक्षणकाष्ठेच्छन्नंविदुष्मज्ञानाख्यंज्योतिर्यत्तत्सातिरक्षतीतिस्त्वस्यै । बलमानंदभोजश्चेत्यादेः

अन्यथातद्वक्ष्यकथनं व्यर्थं स्यात् । शांताय इत्यादिनायद्गुणलुब्धत्वं तत्त्वविवेचनमात्रमित्यभिप्रेत्याह तत्त्वोभेति । तत्त्वोभेगुणविक्षोभेपि विस्फूर्जितं तत्त्वमुच्यते तन्मानसं यस्य स तथा तस्मै । गुणशक्त्युदे-
कावस्थायामपि मनोविकाररहितायेत्यर्थः स्वतन्त्रोपि भक्तवदयो भवतीत्याह युक्तात्मभिरिति । वशीकृतमन आर्दोद्विपैः पुरुषैः । ज्ञानघनायेत्यनेन ज्ञानं किंस्वरूपमुत्तमिद्युच्यते इति वि-
कल्पावकाशो नास्ती-
त्याह ज्ञानेति । न केवलं ज्ञानं गुणोऽन्येऽपि संतीत्याशेनाह भगवत इति । गुणानां गुणिनोभेदे विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति व्यवहारानुपमाचिरित्याशंक्यो भयविघ्नव्यवहारघटकत्वशक्तियोगोऽस्यास्तीत्याशयेनाह
ईश्वरायेति १६ मोक्षादिर्वैपुसार्थवामिरस्प्यस्मादेव स्यात्तदर्थं न्यसेवानकार्येत्याशयेनाह यमिति । यं भजते तत्पसादादिष्टां गतिमाप्नुयतीत्यन्वयः । नन्वर्वातरपुनाद्याशामप्येन्यसेवायैक्षितेति तत्रा-
ह किंचेति । पुत्राद्यादिषोपि माप्नुवंतीति शेषः । मोक्षं ददातीति निराकारलक्षणं किंत्वा च तत्कालीनं साकारं ददातीत्याह रातीति । रातिददाति । मयोक्तस्वाशीष्पि मया शीः प्राध्वयत इत्याह करोत्विति
१७ आशीः मयर्धनं अल्पमक्तलक्षणं यत एकांतमैस्तत्त्वक्रियत इत्याह एकांतिन इति । ये एकांतिनस्ते यस्य सत्तात्कंचन पदार्थं वा छंति तत्परे शब्द इत्यन्वयः । एकांतिन इत्यस्य विवरणं भगवत्प्रधाना इति
अनाकांशेनेति सत्तमाह यच्चारितमिति १८ अक्षरात्संभवतीह विश्वं एतस्य वा अक्षरस्य ब्रह्मविदामिति । परंपरात्परंपरः पराद्वयः । अव्यक्तमचलं शांतम् । अध्यात्मयोगेन मुनिष्ठितेन मत्वा देवं शोको-
मोही जहाति विभेकर्णोपतयतः । सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं प्रपद्येत दूरे तद्दृष्टं तिके इत्याद्युपनिषत्प्रतिपाद्यं मया स्तूयत इति चोत्तनापाक्षरादिशब्दमयोग इत्यनेन न पुनरुक्तिः पदानामिति ज्ञायते । नक्षरतीत्यक्षरं जीव-

यं धर्मकामार्थविमुक्तकामाभजंत इष्टांगतिमाप्नुवन्ति ॥ किंचाशिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु मेऽदभ्रदयो विमोक्षणम् १७ एकांतिनो यस्य न किंचनार्थं वा छंति
ये वै भगवत्प्रधानाः ॥ अत्यद्भुतं यच्चरितं सुमंगलं गायंत आनंदसमुद्रमग्नाः १८ तमक्षरं ब्रह्म परंपरेशमव्यक्तमाध्यात्मिकयोगगम्यम् ॥ अतीन्द्रियं सूक्ष्ममिवा-
तिदरमनंतमाधरं परिपूर्णमिदं १९ यस्य ब्रह्मादयो देवा वेदालोकाश्चराचराः ॥ नामरूपविभेदेन जल्प्याचकलयाकृताः २० यथा चिषोमेः सवितुर्ग-
भस्तयो नित्योतिसंथात्यसकृत्स्वरोचिषः ॥ तथा यतोऽयं गुणसंप्रवाहो बुद्धिर्मनःस्वानिशरीरसर्गः २१ स वै न देवासुरमर्त्यतिथिं क्व न स्त्रीनपुंसं ढो न पुमान् न जंतुः
नायं गुणः कर्मन सन्न चासन्निषेधशेषो जयतादशेषः २२

व्यावृत्त्यर्थं परं ब्रह्मेति । ब्रह्मणि मुक्तव्यावृत्त्यर्थं परेऽस्मिन्ति आराधनेऽप्यनुग्रहं तरेण न व्यत्यत इति । अव्यक्तमसादे सति ज्ञायत इत्यध्यात्मयोगगम्यमिति वागार्दीन्द्रियमतीत्यवर्तमानत्वादतीन्द्रियम् । यतो वा-
चो निवर्तत इति श्रुतेः । यथा सूक्ष्मं तथा महं तमिति सूचनाय इव शब्दः । अगोचरीयानिति श्रुतेः । आनंदस्य घटनाय परिपूर्णमिति १९ ब्रह्मादिस्वावरांतं जगच्चस्य भिन्नं शो न तु स्वर्गांशोऽतिज्ञानमुक्तिसाध-
नं नान्यदित्याशयेनाह यस्येति । यस्य कलया जल्प्यावचसावाचेति पाठेऽप्ययमेवार्थः । गीर्वाण्वाणीभारतीचब्राह्मीलागोऽक्षरस्वतीत्यभिधानम् २० गुणसंप्रवाह इत्यस्य विवरणं बुद्धिरित्यादि । अनेन जग-
त्प्रवाहस्य नित्यत्वं ज्ञापितमिति ज्ञातव्यम् २१ अधुना श्रीनारायणसद्ब्रह्ममाणदर्शनपूर्वकं स्तूतिं सति । यस्माद्गुणसंप्रवाहः स देवासुरमर्त्यतिथिं क्व जातिर्न वै यस्मादित्यन्वयः । यतो बहु व्यत्ययभावात्
विशेषतो निषेधति न स्त्रीति । नियतीन्द्रियाद्याकाराभावाज्जंतुः कृमिलक्षणः । अमूर्तकारोपि नास्तीत्याह नायमिति । देवादिशरीरकारणपृथिव्याद्यन्यतमोपिन स्यादित्याह न सन्निति । इति मूर्ताभूतं नि-
षेधनशेषो यस्य सन्निषेधशेषः सतो विरक्तत्वेन परिशेषप्रमाणसिद्धः । सज्जयतान्मानसं भूतसंसारमभिभूय वर्ततामित्यन्वयः सत्स्वरूपमाह अशेष इति । परिपूर्णत्वेन सिद्धः । निषेधशिशुश्चोच्छिष्टव्यागयो-
ग्य इत्यतो वाह अशेष इति । परिपूर्णत्वेन सिद्धः स एष आत्मा भेति नेतीत्यादि श्रुतेः २२

ज्ञानसाधनमंतरेणानेनशरीरेणचिरंक्षितेनार्कप्रयोजनामित्याशयेनाह जिजीविषइति । अहंशरीरंतर्बहिश्चावृतयामुपेभयोन्माप्रकृत्याके नकिमपि इतिपस्मात्तस्मादिह तन्निमित्तेशरीरेचिरंनजिजीवि
 पेनजीविहमिच्छामीत्यन्वयः । स्वार्भककर्मक्षयेस्वयंनाशार्कमर्थनजिजीविषइत्यर्थतइत्यतोल्लिङ्गशरीरनाशएवप्रार्थ्यतइत्याह इच्छामीति । तस्यात्मलोकावरणस्यस्वज्ञानावरकस्याल्लिङ्गशरीरस्य
 मोक्षपंनानामिच्छामीत्यन्वयः । अस्यापिकालेननाशकंनस्यादत्राह कालेनेति । विप्रवोनाशःअनेनात्मज्ञानमंतरेणाल्लिङ्गशरीरस्यनाशोनास्ति । सतितस्मिन्तस्यादित्युक्तंभवति तस्मिन्दृष्टेप
 रावरइतिश्रुतेः २३ ननुगुणोपसंहारलक्षणोपासनावेदांतज्ञानेनसंभवेत्तिर्यग्योनित्वेनतदनधिकारादात्मानासम्बाल्लिङ्गशरीरनाशआशामात्रतवस्यादित्याशंक्यास्मज्जातिविहितप्रणामेनापिमसने
 श्वरमसादाहुत्पन्नज्ञानेनतस्यादित्यतस्तमाचरति सोहामीति । योहंल्लिङ्गशरीरमोक्षयाकांक्षेसोहंपरंपदंप्राप्त्योत्तमंप्रणतोस्मीत्यन्वयःसर्वस्मादस्योत्तमत्वंकुतइत्यतस्तदुपपादकविशेषणैःसिद्धमित्याह
 विश्वसृजमित्यादिना । विश्वसृजत्वाद्विश्वं तर्हिमृद्वटवत्तदात्मकत्वमापन्नमितिनेत्याह । अविश्वमिति जगतोविलक्षणं स्वसृष्टपदार्थप्रविष्टत्वाद्विश्वंबहिष्ठत्वादविश्वमितिवा । दुर्भगशरीरस्थत्वेपिज्ञानलो
 पोनेत्याह विश्वेदसमिति विश्वेवेत्तीतिसर्वज्ञमित्यर्थः । सर्वज्ञत्वंचास्यैवसुखमित्याह विश्वेति । विश्वंव्याप्यवर्तमानंविश्वंआदत्तइतिवा विश्वस्यस्वामीतिवाविश्वत्मान जगत्सत्पुरुषजगदाकारेणप
 रिणामःकिनेत्याह अजमिति । अहंकारात्मारुद्रोप्युच्यतइतिनेत्याह ब्रह्मेति । वेदोनेत्याह परमितिमुक्तोनेत्याह । पदमिति २४ ज्ञानप्रत्यक्षमोश्वरसद्भवेप्रमाणमित्याशयेननमति योगेति । योगे

जिजीविषेनाहमिहामुयाकिमंतर्बहिश्चावृतयेमयोन्मा ॥ इच्छामिकालेननयस्यविष्टवस्तस्यात्मलोकावरणस्यमोक्षणम् २३ सोहंविश्वसृजंविश्वमवि
 श्वंविश्वेदसम् ॥ विश्वात्मानमजंब्रह्मप्रणतोस्मिपरंपदम् २४ योगरंधितकर्माणोहृदियोगविभाविते ॥ योगिनोयंप्रपश्यंतियोगेशंतनतोस्म्यहम् २५
 नमोनमस्तुभ्यमसह्यवेगशक्तित्रयायासिलधीगुणाय ॥ प्रपन्नपालायदुरंतशक्तयेवुर्द्धाद्रियाणामनवाप्यवर्त्मने २६ नायंवेदस्वमात्मानंयच्छत्तयाहंधि
 याहतः ॥ तंदुरत्ययमाहात्म्यंभगवंतंनतोस्म्यहम् २७ श्रीशुकउवाच ॥ एवंगजेद्रमुपवर्णितनिर्विशेषंब्रह्मादयोजिविविधलिंगभिदाभिमानाः ॥ नैतेयदो
 यससृष्टुर्निखिलात्मकत्वात्तत्राखिलामरवरोहरिराविरासीत् २८ तंतददात्तमुपलभ्यजगन्निवासःस्तोत्रंनिशम्यदिविजैःसहसंस्तुवाङ्गिः ॥ छंदोमयेनगरुडे
 नसमुह्यमानश्चक्रायुधोह्यगमदाशुयतोगजेंद्रः २९

नरंधितानिदग्धानिकर्माणेषुपतितया २५ ननुतत्तच्छक्तिमतस्तत्तर्कमहं हरेस्तुष्टयादिकर्मकथमित्याशंक्यतत्तच्छक्तिविशिष्टत्वेनतंनमति नमइति । असद्भावेगोयासांताः तथातादृशीनांशक्तीनां
 उत्पत्तिस्थितिसंहारविषयाणांउत्साहमंत्रप्रभुविषयाणांवात्रप्रयस्यसत्तथा तस्मै उत्पत्त्यादिशक्तयश्चज्ञानवतएवपुक्ताइत्याह असिलेति । नचैताःशक्तयोदेवदत्तशक्तिवत्पारमिताइत्याशयवानाह
 कुरतेति । परिच्छिन्नत्वमनुमानेनसाध्यतइतिचेत्तत्राह बुद्धीति । हेतोराश्रयासिद्धत्वेनानुमानानुदयात् २६ हरेःस्तुतिफलंशंयति नायमिति । यःस्वमात्मानंनवेद नजानातिपूर्वमितिशेषः ।
 २७ अनंतरंकिमभूदत्राह एवमिति उपवर्णितनिर्विशेषंसंभ्रह्मयेनसतयातपृथिव्यादिविलक्षणंब्रह्मयेनसतयातमितिवा अवतारमूलरूपयोर्विशेषोनास्तीतिवानिर्विशेषतदितिवा । पूर्णमदःपूर्ण
 मिदमितिश्रुतेःविविधानाल्लिङ्गानिपद्मज्वादीनिवाहंसवुषमादीनिवा । एवंमिदयाभेदेनजातोभिमानोहपद्मपाणिरहंवज्रपाणिरित्यादिलक्षणोपेयांतथास्त्वृत्वंसंहर्तृत्वादिलक्षणोवापेयब्रह्मादयएतेयदगजेंद्रं
 नोपसृष्टुःतदासकलदेवनाथोहरिःपन्नगजेंद्रस्तत्राविरासीत्तत्स्यएवतत्रप्रत्यक्षीभूतोनुदूरादागत्य कुतइतितत्राह निखिलेति सर्वव्यापकत्वात् निखिलगुरोःनहिपरिच्छिन्नस्यसर्वगुरुत्वंघटते इत्यादि
 हेतुगर्भविशेषं नहिगुरोराज्ञामंतरेणगच्छंतिसंतः पट्टा ब्रह्मादीनामनागमेनिमित्तमाह निखिलेति हरेःसर्वस्वामित्वाद्धरेःपूर्वमागमेनप्रयोजनासिद्धेरित्यर्थः २८ तद्वदथादर्शनंरूपोदेतितथातम् २९

आखिलगुरो नहिपरीच्छिन्नस्य सर्वगुरुत्वं यत्तदिति नारायणेत्यादिहेतुगर्भविशेषणम् ३० ततः फलितमाह तंवीक्ष्येति उत्सिषाणादेवानाम् उत्सिषाविजयादेवाभावेत्यामराः सुरादित्यभिधानम् ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृ० टी० तृतीयाध्यायः ॥ ३ ॥ प्रनष्टदुरितस्य हरौ निरतिशयभक्तिः स्यादिति तन्नाशसाधनादिनिष्कल्पते स्मिन्नध्याये तत्र प्रथमं देवादीनां पुण्यवर्षादिकं भगवत्प्रति साधनमाह तदेति यदा गजेंद्रं भूमौ च सदा १ २ सपश्चात्पूर्वचरिणं पुण्यो देवना विभूतं ज्ञानो हरिं स्तुत्वा तत्प्रसादेन देवलापयेन तृतीयापंचम्यर्थे तस्माच्छापांस्तुक्तः परमाश्चर्यरूपपृच्छां हरिं शिरसा प्रणम्य यशो धामायापयेत्यन्वयः कीर्तनीया गुणरूपाः सत्यः कथायस्य सतथा तं परं स्तुयेति वा अनेन हरिगुणकीर्तनरूपं गानं गायकशापादिमोक्षसमर्थमित्युक्तमवति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संतः सरस्युखलेन गृहीत आर्तो दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं स्वउपात्तचक्रम् ॥ उत्सिष्य सांबुजं गरिमा ह कृच्छ्रा न्नारायणाखिलगुरो भगवन्नमस्ते ३० तंवीक्ष्यपीडितमजः सहसा वतीर्य स ग्राहमाशु सरसः क्लृपयोज्जहार ॥ ग्राहाद्विपाटितमुखाद रिणा गजेंद्रं संपश्यतां हरिं समुचदुस्त्रियानाम् ३१ ॥ इति श्री भा० अ० तृतीयाध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तदा देवर्षि गंधर्वा ब्रह्मेशान पुरोगमाः ॥ मुमुचुः कुसुमासारं शंसंतः कर्मतद्वरे १ नेदुर्दुर्भागो दिव्या गंधर्वान नृत्तुर्जगुः ऋषयश्चाराणां सिद्धास्तुष्टुवुः पुरुषोत्तमम् २ यो सौ ग्राहः स वै सद्यः परमाश्चर्यरूपधृक् ॥ मुक्तो देवलापेन हृद्गंधर्वसत्तमः ३ प्रणम्य शिरसा शीशमुत्तमश्लोकमव्ययम् ४ अगायत यशो धाम कीर्तय गुणसत्कथम् ५ सो नु कं पित ईशेन परिक्रम्य प्रणम्य तम् ॥ लोकस्य पश्य तोलोकं स्वमगान्मुक्त किल्बिषः ६ गजेंद्रो भगवत्स्पर्शाद्विमुक्तोऽज्ञानबन्धनात् ॥ प्राप्नो भगवतोरुपपीतवासाश्चतुर्भुजः ६ स वै पूर्वमभूद्राजा पांडवो द्रविडसत्तमः ॥ इंद्रघुम्र इति स्ख्यातो विष्णुव्रतपरायणः ७ स एकदाराधनकालात्मा वान् गृहीतमौनव्रत ईश्वरं हरिम् ॥ जटाधरस्तापसाद्भुतोच्युतं समर्चयामास कुलाचलाश्रयः ८ यदृच्छया तत्र महायशामुनिः समागमच्छिष्यगणैः परिश्रितः ॥ तंवीक्ष्य तुष्णीमकृताह्मिणादिकं हस्युपासीनमृषिश्चकोपह ९ तस्मादभंशापमदादसाधुरयं दुरात्माऽकृतबुद्धिरय ॥ मद्वेलनात्प्राविशतां तमिच्छं यथा गजः स्तब्धमतिः सदोषः १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शस्वागतो गस्त्यो भगवान्नृपसानुगः ॥ इंद्रघुम्रोऽपिराजर्षिर्दिष्टं दुपधारयत् ११ आपन्नः कौजरीयो निमात्मस्मृतिविनाशिनीम् ॥ हर्यर्चनानुभावेन यद्रजत्वेऽप्यनुस्मृतिः १२ एवं विमोक्ष्य गजयथपमब्जनाभस्तेनापि पार्षदगतिं गमितेन युक्तः ॥ गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्मदुतं स्वभुवनं गृह्णासनो गत् १३ एवं महाराज तवेरितो मया कृष्णानुभावा गजराजमोक्षणम् ॥ स्वर्गयशस्यं कलिकल्मषापहं दुःस्वप्ननाशं कुरु रथं शृण्वताम् १४ अथानुकीर्तयं त्येतच्छ्रेयस्कामाद्विजायतः ॥ शुचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्ते १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजेंद्रं कुरु सत्तम ॥ शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विभुः १६

ननु किमेनेनान्यगुणकीर्तनेन इदानीं गजेंद्रस्य भगवत्स्तुत्या किमभूदित्याशंक्यस्तुत्याय सत्तस्य हरेर्दर्शनेन मुक्त किल्बिषस्य तत्साक्ष्यं फलमभूदित्याह गजेंद्र इति ६ हरेर्नाममात्रतो वा विष्णुप्रसादः पूर्वक इति तत्राह सदा इति ७ गजेंद्रोऽपि प्राप्तिनिमित्तं वक्तुमुपोदात्तरचयति स एक इति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपगीयमानानि कर्माणि यस्य स तथा अगाल्लोकदृष्ट्या तु तत्रैवां तदर्थे इत्यर्थः १३ दुःस्वप्नस्पनाशोऽयस्माद्रजेंद्रमोक्षणात्तत्तथातम् ॥ १४ ॥ १५ १६ ॥

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ अपररात्रौतेअहणोदयप्रारभेउत्थायत्वांमांचेत्पाविकंस्मरंति तेसर्वस्मादंहसोमुच्यंत इत्यन्वयः २४ नन्वस्तुपापक्षयोस्मात्तद्विषयज्ञानं कस्मादित्यतस्तत्साधनमाह
येमामिति प्राणात्ययेदेहोत्क्रमणे २५ जलजोत्तमंशंलोत्तमम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेवि० कृ० टीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भक्त्यास्तुवतःपुरुषस्यापप्रसन्नोभ
वतिहरिरित्ययमर्थः प्रतिपाद्यतेस्मिन्नध्याये तत्रादौक्रममाप्तमन्वंतराधिपकथाप्रसंजयति राज्ञिति रेवतस्यविद्यमानंरेवतम् १ बलविध्यावादीषेपातेतथाअर्जुनपूर्वःप्रधानोपेपातेतथा २ वि

श्रीभगवानुवाच ॥ येमांत्वांचसरश्चेदंगिरिकंदरकाननम् ॥ वेत्रकीचकवेणूनांगुल्मानिसुरपादपान् १७ शृंगाणीमानिधिष्ण्यानिब्रह्मणोमेशिवस्य च ॥
क्षीरोदमेप्रियंधामश्चेतद्वीपंचभास्वरम् १८ श्रीवत्सकौस्तुभंमालांगदांकौमोदकींमम ॥ सुदर्शनंपांचजन्यं सुपर्णपतंगेश्वरम् १९ शेषंचमत्कलामूक्ष्मां
श्रियंदेवींमदाश्रयाम् ॥ ब्रह्माणंनारदमृषिभवंप्रह्लादमेव च २० मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरवतारैःकृतानिमे ॥ कर्माण्यनंतपुण्यानिमूर्यसोमहुताशनान् २१
प्रणवंसत्यमव्यक्तं गोविप्रान्धर्ममक्षयम् ॥ दाक्षायणीधर्मपत्नींसोमकश्यपयोरपि २२ गंगांसरस्वतींनिदां कालिंदींसितवारणम् ॥ ध्रुवंब्रह्मऋषींस्तप्त
पुण्यश्लोकांश्चमानवान् २३ उत्थायापररात्रौतेप्रयताःसुसमाहिताः ॥ स्मरंतिममरूपाणिमुच्यंतेतैःऽहसोखिलात् २४ येमांस्तुवंत्यनेनांगप्रति
बुद्धयनिशात्यये ॥ तेषांप्राणात्ययेचाहंददामिविमलांगतिम् २५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्यादिश्यदृषीकेशःप्राध्मायजलजोत्तमम् ॥ हर्षयन्विबुधानी
कमारुरोहस्वगाधिपम् ॥ २६ इति श्रीभागवतेअष्टमस्कंधेगजेंद्रमोक्षणंनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ राजन्नुदितमेतत्तेहरेः
कर्माधनाशनम् ॥ गजेंद्रमोक्षणंपुण्यंरैवतंत्वंतरंशृणु १ पंचमोरैवतोनाममनुस्तापससोदरः ॥ बलविध्यादयस्तस्यसुता अर्जुनपूर्वकाः २ विभुरिंद्रः
सुरगणाराजन्मूतरयादयः ॥ हिरण्यरोमावेदशिरारुर्ध्वबाह्वादयोद्विजाः ३ पत्नीविकुंठाशुभ्रस्यवैकुण्ठैःसुरसत्तमैः ॥ तयोःस्वलयाजज्ञेवैकुंठोभगवा
न्स्वयम् ४ वैकुंठःकल्पितोयेनलोकोलोकनमस्कृतः ॥ रमयाप्रार्थ्यमानेनदेव्यात्प्रियकाम्यया ५ तस्यानुभावःकथितोगुणाश्चपरमोदयाः ॥ भौमा
नरेणूनसविममेयोविष्णोर्वर्णयेद्भुगान् ६ षष्ठश्चक्षुषःपुत्रश्चाक्षुषोनामवैमनुः ॥ पुत्राःपुरुषसुघुमप्रमुखाश्चाक्षुषात्मजाः ७ इंद्रोमंद्रहृतस्तत्रदेवा
आप्यादयोगणाः ॥ मुनयस्तत्रवैराजन्हविष्मद्वीरकादयः ८ तत्रापिदेवःसंभूत्यांवैराजस्याभवत्सुतः ॥ अजितोनामभगवानंशेनजगतःपतिः ९ प
योब्धिंयेननिर्मथ्यसुराणांसाधितासुधा ॥ भ्रममाणोभसिधृतःकूर्मरूपेणमंदरः १० राजोवाच ॥ यथाभगवताब्रह्मन्मथितःक्षीरसागरः ॥ यदर्थंवाय
तश्चाद्रिदधारांबुचरात्मना ११ यथामृतंसुरैःप्राप्तंकिमन्यदभवत्ततः ॥ एतद्भगवतःकर्मवदस्वपरमाद्भुतम् १२

भुविभुनामाहारिः । द्विजाःसप्तर्षयः ३ विकुंठायाःपुत्रोवैकुंठः तयोर्विकुंठाशुभ्रयोः कल्पयांशेन ४ भौमानरेणूनपृथ्वीराजांसिविममे मानंरूपयाकरोति ६ पुत्राउच्यंतेइतिशेषः चाक्षुषात्मजाःपुरुषाद
यइत्यन्वयः ७ अत्राविशब्दाथोत्रांतरावगंतव्यः ८ ९ १० यथाकथं यतःकुतःअंबुचरात्मनाकूर्मरूपेण ११ १२

तायैराध्यात्मिकादिदुस्तेतापितं शितम् १३ सूतः शौनकादिसंवादाविस्मरणाधीराज्ञापृष्ठः । श्रीशुकस्तस्यचोर्वपरिहर्तुमुपक्रमतइत्याह सूतइति १४ कथमुपक्रांतवानितितनाह पदेति गता
सवः प्राणबलरहिताः यदाचनोत्तिष्ठेरन्यदाचनः श्रीकाशमवन्ततदाइत्यादयः क्रियानेशुरित्यन्वयः १५ यदादेवानिश्रपं नाध्यगच्छन्ततस्तदाब्रह्मसभां जग्मुरित्यन्वयः १७ १८
१९ परं पूरकं चेत्येति शेषः २० धर्मजातयः स्वेदजाः २१ यस्य वध्यादधोनसति २२ तस्य हरेरयंकालः स्थितिपालनावसरः प्रास्यति ददाति शंसुसम् २३ अजितस्य हरेः २४
नित्यत्वेनाहुताग्निः देवस्य हरेः विद्यमानाभिर्हरिगुणगणान्मतिपादिकाभिः नन्वादरणीयपक्षो नास्तीति कथं संगच्छते परापूर्वेषां इति श्रुतेः देवानां भगवत्पक्षत्वावगमादत्रापि देवाय भगवत्पक्षत्वावगमादिति चेन्न
भक्तिवशः पुरुषः यमेवैष वृणुते तेन लभ्य इत्यादि श्रुतेः देवानामनुग्राहत्वात्तत्पक्षत्वं स्वार्थेनेति विवेकात् अनुग्राहत्वात्पक्षदेवानात्मा रथतो हरेरिति वचनात् २५ वेदशिरोविशारदानामास्मिन्स्तोत्रोपिका

त्वयेत्यं कथ्यमानेन महिम्ना सा त्वतां पतेः ॥ नातिदृष्यति मेचितं सुचिरं तापतापितम् १३ सूत उवाच ॥ संपृष्टो भगवानेवै द्वै पायनसुतो द्विजाः ॥ अभिनंद्य
हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुप्रचक्रमे १४ श्रीशुक उवाच ॥ यदा युद्धेऽसुरैर्देवा बाध्यमानाः सितायुधैः ॥ गतासवो निपतिता नोत्तिष्ठेरन्स्मभूयशः १५ यदा दुर्वास
शापेन सेंद्रा लोकास्त्रयो नृप ॥ निःश्रीकाश्चापवंस्तत्रनेशुरित्यादयः क्रियाः १६ निशाम्यैतत्सुरगणामेहं द्रवरुणादयः ॥ नाध्यगच्छन्स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो वि
निश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसभां जग्मुर्मूर्धोर्धनिसर्वशः ॥ सर्वे विज्ञापयांचक्रुः प्रणताः परमोष्ठिने १८ सविलोक्येन्द्रवाय्वादीन्निःसत्त्वान्निगमप्रभान् ॥ लो
कानमंगलप्रायान्सुरांश्चैव यथाविभुः १९ समाहितेन मनसा संस्मरन् पुरुषं परम् ॥ उवाचोत्फुल्लवदनो देवान्सभगवान्परः २० अहं भवोयुयमथा
सुरादयो मनुष्यतिर्यक्कृद्मयमर्षजातयः ॥ यस्यावतारांश्च कलाविसर्जिता व्रजामसर्वेशरणं तमव्ययम् २१ नयस्य वधोन चरक्षणी यो नोपेक्षणीयादरण्यिपक्षः ॥
अथापि सर्गस्थिति संयमार्थं धत्ते रजः सत्त्वतमांसिकाले २२ अयंतु तस्य स्थितिपालनक्षणः सत्त्वं जुषाणस्य भवाय देहिनाम् ॥ तस्माद्ब्रजामः शरणं जगद्गुरुं स्वा
नांसनोधास्यति शंसुरप्रियः २३ श्रीशुक उवाच ॥ इत्याभाष्य सुरान्वेधाः सह देवैरिदम् ॥ अजितस्य पदं साक्षाज्जगाम तमसः परम् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुत
पूर्वाय चाभ्यधात् ॥ स्तुतिमद्भुतं देवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेन्द्रियः २५ ब्रह्मोवाच ॥ अविक्रियं सत्यमनंतमाद्यं गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् ॥ मनोऽग्रयाणं वचसा
निरुक्तं नाम मेहे देववरं वरण्यम् २६ विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मर्थं द्रियाभासमनिद्रमव्रणम् ॥ छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं सं त्रियुगं व्रजामहे २७

रश्चिज्ञापयन् ब्रह्मावेदां तोक्तविशेषणविशिष्टत्वेन स्तौतीत्याह ब्रह्मेति निष्कलं निष्क्रियं शांतं सत्यं ज्ञानमनंतं आत्मावाइदमेक एवाग्र आसीत् हृदय आहितं यज्ञैषात केण मतिरापनेयान हि सुज्ञेपमणोरुषध
र्मः महद्भूतस्य निःशसितमेतद्भवेदः विद्यानां प्रथमो वक्ता पद्माचान्भुदितं पो देवानां नामधा एक एव तत्सवितुर्वरेण्यमित्यादि श्रुतयः प्रतीकतो ब्राह्माः बहुश्रुतिसंग्रह रूपत्वात्पूर्वोत्तरसंबन्धोत्रान्वेषणीयः
२६ प्राणमनो धियात्मना विपश्चितं वेदितारं यः प्राणोत्तिष्ठन् प्राणस्य प्राणमुत्तच्छुषश्शुभ्रित्यादय आत्मनि तिष्ठन्नेत्यादि अर्थानां द्रियाणि चाभासपातिदीपयतीत्यर्थे द्रियाभासः अर्थद्वियाणां सन्निकर्ष उत्पाद्यत
द्विषयं ज्ञानं जनयतीत्यर्थः यस्य भासा सर्वमिदं विधाति यस्ततो भयविच्छेदः एवमस्यामेतं दिवि अनिद्रं अस्मप्रमव्रणं अकार्पाळं गशरीररहितं अक्षतं वा । यत्र यस्मिन् हरो गृध्रस्य सर्वांक्षमाणस्य जीवि
स्य पक्षौ पक्षवद्भ्रमणौ पृथक् अयोर्ध्वमार्गदेतू छायातपो अविद्याशास्त्रजन्य विचारक्षणौ नस्तः छायात्वविद्यासंभोक्ता जन्यविद्यातपः स्मृत जीवगृध्रस्य तौ पक्षावधौ ध्वं पयोः पृथक् तौ विष्णोस्तु विचिंते

नित्यविद्यास्वरूपिण इति वचनादुक्त एवार्थ इति तत्रियुगं ब्रजामह इत्यन्वयः श्रीणि युगानियस्य सतथा तन्तेष्ववतारादिति स्वयं भूत्रियुगः कृष्णः शार्ङ्गिदामोदरस्तथेत्यभिधानं अक्षात्संभवतीह विभ्वं
तद्वैवाक्षरं ब्रह्मसंस्वरूपं ज्ञानरूपं वा कंब्रह्मसंबन्ध २७ अजस्य विष्णोराधीनं चक्रं पुनः प्रवाह रूपेण परिवर्तमानत्वाच्चक्रसंज्ञं जगत् यः केशवोक्षमक्षस्थानीयो यस्य सतत्त्वदक्षमाहुः तमृतप्रपद्य इत्यन्वयः
चक्रं न वृत्तं तदेव तस्मिन्मिदं पदि । चक्रं चेत्केनचिदीर्यमाणं परिवर्तते अस्याकिं प्रेरकमित्यत उक्तं अजयेति कार्यते ज्ञवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैरिति अस्य वैलक्षण्यमाह मनोमयमिति कान्यस्याराणीत्य
ब्राह्म पंचदशारमिति ओत्रादीनि दश शब्दादयः पंच पृथिव्यादीनि वा प्राणादयो वापंच एत एवाराणि दलानियस्य सतत्त्वात् आशुशीघ्रभ्रमं व्याप्तं वा त्रिणाभिन्नयोगुणाः सत्त्वाद्योनाभिर्यस्य सतत्त्वा य
दक्षमित्यनेनोक्तं केशवाधारत्वं स्पष्टयति विबुद्धलमित्यादिना । विबुद्धि शेषेण चोत्तमानत्वात् ब्रह्मबलमाधारो यस्य सतत्त्वात् विबुद्धिस्तुपासीत जगच्चक्रस्याक्षभूतो बलरूपश्च केशव इति च देवासु
रमनुष्यादयो ह्येनेमिर्यस्य सतत्त्वात् २८ इदानीं तुरीयमूर्तिनमिति यदिति एकोवर्णो यस्य सतदेकवर्णं स्वरव्यजनविभागविवक्षामंतरेण व्यक्तेरैकत्वं अन्यथा षोडशस्वरा इति संख्यानुपपत्तिः ओमित्ये
तदक्षरमिदं सर्वं प्रणवंह्रींश्चरं विद्यात्सर्वस्य हृदये स्थितं सर्वव्यापिनमोकारं तमसोज्ञानात्परं तद्रहितमित्यर्थः तुरीयं तत्सर्वहृत् सदाप्रकृतेः परवा अक्षरात्परतः परः कूटस्थोक्षरज्यते उत्तमपुरुषः सत्स
त्यं ज्ञानं अवसादयति नाशयत्यज्ञानं नानिद्रानैव च स्वप्नं तु येषं पश्यति निश्चिन्ताः निर्दोषज्ञानं वा ऐकात्म्यप्रत्ययसारं षड्लगताविति धातुः अलोकं लोको व्यवहाराविषयं अहं प्रपद्यवहार्यमलक्षणमचित्यमव्यपदे
श्यं अत एवाव्यक्तं अनंतपारं अंतपारं विजितं पारं पूरणं समुदायो मात्राणामिति शेषः अनंतमात्रमित्यर्थ इति वा अमात्रो नंतमात्रश्च धीरायोगरथेन भक्तिपूर्वक्यानलक्षणरथेन यदुपासते भजति औकारं

अजस्य चक्रं त्वजयेर्यमाणं मनोमयं पंचदशारमाशु ॥ त्रिणाभि विबुद्धलमष्टनेमिर्यदक्षमाहुस्तमृतप्रपद्ये २८ यदेकवर्णं तमसः परं सदलोकमव्यक्तमनं
तपारम् ॥ आसांचकारोपसुपर्णपत्रमुपामते योगरथेन धीराः २९ नयस्य कश्चातिपिपतिमायां ययाजनोमुद्यतिवेदनार्थम् ॥ तं निर्जितात्मात्मगुणं परे
शं नमामि भूतेषु समंचरतम् ३० इमेव यं यत्कूपैव तन्वासत्वेन सृष्टा बहिरंतरं विभो ॥ गतिं न सूक्ष्मा मृषयश्चाविब्रहेकुतोऽसुराद्या इतरप्रधानाः ३१
पादौ महीयं स्वकृतैव यस्य चतुर्विधो यत्राहिभूतसर्गः ॥ सवैमहापुरुष आत्मतंत्रः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ३२

आत्मेव संविशत्यात्मनात्मानं य एव वेद यश्चोपसुपर्णपत्रं सुपर्णपक्षसमीपे जीवाख्यवाहनपृष्ठे आसांचकार उपविश सर्वस्य हृदयास्थितः य आत्मनि तिष्ठन् द्वा सुपर्णासु युजा २९ जनो यया
मायया वेद नार्थं ज्ञानविषयं हरिं प्रतिज्ञानाख्यपुरुषार्थं वा मुञ्चति अनीशया शोचति मुञ्चमानः कश्चन तामसप्रकृतिर्यस्य तां मायानातिपिपतिनातिक्रमति अत्यंतुंसमर्थो न भवति सात्विकश्चेदस्य प्रसादे
न जानाति अनादिमायया सुप्तो यदा जीवः प्रबुद्धयते यमेवैष वृणुते तं न मां त्यन्वयः नितरं रजित आत्मा आत्मगुणाश्च येन सतथात् निवृत्तेः सर्वदुःखानामीशानः प्रभुरव्ययः एको देवः सर्वदेवेषु
हः स एष सर्वेश्वरः एष सर्वेषां तर्पण्येव यानिः सर्वस्य ३० सात्विकानामपि भगवत्कटाक्षवीक्षामंतरेण तज्ज्ञानं दुरापमित्यर्थादुक्तं तत्प्रपद्ये इम इति विभो यत्कूपैव येन सत्वेन गुणे
न सृष्टा येन बहिरंतरं च सृष्टाश्चेमेव यं यस्य तदसूक्ष्मां गतिं विभ्व्यापिनीं सच्चिदानंदा कृतिं निश्चयेन पदनुग्रहमंतरेणेति शेषः न च ज्ञानाभावात्तज्ज्ञानाभावा इत्याह ऋषयश्च ज्ञानिनोपि अन्यथा ब्रह्मादीनां अ
प्राधान्यं स्यात्कौमुत्यन्यायमाह कुत इति हेतुगर्भविशेषणमाह इतरेति इतरस्तमोगुणः प्रधानो येपेतितथा ३१ स्वकृतैर्यमहीयस्य पादाविवनरवरूपपादौ यत्र यस्यां मद्भां जरायुजादिचतुर्विधो भूतस
र्गः सवै स एव प्रसीदतामित्यन्वयः महापुरुषः पुरुषोत्तमः महाद्विविधभवनं यस्य सतथा विविधभवनमेकस्य कथमुपपद्यत इति तत्राह ब्रह्म अपि रजितं ब्रह्मगुणपूर्णत्वात् अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति वृंहंतो ह्यस्मिन्
गुणा इति श्रुतेः ब्रह्मावित्यनेन पादोऽस्य विभो भूतानीति श्रुत्युक्तार्थः पातालमेतस्य हि पादमूकमिति स्मृत्युक्ताथेत्युभयं वक्ष्यत इति ज्ञातव्यं ३२

इदं चैकमहाविभूतिस्त्विहरेयुक्तमित्याह अंभइति त्रयोलोकाम्बुसिल्लोकपालाश्वोदारवीर्यउत्कृष्टबल्यदंभोपस्यरेतोभवति तेन वर्धमानः सिद्धयति सिद्धा अवाप्तफलाभवति जीवंत्युत अंतरमपि तु सिल्लक्षणं जी-
वनमाभुवंत्यपि सोऽर्चत परंतु स्यार्चत आपोजायंत आपोनाराइति शोक्ता आपोवैनरसूनवः यद्यत्प्रथममभूतं तद्भवत्पजीवंतीत्यादि सूर्यसोमयमंद्रादीन्वा सोममहेंद्रादीन्विना न्ये सिल्लोकपाला अद्भिर्जीवंति
किंचापांसोमस्य च जीविन प्रदाईन्द्राद्या इतीमं विशेषं तु शब्दो ज्ञापयतीति कुतः अन्यस्मिन् स्यादित्यंशका सूर्यसोमयमंद्रादीन्ते न्ये लोकपा अपि अद्भिर्जीवंति सोमाक्षमहेंद्रादीन्
ते सिल्लाः अपासोमस्य चेंद्राद्याः सर्वे वै जीविन मदाइत्यनया परित्स्तेति ज्ञापयेमहती विभूतिः सूर्यसोमविधिविशेषकल्पकैर्पर्यलक्षणाय स्य सतथा एवंविधः कइति तत्राह ब्रह्मेति ३३ यो दिवो कसां
बलमंधआयुर्वै बलाद्यभिवृद्धिहेतुः यश्चन गानां वृक्षाणां अंकुरजननसामर्थ्यमदत्त्वेन शः यश्च प्रजानां प्रजनः सुरतानंदगर्भलक्षणहेतुस्ततोमं यस्य मनःसमामनंतीत्यन्वयः तदेवानामभिर्मंद्रादीन् अतइति
शेषः अथ यच्चतुर्थमभूतं तन्महत्तः उपजीवंति सोमेन सुखेन इति सोमं यस्य मनःसमामनंति यो देवानां बलादिहेतुः यश्चन गानां मीशो यश्च प्रजानां प्रजनः सहरिः प्रसीदतां इति वा सोमेन देवादिबलप्रदत्त्वेन म-
हाविभूतिः सोमो देवद्वंद्वयोः सोमः प्रथमः ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विमाणां महिषो मृगाणां श्येनो यश्च प्राणां स्वधितिर्विमानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् अथवा देवादिबलप्रदमहा-
विभूतिः ३४ अग्निर्भुसंयस्य तु जातवेदा जातः सप्तसु प्रथमेति पंचम्यर्धममा मुसगाश्रित्य वर्तते च अग्रणीत्वाद्भिरित्यग्निशब्दस्यान्यत्र प्रवृत्तिसंभवात्कथं निर्णयः स्यादिति तत्राह जातवेदा इति अ-

अंभस्तु यद्रेत उदारवीर्यसिद्धयंति जीवंत्युत वर्द्धमानाः ॥ लोकाम्बुयोथा सिल्लोकपालाः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ३३ सोमं मनो यस्य समामनंति दिवौ
कसां वै बलमंधजायुः ॥ ईशो न गानां प्रजनः प्रजानां प्रसीदतां समहाविभूतिः ३४ अग्निर्भुसंयस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकांडनिमित्तजन्मा ॥ अंतः समुद्रे
पचतः स्वधातून् प्रसीदतां समहाविभूतिः ॥ ३५ ॥ यच्च क्षुरासीत्तरिणैर्देवयानं त्रयीमयो ब्रह्मण एषधिष्ण्यम् ॥ द्वारं च मुक्तैर्मृतस्य मृत्योः प्रसीदतां
नः समहाविभूतिः ३६

अग्निर्वाजहमस्मीत्यब्रवीज्जातवेदावा अहमस्मीति जातं सर्वैवेच्छीति जातवेदशब्दस्यापि सावकाशत्वेन पूर्वोक्तसंज्ञयानि स्तारः स्यादिति तत्राह क्रियाकांडनिमित्तं तत्तथा तेन जन्म यस्य सतथा अग्नि-
र्वैदेवानां मुसंहदयतमइति श्रुतेः अग्निमुखेनंद्रादिदेवानां स्वहाविभागप्राप्त्यर्थमग्निहोत्रादौ मथनादिना अग्नेः प्रसिद्धस्य जन्मोपपत्तिरिति तद्भवत्पजीवंति अग्निर्नैवमुखेनेति च अग्नेः पाचकत्वशक्तिरपि
श्रीहरेरनियतेत्यभिगमयेनाह अंतः समुद्रे उदरांतः स्थित्वा स्वधातून् स्वाधीनानि चतुर्विधान्यभानि पचतः जरयतः अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविरो धातुः तत्पुर्षि भवति यो मध्यमस्तन्म-
स्योऽणुस्तन्मन इति पचाम्यभंचतुर्विधमिति सर्वोपकारकाग्निजनकत्वलक्षणमहाविभूतिः हुना वाचोपि हरेर्मुसंक्षेत्रमिति सूचयति वाचोवद्वेर्मुसंक्षेत्रमिति स्वोक्तेः ३५ तरणिः सूर्यः यस्य च क्षुषः आसीदित्यन्व-
यः चक्षोः सूर्योऽजायत तस्मिन्नेन संसारं पुष्पादितिरिणिरिति नाम सूचितमर्थस्य स्पष्टमाह देवेति देवानां संसारं पुष्पागतानां पानं मार्ग उत्तरायणमार्गदेवतेत्यर्थः अथोत्तरेण तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया विधया आत्मा
नमन्विष्णादित्यमभिजायते । त्रय्यामीयत इति त्रयीमयः वेदप्रतिपाद्ये प्रधानं वा त्रयीमया यन्निगुणात्मधारिणे एष तरणिर्ब्रह्मणः परमात्मनो धिष्ण्यमभिव्यक्तिस्थानं यश्चासावादित्ये ध्येयः सदा सवितुर्मंड-
लमभ्यवर्तते । मृत्योः संसारान्मुक्तेर्द्वारं द्वयोः मुक्तयोः कस्याइति तत्राह अमृतस्येति विदुषां विषयस्येत्यर्थः सया वास्तिभ्ये नमस्तावदादित्यं गच्छत्येतयैवल्लुल्लोकद्वारं विदुषां प्रपदनं विरोधो विदुषां
आमृतस्य मुक्तेर्मृत्योश्च भ्रातिहेतुरिति वा एवंविधमाहान्योपेतसूर्यजनकमहाविभूतिः ३६

चराचराणांसहोबलौजोहेतुः स्वयंचताहगुणः आधिभौतिकंवायुरध्यात्मं प्राणोपस्यहरेः प्राणात्सहः आदिगुणवदान्मनोभूत् आत्मनएपप्राणोजायतेतान्वरिष्ठप्राणउवाचमा मोहमापद्यथश्रहमेवैतत्पंच
विषंभात्मानंविभज्यैतद्ग्राणमवष्टभ्यविधारयामीतिप्रतीताः प्राणस्तुवंत्येयोमिस्तपत्येसूर्यः प्राणैकक्रापरित्रविश्वस्यसत्पतिः वयमासाचदातारः पितात्वंमातरिश्चनः वयंयंचसंभ्राजमन्वास्मवयंप्राणनामानं
चक्रवर्तिनमनुवर्तैमाहवइव प्राणचतुर्मुखयोरेकत्वादिवेत्यन्यत्रावधारणार्थयथासम्राट्बाधिकात्तावियुक्तान्ग्रामानधितिष्ठत्वेतान्ग्रामानधितिष्ठस्वेत्येवमवैषप्राणइतरान्प्राणान्पृथगेवसन्निधत्ते । पायू
पश्येपानंचक्षुः श्रोत्रेमुखनासिकाम्याप्राणः स्वयंप्रतिष्ठितइतिशेषः संभ्राजंयंभगवंतमन्वास्मैवेतिवा सर्वोत्तमप्राणजनकमहाविभूतिः प्राणस्यप्राणमुतचक्षुपश्चक्षुः ३७ यस्यश्रोत्रादिशोपस्यहृदयाच्च
सार्नाद्रियापियस्यपुरुषस्यनाभेश्चस्वमाकाशइत्येतेप्रजज्ञिरेइत्यन्वयः अन्नचंद्रमामनसोजातइत्यारभ्यदिशः श्रोत्रादित्यंतंवाक्यप्रमाणंदर्शयति तैजसाहंकारणगुणव्यंजकहृदयादीन्द्रियाणीत्यर्थः तै
जसार्नाद्रियापारिपुक्तेः सहस्रशीर्षांपुरुषः प्रसन्नोभवत्वित्यन्वयः प्राणोद्रियाणिव्याप्यतिष्ठतीतिप्राणोद्रियात्माब्रह्मणोवाएतानिकरणानिएतत्सर्वपरैआत्मानिसंप्रतिष्ठतेपृथिवीचेत्यारभ्यप्राणश्रविधारयित
व्यंचेत्यनेनकाठकोपनिषद्वत्तेनवाक्येनसविस्तरउच्यतेस्वशरीरभूतायाः पृथिव्याबंधुः यस्यपृथिवीशरीरं दिङ्नामदेवतादिसर्जनप्रतीतमहाविभूतिः ३८ गुणगुणिनोरभेदाभिप्रायेणाह बलादिति न

प्राणादभूद्यस्यचराचराणांप्राणः सहोवैबलमोजश्रवायुः ॥ अन्वास्मसम्राजमिवानुगावयंप्रसीदतांनः समहाविभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोपस्यहृदश्चस्व
निप्रजज्ञिरेखंपुरुषस्यनाभेः ॥ प्राणोद्रियात्मास्वशरीरबंधुः प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ३८ बलान्महेंद्रास्त्रिदशाः प्रसादान्मन्योर्गिरिशोऽशरणाद्विरिचः ॥ स्वे
भ्यश्चछंदंसृषयोमेदूतस्तुप्रसीदतांनः समहाविभूतिः ३९ श्रीर्वक्षसः पितरश्छाययासन्धर्मस्तनादितरः पृष्ठतोभूत् ॥ द्यौर्यस्यशीर्ष्णोप्सरसोविहारा
त्प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४० विप्रोमुखाब्रह्मचयस्यगुह्यंराज्यंजासीद्भुजयोर्बलंच ॥ ऊर्वोर्विशोर्भ्रैरभवश्चशूद्राः प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४१ लो
मोधरात्प्रीतिरुपर्यभूतद्युतिर्नस्तः पशव्यंस्पर्शेनकामः ॥ भुवोर्यमः पक्षमभवस्तुकालः प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४२ द्रव्यं वयः कर्मगुणाश्चशेषंयद्योगमा
याविहताः पतंति ॥ यदुर्विभाव्यं प्रबुधावबोधंप्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४३

लादिगुणेभ्यइंद्रादीनामुद्भवः निर्दोषत्वेनमन्युरहितस्यनमन्युस्वभावस्तादृक्स्वभावरूपीतिसर्जनाभिमायादृशितः कारणगुणः कार्येषुसमवैतीतिन्यायरक्षणार्थंच । अशरणात्स्वाधिष्ठानाल्लयोदधौपृ
थिव्याश्चधिष्ठानाभावात्स्वमाहिन्नपवेत्यर्थः किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणेत्वेमाहिन्नि विषणादितिकेचित्पठंति सत्तंद्रियैः सस्रच्छंदांसे ऋषयः प्रजापतयः कस्तस्यमेद्रादिपुक्तेः विरिचादिदेवजनकमहा
विभूतिः ३९ ४० ४१ उपपुत्तरोष्ठात्प्रीतिः द्युतिः कांतिश्चपशव्यंपशुजीवनं नस्तोनासिकायाः स्पर्शेनगुणेनजातः कामः स्त्रीविषयः कालोमृत्युः ४२ द्रव्यंभूतपंचकं वयआयुर्लक्षणं कर्मत्रिविधं गुणा
भक्त्यादयः शृङ्गादयोवाशेषस्वभावजीवकालादयः यस्यहरेयोर्गमाययास्वरूपभूतेच्छयाविहताउपैक्षिताः पतंतिप्रच्युताभवंतीत्यन्वयः द्रव्यं कर्मचकालश्चेति किंच यदुर्विभाव्यमेवविधमितिभावयितु
मशक्यं सवाएषआत्मानेति किंचप्रबुद्धज्ञानिनावबोधोज्ञानंयस्मात्तथाअनेनस्वानुग्रहेणस्वविषयज्ञानंशुशकामित्युक्तंमवाति अज्ञानांज्ञानदोषिण्युर्मयैवैषवृणुतइत्यादि द्रव्यादिसत्ताप्रदत्तेनब्रह्माद्य
चिरंमहिमत्वेनज्ञानदातृत्वेनपरिपूर्णैश्चर्यः प्रसीदतामित्यत्वयः नवत्वसंख्याविशिष्टद्रव्यं वयगतावितिधातोः वयस्यवगच्छत्यनेननीलोत्पलमित्यादिव्यवहारंपुरुषइतिवयः समवायः उत्प्रेषणादीनिपंचकर्मा
णि शब्दस्पर्शरूपरसगंधादिचतुर्विंशतिगुणाः सामान्यविशेषौशेषमित्यनेनोच्यते एतेयद्योगमाययाविहताः अहिर्ताकृताः रतंतिरावपंत्यधः पुरुषमितिशेषः नरकहेतवइत्यर्थः विषकंठकणधत्तंशंकरोत्रे

दशबलपंचशिखाक्षपादवादान्महदपिमुविचार्यलोकतंत्रमगवदुपास्तिमृतेनासिद्धिरस्तीतिप्रमितेनायमुक्तार्थेइतिसिद्धम् कणादाक्षपादमतज्ञानात्सिद्धिर्माभूदद्वैतज्ञानेनसास्यादितित्राह यदिति
अद्वैतमतोक्तविधयाभावयितुमशक्यंअनेनान्येपिदुर्वादिवादापिनिरस्ताइतिज्ञातव्यंकर्मणापुरुषार्थेसिद्धिःस्यात्तर्हीतिनेत्याह प्रबुधेतिअनेनभाट्टादिमतमपिप्रत्युक्तम् ४३ उपात्सर्वधिकारिणोः
शांसाआनंदमूर्तेयोयासांताःतादृश्यः शक्तयोभाषीयस्यसतथातस्मैनिवृत्तस्पष्टशक्तयइतिच स्वाराज्यलाभःस्वपंप्रकाशमानानंदस्तेनपरिपूरितआत्मायस्यसतथातस्मैनिन्याविर्भूतानंदस्वरूपायेत्यर्थः
माययास्वाधीनमूल्यारचितेषुनिमित्तेषुगुणेषुविषयेषुवाप्रवर्तमानायापितद्योग्याभिर्वृत्तिभिर्दुःखलक्षणभिनंसज्जमानायनिरवचत्वेनदुःखानुभूतिराहितायेत्यर्थःस्वभूतयेस्वयंभूतेस्वरूपपूर्णैर्वर्षायेतिवा
४४ अस्मत्करणगोचरोरस्मादद्रियविषयोभूत्वा ॥ ४५ ॥ भक्तानुक्तंयामंतरेणतवान्यत्कृत्यंनविद्यतेइत्याशयेनाह तैस्तैरेति हेविभोयद्यदानोस्माकंदुर्विषहंसोडुमशक्यंकर्मदुःखलक्षणमसुरादेः
स्याद्विशेषःतदामगवान्स्वयमसुरादेर्दुर्विषहंकर्मपराक्रमलक्षणंकरोतिवाइत्यन्वयःकथंत्वेच्छाकृतैस्तैस्तैरूपैःयदायदाहिधर्मस्येतिस्मृतिर्हिशब्देनगृहीता ॥ ४६ ॥ ज्ञानमेवमुक्तिसाधनंनकर्म
तन्मत्तद्वृषणादित्यभिप्रायोयदितर्हिर्कर्मकरणंव्यर्थमित्याशंक्यसत्यंमगवदर्पणाख्याचिकित्साभावेसास्तिचेत्फलवदित्याशयेनाह क्लेशेति विषयार्तानादेहिनांकर्माणिविफलानिविरुद्धफलान्यनभीष्टफ

नमोस्तुतस्मात्पशांतशक्तयेस्वाराज्यलाभपारिषिरितात्मने ॥ गुणेषुमायाराचितेषुवृत्तिभिर्नसज्जमानायनमःस्वभूतये ४४ सत्त्वंनोदर्शयात्मानमस्म
करणगोचरः ॥ प्रयतानादिदृक्षूणांसस्मितंतेमुखांबुजम् ४५ तैस्तैःस्वेच्छाकृतैरूपैःकालेकालेस्वयंविभो ॥ कर्मदुर्विषहंयन्नोभगवानैकरोतिहि ४६
क्लेशभूर्यल्पसाराणिकर्माणिविफलानिच ॥ देहिनांविषयार्तानांतथैवार्पितंत्वयि ४७ नाधमःकर्मकल्पोपिविफलायेश्वरार्पितः ॥ कल्पतेपुरुषस्यै
वसद्यात्मादयितोहितः ४८ यथाहिस्कंधशाखानांतरोर्मूलावसेचनम् ॥ एवमाराधनंविष्णोःसर्वेषामात्मनश्चहि ४९ नमस्तुभ्यमनंतायदुर्वित
कृत्यात्मकर्मणे ॥ निर्गुणायगुणेशायसत्त्वस्थायचसांप्रतम् ५० इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

लानीत्यन्वयःकथंभूरिक्लेशानिअल्पसाराणिच ईश्वरार्पितंकर्मतथाऽनर्पितवद्विफलंनस्यादित्यन्वयः ४७ सांगंकर्मईश्वरार्पितंसफलमस्तुअनंगंरुयमितित्राह नोति पुरुषस्यकर्मकल्पःकर्मभासअंग
साकल्पेनरहितःअतएवाधमोपियदीश्वरार्पितःतर्हिविफलायनकल्पतेकिंतुफलवानेवस्यादित्यन्वयःतत्राकिंकारणमत्राह सइति यत्प्रतीत्यैकर्मकरोतिसआत्मापरमात्माहितःप्रियेष्टकारी दयितो
निमित्तबंधुंहियस्मात्तस्मादितिशेषःनाधर्मइतिकेचित्यंति स्मृत्यविहितःसर्वधर्मान्परित्यज्येत्युक्तेः ४८ ननुयजतेत्यादिविहितकर्मपरित्यज्यभगवदेकाराधनायामितरदेवतातुल्यभावेनापुरुषार्थ
स्यादितितत्राहपथेस्त्रिस्कंधानांशाखानांर्तुमिजनयतीतिशेषःतेनांकुरफलपुष्पसमृद्धिलक्षणपुरुषार्थोपयाभवतितथासर्वेषामिन्द्रादीनामात्मनःस्वस्यापितुह्यानेदानुभवलक्षणपुरुषार्थःस्यादितिभावः सत्ता
विद्वद्वाग्निश्चेत्यादिवाक्यंहिंसाशब्देनदर्शयतिनेन्द्रादीनांश्रीनारायणशास्त्रिशाखात्वंदर्शितमवाति तथाहीतित्वयथाहीत्येकंवाक्यं ४९ अनंतायेत्यनेनमुखांबुजमितिपरीच्छित्तत्त्वशंकानिवारयति
दुर्वितकर्मैत्यादिनातन्स्वरूपस्यानंत्यमपितुत्तकर्ममाश्रय्यतेनिर्गुनायेत्यनेनशब्दत्वंनिवारयतिगुणेशायेत्यनेनगुणैःप्रवर्तमानस्यापिगुणसं पकेप्राप्तदोषैर्निरुणद्धिसत्त्वास्थायेत्यनेनगुणैर्वैगम्यप्रतीति
निवारयति संप्रवर्तित्यनेनसत्त्वगुणपुक्तत्वंस्थितिकालंचदर्शयति यतस्त्वसत्त्वगुणप्रवर्तकोपुनातस्मादस्मानापदःपालयेतिचार्यः ५० इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेवि०कृ०टीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ज्ञानवत्त्वज्ञानपूर्वकं यथा तत्त्वतु विरविहरेः प्रीतिजननीत्येतमर्थं प्रपञ्चयत्यास्मिन्नध्याये तत्रादौ हरेराविर्भावप्रकारं वक्ति एवमित्यादिना ब्रह्माणं पुरस्कृत्येति शेषः १ आत्मानं रवान् जातावेकवचनं अ
श्रुतः स्थितम् २ ३ अवदातेन पीतेन अवदातो रूपेपीति श्रुते श्यामे च कथ्यत इति वाससोपलक्षितम् ४ कपोलश्रिया युक्तमुखां बुजम् ५ कलापो भूषणं लक्ष्मलं छनं श्रवित्सनाम् ६ देवप्रवरो ब्रह्मा ७
अजायविष्णवे अजायविष्णुहरच्छामा इत्यतोऽजशब्दस्योभयत्र वृत्तावप्यत्र विष्णुरेवोच्यते सर्वेति सर्वकारत्वेन निर्देशात्ततोपरत्वप्रतीतेः जन्मस्थितिसंयमाय जन्मादीनां तदेकाधीनत्वात्तद्योक्ति
गुणाय विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेरभिमायादुष्णत्वोक्तिः निर्वाणसुखार्णवाय शरीराभिमानानुत्थसुखसमुद्राय अपरिगण्यमहिम्ने ८ हे पुरुषर्षभ मोक्षादिपुरुषार्थाकाक्षिभिः वैदिकैस्तांत्रिकैश्च यदेतत्त्व
रूपं हे धातः अमुष्मिन् रूपे योगेन सह निष्कान् पश्यामि हे विश्वमूर्ते त्वं नः शरणं भवेत्पन्वयः भुवीति पाठे आधार इत्यर्थः ९ इव यथा घटस्थादिरतो मध्यं च मृत्स्नाप्रशस्ता मृदेवोत्तमकारणं सलिलाद्यवां
तरं त्रयास्त्वमप्यस्य जगतः आद्यादिः परस्मात्पर उच्यते हेतुः अत्र मृद्बुधादानकारणं न ब्रह्म किंतु तदधीनसत्ता कत्वा दृष्टांतोपादानमित्याशयेनाह त्वमेवेति च शब्देन ब्रह्मोपादानकत्वे सर्वस्य चेतनत्वापत्ति

श्रीशुक उवाच ॥ एवं स्तुतः सुरगणैर्भगवान्हरिरीश्वरः ॥ तेषामाविरमूद्राजन्सहस्रार्कोदयद्युतिः १ तेनैव सहसा सर्वे देवाः प्रतिहते क्षणाः ॥ नापश्यन्सं
दिशः क्षोणीमात्मानं चाग्रतो विभुम् २ विरिंचो भगवान्दृष्ट्वा सहशर्वेण भारत ॥ स्वच्छं मरकतश्यामं कंजगर्भारुणं क्षणम् ३ तप्तहेमावदातेन लसत्कौशे
यवाससा ॥ प्रसन्नचारुसर्वांगं सुमुखं सुंदरं भुवम् ४ महामणि किरीटेन केयूराभ्यां च भूषितम् ॥ कर्णाभरणनिर्भातकपोलश्रीमुखं बुजम् ५ कांची कलाप
वलयहारनूपुरशोभितम् ॥ कौस्तुभाभरणं लक्ष्मविभ्रतं वनमालिनम् ६ सुदर्शनादिभिश्चास्त्रैर्मूर्तिमद्भिरुपासितम् ॥ तुष्टावदेव प्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् ॥ सर्वा
मरगणैः सार्धं सर्वगैरुनिगतैः ७ ब्रह्मोवाच ॥ अजाय जन्मस्थिति संयमाय गुणाय निर्वाणसुखार्णवाय ॥ अणोरणिम्रे परिगण्य धाम्ने महानुभावाय नमो
नमस्ते ८ रूपंत वै तत्पुरुषं भेदं च श्रेयोर्थिभिर्वैदिकतांत्रिकैश्च ॥ योगेन धातः सह न स्त्रिलोकान् पश्याम्यमुष्मिन् भवविश्वमूर्ते ९ त्वय्यग्र आसीदिदमात्मतंत्रे
त्वमादिरंतो जगतोऽस्य मध्यम् ॥ घटस्य मृत्स्नेव परः परस्मात्त्वमेव चाशेषमशेषनामा १० त्वं मायया त्माश्रयया स्वयेदं निर्माय विश्वं तदनुप्रविष्टः ॥ पश्यंति यु
क्ता मनसामनीषिणो गुणव्यवायेऽप्यगुणं विपश्चितः ११

प्रसंगं सूचयति अयमर्थोऽत्र विवक्षित इति कुतो वगतमिति तत्राह अशेषेति १० ननु स्रष्टा संहति कुर्वत्वात्तदाद्यंतत्त्वमस्तु मध्यत्वं कथमितितत्राह त्वमिति आत्मैव आश्रयोपस्थाः सातथा तथाऽतएव स्वया
स्वकीयत्वेनाभिमतया मायया प्रकृत्या इदं विश्वं निर्माय त्वंतदनुप्रविष्ट इति यस्मात्त्वां मध्यवदंतीति शेषः तत्स्रष्टा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतिः अत्र किं मानमिति तत्राह पश्यंतीति मनीषिणो बुद्धिमतो मनसा
मनलक्षणविचारेण युक्ता एवंपश्यंतीति यत्तदं दर्शनं मानमित्यन्वयः नन्वेवं तद्दिगुणसंपर्किणो गुणदोषलेपः स्यात् न स्यादत्रापीदमेव मानमित्याह गुणेति विपश्चितो गुणव्यवाये गुणकारणं संहतिस्थितमप्य
गुणं स्यान्मिच्छादोषरहितं स्यात्पश्यंतीति शेषः इतोऽपि ब्रह्मोपादानकारणं न किंतु निमित्तमेवेत्याशयेनाह त्वमिति माययेदं विश्वं निर्माय तदनुप्रविष्ट इति मनसा युक्ता मनीषिणो गुणकारणं जगति विषये अगुणं गुण
व्यतिरिक्तं कारणं निमित्तमेव त्वां पश्यंतीत्यन्वयः विपश्चितः पंडिताः दर्शनं पठव इत्यर्थः अनेन विद्वद्दर्शनमत्र प्रमाणमिति दर्शितम् ११

गुणकार्यस्थितं गुणदोषरहितं पश्यतीत्युक्तं कथं तत्र पश्यतीति तत्राह यथेति यथा एष आदिष्वद्वादिनाधिपतिरभिगच्छति तथा कवयो बुद्ध्या गुणेषु त्वामवयंति जानंतीत्यन्वयः उर्व्या उत्त्वननेति अंशुयथा
तथा शब्दः समुच्चये अमुं क्षीरं घृतं वा मेदस्य दोषलेपराहित्यस्य च ज्ञापनायामिनिदर्शनं सर्वस्मात्सारः स्वभक्तमुक्तिदइति ज्ञापनायामृतदृष्टातः उपजीव्यत्वज्ञापनायान्नयथेति भूयस्त्वतापहरत्वदर्शनायां
बुध्यतेति १२ यत्सर्वसर्वोत्तमचोपजीव्यत्वादिगुणसंज्ञोपयंतं तत्त्वाह दृष्ट्या च निवृत्तिगता इत्यन्वयः अतिचिरेण कालेन वांछितार्थसमुज्जिहानं विचार्यमाणे सति सर्वोत्तमं भगवत उन्नती कुर्वीणं दवात्तावनवद्वि
१ छिष्टाः भागंगमासर्वे १३ यो येषां ते यदर्थः यत्प्रयोजनाखिललोकपालावयंस्तवपादमूलं समागताः सत्त्वं त्रयं मयस्मभ्यं विधत्स्वेत्यन्वयः तर्हि सौम्यैः कइति तत्राह ते बाहिरिति हे आत्मन्स्वात्मन् बहिरंतः
साक्षिणः ते तवाद्यविज्ञाप्यं किं वा स्तिन किमपीत्यन्वयः अतोऽस्मदभीष्टं भवतः सिद्धमित्यर्थः १४ इतोऽप्यस्माभिर्विज्ञाप्यं नास्ति यतो वयं तवाकिं करा इति भावेनाह अहमिति यथा केतवः ज्वालाः अग्नेरुत्पद्यंते
तमेवाश्रिताः एवमदादयः सर्वे त्वदुत्पन्नत्वाच्चत्किं करा इत्यर्थः किं कर्त्तव्यं विशदयति किं वेति ईशस्रष्ट्यादिकवृत्तेन पृथक् पृथग्विभाताः प्रख्यातावयं किं वा विधेम कांतवाज्ञाकुर्मः हे द्विज देव मित्रोऽस्माकं

यथा श्रमेधस्य मृतं च गोषु भुव्यन्नमं ब्रूत्स्वननेतथोर्व्याः ॥ योगैर्मनुष्या अधियंति हि त्वा गुणेषु बुद्ध्या कवयो वयंति १२ तं त्वा वयं नानाथसमुज्जिहानं सरोजना
भातिचिरेप्सितार्थम् ॥ दृष्ट्या गतानि वृत्तिमद्यसर्वे गजादवार्ता इव गांगममः १३ सत्त्वं विधत्स्वाखिललोकपालावयं यदर्थं तव पादमूलम् ॥ समागतास्ते
बहिरंतस्मात् किं वाद्यविज्ञाप्यमशेषसाक्षिणः १४ अहं गिरित्र असुरादयो ये दक्षादयोऽग्नेरिव केतवस्ते ॥ किं वा विधेमेश पृथग्विभाविता विधत्स्वशं नो द्विज
देव मित्र १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विरिंच्यादिभिरिदितस्तद्विज्ञायतेषां हृदयं यथैव ॥ जगाद जीमूतगभीरया गिरा बद्धां जलीनसंघृतसर्वकामा
न् १६ एक एवेश्वरस्तस्मिन्सुरकार्ये सुरेश्वरः ॥ विहर्तुं कामस्तानाह स मुद्रोन्मथनादिभिः १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ब्रह्म न होशं मोहे देवाममभाषितम्
शृणुतावहिताः सर्वे श्रेयो वः स्याद्यथापुरा १८ या तु धानैश्च दैते यैस्तावत्संधिर्विधीयताम् ॥ कालेनानुगृहीतैस्ते र्यावद्वोभव आत्मनः १९ अरयोपि हि सं
धेयाः सति कार्यार्थगौरवे ॥ अहिमूषकवद्देवा ह्यर्थस्य पदवी गतैः २० अमृतोत्पादने यत्नः क्रियतामविलंबितम् ॥ यस्य पीतस्य वैजंतुर्मृत्युग्रस्तोमरो भवेत् २१

वाज्ञाकरणलक्षणं शं विधत्स्व इदं कुरु ध्वमित्याज्ञापय गिरित्रः सदाशिवः १५ हृदयमभिप्रायं जीमूतो मेघः संघृतसर्वकामान् अपकाशितस्वाभिप्रायान् १६ यतो ब्रह्मादयः श्रीनारायणं शरणं प्रापुः तस्मादेक ए
वेश्वरः सुरकार्यविषये ईश्वरः समर्थः १७ आरंभे यथा येन विधिना युष्माकं श्रेयः स्यात्तं विधिं या तु धानैः राक्षसैः अनुगृहीतैः एकमप्येन गृहीतैर्विद्वे आत्मनो युष्मादात्मनो भवः श्रेयः वृद्धिर्वा १८ १९
हृदे वाः कार्यार्थगौरवे कते व्यस्य प्रयोजनस्य गुरुत्वे सति अर्थस्य प्रयोजनस्य पदवी गतैर्भवद्विराट्पुरा अरयोपि संधेया इति न्ययः । कथमिव अहिमूषकयो रिव । यावन्मयूरसंस्तः सप्तो मूषकवेश्मानि निली
यन्निर्भयः पश्चाद्वास्त्वामूषकं गत इति तत्रात्रिकायां । संतिकार्यार्थगौरवादि ति पाठे कार्यार्थगौरवादरयोपि संधेया इति न्यायाः संतीत्यन्वयः अहिमूषकसंघानमिव सप्तग्राहिणा सर्पमूषकौ गृहीत्वा फलको
र्ध्वद्वारस्वर्गमंजूषायां निर्हातौ । तत्रोपितः सप्तो मनुत एकमूषिकादनाद्वरणेन संधिं कृत्वेतो निर्णायमिति । मूषकमभाषत हे मूषकोऽन्तीभूतमत्फणाग्रे स्थित्वा त्वत्कृतफलकं श्रेणावा निगच्छावततोऽस्वस्यो
स्यावो वितेतौ निर्गत्वा स्थितं मार्जारगीतं मूषकं भक्षित्वा सप्तोऽप्ययासीदिति किं वदंती २० अविलंबितशीघ्रं यस्य शक्त्या । वैशब्देन योग्यतां सूचयति २१

नेत्रंरत्नं रज्जौचक्षुषिनेत्रंस्याज्जटायापिनेतरादित्यभिधानम् २१ २३ इच्छंति कार्यासिद्धिमिति शेषः संधानं वा सरंभेण द्वेपेण कोपेन वा सांत्वयाक्रियया २४ वोपुष्पाग्निः २५ ते
पापघ्नताम् २६ २७ ह्वेलोदपः सिंहनादो वा । स्वोनायकोपेयतितथा २८ २९ ३० तेसुराः दैत्यस्य भृत्याः ३१ संविदंसंघिलक्षणवार्ता ३२ दुर्मदाः दुःसहमदाः ३३
दूरदेशं प्रतिभारोभरणं यस्य स दूरभारो गिरिस्तस्योद्बोहो वहनं तेन श्रान्ताः अपारयंतः पारंगंतुमशक्नुवन्तः ३४ ३५ नाम्नागरुडध्वज इति रूपधारी बभूव ३६ ३७ ३८ सुपर्णो ग
रुडः जलतिजलमध्ये । अत्र सुपर्ण इति कथनेनेदं तात्पर्यं भवबोद्धव्यं वैवस्वतरैव तन्मन्वोरंतरयोरमृतमथनमस्ति । तत्र वैवस्वतमन्वन्तरेऽनंतनाम्नागरुडे नोदो गिरिः सुपर्णे नाम्नोदो रैवतमन्वन्तरे । अनंतो

क्षिप्वाक्षीरोदधौ सर्वावीरुत्तृणलतौषधीः ॥ मथानं मंदरं कृत्वानेत्रं कृत्वा तु वासुकिम् २२ सहायेन मया देवानि मथं ध्वमतं द्रिताः ॥ क्लेशभाजो भविष्यति दैत्या
यूयं फलग्रहाः २३ यूयंतदनुमोदध्वं यदिच्छंत्यसुराः सुराः ॥ न सरंभेण सिद्धयंति सर्वे रथाः सांत्वयायथा २४ न भेतव्यं कालकूटाद्विषाजलधिसंभवात् ॥
लोभः कार्यो न वो जातुरोषः कामस्तु वस्तुषु २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवान्समादिश्य भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ तेषामंतर्दधे राजन्स्वच्छंदगतिरीश्वरः २६
अथ तस्मै भगवते नमस्कृत्य पितामहः ॥ भवश्च जगत्तुः स्वस्वं धाम चेयुर्बलिसुराः २७ दृष्ट्वा रीनथ संपन्नान् जातश्च वेलान् स्वनायकान् ॥ न्यषेधैर्दित्यराडु
धैः संधिविग्रहकालविव २८ तैर्वैरोचनिमासीनं गुप्तं चासुरयूथपैः ॥ श्रिया परमया जुष्टं जितशेषं पुपागमन् २९ महेंद्रः श्लक्ष्णया वाचा सांत्वयित्वा महाम
तिः ॥ अभ्यभाषत तस्वै शिषितं पुरुषोत्तमात् ३० तेन्वरोचंत दैत्यस्य तत्रान्ये ये सुराधिपाः ॥ शंवरो रिष्टनेमिश्च ये च त्रिपुरवासिनः ३१ ततो देवासु
राः कृत्वा संविदं कृतसौहृदाः ॥ उद्यमं परमं च कुरमृरतार्थं परंतप ३२ ततस्ते मंदरगिरिं मंजसोत्पाट्य दुर्मदाः ॥ न दंत उदधिनिन्युः शकाः परिषबाहवः ३३
दूरभारोद्ब्रह्मश्रान्ताः शक्रवैरोचनादयः ॥ अपारयंतस्तं वोढुं विवशा विजहुः पथि ३४ निपतन्स गिरिस्तावद्बहू न मरदानवान् ॥ चूर्णयामास महता भा
रेण कनकाचलः ३५ तांस्तथा भग्नमनसो भग्नबाहू रुक्मधरान् ॥ विज्ञाय भगवांस्तत्र बभूव गरुडध्वजः ३६ गिरिपातविनिष्पिष्टान्विलोक्यामरदानवा
न् ॥ ईक्षया जीवयामास निर्जरा निर्वृणान्नयथा ३७ गिरिचारोप्य गरुडे हस्तेनैकेन लीलया ॥ आरुह्य प्रययावन्धि सुरासुरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्य गिरि
स्कंधात् सुपर्णः पततांवरः ॥ ययौ जलांत उत्सृज्य हरिणा सविसर्जितः ३९ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे मंदराचलनयने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ४४ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ तेनागराजमामंय फलभागेन वासुकिम् ॥ परिधाय गिरौ तस्मिन्नेत्रमब्धियमुदान्विताः १ आरोभिरेसुरा यत्ताममृतार्थं कुरुह ॥ ह
रिः पुरस्ताज्जगृहे पूर्वदेवास्ततो भवन् २ तन्नैच्छन् दैत्यपतयो महापुरुषचेष्टितम् ॥ न गृह्णीमो वयं पुच्छमहेरं गममंगलम् ३

लोभं वस्तुषु दावैव सतांतरं । अमृतार्थं सुपर्णोदो रैवतस्यांतरं येनो रैत्यनेनेति निश्चयोक्तिरिति ३५ ॥ इति श्रीभागवते विजयध्वजकृतटीकाया अष्टमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ हाल
हलनाम तमो गुणजन्यमन्यथा ज्ञानलक्षणं तुरानामराजसंज्ञानलक्षणं अमृतं नाम सात्त्विकं ज्ञानलक्षणं मुक्तिसाधनमित्याद्युक्तिकथनेन माहात्म्यं स्पष्टयत्तत्राध्यायद्वये तत्रादौ मथनप्रकारं शास्त्रश्रवणलक्षणं
कथयति । तेनागराजोति परिधाय वेष्टित्वा १ देवास्तत्रः पूर्वमभवन्नित्यन्वयः २ ३

अथवादेनामंगलत्वमुपपादयति स्वाध्यायेति ४ ५ अपोविशज्जलमध्यं विष्टः ६ ७ विज्ञेनेनायोगतिर्यस्यसतथातीर्णिकाच्छुभकच्छुष्यविद्यमानम् ८ ९ तस्यगिरारवन्तं प
रिभ्रमणंकंदूयनमेत्येतन्नयः १० तमोगुणप्रवर्तकरूपं स्यसबोधरूपः तिर्थग्रूपइति वा ११ १२ आत्मन्यंतः १३ अर्हाद्रस्यसाहसंसंख्यागतानिकरालानिचदिशइवविस्तृ
तानिचमुत्तान्न्यहींद्राहास्करालदिद्मुसानितेषानि।आसाएवाग्रयनिः।आसाग्रयस्तेषाम्यैराहतंवर्चोयेपातितथा १४ अंबरत्रयम् कंचुकःकूर्पासकम् १५ १६ कनकपरिशिःकनककांचीकः

कर्मविद्योतदिविद्युदितिल्लोपमेयमिति कर्णशब्दप्रयोगेनकुंडलद्वयमुपलक्ष्यते तेनैवयोजनीयम् विशिष्टोद्योतोययोस्तेविद्योते कर्णयोर्विद्योतेविशिष्टदीप्तिनी विद्युद्रूपेद्वकुंडलेयस्यतथा विलुलितावि
लुलितावनस्त्ववनमालात्तथापरपीतिभूषिप्रशोभमानविलुलितवनस्रग्धरदंदशुक्लांग्रदंय मथनामदराख्येन १७ उन्मकराःउन्मुत्तमकराःउत्तिमयः । उत्पतिततिमिमत्स्याःसंप्रातैर्मनादिभिःआकुला
दब्धेः १८ दुहृदुःशीघ्रंजग्मुः १९ २० २१

9

٥٢

२२ यदासर्गादीन्धत्तेतदाब्रह्माद्यभिधांघत्ते २३ सदसद्भावदेवासुरतिर्यगादयस्ताम्भावयत्पुत्पादयतिवर्धयतिवशीकरोतिचेति । अतःसदसद्भावभावनंनेनब्रह्माशिवयोरंतर्धामित्वेनस्थितमेवजगदु-
 त्पत्त्यादिकरोतीतिनिरणायि नानाशक्तिभिःआभासःआसमंताद्भासोभासनयस्यसतथा २४ शब्दयोर्निर्जगत्कारणयस्यसतथा प्राणादिसत्ताप्रदःतत्तत्स्वभावप्रवर्तकः । क्रतुःसत्यकामःसंक-
 ल्पप्रवर्तकोवासत्यंसच्चिदानंदरूपकृतमेकप्रकारंधारकत्वाद्वर्गःयन्निवृद्धकारादिवर्णत्रयात्मकतदक्षरंप्रणवलक्षणंत्वयित्वद्वाचकत्वेनप्रवर्ततइत्यामनंति । ओमित्येकाक्षरमित्यादिवेदांताः २५ अखिलदे-
 वतात्माअखिलदेवताम्पोहविर्भागदाता हेलोकभवजगत्कर्तः अखिलदेवतांतयामिणः २६ ब्रुहिणस्तवात्मासत्त्वलक्षणं चित्तम् २७ २८ ईशानःसर्वविद्यानामित्यादिपंचमंत्राःयैर्मन्त्रैश्चिश-
 दष्टोत्तरमंत्रवर्गःअष्टात्रिंशत्कलालक्षणोमंत्रसमूहउत्पन्नइतिशेषः यच्छिवाख्यंतद्भुतुतेवस्थितिरवस्थानंतदनुग्रहादितिशेषः २९ यैःसत्त्वादिभिः सर्गोभवतितानिसत्त्वादीनितवनेत्रत्रयं साक्षा-
 न्मनुःशास्त्रकृतः तवेक्षा ततोजातः देवर्षिस्तवच्छंदोमयः इच्छातोजातः ३० यच्चवपरंज्योतिःरूपंताद्विरिंच्यादिभिर्गम्यंनसर्वात्मनेतिशेषः निरस्तभेदं नेहानास्तिकिंचनेतिश्रुतेः ३१ कामाद्यनेकभूत-
 त्वमेकःसर्वजगतईश्वरोबंधमोक्षयोः ॥ तंत्वामर्चंतिकुशलाःप्रपन्नातिहंरुम् २२ गुणमध्यास्वशक्त्यास्यसर्गस्थित्यप्ययान्वविभो ॥ धत्सेयदास्वदृक्
 भूमन्ब्रह्मविष्णुशिवाभिधाम् २३ त्वंब्रह्मपरमंगुह्यंसदसद्भावभावनम् ॥ नानाशक्तिभिराभासस्वमात्माजगदीश्वरः २४ त्वंशब्दयोर्निर्जगदादिरात्माप्रा-
 णेन्द्रियद्रव्यगुणस्वभावः ॥ कालःक्रतुःसत्यमृतंचधर्मस्त्वय्यक्षरंयन्निवृद्धामनंति २५ अग्निर्मुखंतेखिलदेवतात्माक्षितिर्विदुर्लोकमवांप्रिपंकजम् ॥ कालो-
 गतिस्तेखिलदेवतात्मनोदिशश्चकणैरसनंजलेशः २६ नाभिर्नभस्तेश्वसनंनभस्वान्नसूर्यश्चक्षूंषिजलंस्मरेतः ॥ परावरात्माब्रुहिणस्तवात्मासोमोम-
 नोद्यौर्भगवन्नशिरस्ते २७ कुक्षिःसमुद्रागिरयोस्थिसंधारोमाणिसर्वौषधिवीरुधस्ते ॥ छंदांसिसाक्षातवसप्रधातवस्त्रयीमयात्मनहृदयंसधर्मः २८
 मुखानिपंचोपनिषत्तवेशयैर्विशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः ॥ यत्तच्छिवाख्यंपरमात्मतत्त्वंदेवस्वयंज्योतिरवस्थितस्ते २९ छायात्वधर्मोमृडयैविसर्गोनेत्रत्रयंसत्त्व-
 रजस्तमांसि ॥ साक्षान्मनुःशास्त्रकृतस्तवेक्षाछंदोमयोदेवऋषिःपुराणः ३० नतेगिरिन्नाखिललोकपालविरिंचवैकुण्ठसुरेंद्रगम्यम् ॥ ज्योतिःपरंयत्ररज-
 स्तमश्चसत्त्वंनयद्ब्रह्मनिरस्तभेदम् ३१ कामाध्वरत्रिपुरकालहराद्यनेकभूतद्रुहःक्षपयतःस्तुतयेनतत्ते ॥ यत्त्रंतकालइदमात्मकृतंस्वनेत्रवाहिस्रुल्लिङ्गशिश-
 यामसितंतवेश ३२ येत्वात्मरामगुरुभिर्हृदिर्चितितां ब्रिहद्वंचरंतमुमयातपसेभित्तम् ॥ कथंतउग्रवपुषंनिरतंश्मशानेतेभूतभूतिमविदस्तवहीनलज्जाः
 ३३ तत्तस्यतेसदसतोःपरतःपरस्यनांतःस्वरूपगमनेप्रभवंतिभूम्नः ॥ ब्रह्मादयःकिमुतसंस्तवनेवयंतुतःसर्गसर्गविषयाअपिभाकिमात्रम् ३४
 हिंसकस्यक्षपयतः संहरतस्तवस्तुतयेतज्जगन्नशक्तं कुतइतितत्राह यदिति । हेईशप्रलयकालतवस्वस्यनेत्रस्यनेत्रवह्नेःस्फुल्लिङ्गशिशयामसितंभक्षितमिदमात्मकृतजगदित्यप्यसमादित्यन्वयःअत्रहरे-
 त्पिपदोपादानादियंस्तुतिःश्रीहरेर्विषयेतिज्ञायतेसर्वात्माप्रीयतेहरिरितिबक्ष्यमाणवाक्याच्च तत्रतत्रस्तुतिपदैर्हरेरेवतुततःस्तूपतेतोयुक्तमेवगुणाधिक्यवचोपिनुइतिवचनाच्च ३२ येत्वामुपयोपायाअर्थे-
 तपसेचरंतमतएवामितसंश्मशानेनिरतमतएवोग्रवपुषघोराकारंकथंतेभाषंतेतेतवभूतमूर्तिपूर्णैश्वर्यंअविदोनेजानंतोऽतएवनिर्लज्जाः ३३ यतस्तवचपादुर्बोधातस्मात्सदसतोःपरतःप्रकृतेःपरस्यतस्यभूम्नः
 तेस्वरूपगमनेब्रह्मादयोंतयामिभिषयेविरिंचादयः अन्यत्रसनकादयोनाजःप्रभवन्ति वयंब्रह्मपुत्राःस्तवनेनप्रभवामइतिकिमुतवयनतन्विकटवर्तिनोपीत्याह तत्प्रवर्गेति तस्यब्रह्मणःसृष्टिप्रवाहेनिपतिताः
 तर्हिहंकिपमाणाकेयमितितत्राह भक्तिमात्रमिति अस्मत्स्तुतिर्भक्तिप्रकटनमात्रमित्यर्थः तुशब्दोर्चनाद्योतकः ३४

अव्यक्तकर्मणस्तेव्यक्तिलोकस्यमृदनापपादनायेत्येतत्परं केवलं प्रपश्यामः परमन्यत्तत्प्रयोजनं न पश्याम इत्यन्वयः । हेमहे-वरपरंतवैतद्भूपं परयामः तवांतर्यामि रूपं परं हरिं न पश्यामः एतद्भूपप्रयोज-
नमाह मृदनायेति व्यक्तिलिनादिलक्षणकृतिः ३५ ३६ वैशसंनशलक्षणम् ३७ ३८ पातिस्रसति ३९ रूपयतः कृपां कुर्वतः ४० गरां विषम् ४१ भवान्यास्तदात्मा र्थात्वाद्द्विषभोज-
नं किं न निवारितमिति तत्राह तत्प्रभावज्ञेति ४२ गले कंठे कल्मषस्य सत्तथा तत्प्रविषस्य । स्ववीर्यं स्वरूपभूतवीर्यम् ४३ कितद्वीर्यमिति तत्राह यदिति साधोर्देवस्य भूषणमभून्नदूषणमित्यर्थः ४४
लोकोपकारार्थेयविषयपानमिच्छायेनाह तत्प्यंतइति । अनेन क्रियस्य प्रयोजनमिति तत्राह परमेति ४५ शशसिरे इत्यनेन रुद्रस्य यशोर्धं हरिणा विपन्नपीतमिति ज्ञायते । रुद्रस्य यशो र्थाप्यस्वयं
एतत्परं प्रपश्यामो न परं तेमहेश्वर ॥ मृदनाय हिलोकस्य व्यक्तिलोके व्यक्तकर्मणः ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तद्वीक्ष्य व्यसनं तां सां कृपया भृशपीडितः ॥ सर्व-
भूतसुहृदेव इदमाहसतीं प्रियाम् ३६ अहो बत भवान्येतत्प्रजानां पश्य वैशसम् ॥ क्षीरोदमथ नो द्यूतात्कालकूटादुपस्थितम् ३७ आसां प्राणपरीप्सूनां विधे-
यमभयं हि मे ॥ एतावान्निह प्रभोरथो यद्दीनपरिपालनम् ३८ प्राणैः स्वैः प्राणिनः पातिसाधवः क्षणभंगुरैः ॥ बद्धवैरेषु भूतेषु मोहितेष्व्वात्ममायया ३९ पुं-
सः कृपयतो मद्रे सर्वात्मा प्रीयते हरिः ॥ प्रीते हरौ भगवति प्रीये हंसचराचरः ४० तस्मादिदं गुरुं भुंजे प्रजानां स्वस्तिरस्तु मे ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमामं-
त्र्य भगवान्भवानीं विश्वभावनः ४१ तद्विषं जम्बुमारं भेषमावज्ज्ञान्मोदत ॥ ततः करतलीकृत्य व्यापिहालाहलं विषम् ४२ अभक्ष्यन्महादेवः कृपया भू-
तभावनः ॥ तस्यापि दर्शयामास स्ववीर्यं गलकल्मषः ४३ यच्च कारगले नीलं तच्च साधोर्विभूषणम् ४४ तत्प्यंते लोकतापेन साधवः प्रायशो जनाः ॥ पर-
माराधनं तद्विपु रूपास्त्रिआत्मनः ४५ निशम्य कर्म तच्छंभोर्देवदेवस्य मीढुषः ॥ प्रजादाक्षायणी ब्रह्मा वैकुण्ठशशसिरे ४६ प्रस्कन्नं पिबतः पाणेर्यात्किं-
च्चिज्जगद्भुस्ततः ॥ वृश्चिका हि विषौषध्यां दंशूकाश्च ये परे ४७ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे अमृतमंथने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पीते गरे-
वृषां केन प्रीतास्ते मरदानवाः ॥ ममं युस्तरसांसिं धुं हविर्धानीततो भवत् १ तामभिहोत्री मृषयोजगद्गुरुं ब्रह्मादिनः ॥ यज्ञस्य देवपानस्य मेध्याय हविषे नृ-
प २ तत उच्चैः श्रवानामहयो भूच्चंद्रपांडुरः ॥ तस्मिन्बलिः स्पृहां च केनेर्द्रैश्चराक्षिष्या ३ तत एराववतो नाम वारणेंद्रो विनिर्गतः ॥ दंष्ट्रैश्चतुर्भिः श्वेताभो ह-
रिस्तंतु स मग्रहीत् ४ ततो मवत्पारिजातः सुरलोकविभूषणः ॥ पूरयत्यर्थिनो यो र्यैः शशद्भुवियथा भवान् ५ ततः आप्तरसो जातानिष्कंठचः सुवाससः ॥
रमण्यस्वर्गिणां वल्गुमति लीलावलोकनैः ६ ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छ्रीरमा भगवत्प्रिया ॥ रंजयंती दिशः कांत्या विद्युत्सौदामनी यथा ७ तस्यां च कुःस्पृ-
हां सर्वे ससुरासुरमानवाः ॥ रूपौदार्यवयो वर्णमहिमा क्षिप्तचेतसः ८

विष्णुर्विषं विभुः न संजच्छेतमर्थोपि वायुं चोचे प्रशांतय इति वचनाच्च ४६ विषौषध्याः लागली प्रभृतयः ४७ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे विजय ० टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ १ किमर्थं जगद्गु-
रिति तत्राह यज्ञस्येति । हविषे यज्ञस्य देवानां सोमपानस्य च मेध्याय देवानां सोमपानं यस्मिंस्तथा तस्येति २ ३ ४ सुलोकं विभूषयतीति सुरलोकविभूषणः ५ निष्कमाभरणविशेषः रमण्यो-
रमणीयाः ६ रूपाविशिष्टं चोत्तयतीति विद्युत्साक्षसौदामनी ७ रूपादिमहिम्ना ८

९ अभिषेचनिकाः अभिषेकयोग्यसाधनानि पंचपवित्राणिगोमयादीनि माधवंस्वकालसंभवम् १० ११ शंखादीनामुल्लूनिःस्वनोपेत्यतथा १२ १३ १४ १५ वक्रंतमस्त
नद्वयंचदधत् १६ १७ आत्मनःस्वस्यनिर्दोषगंधर्वादिषुपदस्थानंपतिलक्षणस्थानान्वविंदतेत्यन्वयः १८ ननुपदमनुपलभ्यकिं पुंश्रुलीजातेत्याशंकांश्लोकद्वयेनपरिहरति नूनमिति यस्य
तपोस्तितस्यमन्युनिर्जयोनास्तिनूनान्निशये नूनंतर्कैर्वानिश्चयइत्यभिधानात्तद्विदितकर्मयाभिवा विधिनोकेतमार्गेणकृच्छ्रचंद्रायाणादिभिः शरीरशोषणंम्राहुस्तापसास्तपउत्तययिति अनेनऋषितयाना
रदाद्यःप्रतिषिद्धाःकचित्पुंसिज्ञानमस्तितस्यज्ञानसंगवर्जितंफलत्वेहरहितंनस्यात् नूनमित्यत्राप्यनुकृष्यते अनेनवृहस्पत्यादयोनिषिद्धाः कश्चिद्वृहत्तातत्रमहान्स्तितस्त्रलक्षणःकामनिर्जयोनास्तिप्रजा
पतिःस्वांशुहितरंअभ्यध्यापयदिति श्रुतेः कस्मैदेवायहविषाविधेमेतिचयःपरतोव्यपाश्रयःपरमन्यमाश्रयतइतिसईश्वरःकिंनैवअनेनरुद्रादिनिवारितः १९ तर्हिदंडपाणिःस्यादितितत्राह धर्मइतिक्वचि
त्संयमिन्यांघर्मोस्तितस्यधर्मस्यभूतेषुदयानास्तिनिरनुक्रोशाधिकारप्रवृत्तत्वात् कचित्कस्मिंश्चित्पुंसिपुण्यलक्षणोधर्मोस्तितस्यपाणिपुष्पैतददंलभमिति सामान्यनिषेधोवा तच्चत्यजनंचअर्थभ्योदेव

तस्याश्वासनमानिन्येमहेद्रोमहदद्भुतम् ॥ मूर्तिमत्यःसरिच्छेष्टाहेमकुंभैर्जलंशुचि ९ अभिषेचनिकाभूमिराहरत्सकलौषधीः ॥ गावःपंचपवित्राणिवसं
तोमधुमाधवम् १० ऋषयःकल्पयांचक्रुरभिषेकंयथाविधि ॥ जगुर्भद्राणिगंधर्वानार्यश्चनवृतुर्जगुः ११ मेघामृदंगपणवमुरुजानकगोमुखान् ॥ व्यना
दयनशंखवेणुवीणातुमुल्लूनिःस्वनान् १२ ततोभिषिषिचुर्देवीश्रियंपद्मकरांसतीम् ॥ दिगिभाःपूर्णकलशैःसूक्तवाकैर्द्विजेरितैः १३ समुद्रःपीतकौशे
यवाससीसमुपाहरत् ॥ वरुणःस्रजंवैजयंतींमधुनामत्तपद्पदाम् १४ भूषणानिविचित्राणिविष्वकर्माप्रजापतिः ॥ हारंसरस्वतीपद्ममजोनागश्चकुंडले
१५ ततःकृतस्वस्ययनोत्पलस्रजंनदद्विरेफांपरिगृह्यपाणिना ॥ चचालवक्रंमुकपोलकुंडलंस्रवीडहासंदधतीसुशोभनम् १६ स्तनद्वयंचातिकुशोदरी
समानिरंतरंचंदनकुंकुमोक्षितम् ॥ ततस्ततो नूपुरवल्गुसिजितैर्विसर्पतीहैमलतेवसावभौ १७ विलोकयंतीनिरवद्यमात्मनःपदंश्रुवंचाव्यभिचारिसद्गुणम् ॥
गंधर्वयक्षासुरसिद्धचारणत्रैविष्टपेशादिषुनान्वविंदत १८ नूनंतपोयस्यनमन्युनिर्जयोज्ञानंकीचत्तच्चनसंगवर्जितम् ॥ कश्चिन्महांस्तस्यनकामनिर्जयः
सईश्वरकिंपरतोव्यपाश्रयः १९ धर्मःकचित्तस्यनभूतसौतृदंत्यागःकचित्तच्चनमुक्तिकारणम् ॥ वीर्यंनपुंसोस्त्यजवेगानिष्कृतंनहिद्वितीयोगुणसंगवर्ज
तः २० क्वचिच्चिरायुर्नहिशीलमंगलंक्वचित्तदप्यस्तिनवेद्यमायुषः ॥ यत्रोभयंकुत्रचसोप्यमंगलःसुमंगलःकश्चनकांक्षतेहिमाम् २१ श्रीशुकउवाच
एवंविमृश्याव्यभिचारिसद्गुणपदंनिजैकाश्रयिसद्गुणाश्रयम् ॥ वस्त्रेवरंसर्वगुणैरपेक्षितरमामुकुंदंनिरपेक्षमीप्सितम् २२

तादिभ्योवाण्यायाजितधनादिदानंत्यागःतच्चमुक्तिकारणंनभवति भगवदपणबुद्धयानानुष्ठितत्वात्दानोपादानाद्विलक्षणत्यागाधिकारित्वाद्वापुःपिमुक्तिकारणं मोक्षदस्तुजनार्दनइतिवचनाद्वा
अनेनवापुर्लक्ष्यतेकचित्पुंसोवीर्यतापादिदुःखनिवारकमस्तितदजवेगानिष्कृतंनकालचक्रंवेजायिनभवति अनेनचंद्रोनिवारितः क्षीणःक्षीणःप्रविशतीतिवचनात् गुणसंगवर्जितोद्वितीयो नहिहरिविनेतिशे
षः २० क्वचिद्वस्तुनिचिरापुःस्तितचेत्तस्यशीलमंगलंनहिचिरजीविवत् क्वचिद्वस्तुनितच्छीलमप्यस्तितद्व्यापुषो नवेचंआपुर्ज्ञानंदुःशक्तिमत्यर्थः कुत्रचक्रापिपत्रयास्मिन्पुंसिउभयमायुःशीलवसोपिपु
मानमंगलंनर्गतः सुमंगलःकश्चनलोकेविलक्षणापुक्तजातीयोमाकांक्षतेयदिसोपिनभवतीतिशेषः २१ एवमिन्द्रादीनपेविमृश्यदोषानुक्तरामामुकुंदंपरपदंवेद्रेडित्यन्वयः अव्यभिचारिणोनाति
व्याघ्रासंतःअव्याप्यसंभवारूपदोषरहितागुणालक्षणाविषयसत्तायाम् निजाश्चैकाश्रयिणश्चैकस्मिन्नेववर्तमानाश्चसंतश्चतपादिगुणानेपातेतयतेषांपुंसामाश्रयनिजत्वादेकाश्रयित्वमन जयात्मीयानि

४१ नवयौवनेननिष्पदतोनिश्चलतोस्तनयोभारेणकृशतनुतरंडरंयस्यतत्तथा मुखपरिमलेनुरक्तानानिरतानाभलीनांभृंगाणांहुंकारे
 ४२ ४३ वधूनांविद्यमानावध्वीयातयाशोभयाचित्रं कांच्याचवि
 ४४ सत्रीढस्मितेनविक्षिप्तैर्धूविलसैर्युक्तेरवलोकनैःउदीपयन्ज्वलयन् ४५ ४६ ४७ ४८
 ४९ योषिद्रूपमनिर्देश्यंदधारपरमाद्भुतम् ४० प्रेक्षणीयोत्पलश्यामंसर्वावयवसुंदरम् ॥ समानकर्णभरणसुकपोलो
 ४१ नवयौवननिष्पदस्तनभारकृशोदरम् ॥ सुखामोदानुरक्तालिङ्गंकारोद्विग्नलोचनम् ४२ विभ्रत्स्वकेशभारेणमालामुत्फुल्लमलिकाम् ॥
 ४३ विरजांबरसंवीतंचित्रवध्वीयशोभया ॥ कांच्याप्रविलसद्द्वल्युस्फुटच्चरणनूपुरम् ४४ सत्रीढस्मितविक्षिप्तभूवि
 ४५ तेन्योन्यतःसुधापात्रंहरंतस्त्यक्तसौहृदाः ॥ क्षिपंतोदस्युधर्मेणजायांतींददशुःखियम्
 ४६ अंतरूपमहोदामजहोजस्यानववयः ॥ इतितेतामभिदुत्यपप्रच्छुर्जातहृच्छयाः ४७ कात्वंकंजपलाशाक्षिकुतोवार्किचिकीर्षसि ॥ कस्या
 ४८ नवयंत्वामरैर्दैत्यैःसिद्धगंधर्वचारणैः ॥ स्पृष्टपूर्वांतुजानीमोलोकेशैश्चकुतोदृभिः ४९ नूनंत्वंविधिनासुभुषेयिता
 ५० सात्वंनःस्पर्धमानानामेकवस्तुनिआमिनि ॥ ज्ञातीनांबद्धवैराणांशंवधस्त्वसुमध्यमे ५१
 ५२ इत्युपामंत्रितोदैत्यैर्मायायोषिद्रुहंरिः ॥ प्रहस्यरुचिरापांगैर्निरीक्ष
 ५३ श्रीभगवानुवाच ॥ कथंकथयपदायादाःपुंश्वल्यंमयिसंगताः ॥ विश्वासंपंडिताजातुकामिनीषुनयांतिहि ५४ सालावृकाणांस्त्रीणांच
 ५५ श्रीशुकउवाच ॥ इतितेश्वेलितैस्तस्याआश्वस्तमनसोऽमुराः ॥ जहसुर्भावंगंभी
 ५६ ततोयुहीत्वामृतभाजनंहरिर्बभ्राषईषस्मितशोभयागिरा ॥ यद्यभ्युपेतंकचसाध्वसाधुवाकृतंमयावोविभजेसुधामिमाम् ५७
 ५८ अथोपोष्यकृतस्नानाहुत्वाचहविषानलम् ॥ दत्तागोवि
 ५९ यथोपजोषंवासांसिपरिधायाहतानिते ॥ कुशेषुप्राविशन्सर्वेप्रागग्नेष्वभिभूषिताः ६० प्राहमुखेषूपविष्टेषुसुरेषु
 ६१ तस्यानरेद्रकलभोरुलसद्दुकूलश्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलाक्षी ॥ साकूजतीकनकनूपुर
 ६२ त्वात्वा ४९ विधिनाविरिंचेन ५० शंवधस्त्वशंवधिधानमनःसंतोषकुह ५१ ५२ मायपाइच्छयाभंगीकृतस्त्रीदेहः ५३
 ५४ लुगुणवत्याम् ५५ नूनंनूतनम् ५६ श्वेलितैःछलभिःश्रवचनेः ५७ अभ्युपेतंभंगीकृतम् ५८ प्रमाणमियत्ता ५९ ६० ६१ कलभोगजपोतःत्तकरवच्छोभयानपोकूर्वालेसताहुकूले
 ६२ कलभोवंशांकुरस्तद्वद्वर्तमानयोर्वा अलसगतिःअलसामंदागतियस्याःसातथा सिजितेनशब्दितेन सिजिबव्यक्तेशब्देतिधातुः ६३

कनककुण्डलचारुकर्णाभ्यानासाकपोलवदनां परदेवताख्याम् ॥ संवीक्ष्यसंमुमुहुरस्मिन्तवीक्षणेन देवासुराविगलितस्तनपट्टिकांताम् ॥ ६३ असुरा
 पोस्ततिरुच्यत इति ॥ ६३ उपसंचरैः समीपगमनादिनर्मव्यवहारैः ॥ ६६ कृतस्नेहाऽऽश्रितस्नेहाः कृच्छ्रेदमइति धातुः । पूर्वसंपन्नस्नेहाअधुनानष्टस्नेहाइत्यर्थः ॥ ६७ प्रणयस्यापायउपशमनसंभ
 वतीति कातराभीताः ॥ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ समादेशादयो येषां । तथापि विफलैर्विशिष्टफलैर्विकल्पाः । विकल्पयोग्याः अभुङ्गन् । कथं तत्राह तत्रेति तत्रापि हेतुमाह यत्पादेति ।
 फलवैकल्ये विशेषणविशिष्टकल्पनाह इति ॥ ७३ नन्वसुरादीनामपिशिवादिदेवार्चनादिसद्भावत्वात्कथं तैर्विशिष्टफलं नावाप्तमित्याशंक्य श्रीहरीचरणारविंदप्रणामाभावाच्चाप्यपि शयेनाह यदीति नृ
 मिः पुरुषैः । पुरस्तादुच्यते फलदानाभिमुखे पुदेवात्मजादिषु यद्वर्चनादिकं विचादिभिः क्रियते यदितर्ह्यपि तदसत्कर्मविशिष्टफलं न भवति कुत इति तत्राह उच्यते ण्येति । उत्कृष्टफलमुद्दिश्य यत्तेषूपरतेषु

तां श्रीमुखीकनककुण्डलचारुकर्णासाकपोलवदनां परदेवताख्याम् ॥ संवीक्ष्यसंमुमुहुरस्मिन्तवीक्षणेन देवासुराविगलितस्तनपट्टिकांताम् ॥ ६३ असुरा
 णां सुधापानसर्पाणां मिव दुर्नयम् ॥ मत्वाजातिनृशंसानां न तान् व्यभजदच्युतः ॥ ६४ कल्पयित्वा पृथक् पृथक् कुरुभयेषां जगत्पतिः ॥ तां शोपवेशयामास स्वासु
 स्वासु च पंक्तिषु ॥ ६५ दैत्यान् गृहीतकलशो वंचयन्नुपसंचरैः ॥ दूरस्थान् पाययामास जरा मृत्युहरं सुरान् ॥ ६६ तेषां लयंतः समयमसुराः स्वकृतं नृप ॥ तूष्णी
 मासन्नकृतस्नेहाः स्त्रीविवादजगुप्सया ॥ ६७ तस्यां कृतातिप्रणयाः प्रणयापायकातराः ॥ बहुमानेन चाबद्धानोचुः किंच न विप्रियम् ॥ ६८ देवलिंगप्रतिच्छ
 न्नः स्वर्भानुर्देवसंसादि ॥ प्रविश्य सोममपि बध्नां च भ्यां च सूचितः ॥ ६९ चक्रेण क्षुरधारेण जहार पिबतः शिरः ॥ हरिस्तस्य कबंधस्तुमुधया प्लावितो पतत् ॥
 ७० शिरस्त्वमरतां नीतमजोग्रहमचीकृपत् ॥ यस्तु पर्वणि चंद्रा कर्वा भिधावति वैरधीः ७१ पीत प्राये मृते देवैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ पश्यतामसुरेन्द्राणां
 स्वरूपं जगृहे विभुः ७२ एवं सुरासुरगणाः समदेशकालहेत्वर्थयोगगतयोपि फले विकल्पाः ॥ तत्रासुरासुरगणाः फलमंजसापुन्यत्पादपंकज रजःश्रयणान्नदै
 त्याः ७३ यद्युच्यतेषु च सुकर्ममनोवचोभिर्देवात्मजादिषु नृभिस्तदसत्पुरस्तात् ॥ तैरेव सद्भवति यत्क्रियते च तस्मिन् सर्वस्य तद्भवति मूलनिषेचनं यत् ७४ इति
 श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति दानवदैतेयानां विदममृतं च ॥ युक्ताः कर्मणि यत्तांश्च वासुदेव पराङ्मुखाः
 १ साधयित्वा मृतराजन्पाययित्वा मृतं सुरान् ॥ पश्यतां सर्वभूतानां यथौगरुडवाहनः २

विशिष्टशक्त्यभावादिद्विरावृत्त्या योजनीयं । तर्हि कथं कारं तद्भवतीति तत्राह तैरिति । यदीत्यनुवर्तते यदितैः पूर्वैर्कैर्विचादिभिरेव चास्मिद्भारौपत्यं क्रियते तर्हि तत्पूर्णफलं भवति हरिभक्तिमात्रेण देवा
 युदिष्टद्रव्यैस्तद्वर्चनाभावे कथं तत्पूर्णफलं स्यादिति तत्राह सर्वस्येति । यन्मूलभूतस्य हरेरर्चनलक्षणं निषेचनं तत्सर्वस्य देवतादेस्तविषेचनफलं भवति । हरिभक्तिमतेरेण शिवाद्यर्चनेनासुराणां विशिष्टफलं
 नाभूत्तस्मात्तदस्य भाग्यमिति निर्दिष्टमुक्तिमसौ निर्दिशनायोक्तमितिश्रुतव्यम् । देहात्मजादिष्वेव महादराद्वरौ तदभावाद्वात्मा महनीय इति वचनादित्यतो वाह यदीति देहात्मजादिष्वितिकेचित्पठति तत्रैव योज
 निका । पुरस्तादेहांवरावातेः पूर्वमेवासन्वितादिव्यय एव नान्यद्व्यर्थः इति शेषं समं ७४ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ भगवत्प्रसादज्ञानज्ञानेन पापप्रणाशो भवत्ये
 व नान्येनेत्येतादृशं नाय देवासुरयुद्धवर्षयत्यध्यायद्वयेन । तत्रादैहरेरदर्शनप्रकारमाह इतीति १ यथावद्व्ययमिति २

१ पथितावर्धिताः ४ उदन्वतःसमुद्रस्य रोधसितीरे ५ ६ ७ ८ तेषामारोहसाधनान्याह उट्टैरित्यादिना । द्विजैः पक्षिभिः ९ खड्गैर्मृगविशेषैः अरुणैर्वनसत्त्वविशेषैः १० ११ १२ बार्हचामरैः
पिच्छविरचितचामरैः १३ १४ वीचिमालाभिःपादसांजलजंतूनांवह्निनीयथा १५ १६ सांग्रामिकेयुद्धसाधनम् १७ १८ १९ २० २१ २२ सोमस्यामृतस्य २३ उत्सिक्तान्व

सपत्नानांपरामृद्धिदृष्ट्वाचदितिन्दनाः ॥ अमृष्यमाणाउत्पेतुर्देवान्प्रत्युद्यतायुधाः ३ ततःसुरगणाःसर्वेसुधयापीतयैधिताः ॥ प्रतिसंयुयधुःशस्त्रैर्नाराय
णपरायणाः ४ तत्रदेवासुरेनामरणःपरमदारुणः ॥ रोधस्युदन्वतोरान्नतुमुलोरोमहर्षणः ५ तत्रान्योन्यंसपत्नास्तेसरब्धमनसोरणे ॥ समासाद्या
सिभिर्बाणैर्विजघ्नुर्विविधायुधैः ६ शंसतूर्यमृदंगानांभेरीडमारिणांमहान् ॥ हस्त्यश्वरथपत्तीनांदतानिःस्वनोमवत् ७ रथिनोरथिभिस्तत्रपत्तिभिः
सहपत्तयः ॥ हयाहयैरिभैश्चैषाःसमसज्जतसंयुगे ८ उष्ट्रैःकेचित्द्विजैःकेचिदपरोभिययुःस्वरैः ॥ केचिद्रौरमृगैर्ऋक्षैर्द्वीपिभिर्हारीभिर्भटाः ९ गृध्रैःकैकै
र्बैरन्येश्येनभासैस्तिर्मिगिलैः ॥ शरैर्महिषैःखड्गैर्गोवृषैर्गव्यारुणैः १० शिवाभिरासुभिःकेचित्कलसैःशशैर्नरैः ॥ वस्तैरेकेकृष्णसारैर्हंसैरन्येचमूकरैः
११ अन्येजलस्थलसगैःसत्त्वैर्विकृतविग्रहैः ॥ सेनयोरुभयोरान्विविशुस्तेप्रतोप्रतः १२ चित्रध्वजपटैराजन्नातपत्रैःसितामलैः ॥ महाधनैर्वज्रदंडैर्वि
भाजन्वार्हचामरैः १३ वातोद्भूततमोष्णीषैःसत्त्वैर्वर्मभूषणैः ॥ स्फुरद्भिर्विशदैःशस्त्रैःसुतरांसूर्यरश्मिभिः १४ देवदानववीराणांध्वजिन्यौपांडुनंदन ॥ रे
जतुर्वीचिमालाभिर्पादसामिवसागरे १५ वैरोचानिर्बलिःसंख्येसोसुराणांचमूपतिः ॥ यानवैहायसनामकामग्रंयनिर्मितम् १६ सर्वसांग्रामिकोपेतं
सर्वाश्चर्यमयंप्रभो ॥ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यंदृश्यमानमदर्शनम् १७ आस्थितस्तद्विमानाःअयंसर्वानीकाधिपैर्वृतः ॥ वालव्यजनच्छत्राग्रैरेजेचंद्रइवोदये १८
तस्यासत्सर्वतोयानैर्यूथानापतयोसुराः ॥ नमुचिःशंबरोबाणोविप्रचितिरयोमुखः १९ द्विमूर्धाकालनाभोथप्रहेतिर्हेतिरिल्वलः ॥ शकुनिर्भूतसंतापो
वज्रदंष्ट्रोविरोचनः २० हयग्रीवःशंकुशिराःकपिलोमेघदुंदुभिः ॥ तारकश्चक्रदृक्शुभोनिशुभोजंभउत्कलः २१ अरिष्टोरिष्टेनमिश्रमयश्चित्रपुराधिपः ॥
अन्येपौलोमकालेयानिवातकवचादयः २२ अलब्धभागाःसोमस्यकेवलंलेशभागिनः ॥ सर्वएतेरणमुखेबहुशोनिर्जितामराः २३ सिंहनादांविमुचंतः
शंसान्दध्मुर्महारवान् ॥ दृष्ट्वासपत्नानुत्सिक्तान्वलभित्कुपितोऽशम् २४ ऐरावतंदिक्कारिणमारूढोवियतिस्वराट् ॥ यथास्रवत्प्रस्रवणमुदयाद्रिमहर्ष
तिः २५ तस्यासत्सर्वतोदेवानानावाहध्वजायुधाः ॥ लोकपालाःसहगणैर्वाय्वग्निरुणादयः २६ तेन्योन्यमभिसंसृत्यक्षिपंतोनानामभिर्मथः ॥ आह्व
यंतोविशंतोग्रेयुधुर्द्विजयोधिनः २७ युयोधबलिर्दिशेणतारकेणदिवस्पतिः ॥ वरुणोहेतिनायुध्यन्मित्रोराजन्प्रहेतिना २८ यमस्तुकालनाभेनविश्वकर्मा
मयेनवै ॥ शंबरोयुधेत्वष्ट्रासवित्रातुविरोचनः २९

लगावैतान् २४ स्रवत्प्रस्रवणच्योतत्प्रस्रवणं च्योतन्मदजलं । अन्यत्रनिरंतरस्यंदमाननिर्झरं अहर्षतिःसूर्यः २५ २६ २७ २८ २९

अपराजितेननमुचिरश्चिनौवृषपर्वणा ॥ सूर्योबलिमुतैर्देवोबाणज्येष्ठशतेनसः ३० राहुणाचतथासोमःपुलोभ्रायुयुधेनलः ॥ निशुंभशुंभयोर्देवीभद्रका
लीनराज्ञनी ३१ वृषाकपिस्तुजंभेनमहिषेणविभावसुः॥इल्वलःसहवातापिब्रह्मपुत्रैरिदमः ३२कामदेवेनदुर्मर्षउल्कोमातृभिःसह ॥ बृहस्पतिस्तूशनसा
नरकेणशैश्वरः ३३ मरुतोनिवातकवचैःकालेयैर्वसवोऽमराः ॥ विश्वेदेवास्तुपौलोमैरुद्राक्रोधवशैःसह ३४ तएवमाजावसुराःसुर्द्राद्वेद्वेनसंस्त्यचयुद्धयमा
नाः ॥ अन्योन्यमासाद्यनिजघ्नुरोजसाजिगीषवस्तीक्ष्णशरांश्चचिक्षिपुः ३५ अशुंढिभिश्चक्रगदाष्टिपट्टिशैःशक्तयुल्मुकैःप्रासपरश्वधैरपि ॥ निस्त्रिंशमलैः
परिधैःसमुद्रैःसभिदिपालैश्चशिरांसिचिच्छिदुः ३६ गजास्तुरंगाभरथाःपदातयःसारोहवाहाविविधाविखंडिताः ॥ निकृत्तबाहूरुशिरोधरांप्रयच्छन्न
ध्वज्यासतनुभूषणाः ३७ तेषांपदाघातरथांगचूर्णितादायोधनादुल्बणउच्छ्रितस्तदा ॥ रेणुर्दिशःखंदुमणिचच्छाद्यन्नन्यवर्ततास्रक्लृप्तिभिःपरिभुतः ३८
शिरोभिस्त्वृत्तकिरीटकुंडलैःसंभ्रमद्गभिःपरिदष्टदच्छदैः ॥ महामुजैःसाभरणैःसहायुधैःसंप्रास्तृताभूःकरभोरुभिर्बभौ ३९ कबंधास्तत्रचोत्पेतुःपतितैश्चशि
रोक्षिभिः ॥ उद्यतायुधदोर्द्वैराधावंतोभटान्मूढे ४० बलिर्महेंद्रदशभिस्त्रिभिरेरावतंशरैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमार्छयत् ४१ सतानापततःश
क्रस्तावद्भिःशीघ्रविक्रमः ॥ चिच्छेदनिशितैर्भल्लैरसंप्राप्तान्हसन्निव ४२ तस्यकर्मात्तमंवीक्ष्यदुर्मर्षःशक्तिमाददे ॥ तांज्वलंतीमहोल्काभांहस्तस्थामच्छिन
द्भरिः ४३ ततःशूलंततःप्रासंततस्तोमरमृष्टयः ॥ यद्यच्छस्त्रंसमादद्यात्सर्वतदच्छिनद्भिभुः ४४ ससर्जाथासुरीमायामंतर्धानगतोसुरः ॥ ततःप्रा
दुरभूच्छैलःसुरानीकोपरिप्रभो ४५ ततोनिपेतुस्तरवोदह्यमानादवाग्निना ॥ शिलाविटंकशिस्रराश्रूर्णयंतोद्विषद्वलम् ४६ महोरगाःसमुत्पेतुर्दंशूकाः
सद्यश्चिकाः ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चमर्दयंतोमहासुरान् ४७ यातुधान्यश्चशतशःशूलहस्ताविवाससः ॥ छिधिभिधीतिवादिन्यस्तथारक्षोगणाविभो ४८
ततोमहाघनाव्योम्रिगंभीरपरुषस्वनाः ॥ अंगारान्मुमुचुर्वातैराहताःस्तनयित्ववः ॥ ४९ सृष्टोदैत्येनमुमहान्वाह्निःश्वसतसारथिः ॥ सांवर्तक
इवायुप्रोविबुधध्वजिनीमधाक् ५० ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतःप्रत्यदृश्यत ॥ प्रचंडवातैरुद्धततंगवर्तमीषणः ५१ एवंदैत्यैर्महामायैरलक्ष्यगतिभी
षणैः ॥ सृज्यमानासुमायासुविषेडुःसुरसैनिकाः ५२ नतत्प्रतिविधीयन्नविदुर्गिद्रादयोऽनृप ॥ ध्यातःप्रादुरभूत्तत्रभगवान्विश्रयावनः ५३ ततःसुपर्णांसकृतां
प्रिपल्लवःपिशंगवासाननकंजलोचनः ॥ अदृश्यताष्टायुधबाहुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्धकिरीटकुंडलः ५४

हरिर्दिद्रः ४३ ऋष्टयःऋष्टीः ४४ ४५ विटंकशिलराःउन्नतशृंगाःविस्तृतप्राग्भावा ४६ महोरगाःअजगराःदंशूकाःदंशनशिलाःसर्पाः ४७ ४८ स्तनयित्ववः सनिर्घातामेघाः ४९ सांव

र्तकाःप्रलयाग्निः अघाक्अदहत् ५० उद्वेलःतीरयित्क्रांतः ५१ ५२ यत्रपदातदाध्यातः ५३ ५४

असुरकूटकर्मजाः असुरकपटकर्मजाताः अत्रकैमुन्यन्यायमाह हरिस्मृतिरितिसर्वविपद्विनाशिनीकिमुतहरिरितीति ५५ अहिनोत्तमहितान्अमुंचद अरीनसुरान्वहतीत्यरिवाहः कुंभकारशरदवद
प्यत्यर्थातः । अरिःसिंहोवाहोपस्यसतथा इभारिवाहइतिपाठेस्पष्टोर्थः ५६ आहत्यजामयित्वाडजेंद्रोगरुदः । आघोहिररिणाचक्रेणनदतोरेःकालनेमेःशिरोच्छिनदित्यन्वयः । अच्छिनदितिकिया
पदशक्तौद्विवारकालनेम्यादीन्हतवान्हारित्येथोर्थोभिविज्ञापयते छिदिद्वैधीभावइतिद्वैधीभावश्रवणात्उशनाजीवयामासेत्पुत्तरवाक्याच्चद्विवारंहतिरस्ति कालनेम्यादयः सर्वहरिणानिहता अपि ॥ शुके
णोज्जीविताःसंतःपुनस्तेवैनिपातिताइतिवचनाच्चनिश्चितोयमर्थइति ५७ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेवि० कृ० टी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ देवासुरयुद्धमुपक्रम्यहरिणाचक्रेणकालनेमेःशिरोच्छिनदित्युपसंहृतं
त्रामरामृताउत्तपलायिताः विनष्टमरणधर्माणितिषाविनाशायोमात्पलायनमेवग्राह्यं भगवतानुश्रुतबलानांतदप्युक्तंअतस्तैःकिमकारीतितत्राह अयोइति । अनेनहरेरनुग्रहेणैवजनान्यथापराजयइत्यय

तस्मिन्प्रविष्टेसुरकूटकर्मजामायाविनेशुर्महतामहीयसि ॥ स्वाप्रोयथाहिःप्रतिबोधआगतेहरिस्मृतिःसर्वविपद्विमोक्षणी ५५ दृष्ट्वामृधेरुदवाहमिहारि
वाहआविद्व्यशूलमहिनोदथकालनेमिः ॥ तल्लीलयागरुदमूर्ध्निपतद्गृहीत्वातेनाहननृपसवाहमरिःत्र्यधीशः ५६ मालीसुमाल्यतिबलौयुधिपेततुर्यचक्रेण
कृतशिरसावथमाल्यवांस्तम् ॥ आहत्यतिग्मगदयाहनदंडजेंद्रंतावच्छिरोच्छिनदरेनदतोरिणाद्यः ५७ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथोसुराःप्रत्युपलब्धचेतसःपरस्यपुंसःपरयानुकंपया ॥ जघ्नुर्भृशंशक्रसमीरणादयस्तांस्तान्नरणेयैरभिसंहताःपुरा १ वैरोचना
यसंरब्धोभगवान्पाकशासनः ॥ उदयच्छद्यदावज्रंप्रजाहाहेतिचुकुशुः २ वज्रपाणिस्तमाहेदंतिरस्कृत्यपुरःस्थितम् ॥ मनस्विनंसुसंपन्नंविचरंतमहामृधे
३ नटवन्मूढमायाभिर्मायेशान्नोजिगीषसि ॥ जित्वाबालान्निबद्धाक्षान्नमोहरतितद्धनम् ४ आरुरुक्षंतिमायाभिरुत्सिद्धक्षयंतियेदिवम् ॥ तान्दस्यूनवि
धुनोम्यज्ञानपूर्वस्माच्चपदादयः ५ सोहंदुर्मायिनस्तेद्यवज्रेणशतपर्वणा ॥ शिरोहरिष्येमंदात्मन्वदस्वज्ञातिभिःसह ६ ॥ बलिखवाच ॥ संग्रामेवर्तमा
नानांकालनोदितकर्मणाम् ॥ कीर्तिर्जयोऽजयोमृत्युःसर्वेषांस्युरनुक्रमात् ७ तमिमंकालरशनंजनाःपश्यंतिसूरयः ॥ नहृष्यंतिनशोचंतितत्रयूयमपंडि
ताः ८ नवयंमन्यमानानामात्मानंतत्रसाधनम् ॥ गिरोवःसाधुशोच्यानांगृह्णीमोमर्मताडनाः ९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्याक्षिप्यविभुंवीरोनाराचैर्वीरमर्द
नः ॥ आकर्णपूर्णैरहनदाशुगैराहतंपुनः १० एवंनिराकृतोदेवोवैरिणातथ्यवादिना ॥ नामृष्यत्तदधिकक्षेपंतोत्राहतइवद्विपः ११

मर्थःस्पष्टितइतिध्वनयति १ तत्रबलिवासवयोःप्रसक्तंयुद्धंकिमभूदत्राह वैरोचनायेति २ तत्रशत्रुंहरिष्यतायोधेनस्वपौरुषंप्रकाश्यमहर्तव्यमिति न्यायमनुसंदधानोवज्रमुद्धृत्यवज्रपाणिस्तंवाक्ति वज्रपा
णिरिति ३ स्वपौरुषप्रकटनमपिप्रतिभटनंदापूर्वकमित्यतस्तंनिदति जित्वेति । कथित्वलङ्घनंजालादिनानिबद्धाक्षान्बालान्जित्वानभआकाशंवाच्छाद्यतेषाधनंयथाहरति तथायेमायाभिःकपटमि
श्रवतैः । दिवंपरलोकामारुरुक्षंति ततोप्युत्सिद्धक्षयंतिकर्तव्यंभुमिच्छतिअहंतान्दस्यूनपूर्वस्माच्चक्रवर्तेपदादधोविधुनोभि चशब्दात्ततस्ततोविधूयाधोनिक्षिपाधिकदाप्यूर्ध्वदशनरहितान्करोमीत्यर्थः ।
यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षतइत्यत्रयथोपमालुक्तातथात्रापि मायाभिस्तुत्सिद्धसंतमिन्द्राद्यामारुरुक्षतः अवदस्यूनरथूनुथाः इत्युच्यप्रमाणयति ४ ५ ६ ७ रशनंरज्जुं ८ तत्रजयादौआत्मानंस्वका
रणंमन्यमानानांवागिरिः साध्वितिनश्लीमः । मर्मण्येवताडनंयासातास्तथोक्ताः ९ १० ११

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ शताभ्यांशतद्वयेनसंधानयुक्तमोक्षेणमौर्वीसंधानंततोमोक्षणंचतक्रुपुगगदितितत्कर्मकरणमपश्यतामितिशेषः २२ २३ २४ भिन्नवःभिन्ननावः
२५ तुराणां हृद्भास्वबलस्तुराणादितिहलायुयः २६ २७ २८ २९ ३० ३१ हरिरिद्रः आकाशतले आपतन्महावेगंशूलमिषुभिः सहस्रधानिचिच्छिदेनितरामच्छिनत्कंचरेकंठे शिरोहरंश्छिदंस्तमहन

१५

प्राहरत्कुलिशंतस्मा अमोघं परमर्दनम् ॥ सयानोन्यपतद्भूमौ छिन्नपक्षइवाचलः १२ ससायंपतितं दृष्ट्वा जंभो वलिसखः सुहृत् ॥ अभ्ययात्सौहृदं सख्युर्ह
तस्यापि स्वमाचान् १३ ससिंहवाह आसाद्य गदा मुग्रम्यं रहसा ॥ जत्रावताडयच्छक्रं गजं च सुमहाबलः १४ गदाप्रहारव्यथितो भ्रशो विलितो गजः ॥
जानुभ्यां धरणीं स्पृष्ट्वा कश्मलं परमं ययौ १५ ततो रथो मातालिना हरिर्दशशतैर्वृतः ॥ आनीतो द्विपमुत्सृज्य रथमारुह्य विभुः १६ तस्य तत्पूजयन् कर्मशत्रो
द्रो न वसतमः ॥ शूलेन ज्वलतांतं तु स्मयमानो हनन् मृधे १७ सेहैरुजं सुदुर्मर्षं सत्वमालं व्यमातलिः ॥ इन्द्रो जंभस्य संक्रुद्धो वज्रेणापाहरच्छिः १८ जंभं श्रु
त्वा हतं तस्य ज्ञातयो नारदादृषेः ॥ नमुचिश्च बलः पाकस्तत्रोपेयुस्त्वरान्विताः १९ वचोभिः परुषैरिद्रमर्दयंतो स्यमर्मसु ॥ शैरैस्वाकिरन्मेवाधाराभिरिव प
र्वतम् २० हरीन्द्रशशतानां जौहर्ह्यश्च स्य बलः शरैः ॥ तावद्भिरर्दयामास युगपलघुहस्तवान् २१ शताभ्यां मातारि पाको रथं सावयवंपृथक् ॥ सकृत्सं
धानमोक्षेण तदद्भुतमभूद्रूपे २२ नमुचिः पंचदशभिः स्वर्णपुंस्वर्महेषुभिः ॥ आहत्य व्यनद संस्थे सतोय इव तोयदः २३ सर्वतः शङ्कूटेन शकं मरथसारथिं
॥ छादयामासुरसुराः प्रावृट्सूर्यमिवांबुदाः २४ अलक्षयंतस्तमतीव विड्वला विचु कुशुर्देवगणाः सहानुगाः ॥ अनायकाः शत्रुबलेन निर्जिता वणिक्पथाभि
न्नवो यथार्णवे २५ ततस्तुरापादिषु बद्धपंजरादिनिर्गतः साश्वरथध्वजाग्रणीः ॥ बभौ दिजः संपृथिवीविरोचयन् स्वतेजसा सूर्य इव क्षपायये २६ निरीक्ष्य
पृतनां देवः परैरभ्यर्दितारणे ॥ उदयच्छाद्रिपुं हंतुं वज्रं वज्रधरोरुषा २७ सतेनैवाष्टधारेण शिरसी बलपाकयोः ॥ ज्ञातीनां पश्यतां राजन् जहार जनयन् मयम्
२८ नमुचिस्तद्वधं दृष्ट्वा शोकामर्षरुषान्वितः ॥ जिघांसुरिंद्रं नृपते चकार परमोद्यमम् २९ अश्मसारमयं शूलं घंटावद्धेममूषणम् ॥ प्रवृट्वाभ्यद्रव
त्क्रुद्धो नमुचिर्दानवोत्तमः ३० तदा विद्व्यमहावीर्यो हतो सीति विमर्जयन् ॥ प्राहिणो द्वेवराजाय निनदन् मृगरादिव ३१ तदा पतद्गगनतले महाजवं नि
शिच्छिदे हरि रेषुभिः सहस्रधा ॥ तमाहन नृपकुलितेन कंधेरुषान्वितं छिदशपतिः शिरोहरन् ३२ ततो स्य नत्वचमपि वज्रज्जितो बिभेद यः सुर
पतिर्नौ जसेरितः ॥ तदद्भुतं परमतिवीर्यं वृत्राभितिरस्कृतो नमुचिः शिरोधरस्त्वचा ३३ तस्मादिन्द्रो बिभेच्छत्रोर्वज्रः प्रतिहतो यतः ॥ किमिदं वै योगेन
भूतलोकविमोहनम् ३४ येन मे पूर्वमद्रीणां पक्षच्छेदः प्रजायये ॥ कृतो निविशतां भारैः पतत्रैः पततां भुवि ३५ तपःसारमयं बाणं वृत्रोद्येन विपादितः
॥ अन्ये चापि बलोपेताः सर्वास्त्रैश्च तत्त्वचः ३६ सोयं प्रतिहतो वज्रो मयामुको सुलेपके ॥ नाहंत दाददं दं ब्रह्मतेजोप्यकारणम् ३७

वित्यन्वयः ३२ ततः किमभूत्तत्राह तद्वति तिरस्कृतोधिकृतः ३३ भूतं ग्रहलक्षणम् ३४ पतत्रैः पततां भारैः भूविनिविशतामद्रीणाम् ३५ तपःसारमयं विपादितः ३६ ३७

३८ कुतोनाहतिवधमत्राह मयेति कोपवरइतितत्राह मृतुरिति ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ तेचअनुचरैःसंगीयणानाइट्यर्यःसंरंमद्वेषेत्त्रैकम् ४७ ४८ ४९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कं
धेवि०कृ०टी०दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ भगवज्ज्ञानसाधनभक्तिविधानार्थदेवोत्तमरुद्रादिसंभान्यमहिमावर्ण्यतेन्मिन्नध्याये । तत्रविष्णुशिवयोःसवादप्रकारं वक्तुमाह वृषध्वजइति हरिःसुरगणान्सोमपा
ययदितियदिदंनिशम्य १ २ सःउमया सोषामविंदत्सस्वासोअग्निशोअर्केणविववाधेनमांसितेदभवोपमवथयूयामिंद्रश्चमर्त्यइत्यादिवत् ३ हेतुर्निमित्तकारणंअदृष्टादिवनेत्याह आत्मेति नजीवइत्याह
ईश्वरइति ४ ईश्वरश्चेच्छब्दःकैततस्यस्वातंत्र्येणोपास्यमानत्वात्संभवात् अस्यमोक्षार्थिभिस्तथात्वाइत्याह तवेति ५ उपास्यमानमपिशवल्लोकैरनस्यादितितत्राह त्वं ब्रह्मेति । ब्रह्मपदार्थमाह

इतिशक्रंविषीदंतमाहवागशरीरिणी ॥ नायंशुष्केरथोनर्द्रिर्वधमर्हतिदानवः ३८ मयारमेयद्वरोदतोमृत्युनैवार्द्रशुष्कयोः ॥ अतोऽन्यश्चितनीयस्तेउपा
योमभवन्नरिपोः ३९ तांदैवीगिरिमाकर्ण्यमघवान्सुसमाहितः ॥ ध्यायन्फेनमथापश्यदुपायमुभयात्मकम् ४० नशुष्केणनर्द्राजहारनमुचेः
शिरः ॥ तंतुष्टुवुर्मुनिगणामाल्यैश्चावाकिरन्विभुम् ४१ गंधर्वमुख्यैर्जगत्तुर्विंशवसुपरावसू ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्नर्तक्योननृतुर्मुदा ४२ अन्येप्येवंप्र
तिद्वंद्वान्वायव्यवृणुणादयः ॥ सुदयामासुरस्रौघैर्मृगान्केसरिणोयथा ४३ ब्रह्मणाप्रेषितोदेवान्देवर्षिर्नारदोऽनृप ॥ वारयामासविबुधान्दृष्ट्वादानवसंक्षय
म् ४४ नारदउवाच ॥ भवद्विस्मृतंप्राप्तंनारायणभुजाश्रयैः ॥ श्रियासमेधिताःसर्वेउपास्यमानास्तेविग्रहात् ४५ श्रीशुकउवाच ॥ येऽवशिष्टारणेतस्मिन्ना
रदानुमतेनते ॥ बलिंविपन्नमादायअस्तंगिरिसुपागमन् ४६ संयम्यमन्युसंरंमानयंतोमुनेर्वचः ॥ गीयमानाअनुचरैर्ययुःसर्वेत्रिविष्टपम् ४७
तत्रापिनष्टावयवान्विद्यमानशिरोधरान् ॥ उशनाजीवयामाससंजीविन्यास्वविद्यया ४८ बलिश्चोशनसास्पृष्टःप्रत्यापन्नैर्द्रियस्मृतिः ॥ पराजितोपिना
स्त्रिदल्लोकतत्त्वविचक्षणः ॥ ४९ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंदेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ वृषध्वजोनिशम्येदंयोषिद्रूपेणदानवान् ॥ मो
हयित्वासुरगणान्हरिःसोममपाययत् १ वृषमारुह्यगिरिशःसर्वभूतगणैर्वृतः ॥ सहदेव्याययौद्रष्टुंयत्रास्तेमधुसूदनः २ सभाजितोभगवतासादरंसोम
यामवः ॥ मूषविष्टउवाचेदंप्रतिपूज्यस्मयन्हारिम् ३ देवदेवजगद्व्यापिन्जगदीशजगन्मय ॥ सर्वेषामेवभावानांत्वमात्माहेतुरीश्वरः ४ तवैवचरणांभोजं
श्रेयस्कामानिराशिषः ॥ विसृज्योभयतःसंगंभुनयःसमुपासते ५ त्वंब्रह्मपूर्णममृतंविगुणंविशोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत् ॥ विश्वस्यहेतुरुदय
स्थितिसंयमानामामेश्वरश्चतदुपेक्षतयानपेक्षः ६

पूर्णमिति । अविनाशिनःपूर्णत्वंयुक्तमित्याह अमृतमिति । अमृतत्वंकुतइतितत्राह विगुणमिति । अतएवविशोकंआनंदमात्रमतोपिशोकोनास्थिरयषड्विकाररहितंएतादृशमन्यन्वास्तीत्याह
अनन्यमिति स्वगतभेदविवाजंतंवाअन्यजगतइतिशेषःसर्वस्माद्भिन्नमित्यर्थः । जगत्कारणस्यतदुदामीनस्यचेत्कत्वप्रकटावयुनरुक्तामाह विश्वस्येति । एवंविधब्रह्मप्रकृत्यादिकमपेक्षयापिकर्तु
समर्थेइत्याह तदुपेक्षतयोति ६

एतत्कथमिति तत्राह एकइति । यथाकुण्डलाद्यात्मनाकृतं प्रकृत्यात्मना त्वकृतं स्वर्णमेकमेवेह स्वर्णवस्तुताभेदो नास्ति तथासदादिवस्तुषु स्थित्वा तत्तत्स्वभावप्रवर्तकत्वेन सदादिशब्दाद्यस्त्वमप्येक एव इदमपि सामर्थ्याभावे न युक्तमथोनिरतिशयसामर्थ्यमस्यावगम्यतइति भावः स्थानभेदादेकस्य परमात्मनो भेदकल्पनमज्ञानमूलमित्याह अज्ञानतइति जनैरज्ञानतस्त्वयिविकल्पो भेदो विहितो यस्मात्तस्माद्वस्तुभूतइति शेषः विहतइति पाठे अज्ञानतस्त्वयिविकल्पइति यस्मात्तस्माद्विहतो नष्टइत्यर्थः भेदकल्पनायां कामाप्तिरिति तत्राह गुणेति । गुणानां व्यतिकरो मिथः कार्यार्थसमवायविशेषो यस्मात्तत्तत्कार्येषु तत्तत्प्रवर्तकत्वेन तत्स्थित्वा तदार्शकैति भावः । ननु स्वतो भेदाभावेऽप्युपाधिभेदात्तस्यादिति तत्राह निरुपाधिकइति । उपाधिसद्भावे तद्देवात्सोस्तीति शंकि तुं शक्यते स एव नास्ति आनन्दमात्रमिति निर्धारितत्वात् । पुनर्वचनं मंदाशं कानि वारणार्थमिति ७ एकस्य नानामतविषयत्वं न भिन्नस्येत्याह त्वामिति । केचिद्वेदांतिनः स्वां ब्रह्मेत्यवयं त्ववगच्छंति एकेस्मार्ताः धारकत्वाद्धर्म एके पौराणिकाः परेशं त्वां सदसतोः परंपुरुषं । अन्ये पांचरात्रिकाः त्वां विमलौत्कर्षणीज्ञानेत्यादिन वशक्तिपुत्रं परं वदति केचिदेकांतिनः त्वामव्ययमात्मतंत्रं महापुरुषमभिवदंतीत्यन्वयः ८ तद्विषयज्ञानसामर्थ्यभावात्तानां त्वक

एकस्त्वमेव सदसद्वयमद्वयं च स्वर्णकृताकृतमिवेह न वस्तुभेदः ॥ अज्ञानतस्त्वयि जनैर्विहितो विकल्पो यस्माद्गुणव्यतिकरो निरुपाधिकश्च ७ त्वां ब्रह्मकेचिद्वयं त्वयुतधर्ममेक एके परं सदसतोः पुरुषं परेशम् ॥ अन्ये वेदांतिन वशक्तिपुत्रं परं त्वां केचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतंत्रम् ८ नाहं परायुर्ऋषयो न मरीचिमुख्या जानंति यद्विरचितं खलु सत्त्वसर्गाः ॥ यन्माययामुषितचेतस ईशदैत्यमर्त्यादयः किमु तशश्च दभद्रवृत्ताः ९ सत्त्वं समीहसिततः स्थितिजन्मना शान्भूते हितं च जगतो भवबंधमोक्षौ ॥ वायुर्यथा विशति स्खंचरा चराख्यं सर्वं त्वदात्मकतया वगमो नुतिस्ते १० अवतारामया दृष्टारममाणस्य ते गुणैः ॥ सोयं तद्भट्टमिच्छामि यत्ते योषिद्वपुर्धृतम् ११ येन संमोहिता दैत्याः पायिताश्चासृतं सुराः ॥ तदिदं क्षवजायाताः परं कौतूहलं हिनः १२ श्रीशुक उवाच ॥ एवमभ्यर्थितो विष्णुर्भगवान् शूलपाणिना ॥ प्रहस्य भावगंभीरं गिरिशं प्रत्यभाषत १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कौतूहलाय दैत्यानां योषिद्वेषो मया कृतः ॥ पश्यता सुरकार्याणि हृते पीयूषभाजने १४ तत्ते हं दर्शयिष्यामि दिदृक्षोः सुरसत्तम ॥ तत्कामिनां च मंतव्यं संकल्पप्रभवोदयम् १५ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रुवा णो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सर्वतश्चारयंश्चुर्भव आस्ते स होमया १६ ततो दर्शोपवने वरत्रिंशं विचित्रपुष्पां पल्लवहमे ॥ विक्रीडतीं कुंदुकली लयालसदुक्लपर्थं स्तनितं बभेखलाम् १७

ल्पना इत्याशयेनाह नाहमिति । सत्त्वसर्गाः सात्विकाः अत्रापि निमित्तमाह यन्माययेति ९ जन्मस्थित्यादीनां भिन्नकर्तृत्वेन नानात्वं किं न स्यादिति तत्राह सत्त्वमिति । यो ब्रह्माद्यविज्ञातस्वरूपः । स जगदः स्थितिजन्मना शान्भूतैरीहितं च बंधमोक्षावपि समीहसिकरोषिहियस्मात्तस्मात्तानात्मकत्वं भ्रातिरिति भावः नन्वासु कल्पनास्ते कविषया ततो न्यायिकतवस्तुतिरिति तत्राह वायुरीति । ययानासुः स्खंचरा चराख्यं सर्वं विशति ततो भिन्नश्च तथा सर्वस्य त्वदात्मकतया त्वद्वाप्तत्वेन वगमो ज्ञानं ते तव नुतिः स्तुतिः स्यादित्यन्वयः । अनेन धर्मादिप्रवर्तकत्वेन तत्तच्छब्दवाच्यत्वावगमः स्तुतिरित्युक्तं भवति १० तवस्तुत्याको मिश्राय इति तत्राह अवतारा इति अस्तु हा इति ततः किमिदानीं प्रोक्षितमिति तत्राह सोहमिति ११ १२ १३ १४ संकल्पप्रभवस्य कामस्योदयो यस्माद्गुणवत्तथा तद्गुणैः कामिनीनां च रंतव्यमिति प्रयोगो गतव्यातेव सति रलकेति वत्कृद्योगे षष्ठी । चशब्दादकामिनामिति ग्राह्यम् १५ १६ लसंतीति तं वेपथं स्तापित्वा हुक्लूपपरिमेखलाय स्याः सा तथाताम् १७

आवर्तनमवाहयनमुद्रतनमुचमनंताभ्यांकंपितयोरारव्यचंचलयोस्तनयोरुणतः प्रकृष्टहारस्यचोरुभरैः । पदेपदेमध्यपदेशेभ्यमानामिवस्थिततस्तस्तत्रतत्रचलत्पदपल्लवनयंतीं प्रचालयंतीं १८ भ्रमतः
 कंदुकस्यचापलैः चलभावेः प्रोद्धिमेचंचलेतारेकनीनिकेययोस्तेप्रोद्धिभ्रतारेतेचायतेचलोलेचलोचनेयस्याः सातधातां स्वकर्णयोर्विभ्राजितेच लोलकुंडलेचस्वकर्णविभ्राजितलोलकुंडलेताभ्याः उल्लसद्भ्यां
 कपोलाभ्यां अलकैश्चमंडितमाननंयस्याः सा तथाताम् १९ संनद्धावैभ्रतं आत्ममाययास्वरूपशोभावैचिन्त्येण २० ब्रीडासहितेन स्मितेन स्फुटेन मफुल्लेन विस्मयेन दिक्षु मुक्तेन च कटाक्षेण मूढः स्त्रीप्रेक्षण
 समीक्षणाभ्यानिवृत आह्लादित आत्मापस्पन्नतथासः २१ स्त्रीरुद्रं पश्यति रुद्रः स्त्रियं पश्यतीति भावेन तं कंदुकमनुव्रजं त्याग्यः २२ विलज्जं त्यालज्जाभावं कुर्वत्याम् २३ २४ नान्वतिष्ठताना
 आवर्तनोद्धर्तनकंपितस्तनप्रकृष्टहारोरुभरैः पदेपदे ॥ विभ्रज्यमानामिव मध्यतश्चलत्पदप्रचालं नयतीतस्ततः १८ दिक्षु भ्रमत्कंदुकचापलैर्भ्रतं प्रोद्धिभ्रतारा
 यतलोललोचनाम् ॥ स्वकर्णविभ्राजितलोलकुंडलोलसत्कपोलालकमंडिताननाम् १९ श्लथदुकूलांकवर्षाचविच्युतांसनह्यतीं वामकरेण वल्गुना ॥ वि
 निव्रतीमन्यकरेण कंदुकाविमोहयंतीं जगदात्ममायया २० तां वीक्ष्य देव इति कंदुकलीलयेषु द्विडास्फुटस्मितविसृष्टकटाक्षमूढः ॥ स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणनिवृ
 तात्मानात्मानमंतिकउमांस्वगणांश्च वेद २१ तस्याः कराग्रात्सतुकंदुकोयदागतो विदूरंतमनुव्रजं त्याः ॥ वासः सुमूक्ष्मं लघुमारुतो हरद्रवस्य देवस्य कि
 लानुपश्यतः २२ एवतां रुचिरापांगीं दर्शनीयां मनोरमाम् ॥ दृष्ट्वा तस्यां मनश्चेकिलज्जं त्यां भवकिल २३ तया पट्टत विज्ञानस्तत्तत्स्मरविह्वलः
 ॥ भवाभ्या अपि पश्यंत्यागत-हीस्तत्पदं ययौ २४ सातमायां तमालोक्ष्य विवस्त्राव्रीडिताभृशम् ॥ निलीयमाना वृक्षेषु हसंतीनां न्वातिष्ठत २५ ता
 मन्वमच्छद्गवाच भवः प्रयथितो द्वियः ॥ कामस्य च वशं नीतः करेणुमिव यूथपः २६ सोऽनुव्रज्यातिवेगेन गृहीत्वानिच्छतीं स्त्रियम् ॥ केशबंधउपानीय बाहु
 भ्यां परिष्वजे २७ सोऽपगूढा भगवता कारिणा कारिणी यथा ॥ इतस्ततः प्रसपैती विप्रकीर्णशिरोरुहा २८ आत्मानं मोचयित्वांगसुरर्षभभुजांतरात् ॥
 प्राद्ववत्सापृथुश्रोणीमायादेव विनिर्मिता २९ तस्यासौ पदवीं रुद्रो विष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ प्रत्यपद्यत कामेन वैरिणा च विनिर्जितः ३० तस्यानुधावतो रेतश्च स्कं
 दामो घरेतसः ॥ शुष्मिणो यूथपस्येव बासितामनुधावतः ३१ यत्र यत्रापतन्मह्यारेतस्तस्य महात्मनः ॥ तानिरुद्रस्य हे भ्रश्वक्षेत्राण्यासन्नमहीपते ३२
 सरित्सरः सुशैलेषु नेषूपवनेषु च ॥ यत्र कचासन्नृषयस्तत्र सन्निहितो हरः ३३ स्कन्नेरेतसि सोऽपश्यदात्मानं देवमायया ॥ जडीकृतं नृपश्रेष्ठस्य वर्तत कश्मला
 द् ३४ अथावगतमाहात्म्यजात्मनो जगदात्मनः ॥ अपरिज्ञेयवीर्यस्य न मेनेतुदाहृतम् ३५ तमविक्रममव्रीडमालक्ष्य मधूसूदनः ॥ उवाच परमप्रीतो
 विभ्रत्स्वांपौरुषीतनुम् ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ दिष्ट्वा त्वं विबुधश्रेष्ठस्वां निष्ठां मात्मना स्थितः ॥ यतोऽनुस्तरयास्वैरं मोहितोऽस्य गमायया ३७
 नृकलाभूत् २५ २६ २७ २८ २९ वैरिणा पुरुषार्थविरोधिना विरुद्धेरेणावतावा ३० शुष्मिणो वीर्यवतः बासितामिधुनेच्छावतीं कारिणीम् ३१ रुद्रस्य क्षेत्राणि हे भ्रश्वक्षेत्राणि स्वर्णाकाराण्यासन् ३२ कचप
 श्रकचसरिदादिपुरेतः क्षेत्रेषु कचप आसन् तत्र मवश्यसन्निहितो भवत् ३३ ३४ बुद्धिभ्रंशकरं कश्मलं निवृत्तमिति यस्मादयत्तस्मात्तुदाहृततां गान्धोक्तिम् ३५ अधिकुर्वंस्वस्थं अत्रीडं कामजनकलज्जारहितं
 ३६ स्वनिष्ठां भक्तिभ्रं आत्मना मनसा कृत इति तत्राह यत इति ३७

दुरतेजविराशौकश्चिन्मायावरेत्तुचिन्मायादितितत्राहस्तेत्वदिति । विषयेविषयः येयेविषयपाशबंधकास्तांस्तान्भावान्कश्चिद्दीरः प्रत्यगात्मानमैक्षतेति श्रुतेः मायातरणपटूनां सद्भावात्कथंकोन्वि
त्याक्षिप्यतइतितत्राह दुस्तरामिति ३८ मदनुग्रहवतः सुतरेत्याह सेयमिति भागशः एकदेशेनापि ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ भागशएकदेशेनापि उक्तमश्लोकस्य हरेर्गुणानुवर्णनं स
मस्तसंसारपरिश्रमविनाशनमितियद्यस्मात्तस्मान्निरंतरमेतदनुशृण्वतः कीर्तयतः पुरुषस्य स मुच्यते समीचीनः प्रयत्नो जातु नारिष्यते न शयति रीदृक्ष्ये ४५ निरंतरमनुस्मरणार्थपूर्वोक्तगुणविशिष्टत्वेन
तं श्रीनारायणं भवति असदविषयमिति योभावेन भक्त्या गम्यन् प्राप्य चासताममत्तानामविषयमधिपन्नानमरवर्यानां सिद्धी मेधनोद्भूतयश्रुतमाशयदयाययत्कीदृशः कपटयुवतिवेषः सुरारोन्मसुरारोह

कोनुमेतितरेन्मायां विषयस्त्वद्वद्वते पुमान् ॥ तांस्तान्विमृजतीं भावाच्च दुस्तरामकृतात्मभिः ३८ सेयं गुणमयी मायानत्वामभिभविष्यति ॥ मया समेताका
लेन कालरूपेण भागशः ३९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवताराजन् श्रीवत्संकेन सत्कृतः ॥ आमन्त्र्य तं परिक्रम्य स गणः स्वालयं ययौ ४० आत्मांशमूतां
तां मायां भवानीं भगवान्भवः ॥ शंसतामृषिमुख्यानां प्रीत्या तुष्टा मुवाच ह ४१ अथिव्यपश्यस्त्वमजस्य मायां परस्य पुंसः परं देवतायाः ॥ अहं कलाना
मृषभो विमुह्ये ययावशो न्येकिमुतास्वतंत्राः ४२ यं मामपृच्छस्त्वमुपेत्य योगात्समाः सहस्रांत उपारतं वै ॥ स एष साक्षात्पुरुषः पुराणो न यत्र कालो विशते
न वेदः ४३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति ते भिहितस्तात विक्रमः शार्ङ्गधन्वनः ॥ सिंधो निर्मथने येन धृतः पृष्ठे महाचलः ४४ एतन्मुहुः कीर्तयतो नु शृण्वतो नारिष्य
ते जातु समुद्यमः क्वचित् ॥ यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनं समस्तसंसारपरिश्रमापहम् ४५ असदविषयमभिभावगम्यं प्रपन्नानमृतममरवर्यानां शयति सिद्धुमध्य
म् ॥ कपटयुवतिवेषो मोहयन्त्रयः सुरारोन्तमहमुपसृतानां कामपूरनंतोऽस्मि ४६ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
मनुर्विष्वतः पुत्रः श्राद्धदेव इति श्रुतः ॥ सप्तमो वर्तमानो यस्तदपत्यानि मे शृणु १ इक्ष्वाकुश्च नमश्चैव धृष्टः शर्यातिरिव च ॥ नारिष्यंतो थनाभागः सप्तमो दिष्ट
उच्यते २ करुषश्च पृषधश्च दशमो वसुमान् स्मृतः ॥ मनोर्वैष्वतस्यैते दशपुत्राः परंतप ३ आदित्याव सवो रुद्रा विश्वेदेवामरुद्राणाः ॥ अश्विना वृभवोरा
ज बिंद्रस्तेषां पुंदरः ४ कश्यपोऽत्रिर्वसिष्ठश्च विश्वामित्रोऽथ गौतमः ॥ जमदग्निर्भरद्वाज इति सप्तमर्थः स्मृताः ५ अत्रापि भगवज्जन्म कश्यपादादितरेभूत् ॥ आ
दित्यानामवरजो विष्णुर्वा मनरूपधृक् ६ संक्षेपतो मयोक्तानि सप्तमन्वंतराणि ते ॥ भविष्याण्यथ वक्ष्यामि विष्णोः शक्तयन्वितानि च ७ विष्वतश्च द्वे मा
यै विश्वकर्मसु ते उभे ॥ संज्ञा छाया च राजेंद्र ये प्रागाभिहिते तव ८ तृतीयावडवानामतासां संज्ञा सुतास्त्रयः ॥ यमो यमी श्राद्धदेवश्छायायाश्च सुताञ्छृणु ९

यमरूपसूतानां शरणं यतानां पुंसां कामपूरं अभीष्टं तमिदं श्रीनारायणं न तोऽस्मीत्यन्वयः अनेनैवं विधे भगवति भक्तिः कर्तव्येति सिद्धमिति युक्तं भवति ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० ६० टीकायां
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ भासंगिकं सामाप्यावशिष्टं श्राद्धदेवादिमनुकथा कथनेन हरेर्माहात्म्यमेव वर्णयति कतिपयैरुत्तरैरव्यायैः तत्र श्राद्धदेवः कश्यपुत्र इति तत्राह मनु रिति १ श्राद्धदेवस्यापत्यानि तत्र
देवनामानि सप्तऋषिनाम्नानि हरेरवतारविशेषं वक्षि इक्ष्वाकुरित्यादिना २ ३ ४ ५ ६ यदनां प्रमेयविज्ञानार्थं उत्तरमन्वंतराणि मतिजानीते भविष्याणीति ७ ८ तासां संज्ञा छायावडवानां मध्ये संज्ञा
सुता एतद्व्याह यम इति ९

१० ११ १२ ब्रह्मोर्द्रपदानंतरं कासिद्धिरिति तत्राह दत्वेनामिति पदत्रयेयाचमानायविष्णवेइमां पृथिवीं दत्त्वा राक्षसिद्धां द्रपदं हित्वा यो बलिस्ततः सिद्धिमुक्तिमवाप्स्यतीत्यन्वयः १३ इदानीं
कुत्रास्तइत्यत आह पदति स्वराडिव इन्द्रव १४ १५ स्वयोगतः अच्युतनिष्ठालक्षणयोगात् इदानीं कुत्रास्तइति तत्राह इदानीमिति १६ स्थानं स्वर्गं १७ १८ १९ अनुधारायां स्त्रियां ये
सावर्णिस्तपतीकन्याभार्यासंवरणस्यया ॥ शनैश्चरस्तृतीयोभूदश्विनौ वडवात्मजौ १० अष्टमे अंतरेयाते सावर्णिर्भवितामनुः ॥ निर्मोहविरजस्काद्याः सा
वर्णेस्तनयानृप ११ तत्र देवाः सुतपसो विरजाजमितप्रजाः ॥ तेषां विरोचनसुतो बलिर्द्रोभविष्यति १२ दत्वेनां याचमानायविष्णवेयः पदत्रयम् ॥ राक्षसि
द्रपदं हित्वा ततः सिद्धिमवाप्स्यसि १३ यो सौ भगवता बद्धः प्रीतेन सुतले पुनः ॥ निवेशितो धिके स्वर्गादधुना स्ते स्वराडिव १४ गालवो दीप्तिमान् रामो द्रो
णपुत्रः कृपस्तथा ॥ ऋषयः शृंगः पितास्माकं भगवान् बादरायणः १५ इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यंति स्वयोगतः ॥ इदानीमासते राजन्स्वेवे आश्रममंडले
१६ देवगुह्यां सरस्वत्यां सार्वभौमपतिः प्रभुः ॥ स्थानं पुरंदरादृत्वा बलवेदास्यतीश्वरः १७ नवमो दक्षसावर्णिर्मनुर्वरुणसंभवः ॥ भूतकेतुर्दीप्तकेतुरित्या
द्यास्तत्सुतानृप १८ परामरीचिगर्भाद्या देवा इन्द्रोद्भुतः स्मृतः ॥ द्युतिमत्प्रमुखास्तत्र भविष्यंति तृषयस्ततः १९ आयुष्मत्तो बुधारायामृषभो भगवा
न्किल ॥ भविता येन संत्रातो त्रिलोकीं भोक्ष्यतेऽद्भुतः २० दशमो ब्रह्मसावर्णिरुपश्लोकसुतो महान् ॥ तत्सुताभूरिषेणाद्याह विष्मत्प्रमुखा द्विजाः २१
तत्रापि जन्म भविता हरेर्विश्वसृजां गृहे ॥ श्रीमूर्तिरिति विख्यातो येनाप्यायेत वैजगत् २२ हविष्मान्सुहृतः स योजयो मूर्तिस्तदा द्विजाः ॥ सुवासनविरुद्धा
द्या देवाः शंभुः सुरेश्वरः २३ विष्वक्सेनो विषूच्यां तु शंभोः सख्यं करिष्यति ॥ जातः शांतस्तु भगवान् गृहे विश्वसृजां विभुः २४ मनुर्वैधर्मसावर्णिरेकाद
शमजात्मवान् ॥ अनागतस्तत्सुताश्च सत्यधर्मादयो दश २५ विहंगमाः कामगमानिर्वाणरुचयः सुराः ॥ इन्द्रश्चैव धृतिस्तेषां मृषयश्चारुणादयः २६ आर्यक
स्य सुतस्तत्र धर्मसेतुरिति स्मृतः ॥ वैधृतायां हरेरंशस्त्रिलोकीं धारयिष्यति २७ भविता मेरुसावर्णी राजन् द्वादशमो मनुः ॥ देवानां पुत्रो देवश्च देवश्चेष्टादयः सु
ताः २८ ऋतधामाचतत्रेन्द्रो देवाश्च हरितादयः ॥ ऋषयश्च तपोमूर्तिस्तपश्चाग्नीध्रकादयः २९ स्वधामाख्यो हरेरंशः साधयिष्यति तन्मनोः ॥ अंत
रंसत्यमहसः सृष्टतायाः सुतो विभुः ३० मनुस्त्रयोदशो भगव्यो देवसावर्णिर्मात्मवान् ॥ चित्रसेनविचित्राद्या देवसावर्णिर्देहजाः ३१ देवाः सुकर्मसुत्रामसं
ज्ञा इन्द्रो दिवस्पतिः ॥ निर्मोक्तत्त्वदर्शाद्या भविष्यंति तृषयस्तदा ३२ देवो त्रस्यत नय उपहर्ता दिवस्पतेः ॥ योगेश्वरो हरेरंशो बृहत्यां संभाव्यति ३३
मनुर्वा इन्द्रसावर्णिश्चतुर्दशमेष्यते ॥ जंतुभीरववर्षाद्या इन्द्रसावर्णिर्वीर्यजाः ३४ विचित्राश्चाक्षुषा देवाः शुचिर्द्रोभविष्यति ॥ अग्निर्बाहुः शुचिः शुद्धो
मागधाद्यास्तपस्विनः ३५ नारायणस्य तनयो बृहद्भानुरतदा हरिः ॥ विनतायां महाराजक्रिया तंतून् भविता यिता ३६

नक्षत्रभेगसंज्ञातोऽद्भुतो नामेंद्रः २० २१ २२ २३ शंभोर्द्रिद्रस्पशांतः शांताख्यः २४ अनागतो भविष्यन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ दिवस्पतिः नामा ३२ ३३ ३४ ३५ क्रियातंतून् क्रियास
मुदायान् भविता यिता विस्तारं कारयिता ३६

त्रिकालानुगतानि अतीतवर्तमानभविष्यत्संज्ञात्रिकालानुवर्त्तमानानि त्रिलोकानुगतानीति पाठे स्पष्टार्थः तत्रैवैतः प्रमाणीकृतः ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे विज० कृतटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ यथा कथं प्रवृत्त इति शेषः ये इमे मन्वाद्योऽप्येन पुरुषेण यस्मिन् कर्मणि नियुक्ताः मेरितावर्तते तत्सर्वं १ २ कोऽयं पुरुष इति तत्राह यज्ञादय इति मन्वादिकालमारभ्य तेन यज्ञनाम्ना हरिणा प्रचोदिता मन्वाद्योजगद्यत्रां नयंतीत्यन्वयः यतः श्रुतिगणेभ्यः सनातनो धर्मः सिद्धः ऋषयस्तान् श्रुतिगणान् यथावत्तपसा पश्यन् ४ ततस्तदुक्तविधिना हरिणा चोक्तमनवस्तंचतुष्पादं धर्ममद्वासं चारयति ५ प्रजापालान् पाशवस्वकाले विभागशो यावदंतं कर्मभूय पर्यंतं महींपालयंतीत्यन्वयः ६ ७ सिद्धस्वरूपः ज्ञानमुपदिशति ऋषिरूपधरो हरिः कर्मयोगेश्वररूपधृग्योगम् ८ प्रजापतिरूपेण सर्गकरो तिस्रराड्गुणः सत्त्वगुणः दस्यूहंति पृथग्गुणः अयथार्थं ज्ञानजनकतमो गुणप्रवर्तकः ९ एभिर्गुणैर्विभिः स्तूयमानो दृश्यते नाम रूपरहितया अदृश्यत्वादि स्वभावविशिष्टया मायया व्यक्तशब्दवाच्यया मोहिता

राजन् चतुर्दशैतानि त्रिकालानुगतानि ते ॥ प्रोक्तान्येभिर्मितः कल्पो युगसाहस्रपर्ययः ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ राजोवाच ॥ मन्वन्तरेषु भगवान् यथामन्वादयस्त्वमे ॥ यस्मिन् कर्मणि येन नियुक्तास्तद्वदस्व मे १ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनवो मनुष्याश्च मुनयश्च महीपते ॥ इंद्राक्षरगणाश्चैव सर्वे पुरुषाः शासनाः २ यज्ञादयो याः कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृप ॥ मन्वाद्योजगद्यत्रां नयंतीत्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्गुणैककालेन ग्रस्तान् श्रुतिगणान्यथा ॥ तपसा ऋषयो पश्यन्त्यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मं चतुष्पादं मनवो हरिणो दिताः ॥ युक्ताः संचारयंत्यद्वास्वेस्वेकाले महीं नृपाः ५ पात्यंति प्रजापालायावदंतं विभागशः ॥ यज्ञभागभुजो देवा ये च तत्रानुकीर्तिताः ६ इंद्रो भगवता दत्तां त्रैलोक्यश्रियमूर्जिताम् ॥ भुंजानः पातिलोकां स्त्रीनृकां मंलोके प्रवर्षति ७ ज्ञानं चातुर्गुणं ब्रूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ॥ ऋषिरूपधरः कर्मयोगं योगेश्वररूपधृक् ८ सर्वं प्रजेशरूपेण दस्यूहंति त्रिस्रराड्गुः ॥ कालरूपेण सर्वेषाम् अवाय पृथग्गुणः ९ स्तूयमानो जनैरेभिर्मयि यानाम रूपया ॥ विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ यत्र मन्वन्तराण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ ॥ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ बलेऽपदत्रयभूमेः कस्माद्द्विरयाचत ॥ भूतेश्वरः रूपणवल्लब्धार्थोऽपि बंधतम् १ एतद्वेदितुमिच्छामो महत्कौतूहलं हि नः ॥ याश्चेद्विश्वस्य पूर्णस्य बंधनं वाप्यनामसः २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पराजितश्चिरसुभिश्च हापित इद्रेण राजन् भृगुभिः सजीवितः ॥ सर्वात्मना तान् भजद्भृगून् बलिः शिष्यो महान् स्वार्थनिवेदनेन ३ तं ब्राह्मणं भृगवः प्रीयमाणं अयाजयन् विश्वजिता त्रिलोकम् ॥ जिगीषमाणं विधिना भिषिच्य महामिषेकेण महानुभावाः ४

तमिच्छन्तैः कल्पितैर्नानादर्शनैर्द्वैतादिना विधिशब्दैर्न दृश्यते न ज्ञायते च शब्दाद्वैतज्ञानेन दृश्यते इति आह्वं अन्यमीशस्य माहिमानमिति वीतशोक इति श्रुतेः १० उपसंहरति एतदिति पुराविदो यत्र त्रिस्मिन्कल्पे चतुर्दशमन्वन्तराण्याहुस्तस्य कल्पस्यैतत्प्रमाणमुक्तं यस्मिन्मन्वन्तराण्याहुस्तस्य विकल्पस्यैतत्प्रमाणं परिकीर्तितं शास्त्रांतरा इति शेषः इति कल्पविकल्पस्य कल्पभेदस्येति वा ११ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृतटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ लब्धार्थः स्वीकृतत्रैलोक्यः १ पूर्णस्य ईश्वरस्य याच्ना अनङ्गसो बलेर्बन्धनं पत एतत् २ असुभिः प्राणिनां विजितं स्वार्थनिवेदनेन सर्वस्वसमर्पणेन अभीष्टार्थविज्ञापनेन वा तान् भृगून् सर्वात्मना अभजत् ३ विश्वजिता सर्वस्वदाक्षिणात्मना यागेन महामिषेकेण मंत्रपूतज्ञानविशेषेण ४

हर्षस्यद्वन्द्वस्तुरमाणावर्णोपेपातितथाईद्राश्वर्णसहशवर्णाद्विस्वर्थः इन्द्रादीमात् ५ पुरटोपनदंसुवर्णबद्धं अरिक्तौवाणिरशूयौअक्षयमायकावित्यर्थः जलजंशंसम् ६ योधनार्थोयुद्धसाधनंविश्रादृगोः
 ७ समुद्ररोमालाधरः ८ विष्ण्वस्थःआहवनीयादिस्थानेस्थितः हव्यवाडाभिः ९ १० ११ १२ १३ यत्रेंद्रपुर्यायत्रनलिनीपुपरिलभूतयादीर्घिकावहूर्तमानया १४ पट्टमुपरिवंधः १५ न्यवुदै
 ततोरथःकांचनपट्टबद्धोहयाश्वहर्षश्वतुरंगवर्णाः ॥ ध्वजश्चसिंहेनविराजमानोदुताशनादासहविभिरीद्वत् ५ धनुश्चदिव्यंपुरटोपनदंतूणावरिक्तौकवचं
 चदिव्यम् ॥ पितामहस्तस्यददौचमालामम्लानपुष्पांजलजंचशुक्रः ६ एवंसविप्राजितयोधनार्थस्तैःकल्पितस्वस्त्ययनोथविप्रात् ॥ प्रदाक्षिणीकृत्यकृ
 तप्रणामःप्रह्लादमामंयनमश्वकार ७ अथारुह्यार्थदिव्यंभृगुदत्तमहारथः ॥ सुस्रग्धरोथसनद्वधन्वीखड्गीधृतेषुधिः ८ हेभागदलसद्वाहुःस्फुरन्मकरकुंड
 लः ॥ रराजरथमारूढोविष्ण्वस्थइवहव्यवाह ९ तुल्यैश्वर्यवयःश्रीभिःस्वयूथैर्देत्ययूथपैः ॥ पिबद्भिर्विस्वदग्निर्दहद्भिःपरिधीनिव १० वृतोविकर्ष
 न्वहतीमासुरीध्वजिनीविभुः ॥ ययाविद्रपुरीमृद्वाकंपयन्निवरोदसीम् ११ रम्यामुपवनोद्यानैःश्रीमद्भिर्नंदनादिभिः ॥ कूजद्विहंगमिथुनैर्गान्धर्वान्मतमधुव्रतैः
 १२ प्रवालफलपुष्पोरुभारशाखाभारदुमैः ॥ हंससारसचक्राह्वकारंदवकुलाकुलाः १३ नलिन्योयत्रकीडंतिप्रमदाःसुरसेविताः ॥ आकाशगंगयादेव्यावृतां
 परिस्वभूतया १४ प्राकारेणाग्निरवर्णेनसाह्यालेनोन्नतेनच ॥ रुक्मपट्टकपादैश्चद्वारैःस्फाटिकगोपुरैः १५ जुष्टांविभक्तप्रपथांविश्वकर्मविनिर्मिताम् ॥ सभा
 चत्वररथ्याढ्याविमानैर्न्यवुदैर्युताम् १६ शृंगाटकैर्मणिमयैर्वज्रविह्वमवेदिभिः ॥ यत्रनित्यवयोरूपाःश्यामाविरजवाससः ॥ आजंतैरूपवन्नार्यजर्चिर्भिरि
 ववह्वयः १७ सुरस्त्रीकेशविश्रज्जनवसौगंधिकस्रजाम् ॥ यत्रामोदमुपादायमार्गजावातिमारुतः १८ हेमजालाक्षानिर्गच्छद्भूमेनागुरुगंधिना ॥ पांडुरेणप्र
 तिच्छन्नमार्गेयांतिसुरस्त्रियः १९ मुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिर्नानापताकावलमीभिरावृताम् ॥ शिखंडिपारावतभृगनादितावैमानिकस्त्रीकलगीतमंगला
 म् २० मृदंगशंखानकदुंदुभिस्वनैःसतालवीणामुरजर्षिषेणुभिः ॥ नृत्यैःसवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमांस्वप्रभयाजितग्रहाम् २१ यानव्रजंत्यधर्भिषाःस्व
 लाभूतद्रुहःशठाः ॥ मानिनःकामिनोलुब्धाएभिर्हीनाव्रजंत्युत २२ तांदेवधानांसवरूथिनीपतिर्बहिःसमंताद्रुर्येष्टृत्यया ॥ आचार्यदत्तंजलजंमहास्व
 नंदधूमौप्रयुंजन्मयमिद्रयोषिताम् २३ मघवांस्तदभिप्रेत्यबलेःपरममुद्यमम् ॥ सर्वदेवगणोपेतोगुरुमेतदुवाचह २४ भगवन्नुद्यतोभूयान्बलेनःपूर्ववैरिणः ॥
 अविषहामिदमन्येकेनासीत्तेजसासमः २५ नैनंकश्चित्कुतोवापिप्रतिबोद्धुमधीश्वरः ॥ पिबन्निवमुखेनदंलिहन्निवदिशोदश २६ दहन्निवदिशोदग्निःसंव
 र्तांशिरिवोत्थितः ॥ ब्रूहिकारणमेतस्यदुर्धर्षत्वस्यमद्रिपोः ॥ ओजःसहोबलंतेजोयतएवसमुद्यमः २७

रित्युपलक्षणंअनेकैरित्यर्थः २६ शृंगाटकैश्चत्वरमंडपैःवज्ररत्नविह्वमस्त्रचित्तवेदिभिः उपामाःषोडशवर्णाः १७ सौगंधिकैःस्थलचंपकैःरचिताःस्रजःतासामामोदंपरिमलमुपादाय १८ जालाशंगवाक्षं
 १९ २० जितसूर्यादिग्रहाम् २१ एभिरधर्मादिभिः २२ पृतन्ययापृतनया २३ २४ अस्त्रौवलितेजसाकेनब्रह्मणाममःकेनकेनापीतिवा २५ प्रतिबोद्धुंप्रतियोर्बुवारयितुंवाहदंजगद्यतः २६
 ओजआवयवसमुद्यमश्चयतःमद्रिपोःएतस्यदुर्धर्षत्वस्यकारणंब्रूहीत्यन्वयः २७

गुरुभिर्मृगुभिर्यतः कारणात् २८ २९ त्रीणि विष्टपानि महारादिरयानानियस्मिन्तत्तथा ३० एष बलि विप्राणां बलक्षणमुत्तरफलं यस्य स तथा कुत इति तत्राह संप्रतीति ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ द्विजाः भृगवस्तपस्वमभीष्टदानुत्वेन देवाः उपलब्धितामपिताम् ३६ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० कृ० टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥१४॥ १ तस्यामदित्याः २ ३ आदित्यलोके विप्राणामभद्रं नागतमपि किं धर्मं स्यात् भद्रं नागतमपि किं अर्थं स्यात् भद्रं नागतमपि छंदानुवर्तिनो मृत्योः सकाशादभद्रं लोकस्य नागतां किं अयोगिनां संसारिणां पत्रयेषु धर्मादिभ्यो गोस्ति तेषु किंचिदप्यकुशलं न हीतितत्रानुकर्षः कर्तव्यः ४ ५ ६

गुरुत्वाच्च ॥ जानामि मवबञ्छत्रोस्त्रोत्तरस्य कारणम् ॥ शिष्यायोपभृतं तेजो गुरुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ अवद्विधो भवान्वापि वर्जयित्वेश्वरं हरिम् ॥ नास्य शक्तः पुरःस्था तुं कृतांतस्य यथाजनाः २९ तस्मान्निलयमुत्सृज्य यूयं सर्वे त्रिविष्टपम् ॥ यातकालं प्रतीच्छंतो यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एष विप्रबलोदकः संप्रत्यूजितविक्रमः ॥ एषामेवावमानेन सानुबंधो विनक्ष्यति ३१ एवं सुमंत्रितार्थास्ते गुरुणार्थानुदर्शिना ॥ हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्गीर्वाणाः कारुरूपिणः ३२ देवेष्वतिविलीनेषु बलिर्वैरोचनः पुरीम् ॥ देवधानीमपिष्टाय वशं निन्ये जगन्नयम् ३३ तं विश्वजयिनि शिष्यं भृगवः शिष्यवत्सलाः ॥ शते न ह्यभेधानामनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेन भुवनत्रयविश्रुताम् ॥ कीर्तिं दिक्षु वितन्वानः सरेज उदुरादिव ३५ बुभुजे च श्रियं ऋद्वां द्विजदेवोपलंभिताम् ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यमानो महामनाः ३६ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे बलि विजये चतुर्दशोऽध्यायः ॥१४॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पुत्रेषु नष्टेषु देवमातादिति स्तदा ॥ हृते त्रिविष्टपे दैत्यैः पर्यतप्य दनाथवत् १ एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् ॥ निरुत्सवं निरानंदं समाधेर्विरतश्चिरात् २ सपत्नीं दीनवदनां कृतासनपरिग्रहः ॥ सभाजितो यथा न्यायमिदमाह कुरुद्रह ३ अप्यभद्रं न विप्राणां भद्रलोके धुनागतम् ॥ न धर्मस्य न लोकस्य मृत्योः छंदानुवर्तिनः ४ अपि वा कुशलं किं वा गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ धर्मस्यार्थस्य कामस्य यत्र योगो ह्ययोगिनाम् ५ अपि वा तिथयो भ्येत्यकुटुंबास्तकया त्वया ॥ गृहादपूजितायाताः प्रयुत्थानेन वाक्चित् ६ गृहेषु येष्वतिथयो नाचिंताः सलिलैरपि ॥ यदि नियांति ते नूनं प्रेतराजगृहोपमाः ७ अथाग्नयस्तु वैयानां नहुताहविषासति ॥ त्वयो द्विप्रधिया भद्रे प्रोषिते मयि किं हि चित् ८ यत्पूजया कामदुवानर्यां तिलोकां न गृहान्विताः ॥ ब्राह्मणोऽग्निश्चैव विष्णोः सर्वदेवात्मनो मुखम् ९ अपि सर्वैकुशलिनस्तव पुत्रा मनस्विनि ॥ लक्ष्येऽस्वस्थमात्मानं भवत्या लक्षणैरहम् १० अदितिरुवाच ॥ भद्रं द्विजगवां ब्रह्म न धर्मस्यास्य जनस्य च ॥ त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं गृहमेधि न गृहादमे ११ अग्नयो तिथयो भृत्या भिक्षवो ये च लिप्सवः ॥ सर्वे भगवतो ब्रह्मन्नुध्यानान्नरिष्यति १२ कोनुमे भगवन्काभो न संपद्येत मानसः ॥ यस्या भवान्प्रजाध्यक्ष एवं धर्मान् प्रभाषते १३

प्रेतराजगृहोपमाः अज्ञानानुत्पत्त्याः ७ वैयानामिति योग्यकाले प्रोषिते गृहादन्यत्र स्थिते ८ सर्वदेवात्मनो विष्णोर्मुखं ब्राह्मणोऽग्निश्चेति द्वयम् ९ द्विपस्मात् अस्वस्थम् १० ११ इमे गृहा अग्नयश्चेत्यादिसर्वे भगवतो नुध्यानान्नरिष्यति न क्षिणोति १२ यस्याममपि जानां कुशलाकुशलपौरुष्यक्षः साक्षित्वेन द्रष्टा भगवानेव विधान् धर्मान् प्रवर्त्तयति १३

यथाविभागसत्त्वादिगुणानुक्रमेण अथ दैत्यानां मनोरथं साधयतीत्यभिप्रायः १४ अंशं देवताभागम् तत्तदेहार्थं व्यवहारार्थं वा हनस्यानाः हृतस्वर्गस्थानाः १५ पुनरुक्तमेव विशिष्टादौ परैरिति भ्रमपुत्राणां
मिति शेषः १६ १७ १८ अनात्मा जडात्मकः मोहोऽज्ञानम् १९ २० इतरा इतरदेवादि विषया २१ सत्यसंकल्पो हारीः २२ तदुपधावनं तस्य हरेः सेवाविषयम् आशुतुष्यति येनेति शेषः २३ यदेतद्व्रतं
तद्वक्ष्यामि २४ पयोव्रत इति पुष्टिगप्रयोगः सर्वसाधनत्वज्ञापनार्थः मृदो विशेषमाह क्रोडेति वराहत्वात् यथा स्रोतः स्यंदमानं जलं तत्र स्नानं कुर्यादिति दर्शयः २५ रसायाः रसात्कृत् स्थानमिच्छताम्

तवैवमारीच्यमनःशरीरजाः प्रजाइमाः सत्वरजस्तमोजुषः ॥ मनोरथं तासु सुरादिषु प्रभो यथाविभागं जने मे हेश्वरः १४ तस्मादंशं भजंत्यामे श्रेयश्चित्तयसुव्रत
हृतश्रियो हृतस्थानाः सपत्नैः पाहिनः प्रभो १५ परैर्विवासिता साहं मग्नव्यसनसागरे ॥ ऐश्वर्यं श्रेयश्च स्थानं हृतानि प्रबलैर्मम १६ यथा तानि पुनः साधो प्रपद्ये
रन्ममात्मजाः ॥ तथा विधेहि कल्याणं धिया कल्याणकृतम् १७ श्रीशुक उवाच ॥ एवमभ्यर्थितो दित्या कस्तामाहस्मयन्निव ॥ अहो माया बलं विष्णो स्नेहबद्ध
मिदं जगत् १८ कदेहो भौतिको नात्मा कचात्मा प्रकृतेः परः ॥ कस्य के पति पुत्राद्या मोह एव हि कारणम् १९ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्दनम् ॥ सर्वभूतगुहा वा
संवासु देवं जगद्गुरुम् २० सविधास्य तिते कामा न्हरिर्दीनानुक्पनः ॥ अमोघा भगवद्भक्तिर्नेतरेति मतिर्मम २१ अदितिरुवाच ॥ केनाहं विधिना ब्रह्मनुपस्था
स्येजगत्पतिम् ॥ यथामे सत्यसंकल्पो विदधाति मनोरथम् २२ आदिशत्वं द्विजश्रेष्ठ विधितुं उपधावनम् ॥ आशुतुष्यति मे देवः सीदयाः सह पुत्रकैः २३ कश्यप
उवाच ॥ एतन्मे भगवान्पृष्ठः प्रजाकामस्य पद्मजः ॥ यदहं ते प्रवक्ष्यामि व्रतं केशवतोषणम् २४ फाल्गुनस्या मले पक्षे द्वादशाहं पयोव्रतः ॥ अर्चयेदं रविदासं भक्त्या
परमयान्वितः ॥ सिनीवाल्यं मृदालिप्य स्नायात्क्रोडविदीर्णया २५ यदि लभ्येत वै स्रोतस्येतं नम्रमुदीरयेत् ॥ त्वं देव्यादिवराहेण रसायाः स्थानमिच्छता
२६ उद्धृता सिनमस्तु भ्यं पाप्मानं मे प्रणाशय ॥ निवर्तितात्मनियमो देवमर्च्यं तस्माहितः २७ अर्चायां स्थंडिले सूर्यं जले वह्नौ गुरावपि ॥ नमस्तु भ्यं भग
वते पुरुषाय महीयसे ॥ सर्वभूतनिवासाय वासुदेवाय साक्षिणे २८ नमो व्यकायसूक्ष्माय प्रधानपुरुषाय च ॥ चतुर्विंशद्गुणज्ञाय गुणसंस्थानहेतवे २९ नमो द्वि
शीर्षे त्रिपदे चतुःशृंगाय तंतवे ॥ सप्तहस्ताय यज्ञाय त्रयीविद्यात्मने नमः ३० नमः शिवाय रुद्राय नमः साधारणाय च ॥ सर्वविद्याधिपतये भूतानां पतये
नमः ३१ नमो हिरण्यगर्भाय प्राणायजगदात्मने ॥ योगैश्वर्यशरीराय नमस्ते योगहेतवे ३२ नमस्ते आदिदेवाय देवदेवाय ते नमः ॥ नारायणाय ऋषये नाराय
हरये नमः ३३ नमो मरकतश्यामवपुषे धिगतश्रिये ॥ केशवाय नमस्तु भ्यं नमस्ते पीतवाससे ३४

तानामिति शेषः २६ निवर्तितात्मनियमः कृतसंध्योपासनादिकः २७ २८ गुणसंस्थानहेतवे कपिलात्मने २९ द्वे शीर्षे च रारात्रिंशं गतिश्रुतेः चत्वारिंशं गावेदास्तु गादास्त्रिसप्तानि च
प्राणपीथं शिरस्त्वेकमन्यच्चोदयपीथकम् हस्तास्तु सप्तच्छदांसि तैर्हृत्स्वातिफलाभ्यां सौ मंत्रब्राह्मणकल्पैस्तु त्रिधा बद्धतीर्थेते शस्त्रोद्गातुस्तुतिरवैरोरवीत्युन्विजो मुखत् वृषभोयहान्स्वयमर्त्सा देवतुफ्त
भावनान् इति तत्तदेव्याप्ताय संततिहेतवे च त्रयीविद्यानां सोमगानां आत्मने अंतर्थाभिगे ३० ३१ हिनोति दुःखं राति सुखमिति हिरण्यं रेतो लक्षणं गर्भयत्यसतथा तस्मै ३२ ३३ ३४

शतोत्तरदर्पणः अतः ३९ श्रियाविनिर्जितेष्वेययोस्तौतथास्तयोः पादयोरामोदं स्पृहयंतो देवाय मन्ववर्ततसमगवान् ३६ उपस्पृशन्माचमनम् ३७ १८ द्वादशाक्षरविद्याभ्यां नमो भगवते वासुदेवाय
 वायेति पयसि श्रुतं पायसाद्यम् ३९ ४० ४१ तच्छेषं पुष्पं द्रवमाणम् ४२ द्व्यवरानवरपक्षेपि द्वावपेक्षितौ मुख्यपक्षस्तु द्वादशेति ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ स्नापकैः स्नानसाधनैः
 त्वं सर्ववरदः पुंसां वरेण्यवरदर्पणम् ॥ अतस्ते तपसा धीराः पादरेणुमुपासते ३९ अन्ववर्तंत देवाः श्रिया विनिर्जितपद्मयोः ॥ स्पृहयंत इवामोदं भगवान् मे प्रसीद
 ताम् ३६ एतैर्मैत्रैर्दृष्टीकेशमावाहनपुरःसरम् ॥ अर्चयेच्छ्रद्धया युक्तः पादोपस्पृशनादिभिः ३७ अर्चितं गंधमालयाद्यैः पयसा स्नापयेद्विभुम् ॥ वक्षोपवीता
 भरणपाद्योपस्पृशनेस्ततः ३८ गंधधूपादिभिश्चाचरेत् द्वादशाक्षरविद्याया ॥ श्रुतं पयसि नैवेद्यं शाल्यन्नं विभवे सति ३९ सप्तर्षिः समुदं दत्वा जुहुयान्मूल
 विद्याया ॥ निवेदितं तद्रक्तयदद्याद्भुंजीत वा स्वयम् ४० दत्वाचमनमर्चितां बूलं च निवेदयेत् ॥ जपेदष्टोत्तरशतं तनुवीतरस्तुतिभिः प्रभुम् ४१ कृत्वा प्रद
 क्षिणां भूमौ प्रणमेदं द्रवमुदा ॥ कृत्वा शिरसितच्छेषं देवमुद्रासयेत्ततः ४२ द्व्यवरान् भोजयेद्विप्रान् पायसनेयथोचितम् ॥ भुंजीतैरनुज्ञातो हुतशेषं सभाजितैः
 ४३ ब्रह्मचार्यथ तद्वाग्यांश्चोभूते प्रथमे हनि ॥ प्रातः शुचिर्यथोक्तेन विधिना सुसमाहितः ४४ पयसा स्नापयित्वा चैवावहृतसमापनम् ॥ पयोमस्रोव्रतामि
 दं च रोहिण्यवर्चनादृतः ४५ पूर्ववज्जुहुयादग्निब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ॥ एवं त्वहरहः कुर्याद्द्वादशाहं पयोव्रतम् ४६ हरैराराधनं होममहर्षाद्विजतर्पणम् ॥
 प्रतिपदिनमारभ्य यावच्छुक्लचतुर्दशी ४७ ब्रह्मचर्यमयः स्वापं स्नानं त्रिषवणं चरेत् ॥ वज्रयेदसदालापभोगानुच्चावचांस्तथा ४८ अहिंसः सर्वभूतानां वा
 मुदेव परायणः ॥ त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नापनं स्नापकैर्विमोः ४९ कारयेच्छास्त्रदृष्टेन विधिना विधिकोविदैः ॥ पूजां च महतीं कुर्याद्व्रतशाब्दविवर्जितः ५०
 चरुं निरूप्य पयसि शिपिविष्टाय विष्णवे ॥ श्रुतेन तेन पुरुषं यजेत सुसमाहितः ५१ नैवेद्यं चापि गुणवद्वा त्पुरुषतुष्टिदम् ॥ आचार्यज्ञानसंपन्नं वस्त्राभरणधे
 नुभिः ५२ तोषयेद्यत्विजश्चैव तद्विभ्याराधनं हरेः ॥ भोजयेत्तान् गुणवतां सद्ब्रह्मैव शुचिस्मिते ५३ अन्यांश्च ब्राह्मणान् शक्त्या ये च तत्र समागताः ॥ दक्षि
 णांगुरवेदद्याद्विभ्यश्च यथार्हतः ५४ अन्नाद्येनाश्वपाकांश्च प्रीणयेत्समुपागतान् ॥ भुक्त्वस्तु च विप्रेषु दीनां धकृपणादिषु ५५ विष्णोस्तत्प्रीणनं विद्वान्स
 हं भुंजीत बंधुभिः ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्च स्तुतिभिः स्वस्तिवाचनैः ५६ कारयेत्तत्कथाभिश्च पूजां भगवतोन्वहम् ॥ एतत्पयोव्रतं नाम पुरुषाराधनं परम् ५७
 पितामहेनाभिहितं मम ते समुदाहृतम् ॥ त्वंचानेन महाभागे सम्यक्चीर्णेन केशवम् ५८ आत्मना शुद्धभावेन भजनीयं भजान्वयम् ॥ अयं वै सर्वयज्ञाख्यो सर्व
 व्रतमिदं श्रुतम् ५९ तपःसारमिदं ब्रह्मेदानं चैश्वरतर्पणम् ॥ तपःवनियमाः साक्षात्तपवचयमोत्तमाः ६० तपोदानं व्रतं यज्ञो येन तु ष्यत्यधोक्षजः ॥ तस्मा
 देवं व्रतं ब्रह्मे प्रपद्यतां श्रद्धया चर ६१

४९ ५० शिपिपुरश्चिपुर्विष्टः शिपिविष्टः शिपौ गुरुकोविष्टः तस्यैव ५१ मधुरादिगुणवत् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ तपःसंतोषास्तिक्यदानमीश्वरपूजनम् सिद्धांतश्रवणं
 शैब्यहोमविभ्यज्योत्तमम् एतेन नियमाः भोक्तास्तां सर्वान्पृथक्पृथु आहंसासत्ययत्नेष्वब्रह्मचर्यं दयासेवम् क्षमाधृतिर्मिताहारः सौच्यैतेषामाः स्मृता इति ६० ६१

६२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृ० टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ अव्यक्तस्वभावोऽपि मत्तया भजमानस्य पुंसः प्रत्यक्षो भवति भगवानि स्येत्यर्थं दर्शयत्यध्यायद्वयेन । त्वत्कथित्याः भक्त्या
मताश्चरन्मकारं वक्ति इत्युक्तेति १ २ ३ तद्वत्ताचरणफलमाह तस्या इति ४ ५ तस्याः भक्तिलक्षणं दर्शयति । सेति पुष्केन रोमो घेना कुला व्यामा आकृतिस्तनुर्धस्याः स्तान्धा पुनस्तस्याः किप्रकारी निरु
नाह अक्षरैरेति तद्वर्णनमेवात्युत्सवः तद्विधितो गान्त्रवेपथुर्देहकंपोयस्याः सा तथा ६ तस्याः मुग्धभावं दर्शयति उद्दीक्षतीति ७ स्वामीष्टोदयकरगुणा विशिष्टत्वेन स्तौति यज्ञेनेति यज्ञपुरुष
स्युत्तरेण च गुणोत्तराणि समुच्चिनोति । तानि कानीति तत्राह तीर्थपादेत्यादितीर्थस्य शास्त्रस्य श्रवः श्रवणं व्याख्याते तीर्थं श्रवसीति च श्रवणे चेति । तीर्थं श्रवः श्रवणे ते मंगलयतीति तीर्थं श्रवः श्रवणं मंग
लं तच्च नाम धेयं नाम यस्य स तथा तस्य संबुद्धिस्तीर्थं श्रवः श्रवणं मंगलनाम धेय । आपन्नस्थलोकस्य वृजिर्नंदुः संतस्योपगमनार्थं परिहारार्थं मुदयोऽवतारो यस्य स तथा । तस्य संबुद्धिस्तथा कृधिकुरु अथ

भगवान्परितुष्टस्तेवराणां शुविधास्यति ॥ ६२ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे ब्रह्मोपदेशो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्ता
सादितीराजन्स्वभ्रं कश्यपेन वै ॥ अन्वतिष्ठद्वतमिदं द्वादशाहमतं द्रिता १ चितयत्येकया बुद्ध्या भगवंतमधोक्षजम् ॥ प्रगृह्येन्द्रियदुष्टाश्चान्मनसा बु
द्धिसारथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्यसिलात्मनि ॥ वासुदेवे समाधाय च चारुहपयो व्रतम् ३ तस्याः प्रादुरभूत्तात भगवानादिपूरुषः ॥ पीतवासा
श्चतुर्बाहुः शंसचक्रगदाधरः ४ तनेत्रगोचरं वीक्ष्य सहसोत्थाय सादरम् ॥ ननामभुविकायेन दंढवत्पीति विह्वला ५ सोत्थाय बद्धांजलिरीडितुं स्थि
तानोत्सेहानंदं जलाकुले क्षणा ॥ बभूवतूष्णीं पुलकाकुलाकृतिस्तदर्शनात्युत्सवगान्त्रवेपथुः ६ प्रीत्याशनैर्गद्गदया गिरा हरिं तुष्टावसादेव्यदितिः कु
रुद्वह ॥ उद्दीक्षतीसापि बतीव चक्षुषा समापतियज्ञपतिं जगत्पतिम् ७ अदिति रुवाच ॥ यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थं श्रवः श्रवणं मंगलनाम धेय ॥
आपन्नलोकवृजिनोपशमोदयाद्यशनः कृधी शमगवन्नवसन्ननाथ ८ विश्वाय विश्वं भवनस्थिति संयमाय स्वैरंगृहीत पुरुषाकिगुणाय भूमे ॥ स्वस्थायश
श्चदुपबृंहितपूर्णबोधव्यापादितात्मतमसे हरये नमस्ते ९ आयुः परं वपुरभीष्टमतुल्यलक्ष्मीर्द्यौर्भूरसाः सकलयोगगुणस्त्रिवर्गः ॥ ज्ञानं च केवलमनंतमवांति तु
ष्टास्वतो नृणां किमुपसन्नजनाधिनाशः १० श्रीशुक उवाच ॥ अदित्यैवं स्तुतो राजन् भगवान् पुष्करेक्षणः ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामिति होवाच भारत ११
श्रीभगवानुवाच ॥ देवमातर्भवत्यामे विज्ञातं चिरं कांक्षितम् ॥ यत्सपत्नैर्हृतं श्रीणां बाधितानां स्वधामतः १२ तान् विनिर्जित्य स मेरुर्दुर्मदानसुरर्षभान् ॥
प्रतिलब्धजयश्रीभिः पुत्रैरिच्छस्युपासितुम् १३ इंद्रज्येष्ठैश्च तनयैर्हृतानां गुधिविद्विषाम् ॥ स्त्रियोरुदंतारासाद्य द्रष्टुमिच्छसि दुःखिताः १४

सन्ननाथक्षीणजनरक्षक ८ विश्वनाम्ने विश्वस्य भवनस्थिति संहराय स्मात्सतया तस्मै स्वैरंस्वेच्छया गुणाः सत्त्वाद्यः व्यापादितात्मतमसे विनाशिता ज्ञानाय ९ परमायुर्दिपराद्धां विना
नलक्षणं च यच्च तदाद्यो नृणां तुष्टास्वतो भवंति यत्सपत्न्या दुःसन्नजनाधिनाशः किम् । शरणागतजनमनोदुःखनाशं भवतीति किंवक्तव्य योगगुणोऽणिमादिः १० ११ भवत्याः सपत्नैः स्वर्गाद्वा
धितानां उच्चाटितानां हृतं श्रीणां बाधकसंपदा पुत्राणामर्थे यच्चिरं कांक्षितं तन्मया विज्ञातमित्यन्वयः १२ कितवितत्राह तान् विनिर्जित्येति उपासितुं मा भितिशेषः १३ इदवाकांक्षितमित्या
ह इति इन्द्रज्येष्ठोऽप्युपेतैतथातैः १४

१५ नैतत्तन्निप्रसाधमित्याह प्रापयति कुतोत्राह पक्षइति अनुकूलैरीश्वरविभेदुंशारक्षिताइतियत्तस्मात्तत्रोषु १६ तर्ह्युपायाभावात्परमएवश्रेयानितितत्राह अथेति ममसकाशान्ममव्रतचर्चया
वा श्रद्धानुरूपमितिक्रियाविशेषणं ममार्चनमन्यथाफलराहित्येनगंतुंनार्हतिथथाश्रद्धातथाफलहेतुकत्वात् पुरुषार्थलक्षणफलस्यनिमित्तत्वात्कप्रत्ययः स्वार्थमतिसाधयति १७ १८ उपाधावड
पास्व अपत्यंअपत्यत्वेन १९ परस्मैशत्रवे २० २१ २२ किमवबुद्धमितितत्राह प्रविष्टमिति २३ २४ २५ पृथ्वांगमौपत्यसतथातस्मै वेदगर्भायसच्चोज्ञप्रशक्तये श्रीणिपृष्ठनिर्वैकुण्ठादीनियस्य
आत्मजान्सुसमृद्धानस्वानप्रत्याहृतयशःश्रियः ॥ नाकपृष्ठमधिष्ठायक्रीडतोद्रष्टुमिच्छसि १५ प्रायोधुनातेसुरयूथनाथाजवारणीयाइतिदेविमममतिः ॥
यत्तेनुकूलेश्वरविप्रगुप्तानविक्रमस्तत्रसुखंदाति १६ अथाप्युपायोममदेविचिंत्यःसंतोषितस्यव्रतचर्ययाते ॥ ममार्चनंनार्हतिगंतुमन्यथाश्रद्धानुरु
पंफलहेतुकत्वात् १७ त्वयार्चितश्चाहमपत्यगुप्तयेपयोव्रतेनानुगुणंसमीडितः ॥ स्वांशेनपुत्रत्वमुपेत्यतेसुतान्पातास्मिमारीचतपस्यवस्थितः १८ उपाधा
वपतिभद्रेप्रजापतिमकलमपम् ॥ मांचभावयतेपत्यमेवंरूपमवस्थितम् १९ नैतत्परस्माआख्येयंदेवगुह्यंकथंचन ॥ सर्वसंपद्यतेदेविदेवगुह्यात्सुमं
वृतात् २० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एतावदुक्ताभगवान्तत्रैवांतरधीयत ॥ अदितिर्दुर्लभंलब्धाहरेर्जन्मात्मनिप्रभोः २१ उपाधावत्पतिभक्त्यापरयाकृत
कृत्यवत् ॥ सर्वैसमाधियोगेनकश्यपस्तदबुध्यत २२ प्रविष्टमात्मनिहरेरंशंद्वयवितथेक्षणः ॥ सोदित्यांवीर्यमाधत्ततपसाचिरसंचितम् २३ समाहितम
नाराजनद्रारुण्यग्रियथानिलः ॥ अदित्यांनिहितंगर्भंभगवंतंसनातनम् २४ हिरण्यगर्भोविज्ञायसमीहेगुह्यनामभिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जगोरुगायभ
गवन्नुरुक्रमनमोस्तुते ॥ नमोब्रह्मण्यदेवायत्रिगुणायनमोस्तुते २५ पृथ्वांगमौपत्यवेदगर्भायवेधसे ॥ त्रिगुणायत्रिपृष्ठायशिपिविष्ठायविष्णवे २६
त्वमादिरंतोभुवनस्यमध्यमनंतशर्किंपुरुषंयमाहुः ॥ कालोभवानाक्षिपतीशविश्वंस्तोयथांमःपतितंगर्भरम् २७ त्वंवैप्रजानांस्थिरजंगमानांप्रजापती
नामसिसंप्रविष्टः॥दिवौकमांदेवदिवश्च्युतानांपरायणंनौरिवमज्जतोप्सु २८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेअदितिवरदानंनामषोडशोऽध्यायः॥१६॥
श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंविर्चिस्तुतकर्मवीर्यःप्रादुर्बभूवामृतभूरदित्याम् ॥ चतुर्भुजःशंसगदाब्जचक्रपिशंगवासानलिनयतेक्षणः १ श्यामावदांतोज
पराजकुंडलत्विषोलसच्छ्रीवदनांबुजःपुमान् ॥ श्रीवत्सवक्षावलयांगदोलसात्किरीटकांचीगुणचारुनूपुरः २ मधुव्रतवातविधुष्टयास्वयाविराजितश्री
र्वनमालयाहरिः ॥ प्रजापतेर्वैश्वतमःस्वरोचिषाविनाशयन्कंठनिविष्टकौस्तुभः ३ दिशःप्रमेदुःसलिलाशयास्तदाप्रजाःप्रदृष्टाऋतवोगुणान्विताः ॥
चौरंतरिक्षंक्षितिरग्निजिह्वागावोद्विजाःसंजहृषुर्नगाश्च ४ ओणायांश्रवणद्वादश्यांमूहूर्तेऽभिजितिप्रभुः ॥ सर्वेनक्षत्रताराद्याश्चकुस्तज्जन्मदक्षिणम् ५
द्वादश्यांसवितातिष्ठन्मध्यंदिनगतोऽनृप ॥ विजयानामसाप्रोक्तायस्यांजन्मविदुर्हरेः ६

सतथातत्तम् २६ गभीरंस्तोतोनदी आग्निपतितीरंप्रतिनयति २७ २८ इतिश्रीमा०अष्टमस्कंधेवि०टी०षोडशोऽध्यायः ॥१६॥ अमृतभुःसुक्ताश्रयोविष्णुः १ क्षपराजोमत्स्यश्रेष्ठ मकरस्तदाकारकुंडल
त्विषा २ वैश्वतमःगृह्णाधिकारः ३ सलिलाशयाःज्वादाःअग्निजिह्वादेवाः ४ ओणायांश्रवणेमासि अभिजितिमध्यदिने ५ श्रवणद्वादश्यामतिष्ठत्तदासाह्यावशीविजयानाम अननसंज्ञांतरंविधीयते ६

शसादयोनेदुरतिशेषः ७ ८ सुपणः भुजगोत्तमाश्च ९ १० ११ यत्स्वभावतोव्यक्तव्यक्तमेवतद्गुरनुकंपया विभूषणायुधैर्व्यक्तं भाति हारिस्तादृशं वपुरधारयत् यद्गुरव्यक्तवद्भाति हारिस्तद्गुरविभूषणायुधैर्व्यक्तमधारयदिति वा । स एव दिव्यगतिरनभिभूतज्ञानो हरिस्तेन विभूषणायुधविशिष्टेन रूपेण पित्रोः संपश्यतो सतोर्वा मनोबहुर्बभूवेत्यन्वयः । मूळरूपावताररूपयोरभेदज्ञापनायैवमुच्यते यथान्तरिति

शंखदंदुमयोभेयोमृदंगपणवानकाः ॥ चित्रवादित्रतूर्याणां निर्धोषस्तुमुलोभवत् ७ प्रीताश्चाप्सरसो नृत्यनगंधर्वपतयोजगुः ॥ तुष्टुर्धुनयो देवामनयः पितरोऽग्नयः ८ सिद्धविद्याधरगणाभक्तिपुरुषकिन्नराः ॥ चारणायक्षरक्षांसि सुपर्णभुजगोत्तमाः ९ गायंतोऽभिप्रशंसंतो नृत्यंतो विबुधानराः ॥ अदित्या आश्रमपदं कुसुमैः समवाकिरन् १० दृष्ट्वादिति स्तं निजगर्भसंभवं परंपुमांसं मुदमाप विस्मिता ॥ गृहीतदेहं निजयोगमायया प्रजापतिश्चाह जयेति विस्मितः ११ यत्तद्गुरोर्भाति विभूषणायुधैर्व्यक्तवद्वात्तमधारयद्द्वरिः ॥ बभूव ते नैव सवामनो बहुः संपश्यतो दिव्यगतिर्यथानटः १२ तंबटुं वामनं दृष्ट्वा भोदमानामहर्षयः कर्माणि कारयामासुः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् १३ तस्योपनीयमानस्य सावित्रीं सविता ब्रवीत् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मसूत्रमेखलाकश्यपो ददौ १४ ददौ कृष्णाजिनं भूमिदंडं सोमो वनस्पतिः ॥ कौपीनाच्छादनं माता द्यौश्छत्रं जगतः पतेः १५ कर्मण्डलुं देवगर्भः कुशान्सप्तार्थो ददुः ॥ अक्षमालां महाराज सरस्वत्यक्षयात्मनः १६ तस्मादित्युपनीताय यक्षराट्पात्रिकामदात् ॥ भिक्षां भगवती साक्षादुमादादं बिकासती १७ स ब्रह्मवर्चसे नैव सभां मभावि तो बहुः ॥ ब्रह्मार्पणं संजुष्टमन्वरोचत मारिषः ॥ समिद्धमादितं वह्निं कृत्वा परिसमूहनम् ॥ परिस्तीर्य समभ्यर्च्य समिद्विरजुहो द्विजः १९ श्रुत्वा श्वमेधैर्यजमानमूर्जितं बलिं भृगूणामुपकल्पितैस्ततः ॥ जगाम तत्राखिलसारसंभृतो भारेण गांसन्नमयन्पदेपदे २० तं नर्मदायास्तट उत्तरे बलेर्यज्ञां त्विजस्ते भृगुवत्संज्ञिके ॥ प्रवर्तयंतो भृगवः कृतून् भव्यचक्षुः तारागुदितं यथारविम् २१ तत्र त्विजो यजमानः सदस्याहृतत्विषो वामनतेजसा नृप ॥ सूर्यः क्रिमायात्ययवा विभावसुः सनत्कुमारोऽत्र दिदृक्षया क्रतोः २२ इत्थं स शिष्येषु भृगुष्वनेकधा वितर्क्यमाणो भगवान्सवामनः ॥ सदं दल्लं संजलं कर्मण्डलुं विवेश त्रिभिर्ब्रह्मयमेव वाटम् २३ मौज्यामस्रलावीतमुपवीताजिनोत्तरम् । जटिलं वामनं विप्रं मायामाणवकं हरिम् २४ प्रविष्टं वीक्ष्य भृगवः शशिष्यास्ते सहाग्निभिः ॥ प्रत्यगृह्णन्समुत्थाय संक्षिप्तास्तस्य तेजसा २५ यजमानः प्रमुदितो दर्शनीयं मनोरमम् ॥ रूपानुरूपावयवंतस्माज्जाननमाहरत् २६ स्वागतं नाभिनं द्याय पादौ भगवतो बलिः ॥ अवनिज्यार्चयामास मुक्तसंगं मनोरमम् २७ तत्पादशौचं कलिकल्मषापहं सधर्मविन्मूर्ध्नि दधात्सुमंगलम् ॥ यद्देवदेवो गिरिशश्चंद्रमौलिर्दधारमूर्धापरयाचमत्तया २८ बलिं रुवाच ॥ स्वागतं तेन मरुतुभ्यं ब्रह्मर्त्तिकरवामते ॥ ब्रह्मर्षीणां तपःसाक्षान्मन्थेत्वार्यवपुर्धरम् २९

तदभिप्रायेण १२ १३ १४ १५ १६ पात्रिकां भिक्षापात्रं उमा उमेति सस्य विशेषव्यावृत्त्यर्थं अत्रिकेति १७ सर्वां माप्यात्परोचत सभां रोचयदिति वा मारिषः पूजयः १८ १९ भृगूणामुपकल्पितैः अश्वमेधैः यजमानं यष्टारं बलिं श्रुत्वा तत्र जगाम अखिलसारैर्गुणैः संभृतः पूर्णः भारेण गारिम्णा २० भृगुवत्संति सज्ञायस्य सतथा तस्मिन् २१ २२ दालं २३ आवीतं परिवृतं २४ २५ २६ २७ २८ २९

३० तनुभिः रेणुभिः कोयलैर्वा ३१ प्रतीच्छद्वाहाण ३२ ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० टी० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनेनाध्यायद्वयेन बलेर्भक्तिविशेषदर्शयति इतीति इति शब्देन हरेर्माहात्म्यसूच
कैवाक्यमुक्तमितिसूचयति १ जनदेवनृप सांपरायेपितामहः प्रमाणम् २ सर्वेस्तुतिप्रसन्ना एवाभीष्टकुर्वतीत्यतस्तत्सिद्धिप्रकारं वचनं वक्ति नहीति यः पुमानिति प्रत्येकमभिसंबद्धयते प्रत्याख्यातानास्ती
तिवक्ता अदाता ३ तीर्थे पात्रे अर्थिना धनं पुद्गलार्थं यमानेन पराङ्मुखा अमनस्विन इत्येतद्विशेषणद्वयं यथायोग्यं संबधितव्यं अमनस्विनोहीनमनस्काय च स्मात् उद्गातिरुक्कृतयाद्योतेत उदुपश्रंभः ४
५ कृच्छ्रेण तिवो हवचनं कृतः कृतिनस्तान् अयतेयत्तेन पराक्रमेणेत्यर्थ इति वा । क्ष्मायाः भूमेः उद्धारे उद्धरणकाले कृच्छ्रेणागते प्राप्ते सति भूरितस्य वीर्यपराक्रममनुस्मरन् अपि आत्मानं जयितवानीमेवात्मज

अद्यनपितरस्तृप्ता अद्यनः पावितंकुलम् ॥ अद्यास्विष्टः क्रतुरयं द्रवानागतो गृहान् ३० अद्याग्रयोमे सुहृता यथाविधि द्विजात्मजवच्चरणान्वेजनेः ॥ ह
तां ह सोवाभिरियं च भूमिरद्वा पुनीता तनुभिः पदैस्तव ३१ यद्यद्वो वां च्छसितत्प्रतीच्छमे त्वामर्थिनं विप्रसुतानुतर्कये ॥ गां कांचनं गुणवद्वाथ धाममृष्टं तथा नृपु
तवाविप्रकन्याम् ३२ ग्रामान्समृद्धांस्तुरगान् गजान् वार्यास्तथा हतमसंप्रतीच्छ ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ इति वैरोचनेर्वाक्यं धर्मयुक्तं समूतम् ॥ निशम्य भगवन्प्रीतः प्रतिनंदे दमव्रवीत् १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वचस्तवैतज्जनदेव समूतं कु
लोचितं धर्मयुतं यशस्करम् ॥ यस्य प्रमाणं भृगवः सांपरायेपितामहः कुलवृद्धः प्रशांतः २ न ह्येतस्मिन्कुलकश्चिन्निःसत्त्वः कृषणः पुमान् ॥ प्रत्याख्याता प्र
तिश्रुत्यथोवाऽदाता द्विजातये ३ न संति तीर्थयुधि वार्थिना र्थिताः पराङ्मुखा ये त्वमनस्विनो नृप ॥ युष्मत्कुले यद्यशसामलेन प्रह्लाद उद्गाति यथोदुपः स्वे ४ य
तो जातो हि रण्यक्षश्चरेन्नैक इमां महीम् ॥ प्रतिवीरं दिग्विजयेना विदत्तगदायुगः ५ यं विनिर्जित्य कृच्छ्रेण विष्णुः क्ष्मोद्धार आगते ॥ नात्मानं जयितं मे नेतद्वीर्यं
मृष्ये नुस्मरन् ६ निशम्य तद्वधं भ्राता हि रण्यकशिपुः पुरा ॥ हंतुं भ्रातृहणं कुद्वोजगामनिलयं हरेः ७ तमायां तं समालोक्य शूलपाणिं कृतांतवत् ॥ चित
यामास कालज्ञो विष्णुर्मायाविनां वरः ८ यतो यतो हंतत्रासौ मृत्युः प्राणभृतामिव ॥ अतो ह मस्य हृदयं प्रवेक्ष्यामि परागृह्यः ९ एवं स निश्चिथरिपोः शरीरं
मायावतो निर्विषेशो रेंद्रं ॥ श्वासानिलां तां हंतसूक्ष्मदेहस्तद्वात्राणध्रेण विविग्नचेताः १० स तन्नि केतं परिमृश्य शून्यमपश्यमानः कुपितो न नाद ॥ क्ष्मां व्यादि
शः खं विवरां समुद्रान्विष्णुं विचिन्वन्न ददर्श वीरः ११ अपश्यन्निति होवाच मयान्विष्टमिदं जगत् ॥ भ्रातृहामेगतो नूनं यतो नावर्तते पुमान् १२ वैरानुबंध एतावा
नामृत्योरिह देहिनाम् ॥ अज्ञानप्रभवो मन्युरहं मानोपबृंहितः १३ पिता प्रह्लादपुत्रस्ते तद्विद्वान् द्विजवत्सलः ॥ स्वमायुर्द्विजलिगेभ्यो देवेभ्यो दातुं सयाचितः १४

यं न येने किं नु नित्यजयिनं मेन इत्यर्थः यद्वा क्ष्माया उद्धारे येन सतथासविष्णुना परमपुरुषोर्वा विनिर्जित्य तत्त्वकीयं वीर्यं तद्वर्धनं तमनुस्मरन् आत्मानं जयितं जयशीलोपेतं मेन इति ६ ७ मायाविना ज्ञानिनां वरः
मोक्षादिवरदाता ८ परागृह्यः बाह्यदृष्टेः परां चिखानिव्यवृणोदिति श्रुतेः परं दूरं च तीति परागदूरस्थं वस्तु पश्यति इति परागृह्यकस्य दूरस्थवस्तुदर्शिन इत्यर्थ इति वा ९ तद्वात्राणध्रेण तस्य घ्राणद्वारेण
१० निकेतं जगतामिति शेषः तस्य हरेर्वैकुण्ठं परिमृश्येति वा ११ यतो गतस्ततः १२ क्रोधहेतुको वैरानुबंध इत्याह अज्ञानेति १३ प्रह्लादस्य पुत्रः सतवपिता विरोचनः तान् द्विजं रूपिणे देवान् वि
द्वान् द्विजानां लिङ्गं वेणोपेपाति तथा तेभ्यो देवेभ्यः स्वमायुरदादित्यन्वयः १४

किंच यद्वात्स्यैरनुष्ठितं तन्ममाश्रममिति यकटनायमवानप्याचरतीत्याह भवानिति आचरितानुष्ठाना अन्यैराजादिभिः १५ तस्मात्स्वपुण्यवताकुलेजातो धर्मकृत्तस्मात् पदान्तीति बहुवचनोक्त्यामी
तिर्माभूदित्याह त्रीणीति तर्षाचमहत्वेन भयशंकातदवस्थेति तत्राह समितानीति १६ इतोपि महत्तरकामवदस्वदास्यामीतितत्राह नेत वदान्यादानशीलात् । राजर्षातिग्रहाच्चवदोभयोरन्यात्किंने
न्याह नेति यावतामतिग्रहेण स्वप्रयोजनसिद्धयतितावतः प्रतिग्रहात् आदानात् अजीविष्यान्निमाभस्वादिति श्रुतेः विद्वान्प्रतिग्रहदोषदहनपटुज्ञानवान् १७ अवृद्धसंमता कुतोत्राह त्वमिति बुद्धिवै
शेषे बालत्वमप्रयोजकमत्राह बालिशेति जडमतिः स्वप्रयोजनं ज्ञातुं न शक्यत इत्यर्थः १८ कथमेतदवगतमत्राह मां वचोभिरिति अनुद्धिमान् दाशुषं दानशीलं बुद्धिमानिति व्यतिरेको वा १९ कुतो
मामपहससीतितत्राह नपुमानिति २० यदुक्तं वृचकरीं भूमिप्रतिगृहाणेति तदजितेन्द्रियं प्रतिव्यर्थमिति त्यागयेनाह श्रीभगवानिति अजितेन्द्रियमलंबुद्धिरहितं पुरुषमिति शेषः २१ एतदेवोपपादय

भवानाचरिता धर्मानां स्थितान् गृहमेधिभिः ॥ ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकीर्तिभिः १५ तस्मात्स्वतो महीमीषद्वेणुहं वरदर्षभ ॥ पदानि त्रीणि दैत्येन्द्र
समितानि पदामम १६ नान्यं ते कामये राजन्वदान्या जगदीश्वरात् ॥ नैनः प्राप्नोति वै विद्वान्यावदर्थं प्रतिग्रहात् १७ बलिस्वाच ॥ अहो ब्राह्मणदाया
दवाचस्तेऽवृद्धसंमताः ॥ त्वं बालो बालिशमतिः स्वार्थं प्रत्यबुधो यथा १८ मां वचोभिः समाराध्य लोकानामेकमीश्वरम् ॥ पदत्रयं वृणीते यो बुद्धिमानिव ददा
शुषम् १९ नपुमान् मामनुब्रूय भूयो याचितुमर्हति ॥ तस्माद्वृत्तिकरीं भूमिबटोकामं प्रतीच्छमे २० श्रीभगवानुवाच ॥ यावंतो विषयाः प्रेष्टास्त्रिलोक्या
मजितेन्द्रियम् ॥ न शक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप २१ त्रिभिः क्रमैरसंतुष्टो द्वीपेनापि न पूर्यते ॥ नववर्षसमेतेन सप्तद्वीपधरेच्छया २२ सप्तद्वीपाधिपतयो नृपा वै
न्यगदादयः ॥ अर्थैः कामैर्गतानां तं वृष्णाया इति नः श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो वर्तते सुखम् ॥ नासंतुष्टस्त्रिभिर्लोकैर्जितात्मोपसादितैः २४ पुंसो यं
संसृते हेतुसंतोषोर्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः २५ यदृच्छालाभतुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्धते ॥ तत्प्रशाम्य स संतोषादंभसेवाशुशुक्ल
णिः २६ तस्मात्त्रीणि पदान्येव वृणे त्वद्वरदर्षभात् ॥ एतावतैव सिद्धो हं विंशत्यावत्प्रयोजनम् २७ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तः सहस्रब्राह्मणोऽस्मिन् प्रतिगृह्यता
म् ॥ वामनायमर्हो दातुं जग्राह जलभाजनम् २८ विष्णवेक्ष्मां प्रदास्यंतं मुशनाजसुरेश्वरम् ॥ जानंश्चिकीर्षितं विष्णोः शिष्यं प्राह विदां वरः २९ उशना उ
वाच ॥ एष वै रोचने साक्षाद्भगवान्विष्णुरव्ययः ॥ कथ्यपाददितेर्जातो देवानां कार्यसाधकः ३० प्रतिश्रुतं त्वयैतस्मै यद्वर्धनं मनोजानता ॥ न साधु मन्ये दैत्या
नां महानुपगतो नयः ३१

ति त्रिभिरिति ननदी द्वीपोत्रकथ्यत इत्याह

नवेति कुतोत्राह सप्तेति २२ नैतावतापि पूर्तिरित्याह सप्तेति अंतमवसानम् अर्थैः कामैः अर्थसंपादितकामैर्वा २३ संतोषशब्दाभिप्रायं वदन्लंबुद्धिरेव सुखाधनमित्याह यदृच्छतेति व्यतिरेकमा
ह नासंतुष्ट इति उपसादितैरवाप्तैः सुखं न वर्तत इति पूर्वेष्वान्वयः २४ इतोपि संतोष एवापाद्यः सुखहेतुत्वादन्यस्यानर्थहेतुत्वाच्चेत्याह पुंस इति अर्थकामयोरसंतोषः २५ तेजो बलादिकं तेजो बले
प्रभावे च ज्योतिष्याच्चैरिरेतसि नवनीतेन लेख्ये दाने हरितमदपि चेति तत्तेजः आशुशुक्लानिः अग्निः आशुशुक्लानिरेकमौपजनेनाश्रुती बले इति २६ यतः संतुष्टो हंतस्माद्यावत्प्रयोजनं चिंतं स्वीकुर्वाभितो
षः २७ २८ उशनाविदुषा गुरुणा शिष्यापहि तोपदेशः कर्तव्य इति शिक्षपत्राह । विष्णव इति २९ ३० बंधनाधनं मनोजानता स्वया एतस्मै वामनाय प्रतिज्ञात्ततस्तथा धुन्यन्य इत्यन्वयः कुतो
त्राह दैत्यानामिति अनयोर्दुःखहेतुर्न नीतिः ३१

तदुपपादयति एष इति विश्वकायः ३२ ३३ त्रिपदक्रमणप्रकारं स्पष्टयति क्रमवदिति तार्तायिस्यतीयपदस्य ३४ प्रतिश्रुतमदातुः निष्ठातप्रतिश्रुतदानपर्यंतं नरकदुःखं मन्ये नरकमेवोप
पादयति प्रतिश्रुतस्येति ३५ तस्य त्वदानं कुतो न प्रशंसतीति तत्राह येनेति वृत्तिर्जीवनं विपद्यते नश्यतीति येन तस्मादिति शेषः । समावितस्य च क्लीतं भेगादतिरेच्यत इति स्मृतं वृत्ति
जीवनसाधनं वानं प्रस्थाप्य तत्राशोक्तिश्चित्रमत्राह दानमिति ३६ अर्थाय कोशवृद्धये क्रियादिव्यवहाराय वा ३७ किमन्यच्छ्रुतेः प्रमाणमित्याशंक्य बहूवां वाक्यं प्रमाणमित्याह अत्रापीति बहू
चैः क्रमेवैदमिति किंतु द्वीतमित्यर्थतः प्रतीकयति सत्यमिति आशयित्वे प्रत्येकं अर्थिनं प्रति तत्सत्यं येन तिसवेदनीयमित्यर्थः नेति यदाह अर्थिनं प्रति तदनुत्तं हि गदउभयोर्विरोधमाह ३८ कुतोत्राह
सत्यमिति पुष्पमेव फलं सत्यतत्पुष्पफलं जीवतः प्राणधारकस्यात्मारूपवृक्षस्य सत्यं पुष्पफलं वैवात् पुष्पं च फलं च पुष्पफलमिति वा यथाऽऽशुष्कस्य वृक्षस्य पुष्पफलं स्यात् तथा तत्पुष्पफलं
चादित्यर्थः तदुक्तं पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदतीति आत्मवृक्षेऽजीवति शुक्ललक्षणं मरणे सति तत्सत्यलक्षणं पुष्पफलं न स्यात् आत्मनः आत्मदृष्टस्य अनृतं सर्वस्वादानलक्षणं मूलस्थितिकारणं अथैतन्मूलं वा

एषोत्स्थानमैश्वर्यं श्रियं तेजो यशः श्रुतम् ॥ दास्यत्याच्छिद्यज्ञक्रायमायामाणवकोहरिः ३२ त्रिभिः क्रमैरिमालोकान्विश्वक्रायः क्रमिष्यति ॥ सर्वस्वविष्णु
वेदत्वामूढवर्तिष्यसे कथम् ३३ क्रमतो गां पदैकेन द्वितीयेन दिवा विभो ॥ संचकायेन महता तार्तार्यस्य कुतो गतिः ३४ निष्ठांतं नरकं मन्येत्यप्रदातुः प्रतिश्रुतम् ॥
प्रतिश्रुतस्य यो नीशः प्रतिपादयितुं भवान् ३५ न तद्दानं प्रशंसंति येन दृष्टिर्विपद्यते ॥ दानं यज्ञस्तपः कर्म लोकाद्वृत्तिमतो यतः ३६ धर्माय यशसेऽर्थाय का
माय स्वजनाय च ॥ पंचधा विभजन्वितमिहामुत्र च मोदते ३७ अत्रापि बह्वृचैर्गीतं शृणुष्व आसुरसत्तम ॥ सत्यमोमिति यत्प्रोक्तं येन त्रयाहानृतं हितम् ३८
सत्यं पुष्पफलं विद्यादात्मवृक्षस्य जीवितः ॥ वृक्षे जीवति तत्र स्याद नृतं मूलमात्मनः ३९ तद्यथा वृक्ष उन्मूलः शुष्यत्युद्धर्तते चिरात् ॥ एवं नष्टानृतः सद्य आत्मा
शुष्यन्न संशयः ४० पराग्रिक्तमपूर्णं वा अक्षरं यत्तदोमिति ॥ तद्यत्किंचोमिति वृयान्न सरिष्येतैव पुमान् ४१ भिक्षवे सर्वमोक्तुर्वन्नालं कामेभ्य आत्मने ॥ जयै
तरपूर्णमभ्यात्मं यच्च नेत्यनृतं वचः ४२

चायद्वृतस्थितिच ३९ विपक्षेवाधकमाह तद्यथेति तद्यथातथोदाहरिण्यामः उन्मूलःउत्सातसिफःवृक्षःशुष्यति अचिरादुद्धर्त्ततेनश्यति एवंष्टानृतःनष्टमूलः सद्यस्तत्क्षणमेवशुष्येतुशुष्यतिनश्यति तद्यथावृक्षमविर्मूलःशुष्यतिसिद्धर्त्ततएवमेवानृतंवदन्नाविर्मूलस्मात्मानंकरोतिसिद्धर्त्ततिसिद्धर्त्तते तस्मादनृतनवदेदित्व ४० यत्ततोमित्यभ्रमेतदपूर्णसर्वस्वंपराक्परविषयंरिक्तंपृथक्कृतार्थिनंत वंसंबन्धमित्यर्थस्यावकाशकंवदेदित्यर्थःपराग्वाएतद्रिक्तमभ्रपरदेतदोमीतिच फलितमाह तदिति तत्तस्मात्पुनर्याप्यंरिक्तवस्वजीवनातीरिक्तधनंआंदास्यामीतिब्रूयात्त्रवीतिसनरिष्येतवेननश्यतीत्यन्वयः तथारिक्तचोमित्याहानैवास्मैतद्विच्यतइतिरिच्यतेसंपन्नोभवतीत्यर्थः ४१ तात्पर्यादुक्तंवाधकांतरेणद्रष्टयति भिक्षवइति भिक्षवेयाचमानायसर्वमंक्षुवनमवस्वदन्कामेभ्योविषयाणां चत्स्वादात्मनेनालं आत्मनोभोग्याभावेनपर्याप्तेनभवतिनष्टोभवतीत्यर्थःअथतस्मात्पुनृतुंयद्वच्चएतद्रम्यात्मंआत्मानंप्रतिपूर्णसर्वस्वादानेस्वजीवनंसंपन्नंभवतीत्यर्थः अतिथिप्रतिसर्वनदास्यामीतिब्रूयात्तर्हिआत्मानंपूर्णसर्वं स्वजीवनंसमृद्धंभवतीतिपूर्वेषां संबंधःपूर्णसंपन्नम् ४२

किंच भेत्स्यतिथिप्रतिज्ञायादितियोगाविभागःकर्तव्यः तच्चाह अतिथिप्रतिकंचननदास्यामीतिब्रूयात्तर्हि स दुष्कीर्तिश्चसन्मृतो जीवन्मृतश्च भवति एतदुक्तं भवति याचकाय सर्वस्वदाने स्वजीविनाशः किंचिदप्यदाने च अहह विरोधेन दुष्कीर्त्या जीवन्मृतत्वं स्यात्तस्माच्च विहितं कर्तव्यमिति सत्यत्सर्वमोक्षार्थं द्रिचयादात्मानं सकामेभ्यो नालं स्यादथैतत्पूर्णमभ्यात्मयत्वेति ब्रूयात्पापिकास्य कीर्तिर्जायेत सैनतत्रैव ह्यन्यात्संस्मात्कालवदद्यात्कालेन दद्यात्तस्य नुते भिक्षुनी करोति तयोर्मिथुनात्मजायते भूयान्भक्तिर्यो वैतावाचं वेदेति । आत्मानं रं च्यात् शून्यं कुपति ननु प्रतिश्रुताप्रदाने महान्दोषः स्यादित्याशङ्क्येन स्यादित्याह स्त्रीष्वितिनर्मेन र्मणिर्हि सायां त्रैवर्णिकविषयायां न स्त्रीपुत्रजन्मविवाहकाले प्राणात्यये सर्वधनापहार इत्यादिसिद्धमेतत् ४३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० कृ० टी० अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ यत्किं विधानार्थं त्रिविक्रमावतारमाहात्म्यं वक्ष्यस्मिन्नध्याये तन्मादौ बलेः सत्यसंघनिश्चयमाह बलिरिति १ यो दानादिधर्मार्थादिकं स्वजीवनसाधनं न बाधेत न नश्यति सोऽयं गृहस्थानां धर्मः इति यदुक्तं तत्सत्यं अबाधितमित्यन्वयः २ तथैवानुष्ठेयो धर्म इति नेत्याह स इति यो ददामीति प्रतिज्ञाया स्थितः सोऽहं प्रत्याचक्षेन दास्यामीति निषेधं करोमीति कुतः प्राह्यदि-कितवो धूर्तः ३ ४ ५ ननु वित्तलोभाभा

सर्वेनेत्यर्थिनं ब्रूयात्स दुष्कीर्तिश्च सन्मृतः ॥ स्त्रीषु नर्मे विवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसंकटे ॥ गोब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतस्याज्जुगुप्सितम् ४३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ धृ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बलिर्येन गृहपातिः कुलाचार्येण भाषितः ॥ तूष्णीं भूत्वा क्षणं राजन्नुवाचा वहितो गुरुम् १ बलिरुवाच ॥ सत्यं भगवता प्रोक्तं धर्मोऽयं गृहमेधिनां ॥ अर्थकामं यशो वृत्तं योनबाधेत कर्हि चित् २ सचाहं वित्तलोभेन प्रत्याचक्षे कथं द्विजम् ॥ प्रतिश्रुत्य ददामीति प्राह्लादिकितवो यथा ३ न ह्यसत्यात्परो धर्म इति होवाच भूरियम् ॥ सर्वं वोढुमलं मन्येऋतेऽलं कप रं नरम् ४ नाहं बिभेमि निरया ब्राधर्म्यादसुखार्णवात् ॥ न स्थानच्यवनान्मृत्योर्धथा विप्रप्रलोभनात् ५ यद्यद्वास्यतिलोके स्मिन्संपरेतो धरादिकम् ॥ तस्यात्यागे निमित्तं किं विप्रस्तुष्येत तेन चेत् ६ श्रेयः कुर्वीति भूतानां साधवो दुस्त्यजा सुभिः ॥ दध्यद्वा शिवि प्रभृतयः को विकल्पो धरादिषु ७ यैरियं भुज्यते ब्रह्म नृदैर्त्ये द्वैरेन वर्तिभिः ॥ तेषां कालो ग्रामी लोका न्नयशो धिमतं भुवि ८ सुलभायुधिविप्रैर्धनवृत्तास्तु नुत्यजः ॥ न तथा तीर्थयायाते श्रद्धया धनन्यजः ९

वे स्वजीवनहानिः स्यादित्याशङ्क्य दानेन विमालं बुद्धिरेव प्रयोजिकानान्येत्याशयेनाह तस्येति यत्प्रति श्रुतं तेन वित्तेन विप्रो यदितुष्येत तर्हि तस्य वित्तस्यात्यागे भदाने निमित्तं कारणं किं न किमपि ६ स्वजीवनं कारणं चेत्नेत्याह श्रेय इति केते साधव इति तत्राह दध्यदिति दध्यद्वार्थेणो देवेभ्यः स्वदेहं शिबिः कपोताय ततः प्रकृतोक्तित्राह को विकल्प इति दित्सि तेषु धरादिषु विकल्पः दास्यामि नेवेति संशयः कः न कोपीत्यर्थः ७ सति निभवे र्थि निचभाप्ते लोभाददाना नृणां मैहिकामुष्मिकमुत्तमसेत्स्यतीत्याशयेनाह यैरियमिति अनिवर्त्तिभिः पुद्गलेशेषः कालो यमः स्वर्गादिलोकानग्रसीत्तं ब्रह्म ब्रह्म येल्लोकदानशालानां सत्त्वानामिति पुष्कलानि विस्मृति सिद्धलोकान संतीत्यर्थः ८ पात्राभावाद्दानास्मिन्सातिदातारः सुखमा इति तत्राह यथायुधियुद्धानि वृत्तास्तु नुत्यजः शरीरत्यागिनः सुलभास्तथा तीर्थयात्रेभाप्ते श्रद्धया धनन्यजः धनदाताराने सुलभा इत्यन्वयः तीर्थयात्रायाध्याये शास्त्रे धनं भक्तिपावने पात्रोपायावतारेषु स्त्रीपुष्पे योनियज्यो रिति यादवः पराचि स्त्रीष्वनृजुरतर्द्रापज्वा नो यज्ज्यधेः स्पर्धमाना इति ९

ननु सर्वस्वदाने स्वजीवनहानिलक्षणद्वेषः स्यादित्युक्तं तत्राह मनस्विन इति अर्थकामापयाचमानापकामित्यर्थदानेनोपनयोद्धं प्रतिस्थापनं यत्तेन दुर्गतिर्द्विद्रव्यलक्षणनाशो भवतीति यत्तत्कारुणिक
स्य मनस्विन उदारस्य शोभनमिहामुनसुससाधनं स्यात् भवादृशां ब्रह्मविदां सर्वस्वदानात्क्षेपः सुसहेतुरिति किंपुनः किमु वक्तव्यं फलितमाह तत इति १० अप्यंबदुरपियः कथननभवतीति दर्शयन् स्वस्थह
रिविषयज्ञानं सूचयन्नाह यजंतीति क्रतुभिः संकल्पैः सप्ततनुसंज्ञैर्वा ११ ब्रह्मतनुं ब्राह्मणं बटु १२ जिहासति त्यक्तुमिच्छति मामा एनांगां १३ अश्रद्धितं अश्रद्धयोपेतमहितः प्रेरितः सत्यसंधसत्प्रतिज्ञं १४
१५ १६ जालकैः कुडमलैः कृतामालास्या अस्तीति जालकमालिनी जालककोरकं कलिका कुहमलमुकुलानित्युपनीति हलायुधः अपाभृतपूर्णजलं अनेजनीमल्लालनमिच्छती १७ १८ आर्यज्ञानि

मनस्विनः कारुणिकस्य शोभनं यदर्थकामोपनयेन दुर्गतिः ॥ कुतः पुनर्ब्रह्मविदां भवादृशां ततो बटोरस्य ददामि वांछितम् १० यजंति यज्ञक्रतुभिर्यमादृता
भवंत आम्नायविधानकोविदाः ॥ स एष विष्णुर्वरदोस्तु वापरोदास्याम्य मुभैक्षितिमीप्सितां मुने ११ यद्यप्यसावधर्मेण मां बघ्नीयादनागसम् ॥ तथाप्ये
न न हिंसासिष्येलीनं ब्रह्मतनुं रिपुम् १२ एष वा उत्तमश्लोको न जिहासति यद्यशः ॥ हत्वामैनां हरेद्युद्धेशयीत निहतो मया १३ ॥ श्रीयुक्तावाच ॥ एवमश्राद्धे
तं शिष्यमनादेशकरं गुरुः ॥ शशापै देवप्रहितः सत्यसंधं मनस्विनम् १४ दृढं पंडितमान्यज्ञस्तब्धोऽस्य स्मदुपेक्षया ॥ मच्छासनातिगोयस्त्वमचिराद्भश्यसे
श्रियः १५ एवं शप्तः स्वगुरुणा सत्यान्नचलितो महान् ॥ वामनाय ददावेतामर्चित्वोदकपूर्वकम् १६ विंध्यावलिस्तदागत्य पत्नी जालकमालिनी ॥ आनि
न्येकलशंहैममवने जन्यपांशुतम् १७ यजमानः स्वयंतस्य श्रीमत्पादयुगं मुदा ॥ अवनित्यावहन्मूर्ध्नि तदपोविश्वपावनीः १८ तदा सुरेंद्रादिविदेवतागणा
गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणाः ॥ तत्कर्मसर्वेभिर्गुणंत आर्यं प्रसूनवर्षैर्वष्टुमुदान्विताः १९ नेदुर्मुहुर्दुर्भयः सहस्रशो गंधर्वकिंपुरुषकिन्नराजगुः ॥ मनस्विना
नेन कृतं सुदुष्करं विद्वानदाद्याद्रिपवे जगत्रयम् २० तद्दामनं रूपमवर्धता द्रुतं हरेरनंतस्य गुणत्रयात्मकम् ॥ भूः खं दिशोऽर्धौ विवराः पयोधयस्तिर्यङ्मृदेवाः ऋष
यो यदा सन् २१ काये बलिस्तस्य महाविमूतेः सहर्त्विगाचार्यसदस्य एतत् ॥ ददर्श विश्वं त्रिगुणं गुणात्मके भूतेंद्रियार्थाशयजीवयुक्तम् २२ रसामचष्टां त्रि
तले यपादयोर्महीमहीध्रान् पुरुषस्य जंघयोः ॥ पतन्निणोजानुनिविश्वमूर्तेरूर्वोर्गणं मरुतामिंद्रसेनः २३ संध्यां विभोर्वाससिगुह्येक्षत् प्रजापतीन् जघने स्वा
त्ममुख्यम् ॥ नाभ्यां नभःकुक्षिषु सप्तसिंघूनु रुरुक्रमस्योरसिः क्रक्षमालाम् २४ हृद्यं गधर्मं स्तनयोर्धुरारं क्रतंच सत्यंच मनस्यर्धेदुम् ॥ श्रियंच वसस्य रविंदह
स्तां कंठे च सामानि समस्तरेफान् २५ इंद्रप्रधानानमरान् भुजेषु तत्कर्णयोः कुकुभोऽर्धौ श्रमूर्ध्नि ॥ केशेषु मेघाच्छ्रुत्वननासिकायामक्ष्णोश्च स्मर्यैव दने च वह्निम् २६

नंत्युर्द्वय १९ विद्वान्दानफलं शत्रुरिति वा स्वजातिरिपवे वा मनाय जगच्चयमदादित्यत्तस्मादनेन मनस्विना शत्रिना सुदुष्करं कृतमित्युक्ता जगुः २० भूत्वादयोऽस्मिन् रूपे आसन्तावकाशं स्थिताः त
द्दामनमनुनं रूपमवर्धतेत्यन्वयः गुणत्रयस्यात्मा कृतिर्यै न तत्तथा तत् आत्मा जीवे कृतौ देहे स्वभावे परमात्मनि यत्क्षेत्रं तौ वाते व्यासुः सूकरपूयकाविति यादवाः २१ अर्धाः शब्दादयः आशयो मनो बुद्धि
र्वा २२ महीध्रान् पर्वतान् इंद्रसेनो बलिः २३ स्वात्ममुख्यं भृत्येषु मुख्यं क्रक्षमालानक्षत्रपंक्तिम् २४ समस्तरेफान् सर्वशठान् २५ २६

रसेरसनायां मन्दुक्रोधाभिमानिनं देवं २७ रेतस उद्धृतं २८ २९ ३० वैद्याधरो विद्याधरसंबन्धी ३१ ३२ किपत्पर्यतमवर्धते नितराह भित्तिमिति ३३ ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे वि० टी०
एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ सर्वस्वापहरणेपि भगवद्रक्तस्याण्वपि मनोदुःखं न स्यादिति दर्शयितुमुत्तराध्यायारम्भः तत्रादौ ब्रह्मणोतिथेरामनेपादाचर्चनादिगार्हस्थ्यधर्मवर्धनप्रकारं वक्ति सतमिति
हतास्वधाऽन्नसत्पनामोद्युतिर्यस्य स तथा न खेदुर्भिर्हरेरिति शेषः आवृतः परिवारैरिति शेषः अभ्यगात्पाददेशमिति शेषः १ २ यस्य हरेः स्मरणानुभावः निरंतरोपास्ति प्रभावस्तस्मात् । अनुभावः प्रभावे स्यात्

वाण्यां च छंदांसि रसेजलेशं भुवोर्निपेधं च विधिं च पक्षमसु ॥ अहश्चरात्रिचपरस्य पुंसो मन्युं ललाटे श्रवणलोमम् २७ स्पर्शे च कामं नृपरेतसोऽभः पृष्ठे त्वधर्मं
क्रमणेषु यज्ञम् ॥ छाया सुमृत्युं हसिते च मायां तनू रुहेष्वैष धिवीरुधश्च २८ नदाश्च नाडीषु शिलानखेषु बुद्ध्या वज्रं देवगणानृषींश्च ॥ प्राणेषु गात्रे स्थिरजंगमा
निष्कर्षार्धमात्रेण विवृद्धमूर्तेः २९ सर्वात्मनीदं भुवनं निरीक्ष्य सर्वेऽसुराः कश्मलमापुरंग ॥ सुदर्शनं चक्रमसह्यते जोधनुश्च शार्ङ्गं स्तनयितुं योषम् ३० पर्ज
न्यघोषोजलजः पांचजन्यकौमोदकी विष्णुगदा तरस्विनी ॥ वैद्याधरोऽसिः शतचंद्रयुक्तस्तूणोत्तमावक्षयसायकौ च ३१ मुनंदमुख्या उपतस्थुरीशं स्वपार्ध
दमुख्याः सहलोकपालाः ॥ स्फुरत्किरीटांगदपीनकुण्डलश्रीवत्सरलोत्तममेखलांबरैः ३२ मधुव्रतस्रग्वनमालयावृतो रराज राजन् भगवानुरुक्रमः ॥ क्षि
तिपदैकेन बलेर्विचक्रमेन भः शरीरेण दिशश्च बाहुभिः ३३ पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिविष्टपं नैव तृतीयस्य तदीयमण्वपि ॥ उरुक्रमस्यांघ्रिरुपर्यधो दिवो महर्जना
भ्यां तपसः परंगतः ३४ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ श्रोशुक उवाच ॥ सतंसमीक्ष्याब्जमवोनखेंदुभिर्हतस्त्वधामद्युतिरावृतो
भ्यगात् ॥ मरीचिमिश्राऋषयो बृहद्वृताः सनंदनाद्या नरदेवयोगिनः वेदोपवेदानियमायमान्वितास्तर्केतिहासांगपुराणसंहिताः ॥ ये वापरे योगसमीरदीपि
तज्ञानाग्निनारं धितकर्मकल्मषाः २ वंदीरे यत्स्मरणानुभावतः स्वायं भुवं धामगता अकर्मकम् ॥ अथां प्रये प्रोन्नमिताय विष्णोरुपाहरत्पद्मभवो हणादिकम् ३
समर्च्य भक्त्या भ्यगृणाच्छुचिश्चायन्नाभिर्पंकेरुहसंभवः स्वयम् ४ धातुः कर्म हलुजलंतदुरुक्रमस्य पादावने जनपवित्रतयानरेन्द्र ॥ स्वधुं न्यभून्नभिसिपात
तीनिमार्ष्टिलोकत्रयं भगवतो विशदेवकीर्तिः ५ ब्रह्मादयो लोकनाथाः स्वनाथाय समाहृताः ॥ सानुगा बलिमाजहुरसंक्षिप्तात्मभूतये ६ तोयैः समर्हणैः
स्रग्मिर्दिव्यगंधानुलेपनैः ॥ धूपैर्दीपैः सुरभिर्भिलां जाक्षतफलांकुरैः ७ स्तवनैर्जयशब्दैश्च कीर्तिभिर्नियमांकितैः ॥ वृतवादित्रगीतैश्च शंसदुं दुभिनिः
स्वनैः ८ जांबवानृक्षराजस्तु मेरीशब्देर्मनोजवः ॥ विजयं दिक्षु सर्वासु महोत्सवमवोषयत् ९ महीं सर्वां हृतां दृष्ट्वा त्रिपदव्याजयाच्चया ॥ ऊचुः स्वभर्तुर
सुरादीक्षितस्यात्यमर्षिताः १० नवाजयं ब्रह्मबंधुर्विष्णुर्मायाविनांबरः ॥ द्विज रूपप्रतिच्छन्नो देवकार्यं चिकीर्षति ११

त्रिश्येभावसूचक इति पादवः ।

स्वायं भुवं स्वयं भुवो ब्रह्मणो विचमार्णधाम गृहं सत्यलोकं गताः मरीचिमिधानास्तस्य अकर्मणा ज्ञानेनाप्राप्यं यत्तत्पदं वंदिर इत्यन्वयः ३ यस्य हरेस्तस्य विष्णोस्तत्कर्म हलुजलंतदुरुक्रमस्य पादावने जनपवित्रतयानरेन्द्र ४ धातुः कर्म हलुजलंतदुरुक्रमस्य पादावने जनपवित्रतयानरेन्द्र ५ ब्रह्मादयो लोकनाथाः स्वनाथाय समाहृताः ॥ सानुगा बलिमाजहुरसंक्षिप्तात्मभूतये ६ तोयैः समर्हणैः
निमार्ष्टि शुद्धं करोति ४ ५ असंक्षिप्तासंकोचराहिता अपरिमितात्मभूतिः स्वरूपश्रीर्न सतथा तस्मै भूतिः श्रीर्जन्मममन इति च ६ ७ ८ ९ १० अयं ब्रह्मबंधुर्नवैकस्विद्विष्णुः ११

बलिः स्वात्मनोलीकं ककारांतरेण परिहर्तुमाह एवमिति १ प्रलंभनं वचकफलम् । विप्रलंभनं कथनं भवेदिति तत्राह पदमिति २ स्वात्मनोऽलीकक्षणसामग्रीमाह बिभेमौति ३ अभिजातमत्वं दर्शयति पुंसां मिति ४ पारोक्ष्यं साक्षात्कारमंतरेण तस्य मदस्य भ्रंशं यायेत तत्तथा ५ ततो वैरातुबंधेन वैरयुनस्तेन ६ ७ ननु कुतो व्यथाद्यभाव इत्याशङ्क्य श्रुतप्रह्लादमाहात्म्यानुस्मरणादित्याशयेनाह पितामह इति साधुरिति वादः साधुवादः स्तुतिलक्षणः विचित्रवैशसंनानाहंसनं त्वमेव परमोपस्यसत्तथा ८ श्रीप्रह्लादः कपाचर्यया भतिप्रियदेहादिकमुत्सृज्य श्रीहरीचरणौ कशरणमापेतितत्राह किमिति योयेनात्मना देहेन मुदजहाति तद्वियोगलक्षणमरणेनेति शेषः तस्य पुंसः तेन देहेन किं किमपि प्रयोजनमित्यर्थः किं कथहरैः पितृघनस्वीकारयोग्यैरेमिरायुषोव्ययोनाश इति यत्तस्मादुर्जनसगाद्भीतः स्वपक्षोऽसुरजनः तस्य नाशकस्य

श्रीशुक उवाच ॥ एवं विप्रकृतो राजन् बलिर्भगवतासुरः ॥ भिद्यमानोऽप्यभिजात्मा प्रत्याहाविल्लवं वचः ३ बलि उवाच ॥ यद्युत्तमश्लोकभवान्ममेरितं चोव्यलीकं सुरर्षभमन्यसे ॥ करोम्यृतं तन्न भवेत्प्रलंभनं पदं तृतीयं कुरुशीर्ष्णिमे निजम् २ बिभेमिनाहं निरयात्पदच्युतो न पाशबंधाद्वसनादुरत्ययात् ॥ नैवार्थकृच्छ्राद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादाद्दृशमुद्विजेयथा ३ पुंसां श्लाघ्यतमं मन्ये दंडमर्हत्तमापितम् ॥ यं न मातापिताभ्रातासहृदश्च दिशंति हि ४ त्वं नूनमसुराणां पारोक्ष्यं परमो गुरुः ॥ यो नो नेकमदां धानांतं द्रंशं च भुरादिशः ५ यस्मिन् वैरानुबंधेन रुढेन विबुधेतराः ॥ बहवो लेभिरे सिद्धिं यामिहैकांतयोगिनः ६ तेनाहं निगृहीतोऽस्मि भवताभूरिकर्मणा ॥ बद्धश्च वारुणैः पाशैर्न व्रीडेन च विव्यथे ७ पितामहो मे भवदीयसंमतः प्रह्लाद आविष्कृतसाधुवादः ॥ भवद्विपक्षेण विचित्रवैशसं प्रापितस्त्वत्परमः स्वपित्रा ८ किमात्मनानेन जहाति यो मुदः किं कथहरैः स्वजनाख्यदस्युभिः ॥ किं जायया संसृतिहेतु मृतयामर्त्यस्य गेहैः किमिहायुषोव्ययः ९ इत्थं स निश्चित्य पितामहो महानगाधबो यो भवतः पादपद्मम् ॥ ध्रुवं प्रपेदे ह्यकुतो भयं जनाद्भीतः स्वपक्षक्षपणस्य सत्तमः १० अथाहमप्यात्मरिपो रतवांतिकदैवेन नीतः प्रसभं त्याजितश्रीः ॥ इदं कृतां तांतिकवर्तिजीवितं यथाध्रुवं स्तब्धमतिर्न बुध्यते ११ श्रीशुक उवाच ॥ तस्येत्थं भाषमाणस्य प्रह्लादो भगवत्प्रियः ॥ आजगाम कुरुश्रेष्ठ राकापतिरिवोत्थितः १२ तमिंद्रसेनः स्वपितामहं श्रिया विराजमानं नलिनायतेक्षणम् ॥ प्रांशुं पिशंगां बरमं जनत्विषं प्रलंबवाहुं सुभगं समैक्षत १३ तस्मै बलिर्वारुणपाशयंत्रितः समर्हणं नोपजहार पूर्ववत् ॥ न नाममूर्ध्ना श्रुविलोललोचनः स व्रीडनीचीनमुखो बभूवह १४ स तत्र हासीन मुदीक्ष्य सत्पतिं सुनंदं नंदाद्यनुगैरुपासितम् ॥ उपेत्य भूमौ तस्मात्समहामनाननाममूर्ध्ना पुलकाश्रुविललः १५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ त्वयैव दत्तं पदमैंद्रमूर्जितं हृतं त्वयैवाद्यतयैव शोभनम् ॥ मन्ये महानस्य कृतोऽप्यनुग्रहो विभ्रंशितो यच्छिष्यजात्ममोहनात् १६

१ १० मगाप्ययमेव निश्चय इति भावेनाह अथेति असुरजातिस्त्वात्ममशत्रुभूतस्य । त्वया त्याजितराज्यश्रीः भुभुपुणेयं श्रीबिलादपि त्याज्या अन्यथानर्थयोग एवेति भावेनाह इदमिति यथाश्रियास्तब्धमतिः कृतां तांतिकवर्तिजीवितं न जानातीत्यन्वयः ११ शुकः प्रह्लादस्य भक्त्यतिशयं दर्शयितुं बलेः स्तवनेन भगवद्भक्तिविशेषमाज्ञायागमनमितितदागमनमाह शुक इति १२ प्राशुमुन्नतम् १३ स व्रीडस्तेन नीचीनमर्वाचीनं मुखं यस्य सत्तथा १४ १५ आत्मनो मोहहेतुभूतयाश्रिया विभ्रंशितो विगलित इति यदयं महाननुग्रहोऽस्य कृत इति मन्ये तत्तस्मात्कः पुमानात्मनो गतिं यथावदभिचरेत् न कोऽपि यथात्मनः स्वस्य गतिं स ब्रह्मस्वातंत्र्यलक्षणाभाविष्ठेतथाकः परमात्मनो गतिं स्थितित्वा तंत्र्यलक्षणापदयति श्रीमदांधत्वात्पश्यतीति वा १६

१७ १८ स्वभट्टगवोद्रेककटाक्षीकृत्यमगवतंसमीडे क्रीडार्थमिति वेत्तयेदंमिजगद्वात्मनःक्रीडार्थकृतामिति सांगिरतंकेचित् क्रीडार्थसृष्टिरित्येकदतिश्रुतेः हेईशतत्रापरेकुधियोऽसुरमक्रतयः आत्मनः स्वाम्यकुर्युः वयमस्यस्वामिनइतिजल्पंतिजल्पंकुर्वन्ति तत्रापितुशब्दोमहाविशेषप्रकाशयति तेनतवस्वाम्यस्यनकामपिहानिमापादयंतिइत्याह कर्तुरिति त्वयाऽवरोपितोविचालितोहंकर्त्तवित्विवा दोषेषांति तथा अतएवत्यकलज्जास्तेकुधियोस्यजगतःकर्तुःप्रभोराधिपतेतत्तवकिमावहंति नकिमापिहानिंकुर्वन्तीत्यर्थः समर्थेषितौप्रभुरितिच १९ २० २१ २२ बंधनादिकामासुरजन्मदोषाहरमायस्त्वयाकृतंननुद्वेषादन्यथातववैषम्यनैर्घुण्येस्यातांनतुशुकमित्याशयेनाह यत्पादयोरिति नविक्रमनाःसर्वस्वदानादप्यहीनमनाः २१ यद्यापिब्रह्माभगवदभिप्रायवेत्तितथापीतरेषांतज्ज्ञा पनायस्वामिनायंवाक्ते ब्रह्ममिति ब्रह्मन्प्रजापतेयन्मदःपाद्विचानिमित्तमदः २४ नानायोनिभ्यउत्तमत्वेनमदोद्रेकहेतोरपिपुरुषयोनेर्षहृच्छयामात्तौमदनुगृहीतस्यपुंसोमदोनेवोत्पद्यतइत्याह यदा

ययाहिविद्वानपिमुह्यतेजनस्तत्कोभिचष्टेगतिमात्मनोयथा ॥ तस्मैनमस्तेजगदीश्वरायवैनारायणायासिल्लोकसाक्षिणे १७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ बह्वं वीक्ष्यपतिसाध्वीतत्पत्नीभयविह्वला ॥ प्रांजलिःप्रणतोपेंद्रंभाषेवाहमुखीनृप १८ ॥ विंध्यावलिरुवाच ॥ क्रीडार्थमात्मनइदंमिजगत्कृतंतेस्वाम्यंतु तत्रकुधियोपरईशकुर्युः ॥ कर्तुःप्रभोस्तवकिमस्यतजावहंतित्यकह्विपस्त्वदवरोपितकर्तृवादाः १९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तस्यानुशृण्वतोराजनप्रह्लादस्य कृतांजलेः ॥ हिरण्यगर्भोभगवानुवाचमधुसूदनम् २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतभावनभूतेशदेवदेवजगन्मय ॥ मुचैर्नहृतसर्वस्वंनायमर्हातिनिग्रहम् २१ ॥ कृत्स्नातेऽनेनदत्ताभूर्लोकाःकर्माजिताश्चये ॥ निवेदितंचसर्वस्वमात्माविक्रययाधिया २२ यत्पादयोरशठधीःसलिलंप्रदायदूवंकुरैरपिविधायसतीसप र्याम् ॥ अप्युत्तमांगतिमसौभजतेत्रिलोकींदत्त्वानविक्रवमनाःकथमार्तिमृच्छेत् २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मन्यमनुगृह्णामितद्विक्तंविधुनोम्यहम् ॥ यन्मदःपुरुषस्तब्धोलोकेमांचावमन्यते २४ यदाकदाचिजीवात्मासंसारमिजगत्कर्मभिः ॥ नानायोनिष्वनीशोयंपैरुर्षीगतिमाब्रजेत् २५ जन्मकर्मवयो रूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः ॥ यद्यस्यनभवेत्तंभस्तत्रायंमदनुग्रहः २६ मानस्तंभनिमित्तानांजन्मादीनांसंमततः ॥ सर्वश्रेयःप्रतीपानांहंतमुद्येन्नमत्परः २८ एषदानवदैत्यानामग्रणीःकीर्तिवर्धनः ॥ अजैषीदजयांमायांसीदन्नपिनमुह्यति २८ क्षणाद्विभ्रंशितःस्थानाक्षिसोबद्धश्चशत्रुभिः ॥ ज्ञातिभिश्चपारित्य क्तोयातनामनुयापितः २९ गुरुणामर्तितःशतोजहौसत्यंनसुव्रतः ॥ छलैरुक्तोमयाधर्मोनायंत्यजतिसत्यवाक् ३० एवंमेप्रापितःस्थानंदुःप्रापममरैरपि ॥ सावर्णेतरस्यायंभवितेंद्रोमदाश्रयः ३१

कदाचिदिति अयंजीवात्मानिजकर्मभिर्नानायोनिषुसंस्तरन्कदाचिदैववशात्पौरुषांगतिमाब्रजेत् २५ तत्रपौलपगतौवद्यस्वजीवात्मनोमदवर्चनादौस्तंभस्तंद्रीलक्षणाभवेत्तत्तदनुग्रहःमत्कटाक्षरा तलक्षणइतिज्ञातव्यम् २६ स्वभक्तलक्षणयाह मानस्तंमेति पंचम्यैजन्मादीनामितिषष्ठी २७ एतच्छ्रृणुदशीनायदवीपान्मागोनंगंतव्यःकिंत्वत्रैवेतिभावेनाह एषदानवेति भजया अजे यां नजयोयस्याःसाजयेति २८ पातनातीव्रदेनाम् २९ सत्यस्यागनिमिच्छीणत्वादिकंभोपिसत्यंनत्यक्तवानित्यन्वयः ३० भवतास्मैकिमनुगृह्यतेत्वद्वक्तापेतित्राह एवमिति किं तस्थानमत्राह सावर्णेरिति ३१

तोहंसावत्पथैतमाशयोद्रेकवदेवंविधिशमनुभूयस्वीयतां किं तत्राह सावस्तुतलमिति तत्रान्येषामपि क्लेशानुभवोनास्ति किं पुनरस्येति भावेन वक्ति यत्राधयइति ३२ उपसर्गा उपद्रवाः भवदाह्वानं तरेणैकं
 यंमिष्यामीति शंका माभूदित्याह इंद्रसेनेति ३३ मृतवदेकः कथमभिष्यामीत्यत उक्तं ज्ञातिभिरिति स्वर्गस्थैरर्धचेत्स्यद्वैपालोके शामा मुपद्रविष्यंतीति तत्राह नत्वामिति ३४ राजपंत्यक्तागतस्य तव
 श्मसनेवयंनतिष्ठामइति तिष्ठतां दहंमाह त्वच्छासनोति किं बहुनोक्तेन सर्वतोमद्रासवज्रं तवास्तीत्याह सर्वतइति ३५ न केवलं सन्निधान विशेषाद्रक्ष्यामि किंतु यत्पक्षत एवेत्यत उक्तं तत्रमामिति तत्राप्ययमन
 र्थस्तद्वस्थ एवदानवादीनां संसर्गादिति च शंका माभूदित्याह तत्रदानवेति ३६ सद्यः कुंडल्येकं पदसद्यः कुठः छेदोपस्य सतया भवनं दयतीति विनक्ष्यतीति पाठे निर्मूलो भविष्यतीत्यर्थः ३७ इ० भा० अष्टमस्क
 धेवि० टी० एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ भगवति भक्तिमत्तः पुरुषस्य किमपि दुःसाध्यं नास्तीत्येतत्प्रपंच्यते स्मिन्नध्याये तत्र बलेर्हयांज्ञाकरणवक्तुमाह इत्युक्तवंतमिति भक्तेरुत्कल उद्रेकोपस्य सतथा १ समुद्यतः ऊ

तावत्सुतलमध्यास्तां विश्वकर्मविनिर्भितम् ॥ यत्राधयो व्याधयश्च क्लमस्तं द्रपिराभवः ३२ नोपसर्गानिवसतां संभवंति ममेच्छया ॥ इंद्रसेनमहाराजया
 हि भो भद्रमस्तुते ३३ सुतलं स्वर्गिभिः प्राप्यै ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ नत्वामभिभविष्यंति लोके शः किमुतापरे ३४ त्वच्छासनातिगान्दैत्या न च क्रमे सू
 दयिष्यति ॥ रक्षिष्ये सर्वतो हं त्वां सा नुगं सपरिच्छदम् ३५ सदा सन्निहितं वीरस्तत्रमाद्रक्ष्यते भवान् ॥ तत्र दानवदैत्यानां संगत्ते भावजासुरः ३६ दह्याम
 दनुभावं वै सद्यः कुंठो विनक्ष्यति ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलि विमोक्षणं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तवंतं पुरुषं पुरा
 तनं महानुभावोऽसि लसाधुसंमतः ॥ बद्धांजलिर्बाष्पकलाकुलेक्षणो भक्त्युत्कलोग्रदयागिरा ब्रवीत् १ बलिस्त्वाच ॥ अहो प्रसादोऽस्य कृतः समुद्यतः प्रपन्न
 भक्तार्थविधौ समाहितः ॥ यल्लोकपालैस्तदनुग्रहो मरैरेलब्धपूर्वोपसदेऽसुरेर्पितः २ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा हरिमानम्य ब्रह्माणं समधंततः ॥ विवेश सु
 तलं प्रीतो बलिर्भुक्तः सहासुरैः २ एवमिन्द्राय भगवान् प्रीत्यानीय त्रिविष्टपम् ॥ पूरयित्वा दितेः काममशसत्सकलं जगत् ४ लब्धप्रसादं निर्भुक्तं पौत्रं वंशधरं
 बलिम् ॥ निशाम्य भक्तिप्रवणः प्रह्लाद इदमब्रवीत् ५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ॥ नेमं विरिंचो लभते प्रसादं श्रीर्न शर्वः किमुतापरेते ॥ यन्नोसुराणाम
 सिदुर्गपालो विश्वाभिवंधैरभिवंदितः ६ यत्पादपद्ममकरंदनिषेवणेन ब्रह्मादयः शरणदा भुवतो विभूतीः ॥ कस्माद्वयं कुसृतयः खल योनयस्ते दाक्षिण्यदृ
 ष्टिपदवीं भवतः प्रणीताः ७

अर्धवर्षमानस्यास्य तव प्रसादोऽहो कुतो विस्मय इत्यत उक्तं कृतइति स्वेनेति शेषः इतोपि विस्मय इत्याह प्रपन्नइति समाहितः एकाग्रचित्तोऽन्यत्रानवसरदुःस्थ इत्यर्थः त्वमपि तेष्वेकः किं नस्यादित्यत आत्मा
 नंधिक्करोति यल्लोकेति असुरजातावत्पदसदेऽयमेव लब्धपूर्व इति यथा योग्यमिति ज्ञातव्यं २ ३ ४ लब्धप्रसादश्च निर्भुक्तश्च ५ विश्वाभिवंधैर्ब्रह्मादिभिरभिवंदिताभिः श्रीकांतोसुराणामपिनोदुर्गपालो
 द्वारपाल आसीदिति यदि मं प्रसादं विरिंचादिभिर्न लभ्यते इत्यन्वयः ६ कुसृतयः कुत्सितमागास्तत्र हेतुमाह खलयोनयइति तस्य ते तव कस्माद्वेत्तो दाक्षिण्यदृष्टिपदवीं प्रणीताः भक्तानुक्तं पितृभ्रंतरेणेति शेषः
 यमेवैष वृणुते तेन लभ्यइति श्रुतेः ७

भवत्स्वल्पत्वादाहितमपि लोकविलक्षणमिति भावेनाह चित्रमिति तवचित्रनानाविधमीहितं चेष्टितमहो अहोहिहविस्मयइतिपादवः तत्कथमिति तत्राह विषमिति विषमस्वभावोऽसि मत्प्रियोऽसि कल्प
 तपस्वभावोऽसि यत्तस्माद्विस्मयः समदृशो विषमस्वभावत्वं सर्वात्मनो भक्तप्रियत्वेन कल्पतरुस्वभावत्वं च विस्मयहेतुरित्यर्थः ८ बलिप्रहादयोर्भगवद्रक्तयोऽपि बलेर्बधनादिदुःखमभूत्तत्किमिति शंका च
 छिरप्यसुरावेशात्स्तुवबपिजनार्दनम् आक्षिपत्यंतराक्कापि प्रह्लादो नेत्यभक्तिमानित्यनेन परिहृतव्या आक्षेपफलदुःखमित्यर्थः ९ १० ११ १२ १३ कर्मवितन्वतोऽस्य यत्तद्ब्रह्मभिर्ब्राह्मणैर्दष्टं
 निरूपितं कर्मसु वैषम्यमंतरा योपहितः यथासमं विहितं फलमदत्त्वेन समर्थं भवेत्तथा तव शिष्यस्य बलेः कर्मणैर्वैषम्यलक्षणमपराधं संतनुपरिहृतं कुरु कर्मैरंशसमुत्तकुरुवा छिद्रं धारय यो रित्यभिधानं
 चित्रतवेहितमहोमितयोगमायालीलाविसृष्टभुवनस्य विशारदस्य ॥ सर्वात्मनः समदृशो विषमस्वभावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरुस्वभावः ८ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ वत्स प्रह्लाद भद्रं ते प्रयाहि सुतलातलम् ॥ मोदमानः स्वपौत्रेण ज्ञातीनां सुखमावह ९ नित्यं द्रष्टा सिमांतत्र गदापाणिमवस्थितम् ॥ महर्शनमहाह्ला
 दस्य स्तकर्मनिबंधनः १० श्रीशुक उवाच ॥ आज्ञां भगवतो राजन् प्रह्लादो बलिना सह ॥ बाढमित्यमलप्रज्ञो मूर्ध्ना धाय कृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषं
 सर्वोत्तममूपातिः ॥ प्रणतस्तदनुज्ञातः प्रविशेश महाबिलम् १२ अथाहोशनसं राजन् हरिर्नारायणोऽतिके ॥ आसीनमृत्विजामध्ये सदसि ब्रह्मवादिनाम्
 १३ ब्रह्मसंतनुशिष्यस्य कर्मच्छिद्रं वितन्वतः ॥ यत्तत्कर्मसु वैषम्यं ब्रह्मदृष्टं समं भवेत् १४ शुक उवाच ॥ कुतस्तत्कर्मवैषम्यं यस्य कर्मेश्वरो भवान् ॥ यज्ञेशो
 यज्ञपुरुषः सर्वभावेन पूजितः १५ मंत्रतस्तत्र शिद्रं देशकालाहवस्तुतः ॥ सर्वं करोति निश्चिद्रमनुसंकीर्तनं तव १६ तथापि वदतो भूमन्करिष्याम्यनुशासनम् ॥
 एतच्छ्रेयः परंपुंसां यत्तवाज्ञानुपालनम् १७ अभिनंद्य हरेराज्ञा मुशना भगवानिति ॥ यज्ञच्छिद्रं समतनो दूले विप्रर्षिभिः सह १८ एवं बलेर्महीं राजन् भिक्षित्वा
 वामनो हरिः ॥ ददौ भोत्रे मे हृद्राय त्रिदं यत्परैर्हृतम् १९ प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः ॥ दक्षभृग्वंगिरोमुख्यैः कुमारैर्भवेन च २० कश्यप
 स्यादितेऽप्रीत्यै सर्वभूतभावाय च ॥ लोकानां लोकपाला नाम करोह्वामनं पतिम् २१ वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्व
 मापवर्गयोः २२ उपेन्द्रं कल्पयांचक्रे पतिं सर्वविभूतये ॥ तदा सर्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरुच्य २३ ततस्त्विन्द्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् ॥ लोकपालै
 दिवं निच्य ब्रह्मणा चानुमोदितः २४ प्राप्य त्रिभुवनं चेद्रूपेन्द्रं भुजपालितम् ॥ श्रिया परमया जुष्टो मुमुदे गतसाध्वसः २५ ब्रह्मा शर्वः कुमारश्च भृगवाद्यामुन
 यो नृप ॥ पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमानिकाश्च २६ सुमहत्कर्मता द्विष्णो गायंतः परमाहुतम् ॥ धिष्ण्यानि स्वानिते जग्मुर्दितं च शशांसिरे २७ सर्वमे
 तन्मया ख्यातं भवतः कुलं दन ॥ उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामपमोचनम् २८

अथाहृष्टं १४ सति छिद्रे तत्परिहारस्तदेवनास्ति अस्ति चेत्पितवनामसंकीर्तनं निश्चिद्रं करोतीति वक्तव्यमनेत्याह शुक इति यज्ञपुरुषो भवान्यस्य बलेः कर्मेश्वरः कुत यज्ञेश इति अनेन सर्वं यज्ञस्वामित्वं तव
 विद्यते किमु तैतद्यज्ञस्वामित्वं बलेस्त्वद्रक्तत्वादिति सूचितं तस्य बलेः कर्मवैषम्यं कुतो हेतोः स्यादित्यन्वयः सर्वभावेन सर्वदेवानेन पूजित इत्यस्माच्च १५ तवानुसंकीर्तनं मंत्रतस्तत्र शिद्रं देशकालाहवस्तुतः
 स्तुतोपमातथानिश्चिद्रं पूर्य करोतित्यन्वयः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ ततः बलिपञ्चालायाः २४ २५ २६ २७ २८

ब्रह्मादिमहिमातिरिक्तमहिमत्वेमुरारेश्वरितस्य संसाराख्याय संघाताविधातदक्षत्वं वटतामपितत्कथमित्याशंक्यप्रमाणपूर्वकं तद्वाह पारंमहिम्नश्चित्तिविगोऽनुकंप्याणि प्रवोच नतेविष्णोजायमानानेजातइति
मेजह्वेददृष्टाक्षिरिखाह यस्यपुरुषस्ययोमर्त्यः पार्थिवानिरजातिपार्थिवपरमाणुन्विममेमानं करोत्यपि छंदसिष्यत्ययो बहुलभितिवचनाल्लब्धैर्लिङ्गजातोजायमानः उत्तजनिष्यमाणो वासमर्थः माहे
नः पारंसमाधिउपैतिकेनैवापेतीत्यन्वयः पुरुषः कइतितत्राह मुरारिरिति सपुत्तिलकइतिनेत्याह उरुविक्रमतइति उरुमहद्यथाभवतितथेति क्रियाविशेषणकविरप्यतिक्तांतदर्थपीतिवा २९
यस्तस्याहुतकर्मणो देवदेवस्य हरेरवतारानुचरितं शृण्वन्वर्तते स परांगतिर्विकुंठालयायातीत्यन्वयः ३० अन्यविषयकर्मसमयेपिकीर्त्यमानमिदं भगवत्कर्म पूर्णफलप्रदं करोतीत्याह क्रियमाणइति अथ
मंगलदैवप्रभृतिकर्मणि क्रियमाणे सतीदमवतारानुचरितं यत्र यत्र कर्मणि कीर्त्यते तेषां पुंसांतत्कर्म सुकृतं पूर्णफलदानसमर्थं विदुर्ज्ञानिन इति शेषः ३१ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० टी० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

पारंमहिम्न उरुविक्रमतो मुरारेर्यः पार्थिवान्यपिकिविर्विममेरजांसि ॥ किं जायमान उत्तजात उपैति मर्त्य इत्याह मंत्रदृष्टिः पुरुषस्य यस्य २९ यद्दंदेवदेवस्य ह
रेऽहुतकर्मणः ॥ अवतारानुचरितं शृण्वन्व्याति परांगतिम् ३० क्रियमाणे कर्मणी दंदेवेषि प्रयेथ मानवे ॥ यत्र यत्रानुकीर्त्येत तेषां सुकृतं विदुः ३१ ॥ इति
श्रीभागवते अष्टमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि हरेरहुतकर्मणः ॥ अवतारकथामाद्यां मायामत्स्यविहं वनाम् १ यद्
धर्मदधद्रूपमात्स्यं लोकजुगुप्सितम् ॥ तमः प्रकृतिदुर्मर्षकर्मग्रस्त इवेश्वरः २ एतन्नो भगवन् सर्वथा वद्वक्तुमर्हसि ॥ उत्तमश्लोकचरितं सर्वलोकसुखावहम्
३ सूत उवाच ॥ इत्युको विष्णुरातेन भगवान्वा दरायणिः ॥ उवाच चरितं विष्णोर्मत्स्यरूपेण यत्कृतम् ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविप्रसुरसाधूनां छंदसा
मपि चेश्वरः ॥ रक्षामिच्छंस्तनूर्ध्वते धर्मस्यार्थस्य चैव हि ५ उच्चावचेषु भूतेषु चरन्वापुरिवेश्वरः ॥ नोच्चावचत्वं मजतो निर्गुणत्वाद्द्वियोगुणैः ६ आसीदती
तकल्पांतैर्बाह्यो नैमित्तिको लयः ॥ समुद्रोपहृतास्तत्र लोका भूरादयो नव ७ कालेनागतनिद्रस्य धातुः शिशयिषोर्बली ॥ मुखतो निःसृतान्वेदान् हयग्रीवोति
केहरत् ८ ज्ञात्वा तद्दानवैर्द्रस्य हयग्रीवस्य चेष्टितम् ॥ दधारशफरीरूपं मनः ९ न्हीररीश्वरः १० तत्र राजऋषिः कश्चिन्नाम्रासत्यव्रतो महान् ॥ नारायणपरोत्प
त्तपस्तत्सलिलाशये ११ यो सावस्मिन् महाकल्पे तनयः स विवस्वतः ॥ ब्राह्मदेव इति ख्यातो मनुर्वेहरिणार्पितः १२ एकदा कृतमालायां कुर्वतो जलतर्पणम् ॥
तस्यां जलप्लुदके काचिच्छर्फ्यं काम्यपद्यत १२

अंशिज्ञानवर्धं ज्ञानयपि मुक्तिसाधनं गुणाद्यविशेषादिति दर्शनाय मत्स्यावतारचरितमनुवर्तयत्पस्मिन्व्याये तत्र श्रुतवामनावतारचरितमुधापानाद्विष्णुण्डवपुनरपिराजादशावताराणामादित्वेन मत्स्या
वतारमाहात्म्यं श्रोतुं पृच्छति राजेति मायामत्स्यस्य विहं वनं यस्यां सा तथा १ कथं जुगुप्सितममुदितितत्राह तमः प्रकृतीति तमः स्वभावो यस्य स तथा दुर्मर्षसां दुर्मशक्य कर्मग्रस्तो जीवः २ लोकजु
प्सितचेत्किमिति वक्तव्यमत्राह उत्तमेति ३ ४ ५ ननु उच्चावचेषु भूतेषु चरन्वापुरिवेश्वरः ॥ नोच्चावचत्वं मजतो निर्गुणत्वाद्द्वियोगुणैः ६ आसीदती
तकल्पांतैर्बाह्यो नैमित्तिको लयः ॥ समुद्रोपहृतास्तत्र लोका भूरादयो नव ७ कालेनागतनिद्रस्य धातुः शिशयिषोर्बली ॥ मुखतो निःसृतान्वेदान् हयग्रीवोति
केहरत् ८ ज्ञात्वा तद्दानवैर्द्रस्य हयग्रीवस्य चेष्टितम् ॥ दधारशफरीरूपं मनः ९ न्हीररीश्वरः १० तत्र राजऋषिः कश्चिन्नाम्रासत्यव्रतो महान् ॥ नारायणपरोत्प
त्तपस्तत्सलिलाशये ११ यो सावस्मिन् महाकल्पे तनयः स विवस्वतः ॥ ब्राह्मदेव इति ख्यातो मनुर्वेहरिणार्पितः १२ एकदा कृतमालायां कुर्वतो जलतर्पणम् ॥
तस्यां जलप्लुदके काचिच्छर्फ्यं काम्यपद्यत १२

अजलितीयेन १३ १४ सःमनुःशक्त्याःरक्षणार्थाय १५ १६ अलब्धात्मावकाशमिति किंवा विशेषणम् १७ १८ उदंचनमणिकयं हस्तत्रयेव्यामत्रयम् १९ पदंस्थानम् २० तत्सरोवरं आत्मनाश
रीरेणावृत्य व्याप्य २१ अविदासिनि अगाधे अभिषेतेतौवा २२ अनंतरं किमकरोदिति तत्राह इत्युक्तइति जलाशयेऽहं अस्मिन्मत्समानं संमितं समानंवा २३ २४ २५ एवंविधैर्वीर्यस्यसः एवंवीर्यः
अह्नायद्वा इति व्यानशेषोऽसः २६ विशेषसंबंधित्वाचारं नतदयनं यस्य स तथा ज्ञानाश्रयः कश्चित्तेतएव नारायणः किंस्यादित्य तः साक्षाद्विररितितुरीयशक्तिः २७ २८ यदर्थयत्ययोजनाय भवतादौ

सत्यव्रतोंजलिगतां सहतोयेन भारत ॥ उत्ससर्जनदीतोयेश फरीद्विदेभ्वरः १३ तमाह सातिकरुणं महाकारुणिकं नृपम् ॥ यादोभ्यो ज्ञातिघातिभ्यो दी
नां मादीनवत्सल ॥ कथं विमृजसे राजन्भीतामस्मिन्सरिजले १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सजात्मनो नुग्रहार्थं प्रीत्यामत्स्यवर्धुर्धम् ॥ अजाननरक्षणार्थां
यशफर्याः समनोदधे १५ तस्यादीनतरं वाक्यमाश्रुत्य समहीपतिः ॥ कलशाप्सु निधायैनां दयालुर्निःस्पृहाश्रमम् १६ सातु तत्रैकरात्रेण वर्धमानाकमंड
लौ ॥ अलब्धात्मावकाशं वा इदमाहमहीपतिम् १७ नाहं कमंडलावस्मिन्लृच्छं वस्तुमिहोत्सहे ॥ कल्पयौकः सुविपुलं यत्राहं निवसे सुखम् १८ स एनां
तत जादायन्यधादौ दंचनोदके ॥ तत्राक्षिमा मुहूर्तेन हस्तत्रयमवर्धत १९ नम एतदलं राजन्सुखं वस्तुमुदंचनम् ॥ पृथुदेहि पदं दंष्ट्रां यत्त्वा हं शरणं गता २०
श्रीशुक उवाच ॥ तत जादाय साराज्ञाक्षिताराजन्सरोवरे ॥ तदा वृत्त्यात्मना सर्वमहामीनोन्ववर्धत २१ ॥ मीन उवाच ॥ नैतन्मे स्वस्तये राजन्नुदकं सखि
लौकसः ॥ निधेहि रक्षायोगेन हृदयमाविदासिनि २२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तः सोनयन्मत्स्यं तत्र तत्राविदासिनि ॥ जलाशये संमितं तं समुद्रे प्राक्षिप
ज्वापम् २३ क्षिप्यमाणस्तमाहं दमिह मां मकरादयः ॥ अदंत्यतिबलावीरमानो ह्येहोत्सृष्टमर्हसि २४ एवं विमोहितस्तेन वदता वल्लुभारतीम् ॥ तमाह को
भवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् २५ नैवं वीर्यो जलचरो दृष्टोऽस्माभिः श्रुतोऽपि वा ॥ यो भवान्योजनशतमह्नाय व्यानशेसरः २६ नूनं त्वं भगवान्साक्षाद्वरि
नारायणोऽव्ययः ॥ अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं जलौकसाम् २७ नमस्ते पुरुष श्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्ययेश्वर ॥ भक्तानां प्रपन्नानां मुख्यो ह्यात्मा गतिर्विभो
२८ सर्वे लीलावतारास्ते भूतानां भूतिहेतवे ॥ ज्ञातुमिच्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता धृतम् २९ न ते रविं दाक्षपदोपसर्पणं मृषाभवेत्सर्वसुहृत्प्रियात्मनः ॥
यथेतेषां पृथग्मात्मनां सतामदीदृशोऽयं पुरज्जुतं हि नः ३०

मत्स्यरूपं धृतं तत्प्रयोजनपूर्वकं ज्ञातुमिच्छामीत्यन्वयः २९ अहं त्वत्स्वरूपज्ञाने योग्य इत्याह न तदिति हे अरविं दाक्षयथा पृथग्मात्मनां भिन्नविषयबुद्धिनां इतरेषां सत्तत्त्वपदोपसर्पणं मृषाव्यापामवेत्तदप्यनेवं वि
न्यहृत्युप्यं कर्मकरोति सद्भास्यात्ततः क्षीयत इति श्रुतिरतएव पृथगित्युक्तं सतां तथानस्यात्तत्र हेतुमाह अदीदृश इति तवाहुतं नोऽस्माकं इतरमस्य विलक्षणत्वाद्वा श्रयं पद्वपुः बुवप्वीजसंतान इति धातोः
अमदुत्पन्नसमर्थं अदीदृशः शशैतवानिति द्वियस्मात्संतत एतद्रूपज्ञाने योग्या इत्यर्थः तव विषमस्वभावत्वात्तथा त्वमिति नेत्याह सर्वेति ३०

विषयसुखेणैकत्वान्निधयः तदेतत्प्रेयमिति श्रुतेः ३१ अद्यतनादङ्गुलार्धसप्तमेहानिनिर्मक्षयतिनिमग्नं भविष्यति अप्यर्थाभोधौ प्रत्यक्षमुदे ३२ संवर्तमानसिलयजले उपस्थास्यतिसमीपमागमिष्यति ३३ सर्वैः सत्त्वैः प्राणिभिः उपबृंहितः पूरितः ३४ निरालोके तमः प्रायेः ऋषीणां वर्चसाप्रकाशेनैव नान्येन ३५ दोषयमाना इतस्ततोत्यक्तप्यमाना निघघ्रीहिनिबंधनं महाहिनापाशेन ३६ ब्राह्मीब्रह्मसंबंधिनी ३७ तव सम्पत्कर्मैः हृदिविवृतं स्पष्टीकृतं मया मुहूर्तं मदीयं ब्रह्मेति शब्दितं महिमानं ज्ञास्यसि ३८ अन्ववैक्षतप्रतीक्ष्य स्थितः ३९ ४० ४१ ४२ अविनाशं विनाशविरोधिजीवानां संमुख अविनाशं सुखयुक्तं पदं विधास्यतीति वा ४३ ४४ वरत्रेण पाशेन मधुबन्धुसंसारं सूदितवानिति मधुसूदनः तम् ४५ अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदपरमात्मज्ञानवेषितेतथासाविद्यामूलकारणस्य सततमूलः सच संसारस्तन्मूलसंसारस्तस्मिन्

इति बुवाणं चृपति जगत्पतिः सत्यव्रतं मत्स्यवपुर्गुगक्षये ॥ विहर्तुं कामः प्रलयार्णवे ब्रवीच्चिकीर्षितं कांतजनप्रियः प्रभुः ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ सप्तमे द्यतनादूर्ध्वमहन्धेतदरिंदम ॥ निर्मक्ष्यत्यप्यर्थाभोधौ त्रैलोक्यं मूर्ध्नुवादिकम् ३२ त्रिलोक्यालीयमानायां संवर्तमानसिवैतदा ॥ उपस्थास्यति नौकाविद्विशां लांत्वा मयैरिता ३३ त्वं तावदौषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च ॥ सप्तर्षिभिः परिवृतः सर्वसत्त्वोपबृंहितः ३४ आरुह्य बृहतीनां विचरिष्यस्य विह्वलः ॥ एकार्णवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ३५ दोषयमानां तानां वंसर्मा रेणवलीयसा ॥ उपस्थितस्य मे शृंगे निबघ्नीहि महाहिना ३६ अहंत्वा मृषिभिः साकं स हनावयदन्मति ॥ विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्ब्राह्मीनिशाप्रभो ३७ मदीयं महिमानं च परं ब्रह्मेति शब्दितम् ॥ वेत्स्यस्य नु गृहीतं मे संप्रश्नं विवृतं हृदि ३८ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थमादिश्य राजानं हरिं रंतरधीयत ॥ सोऽन्ववैक्षतं तत्कालं यं हृषीकेश आदिशत् ३९ आस्तीर्य दर्भान् प्राकूलान् राजर्षिः प्रागुदङ्मुखः ॥ निषसाद हरेः पादौ चितयन् मत्स्यरूपिणः ४० ततः समुद्र उदेलः सर्वतः प्लावयन् महीम् ॥ वर्धमानो महामेवैर्वर्षद्भिः समदृश्यत ४१ ध्यायन् भगवदादेशं ददृशे नावमागतम् ॥ तामारुरोह विप्रेन्द्रैरादायौषधिवीरुधः ४२ तमुच्चुर्मुनयः प्रीतराजन्ध्यायस्वकेशवम् ॥ सवैनः संकटादस्मादविनाशं विधास्यति ४३ सोऽनुध्यातस्तोराज्ञा प्रादुरासीन् महार्णवे ॥ एकशृंगधरो मत्स्योऽहौ मोनियुतयोजनः ४४ निबद्धय नावं तच्छृंगे यथोक्तो हरिणा पुरा ॥ वरत्रेणाहिना तुष्टस्तुष्टावमधुसूदनम् ४५ राजोवाच ॥ अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमातुराः ॥ यदृच्छयेहोपसृता यमाप्नुयुर्विमुक्तिदोनः परमो गुरुर्भवान् ४६ जनो बुधोऽर्थनिजकर्मबंधनः सुखेच्छया कर्मसमीहतेऽसुखम् ॥ यत्सेवया तां विधुनोत्यसंमतिं ग्रंथिर्विभिद्याद्भृदपे स नो गुरुः ४७

रिभ्रमस्ततोऽनातुराः क्लिष्टाः यदृच्छया पूर्वजन्माजितपुण्याभिमुखीभूतदेवेच्छया हल्लोके विशिष्टजन्मोपसृताः पुरुषाः यमाप्नुयुः सारमो गुरुर्भवान् विमुक्तिदोस्तिवत्यन्वयः ४६ कर्मनिर्मूलं न भगवत्सेवनमेवंत्याह जन इति आत्मीयकर्मणां बंधनं यस्य स तथा अयमनुयोजनः सुखमाप्नोतीतीच्छया कर्मसमीहते ततोऽसुखदुःखमाप्नोति इति यत्ततोऽनुयोजनो यस्यैश्वरस्य सेवया कर्मविषया मसन्मार्ते विधुनोति अतः कर्मनिर्मूलं न चाप्नोति गुरुत्वा नोपदेष्टा स नो हृदये स्थितां ग्रंथिं कर्मपाशकृताभिधादित्यन्वयः ४७

एषपुमान्पत्तेवयाआत्मनस्तमोलक्षणंमलेविजह्याज्जहातिनिजंवर्यपरमात्मगतिंआनंदस्वरूपंभजेतभजेत कथमिव अग्निदाहलक्षणसेवयारुद्रोदनंहिरण्यंस्वमलंदशविधंजह्यात्जहातिनिजवर्णशास्त्रसि
द्धंस्वरूपंभजतिथयातथेत्यर्थः किंच सजीव.पुनरव्ययोऽसंवृतः आवरणरहितोभवति व्योमसंवरणइतिधातोःगुरोर्गुरुःसपरमोमुक्तिदोभूयादित्यन्वयः ईशः मुक्तिदानसमर्थःईर्लक्ष्मीःतस्याःशंयस्मा
त्सद्विवाजात्तत्त्वश्रीमुकुटंहरिण्यंरुद्रोदनमित्यभिधानं सगभवानव्ययइतिवा ४८ अन्येदेवाःअन्येगुरवोजनाश्रयंसमेतामिलिताःपुंसःयस्यहरेःप्रसादायुतभागलेशकर्तुंनप्रभवंतितदनुग्रहमंतरेणे
तिशेषः अहंतंत्वामीश्वरंशरणंयामीत्यन्वयः ४९ यथांधस्यपुंसःसचक्षुर्दृष्टिमानग्रणीः अग्रतोर्गताकृतःयथाचाविदुषोजनस्यबुधोजनोगुरुःकृतःशास्त्रविशारदैरितिशेषः तथासुगतिबुभुत्सतांबोडु
मिच्छतांनोर्थदकपुरुषार्थद्रष्टासर्वदशांसर्वेन्द्रियाणांसमीक्षणःसाक्षीत्वंगुरुवृत्तःज्ञानोपदेशकत्वेनेतिशेषःअचक्षुरितिपाठेअयमर्थः त्वामंतरेणेतरेषांगुरुत्वंपुरुषार्थानुपयोगिसम्यग्ज्ञानहीनत्वादित्याह
अचक्षुरित्यथांधस्याचक्षुषांधोग्रणीःकृतोभवतितथाऽविदुषोजनस्याबुधएवंगुरुर्भवति अंधेनैवनीयमानापथांधाःउभावप्यश्रुतग्रंथाउभावपिजड।त्मकावित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यःस्वंचार्थदकशिष्यस्या
पेक्षिमपुरुषार्थदर्शोक्तुःदर्शनसाधनत्वेनदशोर्पांद्रियाणितेषांसाक्षित्वादस्मांकंगुरुत्वेनवृत्तइति ५० एतदेवविवृणोति जनइति जनोजननाचभिमानातादृशस्यजनस्यासर्तागतिंइहामुनचोरफलदंज्ञा
नमादिशति यथायेनज्ञानेनदुरत्ययंतमःनित्यदुःस्वात्मकमंधंतमःप्राप्नोति तादृशमितिशेषः यथेतिपाठेयथोपदिष्टेनदुरत्ययंतमःप्राप्येततथोपदिशति नसन्नासन्नसदसदित्याद्याकारणेत्यर्थः अंधंतमःभवि

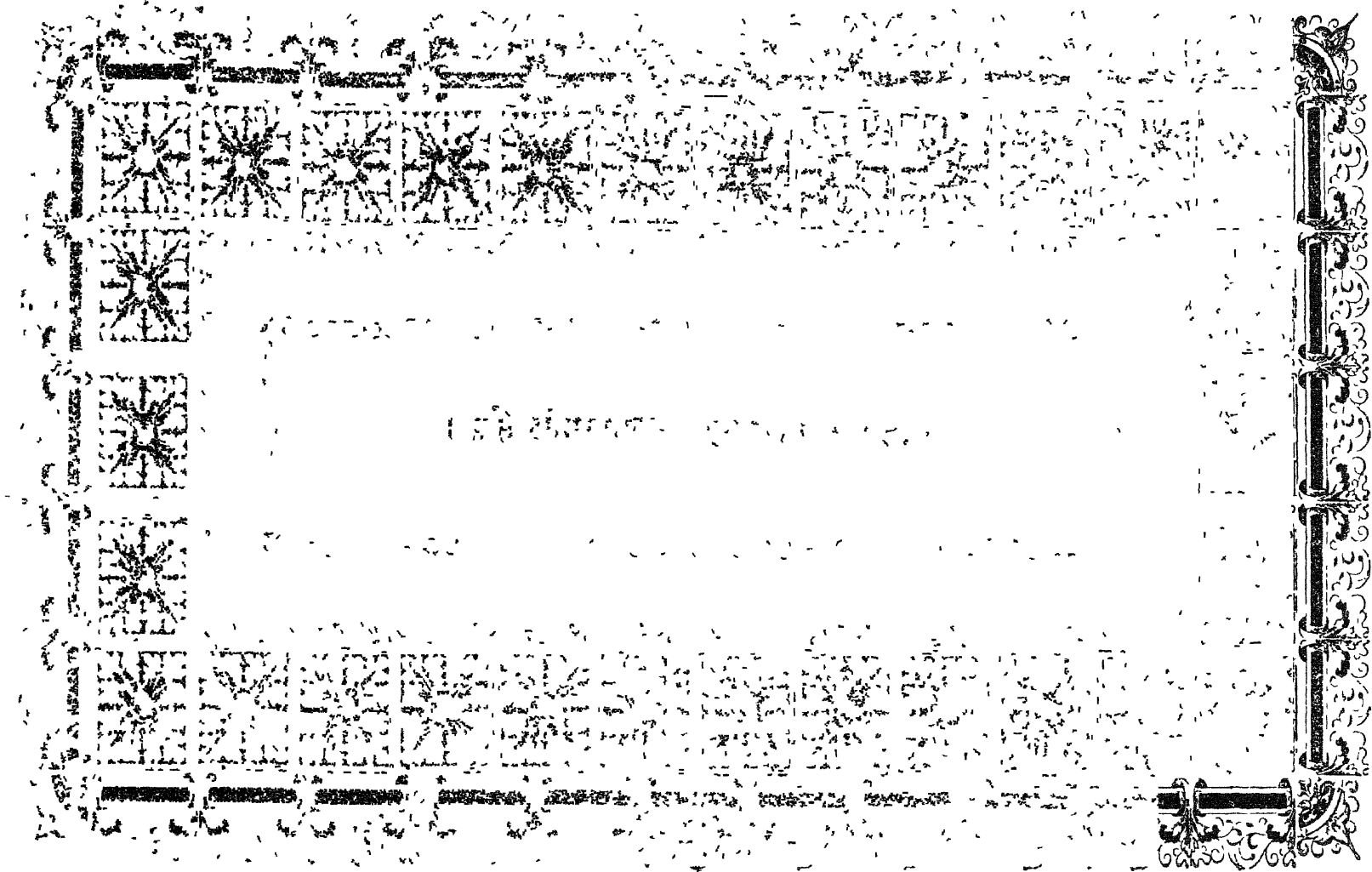
यस्तेवयाग्रेरिवरुद्रोदनंपुमान्विजह्यान्मलमात्मनस्तमः ॥ भजेतवर्णंनिजमेषसोव्ययोभूयात्सईशःपरमोगुरुर्गुरोः ४८ नयत्प्रसादायुतभागलेशमन्येचदेवागु
रवोजनाःस्वयम् ॥ कर्तुंसमेताःप्रभवंतिपुंसस्तमीश्वरंत्वांशरणंप्रपद्ये ४९ सचक्षुर्धस्ययथाग्रणीःकृतस्तथाजनस्याविदुषोबुधोर्गुरुः ॥ त्वमर्थदकसर्वदृ
शांसमीक्षणोदृतोर्गुरुर्नःसुगतिबुभुत्सताम् ५० जनोजनस्यादिशतेऽसर्तागतिं तथाप्रपद्येतदुरत्ययंतमः ॥ त्वमव्ययंज्ञानममोघमंजसाप्रपद्यतेयेनजनो
निजंपदम् ५१ त्वंसर्वलोकस्यसुहृत्पियेश्वरोह्यात्मागुरुर्ज्ञानमभीष्टसिद्धिः ॥ तथापिलोकोनभवंतमंधधीर्जानातिसंतहृदिबद्धकामः ५२ तंत्वामहंदेववरंवरे
ण्यंप्रपद्यईशंप्रतिबोधनाय ॥ भिष्यर्थदीपैर्भगवन्चोभिर्ग्रीथिहृदय्यांविदुषुस्वमोकः ५३

शंवीतिश्रुतेः ज्ञानस्यसत्त्वेद्वैतभंगइतितत्राह त्वमिति जनोयेनज्ञानेननिजंपदनिर्दोषत्वेनत्वद्रूपसदृशांस्त्रिदानंदलक्षणमंजसाभ्यवधानेनप्रपद्येतयच्चाव्ययमक्षयंयच्चाभोघमव्यभिचारितय
फलसमर्थकंत्वंतदेवज्ञानमादिशामीत्यन्वयः ५१ इतोपित्वदुपादिष्टज्ञानमेवापेक्षितपुरुषार्थसाधननान्यत् अनिमित्तबंधुत्वादिगुणपूर्णत्वेनसिद्धत्वेनबंधनांशंकातास्पदत्वादित्याशयेनाह त्वमिति
सुहृत्पत्युपकारश्चन्यःमित्रश्चेन्नराविषयसुखस्यापीश्वरइतिवा आत्मापूर्णानंदःगुरुर्ज्ञानोपदेष्टा जानातीतिज्ञानं अभीष्टसिद्धिरपेक्षितपुरुषार्थसाधकः लोकः सुहृत्त्वादिगुणवंतंकृतोतजानातीति
तत्राह तथापीति यद्यप्यनिमित्तबंधुस्तथापिलोकोभंजंज्ञानातिक्वतःअंधधीःनष्टज्ञानत्वात् ज्ञाननाशःकस्मादित्यतउक्तंइतीति दूरस्थत्वाच्चतज्ज्ञानमित्यतउक्तंसंत्वमिति हृदीत्येतदुभयत्रयो
वयं ५२ इदानींस्वार्थमकाशयति तंत्वामिति प्रतिबोधनायत्वस्वरूपविषयज्ञानायाहंयोज्ञानोपदेष्टृत्वादिगुणोपेतत्वंत्वांशरणंप्रपद्यित्यन्वयः देवोत्तमत्वादयमेवशरण्यइतिभावेनोक्तं देववरमिति
सौंदर्यादिगुणभावेनत्वद्वकिरुदेतीतिभावेनोक्तंवरणमिति उक्तगुणाभ्यवत्रयमभिचारिणोनेत्याह ईशमिति अन्यथेश्वरत्वानुपपत्तिःहृदय्यांहंकारसंभूताग्रंथिमर्थस्यदीपकैःप्रकाशकैःमन्मनाभ
यमहंकारोवचाजीर्णमस्कुड्मपादिलक्षणवचोभिः किंचस्वमोकःस्वस्वरूपंस्वाश्रयंकेतुंवाविदुषुमकाशयेत्यन्वयः ओकसीमंदिराश्रयावितिच ५३

५४ सांख्ययोगक्रियावर्तीज्ञानभक्तिर्मयोगवर्ती पुराणसंहितामब्रवीत् इदंश्रद्धेयमितिभावेनोक्तमात्मशुद्धमिति आचार्यरहितेगांतवकेतिवदुपदिष्टैव शिष्टानास्तीत्यतस्तत्तमशेषतइति ५५ नावि
जलपाने ५६ प्रलयानामपायेअतीतेति ततःउत्पत्तापवेधसेब्रह्मणेप्रत्याहरत् दैत्याहर्तास्तान्ज्ञात्वामत्याहृत्यदत्तवानित्यर्थः ५७ ५८ ५९ संवादस्यपापहरत्वे अवतारकथाकीर्त्तनेनाके
प्रयोजनमब्राह्म अवतारमिति अस्तुश्रवणफलं कीर्त्तनेनाकेफलमित्यतोवाह अवतारमिति ६० बुद्धिसंग्रहार्थमवतारकथासंकलय्यकथयति प्रलयेति सुप्तशक्तेर्विषयोपरतंद्रियशक्तेः कार्यानाभि

इत्युक्तवतंतृपतिभगवानादिपुरुषः ॥ मत्स्यरूपीमहांभोधौविहरंस्तत्त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितांदिव्यांसांख्ययोगक्रियावर्ती ॥ सत्यव्रतस्यराजर्षेरात्म
गुह्यमशेषतः ५५ अश्रौषीदृषिभिःसाकमात्मतत्त्वमसंशयम् ॥ नाव्यासीनोभगवताप्रोक्तंब्रह्मसनातनम् ५६ अततिप्रलयापायउत्थितायचवेधसे ॥ हत्वा
सुरंहयग्रीववेदान्प्रत्याहरद्वारिः ५७ सतुसत्यव्रतोराजाज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ विष्णोःप्रसादात्कल्पेस्मिन्नासीद्वैवस्वतोमनुः ५८ सत्यव्रतस्यराजर्षेर्मायामत्स्य
स्यशार्ङ्गिणः ॥ संवादमहदाख्यातंश्रुत्वामुच्येतकिल्बिषात् ५९ अवतारंहरयोमुंकीर्त्तयेदन्वहंनरः ॥ संकल्पास्तस्यसिद्ध्यांतिसयातिपरमांगतिम् ६०
प्रलयपयसिधातुःसुप्तशक्तेर्मुखेभ्यःश्रुतिगणमुपनीतंप्रत्युपादत्तहत्वा ॥ दितिजमकथयच्चब्रह्मसत्यव्रतायतमहमखिलदेतुंजिह्वमीनंनतोस्मि ६१ इ
तिश्रीमद्भागवतेमहापुराणेपारमहंस्यांसंहितायामष्टमस्कंधेमत्स्यचरितोपाख्यानेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

मुसौभूतमकृतिशक्तेर्वा अपनीतंनिःश्रुतंदैत्येननीतं जिह्वमीनंमायामत्स्यं अनंतशक्तिर्मगवान्मत्स्यरूपीजनार्दनः कीदृशंयाचयामासस्वयंसत्यव्रतंतृपमित्यनेनतमाह सातिकरुणंमहाकारुणिक
मित्यादिनाविहीतमितिज्ञातव्यं ॥ पदरत्नावलिर्नामअष्टमस्कंधसंगता ॥ प्रीत्यैमत्स्यात्मनोविष्णोरस्तुनिर्दोषवर्णनः ६१ ॥ इतिश्रीमद्भागवतेमहापुराणेपारमहंस्यांसंहितायामष्टमस्कंधेटीकाया
विलज्जन्वजतीर्थभट्टारककृतोमत्स्यावतारेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते नवमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीवेदेव्यासायनमः ॥ कमलाकांतकमलाक्षविमलानंदप्रणम्य च ॥ नृपवंशस्कंधविलासंनवमस्कंधं विवृणोमि १ अस्मिन्स्कंधे राजवंशवर्णनेन श्रीनारायणे भक्तिविधानाद्यं भगवन्माहात्म्यमेव प्रपंच्यते तत्र वृत्तवर्तिष्यमाणस्कंधयोः संगतिप्रदर्शनाय वृत्तानुवादपूर्वकवैवस्वतमनोः पुत्राणां तद्वशानामनुवशतश्चरितानि च राजाशुकं पृच्छति मन्वंतराणीत्यादिना वद विक्रमानिर्त्यतेन १ २ ३ ४ विक्रमान् वंशे जातानां पुरुषाणां चरितानि ५ राज्ञां भित्तिनां प्रजापालनादिलक्षणः परमोधर्मस्तत्वेति ६ ७ आत्माप्यंतर्यामीदं विंशस एवासीत्तदधीनमेवाभून्ननुस्वतंत्रकिंचन प्रयत्नादिकमपि तस्माद्धान्यं न परां किंचनासति श्रुतेः ८ उदस्तादुदमूत्स्वयं भूरित्यस्य विष्णोर्वपि च तुरित्यतश्चतुरानन इत्युक्तं विष्णुः स्वयं भूरथ मुकुरव्यूषेः पतिरित्यभिधानम् ९ मानसोयं जातः ततः कश्यपात् १० ततो विवस्वतो मनोः पुत्रानाह श्रद्धापामित्यादिना आत्मवान्वशीकृतमनाः ११ १२ अप्रजस्य अप्रजस्य इक्ष्वाकुप्रभृतिपुत्रोत्पत्तेः पूर्वमित्रावरुणयोरीति मित्रा

राजोवाच ॥ मन्वंतराणि सर्वाणित्वयोक्तानि श्रुतानि मे ॥ वीर्याप्यनंतवीर्यस्य हरेस्तत्र कृतानि च १ यो सौ सत्यव्रतो नाम राजर्षिर्द्विदेवश्वरः ॥ ज्ञानं यो तीत कल्पांतले भेदपुरुषसेवया २ सर्वविवस्वतः पुत्रो मनुरासीदिति श्रुतम् ॥ त्वया तस्य सुताः प्राक्का इक्ष्वाकुप्रमुखा नृपाः ३ तेषां वंशं पृथग्ब्रह्मवंशानुचरितानि च ॥ कीर्तयस्व माहाभाग नित्यं शुश्रूषतां हि नः ४ ये भूता ये भविष्याश्च भवंत्यद्यतनाश्च ये ॥ तेषां नः पुण्यकीर्तीनां सर्वेषां वद विक्रमान् ५ मृत उवाच ॥ एवं परीक्षिताराज्ञा सदसि ब्रह्मवादिनाम् ॥ पृष्टः प्रोवाच भगवान्जुक्तः परमधर्मवित् ६ श्रीशुक उवाच ॥ श्रूयतां मानवो वंशः संक्षेपेण परंतप ॥ न शक्यते विस्तरतो वक्तुं वर्षशतैरपि ७ परावरेषां भूतानां मात्मायः पुरुषः परः ॥ स एवासीदिति वंशं कल्पांतं न्यन्न किंचन ८ तस्य नाभेरुदस्तात्सपद्मकोशो हिरण्मयः ॥ तस्मिन् जज्ञे महाराज स्वयं भूश्चतुराननः ९ मरीचिर्मानसस्तस्य जज्ञे तस्यापि कश्यपः ॥ दाक्षाय प्यांततो दित्या विवस्वानभवत्सुतः १० ततो मनुः श्रद्धादेवः संज्ञायामास भारत ॥ श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रान्सजात्मानवान् ॥ ११ इक्ष्वाकुनृगशर्पातिदिष्टधृष्टकरूपकान् ॥ नरिप्यंतं वृषधं च नाभागं च नभं विभुम् १२ अप्रजस्य मनोः पूर्वैव सिष्ठो भगवान्किल ॥ मित्रावरुणयोरीति प्रजार्थमकरो द्विभुः १३ तत्र श्रद्धामनोः पत्नी होतारं समयाचत ॥ दुहित्रं युष्मपागम्य प्रणिपत्य पयोव्रता १४ प्रेषितो भव्युणा होता दध्यौ तत्सु समाहितः ॥ गृहीते तेन हविषिषिषट्कारं गृणन्न द्विजः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेण कन्ये लानामसामवत् ॥ तां विलोक्य मनुः प्राह नातिदृष्टमना गुरुम् १६ भगवन्किमिदं जातं कर्मवो ब्रह्मवादिनाम् ॥ विपरीतमहो कष्टं मे वंस्याद्ब्रह्मविक्रिया १७ यूयं मंत्रविदो युक्तास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ कुतः संकल्पेनैषम्यमनृतं विबुधेष्विव १८

वरुणदेवत्यां १३ १४ सुसमाहितः एकाग्रचित्तः सत्कण्ठयोक्तं दध्यौ विषट्कारं मंत्रविशेषं वा गृणन् स्वकर्माकरोदिति शेषः १५ तस्य कर्मणोऽप्यभिचारेण विषवर्तिना हेतुना वाहनिभित्त्वादिला वाणीसरस्वतीभाषावागिहेलाप्रकीर्तितेति १६ इदं जातं किमिति तत्राह कर्मैति ब्रह्मवादिनां वः कर्मविपरीतं पुत्रार्थिनः कन्याफलमभूदतः किमिदमिति कुतः हलपाणि अत्रैवं भूतेऽप्यन्यत्राभूदित्याह भवमिति ब्रह्मविदां वः क्रियावैवं भूदित्यर्थः १७ कचित्स्वल्पेऽन्यत्रापि नियमो न स्यादित्याशंक्य कचिदप्यन्यथात्वनयुक्तं पुष्पाकमित्याह यूयमिति मैत्रावरुणीमांश्चिकुर्यान्मुत्र कामदन्त्यादिमंत्रद्वयज्ञाः यस्यैव देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्ब्रह्मरूपं चित्तवचनान्मनोयोगयुक्ताः न च दोषादप्यन्यथात्वं न स इत्याह तपसेति यूयमेव विद्यास्तेषु पुष्पासु संकल्पवैषम्यां चित्तस्य

न्यथात्वंकुतोऽनुतोपि संभाव्यते कुतश्चित्तत्राह अनृतमिति नहिदेवेष्वनृतं दृष्टं चरंतस्मादनृतं न वेदिति श्रुतेः १८ १९ होतुर्व्यभिचारतः ध्यानस्यान्यथात्वलक्षणात् २० २१ २२ तेन वेरणे हेतुना
सैधवंसिंधुदेशजातम् २३ २४ नान्नासुकुमारवनं भवस्तादास्थितम् २५ वरुणमन्त्रालिङ्गयां आत्मनो देहस्य लिङ्गविपर्ययं पुरुषचिह्नविपरीतं स्त्रीचिह्नम् २६ २७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महा
पुराणे नवमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ एवं गुणः पुरुषस्य स्त्रीत्वापवादकगुणयुक्तः १ भासास्वतेजसाविति मिराः निरस्तां धकाराः २ नीर्वो बलं पयः पादौष्ठितं क

तन्निशम्यवचस्तस्य भगवान्प्रपितामहः ॥ होतुर्व्यतिक्रमं ज्ञात्वा बभौ परं विनंदनम् १९ एतत्संकल्पवैषम्यं होतुस्ते व्यभिचारतः ॥ तथापि साधयिष्ये हं
सुप्रजास्त्वं स्वतेजसा २० एवं व्यवसितो राजन् भगवान्समहायशाः ॥ अस्तौ पीदादिपुरुषमिलायाः पुंस्त्वकाम्यया २१ तस्मै कामवरं तुष्टो भगवान्हरिरीश्व
रः ॥ ददाविलाभवत्तेन सुद्युम्नः पुरुषर्षभः २२ स एकदामहाराजविचरन्मृगयां वने ॥ वृतः कतिपयामात्यैरश्वमारुह्य सैधवम् २३ प्रगृह्य रुचिरं चापं
शरांश्च परमाद्भुतान् ॥ दंशितो नुमृगं वीरो जगाम दिशमुत्तराम् २४ सुकुमारवनं मेरोरधस्तात्प्रविशे ह ॥ यत्रास्ते भगवान्छंभूरममाणः सहोमया २५ त
स्मिन्प्रविष्ट्वा सौमुद्युम्नः परवीरहा ॥ अपश्यत्स्त्रियमात्मानमश्वं च वडवां नृप २६ तथा तदनुगाः सर्वे आत्मा लिङ्गविपर्ययम् ॥ दृष्ट्वा विमनसो भूवन्वीक्ष्य
माणाः परस्परम् २७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ राजोवाच ॥ कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः ॥ प्रश्नमेनं समाचक्ष्व
परं कौतूहलं हिनः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा गिरिशं द्रष्टुमृषयस्तत्र सुव्रताः ॥ दिशो विति मिराभासाः कुर्वन्तस्तमुपागमन् २ तान्विलोक्यां बिक्रान् देवीं वि
वस्त्राव्रीडिताभृशम् ॥ मर्तुरेकात्समुत्थाय नीवीमाश्वथपर्यधात् ३ ऋषयो पितयो वीक्ष्य प्रसंगं रममाणयोः ॥ निवृत्ताः प्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ४
तदैवं भगवानाह प्रियायाः प्रियकाम्यया ॥ स्थानं यः प्रविशे देतत्स वै योषिद्वेदेति ५ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषावर्जयंति हि ॥ स चानुचरसंयुक्तो विचचार व
नादनम् ६ अथतामाश्रमाभ्यां शेचरंतीं प्रमदोत्तमाम् ॥ स्त्रीभिः परिवृतां वीक्ष्य चक्रमे भगवान्बुधः ७ सापितं चक्रमे सुभूः सोमराजसुतं पतिम् ॥ स तस्यां
जनयामास पुरुषसमात्मजम् ८ एवं स्त्रीत्वमनुप्राप्तः सुद्युम्नो मानवो नृपः ॥ सस्मारस्वकुलाचार्यं वसिष्ठमिति शुश्रुम ९ स तस्यां तां दशां दृष्ट्वा कृपयाभृश
पीडितः ॥ सुद्युम्नस्याशयन् पुंस्त्वमुपाधावतशंकरम् १० तुष्टः स तस्मै भगवानृषयो प्रीतिमावहन् ॥ स्वां च वाचमृतां कुर्वन्निदमाहविशांपते ११ मासं पु
मान्समविता स्त्रीमासंतपसा तव ॥ इति व्यवस्थया कामं सुद्युम्नो वतु मेदिनीम् १२

तवती ३ ४ भगवानाहेत्यन्वयः कथं यत्तत्स्थानं प्रविशे तस्योषिद्वेदेति वा इत्यनेनात्मवर्जमिति सूचयति ५ तद्वै तदेव नान्यत् हि वादो हेतौ यतः स्त्रीत्वं स्यादत इति ६ ७ स बुधस्तस्यां
स्त्रीत्वमापन्नायां सुद्युम्नारूपायां ८ ९ दशां स्त्रीत्वलक्षणां आशयन् कामयन् उपाधावतासेव १० ११ भासमिति द्वितीया निशदिनेष्वप्येकस्मिन् दिनेऽप्यन्यथात्वं सूचयति कालाध्वनोर
त्यंतसंयोगे इति सूत्रात् १२

पुंस्त्वलक्षणं कामं जगतीराजमधानभूमिम् १३ दक्षिणापथस्य देशस्य राजानः १४ परिणतः वृद्धः प्रतिष्ठानाख्यपुरपतिः गाभीभिः ॥ १५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकाया
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ सुपुत्रे सुते वैवस्वतः श्राद्धदेवो मनुः १ इक्ष्वाकुः पूर्वजो ज्येष्ठो येषां तैत्थानां २ मनोः पुत्राणामष्टमः पुत्रो वृषधः गाः पालयामास कोदशः गुरुणा वसिष्ठेन गोपालः कृतः तु शब्दे
न वृषान्धारयितुं योग्य इति निरुक्तं पति सूचयति गोरक्षैकनिष्ठयाने त्रे उन्मील्य जाग्रद्वेगो संनिधाने प्रतिष्ठानाद्वीरासनव्रतः ३ निशि मेघे वर्षति सति ४ सागौः ५ बभ्रोगोः शिरोहनत् बभ्रुगोः
सौरमेयी च माहेपी गोमाल्लिकेति गोः शिरच्छेदने कोहेतुरिति तत्राह निशीति निदपि नक्षत्रादिप्रकाशनेन विवेकज्ञानमुत्तममित्यत्राह प्रलीनेति मेघच्छायाच्छादितनक्षत्रादिप्रकाशे सति ६ वि

श्रीशुकवाच आचार्यानुग्रहात्कामं लब्ध्वा पुंस्त्वं व्यवस्थया ॥ पालयामास जगतीनाभ्यनंदं न्स्मृतं प्रजाः ३३ तस्योत्कलोगयोरान्विमलश्च सुताम्रयः ॥
दक्षिणापथराजानो बभ्रुवर्धर्मवत्सलाः ३४ ततः परिणतः काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभुः ॥ पूरुवस उत्सृज्य गां पुत्राय गतो वनम् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे
नवमे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं गतेऽथ सुपुत्रे मनुर्वैवस्वतः सुते ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपेयमुनायां शतं समाः १ ततो यजन्मनुर्वैवमपस्यार्थं
हरिप्रभुम् ॥ इक्ष्वाकुपूर्वजान् पुत्रं लिभेस्व स दशान्दश २ वृषधस्तु मनोः पुत्रो गोपालो गुरुणा कृतः ॥ पालयामास गां यंतोरात्र्यां वीरासनव्रतः ३ एकदा
प्राविश द्रोष्टं शार्दूलो निशिवर्षति ॥ शयानागाव उत्थाय भीतास्ता बभ्रुवर्जं ४ एकांजग्राह बलवान् सानुक्रोश भयातुराम् ॥ तस्यास्तु क्रंदितं श्रुत्वा वृषधोऽपि
ससारह ५ खड्गमादाय तरसा प्रलीनो दुग्णे निशि ॥ अजानन्नहनद्वभ्रोः शिरः शार्दूलशंकया ६ व्याघ्रो विवृक्वणश्रवणो निखिशाग्रहतस्ततः ॥
निश्चक्राम भृशं भीतो रक्तपथिसमुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतं व्याघ्रं वृषधः परवीरहा ॥ अद्राक्षीत्स्वहृतां बभ्रुव्युष्टायां निशि दुःखितः ८ तं शशाप कुला
चार्यः कृतागममकामतः ॥ नक्षत्रवंधुः शूद्रस्त्वं कर्मणा भविता मुना ९ एवं शतस्तु गुरुगात्रं यश्च कृतांजलिः ॥ आधारय च तं वीर ऊर्ध्वरेतामुनिप्रियम्
१० वासुदेव भगवति सर्वात्मन्यमले परे ॥ एकांतिर्वगतो भक्त्या सर्वभूतसुहृत्समः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः ॥ यदृच्छोपपन्नेन
कल्पयन् वृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानवृत्तः समाहितः ॥ विचचार महीमेतां जडां धबधिराकृतिः १३ एवं व्रतो वनं गत्वा द्वादशमासि
स्थितम् ॥ तेनोपयुक्तं करणो ब्रह्म प्राप परं मुनिः १४

वृक्वणश्रवणः छिन्नकर्णमूलः निखिशाग्रहतः प्रहतः ७ निशि न्युष्टायां प्रभातायाम् ८ अकामतः बभ्रुहननच्छाभावतोऽपि कृतागसंक्रता परारवं अमुना क्रूरकर्मणा शूद्रो भवितानक्षत्रवंधुरिति शशापे
रन्वयः ९ तुलादेन गुरावननुमूपावानित्याह कुतो वगतमेतदित्यत उक्तं प्रत्यक्षह्लादिति भयात्पतिग्रहः किं तस्यादित्यत उक्तं कृतांजलिरिति मुनिप्रियमूर्ध्वरेतस्त्वम् १० कितन्मुनिप्रियं व्रतमित्यत आह
वासुदेव इति एकांतत्वादिकं व्रतम् ११ संयताक्षः निपातितो द्विपः यदृच्छया संसर्पाधिं तागतेन १२ १३ तेन दावाभिना उक्तं करणः स्वीकृतदेहः दग्धदेह इत्यर्थः करणं साधकतमेशरीरो द्विपयोरपीति १४

उक्तमेव विवृणोते कविरिति यदाशप्राप तदाविषयेषु निःस्पृहः कविर्ज्ञानी अयं वृषभः बंधुभिः सह संगं विमुज्ज्वलनं विवेश स्वरोचिषं स्वयंप्रकाशं पुरुषं चित्ते निवेश्य कैशोरवया अल्पवयाः तत्प्रसादेन परंगत इत्य-
न्वयः १५ मानवात् मनुपुत्रात् करुशात्का रुशा इत्येवं प्रसिद्धा आसन्नित्यन्वयः क्षत्रजातय इत्यनेन गोपालत्वादिजात्यंतरनाशा किंतु तज्जातय एव इति सूचयति १६ धृष्टान्मनुपुत्रान् नाम्ना धार्ष्ट्यमभूत् तद्वत्
ग्राह ब्रह्मभूतामिति ब्रह्मत्वं श्रान्तिपत्संगतमित्यर्थः न भूत्य मनुपुत्रस्य पुत्रः स्वातिमूलः तस्य पुत्रः नाम्नावसुरभवत् १७ तत्पुत्रः प्रतीकपुत्रः ओघवान् ओघवत् तस्य स होदयो घवती कन्या चाभवत् सुदर्शनो नामरा-
जा १८ नरिष्यवान् मनुपुत्राच्चित्रसेन नामा सुतो भूत् तस्य चित्रसेनस्य दक्षः १९ २० अग्नेर्जातू कर्ण्य इति नाम २१ ततो जातू कर्ण्य इत्यकुलं जातम् तदेवाग्निवेश्या यनमिति नामांतराण्यसिद्धं इक्ष्वाकुप्रभृतीनां च

कविस्तदायं विषयेषु निःस्पृहो विमुज्ज्वल्य संगं सह बंधुभिर्वनम् ॥ निवेश्य चित्ते पुरुषं स्वरोचिषं विवेश कैशोरवयाः परंगतः १५ करुशान्मानवादा सत् करुशाः
क्षत्रजातयः ॥ उत्तरापथगोप्तारो ब्रह्मण्याधर्मवत्सलाः १६ धृष्टाद्वार्ष्ट्यमभूत् क्षत्रं ब्रह्मभूतं गतं क्षितौ ॥ नमपुत्रोति बलवान् स्वातिमूलो भवद्वसुः १७ वसोः प्र-
तीकस्तत्पुत्रो ओघवानो घवत्स्वसा ॥ कन्या चो घवती नाम सुदर्शन उवाहताम् १८ चित्रसेनो नरिष्यं तादृक्षरतस्य सुतो भवत् ॥ तस्य मीढांस्ततः कूर्च ईद्रसे-
नस्तु तत्सुतः १९ वीतिहोत्रस्त्विद्रसेनात्तस्य सत्यश्रवा जभूत् ॥ उरुश्रवाः सुतस्तस्य देवदत्तस्ततो भवत् २० देवदत्तस्य भगवानग्निः स्वयमभूत् सुतः ॥
कानीन इति विख्यातो जातू कर्ण्यो महावृषिः २१ ततो ब्रह्मकुलं जातमाग्निवेश्या यनं नृप ॥ नरिष्यं तान्वयः प्रोकोदिष्टवंशमतः शृणु २२ नाभागो दिष्टपुत्रो
न्यः कर्मणा वैश्यतां गतः ॥ भलंदनः सुतस्तस्य वत्सप्रीतिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रीतेः सुतः प्रांशुस्तत्सुतः प्रमितिर्विभुः ॥ खनित्रः प्रमितेस्तस्माच्चक्षुषो य-
विर्विशतिः २४ विर्विशतिसुतो रंभः खनिनेत्रोस्य धार्मिकः ॥ करंधमो महाराज तस्यासीदात्मजो नृपः २५ तस्या वीक्षितसुतो यस्य मरुत् शक्रवर्त्य भूत् ॥
संवर्तो याज्यद्यं वै महायोग्यं गिरः सुतः २६ मरुत्स्य यथायज्ञो न तथान्योऽस्ति कश्चन ॥ सर्वहिरण्यं त्वासीद्यत्किंचास्त्यतिशोभनम् २७ अमाद्यदिद्रः सोमे-
न दक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ मरुतः परिवेष्टारो विश्वे देवाः समासदः २८ मरुत्स्य दमः पुत्रस्तस्यासीद्राज्यवर्धनः ॥ सुधृतिस्तत्सुतो जज्ञे सौधृते यो नरः सुतः २९
तत्सुतः केवलस्तस्माद्बुध्मान् च गवांस्ततः ॥ बंधुस्तस्या भवद्यस्य दृणा बिदुर्महीपतिः ३०

तुर्थदिष्टवंशं २२ अन्यः अन्यजातीयः कथं वा णिज्यादिकर्मणा वैश्यत्संगतः दिष्टपुत्रो य इति केचित्पठति वक्ष्यमाणा दन्प इति वा २३ २४ २५ तस्य करंधमस्य पुत्रा वीक्षितं यस्या वीक्षितो मरुत्सुतः मरुत्तं
विशिनाष्टिं संवर्त इति स्तोको संवर्त इति तत्राह महायोगीति २६ संवर्तौ नाम ऋषिः कीदृशं यज्ञकारयत्पेन महायोगित्वं संभाव्य तद्वत्पत्तं यज्ञविशिनाष्टि मरुत्तरपेति अनेन मरुत्तं स्यापि महायोगित्वं श्री-
नारायणानुग्रहपात्रत्वं सूचितं १७ द्विजातयो दक्षिणाभिरमाचन्संहृष्ट इत्यन्वयः मरुतो देवाः ऋभवोऽमराश्च मरुतो वृंदारका विनिर्जरा इत्यभिधानं विश्वे देवा इति तेषां द्वायवो वा परिवेष्टारः शो कृणामपेक्षितां
धसादिनिक्षेपारः समापांसीदित्युपविशं ब्रूति तस्मात्सदः भूत्य क्षतमायापुपविश्य सर्वविचारयंत इत्यर्थः २८ २९ ३०

अलंबुषानामवराप्सरास्तृणविदुर्भजे ३१ कीदृशीलिबिलेतिताविशिनष्टि यस्यामिति योगेश्वरोविश्रवाक्रीषश्चइलिबिलायाःपितुस्तृणविदोःपरमाविद्याप्रदायतामुद्राक्षयस्यामिलिबिलायाधनाधिपवैश्र
वणमुत्पादयामोसत्यन्वयः ३२ ३३ ३४ इहस्पतिंअवर्षतिवाक्पतिंवा ३५ वैशालभूपालाःविशालवंशजाताभूपालाः ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि०कृ०टी०तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ब्र
ह्मिष्ठःब्राह्मणनिष्ठःवेदनिष्ठोवा ॥ तत्फलमाह योवाइति द्वितीयेद्विषयमंत्रोऽध्येतव्यःतत्रकल्पोक्तफलसिद्धयेतमंत्रमध्यगादित्ययमर्थोद्वितीयमहरध्यागादित्युच्यते १ तस्यशर्यातेः २ विचिन्वतीमृग
यंती बल्मीकरंभ्रैवलमीकविले सद्योतेसद्योतरूपे सद्योततइतिसद्योतः ३ सासुकन्यामुग्धभावेनअज्ञातवस्तुस्वरूपतयाबालभावेत्तेनवा कंटकेनकंटकाग्रेणज्योतिषीज्योतिराश्रयेद्रव्येषु

तंभेजेलंबुषादेवीभजनीयगुणालयम् ॥ वराप्सरायतःपुत्राःकन्याचेलिबिलाभवत् ३१ यस्यामुत्पादयामासविश्रवाश्चधनाधिपम् ॥ प्रदायविद्यांपरमा
मृषिर्षेगिरःपितुः ३२ विशालःशून्यबंधुश्चधूमकेतुश्चतत्सुताः ॥ विशालोवंशकुद्राजवैशालीनिर्ममेपुरीम् ३३ हेमचंद्रःसुतस्तस्यधूमाक्षस्तस्यचात्म
जः ॥ तत्पुत्रमहदेवस्तुकृशाश्चमहदेवजः ३४ कृशाश्चात्सोमदत्तोभूद्योश्वमैधैरिहस्पतिम् ॥ इष्टापुरुषमापाऽयांगतियोगेश्वराश्रिताम् ३५ सौमदातिस्तु
सुमतिस्तस्तुतोजनमेजयः ॥ एतेवैशालभूपालास्तृणविदोर्देशोधराः ३६ इतिश्रीभागवतेनवमेद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ शर्यातिर्मानवो
राजन्ब्रह्मिष्ठःसंबभूवह ॥ योवाभंगिरसांसत्रेद्वितीयमहरध्वगात् १ सुकन्यानामतस्यासीत्कन्याकमललोचना ॥ तयासार्धवनगतोह्यगमश्च्यवनाश्रम
म् २ सासस्त्रीभिःपरिचृताविचिन्वत्यंत्रिपान्वने ॥ बल्मीकरंभ्रैदृशेसद्योतेइवज्योतिषी ३ दैवेनचोदिताबालाज्योतिषीकंटकेनसा ॥ अविध्यन्मुग्ध
भावेनसुस्रावासकृततोबहु ४ शक्रन्मूत्रनिरोधोभूत्सैनिकानांचतत्क्षणात् ॥ राजर्षिस्तमुपालम्यपुरुषान्विस्मितोब्रवीत् ५ अप्यभद्रंनयुष्माभिर्भार्गव
स्यविचेष्टितम् ॥ व्यक्तकेनापिनस्तस्यकृतमाश्रमदूषणम् ६ सुकन्याप्रहृषितरंभीताकिंचित्कृतंमया ॥ द्वेज्योतिषीजजानंत्यानिर्भिन्नेकंटकेनते ७ दु
हितुस्तद्वचःश्रुत्वाशर्यातिर्जातसाध्वसः ॥ मुनिप्रसादयामासबल्मीकांतर्हितंशनैः ८ तदभिप्रायमाज्ञायप्रादाद्बुहितरंमुनेः ॥ कृष्णान्मुक्तस्तमामंय
पुरंप्रायात्सहानुगः ९ सुकन्याच्यवनंप्राप्यपतिंपरमकोपनम् ॥ प्रीणयामासचित्तज्ञाजप्रमत्तानुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथकालस्यनामत्यावाश्र
मंगतौ ॥ तौपूजयित्वाप्रोवाचवयोभेदत्तमीश्वरौ ११

वीडित्प्रावत् असृग्गुधिरंततःविद्वच्छुषोः ४ सैनिकानांराजसेवकानां निरोधःस्तंभनम् ५ युष्माभिर्भार्गवस्याभद्रममंगलंविचेष्टितंकिमपिकृतमेव नतत्रसंशयइत्याह व्यक्तमिति नोमध्येकनापि
पुरुषेणतस्यभार्गवस्याश्रमदूषणंन्यक्तंकृतमतइदतेनाशक्रन्मूत्रस्तंभनंभार्गवस्यविचेष्टितमितिव्यक्तमभूदितिपुनरावृत्त्यायोजनीयं ६ तद्वेज्योतिषी तत्त्वमजानंत्यामयाकंटकेननिर्भिन्नेइत्यन्वयः ७ ८
तस्यमुनेःसुकन्यादानलक्षणमभिप्रायंज्ञात्वाकृष्णान्मुक्तःसुकन्यामुनिभ्यामितिशेषः ९ परमकोपनंअत्यंतकोपशीलंभोजनसमयमतरेणान्यमयंवृथानमुंचत्तीत्यभिप्रायणीचतज्ञाअप्रमत्तोत्तिसंभवावइ
तिज्ञायते १० कस्यचित्कालस्यसमागमेदत्तंयुवाभितिशेषः ११

तववशोदनेनावयो किंफलमिति तत्राह ग्रहमिति ग्रहमाहुतिविशेषभागसोमयोः सोमपानमन्ययोरपि १२ मियक्तमौवैद्यश्रेष्ठौ १३ धमनीभिः शिराभिर्व्याप्तो देह इति शेषः स्वयमाश्विनौ च १४ आपी
च्याः षोडशवर्षप्रायाः १५ वरारोहायोषित् सखपानयोग्यरूपान् १६ १७ १८ १९ हे असतिदुर्वृत्ते जरयाग्रस्तत्वादसंमतं अध्वगं पांथम् २० अंबपुत्रिक इयं मतिरन्यथागता अन्यथोक्तं विवृणोति
असतामिति असतामार्गगतेत्यर्थः इदं त्वत्कर्म मत्कुलदूषणं त्वेव कित्कर्मैतितत्राह विमर्षाति निर्लज्जामूत्वा जारं नरयत्युभयकुलमित्युपपातं विमर्षयत्तस्मात् तदेव स्पष्टपाति कुलमिति नयसिमापय

ग्रहं ग्रहीष्ये सोमस्य यज्ञे वामप्यसोमयोः ॥ क्रियतां मे वयोरूपं प्रमदानां यदीप्सितम् १२ बाढमित्यूचतुर्विप्रमभिनं द्यभिषक्तमौ ॥ निमज्जतां भवानस्मिन्
हृदे सिद्धविनिर्मिते १३ इत्युक्तो जरयाग्रस्तदेहो धमनिसंततः ॥ हृदं प्रवेशितोऽश्विभ्यां स्वयं चामज्जतां हृदे १४ पुरुषास्त्रय उत्तस्थुरापीच्यावनिता
प्रियाः ॥ रुक्मस्रजः कुंडलिनस्तुल्यरूपाः सुवाससः १५ तान्निरीक्ष्य वरारोहा सरूपान् सूर्यवर्चसः ॥ अजानती पतिसाध्वी अश्विनौ शरणं ययौ १६
दर्शयित्वा पतितस्यै पाति ब्रत्येन तोषितौ ॥ ऋषिमां स्य ययतुर्विमानेन त्रिविष्टपम् १७ यक्ष्यमाणो यशस्यति श्रय वनस्याश्रमंगतः ॥ ददर्श दुहितुः पार्श्वे पु
रुषं सूर्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्राह कृतपादाभिवंदनाम् ॥ आशिषश्चाप्रयुं जानोनाति प्रीतमना इव १९ चिकीर्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलंभितो लो
कनमस्कृतो मुनिः ॥ यावज्जराग्रस्तमसत्यसंमतं विहाय जारं भजसेऽमुमध्वगम् २० कथं मतिस्तेऽबगता न्यथाऽसतामार्गं त्वयं मत्कुलदूषणं विदम् ॥
विमर्षिजारं यदपत्रपाकुलं पितुश्च भर्तुश्च नयस्य धस्तमः २१ एवं ब्रुवाणं पितरं स्मयमाना शुचिस्मिता ॥ उवाच तात जामाता तवैष भृगुनंदनः २२ शशंस
पित्रे तत्सर्वं वयोरूपाभिलंभनम् ॥ विस्मितः परमः प्रीतस्तनयां परिष्वजे २३ सोमेन याजयन्वीरं ग्रहं सोमस्य चाग्रहीत् ॥ असोमयोरप्यश्विनोश्च य
वनः स्वेन तेजसा २४ हंतुं तमाद देवजं सद्यो मन्युरमर्षितः ॥ सवज्रं स्तंभयामास भुजमिंद्रस्य भार्गवः २५ अन्वजानं स्ततः सर्वे ग्रहं सोमस्य चाश्विनोः ॥
भिषजाविति तत्पूर्वं सोमाहुत्या बहिष्कृतौ २६ उत्तानबर्हि रानर्तो भूरिषेण इति त्रयः ॥ शर्यातेरभवत्पुत्राजानर्ता द्विवतो भवत् २७ सौतः समुद्रे न गरीं वि
निर्माय कुशस्थलीम् ॥ आस्थितोऽमुं कविषयानानर्ता दीनरिंदम २८ तस्य पुत्रशतं जज्ञे ककुब्जिष्येष्टमुत्तमम् ॥ ककुब्जीरेवतीं कन्यां स्वामादाय विभुंगतः
२९ पुत्र्यावरं परिप्रष्टुं ब्रह्मलोकमपावृतम् ॥ आवर्तमाने गांधर्वे स्थितो लब्धक्षणाः क्षणम् ३० तदंते विभुमानस्य स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा भगवा
न्ब्रह्मा प्रहस्य तमुवाच ह ३१ अहो राजन्नि रुद्धास्ते कालेन हृदि ये कृताः ॥ तत्पुत्रपुत्रनमृणां गोत्राणि च न शृणुमहे ३२

सि २१ २२ २३ सोमेन हविषा असोमयोः सोमपानरहितयोः २४ तंच्यवनं सद्यो मन्युस्तदानीं जातक्रोधः सवज्रभुजम् २५ अन्वजानन् अनुज्ञातवतः पूर्वसोमग्रहाभावः कथं स्यादिति तत्राह
भिषजाविति २६ २७ कुशस्थलीं द्वारवतीं २८ विभुं ब्रह्माणम् २९ अपावृतं प्रकाशितं गांधर्वे गाने अलब्धक्षणाः अलट्यावसरः ३० तदंते गीतावसाने ३१ ये हृदि कृतास्ते पुरुषाः कालेन निरुद्धाः मृताः न
केवलं तेष्वनसंति तत्पुत्रादयोपि न संवीर्याह तत्पुत्रोति न शृणुमहे न शृणुमः ३२

प्रतिपातस्याग्रागतस्येतवाश्रान्येनरस्यश्रोतुमयोग्यंयानंमुहूर्तमत्वाशृण्वत्.कालोयातअतिक्रांतइत्यन्वयः कियानितितत्राह भिनवोति भिनवाभि.चतुर्थेनै विशिष्टत्वेनकल्पितःसप्तविंशतिचतुर्थुग
भेदमिच्छइत्यर्थः ३३ तर्हि किंकरोमिकन्याचावश्यंदातव्यातइयंकास्मेदास्यामीतितत्राह तदिति ३४ ३५ पुण्यजनत्रासाद्वाहसमयादिहवस्थितैश्रीतृभिस्त्यक्तां स्वपुरं निजपुरीमागतः
३६ ककुबीत्वनवद्यार्गीशोभनावयवांतुतांवाहुशालिनेबलायदत्तातपस्ततुंबदयार्यनारायणाश्रमंययावित्यन्वयः ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि०क०टीकापंचतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥
॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ बहूचब्राह्मणप्रसिद्धोनामामोमनुजउच्येततस्तस्मादिष्टपुत्रादन्यः कथांतसूचकोवावेदसिद्धत्वाद्यशसाततोव्याप्तोवानाभाभानेदिष्टइत्यन्वयः ततोऽन्यब्राह्मणत्वातःवेदइतिशे
षोवानाभाभानेदिष्टंशंतीत्यादौप्राज्ञोमेधावीज्येष्ठभ्रातरोब्रह्मचारिणंविवाहानभिमुखंयविष्ठकनिष्ठयंनाभागंकावं आत्मज्ञानित्वेनातिक्रांतदर्शिनंयत्वादायंकुलपारंपर्येणमाप्तविभागयोग्यद्वयंयमजन्यदाक
वेभोगमदत्त्वा तदासकविर्नाभागोऽवगम्यैत्यभ्रातृनाह १ इभ्रातरोमह्नांकिमभांकेति । नाभाभानेदिष्टंवेमानवंब्रह्मचर्यवसंतभ्रातरोनिरभजन्सोब्रवीदित्यकिमहमभांकेतिब्राह्मणवाक्यसूचनायाभांकेतिपद
प्रयोगः । ममभागंकिमर्थविभक्तवंतोममभागःकोवाकल्पितइतिवाप्राज्ञीदितितत्तमनुब्रुवन् । भजानपितरंतवेति तवपितरंभज अनगच्छ । अनचेष्टायामितिधातुः । पादितवविभागापेक्षात
र्हिगत्वातंमसाद्यविचारयवयंचागत्यपृच्छामइत्यर्थः एतमेवनिष्ठवंदंविदितारमित्यनुब्रुवन् । तस्माद्वाप्येतर्हिपितरंपुत्रादिष्टावोवदितेपेवाचभ्रतइतिच । निष्ठावतंयवस्थागमकंयवस्थापकंअतएवा

मुहूर्तशृण्वतोऽश्राव्यंप्रतिपातस्यतेनच ॥ कालोयातस्निनवाभिश्चतुर्थुगविकल्पितः ३३ तद्वच्छदेवदेवांशोबलदेवोमहाबलः ॥ कन्यारत्नमिंदराजन्नर
त्वायदेहिभो ३४ भुवोभारावतारायभगवान्भूतभावनः ॥ अवतीर्णोनिजाशेनपुण्यश्रवणकीर्तनः ३५ इत्यादिष्टोभिवंध्याजंष्टुपःस्वपुरमागतः ॥ त्य
क्तांपुण्यजनत्रासाद्वातृभिर्दिहवस्थितैः ३६ सुतांदत्त्वावद्यार्गीबलायबलशालिने ॥ बदर्यार्यंययौराजातमुंनारायणाश्रमम् ३७ इतिश्रीभागवते
महापुराणेनवमेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नाभागोऽन्यस्ततःप्राज्ञोयंमत्वाभ्रातरःकविम् ॥ यविष्ठंयभजन्दायंब्रह्मचारिणमाहसः १ भ्रातरो
भांकिंमहंभ्रजामपितरंतव ॥ किंजयार्यास्तताभांक्षुर्मापुत्रकतदादृथाः २ इमंभिरसःसत्रमासतेऽद्यसुमेधसः ॥ षष्ठषष्ठमुपेत्याहःकवेमुह्यंतिकर्मणि ३

गम्यवदितारंपितरमक्षुवस्तिष्ठत्यर्थः । यतोनाभागादयोनिश्चयार्थंपितरंगत्वाद्बुवंस्तस्मादेतर्हिअवापिपुत्राःपितरंनिर्णोयव्यवस्थापकइत्याहुरित्यर्थः । सनाभागोमत्वाभ्रातृभिःसहपितरमपृच्छत्किमितिब्र
ह किमइति । हेतततातपितयेआर्याज्येष्ठास्तद्वस्तुअभांक्षुःकिमितिपृच्छामित्वांपदाहंभापितस्तदार्थास्त्वोव्यवस्थाप्यमेभागमदत्त्वाकिमर्थमभांक्षुरितिवात्वाभंतरेणाभांक्षुरितिवाहवावमहंतताभांक्षुरितिस
पिताप्रत्याहमोति हेपुत्रकतन्माहवाःतास्मिन्दायविभागेआदरंमाकर्षीरिति । तंपिताऽब्रवीन्मापुत्रकतदादृथाइति २ तर्हिममजीवोपायःकइतिनाभागेनपृष्टःपिताप्रत्याह इमइति । अचइमेसुमेधसःशा
भनप्रज्ञाभांगिरसःसत्रमासतेवहृकर्तुंकेचिरकालीनेयज्ञेदीक्षितारितंष्टंति हेकवेतेऽप्ययः । षष्ठषष्ठमहुरेत्यतस्मिन्नहनिकर्तव्येयैवदेवेविश्वदैवत्येकर्मणिमुह्यंतित्वंमहात्मनःतान्प्रतिज्ञातव्येद्वेसूकेशंसयब्रूहि
तेआंगिरसः । स्वःस्वर्गंयतोऽगच्छतआत्मनःसत्रपरिशेषितंस्वस्रेपरिशिष्टंछिंसाधनंद्रव्यंतेतुभ्यंदास्यंते । अथकालेपमंतरेणत्वंतान्कृशीन्गच्छतनाभागआत्मनेपित्रायथोक्तंथाक्रतवानित्यर्थः । अं
गिरसोवाइमेस्वर्गलोकायसत्रमासतेषष्ठषष्ठमेवाहारागत्यमुह्यंतितानेतेसूकेषष्ठेहनिशंसयतेषांप्रत्यहंमंसत्रपरिवेषणंतत्स्वयंतोदास्यंतीतितथेतितानुपैतप्रतिष्ठातमानवंसुमेधसइतिमनुब्रुवन्किंकाभो
वदसीतीदमेववःषष्ठमहःमहापपाणीत्यब्रवीदथयद्वएतत्सहसंसत्रपरिवेषणंतमेस्वयंतोदोतितथेतितातेतेसूकेषष्ठेऽहन्यशंसयत् । ततोऽन्येप्रपन्नमजानन् विप्रःस्वर्गलोकेतद्यदेतेसूकेषष्ठेहनिशंसतियज्ञस्य

फलमाह यएतदिति कविस्त्वविज्ञानीमंत्रज्ञःऋग्वेदातात्पर्यार्थज्ञानीआत्मनः स्वपरलक्षणस्यवस्तुनोर्गातिस्थितिज्ञानंवाप्राप्नोतीतिशेषः । स एषमहस्रसनिर्मलायनमानोदेष्टुपैनसहस्रंनमतिप्रपष्टेनाह्ना स्वर्गलोकेजानातिथयएवंवेदेत्यनेनापिफलश्रुतेरर्थः सूचितइति यदाहनामानेदिष्टःसहस्रसनिः वनषणसंभक्तावितिधातोः सहस्रेत्युपलक्षणमनेकेजनायधनदाता सनलाभइतिधातोरनेकविषयज्ञानलाभोपेतःमंत्रोर्मंत्रज्ञानीपुरुषःएवमुक्तमितिहासार्थवेद एनंयुरुषमुद्दिश्यसहस्रंउपनमति षष्टेनाह्नाषष्ठदिनापेक्षतसूक्तपूर्वककृत कर्मणांस्वगुणस्वज्ञानात्मकलोकंसर्वाधारंहरिप्रज्ञानातीतिभावः १२ इतिश्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमोऽध्यायः॥५॥ऊर्तपूर्णब्रह्मास्यास्तीति कृतीसुकृतीवा चक्रेणसुदर्शननाम्नाप्रतिहतोनिरस्तः १२ प्रथमतस्तस्यविरक्तिमाह अंबरीषइति महादिकंतसर्वस्वप्रसंमितस्वप्रवृत्तित्येभेनइत्यप्ययः अव्ययादीर्घकालीनां विभवांहिरण्यादिलक्षणं अनेनांबरीषवद्वाक्योपि सूचितःसआविष्करिष्यते अवादिंकरीषंनश्चरमितिज्ञानमस्यास्तीत्यंबरीषः रुषरिषहिंसायांमत्वर्येअच्छप्रत्ययः अबरवदीषाङ्छायस्यसतथा आकाशवद्बहुलज्ञानइत्यर्थः व्यत्यासउच्छादसः अन्नहृतस्यवरिर्वरिणंतनेच्छायस्यसतथा ३ एतदेवस्पष्टयति विद्वानिति विभवनिर्वाणहिरण्यादिसंपदा

यएतत्संस्मरेत्प्रातःसायंचसुसमाहितः ॥ कविर्भवतिमंत्रज्ञोर्गतिचैवतथात्मनः १२ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुकउवाच ॥ नाभागादंबरीषोभूम्नमहाभागवतःकृती ॥ नास्पृशद्ब्रह्मशापोपिचक्रप्रतिहतः॥कचिव १ राजोवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिराजर्षेस्तस्यधर्मातः ॥ नप्राभूयन्ननिर्मुक्तोब्रह्मदंडोदुरत्ययः २ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अंबरीषोमहाभागःसप्तद्वीपवर्तीमहीम् ॥ अव्ययाचश्रियंलब्ध्वाविअवंचातुलंभुवि ३ मेनेति दुर्लभंप्रसांसंवेतस्वप्रसंमितम् ॥ विद्वान्विभवनिर्वाणंतमोविशतियत्पुमान् ४ वासुदेवभगवतितद्रकेषुचसाधुषु ॥ प्राप्तोभावंपरांविश्वेनेदंलोष्ठवत्सृजतम् ५ सवैमनःलुण्णपदारविंदयोर्वचांसिवैकुण्ठगुणानुवर्णने ॥ करोहरेर्मंदिरमार्जनादिषुश्रुतिचकाराच्युतसत्कथोदये ६ मुकुंदलिङ्गालयदर्शनेदशौतद्भृत्यामत्रस्पर्शेगसंगम् ॥ घ्राणंचतत्पादसरोजसौरभश्रीमन्तुलस्यांसनांतदर्पिते ७ पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोदृषाकिंशपदाभिवंदने ॥ कामंतुदास्येनतुकामकाम्ययातथोत्तमश्लोकजनाश्रयारतिम् ८ एवंसदाकर्मकलापमात्मनःपरोधियज्ञेभगवत्यधोक्षजे ॥ सर्वात्मभावंविदधम्महीमिमांतन्निष्ठविप्राभिहितःशशासह ९ ईजेश्वमेधैरधियज्ञमीश्वरंमहाविभूत्योपचितांगदक्षिणैः ॥ ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्विद्वानभिन्नोत्तमसौसरस्वतीम् १० यस्यक्रतुषुर्गावीणैःसदस्याऋत्विजोजनाः ॥ तुल्यरूपाश्चानिमिषाव्यदृश्यंतसुवाससः ११

नाशंक्षणिंकंविद्वान्पुमान्यच्चस्याद्विभवान्मुग्धस्तमोविशति ४ परंभावमुत्कृष्टार्थंकेयनांबरीषेणइदंविश्वलोष्ठवत्पांसुपिबवत्स्मृतयेनभावेनग ५ उत्कृष्टभक्तिमतःप्रवृत्तिदर्शयति सवाइति ६ मुकुंदस्यलिङ्गप्रतिमा लक्षणंतेनयुक्तस्यालपस्य पादसरोजसौरभेणयुक्तायाम् ७ कामकाम्यया विषयवृण्णया उत्तमश्लोकस्यहरेजनाश्रयतीतिजनाश्रयाताम् ८ तस्मिन्हरौनिष्ठमनोयोगलक्षणापेक्षेति तथा सादृशैर्वैरभिहितःकर्मकलापंकर्मसमूहसर्वात्मभावंभक्तिचेतिद्वयंभगवतिविदधत् ९ सरस्वतीमभिन्नोत्तमसरस्वत्या स्तोत्रोजलप्रवाहःसयथाभिमुखोभवतितथा सरस्वतीजलमुद्दिश्येत्यर्थः उपचितासंवेतिताष्वस्यंगभूतादक्षिणापेक्षेतिव्यातैःतत्तैर्विद्यासुनिपुणैर्वसिष्ठश्चासितव्यगौतमश्चादियैर्वातेतथातैः १० तुल्यरूपाःरूपयौवनवत्स्वाभरणादिभिःसमानवेषाःअनिमिषाःउन्मीलितलोचनाः ११

यस्यांबरीषस्यमनुजैरमरप्रियः स्वर्गोपिनप्रार्थितइत्यन्वयः तत्राधिकारणीमित्तत्राह शृण्वद्विरिति अनेनमुकुंदचरितश्रवणगायनाभ्यामधिकंस्वर्गमुखंनभवत्यतःस्वर्गोपिनप्रार्थितइत्युक्तम् १२
यस्यकाम्यंतइतिकामाविषयभोगानोअल्पत्वामवाच्छिताइतिनेत्याह समृद्धाति भोगेच्छूनामलुंबुद्धिविषयभवंतीत्यर्थः समृद्धौनेमित्तमाह स्वाराज्येति स्वराज्ये स्वरूपभूतैष्वर्थेणपरिभाविताः
प्रचिताः अतएवास्यसुलभत्वेप्यन्येषांदुर्लभाइत्याह दुर्लभाइति अत्रापीदमेवनिमित्तमाह मुकुंदमिति १३ अपरोक्षज्ञानफलमाह सइति स्वधर्मेणप्रजापालनलक्षणेन १४ कथंजहावित्यत्राह
गृहेष्विति असत्यमंगलानिअनर्थकरणानीतिमतिबुद्धिचकार १५ अपरोक्षज्ञानित्वेपियावदेहंभोक्षसंभवादुद्रिक्तभक्तिभास्करादुत्फुल्लहृदयाबुजस्यहरेरबरीवेनुग्रहविशेषंदर्शयितुमाह तस्माइति १६
लोकशिक्षाप्रकटनार्थंसांवरत्सरमित्युक्तंनवन्यकालनिषेधार्थं अन्यथाभक्तिलोपःसज्येत १७ १८ संवत्सरव्रतांतेसंवसाधनंसंपदामहाभिषेकविधिः साम्राज्याभिषेकप्रकारः । वराकल्पैरुत्तमाभरणैः १९

स्वर्गोपिनप्रार्थितोयस्यमनुजैरमरप्रियः ॥ शृण्वद्विरूपगायद्विरुत्तमश्लोकचेष्टितम् १२ समृद्धायस्यनोकामाःस्वाराज्यपरिभाविताः ॥ दुर्लभाजपिसिद्धा
नांमुकुंदंहृदिपश्यतः १३ सइत्थंभक्तियोगेनतपोयुक्तेनपार्थिवः ॥ स्वधर्मेणहरिंप्रीणन्संगान्सर्वाञ्छनेर्जहौ १४ गृहेषुदारेषुसुतेषुबंधुषुद्विपोत्तमस्यदंन
वाजिपतिषु ॥ अक्षय्यरत्नाभरणायुधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् १५ तस्माजदाद्वरिश्चक्रंप्रत्यनीकभयापहम् ॥ एकांतभक्तियोगेनप्रीतोभूत्वाभिर
क्षणम् १६ आरिराधयिषुःकृष्णमहिष्यातुल्यशीलया ॥ युक्तःसांवत्सरंवीरोदधारद्वादशीव्रतम् १७ व्रतांतेकार्तिकेमासिन्निरात्रंसमुपोषितः ॥ स्नातकदा
चित्कालिंद्याहरिमधुवनेर्ज्यत् १८ महाभिषेकविधिनासर्वोपस्करसंपदा ॥ अभिषिच्यवराकल्पैर्गंधमाल्यार्हणादिभिः १९ तद्व्रतांतरभावेनपूजयामा
सकेशवम् ॥ ब्राह्मणांश्चमहाभागान्सिद्धार्थानपिभक्तितः २० गवांरुक्मविषाणीनारूप्यांग्रीणांसुवाससाम् ॥ पयःशीलवयोरूपवत्सोपस्करसंपदाम्
२१ प्राहिणोत्साधुविप्रेभ्योगृहेषुन्यर्बुदानिषट् ॥ भोजयित्वाद्विजानग्रेस्वाद्भगुणवत्तरम् २२ लब्धकामैरनुज्ञातःपारणायोपचक्रमे ॥ तस्यतर्ह्यतिथिः
साक्षाद्वासाभगवानभूत् २३ तमानर्च्यार्तिंधूमयःप्रत्युत्थानासनाहर्णैः ॥ ययाचेभ्यवहारायपादमूलमुपागतः २४ प्रतिनंद्यसतद्याच्चाकर्तुमावश्यकंग
तः ॥ निममज्जबृहद्व्यायन्कालिंदीसलिलेशुचौ २५ मुहूर्तार्थावशिष्टायांद्वादश्यांपारणं प्रति ॥ चित्तयामासधर्मंजोद्विजैस्तद्वर्मसंकटे २६ ब्राह्मणातिक्रमेदोषो
द्वादश्यांदपारणे ॥ यत्कृत्वासाधुमेभूयादधर्मांवांनमांसृष्टोत् २७ अंभसकेवलेनाद्यकरिष्येव्रतपारणम् ॥ आहुरब्धक्षणांविप्राह्यशितंनानाशितंचयत् २८

तद्व्रतांतरभावेनश्रीहरिनिष्कामनस्कत्तेनासिद्धार्थान्कृतकृत्यान् २० २१ शतकोटिसंख्यान्पर्वुदम् २२ २३ अभ्यवहारायभोजनाय २४ आवश्यकानित्यकर्म बृहत्ब्रह्म बृहतेर्घातिर्हकृत्यपयः २५ ध
र्मसंकटधर्मापदिशायांसत्याम् २६ आभित्तब्राह्मणातिक्रमेदोषोस्तिद्वादश्यामपारणे श्रीहरिप्रियद्वादशीभोजनाकरणेचदोषोस्ति । यत्तस्माद्यत्कृत्योमसाधुभूयादधुमदोषपरिहारेणश्रेयःस्यात् ।
उभयोरेकार्तिकमल्लक्षणेऽधर्मोवागमानस्पृशेदितितद्विजैःसहचित्तयामास २६ एवंसांवत्यद्विजानांहाद्वैस्वादीचैकमेवेत्याशयेनाह अंभसेति केवलेनब्रीह्यवराहितेन तत्राधिकप्रमाणंइतितत्राह आहुरिति
देविमाः अपभक्षणंअंभसांपारणंअशितंभुक्तंपूर्वव्रतधारणार्थंभुक्तमवति उत्तरकर्माथिअनशितमभुक्तंमवतीत्याहुर्वेदाइतिहियत्तदिव्युपमांकचसिद्धंतस्मात्तेनैवव्रतपारणाकरिष्येइत्यन्वयः २८

ततः किं कृतमिति तत्राह इतीति प्रत्याचष्टप्रत्येकत २९ ३० भुक्त्याकुटिलं वक्रमानं नयस्य स तथा ३१ विष्णोरिष्टमानिनः ३२ अदत्वाभिमितिशेषः ३३ जटामुक्त्यस्सशिरसीति शेषः
तस्मै श्वरीपाय ३४ वेपथ्यतीकं पर्यतीम् ३५ ३६ कृत्यां दग्धत्मानं अभिद्रवत्तत्तर्कं स्वप्रपासं स्वप्रयत्नं । प्राणपरीप्सया स्वजीवनरक्षणेच्छया ३७ तं दुर्वासं संविभुः प्रवेष्टुमिच्छुः ३८ च
क्रानुयातो दुर्वासपत्नानि स्थानानि ब्रह्मभ्रमेत्याह विशद्व्यादिना ३९ अलब्धो नाथो पालनसमर्थो येन स तथा अरणं शरणं एषमाणः अन्वेषमाणः अजिततेजसः हरेस्तेजो रूपाल्बकृतात्वाद्दृक् ४० ब्रह्म
आकिमवादीति तत्राह स्थानमिति द्विपरार्थसंज्ञेन मायुः पूर्णतैलक्षणे हरिक्रीडावसाने आसन्नप्रलय इति यावत् सहविश्वं चराचरलक्षणप्रपञ्चेन साहितमेतन्मदीयं स्थानं भूभंगमात्रेण संदिधक्षोः संदग्धुमिच्छोः

इत्यपः प्राश्य राजर्षिर्भित्तयन् मनसा च्युतम् ॥ प्रत्याचष्ट कुरुश्रेष्ठ द्विजागमनमेव सः २९ दुर्वासाय मुना कूलात्कृतावश्यक आगतः ॥ राज्ञाभिच्छंदितस्त
स्य बुबुधे चेष्टितं धिया ३० मन्थुना प्रचलद्रात्रो भ्रुकुटी कुटिलाननः ॥ बुभुक्षितश्च सुतरां कृतांजलिमभाषत ३१ अहो अस्य नृशंसस्य श्रियोन्मतस्य पश्यत ॥
धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरमक्तस्येष्टमानिनः ३२ यो मामतिथिमायात मातिथ्येन निमंज्य च ॥ अदत्वा भुक्तवांस्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ३३ एवं ब्रुवाण उक्त्
त्यजटारोषविदीपितः ॥ तथा स निर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ३४ तामापतंतीं ज्वलतीमसि हस्तां पदाभुवम् ॥ वेपथ्यं तींसमुद्गीक्ष्य न च चालपदानृ
पः ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आदिष्टं भक्तस्त्रायां पुरुषेण महात्मना ॥ ददाह कृत्यां तां च कंकुद्वाहिमिव पावकः २६ तदभिद्रवदुद्गीक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फ
लम् ॥ दुर्वासा दुद्रवे भीतो दिक्षु प्राणपरीप्सया ३७ तमन्वधावद्गगनवद्गन्धावाग्निद्रवूतशिखी यथा हिम् ॥ तथानुषक्तं मुनिरीक्षमाणो गुहां विविशुः प्रससा
रमोः ३८ दिशो नभः क्षमां विवरान्समुद्राँल्लोकान्सपालांस्त्रिदिवंगतः सः ॥ यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुःप्रसहं ददर्श ३९ अलब्धनाथः स यदा कुताश्चि
त्संन्रस्ताचितोऽरण्येषमाणः ॥ देवं विरिचसमगाद्विधातस्त्राह्यात्मयो नेजिततेजसो माम् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थानं मदीयं सहविश्वमेतत्क्रीडावसाने हि
परार्थसंज्ञे ॥ भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः कालात्मनः पश्यतिको भविष्यत् ४१ अहं भवो दक्षभृगुप्रधानाः प्रजेशभूतेशसुरेशमुख्याः ॥ सर्ववयं यन्त्रियमंप्र
ज्ञाभूर्भार्पितं लोके हितं वदामः ४२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ प्रत्याख्यातो विरिचनविष्णुचक्रोपतापितः ॥ दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासिनम् ४३
श्रीशंकर उवाच ॥ वयं न तात प्रभवामभून्मोभवंतिका लोकेन भवंति हीदृशाः ॥ यस्मिन् परे न्येप्यजजीव कोशाः सहस्रशो यत्र वयं भ्रमामः ४४

कालात्मनः कालरूपस्य हरं र्यद्वा विष्यत्कर्मको वा पुरुषस्तत्पश्यति अपरोक्षीकर्तुं स मर्थः न कोपीत्यन्वयः त्वामुपलक्षीकृत्य मदादिकं सर्वं संहारिष्यतीति ज्ञातुं न शक्यत इति भावः ४१ अतो मदीयं तां तदनुभ
वमेवानुर्कृत्य मपतनं न स्वयदित्याशयेनाह अहमिति पञ्चियमयस्याल्लभं गेरेरंगं तस्येति पूर्वैणां न्वयः अपितं तेनैवेति शेषः ४२ यद्यप्यनेन शंकारोपि मत्पारुष्यात् स्तथापि मज्जनं शंका निरासाय दुर्वा
ससः शंकरशरणमाप्तिमाह प्रत्याख्यात इति सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुः शर्वः संरोधानद्वारित्यतो विष्णुः शंका निरासायाह कैलासेति ४३ शंकारोपि स्वाशक्तिमेव वक्तव्यमाह वयमिति हेतावयं
न भवमावत्पराक्षितुं तसमर्थः स्यामः आर्चतवस्वादित्याह भूज्जइति ईदृशमावत्पराभूज्जपूर्णं न शदरेः द्वाष्टिकाले भवति संहारकालेन भवंति हि यस्मात्तस्मान् यदा चेतनस्य भगवदधीनत्वं स्पष्टं तदा किं वक्तव्यम्

चेतनस्यैत्याशयेनाह धर्ममिति यत्रयेषुअजजीवकोशेषुवपंभ्रमामतेअन्येअचेतनाअपिसहस्रशोजीवकोशाः अजोब्रह्मासएवजीवःतस्यकोशःशरीरस्थानीयाःब्रह्मांडकोटयोपास्मिन्परसंतिसईशानः
स्वदापकःपरिहृतांस्यान्नवयमितिवाक्यशेषः ४४ अन्यतोप्यवनाशांनिवारयति अहमिति अहंसनत्कुमारादयः इतिसर्ववयस्यहरेर्मायामिच्छाकिंविषयमितिनिविदामइत्यन्वयः ४५ ४६ दुर्विषहंसोद्ध
मशक्यम् तर्ह्येकैकरोमीतितत्राह तमेवेति ४७ ४८ अवरक्ष विभवावनसर्ववशीकरणसमर्थ ४९ तस्याघस्यापचिनिप्रापश्चित्मअघपरिहारसामर्थ्यसवैवेत्याह मुच्येतेतिनारकोनरकस्योपनाम्न्युदि
येअधामुच्येतेत्यन्वयः ५० आत्मरक्षार्थदुर्वाससामार्थितोभगवान् लोकोसंग्रहार्थमात्ममार्गां प्रकटयति अहमिति अतोऽस्वतंत्रइवनस्वतंत्रः स्वतंत्रस्यास्वातंत्र्यवचनकथंसंगच्छतइतितत्राह साधु
भिरिति ५१ अस्तहृदयत्वंनामकिमित्यवस्तद्विवृणोतिनाहमिति साधुभिर्मद्रक्षैर्विनाहमात्मानंस्वरूपनाशासेनेच्छामि तदप्रियेप्राप्तेमज्जीवनेनकिंप्रयोजनमतिकृतेतिशेषः यदास्वात्मानमपिना

अहंसनत्कुमारश्चनारदोभगवानजः ॥ कापिलोऽपांतरतमोदेवलोधर्मजासुरिः ४५ मरीचिप्रमुखाश्चान्येसिद्धेशाःपारदर्शिनः ॥ विदामनवयंसर्वेयन्मा
यांमाययावृताः ४६ तस्यविश्वेश्वरस्येदंशस्त्रंदुर्विषहंनिनः ॥ तमेवशरणंयाहिहरिस्तेशंविधास्यति ४७ ततोनिराशोदुर्वासाःपदंभगवतोययौ ॥ वि
कुंठारुख्यदध्यास्तेश्रीनिवासःश्रियासह ४८ संदह्यमानोऽजितशस्त्रवाहिनातत्पादमूलेषुतितःसवेषथुः ॥ आहाच्युतानंतसदीप्सितप्रभोलुतागसंमा
मवविश्वभावन ४९ अजानतातेपरमानुभावंकृतंमयाघंभवतःप्रियाणाम् ॥ विधेहितस्यापचितिविधातर्मुच्येतयन्नाष्ट्युदितेनारकोपि ५० श्रीभगवानु
वाच ॥ अहंभक्तपराधीनोह्यस्वतंत्रइवद्विज ॥ साधुभिर्मद्रक्षैस्तहृदयोभक्तैर्भक्तजनप्रियः ५१ नाहमात्मानमाशासेमद्रक्षैःसाधुभिर्विना ॥ श्रियंचात्यंतिकीं
ब्रह्मन्येषांगतिरहंपरा ५२ येदारागास्पुत्रादीन्प्राणान्वित्तिमिदंपरम् ॥ हित्वामांशरणंयाताःकथंतांस्यक्तुमुत्सहे ५३ मयिनिर्बद्धहृदयाःसाधवःसमदर्शि
नः ॥ वशीकुर्वीतांभक्त्यासत्स्नियःसत्पतियथा ५४ मत्सेवयाप्रदिष्टचसालोक्यादिचतुष्टयम् ॥ नेच्छंतिसेवयापूर्णःकुतोऽन्यत्कालविभुतम् ५५ सा
धवोहृदयमह्यंसाधूनांहृदयंत्वहम् ॥ मदन्यत्तेनजानंतिनाहंतेभ्योमनागपि ५६ उपायंकथयिष्यामितवविप्रशृणुष्वतव ॥ अयंह्यात्माभिचारस्तेयत
स्तंयातुवैभवान् ५७ साधुप्राहितंतेजःप्रहर्तुःकुस्तेभयम् ॥ तपोविद्याचविप्राणानिःश्रेयसकरेउभे ५८ तएवदुर्विनीतस्यकल्पेतेकर्तुरन्यथा ॥ ब्रह्मं
स्तद्रच्छभद्रंतेनाभागतनयंनृपम् ५९ क्षमापयमहाभागततःशांतिर्भविष्यति ६०

शासेतदाऽनन्यशरणाश्रयंनाशासइतिक्विकल्पमित्याह श्रियंचेति भक्ताश्चापीहशासत्या/ येषामिति ५२ इदंभूस्थानंपरंस्वर्गादिकम् ५३ तदत्यागेभक्त्यावशीकरणमेवकारणंनान्यदित्याहम
पीति ५४ इदंचात्यागेकारणमित्याह मत्सेवयेति ५५ इतोपिप्रदन्नापेक्षतेषांनास्तात्याशयेनाह साधवइति मह्यममहृदयप्रियम् तुशब्दोहेतौ साधवोममहृदयंअहंसाधूनांहृदयमितिप
स्मात्तेमदन्धंश्रियंनजानंति अहमपितेभ्यःसाधुभ्योमनागत्यरूपमपिप्रियमन्यन्नजानामीत्यन्वयः ५६ प्रकृतेकिमेनेनापातयितितत्रादअयमितिआत्मनात्वयाकृतोभिचारःकृत्याप्रयोगःपतःपरम् ५७
तस्मैप्रयुक्तमात्मानंकथंयाधतइतितत्राह साधुजिति प्रदितंप्रयुक्तंद्रोद्रोपद्रवकर्मणतेजोर्धिः तेजोबलमभावेनेत्येतत्प्राप्यैवितेनमीदृशिविधानंमहर्तुःप्रयोजनप्रियमुक्ते विनयकून्त्यस्यतवविचारपसी
अनर्थकरेष्वामृतामितिभावेनाह तपइति ५८ अन्यथाअनर्थकरे ५९ ६०

६१ ६२ यात्राः शब्दादयः ६३ सहस्राणि अराणि बलानि यस्य स तथा हेतुसहस्रं विप्राय दुर्वाससे इह स्थिते अवपते ६४ ६५ सुनाम सुदर्शनं धूपकेतुराग्निः ६६ अनंजनेन निर्लेपेन ऊर्जितस्य दानं वै बलं बाह्वादीन् वृक्षान् मूर्च्छिदन् प्रधने पुच्छे ६७ त्वत्तेजसा तमः संहृतं महात्मना दशोऽप्रकाशश्च संहृतस्तंभितः एतत्परावरं सत्सत्त्वं द्रूपं त्वत्प्रतिमा ६८ साधुजननाशाय सत्प्रहाणयेदुष्टनिग्रहाय च अ

श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवतादिष्टो दुर्वासाश्च कृतापितः ॥ अंबरीषमुपावृत्त्य तत्पादौ दुःखितो ग्रहीत् ६१ तस्य तद्व्यसनं वीक्ष्य पादस्पर्शविलज्जितः ॥ अस्ता वीक्ष्य हरेरस्त्रं कृपया पीडितो भृशम् ६२ अंबरीष उवाच ॥ त्वमग्निर्भगवान् सूर्यस्त्वं सोमो ज्योतिषां पतिः ॥ त्वमापस्त्वं क्षितिर्व्योमवायुर्मन्त्रिन्द्रियाणि च ६३ सुदर्शनं नमस्तुभ्यं सहस्राराच्युतप्रिय ॥ सर्वास्त्रातिन्विप्राय स्वस्ति भूयादिह स्पते ६४ त्वं धर्मस्त्वं धृतिः सत्यं त्वं यज्ञोऽखिलयज्ञभृक् ॥ त्वं लोकपालः सर्वात्मा त्वं तेजः पौरुषं परम् ६५ नमः सुनाभा खिलधर्मसे तवेऽधर्मशीलासुरधूमकेतवे ॥ त्रैलोक्यगोपाय विशुद्धवर्चसे मनोजवायाद्भुतकर्मणे स्तुते ६६ यदा विमृष्टस्त्वमनंजनेन वै बलं प्रविश्योर्जितस्य दानवम् ॥ बाहू दरोर्वे प्रिशिरो घराणि षट्कण्वज्रसंघर्षेण विराजसे ६७ त्वत्तेजसा धर्ममयेन संहृतं तमः प्रकाशश्च दशोर्महात्मनाम् ॥ दुरत्ययस्ते महिमा गिरां पते त्वद्रूपमेतत्सदसत्परावरम् ६८ सत्त्वं जगन्नाथं खलप्रहाणयेनिरूपितः सर्वसहो गदाभृता ॥ विप्राय चास्मत्कुलदैवहेतवे विधे हि भद्रं तदनुग्रहो हि नः ६९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वास्वनुष्ठितः ॥ कुलं नो विप्रदैवं चेद्विजो भवतु विज्वरः ७० यदि मे भगवान् प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः ॥ सर्वभूतात्मभावेन द्विजो भवतु विज्वरः ७१ श्रीशुक उवाच ॥ इति संस्तुवतो राज्ञो विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ अशाम्यत्सर्वतो विप्रं प्रदहद्राजया च्छया ७२ स मुक्तोऽस्त्राग्नितापेन दुर्वासाः स्वस्ति मांस्ततः ॥ प्रशंसंस्तमुर्वीशं गुंजानः परमाशिषः ७३ दुर्वासा उवाच ॥ अहो अनंतदासानां महित्वं दृष्टमद्य मे ॥ कृताग सोपियद्राजं भंगलानि समीहसे ७४ दुष्करं किञ्चुसाधूनां दुस्त्यजं वामहात्मनाम् ॥ यैः संगृहीतो भगवान् सात्वतामृषभो हरिः ७५ यन्नाम श्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्मलः ॥ तस्य तीर्थपदं किं वा दासानामवशिष्यते ७६ राजन्ननुगृहीतो हं त्वया तिकरुणात्मना ॥ ममाघं पृष्ठतः कृत्वा प्राणायन्मैभिरक्षिताः ७७ राजा तमकृताहारप्रत्यागमनकांक्षया ॥ चरणावुपसंगृह्य प्रसाद्य समभोजयत् ७८ सोऽशित्वा दत्तमानि तमातिथ्यं सार्वकामिकम् ॥ तृप्तात्मानुपतिं प्राह भुज्यतामिति सादरम् ७९ प्रीतोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि तव भागवतस्य वै ॥ दर्शनस्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा ८० कर्मवदात्तमेतत्ते गायंति स्वः स्त्रियो मनुः ॥ कीर्तिं परमपुण्यां च कीर्तयिष्यति भूरियम् ८१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं संकीर्त्य राजानं दुर्वासाः परितोषितः ॥ यथैविहाय सामंभ्यं ब्रह्मलोकमहेतुकम् ॥ ८२ संवत्सरोत्थगात्तावद्यावत्तं नागतो गतः ॥ मुनिस्तद्दर्शनाकांक्षी राजाऽभक्षो बभूव ह ८३

स्मत्कुलस्य दैवहेतवे वै वतामस्त्युत्पत्तिनिदानाय ६९ ७० ७१ ७२ ७३ महित्वं महिमा ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ आतिथ्यं अतिथिप्रियं अन्नं सार्वकामिकं अनेक्षिताखिलभोजनं ७९ आत्ममेधसा भास्यमानेन ८० ८१ ८२ इतो गतो मुनिर्विचित्रं नृपं नागतः तावत्संवत्सरोत्थगात् मुनिदर्शनाकांक्षी राजा च तावद्बभूव ८३

सौबरीषोबुद्ध्यामुनेर्व्यसनान्मोक्षंस्ववीर्यं परमात्मनोनुभावःप्रभावःसामर्थ्यवस्तिस्तथाभगवन्महिमोपेतंमनइत्यर्थः ८४ विरिचःआदिःकारणंयस्यसविरिचादिस्तंप्रपंचपथायोग्यंअथशकार
रनुसर्वं तथात्वेब्रह्मादिभक्तिकोटचंशादंशोनेवांबरीषके । नैवास्त्यन्यस्यकस्यापितथापिहरिरीश्वरः । तात्काञ्जिकोपचेदत्वात्तेषांयजसआदिरादिति । नन्वंबरीषएवस्तुतिरुत्वाचक्रनिवर्तनकृतवान्
नब्रह्मादयइत्यतआह । ब्रह्मादयश्चतस्कीर्तिव्यंजयामासुरुत्तमाम् । मोहनायचदैत्यानाब्रह्मादेर्निदनायच । अन्यार्थंचेति । निदनाय असुरकृतायेतिशेषः । अन्यार्थं अर्थवादायैकिकचफलाचिचु
त्वज्ञापनायच विष्णवादिभिर्यत्कननिवर्तितमित्याह । स्वयविष्णुब्रह्माद्याश्चनिगाशिषइति । अंबरीषस्यमनुष्याधिकारिपुभक्त्यादिगुणैरुत्तमत्वज्ञापनार्थमपि । भानुषेषूत्तमत्वाच्चेति । ब्रह्मादीनांभक्त्या
दिगुणाधिक्यप्रकटनायच । तेषांभक्त्यादिभिर्गुणैरितिअन्यच्चप्रयोजनम् । ब्रह्मादेर्विष्ण्वधीनत्वज्ञापनायचकंचेत्त्वमिति । तर्हिदुर्वासाः कइतिचेद्दुद्रावतारः । दुर्वासाश्चस्वयंरुद्रइति । तथापिरुद्र
त्वैपिसुरावेशादन्याय्यवचनम् । तथाप्यन्यायमुक्तवानिति । स्वाज्ञाकारित्वेनतस्मिन्ननुग्रहविशेषाय भक्तजनमदविनागनायचविष्णुनिवर्तनंनकारि । तस्याप्यनुग्रहायांयदर्पनाशार्थमेवचेति

मतेथदुर्वाससिसौबरीषोद्विजोपभोगातिपवित्रमाहरन् ॥ ऋषेर्विमोक्षंव्यसनान्बुद्ध्यामेनेस्ववीर्यंचपरानुभावम् ८४ एवंविधानेकगुणःसराजापरात्म
निब्रह्मणिवासुदेवे ॥ क्रियाकलापैःसमुवाहभक्तिययाविरिचादिमधश्चकार ८५ श्रीशुकउवाच ॥ अथांबरीषस्तनयेषुराज्यंसमानशीलेषुविसृज्यधीरः ॥
वनंविवेशात्मनिवासुदेवेमनोदधच्छस्यगुणप्रवाहः ८६ इत्येतत्पुण्यमाख्यानमंबरीषस्यभूपतेः ॥ संकीर्तयन्ननुध्यायन्भक्तोभगवतोभवेत् ॥ ८७ ॥
इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेअंबरीषोपाख्यानंनमषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ विरूपःकेतुमाञ्जुभुंरंबरीषसुतास्त्रयः ॥ विरुपाष्टपदधोभूतत्पु
त्रस्तुरथीतरः ॥ रथीतरस्याप्रजस्यास्यआर्यायांतंतवेर्धितः १ अंगिराजनयामासब्रह्मवर्चस्विनःमुतान् ॥ एतेक्षत्रप्रसूतावैपुनश्चांगिरसःस्मृताः २ रथीतरा
णांप्रवराःक्षत्रोपेताद्विजातयः ३ क्षुवतस्तुमनोज्जेइक्ष्वाकुर्प्राणतःसुतः ॥ तस्यपुत्रशतंज्येष्ठाविकुक्षिनिमिदंडकाः४तेषांपुरस्तादभवन्नाथावर्तेनृपानृप ॥
पंचविंशतिपश्चाच्चत्रयोमध्येपरेन्यतः ५ सप्तकदाष्टवाश्राद्धइक्ष्वाकुःसुतमादिशत् ॥ मांसमानीयतांमेधंविभुक्षेगच्छमाचिरम् ६ तथेतिसवनंगत्वामृगा
न्हृत्वाक्रियार्हकान् ॥ श्रांतोबुभुक्षितोवीरःशशमाददपस्मृतिः ७

शास्त्रविरोधःस्यादतोभक्तिविधानार्थतच्चशोर्बहुष्टजनमोहनार्थंचेत्तिज्ञातव्यम् ८५ ८६ आख्यानफलमाह । इतीति ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधेविजयःअजक्रतटीकायांपष्ठो
ध्यायः ॥ ६ ॥ तंतवैसंतानाय १ अंगिरसउत्पत्तिनिमित्तत्वाच्चात्राअंगिरसः २ रथीतराणांरथीतरसंतनिजातानाम् ३ एरुवंशसमाप्यान्यवंशंवक्तुमारभते क्षुवतइति क्षुतंकुर्वतःप्राणतः
घ्राणोद्दीर्घशब्दात् ४ आसमुद्रात्पुरस्तात्तुआसमुद्राच्चपश्चिमात् तयोरेवातरंगिर्योराधवर्तप्रचलतइत्येवंविधआर्यावर्गेपुंस्तान् पूर्वदिक्पालास्तेषांविभुक्षेगच्छमाचिरम् ५ पश्चात्प
श्चिमादिक्पालाःपंचविंशतिनृपाः अभूवन्मध्येविंध्याहिमवत्पर्वतयोर्मध्येतेषांमध्येत्रयःपालकाःअपरेचयेत्रिपंचाजदवागिष्टाःममवत्वारिगन्तुतातेअन्यतः दक्षिणतडतरतःपालकाःअभूवन्मित्यन्वयः ६
६ अपस्मृतिःविवेकरहितः ७

अकर्मकर्मयोग्यम् ८ त्यक्तविधिं आचारशून्यम् ९ नाम्नाजापकेन विप्रेण संवादं तत्त्वविषयं समाचरन् तेन संवादजनि तेन ज्ञानेन योगी ज्ञानी स इक्ष्वाकुः पत्नरं वत्सतदवाप स देह आपाकिं ब्रह्माह
त्यक्त्वेति १० पुनर्विकुक्षिणा किमकारीतितत्राह पितरिति अशासदीजे सह रिपुनैः पुष्कलद्रक्षिणैरितिकेचित्तरठंति शासनी जहरिपुनैः शशादइति विश्रुत इत्यन्ये शशमत्तीति शशादः पुष्कलद्र
क्षिणैः पूर्णद्रक्षिणैः ११ तस्य विकुक्षेः इन्द्रो वा होवाहनं पश्यत तथा कर्मभिर्विक्रमलक्षणे अवाप्तानि १२ १३ १४ इंद्रात्पुरुषमकुक्षुदिसिधतः १५ १६ १७ तस्य पुरंजयस्य इषोः शरस्य

शेषं निवेदयामास पित्रे तेन चतद्वरुः ॥ चोदितः प्रोक्षणाया ह दुष्टमेतदकर्मकम् ८ ज्ञात्वा पुत्रस्य तत्कर्मगुरुणाभिहितं नृपः ॥ देशान्निःसारयामास सुतं त्यक्त
विधिरुषा ९ स तु विप्रेण संवादं जापकेन समाचरन् ॥ त्यक्त्वा काले वरं योगी स तेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरतेभ्येय विकुक्षिः पृथिवीमिमाम् ॥ शासनी
जेहरिपुनैः शशादइति विश्रुतः ११ पुरंजयस्तस्य सुत इन्द्रो वा ह इतीरितः ॥ ककुत्स्थ इति वाप्युक्तः शृणु नामानि कर्माभिः १२ कृतांत आसीत्स मरे देवानां सह
दानवैः ॥ पाष्णिग्राहो व्रतो धीरो देवैर्दृत्य पराजितैः १३ वचनाद्देवदेवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभोः ॥ वाहनत्वेष्टतस्तस्य बभूव द्रोमहावृषः १४ स सन्नद्धो
धनुर्दिव्यमादाय विशिषाञ्छितान् ॥ स्तूयमानस्तमारुह्य युयुत्सुः कुक्षुदिसिधतः १५ तेजसा व्यापितो विष्णोः पुरुषस्य परात्मनः ॥ प्रतीच्यादिशि दैत्या
नान्यरुणद्विदशैः पुरम् १६ तेस्तस्य ह्यभवद्राजन्सं ग्रामो रोमहर्षणः ॥ यमाय भलैरनय दैत्यान्ये युयुधुर्भुधे १७ तस्येष्टुपाताभिमुखं युगांताग्निमिवोल्ब
णम् ॥ विसृज्य दुष्टदुर्दैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८ जित्वा पुरं धनं सर्वमयच्छद्वज्रपाणये ॥ प्रत्ययच्छत्स राजर्षिरिति नाम भिराहुतः १९ पुरंजयस्य
पुत्रो मृदमेनास्तत्सुतः पृथुः ॥ विश्वगंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्वस्तुतस्तुतः २० शावस्तिस्तत्सुतो येन शावस्ती निर्मिता पुरी ॥ बृहदश्वस्तुशावस्तेस्ततः कुव
लयाश्वकः २१ यः प्रियार्थं मुकुंदस्य धुंधुनामा सुरंबली ॥ सुतानामेकं विशत्यासहस्रैरहनद्वृतः २२ धुंधुमार इति ख्यातस्तत्सुतास्ते प्रजज्वलुः ॥ धुंधोर्मुखा
ग्निना सैवैत्रय एवावशेषिताः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वश्च द्राश्व इति भारत ॥ दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो नि कुंभस्तत्सुतः स्मृतः २४ बर्हणाश्वो नि कुंभस्य कृशाश्वो धा
स्यसे निजित् ॥ युवनाश्वो भवत्स्य सोनपत्यो वनंगतः २५ भार्याशतेन निर्विण्णः ऋषयोऽस्य कृपालवः ॥ इष्टिस्मवर्तयां च कुर्द्रीते सुसमाहिताः २६ रा
जातद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितर्षितः ॥ दृष्ट्वा ज्ञायान् विप्रांस्तान् पौमंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थितास्ते निशाम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो ॥ पप्रच्छुः कस्य कर्म
दंपीतं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वाथ ईश्वरप्रहितेन ते ॥ ईश्वराय नमश्चक्रुर्होदैव बलं बलम् २९

पातस्याभिमुखं प्रत्यवस्थानं स्वमालयं स्वगृहं च त्वा दैत्या इन्द्रो वुरित्यन्वयः १८ सराजा पुरं जित्वा सः पुरं धनं यच्छद्वज्रपात्रे ॥ पुनश्च तत्पुरं धनं वज्रपात्रे प्रत्ययच्छत्स राजर्षिरिति तस्य पुरंजयात् पुरंजय
इति नाम्ना हूतः वृषभकृषं द्रस्यास्य वाहनत्वाद् इन्द्रो वा ह इति नाम्ना हूतः वृषभकृक्षुदिसिधतस्तत्वात् ककुत्स्थ इति नाम्ना हूतः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ तर्षितः उदन्यपायुतः मंत्रपूतं
जलम् २७ व्युदकं जलरहितं पुंसवनं पुत्रोत्पत्त्यर्थमभिहितं २८ ईश्वरप्रहितेन दैवमेरितेन २९

३० स्तन्यस्तनपानेच्छुरयंबालोभृशरोक्ष्यते पुनःपुनरत्यंतरेत्ननं करोति कंथास्यति कस्यहीजनस्यस्तनं धास्यतीति मत्वा इन्द्रो हवत्समारोदीः रौदनं माकार्षीरित्युक्ता देशिनी मंगुष्ठानंतरामंगुलीमदाव
 त्सेमांघातेति नाम ३१ तस्य मांघानुःपिता युवनाथः ३२ ३३ ३४ यज्ञं श्रीहारीं सर्वदेवप्रधानं सवस्मिन्कर्मत्रं तत्र द्रव्यादिसर्वव्यापिनं ३५ एतदेव स्पष्टयति द्रव्यमिति यथात्मा व्यापी यस्य तच्च दात्मकं
 ३६ ३७ ३८ ३९ निर्वृतिमानंदं ४० ४१ ससौभरिरपंगुनिःस्त्रीणामसंमतोजरठः एजत्कंपमानं कंक्षिरोयस्य स तथा वलीपलित अतएव प्रिय इति मत्वा अहं राज्ञा प्रत्युदाहृतः स्वयं वरे वृक्षतामिति प्रोक्तः
 इत्यर्थे चित्यात्मानं मांघासाधयिष्ये यथा सुरस्त्रीणामभीष्टमिति व्यवसितः ४२ ४३ क्षत्राकन्यातः पुरं प्रवेशितः एकः पंचाशताराजकन्याभिर्वृत्तश्चाभूदतिशेषः ४४ कलिः कलहः तदर्थं सौभरिपतिपरिणय

ततः काल उपावृत्ते कुक्षिनिर्भिद्यदक्षिणम् ॥ युवनाथस्य तनयश्च क्वर्तां जानह ३० कंथास्यति कुमारोयं स्तन्यो रूयते भृशम् ॥ मांघातर्वत्समारोदीरि
 तीन्द्रो देशिनीमदाव ३१ नममारपिता तस्य विप्रदेवप्रसादतः ॥ युवनाथो यत्तत्रैव तपसा सिद्धिमन्वात् ३२ त्रसदस्युरिति तीन्द्रो विदधे नाम तस्य वै ॥ य
 स्मात्र संतिष्ठुद्दिग्नादस्य वोरवणादयः ३३ यौवनाथे मांघाताचक्रवर्त्यवर्नीप्रभुः ॥ सप्तद्वीपवर्तमेकः शशासाच्युततेजसा ३४ ईजे च यज्ञं कतुभिरात्म
 विहूरिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयं देवं स वात्मकमतीन्द्रियम् ३५ द्रव्यं मंत्रो विधियं ज्ञो यजमानस्तथा त्विजः ॥ धर्मो देशश्च कालश्च सर्वमेतद्यदात्मकम् ३६ याव
 त्सूर्य उदेति स्म यावच्चंद्रः प्रतिष्ठति ॥ सर्वतद्यौवनाथस्य मांघातुः क्षेत्रमुच्यते ३७ शशविदोर्दुहितरिबिदुमत्यामघातृपः ॥ पुरुकुत्समं वारिषं मुचुकुंदं च यो
 गिनम् ३८ तेषां स्वसारः पंचाशत्सौभरिर्विरेपतिम् ३९ यमुनां तर्जले मज्जंस्तप्यमानः परंतपः ॥ निर्वृतिं मीनराजस्य वीक्ष्य मैथुनधर्मिणः ४० जात
 स्पृहो नृपं विप्रः कन्यामेकामयाचत ॥ सोप्याह गृह्यतां ब्रह्मन् कामं कन्यां स्वयंवरे ४१ सविचित्राप्रियः स्त्रीणां जरठो यमसंमतः ॥ वलीपालित एजत्कइयहं
 प्रत्युदाहृतः ४२ साधयिष्ये तथात्मानं सुरस्त्रीणामभीप्सितम् ॥ किंपुनर्मनुजस्त्रीणामिति व्यवसितः प्रभुः ४३ मुनिः प्रवेशितः क्षत्राकन्यातः पुरं प्रवेशितः ॥
 वृत्तश्च राजकन्याभिरेकः पंचाशतावरः ४४ तासां कलिरभूद्भूयांस्तदर्थं पोह्य सौहृदम् ॥ ममानुरूपो नायं वदति तद्रतचेतसाम् ४५ सबद्धचस्ताभिरवारणी
 यश्रियाविराजत्सपरिच्छदेषु ॥ गृहेषु नानोपवनामलांभः प्रसूनसौगंधिकाननेषु ४६ महार्हशय्यासनवस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः ॥ स्व
 लंकृतस्त्रीपुरुषेषु नित्यदारे मेनुगायद्विजहंगमदिषु ४७

नार्थे सौहृदं सुहृदार्थं भोक्तापरित्यज्य तस्मिन् वरे आसक्तचेतसाम् ४५ बह्वचः सौभरिः गृहेषु ताभिः कन्याभिः रेमेदित्यन्वयः कीदृशेषु गृहेषु अवारणीयश्रिया अर्पितघातलक्ष्म्याविराजति शोभमानानि च परि
 च्छेदेरुपकरणैः सहितानि च विराजत्सपरिच्छदानि तेषु श्रिया अवात्णीयः अनिवार्यः तयापि वरणयोग्य इत्यर्थ इति वा अथ लान्यभांस्यमलाभांति प्रसूनानां सौगंधिकानि सौरभ्ययुनानि नानाविशेषानि
 च अमलांभोभिर्पुतानि च प्रसूनसौगंधिकानि च काननानि येषु तां मेतथा तेषु अनुगायंति द्विजवृंदानि अनुगायद्विजवृंदानि द्विजानां पतिष्वंदां निद्विजवृंदानि तान्येव बंधिनो देषु तानि तया तेषु ४६ ४७

एतावदेवानुवर्णयितुं शक्यं नातोधिकमित्याशयेनाह यादिति स्तंभमहंकारनिमित्तं कर्तव्याकरणलक्षणम् ४८ आज्यस्तोत्रैः घृतादिभिः ४९ आत्मापह्नवं स्वरूपापहारणम् तपसस्तिरस्कारं वा ५० याचिरं घृतं ब्रह्मतपः तत्प्रसावितं च्युतं तद्विषयः ब्रह्मवेदस्तपस्तत्त्वमित्यभिधानम् तत्त्वमनारोपितं रूपं पुसो ज्ञातमेव तत्सुतप्रतिबद्धमिति वा ५१ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुं मईसीति वाक्यार्थमनुसंधानमाह संगमिति मिथुनवृजिनात् स्त्रीपुरुषसंगोद्भूतपापान्मुमुक्षुः संगं स्नेहलक्षणं त्यजेत इन्द्रियाणि बहिः शब्दादिविषयेषु न विसृजेत् न प्रयुक्त एकाकी चरन् रहसि एकांतिं अनेते ईशे चित्तं युंजति प्रसंगश्रेष्ठविमसंगोपेक्षितस्तद्धितस्मिन् रौरित्येषां तत्तद्वत्तत्पुसाधुषु निर्मत्सरजनेषु प्रसंगः स्यान्नान्यत्रेत्यन्वयः ५२ अहमेक एव तपस्वी अथां भसिमंगलजले मत्प्रसंगान्मत्स्यानां मिथः स्नेहदृष्ट्वा अथानंतरं पंचाशता स्त्रीभिः सह सुरतप्रसंगेन सुतपंचसहस्रसंगं आसं अथोभयकृत्यं पुत्राणां विवाहादिः कन्यकानां प्रदानादिरित्युभयकर्तव्यं तत्र ये मनोरथाः मनः सकल्पविशेषास्ते पातभयेन स्त्रीपुरुषद्वयेन परकृत्यं तत्र विद्यमानानां मनोरथानां वा उभयाक्षिन् इह लोके परलोके च यत्कृत्यं तद्विषयमनोरथानां वा अंतमवसानं न ब्रजामि तत्रेदं निमित्तमाह मायेति शब्दादिविषये प्रयोजनमुद्धिः मंगलानंतरारभप्रश्नकात्स्न्येण व्योभ

यद्गार्हस्थ्यं तु संवीक्ष्य समद्वीपवतीपतिः ॥ विस्मितः स्तंभमजहात्सर्वभौमश्रियान्वितम् ४८ एवं गृहेष्वभिरतो विषयान्विविधैः सुखैः ॥ सेवमानो न चातुष्यदाज्यस्तोत्रैरिवानलः ४९ सकदा चिदुपासीन आत्मापह्नवमात्मना ॥ ददर्श बह्वचाचार्यो मीनसंगसमुत्थितम् ५० अहो इमं पश्य तमेविनाशं तपस्विनः सच्चरितव्रतस्य ॥ अंतर्जले वारिच प्रसंगात्प्रसावितं ब्रह्मचिरं घृतं यत् ५१ संगं त्यजेत मिथुनवृजिनां मुमुक्षुः सर्वात्मनान विसृजेद्बहिरिन्द्रियाणि ॥ एकश्चरन् रहसि चित्तमनंत ईशे युंजति तद्रतिषु साधुषु चेत्प्रसंगः ५२ एकस्तपस्य ह मथां भसिमत्प्रसंगं तात्पंचाशताथ सुतपंचसहस्रसंगः ॥ नातं ब्रजाम्युभयकृत्यमनोरथानां मायागुणैर्हृतमतिर्विषयेर्धभावः ५३ एवं सन्न गृहे कालं विरक्तो न्यासमाश्रितः ॥ वनं जगामानुष्युस्तपस्तप्यः पाति देवताः ५४ तत्र तत्स्वातपस्तीक्ष्णमात्मकर्शनमात्मविद ॥ सहैवाग्निभिरात्मानं युज्यो जपरमात्मनि ५५ ताः स्वपत्युर्महाराज निरीक्ष्याध्यात्मिकीं गतिम् ॥ जन्वी युस्तत्प्रभावेन शान्ताग्निमिवाचिषः ५६ मां धातुषु त्रप्रवरयोर्बरीषः प्रकीर्तितः ॥ मातामहेन प्रवृत्तो युवनाश्वस्तु तत्सुतः ५७ हरितस्तस्य पुत्रो भूमां धातुप्रवरा इमे ॥ नर्मदा आतृषिर्दत्ता पुरुकुत्साय चोरगैः ५८ तयारसातलं नीतो भुजगेंद्रप्रयुक्तया ॥ गंधर्वान्मोदधीतत्र वध्यश्चान्विष्णुशक्तिधृक् ५९ ना गालब्धवरः सर्पादभयं स्मरतामिमम् ॥ त्रसदस्युः पौरकुत्सो योनिरण्यस्य देहकृत् ६०

येत्यमरः ५३ एवं विरज्य किमकार्षीत् तत्राह एवमिति न्यासं विच्छेदनादित्यागलक्षणम् ५४ आत्मकर्शनं देहस्य रुग्णत्वागदकम् अग्निभिः सहात्मानं देहं दग्ध्वा परमात्मनि युज्यो ज सायुज्यलक्षणं मोक्षमाप्तवानित्यर्थः ५५ ५६ मातामहेन मातुः पित्राश्वत्थिना तस्या बरीषस्य सुतः ५७ मां धाता प्रवरयोरेषां तैतथा भ्रातृभिः उरगैः पुरुकुत्साय मां धातुज्येष्ठपुत्राय दत्ता ५८ भुजगेंद्रप्रतिपातयानर्मदयारसातलं नीतः स पुरुकुत्सः तत्र रसातले वध्यश्चान्गंधर्वान्मोदधीदित्यन्वयः वयार्हा अन्वायेपातितथातान्वा ५९ नागा किमस्मै ददुरिति तत्राह सर्पादिति इमं गंधर्ववधलक्षणं पुरुकुत्सविक्रमं स्मरतापु सांस्पर्षादभयलक्षणं लब्धवर इत्यर्थः पुरुकुत्सस्यापत्यं पौरकुत्सः पत्न्यसदस्युः पुनरण्यस्य देहकृतिपात अनरण्यस्य सदस्युसुत इत्यर्थः ६०

तस्य त्रिबन्धुरस्य सुतः सत्यव्रतः त्रिशंकुगिति नाम द्वयेन विश्रुत इत्यर्थः ६१ गुरोर्वसिष्ठस्य शापात् कौशिकस्य विश्वामित्रस्य तेजसा प्रभावेण सशरीरः मानुषशरीरसहितः स्वर्गगतः अद्यापि दिव्योऽग्निदृश्यते मेनुजैर-
 विशेषः स्वर्गगतः कथं मानवैर्दृश्यत इति तत्राह पातित इति तेन विश्वामित्रेण बलात्तपःशक्तेस्त्रैशंकवः त्रिशंकोरपत्यं हरिश्चंद्रोऽपोहरिश्चंद्रानिमित्तं पश्यत चाभिमित्तपक्षिणोः सहोवाचिनोः पक्षः पार्श्वं मरुत्साध्य सहायवळि-
 भिषिष्यति पादवः ६३ ६४ नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति शक्यार्थज्ञानाद्विषण्मना अनपत्यः सह रिश्चंद्रो नारदोपदेशात् हे प्रभो मे पुत्रो जायतामिति निवेद्य वरुणशरणं गत इत्यन्वयः एतदेव विवृणोति यदीति हेमहाराज-
 यदिवीरः पुत्रो जायेत तर्हि तेन पुत्रेण त्वां यजे पुरुषपशुना त्वां यक्ष्ये इति हरिश्चंद्रोऽपोऽक्ते वरुणेनापितयास्त्वपुत्केनाम्नारोहितः पुत्रो जात इत्यन्वयः अथैनमुवाच वरुणराजानमुपधाव पुत्रो मे जायतां तेन त्वां यज इति
 तथेति सवरुणराजानमुपससार पुत्रो मे जायतां तेन त्वां यजा इति तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नामेति ब्राह्मणं चैव मेवार्थमनुवदति अथ वरुणभाग्य हरिश्चंद्रमवादीदित्याह जात इति अंगते सुतो जातो नेन पुत्रे-
 ण मां यजस्वोति । सह रिश्चंद्रो वक्तिसो ब्रवीदिति ६५ ६६ तं होवाचाजनिवैते पुत्रो यजस्व मानेनेति सहोवाच यदा वै पशुर्निर्देशो भवत्यथ समेधो भवति निर्देशो न्यस्त्वत्वा यजा इति तथेति इति निर्देशः दशाहाति
 क्रांतं निर्देशो जाते सहो निर्देश आस तं होवाच निर्देशो न्वभूद्यजस्व मानेनेतीति ६७ यद्यदा पशोर्दंता जायेरन् अथ तदा पशुः शुचिः स्याद नंतं रत्वां यक्ष्ये इत्यब्रवीत् हरिश्चंद्रः सहोवाच यदा वै पशोर्दंता जायंते अथ समे

हर्यं श्वस्तस्मृतस्तस्मादरुणोऽथ त्रिबन्धुरः ॥ तस्य सत्यव्रतः पुत्रस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ६१ प्राप्तश्चंडालतांशापाहुः कौशिकतेजसा ॥ सशरीरो गतः स्व-
 र्गमद्यापि दिव्यदृश्यते ६२ पातितो वाक्शिरादैवैस्तेनैव स्तंभितो बलात् ॥ त्रैशंकवो हरिश्चंद्रो विश्वामित्रवामिष्ठयोः ६३ यन्निमित्तमभूद्युद्धं पक्षिणोर्बहुवार्षि-
 कम् ॥ सोनपत्यो विषण्णात्मानारदस्योपदेशतः ६४ वरुणशरणं यातः पुत्रो मे जायतां प्रभो ॥ यदिवीरो महाराज तेनैव त्वां यजे इति ६५ तथेति वरुणेनो-
 क्ते पुत्रो जातस्तुरोहितः ॥ जातः सुतो ह्यनेनांगमां यजस्वेति सो ब्रवीत् ६६ यदा पशुर्निर्देशः स्यादथ मेधो भवेदिति ॥ निर्देशे च समागत्य यजस्वेत्याह सो ब्रवीत्
 ६७ दंताः पशोर्यजायेरन्नथ मेधो भवेदिति ॥ जाता दंता यजस्वेति सप्रत्याहाय सो ब्रवीत् ६८ यदा पतंत्यस्य दंता अथ मेधो भवेदिति ॥ पशोर्निपतिता दंता-
 यजस्वेत्याह सो ब्रवीत् ६९ यदा पशोः पुनर्दंता जायंते तथ पशुः शुचिः ॥ पुनर्जाता यजस्वेति सप्रत्याहाय सो ब्रवीत् ७० सान्नाहुः कोयदाराजराज न्योऽथ पशुः शु-
 चिः ॥ इति पुत्रानुरागेण स्नेहयंत्रितचेतसा ॥ कालं वंचयतां तं मुक्तो देवस्तमैक्षत ७१

धो भवति दंतास्त्वस्वजायतामथ त्वा यजा इति तथेति इति सवरुण एत्याह हरिश्चंद्रं अस्य दंता जाता अथ मां यजस्वेति तस्य ह दंता जज्ञिरे तं होवाचा ब्रतवा अस्य दंता यजस्व मानेनेति अज्ञत अजायंत यदास्य पुत्रस्य
 दंताः पतंत्यस्य तस्य दृष्टो भवेदित्यब्रवीत् सहोवाच यदा वै पशोर्दंताः पच्यंते अथ समेधो भवति दंता न्वस्य पचंत्वा मथ त्वा यजा इति तथेति तस्य ह दंताः पदिरे इति पुत्रपशोर्दंताः निपतिताः अथ मां यजस्वेति वरुण-
 आह तं होवाचा पत्स्यतवा अस्य दंता यजस्वेति मानेनेतीति ६८ ६९ यदा पशोर्दंताः पुनर्जायंते अथ मां यजस्वेति सवरुणो हरिश्चंद्रं मेत्याह तं होवाचा ब्रतवा अस्य पुनर्दंता यजस्व मानेनेति ७० यदाराज न्यः सत्रियः सान्नाहुः
 नर्जायंतामथ त्वा यजा इति तथेति तस्य दंताः पुनर्जाज्ञिरे इति अस्य दंताः पुनर्जाताः अथ मां यजस्वेति सवरुणो हरिश्चंद्रं मेत्याह तं होवाचा ब्रतवा अस्य पुनर्दंता यजस्व मानेनेति ७० यदाराज न्यः सत्रियः सान्नाहुः
 सनाह्योऽग्न्यः शान्नाह्यग्न्यः कवचान्वाधाराजपशुः शुचिरिति सह रिश्चंद्रो ब्रवीत् सहोवाच यदा वै पशोर्दंताः पच्यंते अथ समेधो भवति सन्नाहं नुपामोऽथ त्वा यजा इति तथेति सहोवाच सनाहं मापतं होवाच

समाहंनुप्राप्तोयजस्वभावेनेति ननुहरिश्चंद्र किमर्थकालमक्षिपदितितत्राह इतीति । स्नेहपाशवद्वेतेतसादशाहादिलक्षणंतवेकालंवचयताहरीश्वरेणोक्तोवरुणोदेवः तमेतत्प्रत्याहचेत्यन्यदयः । तद्यात्म राग
कालमेतदेतिवा ७१ सतथेत्युक्तापुनरामंत्रयामासततार्थवैमल्लंत्वामददाद्रंतत्प्राहमिमंयजाइति सहनेत्युक्तापुनरादाधारण्यमुपात्तरथौ ससंवत्सरमरण्येचचारेतिब्राह्मणप्रसिद्धं पितृश्रिकीर्षितंवरुणमुदि
श्यात्मयजनं कर्तुमिष्टं तत्कर्माभिज्ञायमाणप्रेस्तुरात्मजीवनेच्छुः रोहितोयनुरादायवनंप्राप ७२ सदनंतरंपितरंवरुणग्रस्तामृत्यारभ्यप्रदायसमवंदतेत्यंतं प्रथेनाथं हृदयकंवरुणोजग्राह तस्यहोदरजलेइत्यादि
ब्राह्मणप्रसिद्धौनूचतेइयायआजगामप्रशंसायांरूपप्रत्ययविधानात् प्रशस्तपुरुषरूपः विप्रइतिपावतंइंद्रोवृद्धविप्रोभूत्वातंरोहितमेत्यपर्युवाच । अपपरीवर्जनइतिसूत्रान्निषेधवचनंकृतवाग्नगंतव्यमित्युक्त
वानित्यर्थः ७३ तत्रपुक्तिमाह भोरोहित नानाश्रंतायपुण्यतीर्थक्षेत्रनिषेधेननानाविधेनश्रंतस्यजनस्यश्रीरैहिकामुष्मिकसंपदस्तीतिनृपद्वरः अनुक्तकारीगुर्वादिवचनमशृण्वन्स्तंभवत्तिष्ठन्चर्मकारोवा
जनःपापःइतिशुश्रुमःतर्हिंसंचरमाणस्यएकाकिनश्चोरादिभयंस्यादितिनाशंकनीयम् चरतः पुंसःइंद्रएवसत्त्वाभवतीत्यतःचरैवेत्वंअटनंकुरुष्वैवंकश्चिद्ब्राह्मणोयमवोचत्कथंचरैवेति नृपद्वरोनुक्तकारीचर्मकृच्च
प्रकीर्तितइति इंद्रेणोपदिष्टोरोहितःकिंचकारोतितत्राह सोपीति समाः वत्सरान् ७४ एवंकतिवत्सरान्अरण्यंचचारेतितत्राह एवमिति द्वितीयंसंवत्सरमरण्येचचारेतिआदिब्राह्मणंचास्मिन्धर्ममानं
पुष्पिण्यौजवेचरतःपुष्पिणीर्गर्भिणीजघयोर्बलाच्चरतिअटितनैकत्रास्ते यथाभूण्युर्बभूवुःपुरुषः आत्मासततंपर्यटनफलग्राहिःफलंल्ल्हातियथाकिंतफलमाप्नोतीतितत्राह शेरइति प्रथममहामार्गे

रोहितस्तदभिज्ञायपितुःकर्मचिकीर्षितम् ॥ प्राणप्रेप्सुर्धनुःपाणिररण्यंप्रत्यपद्यत ७२ पितरंवरुणग्रस्तंश्रुत्वानातमहोदरम् ॥ रोहितोग्राममेयायतामि
द्रःप्रत्यषेधत ७३ भूमेःपर्यटनंपुण्यंतीर्थक्षेत्रनिषेधेनैः ॥ रोहितायादिशच्छक्रःसोप्यरण्येचरत्समाः ७४ एवंद्वितीयेदृतीयेचतुर्थेपंचमेतथा ॥ जभ्ये
त्याभ्येत्यस्थविरोविप्रोभूत्वाहवृत्रहा ७५

तीर्थयात्राश्रमेणइत्याजस्यपुंसः सर्वेपाप्मानःशेरेशीर्षाभवंतीति अतस्त्वमपिचरन्फलंलभस्वेत्यर्थः चरैवेत्युक्तार्थंआसीनस्यनिष्पापारस्यभगोभाग्यमप्यास्तआसीनंभवतिसमृद्धंनभवतितिष्ठतउ
त्थानंकुर्वेतोभगलब्ध्वंस्तिष्ठतिउत्थानंकरोति । पुरुषच्छायेवनिपक्षमनास्यनिकृष्टोभवतीत्यर्थः । चरतःपुण्येनयथासंचरमाणस्यपुंसःभगश्चरतिप्रामोतितमितिशेषःभगोयोन्याभगोयत्नेयशोवीर्षाकिंभूति
प्ति कलिःशयानइत्यादिनाकारणगुणःकार्येपरोयोजनीयः । तथाहि कलौजातःशयानःतामसत्वेनशुभप्रवृत्तिशून्योभवति द्वापरोजातःसंजिहानःसंशयानः इदंवाअदोवेतितत्त्वंननिश्चिनोति ।
संबंधिपुत्रौदायादौद्वापरोयुगसंशयावितित्रेतायांजातउत्तिष्ठन् धर्मार्थकामलक्षणकार्येद्योगीभवति । कृतपुगेजातःकृतंविहितंचरन्संपद्यतेज्ञानसंपन्नोभवतीत्यतस्त्वंचरकोभवेत्यर्थः । युगेक्ष
पातेपर्याप्तकृतकीर्तिर्यदिति । भूमौचरन्पर्यटन्मधुसूतंदिदितिवैअशनकुशोपिनास्तीत्याह स्वादिष्टमुदुंबरंफलविशेषंचरन्भक्षयन्भूमिपर्यटनंकुर्वतःइत्थंभावमाह चरानिति । श्रवणमननाभ्यां
स्वादुपुनःपुनःसेवाबुद्धिजनकंउदुंबरं अत्युत्तमंवरंवरणीयंसर्वगुणामिरामहंरंचरणंगच्छन्नचेतिवा नित्यमटनकोस्तीतितत्राह सूर्यस्येति यश्चरन्नविरतमटनंतद्वयते आलस्यंनकरोति । तस्य
सूर्यस्यश्रेष्ठमंअव्याहतगमनशिक्षापश्य । तवाप्येवमरण्येचरतः जीवनक्षेमस्यादितिबृत्रहारोहितं अशिस्ततेत्यन्वय ७५

तस्माद्विरताञ्चपः । तस्माच्चपिभिर्मातुपुत्रीचंपानाम् अतश्चंपात् यस्यसुदेवस्य १ सबाहुकः १ अनुमरिष्यतीति अनुमरणं कर्तुमिच्छती प्रजावंतं पुत्रवंतं तस्या आत्मानं देहं जानता इत्यमंतं वीतीति विदुषे
त्यर्थः ५ सहसाहंतीति साहसो गरोत्रगर्भे पुत्रमाज्ञाय सपत्नीभिर्स्यै बाहुकपत्न्यै दत्त इत्यन्वयः तेन गरेण विषेण सह वर्तत इति सगरः ४ यस्य स्यादाज्ञया पृथिवी चक्रवर्ती स ईषते इति सगरपुत्राः सागरास्तेः
कृत्वा त्सागरः समुद्रः तालजं धादयो द्वीपांतरवासिनो निर्देव्याः ५ पामरान् मावधीरिति गुरोर्वाक्येन उत्सृष्टमंत्रयस्वतिशेषः उपाकृतमित्यर्थः ६ ७ ८ सगरस्य सुमतिः केजिनीति द्वे भार्ये तत्र
सुमतिर्गुरुदस्य स्वसातस्याः पुत्राः ९ १० षष्ठिसहस्रसंख्यापेयामस्तीति षष्ठिसहस्रिणः उन्मियं षणेत्रविक्रमकृतवान् ११ महेंद्रेण हृतचेतोपेयातेतयामुग्धा इत्यर्थः महतो व्यतिक्रमेण हनताः
चोरो हन्यतामित्यादिवचनलक्षणापराधेनैव स्वकृतदोषहताः नृपपुत्राः न तु मुनिकां पदगधाः १२ शारदजलवन्नित्यप्रसन्नमूर्तौ हरौ तमे गुणकारणस्य क्रोधस्य प्रवेशेऽप्यदत्वात् क्रोधसंभूतपापाटवीकृतत्वाच्चे

श्रीशुक उवाच ॥ हरितो रोहितादासीच्चंपस्तस्माद्विनिर्मिता ॥ चंपापुरीसुदेवो तोविजयो यस्य चात्मजः १ तरुस्तस्मिन् सुतस्तस्माद्वृकस्तस्यापि बाहुकः ॥
सोरिभिर्हृतराण्यस्तु सभार्यौ वनमाविशत् २ वृद्धं तं पंचतां प्रांसं महिष्यनुमरिष्यती ॥ और्वेण जानतात्मानं प्रजावंतं निवारिता ३ आज्ञाया स्यै सपत्नीभिर्ग
रोदतोत्रसाहसः ॥ सहते नैव संजातः सगराख्यो महायशाः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत् सागरो यत्सुतैः कृतः ॥ यस्तालजं धान्यवनाञ्च कान्देहयवर्बरान् ५ नाव
धीं दुरुवाक्येन चक्रे विकृतवेषिणः ॥ मुंडान् शम्भुधरान् कांश्चिन्मुक्तकेशार्धमुंडितान् ६ अनंतर्वाससः कांश्चिदबहिर्वाससोपरान् ॥ सोऽश्वमेधैर्यजत सर्ववेदसु
रात्मकम् ७ और्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानभीश्वरम् ॥ तस्योत्सृष्टं पशुं यजेज्जहराश्वं पुं सरः ८ मुमत्यास्तनयादृष्टाः पितुरादेशकारिणः ॥ ह्यमन्वेष
माणास्ते समंतान् पत्न्यसन्महीम् ९ प्रागुदीच्यां दिशि हयंददृशुः कपिलांतिके ॥ एषवाजिहरश्चोरास्ते मीलितलोचनः १० हन्यतां हन्यतां पापइ
ति षष्ठिसहस्रिणः ॥ उदायुधाभमिययुरुन्मिषे तदामुनिः ११ स्वशरीराग्निना तावन्महेंद्रहृतचेतसः ॥ महद्यतिक्रमहता भस्मसादभवन्क्षणात् १२
न साधुवादो मुनिकोपमार्जितानृपेद्रपुत्रा इति सत्वधामनि ॥ कथं तमोरोषमयं विभाव्यते जगत्पवित्रात्मानि सरेजोभुवः १३ यस्यैरिता सांख्यमयी दृढेह
नौर्ययामुमुक्षुस्तरते दुरत्ययम् ॥ भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः परात्मभूतस्य कथं पृथङ्मतिः १४ यो समं जस इत्युक्तः स कोशिन्या नृपात्मजः ॥ तस्य पुत्रोऽंशु
मानामपितामहहितेरतः १५

त्याह नसाधुवाद इति नृपेद्रपुत्रा मुनिकोपमार्जिता इत्यप्यंसाधुवादो नास्ति असंभवात् कथामिति तत्राह सत्वधामनीति शुद्धस्फटिकविशदज्ञानमूर्तौ श्रीकपिलदेवोऽपमयं तमं कथयिष्याम्येते उत्पत्तुमवका
शं लभते न कथमपि किंच जगत्पवित्रीकरणसमर्थस्वभावे आत्मा जीवधृती देहस्वभावे परमात्मानोति पादवः कथमिव भुवोरजः पार्थिवो धूलिः खेपयेत्ययं लुभोपमः वेदेदृष्टत्वात् १३ इतोपितमोगुणका
यस्य कोपस्य हरावनवसरः इडाशयेनाह यस्येति इह जगति सदनुग्रहाय यस्य येनेरिता ग्रंथरूपेण कथिता दृढा अपोक्षितफल्गुना पसमर्थान्यत्र नूतनत्वेन बलिष्ठा सांख्यमयी सः १४ ज्ञानमयी नोस्तरि यज्ञान
नावा मुमुक्षुर्भुक्तिर्योगः पुरुषः मृत्युपथं मृत्योर्भागी दुरत्ययं ज्ञानावमंतरेणाप्येतुमन्नाक्यं भवार्णवं तरते तादृशीयेन संदृष्टेत्यर्थः तस्य परात्मभूतस्य साक्षात्परायणावतारस्याविपश्चितः शुद्धज्ञानवत् श्रीकपि
रुस्वपृथङ्मविशेषरूपितामतिः कथं संभान्यते इत्यन्वयः १४ यो समं जस इत्युक्ताः हे नृप तस्य कोशिन्याः सगराभ्यां पार्थाः आत्मजः पितामहः सगरः १५

पुरापूर्वजन्मनि योगीयोगाभ्यासनिपुणोसमंजस संग्रहेतोःयोगादीश्वरोपासनालक्षणाद्विचलितोद्विगस्मात्स्मात्पूर्वजातिस्मरतीति जातिस्मरः आत्मानमसमंजसंअसमचेतःसंगतमनसि रमणीयं दर्शयन्संजंजहाविति शेषः १६ असमंजसत्वं दर्शयति आचरन्मिति कितञ्ज्ञातीनां विभियं कर्मैतितत्राह सरव्यामिति जनमुद्देजयन्कंपयन्तीरेक्रीडतोवालान्तरखानचां प्रास्यत्प्राक्षित्पन्वयः १७ ततः किमभूत्तितत्राह एवमिति योगैश्वर्येण युष्मद्भ्रात्रा एते इति तान्दीजलमग्नान्वालान्दर्शयित्वा ततः स्थानावयावित्पन्वयः १८ विसिस्मरेः विस्मयं च कुः अथासमंजसमेत राजा बान्धवतप्यतपश्चात् पमास इत्यन्वयः १९ पितरि गतेऽश्रुमत्ता किमकारीतितत्राह अंशुमानिति पितृव्या असमंजससहोदरा तेषामनुमार्गपितृव्याणां गरीभस्महयमपि ददृशे इत्यन्वयः भस्मान्तेति पाठेऽयस्मसमीपहपददृष्ट्वा नित्यर्थः २० अस्तौत्तरुतवान् २१ स्तुतिर्द्विधा विद्यमानगुणविषयाऽविद्यमानगुणविषया च तत्र द्वितीयापि विद्वद्विद्विषयभेदेनाद्विधा उभयस्यापि स्तुतिफलं न लभ्यते विदुषात्मन्यविद्यमानगुणकथनेन हि यास्तौ तद्विषयसंभवादविदुषोऽज्ञानेन मुखविकासोऽसंभवेऽपि स्तोतुः स्तुतिफलप्रदानशक्तिसामग्र्यभावादतः प्रथमैव श्रेयसीति भावेन स्तौति न पश्यतीति । अजनोऽजो विरिचः यस्य परमात्मनोऽंशत्वं न पश्यति अनंतत्वेन साक्षादपरोक्षीकर्तुं न शक्नोति तर्हि परोक्षतो जानाति किं नेत्याह नेति समाधियुक्तिभिरेकाग्रीकृतचित्तयोगैरद्यापि न बुद्ध्यते सम्यक्न जानातीत्यन्वयः । पश्यतोऽपि न पश्यति भरो रूपविषयश्चित्त इति वत् नयस्य तच्च मिति पाठे परमात्मनोऽयस्य तत्तत्त्वं न बुद्ध्यते इति न किंतु बुद्ध्यते तथापि सम्पक्न जानातीत्यर्थः कश्छंदसां योगमावेदधीरः कोधिण्यामतिवाचपपादेति श्रुतेः

असमंजस आत्मानं दर्शयन्नसमंजसम् ॥ जातिस्मरः पुरासंग्रहो योगीयोगाद्विचालितः १६ आचरन्मर्हितलोके ज्ञातीनां कर्मविप्रियम् ॥ सरव्यां क्रीडतो बालान् प्रास्यदुद्देजयन्ननम् १७ एवं वृत्तः परित्यक्तः पित्राग्नेहमपो हवै ॥ योगैश्वर्येण बालान् स्तान् दर्शयित्वा तोययौ १८ अयोध्यावासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान् ॥ दृष्ट्वा विसिस्मिरे राजराजा चाप्यन्वतप्यत १९ अंशुमान् श्रोदितो राजा तुरंगमश्वेषणयौ ॥ पितृव्यस्वातानुपथं भस्मापि ददृशे हयम् २० तत्रासीनं मुनिं वीक्ष्य कपिलाख्यमघोक्षजम् ॥ अस्तौत्समाहितमनाः प्रांजलिः प्रणतो महान् २१ न पश्यति त्वां परमात्मनोऽजनो न बुद्ध्यते दद्यापि समाधियुक्तिभिः ॥ कुतो परेतस्य मनः शरीरविसर्गं दृष्ट्वा वयवप्रकाशः २२ ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना गुणान्विषयं त्युतवा तमश्च ॥ यस्मा यथा मोहितचेतसस्ते विदुः स्वसंस्थं न बहिः प्रकाशाः २३

न पश्यतीति । रूपस्थानोपायविशारदज्ञानस्य परमात्मनस्तत्तत्त्वं न बुद्ध्यते इति वा । एकस्याभावेऽप्यन्यस्य संभवः किं न स्यात्तथा दृष्ट्वादित्याशंस्येतरविषयोऽन्यायोन परमात्मविषय इति भावेनाह कुत इति । अपरे विरिचोऽदितरे समाधियुक्तिरहिताः कुतो हेतोः पश्यंति जानंति दर्शनादिसद्भावेन किमपि किं मित्यर्थः । अनेन चोद्यं कथं परिहृतमिति तत्राह तस्येति तस्य विरिचस्य मनसः शरीराच्च विषयः विशिष्टासृष्टिर्धैर्यामरीच्यादीनां ते मनः शरीरविसर्गः तैः सृष्टेषु शरीरावयवेषु श्रोत्रादिपुष्पाशोऽभिमानित्वेन स्थितिलक्षणोऽप्यादिकसूर्यादीनां ते मनः शरीरविसर्गमुष्टावयवप्रकाशः अनेन ईद्रादयो मरीच्यादयः उभयोपि प्रत्युक्ताः अत्र जनो न पश्यति न बुद्ध्यते इत्यं गीकारे कुतो परेतस्येतद्वतार्थत्वेनासंगतं स्यादिति बहुवचनमेव । विशिष्यते इति पदच्छेदेन विरिच एव ग्राह्यः २२ ये देहभाजः शरीरिणस्ते त्रिगुणप्रधानाः सत्त्वप्रधाना रजःप्रधाना तमप्रधाना इति त्रिविधाः । तत्र रजःप्रधानाः राजसामानुषाः त्रिगुणप्रधानाः धर्मार्थकामपरायणाः गुणान्सर्गादिनिवपश्यंति न मोक्षम् तमप्रधानाः स्वाभिसाः स्वसुराः यस्य हरर्थाय वा चंद्रशक्त्वा मोहितचेतसः अन्यथा ज्ञानपूर्णबुद्ध्यः तमोवाचंयंतम एव विशिष्टं पश्यंति अनुभवंति तत्र निमित्तमाह तदिति तत्स्वसंस्थं सद्बुद्धित्वं विष्णुं विदुरिति तत्तस्मादिति शेषः तर्हि चेतनाः किं ते इति नेत्याह बहिरिति बहिर्देहादेव प्रकाशोपेयां ते तथा अनात्मज्ञानिन इत्यर्थः आत्मैव मोहेऽप्यस्ति श्रुतेः ज्ञानाश्रयत्वेन चेतनत्वेऽपि यथा धैर्यानां स्त्रीति भावः २३

एवैवियः ५४ रक्षःकृतराक्षसकृतं ५५ रुशतीः क्रूराः भ्रित्तत्वात् रुपरिपहिंसायां हिंसयंतीर्वा रुशशब्दे इतं चिकीर्षाम इति शब्दयंतीर्वा माधमासेरटं त्यापइति वचनात् ५६ कल्पः षट्तावनमाषवर्णवत्तां व्यवायकाले सुरतसमये ५७ द्विजपत्नी राक्षसस्य कृपाजननायावध्यत्वे चानेकानि कारणान्याह न भवति त्यादिना ५८ ५९ ६० ६१ ६२ भ्रूणस्य स्वस्य स्वयमेव पुत्ररूप ब्रह्मवादिनः ब्रह्मज्ञानिनः पद भवेदाप्यायिनोवा ६३ बभ्रोः सौरभेय्याः माहेयी सौरभेयी च बभ्रुः स्यादृषकां क्षिणीत्याभिधानं ६४ येन पत्या मृतकं प्राणरहितशरीरं प्राणमंसरेण ६५ ६६ ६७ हे अकृतप्रज्ञ आशिश्रितमुद्धे तव मृतपुत्रे वंगर्भा

परिवेप्यमाणं भगवान् विलोक्या भक्ष्यमंजसा ॥ राजानमशपत्कुहोरक्षो ह्येवं भविष्यसि ५४ रक्षःकृतं तद्विदित्वा च क्रेद्वा दशवार्षिकम् ॥ सोप्यर्पो जलिना दायगु रुंशमुंसमुद्यतः ५५ वारितो मदयं त्यापो रुशतीः पादयोर्जहौ ॥ दिशः स्वमवनीं सर्वां पश्यन् जीवमधीनृपः ५६ राक्षसं भावमापन्नः पादे कल्माषातंगतः ॥ व्यवायकाले ददृशे वनौ कौदंपती द्विजौ ५७ धुधार्तो जगृहे विप्रं तत्पत्न्या हाळतार्थवत् ॥ न भवान् राक्षसः साक्षादिश्वाकूणां महारथः ५८ मदयं त्याः पतिर्वीरनाथमर्कतुर्महसि ॥ देहि मे पत्युः कामायास्त्वकृतार्थं पतिं द्विजम् ५९ देहोयं मानुषो राजन् पुरुषस्यासितार्थदः ॥ तस्मादस्य वधो वीरसर्वार्थ वध उच्यते ६० एष हि ब्राह्मणो विद्वांसतपःशीलगुणाश्रितः ॥ आरिराधयिषुर्ब्रह्म महापुरुषसंज्ञितम् ६१ सर्वभूतात्मभावेन भूतेष्वंतर्हितं गुणैः ॥ सोयं ब्रह्म र्षिर्वधस्ते राजर्षिप्रवरा द्विभो ६२ कथमर्हति धर्मज्ञ वधं पितुरिवात्मजः ॥ तस्य साधोरपापस्य भ्रूणस्य ब्रह्मवादिनः ६३ कथं वधं यथा बभ्रोर्मन्यते संमतो भवान् यद्ययं क्रियते भक्ष्यस्तर्हि मां सादपूर्वतः ६४ न जीविष्ये विना येन क्षणं च मृतकं यथा ॥ एवं कुरुण भाषिण्या विलपं त्याजनाथवत् ६५ व्याघ्रः पशुमिवासादत्सौ दासः शापमोहितः ॥ ब्राह्मणी वीक्ष्य भर्तारं पुरुषादेन भक्षितम् ६६ शोचं त्यात्मानमुर्वीशमशपत्कुपितासती ॥ यस्मान्मे भक्षितः पापकामार्तायाः पतिस्त्व या ६७ तवापि मृत्युरापातादकृतप्रज्ञदर्शितः ॥ एवं मित्रसहं श्वापति लोकपरायणा ६८ तदस्थीनि समिद्धे ग्नौ प्रास्य भर्तुर्गतिं गता ॥ विशापो ह्यदशा द्वांते मैथुनाय समुद्यतः ६९ विज्ञाय ब्राह्मणी शापं महिष्यासनिवारितः ॥ तत उध्वंसत त्याज स्त्रीसुखं कर्मणा प्रजाम् ७० वसिष्ठस्तदनुज्ञातो मदयं त्यां प्रजामधात् ॥ सावै सप्तसमागर्भमविभ्रन्नव्यजायत ७१ जन्नेऽश्मनो दंरं तस्मात्सोऽश्मकस्तेन कथ्यते ॥ अश्मकान्मूलको जज्ञेयः स्त्रीभिः परिरक्षितः ७२ नारी कवच इत्युको निःक्षत्रे मूलको भवत् ॥ ततो दशरथस्तस्मात्पुत्रोऽलबिलिः स्मृतः ७३ राजा विश्वसहोयस्य स्वद्वान्मश्रुकवर्त्यभूत् ॥ यो देवैरर्थितो दैत्या नव धीद्युधिर्दुर्जयान् ७४

धानसमये वा शंतिभवे दापातादवर्कितालालादितिशेषः ६८ प्रास्यनिक्षिप्य ६९ ब्राह्मण्या शापं विज्ञाय स मित्रसहः स्त्रीसुखं स्त्रियं दूरीकृत्य कर्मणा मैथुनचक्षणैः प्रजांसंततितं त्याज ७० तच्छंदयकेन वि धिना पुत्रो जात इति तत्राह वसिष्ठ इति तेन सा दासेन अनुज्ञातः मद्रायां पापुत्रमुत्पादयेति समाः संवत्सरान् ७१ ७२ निक्षत्रे परशुरामेण दृष्टं निषसहारे कृतं सति ७३ खट्वागोदैसा विहृत्य स्वपुं गत्वा युधुर्दुर्जयं कृत्वा त्वैव मनःसदये ७४

कथं तदिति तत्राह नमः इति । कुलदेवात् आत्मनः कुलात् प्रेमाणादयोनातिवृत्तमादित्यन्वयः ७१ अहंमममतिः ७२ वस्तुप्रतिहतम् ७३ भूतभावनस्य हरेर्भाविनात् उपासनादन्वयः शब्दकर्मोपपादनस्य
मनसुषेभ्यो विक्षिप्तं द्विषधियः ७४ आत्मानं हरिम् ७५ किमनेन बहुनोक्तेनाप्येवमसिद्धाति संदधाति अथेति । अथाहं तं श्रीहरिं प्रपद्यन्त्यवयः । किंलुत्वाद् इति स्य हरेर्भाविनात् उपासनादन्वयः पृथग्यपि पचभूतं
पविते पुण्येषु देहेन्द्रियादिषु गंधर्वपुरोपेयेषु नश्वरेषु आत्मनि मनासि प्रकृत्या स्वतएव कृत्स्नं गच्छेत् कृत्स्नं पाशं हित्वा । त्यागे साधनमाह विचमर्तुराति भावेन भक्त्या ८० सर्वे साधनस्य हरेर्भावेत्यमेकत्वविषयम्
ज्ञानं हित्वा स्वभावस्वतंत्रं भावं स्थितः ८१ भावशब्दस्य लीलाद्यनेकार्थेषु चेतरेषु विवक्षितः कथिततत्राह यत्तदिति उत्तरं लीलादिवक्ष्यमाणं यत्तदिति वेदातिनो यभां परब्रह्मातिगुणति योगिनः सूक्ष्ममिन्द्रियागो
चरमाकाशवादितिसंगिरंते केचिद्वैदिकाः शून्यनाम्ना कल्पितं जल्पन्ति न तत्तत्त्वमित्याह अशून्यमिति सात्वताः पांचरात्रिकाः यमगवान्वासुदेवेति नाम्ना गुणति तत्तत्भावमास्थित इत्यन्वयः ब्रह्मविदाप्नोति परं

मुहूर्तमायुर्ज्ञात्वेत्यस्वपुरं संदधेम नः ॥ न मे ब्रह्म कुलात्प्राणाः कुलदेवान् च आत्मजाः ७५ न श्रियो न महीराज्यं न दाराश्चातिवल्लभाः ॥ न बाल्येऽपि मतिर्मह्यम्
धर्मसमतेऽपि च ७६ नापश्यन् मुत्तमश्लोकादन्यत्किंच न वस्त्वहम् ॥ देवैः कामवरोदतो मद्यं त्रिभुवनेश्वरैः ७७ न वृणोत्यहं वरं कर्मभूतभावनभावनान् ॥ येऽ
विक्षिप्तैर्द्विषधियो देवास्ते स्वहृदि स्थितम् ७८ न विदंति प्रियं शब्दं आत्मानं किमुतापरे ७९ अथेशमायाराचितेषु संगुणेषु गंधर्वपुरोपेयेषु ॥ रुढं प्रकृत्या
त्मनि विश्वभर्तुर्भावेन हित्वा तमहंप्रपद्ये ८० इति व्यवसितो बुद्ध्या नारायणगृहीतया ॥ हित्वान्यभावमज्ञानं ततः स्वभावमाश्रितः ८१ यत्तद्ब्रह्म परं मू
क्षमशून्यं शून्यकल्पितम् ॥ मगवान्वासुदेवेति यं गृणन्ति हि सात्वताः ८२ सद्गंगादीर्घबाहुश्चरुस्तस्मात्पृथुश्रवाः ॥ अजस्तस्मान्महाराजस्तस्माद्दश
रथो भवत् ८३ तस्यापि भगवानेष साक्षाद्ब्रह्ममयो हरिः ॥ अंशांशेन चतुर्धा गतात्पुत्रत्वं प्रार्थितः सुरैः ॥ रामलक्ष्मण भरतशत्रुघ्नाश्चेति संज्ञया ८४ तस्या
नुचरितं राजनृपिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ श्रुतं हि वर्णितं मूर्तिस्त्वया सीतापते मुहुः ८५ गुर्वर्थे त्यक्त्वा ज्योव्यचरदनुवनं पद्मपद्मांप्रियायाः पाणिस्पर्शाक्षमाभ्यां
मृजितपथिरुजो यो हरीन्द्रानुजाभ्याम् ॥ वैरूप्याच्छूर्पणरूपाः प्रियविरहरुषारोपितभूविजृम्भः श्रुत्वा विबुद्धः सेतुः खलदवदहनः कोसलेंद्रो वतीर्णः ८६ विधा
मित्राध्वरेयेन मारीच्याद्यानिशाचराः ॥ पश्यतो लक्ष्मणस्यैव हतानैर्ऋतपुंगवाः ८७ योलोकवीरसमितौ धनुर्गशमुग्रं सीतास्वयं वरमुत्सेत्रिंशतोपनेयम् ॥
आदाय बालगजलील इवेक्षुयष्टिसजीकृतं नृपविरुध्य बभंज मध्ये ८८

सत्याति सुपिरं सूरुभं श्चेति परमात्मेति भगवानिति शब्दो देः शून्यं तत्त्वमवाभ्यमिति च ८२ ८३ ब्रह्ममयः वेदमुर्यार्थभूतः स्वयं भूतः लक्ष्मणादिषु अंशांशेन ८४ तत्त्वदर्शिभिः ऋषिभिः वर्णितं तस्य सीता
पतेर्भैरिफलतो महत्तरमनुचरितम् ८५ त्वया पुनः पुनः श्रुतमपि शण्डोत्प्रेत्याशेषनाह गुर्वर्थे इति गुर्वर्थे पित्र्ये पद्मपद्माप्योपमचरणाभ्यां मृजितपथिरुजः मज्जितमार्गेऽंशः हरीन्द्रानुजाभ्यामुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां
वैरूप्याच्छासिकाच्छेदलक्षणं त्रिषयाः सीतायाः विहोद्वतरुषा आरोपितभूविजृम्भः उन्नामितभ्रमंगः लंकायाहनुमतः आविर्भावं श्रुत्वा खलादवदवः खलदवः तस्य खलदवस्य दाहदहनेभिः हवोदावो नारायणव
न्मोरेति यादवः एवं विधो भगवान्कोसलेंद्रनाम्ना मुव्यवतीर्ण इत्यन्वयः अवताञ्जति केचित्पठन्ति ८६ एकपद्येन सूत्रवत्संक्षिप्तं रामवर्तमानं दित्वा एव किंचित्पंचयति विश्वाभिनेति यैव ८७ लोके देवी
रास्तेषां समितौ तस्मात् ईशस्य शिवस्य विद्यमानं निशत्तरैर्नैः पुरुषैः उपनेयं समीपं आनेतुं योग्यं संज्ज्ञा कृतं ज्यया सहितं कृतम् ८८

उरसिभीमलब्धमानां ग्राहमानां आत्मनः स्वरूपरूपा विभिरनुरूपपासीताभिधा श्रीरुद्रीमोस्तां जित्वा प्राप्य स्वर्जित इति वत् मार्गे ब्रजन् रामो हृतराजबीजा निर्मूलितक्षत्रसंततिर्महीकृतवतो भृगुपतेः परशुराम
 स्पष्टकृदं । दर्पदन्तमदव्यनयदपनीतवानित्यन्वयः ८९ योरामः सत्याख्यपाशेन परिवीतस्य परिवेष्टितस्य पितुर्निदेशमाज्ञां शिरसापि पितृसंभावानार्थं जगद्दृश्यन्वयः अपिर्जुगुप्सितायै वा । जुगुप्सायां किं
 निचाप्रित्यत उक्तं क्षैणस्येति । स्त्रीजितस्य सभार्य इत्यनेन तस्या अपि बहुमानातिशयं सूचयति अमूनिवेत्पनेन राज्यलक्ष्म्यादीनां अशक्यत्वात्पदादर्शयति । मुक्तसंग इत्यनेनाऽसंगो ह्यप्युत्पद्यते इति श्रुति
 सिद्धिनित्यासंगतां दर्शयति अधिवासं भवोऽध्याम् ९० रक्षस्वसुः शूर्पणख्याः रूपं व्यकृतं कर्णनासिकाच्छेदनलक्षणविकारं कारितवान् अटमानः वन इति शेषः ९१ शूर्पणखीमुखात्सीतायाः सौंदर्यादिवि
 षयकथायाः श्रवणेन दीपितः प्रज्वलितो हृच्छयः कामो यस्य स तथा तेन दशकंधरेण रावणेन सृष्टं प्रतिपाद्य भेषितं उत्सर्जनं विसर्जने विश्राणं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनमित्यभिधानं कृतैव वपुषा
 विरचितमृगाकारेणाश्रमतः सर्मापि विचरंतं विलोक्य सीता यमकृष्टः उल्लिखितो भेदितो वशीकृत इति पावत् आश्रमतो यमकृष्ट इरंती तोरामो विशिखेन मारीचं भाशुजगद्दृश्यन्वयः । उग्रोनरासिंहो हिरण्यकाशि
 पुनाश्रानं बहिरं उग्रो जज्ञे वीर्यो यस्तथा वानिति श्रुतिः रुद्रो धकाख्यं रिपुं वा उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृदित्यभिधानं ९२ निर्ऋत्यादि राक्षसविवक्षया रक्षोधमेन रावणेन विपिने वृकवत्स्थितेन । वृ

जित्वा नुरूपगुणशीलवयोरूपांसीताभिधां श्रियमुरस्य मिलब्धमानाम् ॥ मार्गे ब्रजन् भृगुपतेर्व्यनयत्प्ररुदं दर्पमहीकृतवतो हृतराजबीजाम् ८९ यः सत्य
 पाशपरिवीतपितुर्निदेशं क्षैणस्य चापिशिरसाजगृहे सभार्यः ॥ राज्यश्रियं प्रणयिनः सुहृदो धिवा संत्यक्ता यौवनममूनिवमुक्तसंगः ९० रक्षः स्वसुवर्कृत
 यमशुद्रबुद्धेस्तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुस्य बंधून् ॥ जघ्रे चतुर्दशसहस्रमवारणीयकोदंडपाणि रटमान उवास कृच्छ्रम् ९१ सीताकथाश्रवणदीपितहृच्छये
 न सृष्टं विलोक्य नृपते दशकंधरेण ॥ जघ्रे कृतैव वपुषाश्रमतो यमकृष्टो मारीचमाशु विशिखेन यथारिमुग्रः ९२ रक्षो धमेन वृकवद्विपिने समक्षं वैदेहराजदुहित
 र्यपियापितायाम् ॥ भ्रात्रा वने लुपणवत्प्रियया विवृक्तः स्त्रीसंनिगामितिरतिप्रथयंश्चचार ९३ यद्रोषतीव्रपरिवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रमकरो भयगीर्णघो
 षः ॥ सिंघुशिरस्य र्हणं परिगृह्य रूपीपादारविंदमुपगम्य बभाष एतत् ९४

योत्स्नावृणोत्पात्मानमिति वेषांतरेणास्थितेनेत्यर्थः असमक्षममलक्षं रामस्येति शेषः वैदेहराजदुहितारि सीतायामपयापितायामपनीतायां अनेनियुक्तेन भ्रात्रालक्ष्मणेन रहितायामिति शेषः प्रियया सीत
 यावियुक्तं लोकदृष्ट्यतिशेषः । स्त्रीसंनिगारतिमितीत्यं प्रथयन् प्रख्यापयन् चचार अनेन विटजनशिक्षणार्थं भवंदांशं तामिति ज्ञायते प्रथयन् वियुक्तेः । किमर्थमेवं कल्पनात्तत्स्वभावानुभवात्किं न स्यादिति चेन्नानि
 स्वपूर्णमुसज्जानस्वरूपोत्पत्तौ विभुः । ततोऽपराम इत्याख्यातस्य दुःस्वकुतोऽप्यपि । तथापि लोकशिक्षार्थं मृदुःस्वोदुःस्ववर्तवत् । अंतर्हिता लोकदृष्ट्या सीतामासीत्स्मरन्निवेति स्मृतिविरोधात् प्रियायावियुक्तत्वं
 दर्शनमन्ये लोकदृष्ट्यपेक्षेति ज्ञातव्यं तत्कुतोऽवगतमिति चेज्ज्ञानार्थं पुनर्नैत्यसंबन्धं स्वात्मनः प्रिया । अयोध्यायातिनिर्गच्छन् सर्वलोकस्पर्शे चरः । मत्पुत्रं तु प्रियासार्धं जगमानादिरव्यपहति स्मृत्याह्लात
 व्यं । एवमन्यजापिप्रमाणसामर्थ्यात्सर्वत्राप्यनुसंधेयोऽन्यर्थ इति विशदं सप्त ९३ इतोऽपि श्रीरामः साक्षात्प्रापयणावतार एव न देवदत्ताद्यन्यतमः तस्य प्रियावियोगादिना दुःस्वकृत्तनमसुरजनमोहनायमा
 नुपावतार देववाजनाशिक्षणापचेत्येतदन्त्यैः श्लोकैरेव ज्ञातुं तु शक्यमित्याशयेन तन्माहात्म्यं प्रकटयति यद्वेषेति यस्यामस्य रोषेण तीव्रपरिवृत्तकटाक्षः । यद्रोषतीव्रपरिवृत्तकटाक्षस्तस्य पातने लक्षवेधवद्वि
 षयीकरणेन संभ्रांत इत्येतोऽनवस्थितानां श्रमकराश्च स्मिन्सतथाभयेन गीर्णौ नष्टो घोषोऽस्मिन्सतथा अत एव तूष्णीं स्थित इत्यर्थः । अर्हणमव्यपाचादिपूजासाधनं रूपी करचरणविशिष्टावयवोपेतः ९४

जहवदवेत्तनवद्धिर्धैषातेतथाज्ञानपूर्वमवृत्तिश्चून्याइत्यर्थः । जहाधाराइत्यर्थोपिग्राहः । अनेनतावेवास्मत्प्रयोजनमिति सूचयति । वेदातिजगत्कारणस्यब्रह्मत्वनिरणायिराप्रस्यतदभावात्तत्त्वकथमिति चेत्तदस्याप्यस्तीत्याह त्वमिति । यस्त्वेतत्त्वगुणात्सुरगणान् । अस्माक्षीःरजोगुणात्प्रजेशान्मनुष्यान्सृजः । मन्योस्तमोगुणाच्चभूतपतयःभूतपतीन्ब्रह्मराक्षसादिलक्षणासुरान्जडमादयःसपरमात्मादिमहत्तत्त्वात्तजगतःकर्ताभवाच्चान्यः । गुणैःप्रवर्तमानस्यगुणनिमित्ताभिभवोनाशंकनीयः गुणानांतदधीनत्वादित्याशयेनाह गुणेशइति क्रोधस्यतमःकार्यत्वात्तेनतल्लभयति ९५ यथावमेहो विद्याशरीराभिर्गताशुनामुपयोगायभवति । तथायमपिविश्रवसोदेहाभिर्गतत्वेनावेहस्थानीयस्त्वच्छरानिर्भक्षद्वयः । शुनामशनायस्यादित्यतोविश्रवसोवमेहमित्युक्तं । त्रैलोक्यस्यरोदनकरणत्वाच्चैलोक्यरावणं हेवीरइहमपिवितत्यैविस्ताराय यंसेतुं ९६ विविधाद्रिकूटैर्नाविधपर्वतशृंगैःकपीद्राणांकरैःकपितानिभूरुहाणांवृक्षाणांअंगानिशाखोपशास्त्रालक्षणानियेषुतानितथातैः ९७ यदासांलंकारमेणविष्टातदागजकुलैर्धूर्णाह्वदिनीवधूर्णाभूदितिशेषः । विहरत्यांस्मभितिविहारंकीडास्थानं कोष्ठमतरुहंसद्वारंसमाद्वारंमशस्तसाधारणद्वारंवा । गोपुरंपुरद्वारं सदःसमास्थानवलभी

तंत्वावयंजहाधियोनविदामभूमन्कूटस्थमादिपुरुषंजगतामधीशम् ॥ त्वंसत्वतःसुरगणान्रजसःप्रजेशान्मन्योश्चभूतपतयःसभवान्गुणेशः ९५ कामं प्रयाहिजहिविश्रवसोवमेहंत्रैलोक्यरावणमवाशुहिवीरपत्नीम् ॥ बभ्रीहिसेतुमिहतेयशसोवितत्यैगायंतिदिग्विजयिनोयमुपेत्यभूपाः ९६ बभ्वोदधौरुषुपतिर्विविधाद्रिकूटैःसेतुंकर्पीद्रकरंकपितभूरुहांगैः ॥ सुग्रीवनीलहनुमत्प्रमुखैर्नरैर्द्वैलंकांविभीषणदृशाविशदाशुदग्धाम् ९७ सावानरैर्द्रबलरुद्रविहारकोष्ठसद्वारगोपुरमदोवलभीविटंका ॥ निर्भज्यमानधिषणध्वजेहमकुंभशृंगाटकागजकुलैर्हृदिनीवधूर्णा ९८ रक्षःपतिस्तदवलोकयनिकुंभकुंभधूम्राक्षहर्षुस्सुरांतनरांतकादीन् ॥ पुत्रान्प्रहस्तमतिकायविकंपनादीन्सर्वानुगान्समहिनोदधकुंभकर्णम् ९९ तांयातुधानपृतनामसिथूलचापप्रासर्तिशक्तिशरतोमरस्त्रजुष्टाम् ॥ सुग्रीवलक्ष्मणमरुत्सुतगंधमादनीलांगदक्षपनासादिभिरन्वितोयात् १०० तेनीकपारुषुपतेरभिपत्यसर्वेद्वंद्वंवरुथमिभपत्तिरथाश्चयोश्चम् ॥ जमुर्दुर्मेगिरिगण्डेषुभिरंगदाद्याःसीताभिमर्शहतमंगलरावणेशम् १

गृहाच्छादनांतनीली । दारुभिःपरितोनिर्मितागोपानसीतिकीर्त्यते विटंकापक्षिपट्टिका वानरैर्द्राणांबलेनसेनयारुद्धाआवारिताः विहारादयोयस्याःसातथा । आच्छादनंस्याद्भूमीगृहाणांगोपानसीदारुषुवक्रसंस्थानिप्रबलीकंपटलांतमाहुःकपोतपालीचविटंकसंज्ञामितिहलायुधः । गोपानसीतुवलभीछादनेवक्रदारुणि कपोतपालिकायांतुविटंकं पुंनपुंसकमित्यमरः । निर्भज्यमानावानरैर्द्रबलेननिर्भज्यमानाधिषणध्वजाःगृहालंकारहेतवःहेमकुंभाःसुवर्णकलशःशृंगाटकाःगृहमुखाग्रतोन्नतशूलंकटहृकदेशाःयस्यांसातथा । ध्वजोपरिस्थहेमकुंभैर्युक्ताःशृंगाटकाः सतुप्पथावा ९८ तद्वा नरैर्द्रबलकृतं कर्म समहिनोदपातपत् ९९ यारावणेनमेरितातांयातुधानपृतनाराक्षससेनाम् १०० रघुपतेस्तेनीकपाःसेतानायकाःवरुथंरथगुप्तिमभित्यमाप्य । इभाश्चपत्तयश्चरथाश्चाश्वाश्चयोधाश्चस्मिन्सदिभपत्तिरथान्वयोयंद्वंद्वंभ्यांभ्यांइमादिभ्यांक्रियमाणंयुद्धंअन्युपगम्यराक्षसबलंजघुरित्यन्वयः । रथगुप्तिर्वरुथोनाकूबरोनायुगंधरइतिपादवः कीदृशंबलंसीताभिमर्शनसीतापारामर्शनसीताबाष्पपहारोत्यर्थः । इतंनष्टमंगलंपुण्यंयस्यसतथा । सचासौरावणःसीताभिमर्शहतमंगलरावणसएवेशोयस्यतत्तथातत् १

पतितेजोवतिस्वः स्वर्गादवतीर्णैः स्यंदनेरथे विभाजमानं क्षुरप्रैरर्धचंद्रैः अर्धचंद्रं क्षुरप्रः स्यादिति भासः कुंतः कष्टिः प्रसिद्धाशक्तिः शतमारणीतोमरः लोहमयद्विफलः निर्विशः खड्गः पट्टिशः लोहदंड इत्यर्थः ॥
 धीवतुस्तालालोहकंठकसांचिता केचित् शतश्रीमयः कंठकसंछन्ना महाशिलावदंति भृशुंडीवृत्तायः कलसंचितादारुमयी हस्तिवरोजजत्रासहेतुरष्टभुजयः देवदंडोऽथ ज्ञासकरोरास्तिमात्रं बुधनामुदरः तत्रशक्त्या
 चिह्नस्तमुक्तं शरादिकंपत्रमुक्तं मुक्तं नागपाशादिकं अमुक्तं छुरिकादिकमिति चतुर्विधं भायुधपसंगात्कथितम् २ हे पुरुषादपुरीषराक्षसाधमअपकृष्टपुरीषं स्यादविष्टनिष्ठबृत्तमप्युनेति असताअप्रगस्तक
 पात्वाकातासीतानः अस्माकमसमक्षं अस्यान्वंचयित्वापहृतेति यत्तस्मादवत्यक्त्रपस्य निर्ज्जस्यरक्षस्त्वेन जुगुप्सितस्य ते तव तस्य कर्मणः फलं कर्तुमनेकार्यत्वाद्वा तूनां दातुमिच्छामि तवाधुना तच्छयनम्

रक्षःपतिः स्वबलनष्टमिवेक्ष्य रुष्ट आरुह्य यानकमथाभिससारामम् ॥ स्वः स्यंदने घुमति मातलिनोपनीते विभाजमानमहननिशितैः क्षुरप्रैः २ रामस्तमाह पुरुषा
 दपुरीषयन्त्राकांतासमक्षमसतापहृतास्वयंते ॥ त्यक्त्रपस्य फलमद्य जुगुप्सितस्य इच्छामि काल इव कर्तुमलंघ्यवीर्यः ३ एवंक्षिपद्वनुषिसंधितमुत्सर्जवा
 णंसंबज्जमिव तद्बृद्धयं भेद ॥ सोऽसृग्वमन् दशमुखैर्यत्पतद्भिमानाद्वा हेति जल्पति जने सुकृती वरक्षः ४ ततो निष्क्रम्य लंकायाया तु धान्यः सहस्रशः ॥ मं
 द्रोदर्यासमंतस्मिन् प्ररुदं त्यज्य पाद्रवन् ५ स्वान् स्वान् च धून्परिष्वज्य लक्ष्मणेषु भिरर्दितान् ॥ रुरुहुः सुस्वरं दीनामंत्रं त्यज्यात्मानमात्मना ६ हाहताः समवयं ना
 थलोकं रावणरावण ॥ कंयायाच्छरणं लंकात्वाद्दिहीनापरादिता ७ नवैवेदमहाभाग भवान् कामवशंगतः ॥ तेजोनुभावं सीताया येन नीतो दशमिमाम् ८
 कृतैषां विधवा लंकावयं च कुलनंदन ॥ देहः कृतो यं गृध्राणामात्मानरकहेतवे ९ श्रीशुक उवाच ॥ स्वानां विभीषणश्च क्रेकोसलेंद्रानुमोदितः ॥ पितृमेध
 विधानेन यदुक्तं सांपरायिकम् १० ततो ददर्श भगवान शोकवनि काश्रमे ॥ क्षामांस्वविरहव्याधेः शिशपा मूलमाश्रिताम् ११ रामः प्रियतमां आर्यादीनां
 वीक्ष्यान्वकंपत ॥ आत्मसंदर्शनाह्लादविकसन्मुखं पंकजाम् १२ आरोप्यारुरुहेयानं भ्रातृभ्यां हनुमद्युतः ॥ विभीषणाय भगवन् दत्तारक्षोगणेशताम्
 १३ लंकाया युष्मत्कल्पांतं यथैतीर्णव्रतः पुरीम् ॥ अवकीर्यमाणः कुसुमैर्लोकपाला पितैः पथि १४ उपगीयमानचरितः शतधृयादिभिर्मुदा ॥ गोमूत्रयावकं
 श्रुत्वा भ्रातरं लंकां वरम् १५ महाकारुणिको तप्यज्जटिलं स्थंडिलेशयम् ॥ भरतः प्राप्तमाकर्ण्य पौरामात्यपुरोहितैः १६ पादुकोशिरासिन्यस्य रामप्रत्युद्य
 ताग्रजम् ॥ नंदिग्रामात्स्वशिराद्वीतवादित्रनिःस्वनैः १७

स्यमित्याशयेनाह काल इति कालोत्तकः काळो मूलौ पम इति पादवः वीर्यपराक्रमेरेतस्य नमो हात्मप्योरपीतिसरावणः सुकृती युक्तपुण्यः स्वर्गादि ४ ५ अर्दितान् हिंसितान् अर्दार्हिषायां आत्मानं देहं उ
 मिति पादवः आत्मना येन हेन हस्तेन ६ ७ नीतो येन तं नैवेदे ८ वयं च विधवाः कृताः देहः गृध्राणामात्मा जीवो जीवनाय कृतः गृध्राणरक्षणेनापि पुण्यस्यादितितत्राह नरकहेतव इति नरकदुःखातुभवाय
 ति ९ पितृमेधविधानेन शवदाहादिविधिना सांपरायिकं परलोकसुखसाधनं १० क्षामांस्वविरहव्याधेः शिशपा मूलमाश्रिताम् ११ १२ भ्रातृभ्यां लक्ष्मणविभीषणाभ्यां विभीषणस्य भ्रातृत्वमुपचारः १३ तीर्थ
 पूर्णवनवासव्रतः १४ शतधृयादिभिः ब्रह्मादिभिः गोमूत्रेण सह पंक्यावाकाद्वारं भ्रातरं भरतं १५ १६ १७

स्वर्णकक्षैः सुवर्णमयी कक्ष्या उदरवधोपपातेतथातैर्हर्मैर्मांलकृतैश्चिन्नानानावर्णाध्वजाः येषां तैः १८ रुक्मसन्नाहैः स्वर्णनिर्मिताः सन्नाहाः कवचानि येषां तैः पुरटं सुवर्णी श्रेणीभिरंगरक्षकैर्धृत्यैर्दासैः पारमेष्ठ्या
न्यनर्धत्वेन प्रशस्तानि भांडानि शश्वभरणानि पिठराष्ट्रपकरणानि च १९ २० २१ ततस्त्र्यंशे प्राग्भवन्तेभ्यः २२ उत्तरासंगं उत्तरीयवस्त्रं धुन्वंतः कपयंतः २३ २४ निषंगंतूणीरऋक्षराट्
शशिबान् २५ २६ २७ २८ गत्वा गतान् प्राणानवाप्यतन्वः तनवः यथोत्थिता भवन्ति तथा विरहशुचः २९ गुरुर्वसिष्ठः ३० ३१ सिंहापदमासनम् । अग्रणे हेतुमाह भ्राजेति भ्रात्रा भरतेन

ब्रह्मघोषेण च मुहुः पठद्भिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ स्वर्णकक्षैर्गजैश्चापि हैमैश्चित्रध्वजैरथैः १८ सदशैरुक्मसन्नाहैर्मटैः पुरटवर्माभिः ॥ श्रेणीभिरंगरक्षकैर्धृत्यैर्दासैः
श्रमात्सदोद्यतैः १९ पारमेष्ठ्या न्युपादाय भांडान्युच्चावचानि च ॥ पादयोर्न्यपतत्प्रेम्णा प्रक्लिन्नहृदयेक्षणः २० पादुकेभ्यस्त्पुनरुत्तः प्राञ्जलिर्बाष्पलो
चनः ॥ तमाश्लिष्य दृढं दोर्म्यां स्नापयन्नेत्रजैर्जलैः २१ रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो ये भवंस्ततः ॥ तेभ्यः स्वयं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः २२
धुन्वंत उत्तरासंगं पतिं वीक्ष्य चिरागतम् ॥ उत्तराः कोसलामाल्यैः किंरतो न चतुर्मुदा २३ पादुके भरतो गृह्णाच्चामरव्यजनोत्तमे ॥ विभीषणः स सुग्रीवश्चेत
च्छत्रं मरुत्सुतः २४ धनुर्निषंगाच्छत्रं सीतातीर्थकमंडलम् ॥ अविभ्रदंगदः सङ्गैर्हैमचर्मक्षराट्प २५ पुष्पकस्थैर्द्वैतस्त्वेभिः स्तूयमानश्च बंदिभिः ॥
विरेजे भगवानराजन् ग्रहैरिंदुरिवोदितः २६ भ्रातृभिर्वंदितोऽपि सोऽस्त्वां प्राविशत्पुरीम् ॥ प्रविश्य राजभवनं गुरुपत्नीश्च मातरम् २७ गुरुत्रयस्या
वरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ॥ वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथायोग्यं प्रणमतुः २८ पुत्रांस्तन्मातरस्तावत्प्राणांस्तन्वद्वोत्थिताः ॥ आरोप्यांकेभिर्षिचंत्यो वा
प्यौ वैर्विजहुः शुचः २९ जटानि मुच्यविधिवत्कुलवृद्धैः समंगुरुः ॥ अभिषिचयार्थे वेदं चतुर्भिर्धुजलादिभिः ३० एवं कृतशिरःस्नानः सुवासाः सद
लंकृतः ॥ स्वलंकृतैः सुवासोभिर्भ्रातृभिर्भार्यया बभौ ३१ अग्रहीदासनं भ्रात्रा प्रणिपत्य प्रसादितः ॥ प्रजाः स्वधर्मनिरता वर्णाश्रमगुणान्विताः ३२
जुगोपपितृवद्रामो मे निरेपितरंचतम् ॥ त्रेतायां वर्तमानायां कालः कृतसमो भवत् ३३ रामे राजनिधर्मज्ञे सर्वभूतसुखावहे ॥ वनानि नद्योगिरयो वर्षा
णि द्वीपांसि धवः ३४ सर्वे कामदुष्काशा सन्प्रजानां भरतर्षभ ॥ नाधिग्याधिजराक्षुत्तुदुःखशोकभयकृमाः ३५ मृत्युश्चानिच्छतां नासीद्रामे राजन्यधो
क्षजे ॥ एकपत्नीव्रतधरो राजर्षिचरितः शुचिः ३६ स्वधर्मगृहमेधीयां शिक्षयन् स्वयमाचरन् ॥ प्रेम्णानुवृत्त्या शीलेन प्रश्रया वनतासती ॥ मियाह्नियाभि
भावज्ञाभर्तुः सीताहरन् मनः ३७ ॥ इति श्रीभागवते नवमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानात्मनात्मानं राम उत मकल्पकैः ॥
सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान्मसैः १ होत्रे ददादिं प्रार्चां ब्रह्मणे दक्षिणां विभुः ॥ अध्वर्यवे प्रतर्चि चिउर्दीर्घां सामगायसः २

३२ ३३ ३४ ३५ अनिच्छतां मरणमिति शेषः ३६ अनुवृत्त्या क्षुश्रूपाशीलेनानुकूलस्वभावेन प्रश्रयेण विनयेन अवनतः ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ आचार्यवानित्यनेन गुरुकुलवासित्वं शिक्षितत्वं च सूचयति आचार्यवान्पुरुषो वेदेति श्रुतेः १ २

३ सौमंगल्यमंगलमूत्रमेवावशेषितं यस्याः सा तथा ४ ब्राह्मणोऽग्राः पूज्या इति भावो यस्य स तया तस्य वात्सल्यं स्नेहपारवश्यं भक्तिश्चिन्तितः प्रत्यर्प्य दत्तं पुनर्दत्त्वा ५ ननु दत्तं नालमिति मत्वा प्रत्यर्पितं इतोऽधिकं प्रियमस्मद्योग्यमेव दत्तमसौ न्यत्रापेक्षितमिति मत्वा वा न प्रथमः यदृच्छालाभसमुत्थितमस्माकं अनलं बुद्धिदोषो नास्ति यतो तो द्वितीय एवाभिमत इत्याशयेनाह अप्रतमिति हे भगवत्स्व न स्मद्वत्तया तर्ह्यदिसंविश्य यथानिद्रासुखसाधनं तथा स्थित्वा स्वरोचिषा ज्ञानलक्षणं तमोहं सिनाशयसि यतो तत्स्वयानोऽप्रतमदत्तं किं नुन किमपि इत्यतोऽधिकं भूषणादिकं न भवति ज्ञानधनस्यानश्वरत्वादहार्प्यत्वाच्च भूषणत्वात्तत्कर्मतवैवयोग्यं तस्मिन्कर्मण्यनधिकारिणो वयं तस्मादयोग्यत्वात्प्रत्यर्पणेन स्वीकारेणापहारदोषपक्षेलेपो नास्ति भवत इति स्वीकृत्य तद्वक्षणं कर्तव्यमधिकृतत्वादिति भावः ६ त्वमस्मभ्यमनश्वरं धनं दत्तवान् वयं तत्प्रति कर्तुं न शक्नुमः किंतु तुभ्यं न मनलक्षणं धनं दास्याम इत्येतावदेत्याशयेनाह नम इति न्यस्ततन्वायस्वके पुनिक्षिप्तस्वरूपाय अर्पितां प्रये स्वकेष्विति शेषः न्यस्तदं ह्यर्पितां प्रये इति पाठे न्यस्तमनोवाक्कायदं ह्यः संन्यासिनः तेष्वर्पितो भिज्ज्ञानलक्षणागतिर्येन स तया तस्मै अधिलिखित्यर्थाविति धातुः उत्तमश्लोकस्य हेरः पुरं वहतीति उत्तमश्लोकधुर्यस्तस्मै ७ कस्याचित्पुंसो वचः ८ ९

आचार्याय ददौ शेषाया वती भूस्तदंतरा ॥ मन्यमान इदं कुरु ब्राह्मणोर्हतिनिःस्पृहः ३ इत्यदा त्वमलंकारं वा सोभ्यामवशेषितः ॥ तथा राइयपिवेदेही सौमंगल्यावशेषिता ४ तेषु ब्राह्मणदेवस्य वात्सल्यं वीक्ष्य सज्जनाः ॥ प्रीताः स्निग्धयस्तस्मै प्रत्यर्प्येदं वभाषिरे ५ अप्रतनं स्वयार्कितु भगवन् भुवने श्वर ॥ यतो तर्ह्यदिसंविश्य तमोहं सिस्वरोचिषा ६ नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुंतमेवसे ॥ उत्तमश्लोकधुर्याय न्यस्ततत्त्वापि तां ध्रये ७ श्रीशुक उवाच ॥ कदाचिल्लोकजिज्ञासुर्गृहोराध्यामलक्षितः ॥ चरन्वचोऽशृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ८ नाहं विभर्मित्वां दुष्टामसतीं परवेशमगाम् ॥ त्रैणोहि बिभृश्यासी तारामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकाद्बहुमुखादुराध्यादसंविदः ॥ श्रुत्वामीतेन सात्यकाप्राप्ता प्राचेतसाश्रमम् १० अंतर्वन्त्यागते काले यमौ सासुपुवे सुतौ ॥ कुशोलव इति स्यात्तौ तयोश्चक्रे क्रियामुनिः ११ अंगदश्चक्रकेतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजौ सुतौ ॥ तक्षः पुष्कल इत्यास्तां भरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः ॥ गंधर्वाः कोटिशो जन्ने भरतो विजये दिशाम् १३ तदीयं धनमानीय सर्वं राज्ञे न्यवेदयत् ॥ शत्रुघ्नश्चमधोः पुत्रं लवणं नाम राक्षसं ॥ हत्वामधुव नंचक्रे मधुरां नाम वैपुरीम् १४ मुनौ निक्षिप्य तनयौ सीतामर्त्रा विवासिता ॥ ध्यायंती रामचरणौ विवरं प्रविवेशह १५ स्त्रीपुंससंग एतादृक् सर्वत्रासमा वहः ॥ अपीश्वराणां किमु तग्राभ्यस्य गृहमेधिनः १६ तत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं धारयन्न जुहोत् प्रभुः ॥ त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्निहोत्रमसं वितम् १७

बहुमुखादप्योन्यनिष्पन्नानि यत्तत्त्वेनानेकशब्देन प्रथमादित एवदुराध्यादुःसाध्यात् कार्यनिष्पत्तिरहितादित्यर्थः अतएवासंविदः अन्यसंवादशून्यात् मर्षादारहिताद्वा लोकाच्छ्रुत्वा लोकापवादभीतेन रामेण त्यक्ता सीतामाचेतसाः प्रचेतसो वरुणस्यापत्यं वाल्मीकिः तस्याश्रममाप्ता १० अंतर्वन्त्यागिर्मिथीयमौयमलोकक्रियाः क्षत्रयोग्याः जातकादिकाः ११ १२ १३ १४ मुनौ वाल्मीको विवरं भूवि लं १५ १६ अपि पदेन लोकशिक्षार्थं संभावित एव न त्वनुभूत इत्याह तत इति अस्याभूमे देशानंतरं असां वितं अग्निहोत्रमजुहोत् पूर्वकाचित्सां वितमित्यर्थो नैवाकेतुततः पूर्वच ब्रह्मचर्यं धारयन्नित्यस्याप्यूर्ध्वरेतस्त्वनार्थः किंतु ब्रह्मणा लक्ष्म्या सीतया सह चर्यं चरणवर्तनं धारयन् कुर्वन्नेवमयोगिनेर्महद्भस्मोतिवचनात् अन्यथा त्रयोदशसहस्रमित्युक्तिरसंगता स्यात् सर्वात्मनाराज्यकरणस्य तावच्चात्तस्मात्क्षितिमंडलं त्रयोदशसहस्रमब्दं ब्रह्मलोकसमं कृत्वा नक्षत्रमासागणितं त्रयोदशसहस्रं ब्रह्मलोकसमं चक्रे सप्तं क्षितिमंडलमिति वचनाच्चेत्यर्थः ऊर्ध्वोऽग्रेऽप्युपश्रव्यार्थः १७

ततोऽधोऽध्यायाभगाद्वैकुण्ठमिति शेषः अंशुकैः सूर्याकिरणैः बुद्धविकसितं पद्ममिव शोभमानं स्वपादपल्लवं स्मरतां पुंसां हृदयविन्यस्य निधिविधाया आत्मज्योतिः स्वभावप्रकाशः १८ रघुपतेरिदं यशो वक्ष्य
माणलक्षणं न कितं श्रियेष्पमिति तत्राह रक्ष इति राक्षसवधोऽयं च जलधिबंधनं इदमिति रघुपतिः कोसावितितत्राह विन्धेति किं प्रयोजनमुद्दिश्य रघुपतिना मरूपप्रवृत्तमिदं शंक्यन किमप्रयोजनमुद्दि
श्येत्याशयेनाह लीलेति शरीरग्रहणेन किमपि दुःखादिकमस्यास्तीत्याशयेनाह अधिकेति सर्वस्मादधिकं शांतमानं दपूर्णं नित्यमुक्तं धाम स्वरूपं यस्य सतथा तस्य यत्तत्तत्तद्विधमहात्म्योरघुपतिरतोत्र
पाथेर्धनुःपाणेस्तस्य कपयः शत्रुहनने सहायाः बलभूताः किन्नेत्यर्थः १९ न केवलं नृपसभासु गार्धति अपितु दिग्भिर्द्रुपाते दिग्गजानां पातः संचारोपस्मिन् लोका लोकाप्रदेशे पतित्यनेन सर्वत्रेत्पाह नाकपाला
इन्द्रादयः वसुपालाः कुबेरादयः २० यैस्पृष्टः नमनादिना दृष्टो वा चक्षुरादिना श्रुतो वा श्रोत्रादिना संविद्यः सम्यक् ज्ञातो वा नुगतो वा पृष्ठतो यातो वा कोसला अधोऽध्यावासिन इत्युपलक्षणं सर्वेपीति ग्राह्यं य
अयोगिनो भक्तिज्ञानयोगवर्तोगच्छंति तत्स्थानं यपुरित्यन्वयः २१ पुरुषमात्रस्य श्रुतिमात्रेणापिरामनाम्रः कर्मबंधमोक्षः स्यादित्याशयेनाह पुरुष इति आदर्शस्य पराहिंसा कर्मपरोपि अनेन
रामोरामोराश्रयित्सर्वेषामभवत्तदा सर्वोराममयोलोको यद्वारामस्त्वपाल्यदितावक्यमसूचि २२ तत्रैवं राजापृच्छति कथमिति स भगवान् भ्रात्रादिषु कथं केन योगेन रामोरामपितुत्वेनावर्तत औ

स्मरतां हृदयविन्यस्य बुद्धं पद्ममिवांशुकैः ॥ स्वपादपल्लवं रामजात्मज्योतिरगात्ततः १८ नेदं यशोरघुपतेरिह विश्वमूर्तेर्लीलातनोरधिकं शांतविमुक्तधाम्नः ॥
रक्षोवधोजलधिबंधनमखपाणेः कितं स्य शत्रुहनने कपयः सहायाः १९ यस्यामलं नृपसदस्सुयशोधुनापि गायं त्यघ्नमृषयो दिग्भिर्द्रुपाते ॥ तत्राकपाल
वसुपालकिरीटजुष्टपादांबुजं रघुपतेः शरणं प्रपद्ये २० सयैः स्पृष्टो भिदृष्टो वा संविद्यो नुगतोऽपि वा ॥ कोसलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छंति योगिनः २१
पुरुषोरामचरितं श्रवणैरुपधारयन् ॥ आदर्शस्य परोराजं कर्मबंधैर्विमुच्यते २२ राजो वाच ॥ कथं स भगवान् रामो भ्रातृबंधुष्ववर्तत ॥ प्रजासर्वोरसवद्रा
मः कथं वाराम ईश्वरः २३ श्रीशुक उवाच ॥ अथादिशहिं ग्विजये भ्रातृं शत्रुद्रिदशेश्वरः ॥ आत्मानं दर्शयन् स्वानां पुरीमैक्षत सानुगः २४ आसिक्तमागंगंधोदैः क
रिणामं दसीकरैः ॥ स्वामिनं प्राप्तामालोक्य मत्तां वासुतरामिव २५ प्रासादगोपुरसभाचैत्यदेवगृहादिषु ॥ विन्यस्तहेमकलशैः पताकाभिश्च मंडिताम् २६
पूगैः सत्तैरंभाभिः पालिकाभिः सुवाससाम् ॥ आदर्शैरंशुकैः स्रग्भिः कृतकौतुकतोरणाम् २७

रसवद्यथौरसः स्वदेहोत्पन्नः पुनः पित्रादौ कलभाषणादिनारातिप्रदत्तेन जिह्वासु स्वमायमयत्वेन प्रवर्तते तथायमपि केन प्रकारेण रामोरतिप्रदः प्रजास्ववर्तत किंच रामो बालवत्क्रीडावान् कथं केन भावेनेष
रोयमिति सर्वजनबुद्धाववर्तते तौर्दमभ्रप्रपं परिहर्तव्यमिति शेषेणान्वयः २३ प्रथमवृत्तीयमश्रौ परिहरति अथेति । अथ राज्याभिषेकानंतरं भ्रात्रादौ स्वाज्ञाकारित्वेनावर्तत त्रिदशेश्वरइत्यनेन मानवेष्वरत्वं
किंच कव्यमित्यसूचि । तेन लोकानुकरणायेयं क्रीडेतिकथितमित्यर्थः । द्वितीयं परिहरति आत्मानमिति । स्वात्मसंदर्शनेन जनस्यानंदजनकत्वेन रामइति बुद्धिजनयामासेत्यर्थः । पुरीनिरीक्षणं च स्वभ
क्तानुक्तिपितृप्रदर्शनाय २४ गंधोदैः चंदनादिगंधद्रव्याभिश्च लैः लंकायाः नारायणं निहत्य प्राप्तं स्वामिनमालोक्य सुतरां हर्षेण मत्तामिव करिणीं मदसीकरैः मदजलविंदुभिर्वा मत्तामिव स्थिताम् २५ चैत्यं पा
षाणादिभिर्बद्धं वृक्षमूलस्थं बद्धशालास्थं लंबा २६ सृष्टुतैः फलस्तबकसहितैः । पूगैः क्रमुकैः । रंभाभिः कदलीस्तम्भैः आदर्शैः दर्पणैरंशुकैर्वस्त्रैः स्रग्भिः मालाभिश्च । कृतकौतुकानि राचितमालानि च तोरणा
नि यस्यां सा तथात्मा २७

भाक्वराहावतारेत्स्वयापातालादुद्धृतांभुजामितिशेषः २८ २९ ३० विदुमैरुद्वरैस्ताम्रैःकृतद्वारैः । ताम्रंशुल्बमर्कटाखपरंक्तंकांस्यमुदुंवरमिति ३१ कांतंशोभितम् पट्टिकाभिर्वितानैः ३२ भूषणानामपिभूषणैः ३३ स्वारामाःशोभनोद्यानानितत्रचारोयेषतिस्वारामचारास्तेशमूषभःनिरंतरंचारुतरोद्यानेपुसंचरतांईश्वरइत्यनेनातीवसौख्यंसूचयाने । अनेनापिसीतापि योगोनास्तीत्युक्तंभवति । किंचसीतयानित्परमणात्स्वयंसुखरूपत्वात्प्रजानांसुखहेतुत्वात्सर्वजनचित्तविलपत्वेनरामइतिभावः ३४ ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि०कृ०टी०नवमोऽध्यायः॥ ९ ॥ अथश्री

तमुपेयुस्तत्रतत्रपौराजर्हणपाणयः ॥ आशिषोयुयुजुर्देवपाहीमांप्राक्त्वयोद्धृताम् २८ तंताःप्रजावीक्ष्यपतिंचिरागतंदिदृक्षवोत्सृज्यगृहान्नास्त्रियोनराः ॥ आरुह्यहर्म्यण्यरविदलोचनंनट्टमनेत्राःकुसुमैरवाकिरन् २९ अथप्रविष्टःस्वगृहंजुष्टंस्वैःपूर्वराजभिः ॥ अनंतगृहकोशाढ्यमनव्योरुपरिच्छदम् ३० विदुमोदुंवरद्वारैर्वैदूर्यस्तंभपंक्तिभिः ॥ स्थलैर्मरकतैःस्वच्छैर्भजितस्फटिकाभितिभिः ३१ चित्रस्रग्भिःपट्टिकाभिर्वासोमणिगणांशुभिः ॥ मुक्ताफलैश्चिदुल्लासैःकांतकामोपपत्तिभिः ३२ धूपदीपैःसुरभिभिर्मंडितैःपुष्पमंडकैः ॥ स्त्रीपुंभिःसुरसंकाशैर्जुष्टंभूषणभूषणैः ३३ तस्मिन्सभगवान्नामःसिग्धयाप्रिययेच्छया ॥ रेमेस्वारामचाराणामृषभःसीतयासह ३४ बुभुजेचययाकामंकामंधर्ममपोढयन् ॥ वर्षपूगान्वहन्गृणामभिध्येयांघ्रिपलवः ३५ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ कुशस्यचातिथिस्तस्मान्निषदस्तत्सुतो नमः ॥ पुंडरीकोत्थतत्पुत्रःक्षेमधन्वाभवत्ततः १ देवानीकस्ततोहीनःपारिपात्रश्चतत्सुतः ॥ ततोबलस्थलस्तस्माद्भ्रजनाभोर्कंसंभवः २ स्वगणस्तत्सुतस्तस्माद्विधृतश्चाभवत्सुतः ॥ ततोहिरण्यनाभोभूद्योगाचार्यस्तुजैमिनेः ३ शिष्यःसकलमध्यात्मंयाज्ञवल्क्योध्यगाद्यतः ॥ योगंमहोदयमृषिर्हृदयग्रंथिभेदनम् ४ पुण्योहिरण्यनाभस्यध्रुवसंधिस्ततोभवत् ॥ सुदर्शनोथाम्रिवर्णःश्रीप्रस्तस्यमरुत्सुतः ५ योसावास्तेयोगसिद्धःकलाप्रथममास्थितः ॥ कलेंतेमूर्ध्ववंशनष्टंभावयितापुनः ६ तस्मात्सुश्रुतस्तस्यसंधिस्तस्यापिमर्षणः ॥ महस्वास्तत्सुतस्तस्माद्विश्वसाहोव्यजायत ७ ततोबृहद्वल्लोयस्तुपित्रातिसमेरहतः ॥ एतेहीक्ष्वाकुभूपालाअतोताःशृण्वनागतान् ८ बृहद्वल्लस्यभवितापुत्रोनाम्नाबृहद्वणः ॥ उरुक्षयःसुतस्तस्यवत्प्रप्रीतोभविष्यति ९ प्रतिव्योमस्ततोभानुर्दिवाकोवाहिनीपतिः ॥ सहदेवस्ततोभावीबृहदश्वोभानुमान् १० प्रतीकाश्वोभानुमतःसुप्रतीकोत्थतत्सुतः ॥ अवितामरुदेवोत्थसुनक्षत्रोथरुक्षकः ११ तस्यांतारिक्षस्तत्पुत्रःसुतपास्तदमित्रजित् ॥ बृहद्रोजस्तुतस्यापिबर्हिस्तस्मात्कृतंजयः १२

रामपुत्रस्यकुशस्यसंततिमनुक्रामति कुशस्यचेति । चक्रान्दःसंततरेरविच्छेदंसूचयति १२ ३ अध्यात्मंपरमात्मविषयंमहा नृदयोभोऽन्धभ्रणोयस्मात्सतया एतदेवविशिनष्टि हृदयेति । आषिज्ञानी ४ तस्याम्रिवर्णस्यशीघ्रनामासुतः । मरुत्नामासुतोयस्यसमरुत्सुतःतस्यशीघ्रस्यमरुत्सुतोभूदितिवा ५ ६ तस्मान्मरुत्त ७ समरेतेतदपित्राअभिन्नपुनाहवःअनागतानुरूपस्य भानान् । तस्येन्येतत्पुत्रोत्तरसंबंधयितव्यम् ८ ९ १० ११ तस्यसुतपतःपुत्रोऽमित्रजित् १२

१६ सुमित्रोनामराजा । निष्ठायाः वंशावलेरंतोवधिभूतः तत्र समाप्त इत्यर्थः १४ एतदेव विशदयति इक्ष्वाकूनामिति । सुमित्रोतीवसा नयस्य स तथा संस्थानां संस्थापित्वा । तस्यैव वंशावलीं प्राणिभिः स मायाचारं प्रतिष्ठिति १५ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयवज्रकृतटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अत्र तत्र । सवत्सिष्टोपितं शक्रस्य पागं निर्वर्त्य समाप्य प्रतिपाल्यतीक्ष्णः । बृहपतिर्निमिः १२ संतच्छायत इति स च त्रापयित्वा सत्रं ब्रह्म तद्विदामध्ये विद्वांस्तेषां संशयच्छेत्ता अपरैर्वेत्तिष्ठव्यतिरिक्तैः तावन्नागमदित्यादिना मुर्वेपेक्षायाः नियतत्वदर्शनात् सत्प्रतिसंशयनमगण्य । शिष्यापश्यापदानय मे इति कृत्वा धर्मवर्तिन इत्युक्तं ३४ लोभान् पौरौहित्यविषयात् ५ ततः किमभूदिति तत्राह मित्रावरुणयोरिति । यो मित्रावरुणयोर्ब्रह्मार्जुनोऽर्जुनः स मम प्रपितामहो वामिष्ठः तदेहं तस्य निमदेहं । गंधवस्तुषु गंधवासितैस्तैलेषु हारिद्रादिद्रव्यविशेषेषु निधाय ६ सत्रनामयागे ७ देहलक्षणं बंधनं किमिति देहबन्धोमाभूदिति तत्राह यस्म्येति । यस्य देहस्य योगसंबन्धं । यस्य वियोगभयेन कातराः व्यग्रचिताः ८ हरि

रणं जयस्तस्य सुतः संजयो भविता ततः ॥ तस्माच्छक्यो थशुद्धो दोलांगलस्तसुतः स्मृतः १३ ततः प्रसेनजित् स्माच्छुद्रको भविता ततः ॥ कुणको भविता तस्मात्सुरथस्तनयस्ततः ॥ सुमित्रो नाम निष्ठांतस्त्वेतर्बाहूद्वलानृपाः १४ इक्ष्वाकूनामयं वंशः सुमित्रांतो भविष्यति ॥ यतस्तप्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलौ १५ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निमिरिक्ष्वाकुतनयो वसिष्ठमवृतत्विजम् ॥ आरभ्य सत्रं सोऽप्याह शक्रेण प्राग्वृतोऽस्मिभो १ तन्निवर्त्या गमिष्यामि तावन्मां प्रतिपालय ॥ तुष्णीमासीद्बृहपतिः सोऽपीद्रस्याकरोन्मखम् २ निमिः सत्रविदां विद्वान्सत्रमारभतात्मवान् ॥ ऋत्विग्भिरपरैस्तावद्यावत्तन्नागमदुरुः ३ शिष्यव्यतिक्रमं वीक्ष्य निर्वर्त्य गुरुरागतः ॥ अशपत्पततां देहो निमिः पंडितमानिनः ४ निमिः प्रतिददौ शापं गुरवे धर्मवर्तिने ॥ तवापि पततां देहो लोभाद्धर्ममजानतः ५ इत्युत्ससर्जत देहं निमिरिष्यात्मकोविदः ॥ मित्रावरुणयोर्ब्रह्मार्जुनोऽर्जुनः स मम प्रपितामहः ॥ गंधवस्तुषु तदेहं निधाय मुनिसत्तमाः ६ समाप्ते सत्रयागे थ देवानूचुः समागताम् ॥ राज्ञो जीवतु देहो यं प्रसन्नाः प्रभवो यदि ७ तथेत्युक्ते निमिः प्राह माभून्मे देहबन्धनम् ॥ यस्य योगं न वाञ्छंति वियोगभयकातराः ८ भजंति च रणां भोजं मुनयो हरिमेधसः ॥ देहं नावरुस्ते हं दुःखशोकभयाश्रयम् ९ सर्वत्रास्य यतो मृत्युर्मत्स्यानामुदके यथा १० देवा ऊचुः ॥ विदेह उष्यतां कामलोचनेषु शरीरिणाम् ॥ उन्मेषणनिमेषाभ्यां लक्षितो ध्यात्मसंस्थितः ११ अराजकभयं नृणां मन्यमाना महर्षयः ॥ देहं मंथुश्च निमिः कुमारः समजायत १२ जननाज्जनकः सोऽभूद्देहस्तु विदेहजः ॥ मिथिलो मथनाज्जातो मिथिलायेन निर्मिता १३

भक्तजनपाहरणशीलमेधाधारणावतीर्षीः । धीर्धारणावतीर्षीमेधा इत्यमरः बुद्धिर्धर्मस्य स तथा तस्य हरिस्तस्यैव तत्प्रकाशमाना मेधा यस्येति वा तस्य विष्णोः मुनयो वाच्यमाः तदेहं नावरुस्ते स्वीकर्तुं नेच्छामि दुःखं तन्निवेदनाशोकः मन्युः मन्युशोकौ तु शुक्लियामित्यमरः । भयसंचलनम् ९ ततोऽपि देहग्रहणेच्छानेत्याह सर्वत्रेति १० अदेहस्यास्य वासः कथं घटते अधिष्ठानाद्यभावादिति तत्राह लोचनेष्विति लोचनेष्वस्य सद्भावः कथं जायत इति तत्राह उन्मेषणेति । किमस्य कर्मेति तत्राह अध्यायेति । परमात्मोपासनायुक्तः ११ १२ नार्थान्वैचनपूर्वकं जनकस्य वंशं कथयति जननादित्यादिना । दधुदेवजननस्येत्यास्मिन्नर्थे मिथिलेति निपातनं । शवानां शयनमास्मिन्निति श्मशानमिति वत् मिथिलापुरी १३

१४ सुधृतिपता सुधृतोजनकः १५ १६ १७ सीताजननहेतुत्वेनसीरध्वजगमकंज्ञापकंयस्यसीरध्वजः । ध्वजगतावितिधातुः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ गृहेषुस्थिताअपियोगेश्वरस्यपा
नवस्वस्यस्यप्रसादेनजनकादयोद्वेष्टैःसीतोष्णादिभावैःमुक्ताभात्मारामादित्यर्थः ॥ २७ ॥ इतिश्रीभागवतेनवमेस्कंधेजनकवंशानुवर्णनं नामवि० कृ० टी० एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ७ ॥ अथसूर्यवंशकथना
नंतरंयत्तोवंशज्ञानं पुरुषार्थसाधनमतश्चतिहेत्वर्थः । गुणविशिष्टपुरुषज्ञानमंतरेणवंशज्ञानेनकथं पुरुषार्थः स्यादित्यतःक्षिप्रमवृत्त्यर्थतद्वंदयान् संक्षिप्याह यस्मिन्निति १२ इयमेववार्तासर्वत्रनान्या सर्वैःसंभावि

तस्मादुदावस्तस्यपुत्रोभून्नृदिवर्धनः ॥ ततःसुकेतुस्तस्यापिदेवरातोमहीपतिः १४ तस्माद्बृहद्रथस्तस्यमहावीर्यःसुधृतिपता ॥ सुधृतोधृतेतुर्वैहयं
श्वोथमस्ततः १५ मरोःप्रतीधकस्तस्माज्जातःकृतरथोयतः ॥ देवमीढस्तस्यसुतोविधृतोथमहाधृतिः १६ कृतिरातस्ततस्तस्मान्महारोमाथतस्तुतः ॥
स्वर्णरोमासुतस्तस्यहस्वरोमाव्यजायत १७ ततःसीरध्वजोजज्ञेयज्ञार्थैकधृतोमहीम् ॥ सीतासीराग्रतोजातातस्मात्सीरध्वजःस्मृतः १८ कुशध्व
जस्तस्यपुत्रस्ततोधर्मध्वजोवृष ॥ धर्मध्वजस्यद्वौपुत्रोऽकृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजाकेशिध्वजःखांडिक्यस्तुमितध्वजाव ॥ कृतध्वजसुतोराजन्ना
त्मविद्याविशारदः २० खांडिक्यःकर्मतत्त्वज्ञोभीतःकेशिध्वजाद्रतः ॥ भानुमांस्तस्यपुत्रोभूच्छतद्युम्नस्तुतस्तुतः २१ शुचिस्तुतनयस्तस्मात्सन्द्वाज
जस्ततोभवत् ॥ ऊर्जकेतुःसनद्वाजादजोयकुरुजिस्तुतः २२ अरिष्टनेमिस्तस्यापिश्रुतायुस्तस्तुपार्श्वकः ॥ ततश्चित्ररथोयस्यक्षेमापिमिथिलाधिपः २३
तस्माद्देमरथस्तस्यसुतःसत्यरथस्ततः ॥ आसीदुपगुरुस्तस्मादुपगोप्ताग्निसंभवः २४ वैवस्वतोयतत्पुत्रोयुधायत्सुभाषणः ॥ श्रुतस्ततोजयस्तस्माद्विज
योस्मादृतःसुतः २५ शुनकस्तस्तुतोजज्ञेवीरहव्योधृतिस्ततः ॥ बहुलाश्वोधृतस्तस्यकृतिरस्यमहावशी २६ एतेवैमिथिलाराजन्नात्मविद्याविशारदाः ॥
योमेश्वरप्रसादेनद्वंद्वैर्मुक्तागृहेष्वपि ॥ २७ ॥ इतिश्रीभागवतेनवमेस्कंधेजनकवंशानुवर्णनं नामएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथातःश्रू
यतांराजवंशःसोमस्यपावनः ॥ यस्मिन्नैलादयोभूपाःकीर्यंतपुण्यकीर्तयः १ सहस्राशिरसःपुंसोनाभिहृदसरारुहाव ॥ जातस्यासीत्सुतोधातुरत्रिःपि
वृसमोगुणैः २ तस्यदृग्भ्योमवत्पुत्रःसोमोमृतमयःकिल ॥ विप्रौषध्यंबुगर्भाणांब्रह्मणाकल्पितःपतिः ३ सोयजद्राजसूयेनविजियभुवनत्रयम् ॥ पत्नीबृह
स्पतेर्दपात्तारांनामाहरद्वलाव ४ यदासदेवगुरुणायाचितोभीक्ष्णशोमदाव ॥ नायजत्तत्कृतेजज्ञेसुरदानवविग्रहः ५ शुक्रोबृहस्पतेर्द्वेषादग्रहीत्सासुरोड्ड
पम् ॥ हरोगुरुसुतस्नेहात्मवभूतगणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतोमहर्द्वेगुरुमन्वाव ॥ सुरासुरविनाशोभूत्समस्तारकामयः ७

तोपंसोमइतिवाकिलेखकं वावर्त्तिभावयोःकिलेत्यमरःयोदेवोविद्याणामोषधीनांअंबुगर्भाणांकुमुदादीनांपतिःपोषकः ३ ४ तत्कृतेवार्थम् ५ असुरैःसहवर्त्तमानःसासुरः । उड्डनानक्षत्राणांपतिःउड्डपः
शुकविशेषणंसासुरइति । संधिरर्धादसः बृहस्पतेर्द्वेषाहृत्पातिविषयद्वेषात्हरःगुरुरगिरास्त्वस्यसुतोबृहस्पतिस्तत्स्नेहात् ६ सुरासुराणांविनाशोयस्मिन्सत्तयातारकायः तारकार्थविचिमानः ७

अजोब्रह्मा बृहस्पतिस्तारामाहेतिशेषः ८ मत्सेत्रात्तद्वर्षत्यज कुतश्चित्तत्राह आहितमिति । सांतानिकेपुत्रेतास्मिन्कुमारे ९ १० ११ अलीकलज्जयाऽनृतानिमित्तलज्जया १२ नवोचसिनकथ
यसि असद्वृत्तेद्वराचोरेअमंगलस्वरूपेवा । वृत्तस्वरूपेचरितेवृत्तच्छदोविधासुचेति । किंवक्ष्यामीतितत्राह पितरमिति । आत्मावद्यविगूहनीमित्यनेनभस्मीकरणयोग्यत्वेसुचितोपिमातुशब्दवाच्याह
त्वात्भस्मसात्कुर्यामितिवाकि १३ सांत्वयावाचा १४ ताराजनकंवकीत्याह सोमस्येति तंकुमारम् । आत्मापरमात्मायोनिर्जनकोपस्पसतथा १५ नामकरणेनिमित्तमाह बुद्धयेति उदाहृतः
पूर्वमितिशेषः १६ १७ आगमनेकारणांतरमाह मित्रेति १८ १९ २० नौआवयोःशान्वतीःसमाःबहून्संवत्सरान् । रतिःग्राम्यविषयाक्लीडाऽस्तु २१ अनोहरत्वेनिमित्तमाह यदंगादिति ।

निवेदितोजोगिरसासोमनिर्भर्त्यविश्वकृत् ॥ तारांस्वभर्त्रेप्रायच्छदंतर्वर्त्तवृहस्पतिः ८ त्यजत्यजाशुदुःप्रज्ञेमत्सेत्रादाहितंपरैः ॥ नाहंत्वांभस्मसात्कुर्यां
स्त्रियंसांतानिकेसति ९ तस्याजव्रीडिताताराकुमारंनकप्रभम् ॥ तस्यांजज्ञेदस्युहंताकुमारंनकप्रभः १० स्पृहामांगिरसश्वक्रेकुमारेसोमएवच ॥
ममायंनतवेत्युच्चैस्तस्मिन्विबदमानयोः ११ पप्रच्छुर्ऋषयोदेवानैवोचेव्रीडिताचसा ॥ कुमारोमातरंप्राहकुपितोलीकलज्जया १२ किंनवोचस्यस
द्वृत्तेपितरंमेवदाशुवै ॥ नत्वांतुभस्मसात्कुर्यामात्मावद्यविगूहनीम् १३ ब्रह्मातंतुविनिर्भर्त्यक्षेप्तांरंमातुरंतिके ॥ तामाहूयसमप्राक्षीद्रहएवतुसांत्वया १४
सोमस्येत्याहशनकैःसोमस्तंतावदग्रहीत् ॥ तस्यात्मयोनिरुक्तबुधइत्यभिधानृप १५ बुद्ध्यागंभीरयायेनपुत्रेणापोदुराणमुदम् ॥ ततःपुरुषराजज्ञेइला
यांयउदाहृतः १६ तस्यारूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् ॥ श्रुत्वोर्वशीद्रिभवनेगीयमानांमुरर्षिणा १७ तदंतिकमुपेयायदेवीस्मरशरादिता ॥ मित्रा
वरुणयोःशापादापन्नानरलोकताम् १८ निशम्यपुरुषत्रेठकंदर्पमिवरूपिणम् ॥ धृतिविहायललनाउपतस्थेतदंतिकम् १९ सतांविभोक्क्यनृपतिर्हर्षे
णोत्फुल्ललोचनः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचादेवीहृष्टतनूरुहः २० राजोवाच ॥ स्वागतंतेवरासोहेआस्यतांकरवामकिम् ॥ संरमस्वमयासांकरतिनैशा
श्वतीःसमाः २१ उर्वशुवाच ॥ कस्यास्त्वयिनसज्जतमनोदृष्टिश्चसुंदर ॥ यदंगान्नरमायातिसदृष्टोहरिराश्रयः २२ एतावुरणकौराजन्यस्तौरक्षस्वमा
नद ॥ संरंस्पेभवतासाकंश्चाक्ष्यःस्त्रीणांवरःस्मृतः २३ घृतंमेवीरभक्ष्यंस्यान्नेक्ष्येत्वान्यन्नमैथुनात् ॥ विवाससंतत्तथेतिप्रतिपेदेमहामनाः २४ अहोरूपमहो
भावंनरलोकाविमोहनम् ॥ कोनसेवेतमनुजोदेवीत्वांस्वयमागताम् २५ तयासपुरुषश्रेष्ठोरमयंत्वायथार्हतः ॥ रमेसुरविहारेषुकामंचैत्ररथादिषु २६

रमायस्वहरेरंगावपातिनच्यवते नित्यश्रितवक्ष्यत्यलत्वात् सहरिस्तवाश्रयोदृष्टइत्यन्वयः । लक्ष्मीकांतस्यसन्निविषात्रत्वादित्यर्थः २२ उरणकौमर्षीन्यस्तांनिक्षेपकल्पनयास्थापितौ तस्माद्र
क्षस्व । संरंस्पेसम्यक्त्वयासहर्तिकरिष्ये । अस्माकमियमेवव्रतव्रतिरित्याह आक्षय्यइतिपःआक्षयःकमनोपःसएवस्त्रीणावरःपतिरित्यन्वयः २३ समपब्रूवाति नेक्षइति । यैथुनादन्यत्रसुरतस
मयभंत्तरेणत्वांविवाससनभनेक्षेनपत्रयाम्प्ययेतोममिष्यामीतिशेषः । पुरुषराजउत्तरमाह तथेतीति । एवमुक्तंयथेतिप्रतिपेदेअभ्युपगतवान् २४ तस्यैगितंहर्षोद्धासंदर्शयति अहोइति । भावंगुंनारा
दिकंनरियंतर्ज्ञातनराभमरास्तेषांलोकःसमूहःतमपि विमोहयतीतिनरलोकविमोहनंएवंविधांत्वा २५ सुराणांविहारोपेषुवेतयातेषु २६

१७ मङ्गलममास्थानसभाएवंमत्वागंधर्वान्समचोदयत् १८ जाययोर्वश्या २९ नपुंसानपुंसकेननिर्वीर्येणेत्यर्थः ३० हतापत्याहृतपुत्रा योनिशिनारीयथासंस्तोते । दिवापुमान्पुरुषशक्तिमतीतथासंस्तोते अह्निपुरुषः ३१ इत्येवंवाकसायकैः वचनबाणैर्विद्वस्तादितः । प्रतोदैरंकुजैःकुजेपुरतुंगुलिमस्येतिकुंजरः ३२ तत्रतस्मिन्समयेतंगंधर्वाः स्वविद्युताप्रद्योतं तपकाशंतआलोकविषयाआसन्नित्यर्थः ३३ बध्नामभ्रमुअनवस्थानइतिधातुः । पर्यटनंकृतवान् ३४ तस्याउर्वश्याःपंचसतीःपुरुषाः उर्वशीहृष्टाकैचकारेतितत्राह ग्राहेति । कित्तत्सक्तमित्यर्थतस्त्वत्यतिगृह्णाति अहोजायेतिष्ठेति । हयेजायेमनसेत्यारभ्यहविषायजातिस्वर्गउत्तमपिमादयासेइत्यंतमुत्तरप्रत्युत्तरात्मकंसूक्तमुर्वशीवशीकरणाभिप्रायेणग्राहेत्यर्थः । हयेअहोजायेमनसातिष्ठमनःपूर्वकंपूर्ववत्तिष्ठ मात्यक्तुंनार्हसीतिशेषः । हेघोरेसुरतशीडे येपरतरे अहन्अहानि उत्तरोत्तरत्रदिवसेमयासुखकरंचनकुर्वत्येव । एतेनौआवयो मुरतमंत्राकरुणोक्तिपूर्वकाः । नुअद्याप्यनुदितासःअनिवृत्ताअपरिसमाप्ताः । इतिपश्चादतो नैतद्वृत्तमतोमिश्राणिसंख्यालक्षणानिवचांसिकृणवावहैकरवावहै ३५ ३६ सारसंग्रहाभिप्रायेणमध्येकाश्चनचोविहायसुदेवोअप्रपतेदित्येतामृचम

रममाणस्तयादेव्यापद्मार्कजल्कगंधया ॥ तन्मुसामोदमुषितोमुमुदेऽब्दगणान्वहून् २७ अपश्यन्नुर्वशीर्मिद्रोगंधर्वान्समचोदयत् ॥ उर्वशीरहितंमद्यमास्थानंनानातिशोभते २८ तउपेत्यमहारात्रौतमसिप्रत्युपस्थिते ॥ उर्वश्याउरणौजह्नुर्व्यस्तौराजनिजायया २९ निशम्याक्रंदितंदेवीपुत्रयोर्नीयमानयोः ॥ हतास्म्यहंकुनाथेननपुंसावीरमानिना ३० यहिसंभ्रादहंनष्टाहतापत्याचदम्युभिः ॥ यःशेतेनिशिसंस्तोयथानारीदिवापुमान् ३१ इतिवाकसायकैर्विद्वःप्रतोदैरिवकुंजरः ॥ निशिनिर्लिंशमादायविवस्त्रोभ्यद्रवद्रुषा ३२ तेविसृज्योरणौतत्रप्रद्योतंतस्वविद्युता ॥ आदायमेषावायांतंनग्नमैक्षतसापतिम् ॥ ३३ ऐलोपिशयनेजायामपश्यन्विमनाअभूत् ॥ तच्चित्तोविह्वलश्चोचबभ्रामोन्मत्तवन्महीम् ३४ सतावीक्ष्यकुरुक्षेत्रेसरस्वत्यांचतत्सखीः ॥ पंचप्रहृष्टवदनःप्राहसूक्तंपुरुषाः ३५ अहोजायेतिष्ठतिष्ठघोरेनत्यक्तुमर्हसि ॥ मंत्राअद्याप्यनिर्वृतावचांसिकृणवावहै ३६ सुदेवोयंपतत्यत्रदेविदूरंहृतस्त्वया ॥ सादंत्येनंवृकाश्रुध्रास्त्वत्पसादस्यनास्पदम् ३७ ॥ उर्वश्यावाच ॥ मामृथाःपुरुषोसित्वंमास्मत्वाद्युर्वकाइमे ॥ क्वापिसख्यंनवैल्लोणांवृकाणांहृदयंयथा ३८

र्थतउदाहरति सुदेवइति । हेदेवि योहंपरावतंपरवंतंदीर्घश्छांदसः । इरंदेशहृतःस्वयासहपरमार्तिगंतवैउगंतुमेव । तस्यमेअपंसुदेवःगतिरुक्षणज्ञानसाधनंशरीरं । अत्रकुरुक्षेत्रेअस्यामवस्थायांवापपतेत्प्रपत्तिप्यति कुतःअनावृत्तआधाररहितः अथपतनानंतरंनिर्ऋतेभूरुपस्थेपृष्ठेऽपीतपतेत् अथनिर्जीवमेनंशरीरंरभसासः भक्षणसंभ्रमाकुलाःवृकाःअवुःखादंति पतित्वाशयित्वापिकथंचित्समागंचेदृकाइन्द्रिषाणिस्वादंतिइति सुदेवोअद्यप्रपतेदनावृत्तपरावतंपरमांगंतवाउ अथाशशीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनंवृकारभसासोअच्युरीति । हयेजायेत्यस्याउत्तरंकिमेतावाचेति तवैतयावाचाकिंकरुणवौकैकुर्वः आवयोःपूर्ववत्संगमानुपपत्तेर्किनिमित्तंतत्राह अहमिति । अहमुपसामध्येवप्राकमिषं । यथाप्रथमपिंसःअतिकांतत्वात्पश्चात्तनानामुषसांयोगानघटेततथाऽवयोरपीत्यर्थः ३७ तर्ह्यहंकिंकरोमीतितत्राह पुरुषवडाति । हेपुरुषःपुनःपश्चादस्तंष्टहंपरोहंगच्छ इदानीमेवंकर्तव्यंस्वयेत्यर्थः अस्तमेयापेतिश्रुतेः । किमप्यपश्चाद्वनमितितत्राह दुरापनेतिपथावातोवायुगृहीतमशक्त्यःतथाहमपिदुरापनादुर्गदेत्यर्थः । इतिमुदुवचनोत्तरेणापंगृहंनयातीत्यभिसंधापकठिणोत्तरेणवर्षेयिणामीतिमत्वापुरुषोमामृथामाप्रपत्तोमात्वावृकासोअशिससज्जन् । नवैल्लैणानिसख्यानिसतितालावृकाणाहृदया

न्येत्येतदर्थं उत्तरत्वेनोर्वशीवाक्काममृषा इति । हेपुरुषः स्वमामृषाः मरणं न मुदि । गृहाक्षेपं करोति पुरुष इति पुल्लिङ्गशक्तिमत्त्वेन बलिष्ठत्वात् कामनिमित्तं मरणं त्वनयुक्तं अबलायाश्चैव बलत्वेन कथां च
 त्संभाविता इतित्यर्थः । अनेनार्थः सामपत्तइत्येतद्विवृतं भवति । प्रपत्तइति पत्तर्पहृत्कुर्तृत्वं कामपारवश्येन भृङ्गाति तोमाम् । अभ्यासस्पदीर्घाभावश्चादसः । इमे अशिवाः अशिवाः अशुद्धिहेतवो
 वृकावृकासोत्वात्वांशोऽसि उत्सतिरत्र भक्षणार्थः । मास्माद्युने लालाजलेन मोक्षयित्वा भक्षयेयुरित्यर्थः । सौमनि स्त्रीसंबन्धेनिसख्यानि ददाति प्रतिशुद्धातिगुह्यमाख्यानि पृच्छति भुंक्ते भोजयते चैव षड्विधं स्नेह
 लक्षणमिति । स्नेहलक्षणा निनसा तिसदा तनानि न भवति वैकापि यथेत्यनेन सालावृकाणामिति लुप्तोऽमिति मूचयति हृदयमिति । जातावेकवचनं यथा सालावृकाणां हृदयानि एतान्यपि स्त्रीणां हृद
 यानि तथेत्यर्थः ३८ एते इत्युक्तमेव विवृणोति स्त्रिय इति । किं कूर्त्तुं हृदयं पुनरपि किं कूरं भगना हृदयं इत्येताद्विशब्देन दर्शितं प्रिये प्रेष्ठे पि साहसं बलात्कारलक्षणकर्मयासां तास्तथा एतदेव विविच्य दर्शयति
 प्रतीति । विस्रब्धं विश्वस्तम् ३९ अलीकति संभेकपटविश्वासं अज्ञेयपुरुषेषु अत्यंतसौख्यदाः तत्तत्कालोपभोग्यसुखप्रदानत्वादत्यंतिकसुखदाः पुंश्चल्य इत्यस्य विवरणं स्वैरवृत्तय इति । इष्टज न शिष्यामनुपा
 कर्णस्वैच्छानियतमचपानादिवृत्तयः ४० मया सहैकरात्रं वत्स्यति सुरतलीलामनुभविष्यतीत्यर्थः ४१ समुवास संभोगलक्षणं सुरतमनुभूतवान् स्त्रियोक्त्यकरुणा इत्यारभ्य तयानि शमित्यनेनोक्तमिति ज्ञातव्यं

स्त्रियोक्त्यकरुणाः कूरादुर्मर्षाः प्रियसाहसाः ॥ घृत्यल्पार्थेपि विस्रब्धं पतिं भ्रातरमप्युत ३९ विधायालीकविस्रंभमज्ञेयवत्यंतसौख्यदाः ॥ नवं नवमभीप्संत्यः
 पुंश्चल्यम्वैरवृत्तयः ४० संवत्सरातेपि भवानेकरात्रं मयेश्वर ॥ वत्स्यत्यपत्यानि च ते भविष्यंत्यपराणि भो ॥ अंतर्वत्नीमुपालक्ष्य देवीं सप्रययौ पुरीम् ४१ पुन
 स्तत्र गतो ब्रूते उर्वशीं वीरमातरम् ॥ उपलभ्यमुदायुक्तः समुवास तयानि शम् ४२ अथैनमुर्वशी प्राह कृपणं विरहातुरम् ॥ गंधर्वा नुपधावेमान् तुभ्यं
 दास्यंति मामिति ४३ तस्य संस्तुवतस्तुष्टा अग्निस्थालीं ददुर्दृष्ट ॥ उर्वशीमन्यमानस्तां नुबुध्यत चरन्वने ४४ स्थालीं न्यस्य वने गत्वा गृहान् भुषितो नि
 शि ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायां मनसि त्रय्यवर्तत ४५ स्थालीं स्थानं गतोऽश्वत्थं शमीगर्भं विलक्ष्य सः ॥ तेन द्वे अरणी कृत्वा उर्वशीलोककाम्यया ४६ उर्वशीं भि
 त्रतोऽध्यायन्नधराणि मुत्तराम् ॥ आत्मानमुभयोर्बध्येत् तत्प्रजननं प्रभुः ४७

४१ उपधावशरणं गच्छ धातुगतिशुद्धयोः जिकरणशुद्ध्यास्तुतिर्कुर्वित्यर्थः इति त्वादेवा इमं आहुरैलपथे मेतद्भवसि मृत्युबन्धु प्रजातदेवान् हविषायजातिस्वर्ग उत्त्वमपि मादयास इति ४३ अग्निस्थालीं अग्निस्था
 पनयोऽप्यप्रात्रं उर्वशीमन्यमानो वने चरं स्तामुर्वशीनां बुध्यत नेयमुर्वशीं किं त्वियमग्निस्थालीति ज्ञातवानित्यर्थः ४४ स पुरुषः अग्निस्थालीं वने न्यस्य निक्षिप्य निशि गृहान् गत्वा तानि शम् भुषितो भूत् अथ
 पश्चिन् दिवसे त्रेतायां संप्रवृत्तायां त्रेतायुगारं भसमये जातस्य उर्वशीं चितयतस्तत्स्य राज्ञो मनसि अथाधानादिसांगयज्ञप्रकाशवेदत्रयप्रकाशितमभूदित्यर्थः ४५ तदर्थं विचार्याग्निस्थालीं प्रदानाभिप्रायं ज्ञात्वा अ
 ग्निस्थालीं स्थानं गतः तत्र पुरुषः शमीगर्भं शमीवृक्षेणाधिष्ठितं अश्वत्थं विलक्ष्य विशेषतो दृष्टुः स्थालीं शमीजाता अग्निस्थान्यो जात इति विज्ञाय शमीगर्भमश्वत्थं चित्वा तेन शमीगर्भं च येन द्वे अरणी कृत्वा उत्तराध
 राणि भेदेन निधाय उर्वशीलोकमासीच्छया ४६ फलविशेषार्थं जनिष्टोऽपो नर्यः सुजातः मोर्वशीतिरत दीर्घमायुरिति मन्त्रार्थत्वेनोर्वशीं ध्यायन् उर्वशीमधराणि आत्मानं पुरुषः शब्दोऽलक्षितमुत्तराणि च
 चितयन् उभयोररयोर्बध्येत्प्रजननसाधनं तच्च मनसा ध्यायन्नरणीनिर्ममथेति शेषः प्रभुरित्यनेन सर्वध्यानं दिसामर्थ्यदर्शयति ४७

मथितमाह तस्येति तस्यराज्ञोनिर्मथनाज्जातवेदाजातइति तत्प्रभृतिजातवेदानामाग्रेरितिसूचितं सविभावसुरभिस्त्रय्याविद्ययावेदत्रयसंज्ञाप्रतिपाद्योराज्ञापुत्रत्वेकल्पितइत्यन्वयः त्रिभिराहवनीयादिरूपैवे
तैतइतिप्रिभृत्अध्यात्मविवक्षायांअकारोकारमकारसमाहारोकाररूपेणवर्ततइतिप्रिभृत् ४८ तेनानिबृत्ताग्निनाउर्वशीसालोक्यंसर्वदेवमयंसर्वदेवोत्तमं ५९ पुराकृतैःअकारावैतर्वागितिसर्ववाङ्मयःप्रणवोप्ये
कः ५० अयोत्रिप्रकारा आग्निनाप्रजयापुत्रत्वेनकल्पितेनाग्निना ५१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि० कृ० टी० द्वादशोऽध्यायः १२ ब्रह्मणोत्रिरेःसोमःसोमादुधःसुधात्पुरुषाःतस्यपुत्रानाह ऐल
स्वेवेति १ २ ३ ४ कुशांबुजोगाधिरित्येकस्यनामद्वयं ५ मार्गद्यूचिकं ६ कुशिकानामन्वयोपस्यतथा कुशिकान्वयः समयइतिवा ७ श्वश्र्वाभार्यामात्रा । उभयैःसात्विकराजसभेदभिन्नैःमत्रैः ।

तस्यनिर्मथनाज्जातोजातवेदाविभावसुः ॥ त्रय्यासविद्ययाराज्ञापुत्रत्वेकल्पितस्त्रिभृत् ४८ तेनायजतयज्ञेशंभगवंतमधोक्षजम् ॥ उर्वशीलोकमन्विच्छन्सर्वदे
वमयंहारिम् ४९ एकएवपुरावेदःप्रवणःसर्ववाङ्मयः ॥ देवो नारायणो नान्यएकोऽग्निर्वर्णएवच ५० पुरुषसएवासीत्रयीत्रेतामुसेनृप ॥ अग्निनाप्रजयाराजा
लोकं गांधर्वमेषिवान् ५१ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेऐलोपोस्त्यानेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ऐलस्यचोर्वशीगर्भात्षड्वात्मजानृप ॥ आयुः
श्रुतायुस्तयासुरयोधविजयोजयः १ श्रुतार्योर्वसुमान्पुत्रःसत्यायोश्चश्रुतंजयः ॥ रयस्याद्भुतएकस्तुजयस्यतनयोमितः २ भीमस्तुविजयस्याथकांचनोहोत्र
कस्ततः ॥ तस्यजह्नुःसुतो गंगं गंडुषीकृत्य योपिबद् ३ जह्नुःपुरुस्तस्यपुत्रोबलाकश्चात्मजोजकः ॥ ततःकुशःकुशस्यापि कुशांबुस्तनयोवसुः ४ कु
शनाभश्चत्वारोगाधिरासीत्कुशांबुजः ॥ तस्यसत्यवतीकन्यामृचीकोयाचतद्विजः ५ वरं विसदृशंमत्वागाविर्भार्गवमब्रवीद् ॥ एकतःश्यामकर्णानां ह
यानांचंद्रवर्चसाम् ६ सहस्रं दीयतां शुल्कं कन्यायाः कुशिकान्वयः ॥ इत्युक्तस्तन्मतं ज्ञात्वागतः सवरुणांतिकम् ७ आनीय दत्त्वा तान् श्वानुपयमेव रांगनाम् ॥
सक्रुषिः प्रार्थितः पत्न्या श्वश्र्वाचापत्यकाम्यया ॥ श्रपयित्वोभयैर्मत्रैश्चरुं स्नातुं गतो मुनिः ८ तावत्सत्यवतीमात्रास्वचरुं याचिता सती ॥ श्रेष्ठं मत्वा तया य
च्छन्मात्रेमातुरदत्स्वयम् ९ तद्विज्ञाय मुनिः प्राह पत्नीकष्टमकार्षिणः ॥ वरोदंढधरः पुत्रो भ्राता ते ब्रह्मवित्तमः १० प्रसादितः सत्यवत्यामैवं भूदिति भार्गवः ॥
अथ तर्हि भवेत्पौत्रो जमदग्निस्ततो भवद् ११ साचाभूत्सुमहापुण्या कौशिकी लोकपावनी ॥ रेणोः सुतारं णुकां वै जमदग्निरुवाहयाम् १२ तस्या वै भार्गवः क्रुषेः
सुता वसुमदादयः ॥ यवीयान् जज्ञा एतेषां राम इत्यभिविश्रुतः १३ यमाहुर्वासुदेवांशं हेह यानां कुलांतकम् ॥ त्रिःसप्तत्वं य इमां च क्रेनिः क्षत्रियां महीम् १४
दत्तं क्षत्रं भुवो भारमब्रह्मण्यमभार्षिकम् ॥ रजस्तमो वृत्तमहन्फलगुन्यपि कृते हसि १५

चरुं श्रपयित्वा प्रपन्त्याभिर्बन्ध तवेदं त्वमातुरिदमिति निगच्छसंस्थान्य । स्नातुंगतः ८ तावत्तदा आत्मीयचरुं श्रेष्ठं मत्वा तया स्वमात्राया चिता सत्यवती स्वचरुं मात्रेददौ मातुश्चरुं स्वयमदत्स्वीकृतवती ९
तदपुत्रो वरोदंढधरः । तेभ्राता ब्रह्मवित्तमः १० ११ १२ सा कौशिकी सत्यवती नदी बभूवैति शेषः १३ भार्गवः क्रुषेर्जमदग्नेर्यवीयान् कनिष्ठः १४ क्षत्रवधे मुख्यं कारणमाह दत्तमिति । अहन् ह
त्वान् । फलगुन्ये अहं स्वपराये १५

१६ कर्त्तव्यमर्थं परिकर्मभिःपरिचर्याभिराराध्य १७ अरातिषुदुर्धर्षत्वंवरं । अजश्रीरौत्पत्तिःकीश्रीःयत्रतेजआदयोणिमादयश्चगुणाःसतिअव्याहतगतिश्चचारइत्यन्वयः १८ १९ रेवापाःन
मेवापाः । अंमसिरुधप्रवाहस्तंभनंकृतवान् २० स्वशिबिरंरावणस्यसेनाविमोचनस्थानं प्रतिस्त्रोतःसरिज्जलैःप्रतीपगमनस्त्रोतःप्रवाहोपेषांनानितथाप्रतिस्त्रोतांसिचसरिज्जलानिप्रतिस्त्रोतःसरि
ज्जलानिचैविष्ठावितंप्रवाहवेगेननीतंवीक्ष्येतिशेषः । स्त्रोतौजुनिर्गमद्वारेइंद्रियेषुजलस्रतावितिच २१ यथाकेनचित्कपिर्मुक्तःपुनर्बद्धोभवतितथायंदशमुखोपेनाजुनेनमाहिष्मत्यांसाभिरुद्धोभूदित्यन्व
यः २२ २३ हविर्धान्याकामधेन्वा २४ आत्मनःस्वस्येष्वैश्वर्यमातिशायिनंअतीत्यवर्तमानंतदैश्वर्यनाद्रिपन्नादरंकुर्वन् । अग्निहोत्रीधेनुंयतिसाभिलाषःइच्छांकुर्वन् २५ हविर्धानीधेनुं । न

राजोवाच ॥ किंतदंहोअगवतोरान्यैरजितात्माभिः ॥ कृतंतेनकुलंनष्टंक्षत्रियाणामभिक्षणशः १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हैहयानामधिपतिरजुनःक्षत्रिय
र्षभः ॥ दत्तंनारायणस्यांशमाराध्यपरिकर्मभिः १७ बाहून्दशशतंलेभेदुर्ध्वंस्त्वमरातिषु ॥ अव्याहतेंद्रियाजश्रीस्तेजोवीर्यंयशोबलम् १८ योगेश्वरत्व
मैश्वर्यंगुणायत्राणिमादयः ॥ चचाराव्याहतगतिलोकेषुपवनोयथा १९ स्त्रीरत्नैरावृतःक्रीडनरेवांभसिमदोत्कटः ॥ वैजयंतीस्रजंविभद्ररोधसरितंभुजेः
२० विष्ठावितंस्वशिबिरंप्रतिस्त्रोतःसरिज्जलैः ॥ नामृष्यत्तस्यतद्दीर्घवीरमानदीशाननः २१ गृहीतोलीलयास्त्रीणांसमक्षंकृतकिल्बिषः ॥ माहिष्मत्यांस
निरुद्धोमुक्तोयेनकपिर्यथा २२ सएकदातुमृगयांविचरन्विपिनेवने ॥ यदृच्छयाश्रमपदंजमदग्रेरुपाविशत् २३ तस्मैसनरदेवायमुनिरर्हणमाहरत् ॥
ससैन्यामात्यवाहायहविर्धान्यातपोधनः २४ सवीरस्तस्यसंदृष्ट्वाआत्मैश्वर्यातिशायिनम् ॥ तन्नाद्रियन्नग्निहोत्रींसाभिलाषःसहैहयः २५ हविर्धानीमृ
षेर्दर्पान्नरान्हर्तुमयोजयत् ॥ तांतेमाहिष्मतीनिःशुःसवत्सांकिंदतींबलात् २६ अथराजनिनिर्यातिरामआश्रमआगतः ॥ श्रुत्वाततस्यदौरात्म्यंचुक्रोधा
हिरिवाहतः २७ परशुंयोजयामाससतूणंचर्मकार्मुकम् ॥ अन्वधावतदुर्मर्षोमृगेंद्रइवयूथपम् २८ तमापतंतंशृगुवर्यमोजसाधनुर्धरंबाणपरश्वधायुधम् ॥
ऐणेयचर्मोवरमात्मधामभिर्युतंजटाभिर्दृष्टोपुरींरुप २९ अचोदयद्वस्तिवरांश्चपत्तिभिर्गंदासिबाणांश्रिताग्निशक्तिभिः ॥ अक्षौहिणीःसप्तदशतिभी
षणास्तारामएकोअगवानमूदयत् ३० यतोयतोसौप्रहरन्परश्वधोमनोनिर्लौजाःपरचक्रमूदनः ॥ ततस्ततश्छिन्नभुजोरुकंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाह
नाः ३१ दृष्ट्वास्वसैन्यंरुधिरौघकर्दमेरणाजिरेरामकुठारसायकैः ॥ विवृक्चर्मध्वजचापाविग्रहंविपातितंहैहयआपतद्गुषा ३२

रान्पुरुषान् हर्तुनेतुंअयोजयन्निर्गुक्तवान् ३३ ३४ योजयामासउत्तेजितंकृतवान् । कार्मुकंशृहीत्येतिशेषः । रथेयोजयामासेतिवा ३५ ऐणेयचर्मकृष्णाजिनंदेवांबरंयस्यसतथातं
आत्मनःस्वस्यधामतेजोपासांतातया । ताभिर्जटाभिर्गुक्तपुरीमापतंतम् ३६ अर्जुनोपाअक्षौहिणीरचोदयद्वामस्ताअसूदयदित्यर्थः ३७ मनोवदनिलवहोजोवेगोयत्सतथाअनोद्वेगअनिलवद
वदमइतिवा । ओजोवदंभचल्योरितिपादवः ३८ विग्रहोदेहः ३९

अथायत्पार्जुनः पंचशतेषु बाहुभिः । बाष्पान्गुगदेकपत्नेन संदधे । अस्त्रहृतांसम्पगग्रणीरामस्त्रमंगुगपदेकस्मिन्धनुषि बद्धेषुभिः । संधितशरैस्तान् पंचशतशरान् । अस्त्रिणां हि दधन्वयः ३३ पुनः रामः स्वहस्तैश्च लान् गिरिन् अंग्रिपान् वृक्षान् मृषेणैस्त्रिप्यग्रद्वत्यधुधिवगाढभिधावतोर्जुनस्य भुजाम् । कठोरनेमिना शितधारेण चिच्छेदेत्पन्वयः ॥ ३४ ३५ उपावर्त्य निवर्त्य । इतस्ततः आकई पादिना परिक्लिष्टां केशोपेताम् ३६ ३७ ३८ ३९ यथासौरीसूर्यसंबंधिनीममराचततथा बाह्यो बाल्मणसंबंधिनी लक्ष्मीः क्षमया प्रकाशते ४० मूर्द्धावसिक्तस्य च कर्वातेन । बल्लवधाद्वाल्मणहननादचपुते श्री नारायणे बुद्धिधेयस्य तथा ४१ ॥ इति श्रीभागवतेन वमस्कंधे विं० कृ० टी० ० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ चरित्वा कृत्वा १ पातागमामिति शेषः २ किंचिच्चित्ररथस्पृहाईषच्चित्ररथे स्पृहावती जाता ३

अथाजुनः पंचशतेषु बाहुभिर्धनुषु बाष्पान्गुगपत्सु संदधे ॥ रामाय रामोऽस्त्रहृतांसमगृणीस्तानेकबद्धेषु भिरच्छिनत्समम् ३३ पुनः स्वहस्तैश्च लान् मृषेणैऽंग्रिपा नुस्त्रिप्यवेगाद्भिधावतो युधि ॥ भुजान्कुठारेण कठोरनेमिना चिच्छेदरामः प्रसभं हसन्निव ३४ कृतवाहोऽगिरस्तस्य गिरिशृंगमिवाहरत् ॥ हतोऽपितरित तुत्राभयुतं दुद्रुवर्भयात् ३५ अग्निहोत्रीमुपावर्त्य सवत्सां परवीरहा ॥ समुपेत्याश्रमं पित्रे परिक्लिष्टांसमर्पयत् ३६ स्वकर्मतत्कृतं रामः पित्रे भ्रातृभ्य एव च ॥ वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निरभाषत ३७ रामरामहाबाहोऽवन्पापमकर्षीत् ॥ अवधीर्नरदेवं यत्सर्वदेवमयं वृथा ३८ वयं हि ब्राह्मणास्तातक्षमयार्हणतां गताः ॥ यया लोकगुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमगात्पदम् ३९ क्षमयारोचते लक्ष्मीर्ब्राह्मणसौरीयथा प्रभा ॥ क्षमिणामाशुभगवांस्तुष्यते हरिरीश्वरः ४० राज्ञो मूर्द्धा वसिक्तस्य वधो ब्रह्मवधाद्गुरुः ॥ तीर्थसंसेवया चाहो जह्वांगाच्युतचेतनः ४१ ॥ इति श्रीभागवतेन वमस्कंधे परशुरामचरिते त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पित्रोपशिक्षितोरामस्तथेति कुरुनंदन ॥ संवत्सरं तीर्थे चर्यां चरित्वा श्रममाव्रजत् १ कदाचिद्रेणुकाया तागंगायां पद्ममालिनम् ॥ गंधर्वराजं क्रीडंतं मप्सरोभिरपश्यत् २ विलोकयंती क्रीडंतं मुदकार्येन दागता ॥ होमवेलानं सस्मरन् किंचिच्चित्ररथस्पृहा ३ कालात्ययंतं विलोक्य मुनेः शापविशकि ता ॥ आगत्य कलशं तस्थौ पुरोधाय कृतांजलिः ४ व्यभिचारं मुनिर्ज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितो ब्रवीत् ॥ भ्रतैनां पुत्रकापापामित्युक्तास्तानं चकिरे ५ रामः संचोदितः पित्रा भ्रातृन्मात्रासहावधीत् ॥ प्रभावज्ञो मुनेः सम्यक्समाधेस्तपसश्च ६ वरेण छंदयामास प्रीतः सत्यवतीसुतः ॥ वब्रेहतानां रामोऽपि जीवि तंचास्मीति वधे ७ उत्तस्थुस्ते कुशलिनो निद्रापायइवांजसा ॥ पितुर्विद्वांस्तपोवीर्यरामश्च क्रेमुहद्वयम् ८

कलशं भर्तुः पुरोनिधापत्तत्रैव कृतांजलिस्तस्थौ ४ व्रतहर्ता कुरुत तां हर्तं ५ मुनेः समाधेः तपसश्च सम्यक्प्रभावज्ञः प्रतापमाहात्म्ययोः प्रभावः स्यादिति ६ छंदयामास वशीचकार । वशा मिश्राययोः स्त्र्यं दइति च । वधेऽस्मृतिं वयं रामेण हता इति स्मृतिश्च न्यत्वलक्षणं वरं च ७ राम एते वसुमदादयो जीवन्ति चेज्जीवन्तो चेन्निधन्तामिति मत्वा मुहद्वधो नाकारि । किंतु स्वसावर्ज्येश्वरत्वेन दोषाभावं च कदापि तु भविष्येति नेत्याह पितुरिति । वीर्यपराक्रमैरेतस्य ब्रह्माहात्म्ययोः रपीत्यभिधानात् । पितुस्तपोमाहात्म्यं जानता कृतमिति भावः । साक्षात् नारायणावतारस्य निरवचस्य सकलगुणाकरस्य भार्गवरायस्य जहत्पादिदोषमार्जनाय तीर्थसेवा मातुः श्रावधात् स्वाज्ञाकारित्वेन मत्वात् पितुर्वैदानमित्यादिकं कथं घटत इतीत्यंशका । जामदग्न्यो वरं वब्रेऽनंतशक्तिरपि स्वयं । पितुर्भान्यवतिद्वयं

लोकलोकेभ्यः प्रभुरित्यादिवाक्येन परिहर्तव्या इति ज्ञातव्यम् ८९ लब्धच्छिद्राः लब्धावसराः १० विषयादाहृत्य भगवत्येव निवेशितबुद्धिम् ११ १२ आत्मना यत्नेनात्मानं देहैकदेशमुदरम् । यत्नेनै
ग्रौमतौ वासो इति यादवः । आत्मशब्दः पूर्वार्धे १३ दूरस्थाः स्वभिन्नदेशंगताः १४ १५ क्षत्रांताय विशेषेण क्षत्रियकुलनाशाय १६ ब्रह्मत्रैर्वाक्ष्यणहं वृभिः विहृतान् प्राश्रयस्याः सातधातां शीर्षभिः तस्यां
यवित्यमज्येमाहिष्मतीमध्ये १७ अन्नक्षणावां ब्राह्मणद्वेषिणां भयंकरान् दींचक्र इति गतेनान्वयः । निमित्तमाह हेतुमिति । अमंगलकारिणिसति १८ स्पष्टतपंचकेकुक्षेत्रे । शोणितान्येवोदकानिये
पुतेतयातान् हृदान् । जलेरगाधमदेशान् १९ शिरःकायेन संधाय बर्हिषि यज्ञाधाय दग्धं बध्नन् विशेषेण वासवं देवमयं सर्वदेवात्मन् २० २१ उपद्रष्टेन्यूनातिरिक्तकर्मसाक्षिणे परं अवशिष्टम् २२ विधूतासौ

येर्जुनस्य सुताराजनस्मरंतस्मपितुर्वधम् ॥ रामवीर्यपराभूतालेभिरेशमनक्रचित् ९ एकदाश्रमतोरामे स भ्रातरिव नंगते ॥ वैरंसि साधयिष्वोलब्धच्छि
द्राउपागमन् १० दृष्ट्वाभ्यागारआसीनमावेशितधियं मुनिम् ॥ भगवत्युत्तमश्लोके जघ्रुस्ते पापनिश्चयाः ११ याचमानाः कृपणयाराममात्रातिदारुणाः ॥
प्रसह्य शिर उक्त्यजग्मुस्ते क्षत्रबंधवः १२ रेणुकादुःखशोकार्त्तानि घ्नन् आत्मानमात्मना ॥ रामरामेति तातेति विचुक्रोशोच्चकैः सती १३ तदुपश्रुत्य दूरस्था
हारामेत्यातवत्स्वरम् ॥ त्वरयाश्रममासाद्य ददृशुः पितरंहतम् १४ तेदुःखरोषामर्षार्तिशोकवेगविमोहिताः ॥ हातातसाधो धर्मिष्ठ्यक्तास्मान् स्वर्गतो भवा
न् १५ विलप्यैव पितुर्देहं निधाय भ्रातृषु स्वयम् ॥ प्रगृह्य परशुरामः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वा माहिष्मतीरामो ब्रह्मघ्नविहताश्रियम् ॥ तस्यां स शर्षिभी
राज्ञां मध्ये च क्रेमहागिरिम् १७ तद्रक्तेन दीघोरामब्रह्मण्यभयावहाम् ॥ हेतुं कृत्वा पितृवधं क्षत्रेऽमंगलकारिणि १८ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वानिःक्षत्रियां
विभुः ॥ स्पष्टतपंचके च केशोणितो दान् हृदान् १९ पितुः कायेन संधाय शिर आधाय बर्हिषि ॥ सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मसैः २० ददौ प्राचीं दिशं होत्रे ब्र
ह्मणे दक्षिणां दिशम् ॥ अध्वर्यवे प्रतीचीं वा उद्रात्र उत्तरां दिशम् २१ अन्येभ्यो वां तरादिशः कश्यपाय च मध्यतः ॥ आर्यावर्तमुपद्रष्टे सदस्येभ्यस्ततः परम् २२
ततश्चावभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषः ॥ सरस्वत्यां ब्रह्मनद्यां रिजे व्यभ्रइवां शुमान् २३ स्वदेहं जमदग्निस्तुलब्धं वासं ज्ञानलक्षणम् ॥ ऋषीणां मंडले सोमू
त्सप्तमोरामपूजितः २४ जामदग्न्योपि भगवान् रामः कमललोचनः ॥ आगामिन्यंतरे राजन्वर्तयिष्यति वैबृहत् २५ आस्तेद्यापि महेंद्राद्रौ न्यस्तदंडः प्रशां
तधीः ॥ उपगीयमानचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवं भृगुषु विश्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः ॥ अवतीर्य परंभारं मुबोहन् बहुशो नृपात् २७

षकिल्बिषत्वमौपचारिकं लोकशिक्षार्थत्वात् । नाम्ना सरस्वत्यां ब्रह्मनद्यां वेदमयानद्याम् । व्यभ्रः मेघच्छाया निर्युक्तः अंशुमानादित्यः । जनेति पदाध्याहरेणावभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषजन इति
वा अवभृथस्नानेन विधूतमशेषकिल्बिषं स्पष्टतया । अवभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषो जनो यस्य स तथा । अनेनावभृथस्नानेन जनस्याशेषतः किल्बिषं विधूतं भवतीति दर्शनाय रामेणावभृथस्नानमका
रीतिरुचितं भवति २३ जमदग्निस्तुलब्धं ज्ञानलक्षणं ज्योतिर्मयलक्षणं स्वयोग्यदेहमाकारविशेषं लब्धं वासं ऋषीणां मंडले तप्तमोक्तधिरिति शेषः अभूत् २४ आगमिन्यंतरे भविष्यन्स्त्वंतरे । बृहह्मस्य वेदलक्षणं वर्तयि
ष्यति विदमवर्तको भविष्यतीत्यर्थः २५ २६ भुवः परंभारं केवलं भारभूता नृपानहन् स हृतवान् २७

१ अथाध्यापित्वेशपितरः संनिवर्तयन् ॥ अमानंतोऽस्य नाहात्स्यं मोहिनास्त्यमायया ॥ मोहयन्मायया लोकां च क्रेचापचितवत् ॥ पुत्रशपापानिर्निर्गुह्यः शपादादेर्गतिगतिशेषतात्पर्यम् ।

महातेजाविश्वामित्रः २८ तस्य विश्वामित्रस्यैकशतं पुत्राभासन् तेषामेकोत्तरशतं पुत्राणां मध्ये यो मध्यमः स तु मधुच्छंदादीनामनेन मधुच्छंदसांस्युक्तायेपंचाशत्पुत्राः तेषामधुच्छंदसनामानो भवंति नान्ये । तस्य हविश्वामित्रस्यैकशतं पुत्राभासुरित्यादि ब्राह्मणे चे ममेवार्थवक्ति २९ शुनःशेषस्य माहात्म्यं उपरिष्ठात्प्रचक्षत इत्युक्तं प्रपंचायितुमाह पुत्रं कृत्विति । अत्र काचित्किंवदंती मपुत्रो भवेति विश्वामित्रेणोक्तोपभाजीगर्तः शुनःशेषो हंस्वपुत्राणां ज्येष्ठे च त्वपुत्रः स्यात्तत्रापि मध्यमो न स्यानापि कनिष्ठ इति विश्वामित्रमाह तदैवमस्त्विति विश्वामित्रः शुनःशेषं पुत्रं कृत्वाऽन्यान् नौरसान् पुत्रान् ब्रवीत् एष शुनःशेषो युष्माकं ज्येष्ठः प्रकल्प्यतां भवद्विरिति शेष इति शुनःशेषशब्दशृण्वतां शुनीजातीयोपकिं भित्पन्यथा मतीति निवारयति भार्गवमिति । ध्रुवंशोद्भवः अनेनापि साक्यं निवारिता स्यादित्यत आह भाजीगर्तामिति । अजीगर्तस्य मुनेरपत्यं तर्हि विश्वामित्रस्य पुत्रत्वे कासंगतिरित्यतो देवरातामिति । विश्वामित्राय देवैः रातं दत्तं विश्वामित्रस्य दत्तपुत्रत्वेन संबंध्य इत्यर्थः ३० अनेन विशेषणत्रयेण ज्येष्ठत्वकल्पनायां वैशिष्ट्यं शुक्रवैशिष्ट्यात्तरं चाह य इति । यः शुनःशेषः हरिश्चंद्रपद्मे अजीगर्तेन पित्रो रोहिताय विक्रीतः पुरुषाख्यः पशुरभूत् । यश्च ब्रह्मादिदेवांस्तु त्वातस्मादात्पाशबंधनात्साराख्यपाशबंधनात् यूपसंबंधिरज्जुबंधनात् आत्मानं मुमुक्षुमेषोचयामास कर्मकर्तारिप्रयोगः यस्य नूतनं कर्म स्यात्पुत्राणां मनामहे चारुदेवस्य नामेत्यारम्य अस्मेर्यपि निधापयेत्यंतं वेदवाक्येन स्तुत्वाक्रमभाष्ये एतासां मृचामर्थ आचार्यैरेव विस्तारेणो

गाथेरमुन्महातेजाः समिद्ध इव पावकः ॥ तपसाक्षात्रमुत्सृज्य यो लेभे ब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्यैवा सत्पुत्रा एकशतं नृप ॥ मध्यमस्तु मधुच्छंदामाधुच्छंदस एव ते २९ पुत्रं कृत्वा शुनःशेषं देवरातं च भार्गवम् ॥ अजीगर्तं सुतानां हज्येष्ठ एष प्रकल्प्यताम् ३० यौ वै हरिश्चंद्रमस्वे विक्रीतः पुरुषः पशुः ॥ स्तुत्वा देवान् प्रजेशादीन् मुमुक्षुचे पाशबंधनात् ३१ यो रातो देवयजने देवैर्गांधिसुतायसः ॥ देवरात इति ख्यातः शुनःशेषस्तु भार्गवः ३२ ये मधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुशलं मे निरेनेतत् ॥ अशपत्तां मुनिः क्रुद्धो म्लेच्छाभवत्तदुर्जनाः ३३ सहो वाचमधुच्छंदाः सार्धं पंचशताततः ॥ यन्नो भवान्संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहे वयम् ॥ ३४ ज्येष्ठं मंत्रदंशं च कुस्त्वा मन्वंचो वयं समहि ॥ विश्वामित्रः सुतानां हवीरवंतो भविष्यथ ३५

कइतिनास्माभिः प्रपंच्यते ३१ देवरातशब्दनिर्वचनेन विश्वामित्रस्य तत्संबंधमाह य इति । यः देवयजने ज्येष्ठे देवरातो रक्षितस्तैरेव गांधिसुताय विश्वामित्राय रातः दत्तः । तस्मात्स देवरात इति ख्यातः प्रसिद्धः इत्यतोयं भार्गवः ३२ शुनःशेषो ज्येष्ठत्वेन कल्प्यतामिति विश्वामित्रेणोक्ताः । ये पंचाशत्पुत्रा मधुच्छंदसो जन्मानां ज्येष्ठारते शुनःशेषस्य ज्येष्ठत्वं स्वात्मानः कनिष्ठत्वं यत्तत् । कुशलं असां मुनेरिते ततः किमभूदितितत्राह अशपदिति ३३ तेषां म्लेच्छाभावेन शुनःशेषस्य किमायातामिति तत्राह सहेति । हेत्यनेन ब्राह्मणमनुकरोति स विश्वामित्रः पंचाशता सार्धं मधुच्छंदसमुवाचह । अयं शुनःशेषो ज्येष्ठो भवति त्विति विश्वामित्रेणोक्तस्यैव मेव वाक्यमुत्तरं समधुच्छंदाः पंचाशता सार्धं पितरमुवाचह । तत्स्वातः पिता भवानोस्माकं यद्विजानीते आज्ञापयति तस्मिन्वाज्ञमेतुः शुनःशेषस्य ज्येष्ठैश्चैव अस्माकं कनिष्ठैश्च सर्वे वयमविचारेण तिष्ठामहे । प्रकाशनस्येयारूपोश्चेति सूत्रात् । निश्चितरिषीरुक्तं चेदं कार्यमिति भावः ३४ तर्हि तथा कुर्वन्ति पित्रा उदितास्ते पुत्राः कस्य नूतनं भित्पादि मंत्रदंशं क्रमं वेदद्वारां शुनःशेषं ज्येष्ठं चक्रुः । कथंचक्रुरितितत्राह त्वामिति । भो देवरात वयं त्वामन्वंचः अनुवर्तमानाः । कनिष्ठाः स्मभवा महिमासिद्धं हेतौ वा । यस्माद्वयं त्वं कनिष्ठा अभूत रमात्ते ज्येष्ठत्वे संशयो मामूदिति । अथवा हे पितः वयं त्वामन्वंचः अनुवर्तमानाः स्म त्वदाज्ञाकारिण इत्यर्थ इति । संतुष्टः पिता कंवरं प्रायच्छदिति तत्राह विश्वामित्र इति । वीरवंतः पुत्रवंतः कर्तव्ये विशिष्टप्रेरणावंतो वा ३५

कुतोयं वरोदत्त इति तत्राह यदिति ये भवंतो मानमभिमानमनुगृह्यन्त परिपालनलक्षणानुग्रहं कुर्वन्तः मामावीरवंतं अकर्तुं कृतवन्त इति यस्मात्तस्मात्तृतीयवीरवंतो भविष्येति । वीरवंतमकर्तुं मेति तत्राह्मणवाज्यानुकरणं वेदतुल्यमिति प्रकाशयति अकर्तुं मम वाक्यमनुवर्त । जीवतो वाक्यकरणादणसंशोधनेन च गयायां पिंडदामाच्चमिभिः पुत्ररूपपुत्रतेति स्मृत्युतः । हे कौशिका कौशिकगोत्राः एष देवरातो मम वीरः पुत्रो नो युष्माकं ज्येष्ठः । यूयंतमन्वितः अनुवर्तध्वम् ३६ अन्ये चाष्टकादयोनुवर्ततामिति शेषः । उपसंहरति एवमिति यस्कोशिकगोत्रं । तद्वैश्वामित्रैः पृथग्विधमभूत् ३६ कथं तदिति तत्राह प्रवरांतरमिति प्रवरांतरमाप

ये मानं मेनुगृह्यन्तो वीरवंतमकर्तुमा ॥ एषवः कौशिका वीरो देवरातस्तमन्वित ३६ अन्ये चाष्टकहरिताजयक्रतुमदादयः ॥ एवं कौशिकगोत्रं तद्वैश्वामित्रैः पृथग्विधम् ३७ प्रवरांतरमापन्नं तद्वैत्येवं प्रकल्पितम् ॥ यः पुरुरवसः पुत्रा आयुस्तस्या भवत्सुताः ३८ नहुषः क्षत्रवृद्धश्चरजीराभश्च वीर्यवान् ॥ अनेना इति राजेंद्रक्षत्रवृद्धान्वयं शृणु ३९ क्षत्रवृद्धसुतस्यामन्सुहोत्रस्यात्मजास्त्रयः ॥ काश्यः कुशोगृत्समद इति गृत्समदादभूत् ४० शुनकः शौनको यस्य बह्व च प्रवरो मुनिः ॥ काश्यस्य काशिस्तपुत्रः सुराष्ट्रो दीर्घतमः पिता ४१ धन्वंतरि दीर्घतमस आयुर्वेदप्रवर्तकः ॥ यज्ञभुग्वासुदेवांशः स्मृतिमात्रातिनाशनः ४२ तत्पुत्रः केतुमान्यस्य जज्ञे भीमरथस्ततः ॥ दिवो दासो घुमांस्तस्मात्प्रतर्दन इति स्मृतः ४३ स एव शत्रुजिह्वत्सोऽक्रतध्वजतीरितः ॥ तथा कुवलयश्वेति प्रोक्तोऽलकादयस्ततः ४४ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ॥ नालर्कादपरो राजा बुभुजे मेदिनी युवा ४५ आलर्कात्संनतिस्तस्मात्सुनीथो यस्य सुकेतनः ॥ धर्मकेतुसुतस्तस्मात्सत्यकेतुरजायत ४६ धृष्टकेतुस्ततस्तस्मात्सुकुमारः क्षितीश्वरः ॥ वीतिहोत्रोऽस्य भर्गो तो भार्गभूमिरभून्नृप ४७ इतीमे काश्यजामूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः ॥ राभस्य राभसः पुत्रो गंधीरश्चक्रस्ततः ४८ तस्य क्षेत्रे ब्रह्मजज्ञे शृणुवंशमनेनसः ॥ शुद्धस्ततः शुचिस्तस्मात्त्रिकुब्धर्मसारथिः ४९ ततः शातरजा जज्ञे कृतकृत्यः स आत्मवान् ॥ रजेः पंचशतान्यासन्पुत्राणाममितीजसाम् ५० देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हव्येन्द्राया ददादिवम् ॥ इंद्रस्तस्मै पुनर्दत्वाष्टहिव्याचरणैरजेः ५१ आत्मानमर्पयामास प्रह्लादात्परिशंकितः ॥ पितर्युपरते पुत्राया च मानाय नोददुः ५२ त्रिविष्टपं मेहं द्राययज्ञभागान्समाददुः ॥ गुरुणा हूयमानेऽब्रौबलभित्तनयानरजेः ५३ अवधीर्हं शितान् मार्गान्निकाश्चिदवशेषितः ॥ प्रतिक्षत्रः क्षत्रवृद्धान्संजयस्तत्सुतो जयः ५४ ततः कृतः कृतस्यापि जज्ञे वीर्यधनो नृपः ॥ सहदेवस्ततो हीनो जयत्सेनस्तुतस्तुतः ५५ संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्रधर्मा महारथः ॥ क्षत्रवृद्धान्वयाभूपा इमे शृण्वथ नाहुषान् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥

अहियस्मात्तस्मादेव पृथग्विधं कल्पितं हिमसिद्धमिति भावः श्रुतायोः संततिविस्तृत्य पुरुरवसः । पुत्रस्य प्रथमस्या योर्विशं वर्णयति वादरायाणेः यदिति ३८ नहुषान्वयस्यैव राज्याहं स्वात्क्षत्रवृद्धान्वयस्य तदनर्हत्वात् सूचीकटाहं न्यायमनुसंधानः क्षत्रवृद्धान्वयं वाक्क्षत्रवृद्धान्वयमिति ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ अलर्कादपरो राजा युवा तथानुभुजे ४५ ४६ ४७ इतीमे काश्यजा काश्यस्य संतानजामूपाः ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ पुनरपि क्षत्रवृद्धान् प्रतिक्षेत्रो भूत् ५४ ५५ ५६ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां नमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अथनहुषस्यसंततिमनुक्रामति यातिरेत्यादिना १ तस्यराज्यस्यपरिणामवित्फलपरिपाकपटुताजानातीति यत्रराज्ये २ इद्राण्याधर्षणात्तश्चाद्याःसंस्पर्शानिमित्तात्पितरिनहुषेस्वर्गस्थानात्तद्विजैर्भ्रा-
त्रातेत्याजितेअजगरत्वंमहासपितृत्वंप्रापितेसति ३ यवोयसःकनिष्ठान्संयातिपूर्वांन्काव्यस्यशुकस्यपुन्यादेवयान्यावृषपवर्णोदैत्यस्यपुन्याशर्मिष्ठयाकृतदारः ४ प्रातिलोम्येनविवाहःकथंघटतइतिपृच्छति
ब्रह्मर्षिरिति ५ देववशादिदेवाणिग्रहणंमार्गनतुमानुषवदितिप्रकाशयितुमारुपायिकाकथयति एकदेति ६ ७ सिचतीःअन्योन्यजलमग्रेपंकुर्वीत्यः ८ पर्यधुराच्छादितवंपः ९ अजानतीशर्मिष्ठगुरु
पुन्यावासःस्वीयंयत्वा समव्ययत्सवीतवती व्ययसंवरणइतिधातुः तदाप्रकुपिताभारव्यकोपादेवयानीदंवाक्यमुवाचेत्यन्वयः १० मह्यंममअसांप्रतमयुक्त ११ स्वकुलप्रशंसार्थंब्राह्मणान्

श्रीशुकउवाच ॥ यतिर्ययातिःसंयातिरायतिर्वियतिःकृतिः ॥ षडिमेनहुषस्यासन्निद्रियाणीवदेहिनः १ राज्यंनैच्छद्यतिःपित्रादन्ततत्परिणामवित् ॥ य-
त्रप्रविष्टःपुरुषआत्मानंनावबुध्यते २ पितरिभ्रंशितेस्थानादिद्राण्याधर्षणाद्विजैः ॥ प्रापितेजगरत्वंचययातिरभवन्नृपः ३ चतसृध्वादिशदिक्षुभ्रातृनृगो-
मून्यवीयसः ॥ कृतदारोजुगोपोर्वीकाव्यस्यवृषपवर्णः ४ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मर्षिर्भगवान्काव्यःक्षत्रबंधुश्चनाहुषः ॥ राजन्यविप्रयोःकस्माद्विवाहःप्राति-
लोमकः ५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एकदादानवेद्रस्यशर्मिष्ठानामकन्यका ॥ सखीसहस्रसंयुक्तागुरुपुत्र्याचभामिनी ६ देवयान्यापुरोद्यानेपुष्पितदुमसंकुले
॥ व्यचरत्कलमीतालिनिलिनीपुलिनेज्वला ७ जलाशयंसमासाद्यकन्याःकमललोचनाः ॥ तीरेन्यस्यदुकूलानिविजच्छुःसिचतीर्मिथः ८ वीक्ष्यत्रजं
तंगिरिशंसहदेव्यावृषेस्थिम् ॥ सहसोतीर्यवासांसिपर्यधुर्वीडिताःस्त्रियः ९ शर्मिष्ठाऽजानतीवासोगुरुपुत्र्याःसमव्ययत् ॥ स्वीयंमत्वाप्रकुपितादेवयानी
दमब्रवीत् १० अहोनिरीक्ष्यतांमह्यंदास्याःकर्मह्यसांप्रतम् ॥ अस्मद्वार्यधृतवतीशुनीबहविरध्वरे ११ यैरिदंतपसासृष्टंमुखंपुमःपरस्यवै ॥ धार्यतेयैःपरं
न्योतिःशिवपंथाश्चदर्शितः १२ येपीदमुपतिष्ठंतैलोकनाथाःसुरेश्वराः ॥ भगवानपिपिश्वात्मापावनःश्रीनिकेतनः १३ वयंतत्रापिभृगवःशिष्योऽस्यानः
पिताऽसुरः ॥ अस्मद्वार्यधृतवतीशूद्रोवेदमिवासती १४ एवंक्षिपतीशर्मिष्ठगुरुपुत्रीममापत् ॥ रुषाश्वसंतीनागीवधर्षितादष्टदच्छदा १५ आत्मवृत्तिम्
विज्ञायकत्थसेबहुभिष्ठाकि ॥ किंनप्रतीक्षसेस्मांकंयुहान्बलिभुजोयथा १६ एवंविधैःसुपरुषैःक्षिप्त्वाचार्यसुतांसतीम् ॥ शर्मिष्ठाप्राक्षिपत्कूपेवासस्त्वा-
दायमन्युना १७ तस्यांगतायांस्वगृहंययातिमृगयांचरन् ॥ प्राप्तेयदृच्छयाकूपेजलार्थीतांददर्शह १८ दत्त्वास्वमुत्तरंवासस्तस्यैराजविवाहमसौ ॥
गृहीत्वापाणिनापाणिमुज्जहारदयापरः १९

माहात्म्यंकथयति यैरिदमित्यादिना इदंविश्वंयैर्ब्राह्मणैस्तपसासृष्टं येपरमस्यपुंसःमुखंयैरिदंपरंन्योतिर्वैष्णवाख्यंधार्यतेयैश्चशिवःपंथाःवेदमार्गादर्शितः १२ येलोकनाथाःसुरेश्वरास्तेपीदंब्राह्मणकुलमुप-
तिष्ठेत्ते अग्निमुत्सेवद्वाविरादातुमतीसंतं विश्वात्माभगवानग्निब्राह्मणमियत्तिष्ठतीतिशेषः १३ वयंतत्रब्राह्मणपुभृगवः भृगुकुलजाः अतएवश्रेष्ठादितिशेषः अस्याःपितावृषपर्वाऽसुरोनोऽस्माकशिष्यःअस्मत्पि-
रुषिभ्यस्त्वादहमापितत्पुत्रीत्यान्मान्येतियस्मात्तस्मादस्मद्वार्यंवल्लभिदंयुतवती यवावेदग्रहणायोगोवृषलोवदंधारयतिदयोति १४ धर्षिताभ्रगल्मीकृतातुच्छाकृतैस्तथै १५ बहुकथंसेव्यवचनंवदसि
भिष्ठाकीदंस्वष्टाभित्याह किंचेति बलिभुजःश्वानःकाकोवा १६ १७ १८ उत्तरमुत्तरीयं उज्जहारकूपादितिशेषः १९

प्रेमनिर्भरयास्नेहपूर्णयाहस्तं दृष्ट्वातीतिहस्तग्राहः पाणिग्रहणकर्ता अपरोन्योनस्यात् हस्ताग्राहइतिपाठेहस्तेग्राहोग्रहणंयस्यसतथा कुंभकारवदणप्रत्ययातोवा २० कूपमग्रायाःममभवतोपदिर्दर्शनं
एषःसंबंधःईशकृतःश्रीनारायणविहितः नपौरुषःपुरुषाकाररचितोनभवति २१ ब्राह्मणपुत्र्यास्तवब्राह्मणएवभर्तापुक्तोनश्रियःप्रतिलोमप्रवेशप्रसंगादितिशर्कापरिहरति नब्राह्मणइति हेमहाभुजमे
ब्राह्मणोहस्तग्राहोनर्भवतानभविष्यति कुतइतितत्राह कचस्येति बार्हस्पत्यस्यनुहस्पतेरपत्यस्यनाम्राकचस्यशापात्भृतसजीवनीविद्यार्थीकचस्तप्रतिग्राहयबहुतिथंगुरुपरिचर्याविधायतत्पसादमा
पाच्यतद्विद्यामादायगुरोरनुज्ञपागंतुकामंकचमुपलभ्यसर्वेप्रकारेणकचस्यहितमाचरत्पामयाभोकचसंममभर्ताभवेत्युक्तोमासुनाच हेदेवयानित्वयानैवंकच्यंयद्वाताहमिति तदाकुपिताहंतमशपं म
त्पितुरवाप्तविद्यानफलत्वितीयमाख्यायिकानोनोच्यते यमशपंपुरेति अहंपुरायंकचमशपंशप्तवतीतस्यशापादिति २२ अनंतरंययातिनाकिंकृतमित्यत्राह ययातिरेति पदनभिप्रेतं पतिलोम्येनोद्ग्रहनंत
देवात्मनःदैवेनश्रीनारायणेनउपहृतमर्पितमात्मनोमनश्चतस्यांगतमनुरक्तंबुद्धातस्याःदेवयान्याःवचःप्रतिदृष्टीतवानित्यन्वयः २३ २४ कापोतीकपोसंबंधिनीवृतिं स्तुवन्ग्रंथाधिकभयान्नकापोतीवृतिर्बि

तंवीरमाहोशनसीप्रेमनिर्भरयागिरा ॥ राजंस्त्वयागृहीतेमेपाणिःपरपुरंजय ॥ हस्तग्राहोपरोमाभूद्गृहीतायास्त्वयाहिमे २० एषईशकृतोवीरसंबंधोनौनपौ
रुषः ॥ यदिदंकूपमग्रायाभवतोदर्शनंमम २१ नब्राह्मणोमेभविताहस्तग्राहोमहाभुज ॥ कचस्यबार्हस्पत्यस्यशापाद्यमशपंपुरा २२ ययातिरनभिप्रेतंदै
वोपहृतमात्मनः ॥ मनस्तुतद्रतंबुध्वाप्रतिजग्राहतद्वचः २३ गतेराजनिसाविरितत्रस्फुटनीपितुः ॥ न्यवेदयततःसर्वमुक्तंशर्मिष्ठयाकृतम् २४ दुर्मनाभग
वान्काव्यःपौरोहित्यंविगर्हयन् ॥ स्तुवन्वृत्तिंचकापोतींद्वाहित्रासयौपुराद् २५ वृषपर्वतामज्ञायप्रत्यनीकविवक्षितम् ॥ गुरुंपसादयन्मूर्ध्नापादयोःप
तितःपथि २६ क्षणार्धमन्युर्भगवाञ्छिष्यं व्याचष्टभार्गवः ॥ कामोस्याःक्रियतांराजत्रैनांशकुमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थितेप्राहदेवयानीमनोगतम् ॥
पित्रादत्तायतोयास्येसानुगायातुमामनु २८ स्वानांतत्संकटंवीक्ष्यतदर्थस्यचगौरवम् ॥ देवयानींपर्यचरन्स्त्रीसहस्रेणदासिवत् २९ नाहुषायसुतांद
स्वासहशर्मिष्ठयोशना ॥ तमाहराजंश्छर्मिष्ठांमाधास्तल्पेतुर्कहिंचिव ॥ विलोक्योशनसींराज्ञीशर्मिष्ठासुप्रजांक्वचिव ॥ तमेववव्रेरहसिसरूपाःपतिमृतौ
सति ३१ राजपुन्यार्थितोपत्येधर्मैचावेक्ष्यधर्मविद् ॥ स्मरंश्छुक्रवचःकालेदिष्टमेवाभ्यपद्यत ३२

ग्रीयते देवयान्यादुहित्रासह २५ प्रत्यनी

कानामसुरद्वेषिणादिवानां वक्तुमिष्टं कार्यं २६ अस्याः देवयान्याः कामोपेक्षाविशेषः स्वामीष्टसाधनायपात्विषंशर्मिष्ठाभवानस्मत्प्रियायास्तामितितत्राह नैनामिति २७ यदभीष्टंतत्तया करिष्येइत्येवमुक्त्वा
वृषपर्वण्यवस्थितेसति वृषपर्वणातवर्किकर्तव्यमितिपृष्टादेवयानीमनोगतंस्वमनासिस्थितंकार्यंग्राह किंतदाह पित्रेति अहंपित्रादत्तायास्येयतोमामियंशर्मिष्ठासानुगादासीसहस्रेणसहितानुपातुअन्वागच्छ
दुइति २८ शर्मिष्ठातत्सर्वंश्रुत्वायचहंनानुगामिष्यामितिदागुरुद्रोहान्मत्कुलं सर्वं नष्टंभवतीतिपत्स्वानासंकटंतद्वीक्ष्यतदर्थस्यतदनुगमनलक्षणप्रयोजनस्यगौरवंगुरुमसादेनस्वकुलमिवद्विलक्षणमस्तीति
मनसानिश्चित्यस्त्रीसहस्रेणपरिवृतातथाकस्मिामीतिपितरमुक्त्वादेवयानींदासीवत्पर्यचरत् २९ उशनासुतादेवयानींनाहुषायनहुषपुत्रायपातयेशर्मिष्ठयासहदत्वांतराजानमाह किमाह कचिद
पिशर्मिष्ठातत्स्वेषयनीयस्थानेमाधाःधृतांमाकार्षीः मिथुनीभावंनकुर्वित्यर्थः ३० औशनसीदेवयानींकार्यमालोच्यरहस्येकांतिसख्याःपतितमेवययातिमेवभक्तुकालेवव्रे ३१ अपत्येसंतानांराजपुन्याश
र्मिष्ठयाप्रार्थितोयमीवैद्वर्जः नकांचनपरिहरेचद्रतमितिश्रुतेः स्वयमागतांपरिहर्तुमशक्यचेतिधर्मचावेक्ष्यशुकवचःस्मरन्पिपकालेदिष्टमेवदेवदेववाजकारयमितिनिश्चित्याभ्यपद्यत ताविविशेषः ३२

३३ आसुर्याः सार्धं त्रिषां ३४ ३५ हेत्वीकामानृतपुरुष असत्यवादिपुरुष ज्ञानीपुरुषोनेति वा त्वांजराविशतइति लोड्ये जरात्वामाविशतामिति शायमदादित्यर्थः ३६ देवदुहितरिकाया नांशब्दादिविषयाणां स्मरणेनातुमेस्मि अलं बुद्धिर्नमाप्नोस्मि स्मृतौ वृत्ते निषेधेस्मस्वः स्वर्गपरलोकयोरिति अतएवमनुग्रहः कर्तव्य इत्याह व्यत्यस्येति योमहं योभिदास्यति तत्रिभवेतां जरां वदत्यस्य संक्रम्य तद्वयसायथाकामं भुंजति ३७ तर्हि तयास्त्वेतिलब्धव्यवस्थानोपयातिर्ज्येष्ठं पुत्रमुवाच प्रतीच्छदृष्टाण ३८ मातामहेन शुकेण कृतारस्ये सुतमनुभवा मे ३९ कुतो नोत्सह इति तत्रा

यदुंचतुर्वसुचैव देवयानीव्यजायत ॥ हुहं चानुंच पूरुच शर्मिष्ठावर्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासुर्यामर्तुर्विज्ञायभामिनी ॥ देवयानीपितुर्गेहं ययौ क्रोधविमू
छिता ३४ प्रियामनुगतः कामीवचोभिरभिमंत्रयन् ॥ न प्रसादयितुं शेकेपादसंवाहनादिभिः ३५ शुक्रस्तमाह कुपितः स्त्रीकामानृतपुरुष ॥ त्वांजराविशते
मंदीवरूपकरणीनृणाम् ३६ ययातिरुवाच ॥ अतस्तोस्म्यद्यकामानां ब्रह्मन् दुहितरिस्मते ॥ व्यत्यस्येतां यथाकामं वयसा योभिदास्यति ३७ श्रीशुक उ
वाच ॥ इतिलब्धव्यवस्थानः पुत्रं ज्येष्ठमवोचत ॥ यदोतात प्रतीच्छेमांजरां देहिनिजं वयः ३८ मातामह कृतां वत्सन तप्तो विषये बहम् ॥ वयसा भवदीयेन रं
स्येकतिषयाः समाः ३९ यदुरुवाच ॥ नोत्सहे जरयास्था तु मंतरा प्राप्तया तव ॥ अविदित्वा सुखं ग्राम्भ्यैव तृण्यं नैति पुरुषः ४० तुर्वसुश्चोदितः पित्रा दृष्टुश्चा
नुश्रभारत ॥ प्रत्याचरत्युरधर्मज्ञाद्यनित्येनित्यबुद्धयः ४१ अष्टच्छतं नयं पुत्रं वयसो न गुणाधिकम् ॥ नत्वमग्रजवद्वत्समां प्रत्याख्यातुमर्हसि ४२ पूरुचवा
वाच ॥ कोनुलोके मनुष्येन्द्रपितुरात्मकृतः पुमान् ॥ प्रतिहर्तुं क्षमो यस्य प्रसादाद्विदते परम् ४३ उत्तमाश्चितितं कुर्यात्प्रोक्तकारितुमध्यमः ॥ अधमोऽश्रद्ध
याकुर्यादकर्तोच्चरितं पितुः ४४ इति प्रमुदितः पूरुः प्रत्यगृह्णाजरां पितुः ॥ सोपित हयसाकामान्यथावज्जुषे नृपः ४५ सप्तद्वीपपतिः सम्यक्पितृवत्पालयन्प्र
जाः ॥ यथोपजोषां विषयान्जुजोषाव्याहर्ते द्वियः ४६ देवयान्यप्यनुदिनं नोवाग्देहवस्तुभिः ॥ प्रेयसः परमां प्रीतिमुवाह प्रेयसीरहः ४७ अयजद्यज्ञपुरु
षं क्रतुभिर्मूर्तिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयं देवं सर्ववेदमयं हरिम् ४८ यस्मिन्निदं विचरितं व्योम्रीव जलदावलिः ॥ नानेव भातिनाभाति स्वप्रमायामनोरथः ४९ तमे
वह्निदिविन्ध्यस्यामुदेवं गुहाशयम् ॥ नारायणमणीयां स निराशीरजयत्प्रभुः ५० एवं वर्षसहस्राणि मनःषष्ठैर्मनः सुखम् ॥ विदधानोपि नातृप्यत्सर्वभौमः
कदिद्वियै ५१ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधे ययातिचरिते पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अविदित्वेति अविदित्वा अननुभूय वैतृण्यं वैराग्यं ४० प्रत्याचरत्युः निराकृतवत्तः अनित्येक्षणमंगुरे ४१ वयसो नं कनिष्ठं मां ज्ञाम् ४२ आत्मकृतः शरीरोत्पादककर्तुः परलोकं ४३ उच्चरि
तं गुणनिर्गतमलम् ४४ जुषेत्पुत्रमुजे ४५ यथोपजोषं यथा सुखम् ४६ प्रेयसः भर्तुः ४७ ४८ स्वप्रमायामनोरथवद नित्यफलमस्वतंत्रं च ४९ निराशीः कृच्छ्राद्रावणादित्येव भिक्षाप्राप्तः
५० कदिद्वियैः दुष्टैर्द्वियैः ५१ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आन्यापेदेशेन स्ववृत्तांति शिक्षाकरणत्वेन स्वमार्गायैक्ययति स इत्यभि ति द्वैषः स्वीजितः सयपातिरित्यं आत्मज्ञानाशहेतुं कामान्विषयान् आचरन् मुंजानः आत्मनोपह्वंनित्यसुखहानिलक्षणनाशं वि
ज्ञापनिर्विण्णो विरक्त एतां वक्ष्यमाणत्वेन बुद्धिसिद्धिर्नागाथाम् स्वकीयवृत्तांति रूपामगायतेत्यन्वयः १ भार्गवभृगुकुलजाते महीधैः मादृशैः स्वीजितैः पुरुषैः आचरितां वनेधीराः निवृत्तिमार्गलक्षणे स्थिराः
मुक्तसंगाः ज्ञानिनो यस्य ग्रामवासिनो गृहस्य स्याच्चरणमनुशोचंति अहोलोकस्य मोदयमिति परिस्तिबाभवंतीत्यर्थः तस्य मम सह शौराचरितामित्यर्थः २ बस्तोऽजः प्रियं स्त्रीजनकूपे संसारलक्षणे अना
लक्षणेन मकृतिपुरुषा तु पलक्षयेत् ३ तीर्थकूपजले अवतारस्थले वा निर्वर्त्य किंचिदवतीर्थविषाणाग्रेणोद्धृत्य रोधसि कूपतीरे न्यधत्तामिति शेषः तीर्थमंत्राद्युपाध्याये शास्त्रेष्वभासि पावने पात्रोपायाव
सारेषु स्त्रीपुण्योनियज्ञयोरितियादवः उपायवानिर्वर्त्य उद्धरणोपायं हृष्टेत्यर्थः ४ कांतविषयः कामोपासामस्तीति कांतकामिन्पुत्रश्रुलंबं बहुलमप्युभुक्तं मीढांसरेतः सेकसमर्थं यावकोविदं यावान्न भक्ष
णपाटवोपेतं यावः यावकः कुलभाषः तद्गुणेशक्त इति यावदः केवलकुलभाषे बलकेतोपवर्णिके इति यावकोविदमिति पीठत्वमैथुनकुशलीमीतव्याख्यानां मीढांसमित्यनेन गतार्थत्वात् पुनरुक्तता असंप्रदाय

श्रीशुक उवाच ॥ स इत्यमाचरन् कामांस्त्रैणोपह्वयमात्मनः ॥ बुध्वा प्रियायै निर्विण्णो गाथामेतामगायत १ शृणु भार्गव्यमूंगाथामद्विधाचरितां भुवि ॥ धीरा
यस्यानुशोचंति वनेग्रामनिवासिनः २ बस्त एको वने कश्चिद्विचिन्वन् प्रियमात्मनः ॥ ददर्श कूपे पतितां स्वकर्मवशगामजाम् ३ तस्या उद्धरणोपायं बस्तः का
मी विचिंतयन् ॥ निर्वर्त्य तीर्थ उद्धृत्य विषाणाग्रेण रोधसि ॥ सोतीर्थकूपास्तु श्रोणी तमेव च कमेकिल ४ तथा वृत्तं समुद्गीक्ष्य बह्व्योजाः कांतकामिनीः ॥
पीवानंश्मश्रुलं प्रेष्ठं मीढांसं यावकोविदम् ५ स एको जवृषस्तासां बह्वीनां रतिवर्धनः ॥ रेमे कामग्रहग्रस्तजात्मानं नावबुद्धयत ६ तमेव ब्रज्यत मथारममाण
मनान्यथा ॥ विलोक्य रूपसंलग्नानामृष्यद्वस्तकर्मतव ७ तंदुर्दुदं सुहृद्वृत्तं कामिनं क्षणसौहृदम् ॥ इन्द्रियाराममुत्सृज्य स्वामिनं दुःखिताय यौ ८ सोपि
चानुगतः स्त्रैण रूपेण स्तां प्रसादितुम् ॥ कुर्वन् विलिबिलाकारं नाशक्रोत्पाथिसंधितुम् ९ तस्य तत्र द्विजः कश्चिदजस्वाम्यच्छिन्नद्रुषा ॥ लंबतं वृषणं भूयः संद
धेर्थाय योगवित् १० संवृद्धवृषणः सोपि ह्यजया कूपलब्धया ॥ कालं बहुतिथं भद्रे कामैर्नाद्यापितुष्यति ११ तथा हं कूपणः सुभुभवत्याः प्रेमयंत्रितः ॥
आत्मानं नाभिजानामिमो हितस्तव मायया १२

ज्ञात्वा चात्र प्रसज्येत भेजं भेषमित्यपि तद्वेदज्ञशब्दस्य भेषवाचित्वाश्रयणात् ५ मीढांसमिति पदं विवृण्वन्नाह स एका इति ६ रूपसंलग्नारूपशुणसंपन्नाकुचसंलग्नेति पाठे कुचभरसंज्ञातमध्या ब्रज्यतम
याशाम्प्रयोग्यतमया अन्ययाऽजया एव रममाणं तविलोक्य बस्तस्य मम तत्कर्म अन्यासकिलक्षणं नामृष्यदित्यन्वयः ७ अनेनात्मकटाक्षीकारेण स्वामिनशुक्रमित्येषोर्थः सूच्यते अन्यत्राजम् ८
सोपि वस्तोपिययाति गन्धवाच्योपि विलिबिलाकारं भैथुनानुकरणलक्षणतिर्यक्कंठोत्थितशब्दविशेषं अन्यत्तत्सत्कारादिशब्दचक्रुर्वन्संधितुं स्थानं कर्तुं तिर्यक् विलिबिलाकारो भैथुनानुक्रोतोरस इत्यभि
धानम् ९ अलं स्वामीशुकः अन्यत्र प्रसिद्धः लंबतं वृषणं उपभोगसमर्थं अच्छिन्नतृक्ष्णोपेति शेषः अन्यत्र जराकरणेन पुत्रे पुत्रावत्त्वोपेनोपायेन सद्येभोगसामर्थ्यमापादितवान् योगातिशयानो
पापघ्नः अन्यत्र जराव्यसन्नोपायकरणेन अर्धायमैथुनलक्षणप्रयोजनाय १० अजयारममाण इति शेषः ११ आत्मानं नाभ्यनंस्वरूपं मायाविभ्रमलक्षणया तुरतैवेत्याल्लक्षणया १२

कामभोगनाशविद्वत्पुंसः नैवास्त्रिमित्याह यत्पृथिव्यामिति व्रीहियवंहृत्येकवद्भावः ॥ श्रीहृदयः भनः प्रीतिं नृपयंति न दुहति दुहप्रपूरणइति प्रपूरणनामौघसोरिकीकरणं बलक्षणं पञ्चस्य पूर्णोक्तिर-
णमित्यतः स्त्रीपुंसयोरपिकामभोगादिनालंबुद्धिर्नास्तीति भावः १३ ननु प्रावृद्धपरमेण्वीजलह्वासवत्कामानामुपभोगेन शांतिः स्यादिति तत्राह नेति कामः तृष्णाकामानां विषयः ॥ नाहविषाक्षेण हवि-
रव्येधृतोपेहीभ्रकांचनचेतनइति कृष्णवर्त्माग्निः १४ नन्वेवंचेत्साधनाभावेन कदापि मुक्तिर्न स्यादिति तत्राह यदेति यदा सर्वभूतेषु भगवन्तं पसाधनं हिंसा लक्षणं भावस्वभावं न कुरुते यस्तदा तस्य
समदृष्टेः सर्वस्य ब्रह्माधीनत्वेन तत्तद्योग्यत्वाविशिष्टवस्तुदर्शिनः पुंसः सर्वादिशः सुखमयते मापयंतीति सुखमयाः सुखप्रधानावा एकस्यामपि दिश्युमांजदुःखं नास्तीत्यर्थः भावः पदार्थसत्ताया
मात्मनो निस्वभावयोरिविद्यादवः १५ ननु स्याद्विधिनिराहारत्वे वा विषयतृष्णात्यागेन मुक्तिः किं स्यादिति तत्राह येति सत्यं तृष्णात्यागे मुक्तिः स्यात् स एव नास्ति तस्मात्ज्ञानेन तत्सुत्यागो तस्त्वेवा-
प्यस्मिन्त्यर्थः शर्मकामः सुखार्थो वयसा अनशनेन वा जीर्यतो जरा माशुवतः १६ अविविक्तसन् एकशय्यासनः १७ स्वतो विषयतृष्णानशान्त्या तृप्तिस्वानुभवमाह पूर्णमिति १८ अतः किं फलित

यत्पृथिव्यां व्रीहियवंहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ न दुह्यंति मनः प्रीतिं पुंसः कामहतस्य मे १३ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्त्से व-
भूय एवाभिवर्धते १४ यदानकुरुते भावं सर्वभूतेष्वमंगलम् ॥ समदृष्टेस्तदा पुंसः सर्वाः सुखमयादिशः १५ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्जीर्यतो यान जीर्यते ॥
तां तृष्णां दुःखनिवहं शर्मकामो द्रुतं त्यजेत् १६ मात्रास्वप्नादुहित्रावानां विविकासनो भवेत् ॥ बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपि कर्षति १७ पूर्णवर्षसहस्रं मे वि-
षयान्सेवतो सकृत् ॥ तथापि चानुसवनं तृष्णातेषूपजायते १८ तस्मादेतामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् ॥ निर्विद्वो निरहंकारश्चरिष्यामि मृगैः सह १९
दृष्टं श्रुतमसद्विद्वाननुभ्यायेन्न संविशेत् ॥ संसृतिं चात्मना शंचतत्र विद्वान्स आत्महृत् २० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा नाहुषोजायां तदीयं पूरवे वयः ॥ दत्त्वा
स्वां जसंतस्मादादे विगतस्पृहः २१ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां दृष्टं दक्षिणतो यदुम् ॥ प्रतीच्यां तुर्वसु च क्रेउदीच्यामनुमीश्वरम् २२ भूमं बलस्य सर्वस्य पूरुष-
हंतं मे विशाम् ॥ अभिषिच्याग्रजांस्तस्य वशोस्थाप्य वनं ययौ २३ आभ्रे दितं वर्षं पूगान्बद्धुर्गैर्विषयेषु सः ॥ क्षणेन मुमुचे नीडं जातपक्षइव द्विजः २४ सतत्र
निर्मुक्तसमस्तसंग आत्मानुभूत्या विधुतत्रिलिङ्गः ॥ परमलेखं ब्रह्मणिव मुदेव लेभे गतिं भागवतीं प्रतीतः २५

मितित तत्राह तस्मादिति मृगयंते तत्त्वमिति मृगाः ज्ञानिनस्तैः सह अरण्यचरैः हरिणादिभिर्वातपश्चरिष्यामीत्यर्थः १९ दृष्टं श्रुतं त्वया गेना दृष्टं श्रुतमुखायकः कुशलः प्रयतते अरण्ये कायलेखं विद्वानिति तत्राह
दृष्टमिति दृष्टं राण्यादिविभवं श्रुतं स्वर्गादिमंगलमित्युभयमसत्तत्क्षणभंगुरविद्वान्तत्त्वानुभ्यायेत्तद्विषयावैतानकायां न सविशेत्तत्र भोगलक्षणप्रवेशेन कर्तव्य इत्यन्वयः कुत इति तत्राह संसृतिमिति त-
जानुध्यानसंवेशयोः सतोः संसारं आत्मना शंसवत्पज्ञाननाशं विद्वान्यः स आत्महतात्मज्ञानीत्युच्यते इत्यन्वयः ध्यायतो विषयान् पुंसः संमस्तेषूपजायते इत्यादेः अनेन दृष्टं श्रुतं सुखस्य सदा तत्त्वविद्वान्नाल-
शोयतो स्पृहः खोदके वद्वानी पश्यतीति ज्ञायते २० तदीयं पूरो विषयमानं २१ दक्षिणपूर्वस्यां आग्नेयां ईश्वरं राजानम् २२ विशां प्रजानामहंतं मूष्यतमं स्थापयित्वा २३ शब्दादि विषयेषु आ-
भ्रे दितं मभ्यस्तं पंडितं विषयं मुमुचे विषयादाहृत्य भगवद्विषयं चकारेत्यर्थः आत्मानुभूत्या परमात्मा परोक्षज्ञानेन विधुतत्रिभिः सत्त्वादि कैर्गुणैर्निर्मितं लिङ्गमभिमानलक्षणं यस्य सतया विध्वंसाध्या-
त्मिकाधिभौतिकाधिदैविकलिङ्गो वा भागवती भागवतधर्मलभ्यां गतिं मुनयस्त्वां प्रतीतः कोविदः २५

प्रस्तोभर्वचनम् २६ २७ लिङ्गशरीरंयुनोदमुचत् २८ नमस्तुभ्यमित्तिजपित्वेतिशेषः २९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेविजयध्वजकृतटीकापाशोडशोध्यायः ॥ १६ ॥ यत्रपुरोर्विशेषेतेषु
केचनराजर्षयोभवन्ति राजवंश्याःकेचनब्रह्मवंश्याभवन्ति वंशभवा वंश्याः १ २ ३ तत्परोद्गाथस्यश्रुतेस्त्वाद्योदशपुत्राः ४ जगदात्मनःजगद्व्याप्यतिष्ठतौमुख्यस्सुधाणस्य ५ ६ क

श्रुत्वागाथादेवयानीमेनेप्रस्तोभमात्मनः ॥ स्त्रीपुंसोऽन्नेहवैल्लव्यात्परिहासमिवोदितम् २६ सासंनिवामंसुहृदांप्रपायामिवगच्छताम् ॥ विज्ञायेथ
रतंत्राणांमायाविरचितंप्रभो २७ सर्वत्रसंगमस्तृण्यस्वप्नौपम्येनभार्गवी ॥ कृष्णेमनःसमावेश्यव्यधुनोल्लिगमात्मनः २८ नमस्तुभ्यंभगवतेवासुदेवाय
वेधसे ॥ सर्वभूताधिवासायशांतायबृहतेनमः ॥ २९ ॥ इतिश्रीभागवतेम०नव०ययातिचरितेषोडशोध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ पुरोर्वैशंप्रव
क्ष्यामियत्रजातोसिभारत ॥ यत्रराजर्षयोवंश्याब्रह्मवंश्याश्चजज्ञिरे १ जनमेजयोभूत्पूरोस्तुप्रचिन्वांस्तत्सुतःस्मृतः ॥ प्रवोरोथनमरतुर्वैतस्मान्नारुपदोभव
त् २ तस्यसुपुत्रस्तुपुत्रस्तस्माद्बहुगवस्ततः ॥ शंयातिस्तस्यर्हयातीरौद्राश्चरतस्तुतःस्मृतः ३ ऋतेयुस्तस्यकक्ष्युःस्थंडिल्युःकृतेयुकः ॥ जलेयुःसंतनेयुश्च
धर्मसत्यव्रतेयवः ४ दशैतेप्सरसःपुत्रावनेयुश्चावमःस्मृतः ॥ घृताच्यामिन्द्रियाणीवमुख्यस्यजगदात्मनः ५ ऋतेयोरंतिनारोभूत्रयस्तस्यात्मजानृप ॥
सुमतिर्ध्रुवोप्रतिरथःकण्वोप्रतिरथात्मजः ६ तस्यमेधातिथिस्तस्मात्प्रस्कण्वाद्याद्विजातयः ॥ पुत्रोभूत्सुमतेरैभ्योदुष्यंतस्तत्सुतोमतः ७ दुष्यंतोमृगयां
यातःकण्वाश्रमपदंगतः ॥ तत्रासीनांस्वप्रभयामंडयंतीरमामिव ८ विलोक्यसुमुहेसद्योदेवमायामिवस्त्रियम् ॥ बभाषेतांवारोहांभटैःकतिपयैर्वृतः
९ ॥ तद्दर्शनप्रमुदितःसन्निवृत्तपरिश्रमः ॥ पप्रच्छकामसंतप्तःप्रहसनश्चक्षुष्यागिरा १० कात्वंकमलग्नाभेकस्यासिहृदयंगमे ॥ किंवाचिकीर्षितं
त्वन्नमवत्याविजनेवने ११ व्यक्तंराजन्यतनयाविद्वयहंत्वांसुमध्यमे ॥ नहिचेतःपौरवाणामधर्मेरमतेकचित् ॥ १२ ॥ शकुंतलोवाच ॥ विश्वामित्रात्म
जैवाहंत्यक्तामेनकयावने ॥ वैदेतद्रगवान्कण्वोवीर्यकिंकरवामते १३ आस्यतामरविंदाक्षयृह्यतामर्हणंचनः ॥ भुज्यतांसंतिनीवाराउष्यतांयदिरोचते
१४ ॥ दुष्यंतउवाच ॥ उपपन्नमिदंसुभ्रुजातायाःकुशिकान्वये ॥ स्वयंहिवृणुतेराज्ञांकन्यकास्तदृशंव्रम् १५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ओमित्युक्तेयथा
धर्ममुपयेमेशकुंतलाम् ॥ गांधर्वविधिनाराजादेशकालविधानविद् १६ अमोघवीर्योराजर्षिर्महिष्यांवीर्यमादधे ॥ श्वभूतेस्वपुंरंधातःकालेनामृतसासु
तम् १७ कण्वःकुमारस्यवमेचक्रेसमुदिताःक्रियाः ॥ बध्नामृगेंद्रांस्तरसाक्रीडतिस्मत्सवालकः १८ तंदुरत्ययविक्रांतमादायप्रमदोत्तमा ॥ हरेरंशांशसंभू
तंभर्तुरंतिकमागमत् १९

प्राचाःराजवंश्याःप्रस्कण्वाद्याःब्रह्मवंश्याः ७ ८ ९ १० कनलग्नाभेपशोदरप्रभे । इदयंगमेसुंदरि ११ १२ १३ अर्हणंभर्षादिपूजानीवाराःदेवग्रीहपत्नैरापादितमभिमितिशेषः १४
१५ आसोराभसो गांधर्वइत्यादयोबहोविवाहविधयःसंति तेषुगांधर्वविधानास्वधंवरलक्षणेन १६ १७ समुदिताःविध्युक्ताः १८ तंशुयारं । प्रमदोत्तमाशकुंतला १९

यस्मिन्पक्षे बाह्यणा द्वंद्वः सहस्रं द्विसाहस्रं गाविभेजिरे विभज्यस्वीकृतवतः दौष्यंति नृपस्तस्मिन्पक्षे त्रयस्त्रिंशच्छतान् भवान् बहून्पान् विस्थापयन् विस्मर्तुं कुर्वन् उरुमाययामहतामहिम्ना देवानां मायां निजभा
मेच्छामस्य गातृकोक्षितादप्यधिकदत्तवानित्यर्थः । यज्ञे विभजरीमतिक्रान्तवानिति वा २७ शुक्रदत्तः शुक्रदत्तः नृकृष्णान् मृगान् नृकृष्णमृगान् गजान् वा भद्रोगजो मृगश्चेति हलः । मण्णारं ब्रतं विशेषतः मासिलक्षणे
कर्मणि क्रियमाणश्च विशेषः तीर्थविशेषे वा २८ पूर्वैर्नृपान उदायुः प्रापुः अपरेषां तत्तानां प्राप्स्यति इदानीं तानां भुवंतीति किमुक्तम् । तत्र दृष्टांतमाह बाहुभ्यामिति । अग्निष्टोमादि साधनमंतरेण केवलबाहु
भ्यां स्वर्गपथान् गच्छति तथा आकाशं त्रिदिव्येषां त्रिदिव्यपीति यादवः २९ सकिरातादीन् म्लेच्छान् ब्रह्मण्यान् ब्राह्मणविरोधिनो नृपान हन् ३० अमुराश्च जिस्वापेन भरते न देवाः स्वौकासि स्वस्थानानि भे
जिरे सः नाम्नापणिभिरसुरैरसातलं नीता देवस्त्रियः पुनराहरत् आनीतवान् ३१ त्रिनवसाहस्रीः समाः सप्तविंशत्सहस्रपरिमितान् वर्षान् चक्रमाज्ञां चक्रं सैन्यं जलावत इत्यादि चक्रमाज्ञा रथांगयोरिति ३२ भ
रतस्य वैराग्यप्रकरमाह स इति चक्रं राष्ट्रं प्राणानि द्विषाणिलोकपालानामैश्वर्यं स्वराज्यादिकं च मृषानां गतिरस्मिन्मत्वा उपराम उपरत व्यापारो भूत् । आब्रह्मसंतं वपयितुं मसारं चाप्यनित्यकर्मिण्यादि
वाक्यप्रसिद्धिं सूचयति हेत्यनेन ग्रंथादरेतिहासं वा ३३ इदानीं तस्य सप्तान् प्रकारं कथयति तस्येति । वैदर्भ्यः विदर्भराजपुत्रः । तेषु त्राः अनुरूपा अनुकूलान् भवति इति राजा ईरिते कथिते ताः पत्न्यस्त्यागम

सहस्रं द्वंद्वशो यस्मिन् ब्राह्मणा गाविभेजिरे ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान् बन्धवा विस्मापयन् नृपान् ॥ दौष्यंति रत्यागान् मायां देवानां पुरुमायया २७ मृगां शुक्रदत्तः कृष्णा
न्हिरण्येन परिष्कृतान् ॥ अदात्कर्मणि मण्णारे नियुतानि चतुर्दश २८ भरतस्य महत्कर्मन पूर्वैना परे नृपाः ॥ नो दायुर्नैव प्राप्स्यति बाहुभ्यां त्रिदिवं यथा
२९ किरातहूणान्यवनानं ध्रान्कं कान्कषांश्छकान् ॥ अब्रह्मण्यान् वर्षांश्चाहन् म्लेच्छान् दिग्विजयेऽखिलान् ३० जित्वा पुरा सुरान् देवायेन स्वौकांतिभेजिरे
॥ देवस्त्रियोरसानीताः पाणिभिः पुनराहरत् ३१ सर्वकामान् दुदुहत्तुः प्रजानां तस्य रोदसी ॥ समास्त्रिनवसाहस्रीर्दिक्षु चक्रमवर्तयत् ३२ सप्तम्राट् लोकपाला
नामैश्वर्यमधिराट् श्रियम् ॥ चक्रं वास्वलि तं प्राणान् मृषेत्युपरमह ३३ तस्या सन्नृपवैदर्भ्यः पत्न्यस्ति सः सुसंमताः ॥ जहनुस्त्यागमयात्पुत्रान् नरूपान्
तीरति ३४ तस्यैवं वितथेवं शेतदर्थं यजतः सुतम् ॥ मरुस्तोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ३५ अंतर्वत्या भ्रातृपत्न्यामैथुनाय बृहस्पतिः ॥ प्रवृत्तावारितो
गर्भं शश्वदीर्यमवा सृजत् ३६ तंत्यक्तुकामां ममतां भर्तुस्त्यागविशंकिताम् ॥ नामनिर्वचनं तस्य श्लोकमेतं जगुः सुराः ३७ मूढे भरद्वाजमिभं भरद्वाजं बृह
स्पतेः ॥ प्राता तु दुःखात्पितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३८

यात्पुत्रांस्तान् जह्नु रित्यन्वयः ३४ नन्वेवैचेद्भरतस्य पुत्राभावेन परलोकक्षेमाभावः प्रसक्त इति तत्राह तस्येति । तस्य वंशे एव वितथेवं तस्मिन्नेति अनु रूपवंशवर्धनेन पुत्रेण भाग्यामिति तदर्थं पुत्रार्थनाम्ना मरुस्तो
मेन मरुद्विषयपक्षेन यजत रस्य भरतस्य मरुतो नाम देवाः गुणनिमित्तेन नाम्ना भरद्वाजं सुतमुपाददुः पुत्रत्वेन दत्तवतः ३५ कस्मादस्य भरद्वाजा रूपयेन तन्नामयुक्तः स्यादतस्तज्ज्ञापनाय तदुत्पत्तिप्रकारमाह
अंतर्वत्या इति । बृहस्पतेर्भ्रातुरुत्तम्यस्य तस्या अंतर्वत्या उत यथा हितं शक्रं प्रधाना नाम ममताया अंतर्गर्भीगीति निवारितो विमैथुना यमभूतो बृहस्पति रयो भवेदिति गर्भं शश्वदीर्यमवा सृजत् तस्या ममताया म
ज्जन् अधादित्यन्वयः ३६ ततः किमभूदिति तत्राह तमिति । तंबृहस्पतिगर्भं त्यक्तुकामां किमर्थं उच्यथा रूपवर्धन्यागशंकितां ममतां प्रति तस्य सुतस्य नाम्ना निर्वचनं । येन ज्ञायते स तथा तं श्लोकं सुरा जगुरि
त्यन्वयः ३७ भो मूढे भरद्वाजं मरु भूय भण इति धातुः न त्यज उच्यथ्यस्य क्षेत्रजं बृहस्पतेर्जातामिति द्वयोः उच्यथ्य क्षेत्रजं बृहस्पत्यां जातत्वात् द्वाजमिति भरद्वाजनामानं । क्रियापदस्य मुबतपद साधु ज्येन नामत्वं स्कंद
धर इत्यादीं ब्रह्मण्यं धरस्कंधेत्यर्थोपपत्तेः । पुरीभवस्कंदलुनीहिनं दनमुषा गरजानिहरामरांगना इति दर्शनात् । स्कंदगतिशेषणयोरिति शतः तदुक्तं द्वाजमिभं भरद्वाजं उच्यथ्यस्य क्षेत्रजो बृहस्पतेर्जात इति द्वयोर्जा

तत्त्वाद्वाजा इति । यद्भवत्स्वतेर्वाजयजार्थं संततिं भरद्वाजशीलश्च इति वा बृहस्पतेर्निमित्ताद्भरद्वाजं मजा संततिं भरन् । भरंश्चासौ बृहस्पतेर्वाजयेति विग्रहः । भरतेः शक्तिरपत्नादभ्यासाभावः पितरौ दुःखा
भरत्प्रजात्रासा बृहस्पतेर्वाजतो वाजः । वाशब्दस्य पूर्वनिपातो ज्ञातव्यः । यथा बृहस्पतेर्जातः तपो च ध्यादपीत्यर्थः ततः पितृमर्तृत्वात् बृहस्पतेर्वाजत्वात् इयं भरद्वाज इति तदुक्तं बृहस्पतेर्वाजः प्रजासंततिर्येन भृत्यः
बृहस्पतेर्भरद्वाज इति ३८ सामयमासुरैरेवं चोद्यमानाभ्येति येषामापापितप्रारमजं देवं बृहस्पतिपुत्रात्मना जातं मत्वा भर्तृत्वात् शंकापातमात्मा जंयच्छजत् । ततो देवाद्वाजं किं कुर्यात्तत्राह मरुतो इति मरुतो
देवास्तद्वाजं गर्भमावेत्तन्मृतवत्तद्वाति भरद्वाजः । तदुक्तं भरद्वाजो मरुद्विश्वभृतो जातो ह्यपो र्यत इति ममतापावाजं गतं सतं गर्भमरुतोऽभरन्ति त्यतो वा भरद्वाज इत्येषो र्योऽप्यवबोद्धव्यः भृत्वा किं कृततैरिति तत्राह
वत्त इति भरतस्यान्वयेति ये सति मरुद्विरयं भरताय दक्षः पुत्रत्वेनेति शेषः अस्प भरतपुत्रत्वानंतरं वितथेति नामांतरमपि ज्ञातव्यं वितथस्य सुतान्मन्योरित्युत्तरचनाश्चेति ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते
महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वज क्रतुटीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ पुरोः सप्तदशमोऽध्यायः । तस्यान्वयः कथ्यते वितथस्येत्यादिना ॥ १ ॥ भरतादशमोरिति देवः तस्य म
हान्मभयवन्महिषोपी च तत्त्वात् कथयति रंति देवस्येत्यादिना । चशब्दोऽधीर्णांतिमादिह्नासमुच्चयते २ कीदृशं पशः शत्रुविजयाल्लब्धमुतास्मादिति संशयं निवारयति वीतवितचरयेति । वीतवितचर्यवस्तु

चोद्यमानासुरैरेवं मत्वा तदेवमात्मजम् ॥ व्यसृजन्मरुतो बिभ्रन्दत्तोयं वितथेऽन्वये ३९ इति श्रीभा० नवमस्कंधे पुरुवंशानुकीर्तनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ वितथस्य सुतान्मन्योर्बृहत्क्षेत्रोजयस्ततः ॥ महावीर्यो नरोगर्गः संकृतिस्तु नरात्मजः १ गुरुश्चरंति देवश्च संकृतेः पांडुनंदन ॥ रंति देवस्य
हियश इहा सुत्रचणीयते २ वीतवितस्य ददतो लब्धं लब्धं बुभुक्षतः ॥ निष्किंचनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः ३ व्यतीयुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि बतः किल ॥
घृतपायससंयावंतो यं प्रातरुपस्थितम् ४ कच्छप्राप्तकुटुंबस्य क्षुत्तृड्भ्यां जाते वेपथोः ॥ अतिथिर्बाह्वजः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ५ तस्मै संव्यभज
त्सोन्नमा हृत्य श्रद्धया चितः ॥ हरिं सर्वत्र संपश्यन्समुदत्वा प्रययौ द्विजः ६ अथान्यो भोक्ष्यमाणस्य विभक्तस्य महीपतेः ॥ विभक्तं व्यभजत् तस्मै वृषलाय हरिं स्म
रन् ७ याते शूहेतमभ्यागादतिथिः स्वमिसावृतः ॥ राजन्मे दीयतामन्नं स गणाय बुभुक्षते ८ सजातिथ्या वशिष्ठं ददुर्मानपुरःसरम् ॥ तच्च दत्त्वा नमश्चक्रे
भ्यः श्वपतये विभुः ९ पानीयमात्रमुच्छेपंतत्रैकपरितर्पणम् ॥ पास्पतः पुलकसोभ्यागादपो देह्यशुभस्य मे १० तस्यातिकरुणां वाचं निशम्य विपुलश्रमाम् ॥
कृपया शृशसंतसद्दमाहामृतवंचः ११

शून्यस्य दरिद्रस्येत्यर्थः धनाभावे दानं कथं घटति तत्राह लब्धमिति । स्वयं बुभुक्षाभावाददाति न तु कर्त्तव्यत्वेनेति तत्राह बुभुक्षत इति । भोगेच्छाश्चेत्तस्यैव अन्वयात् तदसंभवादिति तत्राह निष्किंचनस्येति
तर्हि भिक्षुवत् कृपया ह्यस्वतो वाह निष्किंचनस्येति अकृपणस्य कथं मदगतं दादिति तत्राह धरिस्तेति अतद्विषयवित्तानास्वीत्येतो वाह धरिस्तेति । विपासहरमतेन तु श्रियेति धीरस्य एकाकिनः काचित्ता इति
तत्राह सकुटुंबस्येति । अतएव सीदतः विभ्यतः शीर्णं स्यवा ३ शीर्णत्वेनेति तत्राह अपि बत इति घृतं च पायसं च गोधूमां च घृतपायससंयावम् । प्रातरुपस्थितं प्रातमेतद्भोक्तुकामस्य काळे भोजनसमये
६ ९ आहृत्य आनीय सर्वत्र व्याप्तं । बाह्वजोऽपि भक्तस्यान्नस्य श्रेष्ठं भोक्ष्यमाणस्य भोक्तुकामस्य । महीपतेर्योतिथिरागमत् । पूर्वविभक्त्यन्नं स गणाय न स हिताय नमश्चक्रे हरयेति शेषः ६ ७
८ ९ घृतविकंदं त्रवाणीय मात्रमुच्छेपमवाशिष्टं ददपि एकपरितर्पणं एकस्य कृषिकरं न तु बहूनां पास्पतः पातुकामस्य पुलकसो गोमांसभक्षकः १० ११

महाहंयुक्तां अगणितसमृद्धिर्भयान्नायोगेश्वराणां गतिमणिमादिलक्षणमहरादिलोकं वा न कामयेन वांछामि अपुनर्भवमांक्षवा तां हि कास्मिन्कांक्षा इति तत्राह आर्त्तमिति । येन देहभाजो मया पितृजलपानादि
नास्तु घादिनिमित्तदुःखरहिता भवन्ति ते तेन तेषामन्तस्थिता मांतिमहं प्रपद्ये इत्यन्वयः येन जलेनादुःखाः तत्तेभ्यो दत्त्वा तदा तं मद्याहं प्रपद्ये इति वा १२ एवं भाषणमात्रेणाकिं फलमिति तत्राह भुत्तृडिति कृप
णस्य जंतोर्जीवस्य जलार्पणेन जीवनप्रदजलदानेन सर्वेषां सुखं संपात्तवार्त्तममास्तिवति जिजीविषोर्जीवितुमिच्छतः पुंसः भुत्तृडादयो निवृत्ता भवन्तीत्यन्वयः अनेन ह्युदादिमतः पुसाजलादिदानेन दातुरपि
तन्निवृत्तिस्तददानेन दानिवृत्तिरित्यन्वयव्यतिरेकौ द्रष्टव्यौ १३ पिपासया प्रियमाणः १४ आत्मानं मायां महिमोपेतं । महिमापि भगवदनुग्रहविजृम्भित इत्याह विष्णुवाविति १५ १६ इश्वरालंबनं श्रीना

न कामये हंगतिमीश्वराणां महं द्विद्युक्ता मपुनर्भवंच ॥ आर्त्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामन्तस्थितां येन भवंत्यदुःखाः १२ भुत्तृद्रश्रमो गात्रपरिश्रमश्च दैन्यं क्लमः
शोकविषादमोहाः ॥ सर्वे निवृत्ताः कृपणस्य जंतोर्जिजीविषोर्जीवजलार्पणेन १३ एवं प्रभाष्य पानीयं प्रियमाणः पिपासया ॥ पुलकसायाददाद्वीरो निसर्गं
करुणो नृपः १४ तस्य त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् ॥ आत्मानं दर्शयांच क्रुर्मायां विष्णुविनिर्मिताम् १५ सवै तेभ्यो नमस्कृत्य निःसंगो विगत
स्पृहः ॥ वासुदेवे भगवति भक्त्या च केन परम् १६ ईश्वरालंबनं चित्तकुर्वतोऽनन्यराधसः ॥ मायागुणमयी राजस्वप्रवत्प्रत्यलीयत १७ तत्प्रसंगादु
भावेन रंति देवानुवर्तिनः ॥ अमन्यो गिनः सर्वे नारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिन्तिस्ततो गार्गात्क्षत्रा ब्रह्मवर्तत ॥ दुरितक्षयो महावीर्यात् तस्य त्रैय्यारु
णिः कविः ॥ पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगतिगताः १९ बृहत्क्षत्रस्य होत्रोऽस्माद्वस्तीयद्वस्तिना पुरम् २० अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढश्च हस्तिनः ॥ अज
मीढस्य वंश्याभ्युः प्रियमेधादयो द्विजाः २१ अजमीढा बृहदिषुस्तस्य पुत्रो बृहद्बनुः ॥ बृहत्कायस्ततस्तस्य पुत्रासीद्बृहद्रथः २२ तत्सुतो विशदस्तस्य रथेन जि
त्समजायत ॥ रुचिराश्वो दृढहनुः काश्यो वत्सश्च तत्सुताः २३ रुचिराश्वसुतो याजः पृथुसेनस्तदात्मजः ॥ पागस्ततनयो नीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् २४ अणुहो
नामयस्तेषां ज्येष्ठो वै सत्यको नृप ॥ संकृत्व्यां शुक्रकन्यायां ब्रह्मदत्तमजीजनत् २५ योगेशो गविभार्यायां विष्वक्सेनमधात्सुतम् ॥ जैगीषव्यापदेशेन योगतंत्रं
चकार ह २६ उदक्सेनस्ततस्तस्माद्ब्रह्मादो बार्हदीषवः ॥ यवीनरो द्विमीढस्य कृतिमांस्तत्सुतस्ततः २७ नाम्नासत्यधृतिर्यस्माद्बृहन्नेमिः सुपार्श्वकृत् ॥ सु
पार्श्वस्तुमतिस्तस्य पुत्रः संततिमांस्ततः २८ क्षीर्तीर्हरण्यनाभाद्यो योगप्राप्य जगौ द्विषट् ॥ संहिताः प्राच्यसाम्नां वैनीपो ह्यौघ्रायुधस्ततः २९

रायणा विषयं अनन्यराधसः भगवत्सिद्धिर्भवेत्तरेणान्यसिद्धिश्चान्यस्य तदेकनिष्ठस्येत्यर्थः । अन्यस्माद्वाधः सिद्धिर्मुक्तिः तयारहितस्य भगवत्तत्त्वापेक्षिता शेषपुरुषार्थवतः प्रत्यलीयत नष्टा भूत् प्रायास्तत्तागरुणा १७
तत्प्रसंगेति देवस्य प्रसंगः कपालक्षणः तस्यानुभावेन भावसूचकेन अनुभावः प्रभावे स्यान्निश्चये भावसूचक इति यावत् १८ ब्रह्मब्राह्मणकुलं नाम्नादुरितक्षयः तस्य त्रैय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेति त्रयः पुत्राः
ये ते ब्रह्मक्षत्रवंशे ब्राह्मणगतिगता ब्राह्मणरूपसंगताः १९ भरतमपौत्रस्य बृहत्क्षत्रस्य वंशान्तरमाह बृहत्क्षत्रस्येति नाम्ना हस्ती । यथेन तदस्तिना पुरं कृतमिति शेषः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६
२७ २८ प्राच्यसाम्नां दशसंहिताः जगौ २९

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अहल्यासंततिमोक्षविबोधासंततिमोक्षयति
मित्रायुरिति १२ अजमीढसुतोयोऽन्यो नृहृदिषोरिति शेषः अन्यस्याभार्यायां जातः नाम्नाम्रजः म्रज्जाज्जातः सवरणो नाम ३४ ५ ६ ७ जरयाराभस्या ८ जाह्नवः जह्नो पुनः ९ १० ११ १२
अप्यक्षरसाम्याभिर्द्रव्यान्वाएकेनाक्षरेण छंदांसि विपतीत्यतः शंतनुशब्दं निर्वर्त्तयति यस्यास्य सप्ततनो निराभ्यामिति शेषः शंतनुस्तनुपुत्राननयतीति शतनुं शंतं शांतनयति पापयतीति वा १३

तस्यक्षेमः सुवीरोऽथ सुवीरस्य रिपुंजयः ॥ ततो बहुतिथो नाम पुरुमीढो प्रजो भवत् ३० नलिन्यामजमीढस्य नलिः शांतिस्तुतस्तुतः ॥ शांतेः सुशांतिस्तु पुत्रः
पुराजोर्कस्ततो भवत् ३१ हर्म्याश्चस्तस्तुतस्तस्य पंचासन्मुद्रलादयः ॥ यवीनरो नृहृदिषुः कापिल्यः संजयस्ततः ३२ हर्म्याश्चः प्राह पुत्रामे पंचानार
क्षणायाहि ॥ विषयाणामलमिमै इति पंचालसंज्ञिताः ३३ मुद्रलाद्रह्यनिर्वृत्तगोत्रं भौद्रल्यसंज्ञितम् ॥ मिथुनं मुद्रलाचार्या द्विवोदासः पुमानभूत् ३४
अहल्याकन्यकायस्यां शतानंदस्तु गौतमात् ॥ तस्य शतधृतिः पुत्रो धनुर्वेदविशारदः ३५ शरद्वांस्तस्तुतो यस्मादुर्वशीदर्शनात्किल ॥ शरस्तं वेऽपतद्रेतो
मिथुनंतदभूच्छुभम् ३६ तच्छ्रुत्वा कृपया गृह्णाच्छंतनुर्धर्म्यां चरन् ॥ कृपः कुमारः कन्याचन्द्रोपपत्त्यभवत्कृपी ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते नवमस्कंधे सो
मवंशानुकीर्तने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मित्रायुश्च द्विवोदासाच्च्यवनस्तस्तुतो नृपः ॥ सुदासः सहदेवोऽथ सोमको जंतुजन्मकृत् १ तस्य पु
त्रशतं तेषां यवीयान् पृषतस्ततः ॥ हृपदो द्रौपदी तस्य धृष्टद्युम्नादयः सुताः २ धृष्टद्युम्नाद्दृष्टकेतुर्हर्म्याः पांचालकाश्च ॥ योऽजमीढसुतोऽन्यः ऋक्षस्तं
वरणस्ततः ३ तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः ॥ परीक्षितसुधनुर्जह्नुर्निषधाश्चः कुरोः सुताः ४ सुहोत्रो भूत्सुधनुषश्च्यवनस्तस्तुतः कृती ॥ वसुस्त
स्योपरिचरो नृहृद्रथमुखास्ततः ५ कुशांबुमत्स्यप्रत्यग्रवेदिषायाश्च वेदिपाः ॥ बृहद्रथात्कुशाग्रो भूदृषभस्तस्य तस्तुतः ६ जज्ञे सत्यहितोपत्यं पुष्पवांस्त
स्तुतो जह्नुः ॥ अन्यस्यामपि भार्यायां शकले देवबृहद्रथात् ७ तेमात्रा बहिरुत्प्रेक्षरयाचाभिसंधिते ॥ जीवजीवेतिक्रीडंत्याजरासंधो भवत्स्तुतः ८ ततश्च
सहदेवो भूत्सो मापिर्यंस्तुतः ९ परीक्षितनपत्यो भूत्सुरथो नाम जाह्नवः ९ ततो विदूरथस्तस्मात्सर्वभौमस्ततो भवत् ॥ जयत्सेनस्ततनयौ राची
वोऽतो बुध्नानभूत् १० ततश्चाक्रधनस्तस्माद्देवातिथिरमुष्यच ॥ ऋक्षस्तस्य दिलीपो भूत्पतीपस्तस्य चात्मजः ११ देवापिः शंतनुस्तस्य बाल्हीक इति चात्म
जाः ॥ पितृराज्यं समुत्सृज्य देवापिस्तुवनंगतः १२ अभवच्छंतनुराजा प्राह्महाभिषंसंज्ञितः ॥ ययंकराभ्यां स्पृशति जीर्णैर्यौवनमेतिसः १३ शांतिमाग्नौ
तिचैवाऽंशं कर्मणा नेन शंतनुः ॥ समाद्वादशतद्वर्षेण ववर्षयदा विभुः १४ शंतनुर्ब्राह्मणैरुक्तः परिवेत्तायमग्रभुक् ॥ राज्यं देव्यग्रजाया शुपुराष्ट्रविद्वद्वये १५

१४ वाराग्रिहोत्रादियोगं कुरुतेऽग्रजं स्थिते सति सपरिवेत्ता तदुक्तं दाराग्रिहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजं स्थिते परिवेत्ता स इत्युक्तः पारिवेत्तिस्तु पूर्वज इति । अयं शंतनुरग्रभुक् अयजस्य देवापेरग्रतोरा
रभ्यं मुंते इति देवापेणावर्षणां प्रतिविज्ञायाग्रजाया शुपुराज्यं देहीत्युक्तं १५

छंदयामासप्रसादयामासशंतनोः कश्चिन्मन्त्रिभिरमकः विमलपुंक्तभयदेवापि र्पिथावेदमागाद्विश्रितो भवति तथा कर्त्तव्यमिति तन्मन्त्रिप्रहितैर्विषैवेदाद्विश्रितः सः देवापि वेदवादातिवादान् वेदार्थान्दालभ
णान्दोषान्गिराब्रवीदित्यन्वयः १६ ततः देवापीविभ्रष्टे सति अनंतरमिन्द्रदेवो वृष्टवान् योगभगवद्वचनम् १७ १८ १९ रामः परशुरामः दाशकन्यायां सत्यवत्यां २० नाज्जानिमित्तेन हतगंधर्वेणेति
शेषः यस्यां दाशकन्यायां २१ कृष्णां व्यासः पतः कृष्णादिदं श्रीभागवतं अष्टमस्कन्धोऽयं श्रीभागवतं स्तौति हित्वेति २२ काशिराजसुतेर्जंबिकांबालिके बलाद्रीप्सेणानीते २३ यक्षणास्त

एवमुक्तो द्विजैर्ग्येष्ठं छंदयामासो ब्रवीत् ॥ तन्मन्त्रिप्रहितैर्विषैवेदाद्विश्रितो गिरा १६ वेदवादातिवादान्वैततो देवो वर्षह ॥ देवापि योगमास्थाय क
लापश्राममाश्रितः १७ सोमवंशे कलौ नष्टे कृतादौ स्थापयिष्याति ॥ बाह्मीकात्सोमदत्तो भूद्विर्भूरिश्रवास्ततः १८ शलश्वशंतनोरासीद्रंगायां श्रीष्मजा
त्यवान् ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो महाभागवतः कविः १९ वीरगूथाग्रणीर्येन रामोऽपि युधितोषितः ॥ शंतनोर्दाशकन्यायां जज्ञे चित्रांगदः सुतः २० विचित्र
वीर्यो वरजो नाम्रा चित्रांगदो हतः ॥ यस्यां पराशरात्साक्षादवतीर्णो हरेः कला २१ देवगुप्तो मुनिः कृष्णो यतो हर्मिवमध्यगाम् ॥ हित्वा स्वशिष्यान्पैलादी
भगवान्बादरायणः २२ मह्यं पुत्राय शांताय परंगुह्यमिदं जगौ ॥ विचित्रवीर्यो यो वाहकाशिराजसुते बलात् २३ स्वयंवरादुपानीतेर्जंबिकांबालिके उभे
तयोरासकहृदयो गृहीतो यक्षमणामृतः २४ क्षेत्रेऽप्रजस्य वै भ्रातुर्मात्रोक्तो बादरायणः ॥ धृतराष्ट्रं च पांडुं च विदुरं चाप्यजीजनत् २५ गांधायां धृतरा
ष्टस्य जज्ञे सुतशतं नृप ॥ तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठो दुःशला चापि कन्यका २६ शापान्मैथुनरुद्धस्य पांडोः कुंत्यां महारथाः ॥ जाता धर्मानिले द्रुपदो युधिष्ठिर
मुखास्त्रयः २७ नकुलः सहदेवश्च माद्यानां सत्यदत्तयोः ॥ द्रौपद्यां पंचपंचभ्यः पुत्रास्तेऽपि तरो भवन् २८ युधिष्ठिरात्प्रतिर्विभ्यः श्रुतसेनो वृकोदरात् ॥
अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः २९ सहदेवसुतो राजनश्चुतकीर्तिस्तथापरे ॥ युधिष्ठिरात्पुत्रौ रव्यां देवकोथवटोत्कचः ३० भीमसेनादि
दिंबायां कालीशर्वगतंततः ॥ सहदेवात्सुहोत्रं तु विजयासूतपार्वती ३१ करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रं तथार्जुनः ॥ इरावंतमुलूप्यां वैसुतायां बभूवाह
नम् ३२ मणिपूरपतेः सोपितपुत्रः पुत्रिकासुतः ॥ तवतातः सुभद्रायामपि मन्युरजायत ३३ सर्वातिरथजिद्वीर उत्तरायां ततो भवान् ॥ परिक्षीणेषु कुरुषु
द्रौणेर्ब्रह्मास्त्रतेजसा ३४ त्वंतु कृष्णानुभावेन स जीवो मोचितो तकात् ॥ तवेमेतनयास्तात जनमेजयपूर्वकाः ३५ श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान्
जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निधनं गतम् ३६

यस्तेषां भगवत्स्य भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य विदुरं भुजिष्यायां जनपामास २४ २५ २६ मुनिशापान्मैथुनरुद्धस्य मैथुनगरणलक्षणविघ्नवत्तः २७ पंचपुत्राः पूर्वजन्मानिपितरः २८ विविच्याह युधि
ष्ठिरादिति नाकुलिः नकुलपुत्रः २९ ३० शर्वगतं शर्वभ्रातं ३१ मणिपूरपतेः सुतायां ३२ सोपि बभूवाह नोपि पुत्रिकासुता च स्य मणिपूरपतेः पुत्रो भूदिति शेषः तवतातः दत्तपिता ३३ ३४ ३५ निधनं
मरणलक्षणम् ३६

असंपत्नीसपत्नीरहिता ३८ ३९ स्नुषापूर्वस्नुषेत्यभिहिताम् ४० इति श्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधे वि० क० टी० पदुवंशकीर्तननामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ १ एतर्द्धे २ ३ ४ ५

रनुषातवेत्यभिहितास्मयंतीपतिमब्रवीत् ॥ अहंवंध्याऽसपत्नीचमुषायुष्येतमेकथम् ३८ जनयिष्यसिधराज्ञितस्येयमुपपरस्यते ॥ अन्वमोदंततद्विश्वेदे
वाःपितरएवच ३९ शैव्यागर्भमघात्काले कुमारं सुषुवेशुभम् ॥ सविदभं इति प्रोक्त उपयेमस्नुषांसतीम् ४० इति श्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधे विंशोऽ
ध्यायः ॥ २० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तस्यां विदर्भो जनयत् पुत्रौ नाम्नाः कुशक्रथौ ॥ तृतीयं रोमपादं च वैदर्भं कुलनंदनम् १ रोमपादमुतो बभूव भोः कृतिरजायत ॥
उशिकरतस्तुतस्तस्माच्चैदिश्वैद्यादयो यतः २ क्रथस्य कुंतिः पुत्रो भूदलिस्तस्याथ निवृतिः ॥ ततो दशार्हनामाथ तस्य व्योमः सुतस्ततः ३ जीमूतो विरुतिस्त
स्य यस्य भीमरथः सुतः ॥ ततो नवरथः पुत्रो जातो दशरथस्ततः ४ करंभिः शकुनेः पुत्रो देवरातस्तदात्मजः ॥ देवक्षत्रस्ततस्त्वस्थमधुः कुक्षकस्ततः ५ पुरुहो
त्रस्तवनोः पुत्रस्तस्यायुः सत्वतस्ततः ॥ भजमानो भजिर्दिव्यो वृष्णिर्देवावृधोधकः ६ सत्वतस्य सुताः सप्त महाभोजश्चमारिष ॥ भजमानस्य निम्लोचिः
किं कणो घृष्टिरेवच ७ एकस्यामात्मजाः पत्न्यामन्यस्यांच त्रयः सुताः ॥ शताजिह्वसहस्राजिदयुताजिदिति प्रभो ८ बभूवर्देवावृधुस्ततः श्लोकं पठं
त्यमुम् ॥ यथैव शृणु मोदूरात्सपश्यामस्तथांति काव ९ बभूवः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधुः समः ॥ पुरुषाः पंचषष्टिश्च षट्सहस्राणि चाष्टच १० येऽमृतत्वं
मनुप्राप्ता बभूवर्देवावृधादपि ॥ महाभोजोतिधर्मात्मा भोजाजासंस्तदन्वये ११ वृष्णेः सुमित्रः पुत्रो मृष्टुधाजिह्वपरंतप ॥ शिनिस्तस्या नामित्रश्चानिमित्रो भूद
मित्रतः १२ सत्राजितः प्रसेनश्च निमित्रस्याप्यासतुः सुतौ ॥ अनिमित्रसुतो योन्यः शिनिस्तस्य च सत्यकः १३ युयुधानः सात्यकिर्वैजयस्तस्य कुणिस्ततः ॥ युगं
धरो न मित्रस्य पृथ्विः पुत्रोऽपरस्ततः १४ श्वफल्कश्चित्ररथश्चैव गां दिन्यां तु च फल्कतः ॥ अक्रूरप्रमुखा जासन् पुत्रा द्वादश विश्रुताः १५ आसंगः सारमेयश्च मृदु
रो मृदुविद्विरिः ॥ धर्मो विष्टुदर्माचक्षेत्रोपेक्षोरिर्मदनः १६ शत्रुघ्नो गंधमोदाह्वः प्रातिबाहुश्चाद्वादश ॥ तेषां स्वसासुचाराख्याद्वावक्रसुतावपि १७ देववानु
पदेवश्च तथा चित्ररथात्मजः ॥ पृथुर्विष्टुधाताद्या बहवो वृष्णिनंदनाः १८ कुकुरो भजमानश्च शुचिकंबलबर्हिषः ॥ कुकुरस्य सुतो वृष्णिर्विलोमास्तनय
स्ततः १९ कपोतरोमा तस्यानुः सखायस्य चतुर्बहूः ॥ जनोश्च दुंदुभिस्तस्य दरिद्रचोतः पुनर्वसुः २० तस्याहुकश्चाहुक् च कन्याद्वावाहुकात्मजौ ॥
देवकश्चो ग्रसेनश्च त्वाग्रे देवकात्मजाः २१ देवानुपदेवश्च मुदेवो देववर्धनः ॥ तेषां स्वसारः सप्त सप्तशान्तिदेवादयो नृप २२ शान्तिर्देवोपदेवाच श्रीदेवादे
वरक्षिता ॥ सहदेवा देवकी च वसुदेव उवाहताः २३ कंसः सुनामान्यग्रोधः केह्वंशं कुः सुभूस्तथा ॥ राष्ट्रपालो बद्धश्चिश्च तुष्टिमानौ ग्रसेनयः २४

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ नाम्नायुयुधानः सात्यकिरिति गुणनामा १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ औग्रसेनयः उग्रसेनपुत्राः २४

वसुदेवस्यानुजानां देवभागानां विनाशोभार्याः २५ २६ तस्य हृदिकस्य सुताः २७ २८ यस्य वसुदेवस्य जननसमये हुंहुंभ्यान् कवाचनदनाद् वसुदेवस्य नामांतरं वसीत्याह वसुदेवमिति स्थानमवता-
रस्य २९ ३० एतेषां वसुदेवादीनां शूरस्य सख्युः पुत्रस्य कुंतैः ३१ देवहूतादेवाहूयंते न पेति देवहूतादेवाह्वानं करीत्यर्थः ताविद्यां दुर्गसप्तः अलभतेति शेषः तस्याः विद्यायाः शुचिः कृतुस्नाता ३२ य-
स्याः विद्यायाः प्रयुक्त्या विद्यायाः हास्यं च भो देवक्षमस्वपाहीति ३३ कुंत्याभिहितो रविः कुंतीमाह अमोघमिति देवसंदर्शनमयोधं तत्फलं जानीहीति शेषः स्वयं त्वय्यमाह आधास्यति ।
मैथुनयोग्यतां दर्शयानां चिच्छब्दोपनिर्दुष्टास्यादिति पृथग्यामनोगतशंकापारिहारार्थमाह योनिरिति तथा कर्ता लोकस्यापवादादिशेषः ३४ ३५ तव प्रपितामहः पांडुः ३६ वसुदेवमगिनी

कंसाकंसवतीकंसासुरभूराष्ट्रपालिका ॥ औग्रमेनादुहितरो वसुदेवानुजस्त्रियः २५ शूरो विदूरथादासीद्भजमानसुतात्ततः ॥ शनिस्तरमात्स्वयं भोजो हृदि
कस्तत्सुतो मतः २६ देवबाहुः शतधनुः कृतवर्मेति तत्सुताः ॥ देवमीढस्य शूरस्य मारिषानामपत्यभूत् २७ तस्यां संजनयामास दशपुत्रान् कल्मषान् ॥
वसुदेवदेवभागदेवश्रवसमानकम् २८ संजयं श्यामकं कंकमनीकं वत्सकं वृकम् ॥ देवदुंदुभ्यो नेदुरानकायस्य जन्मानि २९ वसुदेवं हरेः स्थानं वदत्यानक-
दुंदुभिम् ॥ पृथाचश्रुतदेवाचश्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः ३० राजा धिदैवी चैतेषां भगिन्यः पंचकन्यकाः ॥ कुंतैः सख्युः पिता शूरो ह्यपुत्रस्य पृथामदात् ३१ सा-
चदुर्वाससो विद्यां देवहूतां प्रतोषितात् ॥ तस्या वीर्यपरीक्षार्थमाजुहावरीं विशुचिः ३२ तदेवोपगतं देवं वीक्ष्य विस्मितमानसा ॥ प्रत्ययार्थे प्रयुक्ता मेया हि दे-
वक्षमस्वमे ३३ अमोघं देवसंदर्शमाधास्ये त्वयि चात्मजम् ॥ योनिर्यथानुदृष्येत कर्ताऽहं ते सुमध्यमे ३४ इति तस्यां समाधाय गर्भं सूर्यो दिवं गतः ॥ सयः
कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव भास्करः ३५ तं साऽत्यजन्नदीतोये कृच्छ्रलोकस्य विभ्यती ॥ प्रपितामहस्तामुवाह पांडुर्वै सत्यविक्रमः ३६ श्रुतदेवी तु कारुण्येन
शर्मा समग्रहीत् ॥ यस्यामभूत् हतवक्र इति शब्दोदितेः सुतः ३७ केकयो धृष्टकेतुश्च श्रुतकीर्तिमविदत् ॥ संतर्दनादयस्तस्याः पंचासुः कैकयाः सुताः ३८ रा-
जा धिदेव्या मावंत्यौ जयस्तेनोऽजनिष्ठह ॥ दमघोषश्चेदिराजः श्रुतश्रवसमग्रहीत् ३९ शिशुपालः सुतस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः ॥ देवभागस्य कंसायां
चित्रकेतुबृहद्वलौ ४० कंसवत्यां देवश्रवसः सुवीर इषुमांस्तथा ॥ कंसायामानकाज्जातः सत्यजित्पुरुजित् तथा ४१ संजयो राष्ट्रपाल्यां तु वृषदुर्मर्षणादिकान् ॥
हरिकेशहिरण्याक्षौ सूरभूस्यां तु कामुकः ४२ मित्रकेश्यामप्सरसि वृकादीन् वत्सकस्तथा ॥ तक्षपुष्करसालादीन् वृक्षान् वृकजादधे ४३ सुमित्रार्जुनवाणादी-
ननीकां तु सुदामनी ॥ गांडूषः कर्णिकायां वैक्रतधामजयावपि ४४ ॥

नां श्रुतदेव्यादीनां विवाहं कथयति श्रुतदेवीमित्यादिना इति शब्दोदितेः सुतः पूर्वोदितेः सुत इति शब्दोपस्य विजयस्य सदिने सुतः इति शब्दः सनकादिभिरेवं शत्रो विजयः आगदिते सुतो भूत् पश्चाद्विरण्य-
इति स एवाधुना दंतवक्र इति जात इति भावः ३७ नाम्ना धृष्टकेतुः केकयविषयाधिपत्तिस्त्वात् केकयशब्दश्च शब्दः पूर्वणसमुच्चीयते ३८ आवंत्यो विद्वान् विद्वान् अजनिष्ठजनयामास ३९ वसुदेवभ्रातृणां
शं कथयति देवभागस्येत्यादिना ४० ४१ ४२ ४३ ४४

भा०ने०

४६ उदपादयत् उत्पादयामास ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ननुयदि श्रीनारायणो जीववज्जन्मकार्माणि भजनेन हिंसासारनिवृत्तयेव तत्सेवाव्यपेक्षितमाह नहीति ॥ विपमां दृष्टातः
तथाहि जीवस्य जन्मादिमत्वे गुण्यपापकारणं विधिबद्धत्वात् तदनुनियतत्वादीश्वरस्य न हितेस्तः । नहि कार्यमकारणमिति न्यायात् कारणवत्त्वस्य चेन्लोकांनुग्रहादुद्गातमच्छेद्येति त्रयः अनुग्रहाद्वाधस्यापि
धर्मपाप्मनोः क्षयवृद्धिदर्शनामित्युक्तम् अतस्तत्सेवानव्यर्थेत्यर्थः हरेरविधिबद्धत्वेऽपि जन्मादिदर्शनात् अतीकृतेन गुण्यादिलेपित्वेन दुःस्वित्त्वं स्यादिति तत्राह ईशस्येति । ईशस्य कचिन्नमेदुःस्वित्त्वं स्यादिति
तस्मिन् वारणसमर्थत्वादन्यस्य तदभावात् जीव एव ईशः किं न स्यादिति तत्राह परस्येति । ननु किं तद्वैलक्षण्येनेशादन्या जीवः स्यादिति तत्राह द्रष्टुरिति । यः सर्वज्ञः सर्वविदिति श्रुतेः न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्वैपरीत्योपा
विद्यत इत्यादेशः साविक्यं जीवाद्भिन्नत्वेन मुख्यलक्षणं सार्वज्ञ्यं स्वभाविकं न तु नैमित्तिकमित्याशयेनाह आत्मन इति एवंविधः कदर्यतोवाह आत्मन इति आत्मा देहे धृतौ जीवस्वभावे परमात्मनोऽतिपादवः ५७

वि० अ०

५७

पौरवीरोहिणी भद्रामदिरागेचनाइला ॥ देवकी प्रमुखा ज्ञासन्त्यजान कहुं दुभेः ४५ बलंगदंसारणं चतुर्मदं विपुलं ध्रुवम् ॥ वसुदेवस्तुरोहिण्यां कृतार्थारुद
पादयत् ४६ सुभद्रो भद्रबाहुश्च दुर्मदो भद्रएव च ॥ पौरव्यास्तनया ह्येते भूताद्या द्वादशा भवन् ४७ नंदोपनंदकृतकशूराद्यामदिरात्मजाः ॥ भद्राख्याके
शिनंत्वेकमसूतकुलनंदनम् ४८ रोचनायां ततो जाता हस्तहेमांगदादयः ॥ इलायां पुरुवल्कादीन्यदुमुख्यानजीजनत् ४९ त्रिष्टोभृतदेवायां जातजान
कहुं दुभेः ॥ शांतिदेवात्मजाराजन्प्रश्मप्रश्मितादयः ५० राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेव्याः सुतादश ॥ वसुहंससुधन्वाद्याः श्रीदेवायाश्च षड्सुताः ५१ देव
रक्षितया लब्धानवचात्रगदादयः ॥ वसुदेवः सुतानष्टावा दधे सहदेवया ५२ पुरुवत्समृदुमुख्यान् साक्षाद्दर्मो वसूनिव ॥ वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजी
जनत् ५३ कीर्तिमंतं सुषेणं च भद्रसेनमुदारधीः ॥ ऋजुंसमर्दनं भद्रं संकर्षणमहीशरम् ५४ अष्टमस्तु तयोरासीत्स्वयमेव हरिः किल ॥ सुभद्राचमहाभा
गातवराजन्पितामही ५५ यदायदा हि धर्मस्य क्लृप्तेः क्षयोऽस्ति तदा हि धर्मस्य क्लृप्तेः क्षयोऽस्ति ॥ तदा तु भगवानीश आत्मानं सृजते हरिः ५६ न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणां वा महीपते ॥
आत्ममायां विनेशस्य परस्य द्रष्टुरात्मनः ५७ यन्मायां चेष्टितं पुंसः स्थित्युत्पत्त्यप्ययाय हि ॥ अनुग्रहस्तन्निवृत्ते रात्मलाभाय चेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां प
तिभिस्सुरैर्नृपलाञ्छनैः ॥ भुवजाक्रम्यमाणानामभावाय कृतोद्यमः ॥ ५९ ॥

ननु जीवव्यावर्तकलक्षणं जगत्कृतृत्वादिकं तत्प्रकृतेरतः सार्वज्ञ्यमात्रेण कथमीश्वरो जीवाद्वाचावर्त्यः । विशेषणस्य सर्वज्ञत्विपरांतकश्चिन्नपन इत्यादावप्यविषयत्वेन व्यभिचारित्वात् कृतोपायान्तिस्तार इति तत्रा
ह यन्मायेति यस्येश्वरास्याधीनायाः मायायाः प्रकृतेः श्रेष्ठितं परिमाणलक्षणं पुंस इत्युपलक्षणं प्रपंचस्य स्थित्युत्पत्तिसंहाराय भवति स्थित्या देहेतुर्भवंतीत्यर्थः तदेकाग्रपञ्चचोतनाय चतुर्थां एकवद्भावादेकवचन
प्रकृतिपुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तम इति स्मृतिं हि शब्देन दर्शयति यदनुग्रहः प्रकृतिचेष्टायाः निवृत्तिहेतुः निवृत्तिश्चात्मलाभाय सच्चिदानंदस्वरूपा विर्भावाय वन्मानंदो ज्ञेय इत्यादि श्रुत्येव तैरुक्त्यते ॥ हरेः प्रपंच
निर्भावादि कृतं च त्वदार्थविशेषज्ञानं विना नुपपद्यते । तद्बलादप्यो हि नुंनपादयेमाभ्युक्त्वा दतो निरुपपन्नः रितं सर्वज्ञं हरेरेवान्यस्योपाचारिकमित्यतो जीवव्यावर्तिलक्षणसंज्ञायाश्च कृते भागः ५८ ननु की
दृशोऽनुग्रहो येन तन्निवृत्तिः स्यादिति तत्राह अक्षौहिणीनामिति भुरोभारायमाणानां अनुराणामभावाय नाशाय ५९

५७

अपरिमेयानिपरिमातुमशक्यानि ६० यशोछन्नपराक्रमदुःखशोकतमांसिनुदतीतिदुःखशोकतमोनुत् ६१ तत्फलमाह यारिमिति । सत्कर्मपीयूषे । प्रशस्तजनकणामृतेषशस्तीर्थवरेषशोखल्लण
शास्त्रपावनजलश्रेष्ठेऽश्रेष्ठेऽवांजलिर्यस्यसतथा । उपस्पृश्यज्ञानपानाचमनानि कृत्वा पापकर्मवासनाः पापकर्मकरणश्रद्धालभ्याः ६२ श्रुधनीयेहितः पूज्यमानचरितः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्विक्रमलीलया
हरैर्विक्रमलीलया विक्रमविलासेन सर्वांगसुन्दरया मूर्त्या च नृलोके मनुष्यजनं । गृह्यति यातानं यतिभक्तिपूर्वकं तत्पञ्चानातीनि नृलोको ज्ञानिसमूहस्त्वमिति वा ६४ रतिकरणप्रकारदर्शयति यथ्येति । मक
राकारकुण्डलाभ्यां चारुकर्णौ ताभ्यां भ्राजत्कपोलाभ्यां सुभगं सुन्दरं । विलासेन सहितः हासो यस्य स तथा तं निन्दत्यस्यो यस्य स तथा तम् तत्क्षमानं दजनकमिति पर्यः नानृपुः नाल्लुब्धमाप्ताः निमोर्न मे पश्येति प
ष्टीद्वितीयार्थे निमोर्नमेति । कुपिताः विकासविरोधेत्वात् ६५ तेषु दारेषु आत्मनि गमं आत्मज्ञानं । स्वगुणप्रतिपादकवेदलक्षणशास्त्रं वा प्रथयन् मरुपापयन् ६६ सत्कृष्णः स्वधामस्वमूलरूपं सममात्स्य संग

कर्माण्यपरिमेयानि मनसापि सुरेश्वरैः ॥ सहसं कर्षणश्चक्रे भगवान्मधुसूदनः ६० कलौ जनिष्यमाणानां दुःखशोकतमोनुदम् ॥ अनुग्रहाय भूतानां सुपुण्यं
व्यतनोद्यशः ६१ यस्मिन्सत्कर्षणीयूपेयशस्तीर्थवरे सकृत् ॥ श्रोत्रांजलिरुपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाः ६२ भोजवृष्णययक मधुशूरसेनदशार्हकैः ॥ श्ला
घनीयेहितः शश्वत्कुरङ्गजपाङ्गुभिः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्विक्रमलीलया ॥ नृलोके रयमामास मूर्त्या सर्वांगरम्यया ६४ यस्याननं मकरकुण्ड
लचारुकर्णभ्राजत्कपोलसुभगं स विलासहासम् ॥ नित्योत्सवं तदपुर्वादिभिः पिबंत्यो नार्यो नराश्च मुदिताः कुपितानि मे ६५ जातो गतः पितृगृहाद्गजमे
धितो ब्रह्मचारि पून्मुत शतानि कृतो रुदारः ॥ उत्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीज आत्मानमात्मनि गमं प्रथयन् जनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वैर्गुरुभरंक्षपयन् कुरुणामंतः
समुत्थकलिनयुधिभूपबंधम् ॥ दृष्ट्वा विधूय विजये जयमुद्विगुष्य प्रोच्योद्धवाय च वरं समगात्स्वधाम ॥ ६७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां स
हितायानवमस्कंधे सोमवंशवर्णने वंशानुचरितं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ समाप्तोऽयं वमस्कंधः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

तवानेको भूदित्यन्वयः पूर्णमदः पूर्णमदमित्याद्युपनिषद्वैदित्यनेन सूचयति पृथ्व्याः गुरुभरमसुरलभणं भूपबंधं भूपसमूहलक्षणं बंधं विधूय मंहृत्य उद्विगुष्य ढिडिमधोर्षकारयेत्वा वरं वरणयोग्यज्ञानमोच्यद्विस्तर
ओपदिश्यति ६७ नाम्नास्तत्र वसुंधरासुरमहावशावलीर्धिरं व्याख्या व्याजविनोदतोऽद्यनवमस्कंधो मया श्रेष्ठितः ॥ सर्वज्ञो विजयध्वजाय यत्तये मल्लं महाभूतिदोहारी हारमनोहरो ह्यहः प्रीतोऽस्तु विश्वंभरः १ पद
रत्नावलीर्भूयाश्च वमस्कंधोऽपि ता ॥ गुलसीवहरोऽपादद्वंद्वे द्वंद्वपहारिणी १ श्रीमद्वैद्वितीयपूज्यपाशशिष्यविजयध्वजतीर्थस्थकृतौ पदरत्नावल्या श्रीमद्भागवतव्याख्यायानवमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते नवमः स्कंधः समाप्तः ॥